

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELOS

28 Et benedixit eis Deus: & dixit eis Deus: crescite & multiplicamini, & replete terram, & roboramini super eam: Et dominamini piscibus maris, & volatili coeli, & omni animanti, quod reptat super terram. 29 Et dixit Deus: ecce dedi vobis, omnem herbam cuius granum seminis seminatur; quæ est super faciem universæ terræ; & omnem arborem, in qua sunt fructus arboris, cuius granum seminis seminatur: vobis erit ad vescendum. Et omni bestiarum, & omni volatili cœli, & omni quod reptat super terram; in quo est anima vivens; omnem virentem herbam ad vescendum: Et fuit ita. Et vidit Deus cuncta quæ fecerat; & ecce recta valde: Et fuit vesper & fuit mane dies sextus.

28 Et benedixit eis Deus: & dixit eis Deus: crescite & multiplicamini, & replete terram, & roboramini super eam: Et dominamini piscibus maris, & volatili coeli, & omni animanti, quod reptat super terram. 29 Et dixit Deus: ecce dedi vobis, omnem herbam cuius granum seminis seminatur; quæ est super faciem universæ terræ; & omnem arborem, in qua sunt fructus arboris, cuius granum seminis seminatur: vobis erit ad vescendum. Et omni bestiarum, & omni volatili cœli, & omni quod reptat super terram; in quo est anima vivens; omnem virentem herbam ad vescendum: Et fuit ita. Et vidit Deus cuncta quæ fecerat; & ecce recta valde: Et fuit vesper & fuit mane dies sextus.

28 Benedixitque illis Deus, & dixit illis Deus: fructificate & multiplicamini, & replete terram, & roboramini super eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus (p) caeli, & omni bestie reptanti super terram. Dixitque Deus: ecce dedi vobis omnem herbam (q) seminantem semen, quæ est super faciem omnis terræ: et omni arborum: in qua est fructus. Arbor (r) seminans semen vobis erit in escam: Et omni bestia terre, & omni volatilis (s) caeli, & omni reptans super terram in quo est anima vivens; omne quoque olus granatumque in escam. Et factum est ita. Et vidit Deus omne quod fecerat: & ecce bonum erat valde. Et factum est vespere, factumque est mane dies sextus.

CAP. II.

ET PERFECTI SUNT CÆLI & TERRA, & OMNES EXERCITUS CÆLORUM.

1 Et perfecti sunt cœli & terra, & omnes exercitus cœlorum. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab universo opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo; & sanctificavit eum: quia in ipso requievit ab universo opere suo, quod creavit Deus, ut faceret. Iste sunt generationes cœli & terræ, quando creatae sunt: in die quo fecit Dominus Deus terram & cœli. Et omnes arbores agri, antequam essent in terrâ, & omne herbam agri, antequam germinaret: quia non demiserat pluviam Dominus Deus super terram: & homo non erat ad operandum terram. Et nubes ascendebat de terrâ; & irrigabat universam faciem terræ. Et creavit Dominus Deus hominē, pulverem de terrâ; & inspiravit in facie eius animam vitam: et fuit homini in spiritu loquens.

1 Et perfecti sunt cœli & terra, & omnes exercitus cœlorum. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab universo opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo; & sanctificavit eum: quia in ipso requievit ab universo opere suo, quod creavit Deus, ut faceret. Iste sunt generationes cœli & terræ, quando creatae sunt: in die quo fecit Dominus Deus terram & cœli. Et omnes arbores agri, antequam essent in terrâ, & omne herbam agri, antequam germinaret: quia non demiserat pluviam Dominus Deus super terram: & homo non erat ad operandum terram. Et nubes ascendebat de terrâ; & irrigabat universam faciem terræ. Et creavit Dominus Deus hominē, pulverem de terrâ; & inspiravit in facie eius animam vitam: et fuit homini in spiritu loquens.

VERSIO SAMARITANA.

1 Et perfecti sunt cœli & terra, & omnes exercitus cœlorum. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab universo opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo; & sanctificavit eum: quia in ipso cessavit ab omni opere suo, quod creavit Deus, ut faceret. Iste sunt generationes cœli & terræ, cum creatae sunt in die quo fecit dominus Deus cœlum & terram: & omne vivulum agri antequam esset in terra; & omne (h) herba agri antequam existeret in terra, quoniam plures non faciebant dominus Deus super terram: nec erat homo qui coleret terram. (j) Fons autem ascendit de terra, & irrigavit: ut in die quo fecit dominus Deus cœlum & terram: & omne vivulum agri antequam esset in terra; & factus est homo in animam viventem.

CAP. II.

Et perfecti sunt cœli & terra, & omnes exercitus cœlorum. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab omni opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo, & sanctificavit eum: quia in ipso cessavit ab omni opere suo, quod creavit Deus, ut faceret. Iste sunt generationes cœli & terræ, cum creatae sunt in die quo fecit dominus Deus cœlum & terram: & omne vivulum agri antequam esset in terra; & omne (h) herba agri antequam existeret in terra, quoniam plures non faciebant dominus Deus super terram: nec erat homo qui coleret terram. (j) Fons autem ascendit de terra, & irrigavit: ut in die quo fecit dominus Deus cœlum & terram: & omne vivulum agri antequam esset in terra; & factus est homo in animam viventem.

VERBO ARABICA cum Interpretatione LATINA.

28 وبارك فيهما الله وقال لهما امزوا واكلدوا فعموا الارض واسبلوها واسبلوا علي سماءك
29 عسب ذي حب علي وجه جميع الارض وكل شجر فيه سر وحب يكون لكم طعاما وجميع
30 روض الارض وجميع طيور السماء وسائر احيوان الدواب علي الارض الذي فيه نفس حية الان
31 جميع حصر العسب جعلته ماكلا فكان كذلك لما علم الله ان جميع ما صنعته جيد جدا
ولما مضى من الليل والمهاير يوم سادس

28 وبارك فيهما الله وقال لهما امزوا واكلدوا فعموا الارض واسبلوها واسبلوا علي سماءك
29 عسب ذي حب علي وجه جميع الارض وكل شجر فيه سر وحب يكون لكم طعاما وجميع
30 روض الارض وجميع طيور السماء وسائر احيوان الدواب علي الارض الذي فيه نفس حية الان
31 جميع حصر العسب جعلته ماكلا فكان كذلك لما علم الله ان جميع ما صنعته جيد جدا
ولما مضى من الليل والمهاير يوم سادس

Benedixitque eis Deus, & dixit illis Deus: fructificate, & multiplicamini, & replete terram, & roboramini super eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus caeli, & omni bestie reptanti super terram. Et dixit Deus: ecce iam dedi vobis omnem herbam habentem semen super faciem universae terrae, & omnes arbores in quibus est fructus habens semen, ut sit vobis escam, & omni bestie terre, Et omni volatili caeli, & omni quod reptat super terram, in quo est anima vivens. Dixitque omnia olea herbae constituta escam: & fuit ita. Cum cognovisset Deus omne quod fecerat, esse bonum valde: & cum praesentisset ex nocte & die, dixit sextus.

VERS. SAM. (a) habitare per generationem (b) concavi (c) progredientem (d) progredientem (e) concavum (f) concavum (g) creatura (h) creatura (i) cessavit in (j) concavum & (k) plantam agri (l) ascendit (m) nubes.

الفصل الثاني

CAP. II.

PERFECTI SUNT CÆLI & TERRA, & OMNES EXERCITUS CÆLORUM.

1 اكملت السموات والارض وجميع جيويسهن
2 صنعها وعطل فيها ان يكلت سياتن من مثل خلقه وبارك الله اليوم السابع وهدسه اذ عطل
3 فيها ان يكلت سياتن من مثل خلقه الذي صنعها هذا منح نواهي السماء والارض اذ خلقتنا
4 في وقت صنع الله الارض والسماء وان جميع شجر الصحراء قبل ان يكون في الارض
5 وجميع عسبها قبل ان ينبت ثم يمطر الله عليها ولا اسنان كان ليعلم الارض ولا جحر
6 كان يصعد منها فسمعني جميع وجهها وان الله حلف ادم نرابا من الارض وضع في ايفه
7 اسمه اكيام وصار ادم نسانا طابعا

1 اكملت السموات والارض وجميع جيويسهن
2 صنعها وعطل فيها ان يكلت سياتن من مثل خلقه وبارك الله اليوم السابع وهدسه اذ عطل
3 فيها ان يكلت سياتن من مثل خلقه الذي صنعها هذا منح نواهي السماء والارض اذ خلقتنا
4 في وقت صنع الله الارض والسماء وان جميع شجر الصحراء قبل ان يكون في الارض
5 وجميع عسبها قبل ان ينبت ثم يمطر الله عليها ولا اسنان كان ليعلم الارض ولا جحر
6 كان يصعد منها فسمعني جميع وجهها وان الله حلف ادم نرابا من الارض وضع في ايفه
7 اسمه اكيام وصار ادم نسانا طابعا

1 Et perfecti sunt cœli & terra, & omnes exercitus cœlorum. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab omni opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo, & sanctificavit eum, cum cessasset in illo creare rem finalem creaturæ suæ, quam fecerat. Hec est narratio pro-4-4 ductivam cœli & terræ, quando creata sunt in tempore quo fecit Deus terram & cœlum. Ac vespere fecit per omnes arbores campis, antequam essent in terra, & super omnem herbam ejus, antequam germinasset, non pluerat Deus: nec homo erat, ut coleret terram. Nec exhalatis ascendebat ex ea, ut irrigaret universam superficiem ejus: Et vespere Deus creavit Adam pulverem de terra, & insufflavit in naves ejus animam viventem, & factus est Adam anima vivens.

PERFECTI SUNT CÆLI & TERRA, & OMNES EXERCITUS CÆLORUM. Et absolvit Deus in die septimo opus suum quod fecerat: Et requievit in die septimo, ab omni opere suo quod fecerat. Et benedixit Deus diei septimo, & sanctificavit eum, cum cessasset in illo creare rem finalem creaturæ suæ, quam fecerat. Hec est narratio pro-4-4 ductivam cœli & terræ, quando creata sunt in tempore quo fecit Deus terram & cœlum. Ac vespere fecit per omnes arbores campis, antequam essent in terra, & super omnem herbam ejus, antequam germinasset, non pluerat Deus: nec homo erat, ut coleret terram. Nec exhalatis ascendebat ex ea, ut irrigaret universam superficiem ejus: Et vespere Deus creavit Adam pulverem de terra, & insufflavit in naves ejus animam viventem, & factus est Adam anima vivens.

TARGUM ONKELOS.

8 Et plantavit Dñs Dñs hortū in loco voluptatis à principio: Et habitavit fecit ibi hominē quē creavit. Et germinare fecit Dñs Dñs de terrā omnē arborē...

8 Et plantavit Dñs Dñs hortū in loco voluptatis à principio: Et habitavit fecit ibi hominē quē creavit. Et germinare fecit Dñs Dñs de terrā omnē arborē...

Plantavit quē; Dominus 8 Hortū in Eden ad Orientē: Et posuit ibi hominē quem formaverat. Et germinare fecit Dñs Dominus Deus de terra omnem arborē...

VERSO SAMARITANA.

8 Et plantavit Dñs Dñs hortū in loco voluptatis à principio: Et habitavit fecit ibi hominē quē creavit. Et germinare fecit Dñs Dñs de terrā omnē arborē...

Plantavit quē; Dominus 8 Hortū in Eden ad Orientē: Et posuit ibi hominē quem formaverat. Et germinare fecit Dñs Dominus Deus de terra omnem arborē...

radium (A) infulus (I) pñson kadoph (M) Askoph (O) Chophin (S) Kephiloth (T) Ire praterit regnum Hatpful (P) de Adano (R) confumendo confumetur (F) coram illo (C) concavi

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 *وعين الله جناناً في عدن سوبيا وصير هناك آدم الذي خلقه * وأبى الله من الأرض كل * وكان حسن منظرها وطيب ماء كلها * وكان أكلها في وسط أكلان * وكان معروفة الكثير * والسرة * وحقل ثمرا يخرج من عدن ليسعي أكلان * ومن ثم يعرف فيصير أربعة أرض * اسم أحدها النيل وهو أكلط جميع بلد روية الذي فيه الذهب * وهب ذلك الملك * حيد * ثم اللؤلؤ وجمان البلور * وأسم المير الثاني جتكان وهو أكلط جميع بلد الكسمة * وأسم المير الثالث دجلة وهو ليسير في سري الموصل * والمير الرابع هو القرب * فأخذ الله آدم وأمره في جنان عدن ليعده ويحطه * وأمر الله آدم فأبى من جميع شجر أكلان جابر لك أن تأكل * ومن شجر معروفة الكثير والسرة لا تأكل * فأنت في يوم أكلك منها تسبح أن موت * وقال الله لا خير في بقاء آدم وحده أصمعه له عوا جده * فحس الله من الأرض جميع وحس السكر وطير السماء * وأي لها الي آدم ليريه ما يسبها * وكل ما سمى آدم من نفس حية باسم هو اسمه إلى الآن * فاسمى آدم أسماء جميع الهائم وطير وأسما جميع وحس السكر * ثم أكل آدم عوا جده * فأوقع الله سبانا على آدم ليدل على حس فنام * فأستل أحدي أصمعه * وسد مكافها بلككم *

8 Et plantavit Dñs Dñs hortū in loco voluptatis à principio: Et habitavit fecit ibi adam quem creaverat. Et germinare fecit Dñs Dñs de terra omnem arborē...

Et plantavit Deus Dominus Hortū in Eden ad Orientē: Et posuit ibi adam quem creaverat. Et germinare fecit Deus de terra omnem arborē...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERS. SAM. Translatio Latina.

Targum ONKELOS. חרנגו אונק לוס

22 ובגא יאלה יסיד על עארנסב
23 מן ארס לאחא ואיתנה לוח
24 ארס: ויאמר אדם הרה ונסא
25 נרמא ממני ובסר מנסר
לרא חקרי אחתא אימבעלה
24 נסבת קא: עלכן שפוק נבר
25 ביד משכב אבדו ואמרה
26 בידכן באחיה ויהו לבסר
27 חרונות חרונות ויהו ארס
28 ואחיה ויא מתבלמין:

22 Et adificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: Et adduxit eam ad Adā. Et dixit Adā: Hæc nunc os ossibus meis, et caro de carne mea: hæc vocabitur mulier, quia de viro suo assumpta est illa. Propterea relinquet homo lectulum patris sui et matris suæ: et adheret uxori suæ: et erunt in carnem unam. Et erant ambo nudi, Adam et uxor ejus: Et non erubescabant.

22 ויבן אלהים יסיד על עארנסב
23 מן ארס לאחא ואיתנה לוח
24 ארס: ויאמר אדם הרה ונסא
25 נרמא ממני ובסר מנסר
לרא חקרי אחתא אימבעלה
24 נסבת קא: עלכן שפוק נבר
25 ביד משכב אבדו ואמרה
26 בידכן באחיה ויהו לבסר
27 חרונות חרונות ויהו ארס
28 ואחיה ויא מתבלמין:

22 Adificavit autem Dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem: Et adduxit eam ad Adamum. Dixitque Adam, hæc nunc os est ossibus meis, et caro ex carne mea: ideo vocabitur uxor, quia de viro suo sumpta est illa: Propterea relinquet vir patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suæ: et erunt in unum caro et os: et erunt in unum caro et os: et non erubescibunt.

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

22 ויהי היום ערים מכל חות ברא
23 דעבר יאלהים ואמר לאחא
24 בקושטאארי אמר לאחא
25 מכל אילן נתחא ואמר לאחא
26 לחא מפרו אילן נתחא עמל:
27 ומפרו אילן דו במעיות
28 נתחא אמר יאל תכלין מנה
29 ואחא רבון בידו למתאמטיון:
30 ואמר חויה לאחא לא ממת
31 תמיתון: ארי גלי קרס יארי
32 ביוםא דתכלין מנה ויהי חתון
33 עינין ותחון פרברין חכמן
34 בין טב לביש ותחון אחתא ארי
35 טב אילנא למכל יארי אסר
36 חויה לעינו ומרג אילנא
37 לאתכלא ביה ונסבתא איה
38 ואכלת ויהי חתון עיני חרונות
39 ויהי חתון עיני חרונות
40 ויהי חתון עיני חרונות
41 ויהי חתון עיני חרונות
42 ויהי חתון עיני חרונות
43 ויהי חתון עיני חרונות
44 ויהי חתון עיני חרונות
45 ויהי חתון עיני חרונות
46 ויהי חתון עיני חרונות
47 ויהי חתון עיני חרונות
48 ויהי חתון עיני חרונות
49 ויהי חתון עיני חרונות
50 ויהי חתון עיני חרונות

22 Et serpens erat callidior cunctis bestis agri, quas fecit Dominus Deus: Et dixit mulieri; verumne est quod dixit Deus, non comedatis ex omni arbore horti? Respondit ei mulier; sicut dixit Dominus Deus: Sed ex fructibus arboris, que est in medio paradisi, dixit Deus: Non comedatis ex eis; neque accedatis ad eam: Ne forte moriamini. Et dixit serpens mulieri: non morte moriemini. Quoniam manifestus est coram deo, quod in die qua comederitis ex ea, aperientur oculi vestri: et eritis sicut principes, scientes inter bonum et malum. Et vidit mulier, quod bona esset arbor ad vescendum, et quod salutaris esset oculis, et delectabilis arbor ad inveniendum in eam; et tulit de fructu ejus, et comedit: Et dedit etiam marito suo cum ea, et comedit. Et aperti sunt oculi amborum; et cognoverunt quod nudi essent: Et confuerunt sibi folia ficus; Et fecerunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā: Et dixit ei, ubi es? tu

22 Et serpens erat callidior cunctis bestis agri, quas fecit Dominus Deus: Et dixit mulieri; verumne est quod dixit Deus, non comedatis ex omni arbore horti? Respondit ei mulier; sicut dixit Dominus Deus: Sed ex fructibus arboris, que est in medio paradisi, dixit Deus: Non comedatis ex eis; neque accedatis ad eam: Ne forte moriamini. Et dixit serpens mulieri: non morte moriemini. Quoniam manifestus est coram deo, quod in die qua comederitis ex ea, aperientur oculi vestri: et eritis sicut principes, scientes inter bonum et malum. Et vidit mulier, quod bona esset arbor ad vescendum, et quod salutaris esset oculis, et delectabilis arbor ad inveniendum in eam; et tulit de fructu ejus, et comedit: Et dedit etiam marito suo cum ea, et comedit. Et aperti sunt oculi amborum; et cognoverunt quod nudi essent: Et confuerunt sibi folia ficus; Et fecerunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā: Et dixit ei, ubi es? tu

22 Et serpens erat callidior cunctis bestis agri, quas fecit Dominus Deus: Et dixit mulieri; verumne est quod dixit Deus, non comedatis ex omni arbore horti? Respondit ei mulier; sicut dixit Dominus Deus: Sed ex fructibus arboris, que est in medio paradisi, dixit Deus: Non comedatis ex eis; neque accedatis ad eam: Ne forte moriamini. Et dixit serpens mulieri: non morte moriemini. Quoniam manifestus est coram deo, quod in die qua comederitis ex ea, aperientur oculi vestri: et eritis sicut principes, scientes inter bonum et malum. Et vidit mulier, quod bona esset arbor ad vescendum, et quod salutaris esset oculis, et delectabilis arbor ad inveniendum in eam; et tulit de fructu ejus, et comedit: Et dedit etiam marito suo cum ea, et comedit. Et aperti sunt oculi amborum; et cognoverunt quod nudi essent: Et confuerunt sibi folia ficus; Et fecerunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā: Et dixit ei, ubi es? tu

22 Et serpens erat callidior cunctis bestis agri, quas fecit Dominus Deus: Et dixit mulieri; verumne est quod dixit Deus, non comedatis ex omni arbore horti? Respondit ei mulier; sicut dixit Dominus Deus: Sed ex fructibus arboris, que est in medio paradisi, dixit Deus: Non comedatis ex eis; neque accedatis ad eam: Ne forte moriamini. Et dixit serpens mulieri: non morte moriemini. Quoniam manifestus est coram deo, quod in die qua comederitis ex ea, aperientur oculi vestri: et eritis sicut principes, scientes inter bonum et malum. Et vidit mulier, quod bona esset arbor ad vescendum, et quod salutaris esset oculis, et delectabilis arbor ad inveniendum in eam; et tulit de fructu ejus, et comedit: Et dedit etiam marito suo cum ea, et comedit. Et aperti sunt oculi amborum; et cognoverunt quod nudi essent: Et confuerunt sibi folia ficus; Et fecerunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā: Et dixit ei, ubi es? tu

VERSIO SAMARITANA.

22 ויבן אלהים יסיד על עארנסב
23 מן ארס לאחא ואיתנה לוח
24 ארס: ויאמר אדם הרה ונסא
25 נרמא ממני ובסר מנסר
לרא חקרי אחתא אימבעלה
24 נסבת קא: עלכן שפוק נבר
25 ביד משכב אבדו ואמרה
26 בידכן באחיה ויהו לבסר
27 חרונות חרונות ויהו ארס
28 ואחיה ויא מתבלמין:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * ויהי الله الصلح الي احد امراء فاني لها الي ادم * وقال ادم هذه المرءة ساهدت عظمًا
23 من عظامي وكما من كمني ويديعي ان تسمي امراء لانها من امرتي احبت * وليد لك
24 يدرك الرجل ابا وامه ويلكم رجلاه فيصيران كرجلي واحدي * وكما جمدت عرايين ادم
25 ورجله ولا يكسبان من ذلك

22 * وانه انما صار حاكمتها من جميع حيوان الصحراء الذي خلقه الله * وقال للارءة ايضا قال
23 الله لا تاء كلا من جميع شجر الجمان * قالت المرءة للنعبان من شجر الجمان باكل * لكن
24 من شجر السجور التي في وسطه قال الله لا تاء كلا منه ولا تدنو به كذا نموا * قال لها لسمما
25 نمويان * ان الله عالم انكما في يوم اكلكما منه ندمت عيونكما وصران كالملاكه
26 عاريي اكين والسري بياده * فلما رأت المرءة ان السجور طيبه المائل سهيه للمطر
27 متي للتعلم احبت * من نمرها فاكلت واعطت بعلمها فاكل كل معها * فانبعثت
28 عيونهما فعلمتا انها عرايانا فحيطتا من ربي السن ما صنعنا منه ما نرر فسمعنا صوت الله ما نر
29 في الجمان يروي في حركة المنار فاستجاب ادم ورجله من قبل صوت الله حيا فمابين
30 شجر الجمان * فنادى الله ادم وقال له مغررا اين انت

22 Et fabricavit Deus costam quam acciperat in muliere, et adduxit eam ad Adā. Hæc nunc os est ossibus meis, et carnis de carne mea: detorque et vocetur uxor, quia de viro suo desumpta est: Propterea relinquet vir patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suæ, et erunt in unum caro et os: et non erubescibunt. Et erant ambo nudi, Adam et uxor ejus, et conjuxerunt sibi folia ficus, et adhererunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā, et dixit ei, ubi es? tu

22 Et fabricavit Deus costam quam acciperat in muliere, et adduxit eam ad Adā. Hæc nunc os est ossibus meis, et carnis de carne mea: detorque et vocetur uxor, quia de viro suo desumpta est: Propterea relinquet vir patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suæ, et erunt in unum caro et os: et non erubescibunt. Et erant ambo nudi, Adam et uxor ejus, et conjuxerunt sibi folia ficus, et adhererunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā, et dixit ei, ubi es? tu

22 Et fabricavit Deus costam quam acciperat in muliere, et adduxit eam ad Adā. Hæc nunc os est ossibus meis, et carnis de carne mea: detorque et vocetur uxor, quia de viro suo desumpta est: Propterea relinquet vir patrem suum et matrem suam, et adheret uxori suæ, et erunt in unum caro et os: et non erubescibunt. Et erant ambo nudi, Adam et uxor ejus, et conjuxerunt sibi folia ficus, et adhererunt sibi circumstitia. Et audiverunt vocem verbi Domini Dei, deambulantis in horto ad auram diei: Et absconderunt se Adam et uxor ejus, a facie Domini Dei in medio arboris horti. Et vocavit Dominus Deus Adā, et dixit ei, ubi es? tu

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

CAP. III.

ספר בראשית: ד

Versio VULG. LAT.

Versio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

peperit & peperit & fuit innoxia Chavva cognovit ipse homo Et
וַיִּמְצֵא אֱדָם אֶת-חַוְוָה אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
Et ait; Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum
& malum: nunc ergo ne forte
mittat manum suam, & for-
niat etiam de ligno vite, &
comedat, & vivat in ater-
num. Et misit eum Dominus
Deus de paradiso voluptatis,
ut operaretur terram, de
qua sumptus est. Ejecitque
Adam: & collocavit ante
paradisum voluptatis Cheru-
bim, & flammeum gladium
atque versatilem, ad custodi-
endam viam ligni vite.

22 Et ait; Ecce Adam quasi unus
ex nobis factus est, sciens bonum
& malum: nunc ergo ne for-
niat etiam de ligno vite, &
comedat, & vivat in ater-
num. Et misit eum Dominus
Deus de paradiso voluptatis,
ut operaretur terram, de
qua sumptus est. Ejecitque
Adam: & collocavit ante
paradisum voluptatis Cheru-
bim, & flammeum gladium
atque versatilem, ad custodi-
endam viam ligni vite.

22 Καὶ (α) εἶπεν ὁ θεὸς, Ἰδοὺ Ἀδὰμ ὡς ἑνὸς
ἑὸς ἔστι ἐμὲ καὶ ἐμοὶ ὅτι γινώσκων καλὸν καὶ
κακόν. νῦν ἔγωγε μή τι ποιεῖ τὸ ἐπιτελεῖν ἢ (α) ἄρξῃ
αὐτοῦ, καὶ ἀρξῇ ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἢ (β) φάσῃ
23 ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς
ἡδονῆς, ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
24 Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἐκκόσμησεν αὐ-
τὸν ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς, καὶ
ἐτάξε τὸ (γ) ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ἐκκόσμησεν
ἐναντίον τῆν τετραπέδονα φυλάκων τὴν ὁδὸν
τοῦ ἔξωθεν τῆς ζωῆς.

Et dixit Deus: Ecce Adam fa-
ctus est cum me uno ex no-
bis, et cognoscit bonum &
malum. Et nunc, ne aliquando
excidat manum suam, &
sumat de ligno vite, & edat:
& vivet in aeternum. Et di-
misit illum Dominus Deus de
paradiso voluptatis, operari ter-
ram, ex qua sumptus est. E-
jecit Adam, & collocavit ante
paradisum voluptatis:
& ostendit Cherubim, &
flammeum vomerem, quae vol-
tuum, custodire viam ligni vite.

CAP. IV. 7

CAP. IV.

1 peperit & peperit & fuit innoxia Chavva cognovit ipse homo Et
וַיִּבְרָא אֱדָם אֶת-חַוְוָה אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא
1 Adam vero cognovit uxorem
suam Hevam: qua concepit
& peperit Cain, dicens:
Possedi hominem per Deum.
2 Rursumque peperit fratrem
ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor ovium, & Cain agri-
cola. Factum est autem post
multos dies, ut offerret Cain
de fructibus terrae munera
Domino. Abel quoque oblit-
uit de primogenitiis gregis sui,
& de adipibus eorum: &
respexit Dominus ad Abel, &
ad munera ejus. Ad Cain
vero, & ad munera illius,
non respexit: iratusque est
Cain vehementer, & concidit
vultus ejus. Dixitque
Dominus ad eum: Quare iratus
es? & cur concidit facies
tua? Nonne si benedixeris,
recipies: si autem male,
statim in foribus peccatum
aderit? sed sub te dominaberis
ejus, & tu dominaberis
ejus illius. Dixitque Cain ad
Abel fratrem suum: Egrediamur
foras. Cumque essent in
agro, confurrexit Cain adver-
sus fratrem suum Abel, & in-
terfecit eum. Et ait Dominus
ad Cain: tibi est Abel frater
tuus? Qui respondit, Nescio:
Num cultus fratris mei
sum ego? Dixitque ad eum;
Quid fecisti? vox sanguinis
fratris tui clamat ad me de
terra.

1 Adam vero cognovit uxorem
suam Hevam: qua concepit
& peperit Cain, dicens:
Possedi hominem per Deum.
2 Rursumque peperit fratrem
ejus Abel. Fuit autem Abel
pastor ovium, & Cain agri-
cola. Factum est autem post
multos dies, ut offerret Cain
de fructibus terrae munera
Domino. Abel quoque oblit-
uit de primogenitiis gregis sui,
& de adipibus eorum: &
respexit Dominus ad Abel, &
ad munera ejus. Ad Cain
vero, & ad munera illius,
non respexit: iratusque est
Cain vehementer, & concidit
vultus ejus. Dixitque
Dominus ad eum: Quare iratus
es? & cur concidit facies
tua? Nonne si benedixeris,
recipies: si autem male,
statim in foribus peccatum
aderit? sed sub te dominaberis
ejus, & tu dominaberis
ejus illius. Dixitque Cain ad
Abel fratrem suum: Egrediamur
foras. Cumque essent in
agro, confurrexit Cain adver-
sus fratrem suum Abel, & in-
terfecit eum. Et ait Dominus
ad Cain: tibi est Abel frater
tuus? Qui respondit, Nescio:
Num cultus fratris mei
sum ego? Dixitque ad eum;
Quid fecisti? vox sanguinis
fratris tui clamat ad me de
terra.

1 Ἀδὰμ ὃ ἔγνω Ἐβὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
(α) καὶ ἐκκόσμησεν αὐτὴν ἢ Καὶν ὃ ἔπει-
2 Ἐκκόσμησεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς. Καὶ
ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ ἐκκόσμησεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
παραδείσου τῆς ἡδονῆς, καὶ ἐτάξε τὸ (γ) ζῆλον αὐτοῦ,
καὶ ἐκκόσμησεν ἐναντίον τῆν τετραπέδονα φυλάκων
τὴν ὁδὸν τοῦ ἔξωθεν τῆς ζωῆς.
3 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
4 ἢ (δ) φάσῃ ἢ (ε) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
5 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
6 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
7 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
8 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
9 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.
10 ἢ (β) φάσῃ ἢ (γ) ἵστανται εἰς τὸ βίβειν. Καὶ ἐξέπεμψεν
αὐτὸν ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς ἡδονῆς,
ἵνα ἔργασθῆται τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλάθη.

Adam autem cognovit E-
vam mulierem suam: que
concepit, & peperit Cain. Et
dixit: (a) Acquisivi hominem
per Deum. Et adjectus peperit
fratrem ejus Abel. Et factus
est Abel pastor ovium: Cain
autem operabatur terram. Et
factus est post dies; obrutus
Cain ex fructibus terrae sacri-
ficium Domino. Abel autem
oblituit & iste de primogeni-
tis ovium suarum, & de ad-
ipibus earum. (b) Et respexit
Deus super Abel, & super mu-
nera ejus. Super Cain autem,
& super sacrificia ejus non
adversavit. Et contritus est
Cain valde: & concidit vultus
ejus. Et ait Dominus Deus
ad Cain: (c) Quare tristis fa-
ctus es? & cur concidit
vultus tuus? Nonne si recte
offeras, non autem recte diri-
das, peccabis? Quis est qui
te converterit ejus: & tu prin-
cipatum habebis ipsius. Et dixit
Cain ad Abel fratrem suum: (d)
(e) Egrediamur in campum.
Et factum est, dum essent in
Cain, tibi est Abel frater
tuus? Qui respondit, Nescio:
Num cultus fratris mei sum
ego? Dixit Dominus Deus
ad Cain: tibi est Abel frater
tuus? Et dixit; Nescio.
Numquid cultus fratris mei
ego sum? Et dixit Dominus:
(f) Quid fecisti? Vox sangui-
nis fratris tui clamat ad me de
terra.

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * (א) חָבַב אָדָם אֶת-חַוְוָה אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
23 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
24 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
25 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
26 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
27 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
28 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
29 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
30 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם

22 * (א) חָבַב אָדָם אֶת-חַוְוָה אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא
23 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
24 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
25 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
26 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
27 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
28 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
29 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם
30 אֶת-חַבְבָּל אִשְׁתּוֹ וַיְהִי בָרְאשִׁית הַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְרָא אֱדָם

Et dixit Dominus Deus. Ecce Adam fa-
ctus est quasi unus & nobis ad sciendum
boni & mali. nunc forte extendet ma-
num suam, fumetque; ex arbore vite, et
comedet, ac vivet in aeternum. Et misit
eum Dominus Deus de paradiso Eden, ad
colendam terram unde sumptus fuerat.
Et expulit eum Dominus Deus, et valla-
vit plagam orientalem paradisi Eden,
Cherubim et cuspidem gladii qui se vol-
latabat ad custodiendum iter arboris vite.

Et dixit Dominus Deus. Ecce Adam fa-
ctus est quasi unus & nobis ad sciendum
boni & mali. nunc forte extendet ma-
num suam, fumetque; ex arbore vite, et
comedet, ac vivet in aeternum. Et misit
eum Dominus Deus de paradiso Eden, ad
colendam terram unde sumptus fuerat.
Et expulit eum Dominus Deus, et valla-
vit plagam orientalem paradisi Eden,
Cherubim et cuspidem gladii qui se vol-
latabat ad custodiendum iter arboris vite.

CAP. IV.

CAP. IV.

Targum Onkelos.

22 ואמר יי אלהים האדם הול...
23 ויבועל מא מצוה למע טב...
24 ויבועל מא מצוה למע טב...
25 ויבועל מא מצוה למע טב...
26 ויבועל מא מצוה למע טב...
27 ויבועל מא מצוה למע טב...
28 ויבועל מא מצוה למע טב...
29 ויבועל מא מצוה למע טב...
30 ויבועל מא מצוה למע טב...

Et dixit Dñs De' : Ecce Adā n-
iticus est in feculo ex fe, sci-
ens bonū & malū : & nunc fer-
ret extendet manū suā, & fumet
etiā de arbore vitæ, & comē-
det; & vivet in æternū. Et emi-
sit etiā Dñs De' de horto volu-
ptatis; ut operaretur terram, de
quā creatus fuerat. Et ejecit
Adam; & collocavit ad ori-
entem horti voluptatis Cheru-
bim & acutum gladium, verfil-
em; ad custodiendam viam
arboris vitæ.

CAP. IV.

ET Adā cognovit Evā uxō-
re suā : & concepit & peperit
Cain; & dixit : Acquisivi virū
depectu Domini. Et addidit
ut pareret fratrem ejus Abel : Fu-
itque Abel pastor ovium; Et Cain
fuit viragricola. Et factum est
post aliquot dies : & adduxit
Cain de fructu terræ, manū corā
Domino. Et Abel adduxit etiā
ipse, de primogenitiis ovium sua-
rum, & de adipibus earū : fuitque
beneficiū in conspectu Domi-
ni. In Abel & in munere ejus.

CAP. IV.

In Cain autem & in munere e-
jus, non fuit beneficiū : & iras-
cit ei Cain vehemētē, & sub-
missi sunt vulcus ejus. Dixitque
Dominus ad Cain : Cur irasce-
ris tu? & quare submissi sunt
vulcus tuū? Nōne si bene egeris
opera tua, dimittetur tibi? & si
nō bene egeris opera tua, in diē
judicii peccatum tuū servatum
est; in quā futurū est ut ulciscar
te de te, si non converteris; &
si converteris dimittetur tibi.
Et loquutus est Cain ad Abel
fratrem suum; fuitque cum esset
in agro; & surrexit Cain in
Abel fratrem suum, & occidit
eum. Et dixit Dominus ad
Cain; Vbi est Abel frater tuus?
Et dixit, nescio ego; nunquid
culcus fratris mei ego sum? Et
ait, quid fecisti? vox languini
generationum, quæ suscitæ
erant succedere de fratre tuo,
clamant coram me de terra.

ואמר לא ידענא רגנד אורי אנה : ואמר מה עבדתא קל דם :
ורגנו גענדינו למסק מן אורי קבלו דקנו מן ארעא :

22 אדם ויבועל מא מצוה למע טב...
23 ויבועל מא מצוה למע טב...
24 ויבועל מא מצוה למע טב...
25 ויבועל מא מצוה למע טב...
26 ויבועל מא מצוה למע טב...
27 ויבועל מא מצוה למע טב...
28 ויבועל מא מצוה למע טב...
29 ויבועל מא מצוה למע טב...
30 ויבועל מא מצוה למע טב...

VERSIO SAMARITANA.

22 אדם ויבועל מא מצוה למע טב...
23 ויבועל מא מצוה למע טב...
24 ויבועל מא מצוה למע טב...
25 ויבועל מא מצוה למע טב...
26 ויבועל מא מצוה למע טב...
27 ויבועל מא מצוה למע טב...
28 ויבועל מא מצוה למע טב...
29 ויבועל מא מצוה למע טב...
30 ויבועל מא מצוה למע טב...

אמר לא ידענא רגנד אורי אנה : ואמר מה עבדתא קל דם :
ורגנו גענדינו למסק מן אורי קבלו דקנו מן ארעא :

TEXT. ET VER. SAM.
Tranlatio Latina.
Et dixit dominus Deus. Ecce 22
Adam est factus in nobis, sciens 23
bonum et malum; & modo 24
quoniam extendit manum suam, & 25
accipiet ex arbore vite, & comēdat, 26
et vivet in seculum. Et emisit 27
etiam dominus deus de horto 28
voluptatis, ut operaretur terram, 29
de qua creatus fuerat. Et ejecit 30
Adam, & collocavit ad orientem
horti voluptatis cherubim, &
acutum gladium, verfilitem, ad
custodiendam viam ligni vite.

CAP. IV.

22 Adam autem cognovit Evam uxorem suam, & concepit, & peperit Cain. Et dixit: Acquisivi hominem depectu Domini. Et addidit, ut pareret fratrem suum Abel. Fuit autem Abel pastor ovium; Cain vero colit vitam. Et factum est post aliquot dies, & adduxit Cain de fructu terre, manum coram Domino. Et Abel adduxit etiam ipse, de primogenitiis ovium suarum, & de adipibus earum. Beneficium autem erat in conspectu Domini, & in munere eius. In Cain autem, & in munere eius, non fuit beneficium; & irascebat ei Cain vehementer, & submissi sunt vulcus eius. Dixitque Dominus ad Cain: Cur irasce- ris tu? & quare submissi sunt vulcus tuus? Nonne si bene egeris opera tua, dimittetur tibi? & si non bene egeris opera tua, in die iudicii peccatum tuum servatum est; in qua futurum est ut ulciscar te de te, si non converteris; & si converteris, dimittetur tibi. Et loquutus est Cain ad Abel fratrem suum, fuitque cum esset in agro; & surrexit Cain in Abel fratrem suum, & occidit eum. Dixitque Dominus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? Et dixit: Nescio ego; nunquid culcus fratris mei ego sum? Et ait: Quis fecisti? Vox sanguinis generationum, quae suscitae erant succedere de fratre tuo, clamant coram me de terra.

VER. SAM. (a) Rantus (x) et occidit (y) ad (z) aditus (b) aditus (c) odoratus est (d) ad minus (e) non est odoratus (f) ad minus

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 *ثم قال الله هوذا آدم قد صار كواحد منا يعرف معرفة الخبير والاسر* والا ان فيك ان...
23 *يخرج من الجنان ليده يده فياحد من سجد الكيابة ايضا وايكل فيكيا الي الدف...
24 *فطره الله من جنان عدن ليلفح الارض التي احد منها* وما طرد آدم اسكن من...
سرى جنان عدن الملائكة ولمع سبي منقلب لخطوط طريقت سجر الكيابة.

الفصل الرابع

1 *ثم ان آدم واقع حوا روجه حملت وولدت فلين فقالت قد رويت رجلا من عند...
2 *الله ثم علوت فولدت احاد هاسل فكان هاسل راغي عتم* وويلن كان يفلح...
3 *الارض* فلما كان بعد ايام ابي فلين من عمر الارض همدية لله* واي هاسل ايضا...
4 *نسي من بكون عمة وسن سلما* فقبل الله هاسل وهديسه* وويلن وهديسه لم يقبلهما...
5 *فاسند على فلين جدا وسقط وجهه حيا* وقال الله لفلين لم اسند عليك ولم سقط...
6 *وجهك* الا انك لو جوت قلبت* واي لم تجود فايما اكهت حظوك رايب واليك...
7 *فاذ وابت اسلط عليه بالاحيار* ثم قاول فلين هاسل احاد* فلما كان في الصكر...
8 *فلين ابي هاسل احيم فعلمه* فقال الله لفلين معورا اين هاسل احوك* قال لا اعلم هل...
9 *اا حافظ احني* وقال مادا صعب دم احناك صالح الي من الارض...

22 Tum dixit Deus : Ecce Adam factus est in nobis, sciens bonum & malum; & modo quoniam extendit manum suam, & accipiet ex arbore vite, & comēdat, & vivet in seculum. Et emisit etiam dominus Deus de horto voluptatis, ut operaretur terram, de qua creatus fuerat. Et ejecit Adam, & collocavit ad orientem horti voluptatis cherubim, & acutum gladium, verfilitem, ad custodiendam viam ligni vite.

CAP. IV.

22 Posterea Adam coivit cum Eva: & concepit, & peperit Cain, Dixitque: Fuit obtinui virum a Deo, Domini autem genui fratrem ejus Abel: eratque Abel pastor ovium, et Cain colit vitam. Cuiusque dies aliquot preterierunt, attulit Cain de fructibus terre munus Deo, Et attulit Abel quoque aliquot ex primogenitiis ovium suarum, et ex pinguis partibus earum. Acceptavitque Deus Abel, et donum eius: Et Cain et minus eius non acceptavit. Duviusque fuit Caino validè, et occidit vulcus ejus post vercedidit. Et dixit Deus Caino: cur durum fuit tibi? et cur occidit vulcus tuus? Nonne si bene egeris, recipies? quoniam non bene egeris, quocumque peccaveris peccatum tuum cubans est, et ad te spectat moderatio eius, et tu es: quis dominans illius, ut elevetionem. Preterea locutus est Cain cum Abel fratre suo; & amque essent ambo in campo, surrexit Cain ad Abel fratrem suum, et occidit eum. Dixitque Deus Caino interrogativè: ubi est Abel frater tuus? At, Nescio, num ego culcus sum fratris mei? Et dixit: Quis fecisti? Sanguis fratris tui clamans est ad me de terra.

Targum ONKELOS.

24 ארבעה דרין ארבעה חלקין
25 וישבעה ימים וישבעה ימים
26 וישבעה ימים וישבעה ימים

24 Quoniam septem genera-
25 tiones superse sunt Caini:
26 Nōne Lamech filio eius
27 septuaginta & septem. Et
28 cognovit Adā rurlus uxore
29 rē suā, & peperit filiū, &
30 vocavit nomen eius, Seth:
31 quoniam inquit, dedit mihi
32 Dñs filium alium; pro Abel
33 quem interfecit Cain. Et
34 Seth quoq; ipse natus est
35 postquam genuit Adam, &
36 octingenti anni: & genuit
37 filios & filias. Et fuerunt
38 omnes dies Enos nonagen-
39 ti & triginta anni: & mor-
40 tuus est. Et vixit Seth cen-
41 tum & quinq; annis: & genuit
42 Enos. Et vixit Seth postquam
43 genuit Enos, octingentis &
44 septem annis: Et genuit filios &
45 filias. Et fuerunt omnes dies
46 Seth nonageniti & duodecim
47 anni: & mortuus est. Et vixit
48 Enos nonaginta annis: & genuit
49 Cainan. Et vixit Enos postquam
50 genuit Cainan, octingentis &
51 quinq; annis: & genuit filios
52 & filias. Et fuerunt omnes dies
53 Enos nonageniti & quinq; annis:
54 & mortuus est. Et vixit Cainan
55 septuaginta annis: & genuit
56 Malalehel.

24 Septies enim undecim: 24
25 Cain, Lamech autem (c) 25
26 septuages septies. Et cog- 25
27 novit Adam adhuc uxore 26
28 suam, peperitque filium, 26
29 & vocavit nomen eius: 26
30 Seth: quia posuit mihi 26
31 Deus senem alium, pro Ab- 26
32 el, quoniam occidit eum 26
33 Cain. Et Seth etiam ipse 26
34 genuit filios, cuius con- 26
35 ce tam est invocari nomen 26
36 Domini.

CAP. V.

24 Hic est liber generationem
25 Adam: in die qui
26 creavit Deus hominē, &
27 similitudinem Dei fecit il-
28 lum. Masculum & feminam
29 creavit eos: & benedixit
30 illis, & vocavit nomē eorū
31 Adam, in die qui creati
32 sunt. Et vixit Adam cen-
33 tum & triginta annis: &
34 genuit ad similitudinem
35 suam qui similis esset
36 sibi: & vocavit nomen e-
37 jus, Seth. Et incurrit dies
38 Adam, postquam genuit
39 Seth, octingenti anni: &
40 genuit filios & filias. Et
41 incurrit omnes dies A-
42 dam quibus vixit, nonagen-
43 ti & triginta anni: & mor-
44 tuus est. Et vixit Seth cen-
45 tum & quinq; annis: &
46 genuit Enos. Et vixit Seth
47 postquam genuit Enos, octi-
48 gentis & septem annis:
49 Et genuit filios & filias.
50 Et fuerunt omnes dies
51 Seth nonageniti & duo-
52 decim anni: & mortuus
53 est. Et vixit Enos nona-
54 ginta annis: & genuit
55 Cainan. Et vixit Enos
56 postquam genuit Cainan,
57 octingentis & quinq;
58 annis: & genuit filios
59 & filias. Et fuerunt
60 omnes dies Enos nonagen-
61 ti & quinq; anni: & mor-
62 tuus est. Et vixit Cainan
63 septuaginta annis: & ge-
64 nuit Malalehel.

24 Hic est liber generatio-
25 nis Adam: in die qui
26 creavit Deus Adam, &
27 similitudinem Dei fecit il-
28 lum. Masculum & feminam
29 creavit eos: & benedixit
30 illis, & vocavit nomē eorū
31 Adam, in die qui creati
32 sunt. Et vixit Adam cen-
33 tum & triginta annis: &
34 genuit ad similitudinem
35 suam qui similis esset
36 sibi: & vocavit nomen e-
37 jus, Seth. Et incurrit dies
38 Adam, postquam genuit
39 Seth, octingenti anni: &
40 genuit filios & filias. Et
41 incurrit omnes dies A-
42 dam quibus vixit, nonagen-
43 ti & triginta anni: & mor-
44 tuus est. Et vixit Seth cen-
45 tum & quinq; annis: &
46 genuit Enos. Et vixit Seth
47 postquam genuit Enos, octi-
48 gentis & septem annis:
49 Et genuit filios & filias.
50 Et fuerunt omnes dies
51 Seth nonageniti & duo-
52 decim anni: & mortuus
53 est. Et vixit Enos nona-
54 ginta annis: & genuit
55 Cainan. Et vixit Enos
56 postquam genuit Cainan,
57 octingentis & quinq;
58 annis: & genuit filios
59 & filias. Et fuerunt
60 omnes dies Enos nonagen-
61 ti & quinq; anni: & mor-
62 tuus est. Et vixit Cainan
63 septuaginta annis: & ge-
64 nuit Malalehel.

CAP. V.

(c) Hic est liber generatio-
25 nis Adam: in die qui
26 creavit Deus Adam, &
27 similitudinem Dei fecit il-
28 lum. Masculum & feminam
29 creavit eos: & benedixit
30 illis: & vocavit nomē eorū
31 Adam, in die qui creati
32 sunt. Et vixit Adam cen-
33 tum & triginta annis: &
34 genuit ad similitudinem
35 suam qui similis esset
36 sibi: & vocavit nomen e-
37 jus, Seth. Et incurrit dies
38 Adam, postquam genuit
39 Seth, octingenti anni: &
40 genuit filios & filias. Et
41 incurrit omnes dies A-
42 dam quibus vixit, nonagen-
43 ti & triginta anni: & mor-
44 tuus est. Et vixit Seth cen-
45 tum & quinq; annis: &
46 genuit Enos. Et vixit Seth
47 postquam genuit Enos, octi-
48 gentis & septem annis:
49 Et genuit filios & filias.
50 Et fuerunt omnes dies
51 Seth nonageniti & duo-
52 decim anni: & mortuus
53 est. Et vixit Enos nona-
54 ginta annis: & genuit
55 Cainan. Et vixit Enos
56 postquam genuit Cainan,
57 octingentis & quinq;
58 annis: & genuit filios
59 & filias. Et fuerunt
60 omnes dies Enos nonagen-
61 ti & quinq; anni: & mor-
62 tuus est. Et vixit Cainan
63 septuaginta annis: & ge-
64 nuit Malalehel.

VERSIO SAMARITANA.

24 Hic est liber generatio-
25 nis Adam: in die qui
26 creavit Deus Adam, &
27 similitudinem Dei fecit il-
28 lum. Masculum & feminam
29 creavit eos: & benedixit
30 illis, & vocavit nomē eorū
31 Adam, in die qui creati
32 sunt. Et vixit Adam cen-
33 tum & triginta annis: &
34 genuit ad similitudinem
35 suam qui similis esset
36 sibi: & vocavit nomen e-
37 jus, Seth. Et incurrit dies
38 Adam, postquam genuit
39 Seth, octingenti anni: &
40 genuit filios & filias. Et
41 incurrit omnes dies A-
42 dam quibus vixit, nonagen-
43 ti & triginta anni: & mor-
44 tuus est. Et vixit Seth cen-
45 tum & quinq; annis: &
46 genuit Enos. Et vixit Seth
47 postquam genuit Enos, octi-
48 gentis & septem annis:
49 Et genuit filios & filias.
50 Et fuerunt omnes dies
51 Seth nonageniti & duo-
52 decim anni: & mortuus
53 est. Et vixit Enos nona-
54 ginta annis: & genuit
55 Cainan. Et vixit Enos
56 postquam genuit Cainan,
57 octingentis & quinq;
58 annis: & genuit filios
59 & filias. Et fuerunt
60 omnes dies Enos nonagen-
61 ti & quinq; anni: & mor-
62 tuus est. Et vixit Cainan
63 septuaginta annis: & ge-
64 nuit Malalehel.

VERS. SAM. (c) Multi-
25 to magis. (c) Hic est recita-
26 tio Angulorum. (c) Sub-
27 stitutum ejus.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

24 ان كان كندرا نقاد يقين فليخ
25 اكدوا كندرا * ثم ان آدم واقع
26 ايسار وجهه وليدت
27 اينا واسمه سبتا وقالت انه قد
28 روفي الله سبعه اصر بدل هابل
29 اذ قتلها قين * وليدت
30 ايسا وليد ابن وسماه انوس *
31 حينئذ ابعدى بالدعاء باسم الله
32 الفصل الخامس
33 * هذا كتاب سرخ اعمار اولاد
34 آدم الذي صنعته الله في يوم
35 خلقه اياه يصورون الله * ولما
36 خلقهما ذكرهما والي باركهما
37 وسماهما آدميين في يوم
38 خلقهما * فعاش آدم مائه
39 وثلثين وسبع سنين * ولما
40 عاش سبت مائه وجمس سنين
41 اولد انوس * وعاش بعد ذلك
42 مائه وثلثين سنين * ولما
43 عاش ايسار جميع عمره سبع
44 سنين * وعاش بعد ذلك مائه
45 وثلثين سنين * وعاش ايسار
46 جميع عمره سبع سنين *
47 ولما عاش قين سبعين سنين
48 اولد مالهليل.

24 Si multum animadvertit: non est in Cain, 24
25 in Lamech etiam magis ac magis. Tunc 25
26 vero Adam coxit etiam uxore sua, 25
27 genuitque filium, et vocavit eum Seth: 25
28 Et dixit, quia concessit mihi Deus pro- 25
29 geniem alteram pro Abel, cuius occi- 25
30 didit eum Cain. Et Seth quoque ut- 25
31 ce tam est invocari nomen 25
32 Domini.

24 Si multum animadvertit: non est in Cain, 24
25 in Lamech etiam magis ac magis. Tunc 25
26 vero Adam coxit etiam uxore sua, 25
27 genuitque filium, et vocavit eum Seth: 25
28 Et dixit, quia concessit mihi Deus pro- 25
29 geniem alteram pro Abel, cuius occi- 25
30 didit eum Cain. Et Seth quoque ut- 25
31 ce tam est invocari nomen 25
32 Domini.

CAP. V.

Iste est liber narrationis etatum fi-
25 lium Adae quom fecit Deus in die qui
26 creavit eum ad imaginem Dei. Creavit
27 ergo etiam ambos masculum et feminam,
28 benedixitque illis et vocavit illos Adam-
29 os, in die creationis eorum. Vixitque
30 Adam centum, et triginta annos, ac ge-
31 nuit filium in similitudine sua iuxta
32 imaginem suam; et vocavit illum Seth.
33 Et vixit postea octingentos annos, in
34 quibus genuit filios et filias. Et factus
35 est tota aetate quam vixit, nonageniti
36 ac triginta anni; deinde mortuus est.
37 Cumque vixisset Seth centum et quin-
38 que annos, genuit Enos. Et vixit postea
39 octingentis ac septem annos, in quibus
40 genuit filios ac filias. Factaque est to-
41 ta aetas illius nonageniti anni, et duodecim
42 anni; deinde mortuus est. Cumque vi-
43 xisset Enos nonaginta annos, genuit Cai-
44 nan. Vixitque postea octingentos annos,
45 et quinquaginta annos, in quibus genuit
46 filios et filias. Factaque est tota aetate
47 eius nonageniti anni, et quinquaginta
48 annos; deinde mortuus est. Cumque vixisset Cai-
49 nan septuaginta annos, genuit Malalehel.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXTUS ET VER. SARD. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.
 13 ותיה קינו ברת דאוליד ית
 14 סגנו ואוליד בנן וקנו: והו
 15 שטן ומית: והיא מהללאל
 16 ית: והיא וקמס שטן ואוליד ית
 17 סגנו ואוליד ברת דאוליד ית
 18 סגנו ואוליד בנן וקנו: והו
 19 שטן ומית: והיא מהללאל
 20 ית: והיא וקמס שטן ואוליד ית
 21 סגנו ואוליד ברת דאוליד ית
 22 סגנו ואוליד בנן וקנו: והו
 23 שטן ומית: והיא מהללאל
 24 ית: והיא וקמס שטן ואוליד ית
 25 סגנו ואוליד ברת דאוליד ית
 26 סגנו ואוליד בנן וקנו: והו
 27 שטן ומית: והיא מהללאל
 28 ית: והיא וקמס שטן ואוליד ית

13 ונח וקנו בת דאוליד ית
 14 ונח וקנו בת דאוליד ית
 15 ונח וקנו בת דאוליד ית
 16 ונח וקנו בת דאוליד ית
 17 ונח וקנו בת דאוליד ית
 18 ונח וקנו בת דאוליד ית
 19 ונח וקנו בת דאוליד ית
 20 ונח וקנו בת דאוליד ית
 21 ונח וקנו בת דאוליד ית
 22 ונח וקנו בת דאוליד ית
 23 ונח וקנו בת דאוליד ית
 24 ונח וקנו בת דאוליד ית
 25 ונח וקנו בת דאוליד ית
 26 ונח וקנו בת דאוליד ית
 27 ונח וקנו בת דאוליד ית
 28 ונח וקנו בת דאוליד ית

13 Et vixit Chainan postquam genuit Malalehel, octingentis & quadraginta annis: & genuit filios & filias.
 14 Et fuerunt omnes dies Chainan nongenti & decem anni: & mortuus est.
 15 Et vixit Malalehel sexaginta & quinq; annis: & genuit Jared. Et vixit Malalehel postquam genuit Jared, octingentis & triginta annis: & genuit filios & filias.
 16 Et fuerunt omnes dies Malalehel octingenti & nongenti & quinque anni: et mortuus est.
 17 Et vixit Jared centum et sexaginta et duobus annis: Et genuit Enoch. Et vixit Jared postquam genuit Enoch, octingentis annis: et genuit filios et filias.
 18 Et fuerunt omnes dies Jared nongenti et sexaginta et duo anni: et mortuus est.
 19 Et vixit Enoch sexaginta et quinque annis: et genuit Methusalah. Et ambulavit Enoch in timore Dei, postquam genuit Methusalah, trecentis annis: et genuit filios et filias.
 20 Et fuerunt omnes dies Enoch, trecenti et sexaginta et quinque anni, Et ambulavit Enoch in timore Dei: et non comparuit: nec etiam occidit eum Deus. Et vixit Methusalah centum et octoginta et septem annis: et genuit Lamech. Et vixit Methusalah postquam genuit Lamech, septingentis et octoginta et duobus annis: et genuit filios et filias.
 21 Et fuerunt omnes dies Methusalah nongenti et sexaginta et novem anni: et mortuus est. Et vixit Lamech centum et octoginta et duobus annis: et genuit filium.

VERSIO SAMARITANA.

13 ונח וקנו בת דאוליד ית
 14 ונח וקנו בת דאוליד ית
 15 ונח וקנו בת דאוליד ית
 16 ונח וקנו בת דאוליד ית
 17 ונח וקנו בת דאוליד ית
 18 ונח וקנו בת דאוליד ית
 19 ונח וקנו בת דאוליד ית
 20 ונח וקנו בת דאוליד ית
 21 ונח וקנו בת דאוליד ית
 22 ונח וקנו בת דאוליד ית
 23 ונח וקנו בת דאוליד ית
 24 ונח וקנו בת דאוליד ית
 25 ונח וקנו בת דאוליד ית
 26 ונח וקנו בת דאוליד ית
 27 ונח וקנו בת דאוליד ית
 28 ונח וקנו בת דאוליד ית

13 Et vixit Chainan postquam genuit Malalehel, octingentis & quadraginta annis: & genuit filios & filias.
 14 Et fuerunt omnes dies Chainan nongenti & decem anni: & mortuus est.
 15 Et vixit Malalehel sexaginta & quinq; annis: & genuit Jared. Et vixit Malalehel postquam genuit Jared, octingentis & triginta annis: & genuit filios & filias.
 16 Et fuerunt omnes dies Malalehel octingenti & nongenti & quinque anni: et mortuus est.
 17 Et vixit Jared centum et sexaginta et duobus annis: Et genuit Enoch. Et vixit Jared postquam genuit Enoch, octingentis annis: et genuit filios et filias.
 18 Et fuerunt omnes dies Jared nongenti et sexaginta et duo anni: et mortuus est.
 19 Et vixit Enoch sexaginta et quinque annis: et genuit Methusalah. Et ambulavit Enoch in timore Dei, postquam genuit Methusalah, trecentis annis: et genuit filios et filias.
 20 Et fuerunt omnes dies Enoch, trecenti et sexaginta et quinque anni, Et ambulavit Enoch in timore Dei: et non comparuit: nec etiam occidit eum Deus. Et vixit Methusalah centum et octoginta et septem annis: et genuit Lamech. Et vixit Methusalah postquam genuit Lamech, septingentis et octoginta et duobus annis: et genuit filios et filias.
 21 Et fuerunt omnes dies Methusalah nongenti et sexaginta et novem anni: et mortuus est. Et vixit Lamech centum et octoginta et duobus annis: et genuit filium.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 *وعاش بعد ذلك ثمان مائة سنة واربعمين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 14 * ثمان مائة سنة وبعسر سنين ثم مات * ولما عاش ماثل اربعين حمسا وثمانين سنة اولك يارب
 15 * وعاش بعد ذلك ثمان مائة سنة وثمانين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 16 * ثمان مائة سنة وحمسا وثمانين سنة ثم مات * ولما عاش يارب اربعين سنين وثمانين سنة
 17 * وعاش بعد ذلك ثمان مائة سنة وثمانين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 18 * ثمان مائة سنة وحمسا وثمانين سنة ثم مات * ولما عاش يارب اربعين سنين وثمانين سنة
 19 * وعاش بعد ذلك ثمان مائة سنة وثمانين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 20 * ثمان مائة سنة وثمانين سنة ثم مات * ولما عاش يارب اربعين سنين وثمانين سنة
 21 * وعاش بعد ذلك ثمان مائة سنة وثمانين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 22 * وسلك حوج في طاعة الله بعد انك مدسالح ثمان مائة سنة اولك فيها بنين
 23 * وبنات * فصار جميع عمره ثمان مائة سنة وحمسا وثمانين سنة * ولما سلك حوج في طاعة
 24 * الله توبى وبنصه الله * ولما عاش مدسالح ثمان مائة سنة وسبع وثمانين سنة اولك لاج * وعاش
 25 * بعد ذلك سبع مائة وثمانين سنة وثمانين سنة اولك فيها بنين وبنات * فصار جميع عمره
 26 * ثمان مائة سنة وسبع وثمانين سنة ثم مات * ولما عاش لاج ثمان مائة وثمانين سنة
 اولك ابنا

13 Et vixit postea octingentos annos, quatuordecim sexaginta annos, in quibus genuit filios ac filias. Enclit, est tota etas ejus, non genti anni, & decem anni, deinde mortuus est. Cūque vixisset Malalehel quinque ac sexaginta annos, genuit Jared. Et vixit postea octingentos annos, in quibus genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, octingenti anni, et quinque ac sexaginta annos, genuit Jared. Ambulavit autem Enoch in timore Dei, postquam genuit Methusalah, trecentis annis, et genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, trecenti sexaginta et quinque anni, et non comparuit, nec etiam occidit eum Deus. Et vixit Methusalah centum octoginta et septem annos, genuit Lamech. Et vixit postea octingentos annos, in quibus genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, nongenti sexaginta et novem anni, et mortuus est. Et vixit Lamech centum octoginta et duobus annos, genuit filium.

13 Et vixit postea octingentos annos, quatuordecim sexaginta annos, in quibus genuit filios ac filias. Enclit, est tota etas ejus, non genti anni, & decem anni, deinde mortuus est. Cūque vixisset Malalehel quinque ac sexaginta annos, genuit Jared. Et vixit postea octingentos annos, in quibus genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, octingenti anni, et quinque ac sexaginta annos, genuit Jared. Ambulavit autem Enoch in timore Dei, postquam genuit Methusalah, trecentis annis, et genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, trecenti sexaginta et quinque anni, et non comparuit, nec etiam occidit eum Deus. Et vixit Methusalah centum octoginta et septem annos, genuit Lamech. Et vixit postea octingentos annos, in quibus genuit filios ac filias. Factaque est tota etas ejus, nongenti sexaginta et novem anni, et mortuus est. Et vixit Lamech centum octoginta et duobus annos, genuit filium.

TARGUM ONKELOS.

29 וקראית שמה נח למטר זיון
 ויחננה מעבודתו ומלאות
 וינא מן ארעא דיו למטר יי
 ויהי למק גבר דאולד
 30 ויד נח חמש מאה ותשעין
 וחמש שנים ואולד בניו ויבן
 ויהו כל ימי למק שבע
 31 מאה ושבעין ושבע שנים
 ומת: והיה נח בן חמש
 32 מאה שנים ואולד נח ית
 שם יתחם ויתרפח:

29 Et vocavit nomen ejus
 Noe, dicens: Ille con-
 solabitur nos ab operibus
 nostris, & à labore manu-
 rum nostrarum, de terrâ
 cui maledixit Dominus.
 30 Et vixit Lamech post-
 quam genuit Noe, quin-
 gentis & nonaginta &
 quinque annis: & genuit
 31 filios & filias. Et fue-
 runt omnes dies Lamech
 septingenti & septuaginta
 & septem anni: & mor-
 tuus est. Et fuit Noe fi-
 lius quingentorum anno-
 rum: & genuit Noe; Sem,
 Cham & Japhet.

29 וקראית שמה נח למטר זיון *
 ויחננה מעבודתו ומלאות *
 וינא מן ארעא דיו למטר יי *
 ויהי למק גבר דאולד *
 30 ויד נח חמש מאה ותשעין *
 וחמש שנים ואולד בניו ויבן *
 ויהו כל ימי למק שבע *
 31 מאה ושבעין ושבע שנים *
 ומת: והיה נח בן חמש *
 32 מאה שנים ואולד נח ית *
 שם יתחם ויתרפח:

Locusque nomen ejus 29
 Noe; dicens, Ille conso-
 labitur nos ab operibus
 nostris, & à labore ma-
 num nostrarum de terra
 cui maledixit Dominus.
 30 Vixit autem Lamech post-
 quam genuit Noe sexcen-
 tis annis, genuitque filios
 & filias. Et fuerunt 31
 omnes dies Lamech, sex-
 centis & quinquaginta
 tres anni; & mortuus
 est. Erat autem Noe se-
 ptus quingentorum anno-
 rum, genuitque Sem, Cham,
 & Japhet.

CAP. VI.

1 והיה בראשית בראשית
 למסעו על אפי ארעא ובניא
 אחילודא לרזן: והיו בני
 רבביא ית פת אנשא ארי
 שפרו אנו ונסבו לרזן נשין
 3 מקל די ארעא: ואמר
 4 לאיתקום דרא בישא הרין
 קרבי לעלם בריל דאנו
 בשא אועבריהון בישא ארכא
 יתיב לרזן מאר ועשרינן
 4 אס יתובון: גבריא חו
 פארעא בוימא האנו ואף
 בראשית די ישלון בני רבביא
 לבנת אנשא וילרן מרתן
 5 אנו גבריא דמעלמא
 אנשו דשמיא: והיה י ארי
 סניאת בישא אנשא פארעא
 וכל ימיא מחשבת לפיה
 לחוד ביש כל ימיא: והנה
 6 במימיה ארעא וימר
 אדם במימיה למחבר חוקפיהון
 ברעיהו:

1 Et factum est cum cep-
 issent filii hominum, mul-
 tiplicari super faciem ter-
 re: & filii nate essent
 eis. Et vidissent filii prin-
 cipum filias hominum,
 quod essent pulchrae: ac-
 ceperunt sibi uxores, ex
 omnibus quas voluerunt.
 3 Et dixit Dominus: Non
 permanebit generatio pes-
 sima hæc coram me in æ-
 ternum; eod quod caro
 sunt, & opera corum pes-
 sima; terminus dabitur
 eis centum & viginti an-
 norum, si forte convertan-
 tur. Gigantes erant in
 terrâ in diebus illis: &
 etiam postquam ingressi
 sunt filii principum ad fi-
 lias hominum, & gene-
 runt ex eis: ipsi sunt poten-
 tes à seculo, viri nominis.
 5 Et vidit Dominus, quod
 multa esset malitia homi-
 nis in terrâ: & omnis
 sensus cogitationum cordis
 sui esset malus omni tem-
 pore. Et pœnituit Domi-
 num in verbo suo, quod
 fecisset hominem in terrâ:
 Et dixit in verbo suo, ut
 contereret fortitudinem
 eorum juxta beneplacitum
 suum.

1 והיה בראשית בראשית *
 למסעו על אפי ארעא ובניא *
 אחילודא לרזן: והיו בני *
 רבביא ית פת אנשא ארי *
 שפרו אנו ונסבו לרזן נשין *
 3 מקל די ארעא: ואמר *
 4 לאיתקום דרא בישא הרין *
 קרבי לעלם בריל דאנו *
 בשא אועבריהון בישא ארכא *
 יתיב לרזן מאר ועשרינן *
 4 אס יתובון: גבריא חו *
 פארעא בוימא האנו ואף *
 בראשית די ישלון בני רבביא *
 לבנת אנשא וילרן מרתן *
 5 אנו גבריא דמעלמא *
 אנשו דשמיא: והיה י ארי *
 סניאת בישא אנשא פארעא *
 וכל ימיא מחשבת לפיה *
 לחוד ביש כל ימיא: והנה *
 6 במימיה ארעא וימר *
 אדם במימיה למחבר חוקפיהון *
 ברעיהו:

CAP. VI.
 Factum est autem cum
 cepit homo multiplicari
 super faciem terræ, ut
 filii nascerentur ei. Et
 viderunt filii dei filias
 hominum, quod bonæ
 essent: Et ceperunt sibi
 uxores ex omnibus quas
 elegerunt. Dixitque Do-
 minus, (b) Non discipe-
 ritus hominum in perpetu-
 um, quia ipse caro est.
 Erunt enim dies ejus cen-
 tum & viginti anni.
 Gigantes autem erant in
 terra in diebus illis: ac-
 ceperunt etiam post hæc, cum
 ingressi sunt filii dei ad
 filias hominum, & genu-
 eruntque illis; hi potentis-
 simi à seculo, viri (c)
 nominis. Et vidit Domi-
 nus, quia multiplicata
 erat malitia hominum in
 terra: & (d) omnis in-
 maginatio cogitationum
 cordis ejus tantum malum
 omni die. (e) Pœnituit
 que Dominus, quod fecisset
 (f) hominem in
 terra: & (g) doluit in
 corde suo.

VERSIO SAMARITANA.

1 והיה בראשית בראשית *
 למסעו על אפי ארעא ובניא *
 אחילודא לרזן: והיו בני *
 רבביא ית פת אנשא ארי *
 שפרו אנו ונסבו לרזן נשין *
 3 מקל די ארעא: ואמר *
 4 לאיתקום דרא בישא הרין *
 קרבי לעלם בריל דאנו *
 בשא אועבריהון בישא ארכא *
 יתיב לרזן מאר ועשרינן *
 4 אס יתובון: גבריא חו *
 פארעא בוימא האנו ואף *
 בראשית די ישלון בני רבביא *
 לבנת אנשא וילרן מרתן *
 5 אנו גבריא דמעלמא *
 אנשו דשמיא: והיה י ארי *
 סניאת בישא אנשא פארעא *
 וכל ימיא מחשבת לפיה *
 לחוד ביש כל ימיא: והנה *
 6 במימיה ארעא וימר *
 אדם במימיה למחבר חוקפיהון *
 ברעיהו:

VER. SAM. (a) Do-
 minatorum (b) Non profici-
 ent opus meum ad verbum (c)
 Excellentiss (d) omnia cogita-
 tionum negotium (e) Inha-
 bitatus est Dominus (f) Mun-
 dum (g) ardidit te apud
 cor suum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 وسماها نوحا قايلا هذا يعربينا من اعمالنا ومن مسمة ايدتنا في الارض التي لعنها الله *
 30 وعاش بعد ذلك خمس مائة سنة وحمسا وسبعين سنة واولد فيها بنين وبنات * وصار *
 31 جميع عمن سبعة مائة سنة وسبعين سنة ثم مات * ولما صار نوح ابن خمس مائة *
 32 سنة اولد ساما وحاما ويافت *

29 Et vocavit enim Nub, dicens, Ille
 consolabitur nos de operibus
 nostris, & de labore manu-
 rum nostrarum, in terra
 cui maledixit Deus. Et vixit
 30 quingentos annos, et quinque
 & septuaginta annos, &
 genuit filios & filias. Et
 31 fuerunt omnes dies Nubi
 septingenti annis, & mor-
 tuus est. Erat autem Nuch
 32 filius quingentorum anno-
 rum, genuitque Sam, Cham,
 & Japhet.

Et vocavit enim Nub, dicens, Ille
 consolabitur nos de operibus
 nostris, & de labore manu-
 rum nostrarum, in terra
 cui maledixit Deus. Et vixit
 30 quingentos annos, et quinque
 & septuaginta annos, &
 genuit filios & filias. Et
 31 fuerunt omnes dies Nubi
 septingenti annis, & mor-
 tuus est. Erat autem Nuch
 32 filius quingentorum anno-
 rum, genuitque Sam, Cham,
 & Japhet.

الفصل السادس

CAP. VI.

1 ولما ابتدء الناس ان يكثروا على وجه الارض وولد لهم بنات * راي بدو الاسراف *
 2 بنات العامة حسنا فاكذبوا لهن وساء * فقال الله عند ذلك لا *
 3 يحل زوجي على هؤلاء الناس ابدا لانهم بسريون * ويكفون الكهل مني لهم مائة وعشرين *
 4 سنة * وكان على الارض جبابين في تلك الايام ومن بعدها * لان بني النوفيم دخلوا *
 5 على بنات قين فولدن لهم جبابين دهريين جبابين مدكويين * فزاري الرب ان سر الناس *
 6 قد كثر على الارض * وان هويت فكبرهم فعدكهم روي في جميع الايام * وكان الله حالفا *
 وولد آدم على الارض وكان ما جاء من معصيتهم

1 Cumque coepissent homines multipli-
 cari super faciem terræ, et
 viderunt filii dei filias
 hominum, quod essent
 pulchrae, et fecerunt
 sibi uxores ex quibuscu-
 que elegerunt. Dixitque
 Dominus, Non habitabit
 spiritus meus in his hominibus
 semper, quoniam cavillos sunt. Et
 erunt dies hominum septuaginta
 annis. Et postquam
 ingressi sunt filii dei ad
 filias hominum, & genu-
 eruntque illis, et facti sunt
 gigantes in terra. Et
 vidit Dominus, quod
 multiplicata esset super-
 biam eorum, & pervertit
 cor eorum in malum, et
 peccaverunt contra Deum
 creatorem suum. Adde
 super terram, & abundantius
 est quod peccaverunt
 ex inobedientia eorum.

Cumque coepissent homines multipli-
 cari super faciem terræ, et
 viderunt filii dei filias
 hominum, quod essent
 pulchrae, et fecerunt
 sibi uxores ex quibuscu-
 que elegerunt. Dixitque
 Dominus, Non habitabit
 spiritus meus in his hominibus
 semper, quoniam cavillos sunt. Et
 erunt dies hominum septuaginta
 annis. Et postquam
 ingressi sunt filii dei ad
 filias hominum, & genu-
 eruntque illis, et facti sunt
 gigantes in terra. Et
 vidit Dominus, quod
 multiplicata esset super-
 biam eorum, & pervertit
 cor eorum in malum, et
 peccaverunt contra Deum
 creatorem suum. Adde
 super terram, & abundantius
 est quod peccaverunt
 ex inobedientia eorum.

TARGUM ONKELOS.

7 ואמר יי אמתו ית אשכח רר
8 בראתו מעל אפי ארעא מאנשא
9 עד בער ארדו ריחא אשכח רר
10 שבתאון ונת אשכח רחמון
11 קרם יי אלוין חולדת לחנתון
12 וקבא שלום הוד בדרודו
13 ברחלקא ביי חלודתם ואלוין
14 נת חלקת בניו ית שם ית חם
15 וית יפת ואחבלת ארעא קרם
16 וי אחבלת ארעא חסופין
17 וחוא יי ית ארעא אחבלת
18 אריו חולודת כל בשרא אשית
19 אריותה על ארעא ואמר
20 לנת קצא כל בשרא על לקרמי
21 אריו אחבלת ארעא חסופין
22 מן קרם עוברתון מן בשרא ארעא
23 ארעא חסופתו עס ארעא
24 עבר לחובותא דמקדום
25 מריון מעבר לחובותא חסופין
26 ויתא מעו ומפרא בכופרא ויון
27 ותעבר יתה תלח מאה אשון
28 ארובות חובותא חסופין אשון
29 פותיה ותלחון אשון דומרה
30 גרור תעבר לחובותא
31 ול אסתא חסופתא מלעיל
32 ותעבר רחובותא בסטרה
33 חסופין מריון ארעא חסופין
34 ותלחון מעברתא ואמר
35 דא אנת מיתו ית חסופתא מא על
36 ארעא לחבלת כל בשרא אריו
37 ביהורא דח חסופות חסופין
38 קמי עסד ותעיל לחובותא
39 אה ובנה ואחור ונשי בנה עסד
40 ומכל דחיו מכל בשרא חסופין
41 מכלא תעיל לחובותא לקמי עסד דרר ונוקא יתיון

7 Et dixit Deus Delebo hominem quem creavi super faciem terrae: ab hominibus usque ad iumentum, usque ad reptile, et usque ad volucres caeli: quoniam concipit me in verbo meo, & fecerit eos. Noe autem invenit misericordiam coram Domino. Ista sunt generationes Noe; Noe vir iustus perfectusque, viam suam generatibus suis: In timore Dei ambulavit Noe. Et genuit Noe tres filios: Sem, Cham & Japhet. Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis. Et vidit Deus terram, & ecce erat corrupta: & quoniam corrupta erat omnis caro, uniuersaque, viam suam generatibus suis: In timore Dei ambulavit Noe. Et genuit Noe tres filios: Sem, Cham & Japhet. Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis. Et vidit Deus terram, & ecce ergo disperdit eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis cedri; mansiones facies in arcâ: & operies eam intus & foris bitumine. Et sic facies eam: trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ; & quinquaginta cubitorum latitudo; & triginta cubitorum altitudo ejus. Fenestras facies in arcâ; & in cubito confumabis eam desuper: & ostium arcae in latere ejus ponas: Manfones inferiores, scilicet & tertias facies in eâ. Et ecce ego adducam diluuium aquarum super terram; ut disperdat omnem carnem, in qua est spiritus vitae, sub caelo: Omne quod in terra est, morietur. Et stantia pacis mecum tecum: & ingredieris in arcam tuam, & filii tui, et uxor tua et uxores filiorum tuorum, tecum. Et de omnibus uiuentibus, de uniuersa carne, bina de omnibus, introduce in arcam, ut sint tecum: masculus et foemina erunt.

VERSIO SAMARITANA.

7 ויתא מעו ומפרא בכופרא ויון
8 ותעבר יתה תלח מאה אשון
9 ארובות חובותא חסופין אשון
10 פותיה ותלחון אשון דומרה
11 גרור תעבר לחובותא
12 ול אסתא חסופתא מלעיל
13 ותעבר רחובותא בסטרה
14 חסופין מריון ארעא חסופין
15 ותלחון מעברתא ואמר
16 דא אנת מיתו ית חסופתא מא על
17 ארעא לחבלת כל בשרא אריו
18 ביהורא דח חסופות חסופין
19 קמי עסד ותעיל לחובותא
20 אה ובנה ואחור ונשי בנה עסד
21 ומכל דחיו מכל בשרא חסופין
22 מכלא תעיל לחובותא לקמי עסד דרר ונוקא יתיון

Et dixit Dominus, (h) De-7
lebo hominem quem creavi
a facie terrae; ab hominibus
usque ad pecus, usque ad
reptile, usque ad volu-
crum caelum: quia
concipit me in verbo
meo. Sed Noe inuenit
misericordiam coram Deo.
Et sunt generationes Noe.
Et sunt tres filii Noe, Sem,
Cham, et Japheth. Et
corrupta est terra coram Deo,
et impleta est terra rapinis.
Et vidit Deus terram, et
ecce corrupta erat: quia
corrupta erat omnis caro
uiuentium super terram.
Et dixit Dominus, Fac tibi
arcam de lignis cedri: et
operies eam intus & foris
bitumine. Et sic facies
eam: trecentorum cubito-
rum erit longitudo arcæ,
et quinquaginta cubito-
rum latitudo ejus, et tri-
ginta cubitorum altitudo
ejus, et fenestras facies
eam, et ostium arcae in
latere ejus ponas: et
operies inferiores, scilicet
tertias facies in eam. Et
ecce ego adducam diluuium
aquarum super terram,
ut disperdat omnem carnem
in qua est spiritus uiuæ,
sub caelo: quod est in
terra, expelletur. Sed
stantia sedes mecum:
tecum, et filii tui, et
uxores filiorum tuorum,
tecum. Et de omnibus ui-
uentibus, et de omni carne,
bina ex omnibus introduce
in arcam, ut sint tecum,
masculum et foemina.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 فقال الرب اخفا لنفسك والذين خلقت وابيدهم عن جند الارض من الناس وحي
8 اليهايم وحي الهوام وطير السماء لاني كرهت خلقي كلهم * فطفر نوح من الله برحمته
9 ورافة * وهولاء ولد نوح كان نوح رجلا برا تقيا في حقه فارصي نوح الله * فولد له
10 ثلث بنين سام وحام ويافث * وفسدت الارض بين يدي الله وامسكت اما وخورا * ولما
11 رها الله فدوسدت بان افسد كل بسري طريعه عليها * قال الله لنوح قد دنا اجل كل
12 بسري بين يدي * اذ امسكت الارض من قبلهم طلما * وها انا مهلكهم منها * اصنع لك
13 تابوتا من حسب السمسا واصمعها طبقات ووفرها من داخل ومن خارج بالقصر * وهذا
14 مقدار ما تصنعها عليه * ثلثماية دراع طولها * خمسون دراعا عرضها * واثنتون دراعا سمكها
15 * واصنع لها ضياعا واثني دراع ثلثها من العلو * فصير لها بابا من جانبها اسفل ويوتى
16 ويولت بصعها * وها انا اات بطوفان الماء على الارض لاهلك كل بسري روح الحياء من
17 تحت السماء * وكل ما في الارض يموت * واثني عهدتي معك * وادخل الي السابوت انت
18 وبنوك ورجلك وسوسد بنوك معك * ومن كل حي من جميع البسوت ارواجا من الكل
19 يدخل الي السابوت ليحي معك ذكرا واسي يكرن

Dixitque Dominus, Delebo homines 7
quos creavi, & pedes eos de solo
terra: ab hominibus, & usque ad
iumenta, & usque ad bestias, & co-
lucilia caeli: quia concipiat me crea-
tionem eorum omnium. Inuenitque Noe
misericordiam Deum gratiam, & benignita-
tem. Et (h) sunt filii Noe. Erat Noe 8
vir iustus, timens Deum in seculo
suo; placuitque Noe Deo. Et nati
sunt ei tres filii, Sem, et Cham, et Japheth.
Et corrupta est terra coram Deo, &
impleta est iniquitate & flagitio. Cam-
que vidisset eam Deus, iam corruptam
esse, eò quod corrupta esset omnis caro
uiuentium super eam; Dixit Dominus ad
Noe, Fac tibi tabulam, & operies eam
interius & exterius bitume. Et sic facies
eam: trecentorum cubitorum erit longitudo
tabulae, & quinquaginta cubitorum
latitudo ejus, & triginta cubito-
rum altitudo ejus. Et fenestras facies
eam, & ostium tabulae in latere ipsius
ponas: & operies inferiores, scilicet
tertias facies in eam. Et ecce ego adducam
diluuium aquarum super terram,
ut disperdat omnem carnem in qua est
spiritus uiuæ, sub caelo: quod est in
terra, expelletur. Sed stantia sedes mecum:
tecum, et filii tui, et uxores filiorum
tuorum, tecum. Et de omnibus uiuentibus,
et de omni carne, bina ex omnibus
introduce in arcam, ut sint tecum,
masculum & foemina erunt.

VER. SAM. (h) Subvertam
(1) innotatus sum (h) in conspe-
ctu (1) parus (m) oppres-
sione. (1) oppresione

Targum ONKELOS.

11 In anno sexcentesimo vitz Noe, in mense secundo, in decima septima die mensis: in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi apertæ, & fenestræ cœli inaperunt. Et pluvia descendit super terram, quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diei hujus ingressus est Noe, & Sem & Cham & Japhet, filii Noe: & uxor Noe, & tres uxores filiorum ejus cum eis, in arcam. Ipsi, & omne animal secundum genus suum, & omnia jumenta secundum genus suum: & omnia reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum: & omnes volucres secundum species suas; & omnis avis & omne quod volat. Et ingressi sunt cum Noe in arca: bina & bina ex omni carne, in quâ est spiritus vitæ. Et quæ ingreſſa sunt, masculus & femina ex omni carne introierunt: sicut precepit ei Dominus: & protexit Dominus per verbum suum super eum. Et fuit diluvium quadraginta diebus super terram: & creverunt aquæ, & elevarunt arcam, & elevata est super terram. Et prevaluerunt aquæ, & creverunt valde super terram: & ferebatur arca super faciem aquarum. Et aquæ prevaluerunt valde nimis super terram: & operi sunt omnes montes excelsi, qui sunt sub orbibus cœlis. Quindecim cubitis altitudine prevaluerunt aquæ: & operi sunt montes. Et mortua est omnis caro quæ movebatur super terram; in volucibus & in animalibus, & in bellis: & in omni reptili quod reptat super terram: & omnes homines. Omnia in quibus est spiraculum spiritus vitæ in naribus suis; ex omnibus, quæ sunt in aridâ, mortua sunt.

11 In anno sexcentesimo vitz Noe, in mense secundo, in decima septima die mensis: in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi apertæ, & fenestræ cœli inaperunt. Et pluvia descendit super terram, quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diei hujus ingressus est Noe, & Sem & Cham & Japhet, filii Noe: & uxor Noe, & tres uxores filiorum ejus cum eis, in arcam. Ipsi, & omne animal secundum genus suum, & omnia jumenta secundum genus suum: & omnia reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum: & omnes volucres secundum species suas; & omnis avis & omne quod volat. Et ingressi sunt cum Noe in arca: bina & bina ex omni carne, in quâ est spiritus vitæ. Et quæ ingreſſa sunt, masculus & femina ex omni carne introierunt: sicut precepit ei Dominus: & protexit Dominus per verbum suum super eum. Et fuit diluvium quadraginta diebus super terram: & creverunt aquæ, & elevarunt arcam, & elevata est super terram. Et prevaluerunt aquæ, & creverunt valde super terram: & ferebatur arca super faciem aquarum. Et aquæ prevaluerunt valde nimis super terram: & operi sunt omnes montes excelsi, qui sunt sub orbibus cœlis. Quindecim cubitis altitudine prevaluerunt aquæ: & operi sunt montes. Et mortua est omnis caro quæ movebatur super terram; in volucibus & in animalibus, & in bellis: & in omni reptili quod reptat super terram: & omnes homines. Omnia in quibus est spiraculum spiritus vitæ in naribus suis; ex omnibus, quæ sunt in aridâ, mortua sunt.

VERVSIO SAMARITANA. 11 In anno sexcentesimo vitz Noe, in mense secundo, in decima septima die mensis: in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi apertæ, & fenestræ cœli inaperunt. Et pluvia descendit super terram, quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diei hujus ingressus est Noe, & Sem & Cham & Japhet, filii Noe: & uxor Noe, & tres uxores filiorum ejus cum eis, in arcam. Ipsi, & omne animal secundum genus suum, & omnia jumenta secundum genus suum: & omnia reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum: & omnes volucres secundum species suas; & omnis avis & omne quod volat. Et ingressi sunt cum Noe in arca: bina & bina ex omni carne, in quâ est spiritus vitæ. Et quæ ingreſſa sunt, masculus & femina ex omni carne introierunt: sicut precepit ei Deus: & (b) clausit Dominus super eum. Fuit autem (c) diluvium quadraginta diebus super terram: & multiplicatae sunt aquæ; sublevaruntque arcam, & elevata est supra terram. Et inaruerunt aquæ, & multiplicatae sunt valde super terram: ferebatur autem arca super faciem aquarum. Et aquæ invaserunt valde valde super terram; & operuerunt omnes montes altos qui sunt subter omnes cœlos. Quindecim cubitis prevaluerunt aquæ; & operuerunt montes. Et experierunt omnes carni volucrum, jumentorum, & bestiarum, & omnium reptilium reptantium super terram; & omnis homo. Omne cui inerat status spiritus vitæ in naribus suis, ex omni quod est super aridam, mortuum est.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 * في سنة ستمائة لعمري نوح في الشهر الثاني في اليوم السبعة عشر منه * في ذلك اليوم
12 * سقطت عيون العمى العظيم * ورفرت السماء نوحا * واقام المطر على الارض اربعين
يوما واربعين ليلة * في ذات ذلك اليوم دخل نوح وسام وحام ويافث بنوه ورجسه
13 * وبنات نسوة بمئة منهم الي النابوت * هم وجميع الوحوش لاصنافها * وجميع البهائم
14 لاصنافها * وسائر الدواب على الارض لاصنافها * وجميع الطير لاصنافها من كل طائر
15 * وجمعت الي نوح الي النابوت ارواحا ارواحا من كل بسريته فيه روح
الحياء * والد اخرون ذكروا سي من كل بسري وحلوا كما امر الله به * وحبب الله دونه * ولما
16 اقام الطوفان اربعين يوما على الارض كثر الماء * حمل النابوت واربعة عن الارض * ولما
17 كثر الماء جدا وعظم على الارض سارت النابوت على وجه الماء * ولما كثر الماء جدا جدا
18 على الارض * تعطي جميع اجبال الساحة التي تحت جميع السماء * ولما على الماء حس
عس دراعا على الارض وعطبت اجبال * توفي كل بسريته على الارض من طير الي لجمه
21 الي وحش * وسائر الدواب على الارض وكل الناس * كل من نسمه الحياء في ابعه من
22 كل من في الجفاف ما رواه *

In anno sexcentesimo atatis Noe, in II mense secundo, in die septimadecima ex ipsorum illa die confossi sunt fontes abyssi magne, & cataractæ cœli apertæ sunt. Et permansit pluvia super terram 12 quadraginta dies, & quadraginta noctes. In essentia ejus diei ingressus est 13 Noe, & Sem, & Ham, & Japhet, filii ejus, & uxor ejus, & tres uxores filiorum ejus cum ipsis, in arcam: & omnia animalia in specie suas, & omnia jumenta in specie suas, & reptilia reptantia super terram in specie suas ex omni volatili alato. Et 15 ingressa sunt ad Noe in arcam, bina bina, ex omni carne in quo est spiritus vitæ. Et quæ ingressa sunt, mas & 16 femina ex omni carne ingressa sunt, sicut precepit ei Deus: & texit Deus super illum. Cumque permansisset diluvium quadraginta dies super terram, multiplicata est aqua, sublevaruntque arcam, & elevata est à terra. Cumque multiplicata esset super terram, incesit arca super faciem aquæ. Cumque operuerunt aquæ valde valde super terram, cooperiti sunt omnes montes sublimis qui sub toto cœlo. Cumque elevata esset aqua quindecim cubitis super terram, cooperitque essent montes, Definitum est omne carniem reptans super terram, à volatilis ad jumentum, ad belluam, & ad reliquum reptile reptans super terram; & omnes homines: Omne in cuius naso est balnis vitæ, ex 22 omni eo quod erat in ariditate, mortua sunt.

11 In anno sexcentesimo vitz Noe, in mense secundo, in decima septima die mensis: in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi apertæ, & fenestræ cœli inaperunt. Et pluvia descendit super terram, quadraginta diebus & quadraginta noctibus. In articulo diei hujus ingressus est Noe, & Sem & Cham & Japhet, filii Noe: & uxor Noe, & tres uxores filiorum ejus cum eis, in arcam. Ipsi, & omne animal secundum genus suum, & omnia jumenta secundum genus suum: & omnia reptilia quæ reptant super terram secundum genus suum: & omnes volucres secundum species suas; & omnis avis & omne quod volat. Et ingressi sunt cum Noe in arca: bina & bina ex omni carne, in quâ est spiritus vitæ. Et quæ ingreſſa sunt, masculus & femina ex omni carne introierunt: sicut precepit ei Deus: & (b) clausit Dominus super eum. Fuit autem (c) diluvium quadraginta diebus super terram: & multiplicatae sunt aquæ; sublevaruntque arcam, & elevata est supra terram. Et inaruerunt aquæ, & multiplicatae sunt valde super terram: ferebatur autem arca super faciem aquarum. Et aquæ invaserunt valde valde super terram; & operuerunt omnes montes altos qui sunt subter omnes cœlos. Quindecim cubitis prevaluerunt aquæ; & operuerunt montes. Et experierunt omnes carni volucrum, jumentorum, & bestiarum, & omnium reptilium reptantium super terram; & omnis homo. Omne cui inerat status spiritus vitæ in naribus suis, ex omni quod est super aridam, mortuum est.

Targum Onkelos.

21 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

22 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

21 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

22 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

VERSIO SAMARITANA.

21 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

22 Et de Sem nati sunt ipse quoque; pater omnium filiorum Heber, fratre Japheth majoris. Filii Sem, Helam & Affur, & Arphaxad, & Lud & Aram. Et filii Aram; Hus & Hul, & Gether & Mes. Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber. Et de Heber nati sunt duo filii: Nomen unius Phaleg, quia in diebus suis divisa est terra; & nomen fratris sui, Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph; & Afarmoth, & Jare. Et Aduram & Uzal, & Decan. Et Hobab & Abimael & Saba. Et Ophir & Evila; & Jobab: omnes isti filii Jectan. Et fuit habitatio eorum à Messà, per tingens usq; Sephar, montem Orientalem. Ipsi sunt filii Sem; per cognationes & linguas suas: in terris suis, in populis suis. Illa sunt cognationes filiorum Noë, per generationes suas in populis suis: & ab his divisi sunt populi in terrâ post diluivium.

CAP. XI.

1 Et erat omnis terra unius linguae & loquelæ unius. Et factum est, cum proficiscerentur in principio, & inventissent campum in terrâ Babylonis, habitaverunt ibi. Dixeruntque unusquisque ad proximum suum; Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni: & erit eis later pro lapide, & bitumen erat eis pro luto. Et dixerunt; Venite, edificemus nobis civitatem; & turrim, & culmen ejus pertingat usque ad caelos; & faciamus nobis nomen: ne forte dispergamur super faciem universæ terræ. Et apparuit Dominus; ut ulcisceretur super opera civitatis & turris: quas edificaverunt filii hominum.

21 Et erat omnis terra unius linguae & loquelæ unius. Et factum est, cum proficiscerentur in principio, & inventissent campum in terrâ Babylonis, habitaverunt ibi. Dixeruntque unusquisque ad proximum suum; Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni: & erit eis later pro lapide, & bitumen erat eis pro luto. Et dixerunt; Venite, edificemus nobis civitatem; & turrim, & culmen ejus pertingat usque ad caelos; & faciamus nobis nomen: ne forte dispergamur super faciem universæ terræ. Et apparuit Dominus; ut ulcisceretur super opera civitatis & turris: quas edificaverunt filii hominum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

21 * وُلِدَ لِسَامِ اَيْصًا بَنُونَ وَفُو أَبُو جَبِيحَ بَنَ عَابِرَ وَأَحْوَابُفَ الْاَكْبَرِ * بَنُو سَامِ حَوْسَنَانِ
22 * وَالْمَوْصِلَ وَالرَّحْمَدَ وَلَوْوَدَ وَأَرْسَنَ * وَبَنُو اِرْمَ الْعَوَطَةَ وَالْحَوْلَةَ وَالْجَرَامَةَ وَمَسَ * وَالرَّحْمَدَ
23 * اَوْلَادَ سَالِحَ * وَسَالِحَ اَوْلَادَ عَابِرَ * وَوَلِدَ لِعَابِرِ اَبْنَانَ * اَسْمَ اَحَدِهِمَا فَالِحَ لِأَنَّهُ فِي اَيَّامِهِ اِنْعَسَمَتِ
24 * الْاَرْضَ * وَاسْمَ اَحَدِهِمُ حَطَّانَ * وَحَطَّانَ اَوْلَادَ الْمَدَادِ وَالسَّلْفَ وَحَصْرُوتَ وَارْبَحَ * وَفَدَّوِيلَمَ
25 * وَوَرَالَةَ وَوَدَلَةَ * وَوَالِجَالَ وَابْنَمَائِلَ وَنَسْبًا * وَأَفْسَرَ وَجَوِيْلَةَ وَوِيوَابَ * كُلُّ هَؤُلَاءِ بَنُو حَطَّانَ * وَكَانَ
26 * مَسْكَنُهُمْ مِمَّنْ مَدَّةَ اِلَى اَنْ كَتَبِي الْمَدِينَةَ اِلَى اَكْبَدَ السَّرْفِ * هَؤُلَاءِ بَنُو سَامِ لِعَسَائِرِهِمُ وَالْعَامِمِ
27 * فِي بِلْدَانِهِمْ وَالْمَمْمَمِ * هَؤُلَاءِ عَسَائِرُ بَنِي نُوْحٍ لِنُوَالِدِهِمْ وَامَمُّهُمْ فَهَمُّهُمْ نَعْرِيبَ الْاَسْمِ فِي
28 * اَلْبَلَدِ بَعْدَ الطُّوفَانِ *

21 Nati sunt etiam filii Sam, qui est pater omnium filiorum Abur, frater Japheth majoris natus. Filii ergo Sam Chosanan, & Almasafel, et Arshafad, & Lydia, et Armenia. Et filii Aram, Abubai, et Hula, et Garammea, & Masaf. Et Arphaxad genuit Saleh, & Salub: genuit Abur. Et nati sunt Abur duo filii: nomen unius est Phaleg, quia in diebus eius divisa est terra: et nomen fratris eius, Chathan. Et Chathan genuit Elmodad, & Saleph, et Hasfamat, & Jareh, et Hadhuram, et Uzal, & Decan, et Evila, et Abimael, & Saba. Et Ophir, et Hevila, et Jobab: omnes isti filii Chathan. Erantque habitatio eorum à Messa usque ad caelum, per tingens usque ad orientem. Et sunt filii Sam in 31 familiis suis, et idiomata sua, in regionibus suis, et gentibus suis. Haec sunt familiae filiorum Noë in generationibus et gentibus suis. Et ab istis divisi sunt gentes in regionibus post diluivium.

1 * وَالْقَصْلَ الْكَاذِبِي عَسَرِ *
2 * وَكَانَ جَمِيعَ اَهْلِ الْاَرْضِ اَهْلَ لُغَةٍ وَاحِدَةٍ وَكَانَ اَللُّكَلَامُ وَاحِدًا * وَكَانَ مَا رَجَلُوا مِنَ السَّرْفِ
3 * وَجَدُوا بَقِيْعًا فِي بِلْدِ السِّيْدِيَّةِ فَاقَامُوا فِيهَا * وَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ تَعَالَوْا نَبْنِ لَنَا مِيْنَابِحَةً
4 * طَبْحًا * فَكَانَ لَهُمُ الْاَسْمُ كَالْحَجَارِ وَالْمَعْرُكَانَ لَهُمْ بَدَلُ الطَّنِّ * وَقَالُوا تَعَالَوْا لِنَبْنِي لَنَا قَرْيَةً
5 * وَجَدَلًا رَأْسُهُ يَدَانِي السَّمَاءِ * وَيَضَعُ لَنَا اَسْمًا كَيْلًا يَبْدُو عَيْلًا وَجِهَ الْاَرْضِ * فَاجْتَدَرُوا
6 * اَلْبَلَدَ لِنَطْرِ الْعَرَبِيَّةِ وَالْحَجْدَلِ الَّذِي بَدَأَ بَدُوْا اَهْمَ *

1 Et erant omnes terrae possidentes et linguam unam, eratque sermo unus, cumque profecti essent ab Oriente, intraverunt campum in regione Samir, commoranturque sunt ibi. Et dixerunt aliter cornu ad alteros, Venite, confitemur lateres, et coquamus eos coctibus: et erantque illi lateres instar lapidum, et fuit eis later pro luto. Et dixerunt, Venite, ne edificemus nobis civitatem et turrim, cuius summitas pertingat caelum: et faciamus nobis nomen, ne disperdamur super faciem terrae. Descendaturque angelus ad videndam civitatem et turrim, quam edificaverunt filii Ada.

TARGUM ONKELOS.

1 ואמר לו לאברים ואילו לך
2 מארעה ומילריתך ומבית אבדך
3 לארעה וי אחיך; ואערך
4 לעם סוף ואברךך ואברי שםך
5 ותחיה מברךך ואברךך מברךך
6 ומלטה אליו ותברכוך מברךך
7 כל רשעך ארעה; ואול אברם
8 כמזל ומלך עשיר; ואול
9 עפיה לט ואברךך פרי שבועך
10 וחמש שנים במפקדיה מברךך;
11 ויברך אברם וידשיו אחרתה
12 ויח לט פרי אחוזו ויתכל
13 קנהו דן קנו ויתנשחתה
14 דשעבריו לאוריתא כחון ונקפו
15 למיל לארעה דנגנו ואמו
16 לארעה דנגנו; ועבר אברם
17 כאלעא עד אחר שכם עד מישר
18 מורה וכנענאה בן בארעה;
19 אחלה לו לאברים ואמר לנכדו
20 אמן יח ארעה הרה ויבא חפון
21 מברךך קדם יי דאחלה ליה;
22 ואסתלק חפון לטורא מברךך
23 לבית אל ורסיה למשכניה
24 בית אל מברךך ועי מברךך
25 ויבא חפון מברךך קדם יי ועלי
26 בשמא ריי; ונגל אברם אול
27 ונגל לדורמא; והור כנפא;
28 בארעה ויבא אברם למערות
29 לאחור הבא חפון אריתקופא כנפא
30 בארעה; והיה קרוב למעיל
31 למערות ואמר לשירי אחרתה
32 והדכען ידענה אריתקופא
33 שפירא חווא; ויח אריתקופא
34 ויחך מברךך ומרון אחרתה דא
35 ויקטלו יחי ויחיד ויקמו;
36 derint te Egypti, et dicent, illox ej' est hac: interficientq me et te reservabunt.

1 Et dixit Dominus ad Abram, Proficiscere de terrâ tuâ & de cognatione tuâ, & de domo patris tui: ad terrâ, quâ monstravero tibi. Et faciâ te in populo magni; & benedicâ tibi, & magnificabo nomen tuum: & eris benedictus. Benedicamq; benedicientib; tibi: & maledicentibus tibi maledicam: & benedicentur propter te, omnes cognationes terræ. Et abiit Abram, sicut locutus est cum eo Dominus; & abiit cum eo Loth: Abram autem erat filius septuaginta et quinque annorû, cum egredereetur de Aran. Et tulit Abrâ Sarai uxore suâ, & Loth filii fratris sui; & omnem possessionem suâ, quâ possidebant: & animas, quas sublececerat legi in Aran: & egressi sunt, ut irent in terrâ Chanaan; & venerunt in terram Chanaan. Et pertransiit Abram per terrâ, usque ad locum Sichê, usq; ad planitiem More: Chanaan autem tunc erat in terrâ. Et apparuit Dominus Abram, & dixit: Filiis tuis dabo terrâ hanc: & edificavit ibi altare; Dominus no qui apparuerat ei. Et ascendit inde in montem, qui erat ad Orientem Bethel, & tendit tabernaculum suum: ab Occidete habens Bethel, & ab Oriente Hai; & edificavit ibi altare coram Domino, et oravit in nomine Domini. Et profectus est Abram, vadens & proficiscens ad Meridiem. Et fuit fames in terrâ: descenditq; Abrâ in Egyptû, ut peregrinaretur ibi; quoniam prevaluerat fames in terrâ. Et factû est, cum appropinquaret, ut ingrederetur in Egyptû: dixit Sarai uxor suâ; Ecce nunc cognovi, qd mulier pulchra aspectus est. Et erit, cum egressus fuisset de Egypto, & dixerint ei filii Egypti, & dixerint, illox est hic: interficientq me et te reservabunt.

1 אברם ארעה ויבא חפון
2 מארעה ומילריתך ומבית אבדך
3 לארעה וי אחיך; ואערך
4 לעם סוף ואברךך ואברי שםך
5 ותחיה מברךך ואברךך מברךך
6 ומלטה אליו ותברכוך מברךך
7 כל רשעך ארעה; ואול אברם
8 כמזל ומלך עשיר; ואול
9 עפיה לט ואברךך פרי שבועך
10 וחמש שנים במפקדיה מברךך;
11 ויברך אברם וידשיו אחרתה
12 ויח לט פרי אחוזו ויתכל
13 קנהו דן קנו ויתנשחתה
14 דשעבריו לאוריתא כחון ונקפו
15 למיל לארעה דנגנו ואמו
16 לארעה דנגנו; ועבר אברם
17 כאלעא עד אחר שכם עד מישר
18 מורה וכנענאה בן בארעה;
19 אחלה לו לאברים ואמר לנכדו
20 אמן יח ארעה הרה ויבא חפון
21 מברךך קדם יי דאחלה ליה;
22 ואסתלק חפון לטורא מברךך
23 לבית אל ורסיה למשכניה
24 בית אל מברךך ועי מברךך
25 ויבא חפון מברךך קדם יי ועלי
26 בשמא ריי; ונגל אברם אול
27 ונגל לדורמא; והור כנפא;
28 בארעה ויבא אברם למערות
29 לאחור הבא חפון אריתקופא כנפא
30 בארעה; והיה קרוב למעיל
31 למערות ואמר לשירי אחרתה
32 והדכען ידענה אריתקופא
33 שפירא חווא; ויח אריתקופא
34 ויחך מברךך ומרון אחרתה דא
35 ויקטלו יחי ויחיד ויקמו;
36 derint te Egypti, et dicent, illox est hac: interficientq me et te reservabunt.

VERSIO SAMARITANA.

1 אברם ארעה ויבא חפון
2 מארעה ומילריתך ומבית אבדך
3 לארעה וי אחיך; ואערך
4 לעם סוף ואברךך ואברי שםך
5 ותחיה מברךך ואברךך מברךך
6 ומלטה אליו ותברכוך מברךך
7 כל רשעך ארעה; ואול אברם
8 כמזל ומלך עשיר; ואול
9 עפיה לט ואברךך פרי שבועך
10 וחמש שנים במפקדיה מברךך;
11 ויברך אברם וידשיו אחרתה
12 ויח לט פרי אחוזו ויתכל
13 קנהו דן קנו ויתנשחתה
14 דשעבריו לאוריתא כחון ונקפו
15 למיל לארעה דנגנו ואמו
16 לארעה דנגנו; ועבר אברם
17 כאלעא עד אחר שכם עד מישר
18 מורה וכנענאה בן בארעה;
19 אחלה לו לאברים ואמר לנכדו
20 אמן יח ארעה הרה ויבא חפון
21 מברךך קדם יי דאחלה ליה;
22 ואסתלק חפון לטורא מברךך
23 לבית אל ורסיה למשכניה
24 בית אל מברךך ועי מברךך
25 ויבא חפון מברךך קדם יי ועלי
26 בשמא ריי; ונגל אברם אול
27 ונגל לדורמא; והור כנפא;
28 בארעה ויבא אברם למערות
29 לאחור הבא חפון אריתקופא כנפא
30 בארעה; והיה קרוב למעיל
31 למערות ואמר לשירי אחרתה
32 והדכען ידענה אריתקופא
33 שפירא חווא; ויח אריתקופא
34 ויחך מברךך ומרון אחרתה דא
35 ויקטלו יחי ויחיד ויקמו;
36 derint te Egypti, et dicent, illox est hac: interficientq me et te reservabunt.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

1 Et dixit Dominus ad Abram, Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, in terram quam ostendam tibi: Et faciam te in gentem magnam, & benedicam te, & magnificabo nomen tuum, & eris benedictus. Benedicam quoque benedicientibus tibi, & maledicentibus tibi maledicam; & benedicentur ei in te omnes familie terre. Et profectus est Abram, sicut locutus erat ei Dominus; & abiit cum eo Loth: Abram autem natus erat septuaginta quinque annos, cum egredereetur ex Haran. Accipere quoque Abram Sarai uxorem suam, & Lot fratris sui filium: omnesque opes suas quas acquisiverat, et animam quam fecerant in Haran: & egressi sunt in terrâ Chanaan; & venerunt in terrâ Chanaan. Et pertransiit Abrâ iterum, usque ad locum Sichem, usque ad (a) quercûm Abere: Tunc ante Chanaanem erat in terrâ. Et apparuit Dominus Abram, & dixit ei: Seminum tuo dabo terrâ hanc. Ideo edificavit ibi altare Dominus, cui apparuerat ei. Migravitque inde in montem ex Oriente Bethel: & tendit tabernaculum suum in Bethel ab Occidente, et in (b) Hai ab Oriente: edificavit quoque ibi altare Domino, et invocavit nomen Domini. Et profectus est Abram, vadens et progrediendo ad Meridiem. Cum autem defecisset fames in terrâ, descendit Abram in Egyptum ad peregrinandum ibi, quia ingratissimas fames in terrâ. Cumque propè esset, ut ingrederetur in Egyptum, dixit Sarai uxor suâ, Ecce novi quod mulier pulchra aspectus tuus es: Fictus tui visus est in Egypto, ut dicerent, Illox est hic: et occiderint me: tu autem cœversus facies.

VER. SAM. (a) vallem vitonitis: (b) Haia

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 اَو قَالَ اللهُ لِابْرَامَ اَنْطَلِفْ مِنْ اَرْضِكَ * وَبَيْتَ اَيْبِكَ * اِلَى الْبَلَدِ الَّذِي اَرِيكَ *
2 * اصْنَعْ مِنْكَ اُمَّةً كَثِيْرًا * وَاَبَارِكْ فَيْدِكَ * وَاَعْظِمْ اَسْمَكَ * وَكُنْ بَرَكَهً * وَاَبَارِكْ
3 مَبَارِكُكَ * وَسَمِّكَ الْعَمَن * وَيَبْدِكَ حَيْبَعِ عَسَائِرِ الْاَرْضِ * وَاَنْطَلِفْ اِبْرَامَ كَمَا قَالَ لَهُ
4 اللهُ * وَمَصِيْ مَعَهُ لُوطُ * وَكَانَ اِبْرَامُ ابْنِ حَمْسٍ وَسَبْعِيْنَ سَنَةً حَمِيْنَ حَيْجٍ مِنْ حِرَانَ * فَاحْدَث
5 اِبْرَامَ سَارَايَ رَجِيْصَةً وَلُوطًا ابْنَ اَخِيْهِ وَجَمِيْعَ اَمْوَالِهِمْ الَّتِي كَسَبُوْا وَالنِّعْمُوْنَ الَّتِي اصْطَعَمُوْا
6 فِي حِرَانَ * وَوَجَدُوْا لِيْمَصُوْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * وَجَاؤْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * فَطَافَ اِبْرَامُ الْبَلَدَ
7 اِلَى مَوْضِعِ بَابِلُسَ * وَاِلَى بِلُوْطِ مَمْرِيْثَ * وَاَلْكَنْعَانِيُوْنَ حَمِيْدِكَ فِي الْبَلَدِ * ثُمَّ تَجَلَّيْ لَهُ
8 مَلَكُ اللهِ وَقَالَ لَهُ لَيْسَلِكْ اَعْطِيْ هَذَا الْبَلَدَ * وَبِيْ هُنَاكَ مَدِيْنًا لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مَلَاِكَهٗ
9 مَجَلِّيْا اَيْهً * ثُمَّ اسْتَعْلَ مِنْ نِسْ اِلَى اَكْبِيْلَ مِنْ سُرِّيْ بَيْتِ اَيْبِيْلَ وَمَعَهُ حِيَابَهٗ * بَيْتِ اَيْبِيْلَ مِنْ
10 الْعَرَبِ لَهُ وَالْعَمِيْ مِنَ السُّوْبِ * وَبِيْ نِسْ مَدِيْنًا لِلَّهِ وَدَعَاهُ بِاَسْمِهِ * ثُمَّ رَجَلَ اِبْرَامَ كُلَّمَا مَرَّ رَجُلًا
11 اِلَى الْعَبِيْلَةِ * ثُمَّ كَانَ جَوْعٌ فِي الْبَلَدِ فَاحْدَثَ اِبْرَامُ اِلَى مِصْرَ لِيَسْكُنَ نِسْ * اِذَا اسْتَدَّ اَكْبُوْج
12 فِي الْبَلَدِ * فَكَلَّمَا فَرِيْبَ مِنْ دَحُوْلِ مِصْرَ قَالَ لِسَارَايَ رَجِيْصَتِيْهٖ اَنَا اَعْلَمُ اَنْتِ كَأَمْرَاةٍ حَمِيْدَةٍ
13 الْمُنْطَرِ * وَاَحْفَ اِنْ رَاكَ الْمِصْرِيُوْنَ وَقَالُوْا هَذِهِ رَجِيْصَةُ فَبَلُوْا وَيَسْتَبْعُوْكَ *
14 derint te Egypti, et dicent, illox est hac: interficientq me et te reservabunt.

1 اَو قَالَ اللهُ لِابْرَامَ اَنْطَلِفْ مِنْ اَرْضِكَ * وَبَيْتَ اَيْبِكَ * اِلَى الْبَلَدِ الَّذِي اَرِيكَ *
2 * اصْنَعْ مِنْكَ اُمَّةً كَثِيْرًا * وَاَبَارِكْ فَيْدِكَ * وَاَعْظِمْ اَسْمَكَ * وَكُنْ بَرَكَهً * وَاَبَارِكْ
3 مَبَارِكُكَ * وَسَمِّكَ الْعَمَن * وَيَبْدِكَ حَيْبَعِ عَسَائِرِ الْاَرْضِ * وَاَنْطَلِفْ اِبْرَامَ كَمَا قَالَ لَهُ
4 اللهُ * وَمَصِيْ مَعَهُ لُوطُ * وَكَانَ اِبْرَامُ ابْنِ حَمْسٍ وَسَبْعِيْنَ سَنَةً حَمِيْنَ حَيْجٍ مِنْ حِرَانَ * فَاحْدَث
5 اِبْرَامَ سَارَايَ رَجِيْصَةً وَلُوطًا ابْنَ اَخِيْهِ وَجَمِيْعَ اَمْوَالِهِمْ الَّتِي كَسَبُوْا وَالنِّعْمُوْنَ الَّتِي اصْطَعَمُوْا
6 فِي حِرَانَ * وَوَجَدُوْا لِيْمَصُوْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * وَجَاؤْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * فَطَافَ اِبْرَامُ الْبَلَدَ
7 اِلَى مَوْضِعِ بَابِلُسَ * وَاِلَى بِلُوْطِ مَمْرِيْثَ * وَاَلْكَنْعَانِيُوْنَ حَمِيْدِكَ فِي الْبَلَدِ * ثُمَّ تَجَلَّيْ لَهُ
8 مَلَكُ اللهِ وَقَالَ لَهُ لَيْسَلِكْ اَعْطِيْ هَذَا الْبَلَدَ * وَبِيْ هُنَاكَ مَدِيْنًا لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مَلَاِكَهٗ
9 مَجَلِّيْا اَيْهً * ثُمَّ اسْتَعْلَ مِنْ نِسْ اِلَى اَكْبِيْلَ مِنْ سُرِّيْ بَيْتِ اَيْبِيْلَ وَمَعَهُ حِيَابَهٗ * بَيْتِ اَيْبِيْلَ مِنْ
10 الْعَرَبِ لَهُ وَالْعَمِيْ مِنَ السُّوْبِ * وَبِيْ نِسْ مَدِيْنًا لِلَّهِ وَدَعَاهُ بِاَسْمِهِ * ثُمَّ رَجَلَ اِبْرَامَ كُلَّمَا مَرَّ رَجُلًا
11 اِلَى الْعَبِيْلَةِ * ثُمَّ كَانَ جَوْعٌ فِي الْبَلَدِ فَاحْدَثَ اِبْرَامُ اِلَى مِصْرَ لِيَسْكُنَ نِسْ * اِذَا اسْتَدَّ اَكْبُوْج
12 فِي الْبَلَدِ * فَكَلَّمَا فَرِيْبَ مِنْ دَحُوْلِ مِصْرَ قَالَ لِسَارَايَ رَجِيْصَتِيْهٖ اَنَا اَعْلَمُ اَنْتِ كَأَمْرَاةٍ حَمِيْدَةٍ
13 الْمُنْطَرِ * وَاَحْفَ اِنْ رَاكَ الْمِصْرِيُوْنَ وَقَالُوْا هَذِهِ رَجِيْصَةُ فَبَلُوْا وَيَسْتَبْعُوْكَ *
14 derint te Egypti, et dicent, illox est hac: interficientq me et te reservabunt.

1 اَو قَالَ اللهُ لِابْرَامَ اَنْطَلِفْ مِنْ اَرْضِكَ * وَبَيْتَ اَيْبِكَ * اِلَى الْبَلَدِ الَّذِي اَرِيكَ *
2 * اصْنَعْ مِنْكَ اُمَّةً كَثِيْرًا * وَاَبَارِكْ فَيْدِكَ * وَاَعْظِمْ اَسْمَكَ * وَكُنْ بَرَكَهً * وَاَبَارِكْ
3 مَبَارِكُكَ * وَسَمِّكَ الْعَمَن * وَيَبْدِكَ حَيْبَعِ عَسَائِرِ الْاَرْضِ * وَاَنْطَلِفْ اِبْرَامَ كَمَا قَالَ لَهُ
4 اللهُ * وَمَصِيْ مَعَهُ لُوطُ * وَكَانَ اِبْرَامُ ابْنِ حَمْسٍ وَسَبْعِيْنَ سَنَةً حَمِيْنَ حَيْجٍ مِنْ حِرَانَ * فَاحْدَث
5 اِبْرَامَ سَارَايَ رَجِيْصَةً وَلُوطًا ابْنَ اَخِيْهِ وَجَمِيْعَ اَمْوَالِهِمْ الَّتِي كَسَبُوْا وَالنِّعْمُوْنَ الَّتِي اصْطَعَمُوْا
6 فِي حِرَانَ * وَوَجَدُوْا لِيْمَصُوْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * وَجَاؤْا اِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * فَطَافَ اِبْرَامُ الْبَلَدَ
7 اِلَى مَوْضِعِ بَابِلُسَ * وَاِلَى بِلُوْطِ مَمْرِيْثَ * وَاَلْكَنْعَانِيُوْنَ حَمِيْدِكَ فِي الْبَلَدِ * ثُمَّ تَجَلَّيْ لَهُ
8 مَلَكُ اللهِ وَقَالَ لَهُ لَيْسَلِكْ اَعْطِيْ هَذَا الْبَلَدَ * وَبِيْ هُنَاكَ مَدِيْنًا لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مَلَاِكَهٗ
9 مَجَلِّيْا اَيْهً * ثُمَّ اسْتَعْلَ مِنْ نِسْ اِلَى اَكْبِيْلَ مِنْ سُرِّيْ بَيْتِ اَيْبِيْلَ وَمَعَهُ حِيَابَهٗ * بَيْتِ اَيْبِيْلَ مِنْ
10 الْعَرَبِ لَهُ وَالْعَمِيْ مِنَ السُّوْبِ * وَبِيْ نِسْ مَدِيْنًا لِلَّهِ وَدَعَاهُ بِاَسْمِهِ * ثُمَّ رَجَلَ اِبْرَامَ كُلَّمَا مَرَّ رَجُلًا
11 اِلَى الْعَبِيْلَةِ * ثُمَّ كَانَ جَوْعٌ فِي الْبَلَدِ فَاحْدَثَ اِبْرَامُ اِلَى مِصْرَ لِيَسْكُنَ نِسْ * اِذَا اسْتَدَّ اَكْبُوْج
12 فِي الْبَلَدِ * فَكَلَّمَا فَرِيْبَ مِنْ دَحُوْلِ مِصْرَ قَالَ لِسَارَايَ رَجِيْصَتِيْهٖ اَنَا اَعْلَمُ اَنْتِ كَأَمْرَاةٍ حَمِيْدَةٍ
13 الْمُنْطَرِ * وَاَحْفَ اِنْ رَاكَ الْمِصْرِيُوْنَ وَقَالُوْا هَذِهِ رَجِيْصَةُ فَبَلُوْا وَيَسْتَبْعُوْكَ *
14 derint te Egypti, et dicent, illox est hac: interficientq me et te reservabunt.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

13 Dic nunc quod soror mea... 14 mea propter verba tua... 15 pulchra esset nimis... 16 Pharaonis. Et Abram benefecit... 17 Et adduxit Dominus super Pharaonem plagas magnas... 18 Abram. Vocavitque Pharaon Abram... 19 quod uxor tua esset? Quare non nuntiasti mihi... 20 et tunc ecce uxor tua, tolle eam...

13 Dic nunc quod soror mea... 14 mea propter verba tua... 15 pulchra esset nimis... 16 Pharaonis. Et Abram benefecit... 17 Et adduxit Dominus super Pharaonem plagas magnas... 18 Abram. Vocavitque Pharaon Abram... 19 quod uxor tua esset? Quare non nuntiasti mihi... 20 et tunc ecce uxor tua, tolle eam...

Die, quæso, quod soror mea... 13... 14... 15... 16... 17... 18... 19... 20... CAP. XIII. Ascendit igitur Abram... 1... 2... 3... 4... 5... 6... 7... 8... 9... 10... 11... 12... 13... 14... 15... 16... 17... 18... 19... 20... 21... 22... 23... 24... 25... 26... 27... 28... 29... 30... 31... 32... 33... 34... 35... 36... 37... 38... 39... 40... 41... 42... 43... 44... 45... 46... 47... 48... 49... 50... 51... 52... 53... 54... 55... 56... 57... 58... 59... 60... 61... 62... 63... 64... 65... 66... 67... 68... 69... 70... 71... 72... 73... 74... 75... 76... 77... 78... 79... 80... 81... 82... 83... 84... 85... 86... 87... 88... 89... 90... 91... 92... 93... 94... 95... 96... 97... 98... 99... 100...

VERSIO SAMARITANA.

13 Dic nunc quod soror mea... 14 mea propter verba tua... 15 pulchra esset nimis... 16 Pharaonis. Et Abram benefecit... 17 Et adduxit Dominus super Pharaonem plagas magnas... 18 Abram. Vocavitque Pharaon Abram... 19 quod uxor tua esset? Quare non nuntiasti mihi... 20 et tunc ecce uxor tua, tolle eam...

CAP. XIII.

1 ET ascendit Abram... 2 ad Austrum. Et Abram erat pater valde... 3 et abibat per mansiones suas... 4 inter Hai. Ad locum altaris... 5 et oravit ibi Abram... 6 et oravit ibi Abram... 7 et abibat per mansiones suas... 8 inter Hai. Ad locum altaris... 9 et oravit ibi Abram... 10 et oravit ibi Abram...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 قولي انك احبي حتى يحسن الي بسيدك * ان كحيا نفسي من اجلك * ولما دخل ابرام... 14 مصر راى المصريين ان المرء حسنه جدا * وراها رؤساء فرعون وعندها عده * فاحدث... 15 المرء الي منبره * ولحسن الي ابرام بسببها فصار له عدم وبهر وحمبر وعبيد وامه * وان... 16 وجمال * فبذ الله فرعون بيديا عظيمة واهله بسبب ساركه رجته * فدعا فرعون ابرام... 17 وقال له ماذا صنعت بي * ولم لم تحبني انها رجعتك * ولم قلت احبي هي حتى احدها... 18 لتكون لي رجعه * والان ها رجعتك حدها وامض * فوكل عليه فرعون قوما يدرفوا... 19 به ورجته وكل ماله * 20

13 Die te esse sororem meam, ut bene sit... 14 mihi causi tui, cum vixit et anima mea... 15 propter te. Et cum ingressus esset Abram... 16 Ægyptum, viderunt quædam mulieres... 17 esse pulchra nimis. Unde etiamque... 18 eam principes Pharaon, & celebravit... 19 eam apud ipsam: rapta fuit ergo mulier... 20 ad domum ipsius. Et bene actum... 21 fuit Abramo propter illam: factusque fuit... 22 ei oves, & boves, & asini, et camelus... 23 et asinæ, & affina, & canes. Affinæ... 24 que Deus Pharaonem afflictionibus... 25 magnis, & familiarum ejus, propter uxorem... 26 illius. Vocavitque Pharaon Abram, & dixit ei: Quid fecisti mihi?... 27 Et quare non significasti mihi, eam esse... 28 uxorem tuam? cur dixisti, Soror mea... 29 est, ut acciperem eam ut esset mihi uxor?... 30 Et nunc ecce uxor tua, accipe eam, &... 31 vade. Et commisit curam illius Pharaon... 32 hominibus qui deducunt eum, & uxorem... 33 ejus, & omnes possessiones illius.

13 Die te esse sororem meam, ut bene sit... 14 mihi causi tui, cum vixit et anima mea... 15 propter te. Et cum ingressus esset Abram... 16 Ægyptum, viderunt quædam mulieres... 17 esse pulchra nimis. Unde etiamque... 18 eam principes Pharaon, & celebravit... 19 eam apud ipsam: rapta fuit ergo mulier... 20 ad domum ipsius. Et bene actum... 21 fuit Abramo propter illam: factusque fuit... 22 ei oves, & boves, & asini, et camelus... 23 et asinæ, & affina, & canes. Affinæ... 24 que Deus Pharaonem afflictionibus... 25 magnis, & familiarum ejus, propter uxorem... 26 illius. Vocavitque Pharaon Abram, & dixit ei: Quid fecisti mihi?... 27 Et quare non significasti mihi, eam esse... 28 uxorem tuam? cur dixisti, Soror mea... 29 est, ut acciperem eam ut esset mihi uxor?... 30 Et nunc ecce uxor tua, accipe eam, &... 31 vade. Et commisit curam illius Pharaon... 32 hominibus qui deducunt eum, & uxorem... 33 ejus, & omnes possessiones illius.

CAP. XIII.

1 فصعد ابرام من مصر هو ورجته وكل ماله ولو ط معه الي القبله * وابلهم عظيم... 2 جدا بالماسية والقصه والدعب * قصتي في مراحل من القبله الي بيت ايل * الي... 3 الموضع الذي كان فيه مصره في الابتداء * بين بيت ايل وبين العبي * الي موضع... 4 الذي صعدته في الابتداء * فدعا اسم ابرام باسم الله * وكان ايضا لوط السائر مع ابرام... 5 عن ابرام عنم وبهر وحيام *

1 Ascendit igitur Abram ad locum altaris... 2 inter Hai. Et oravit ibi Abram, & oravit... 3 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 4 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 5 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 6 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 7 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 8 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 9 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 10 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 11 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 12 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 13 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 14 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 15 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 16 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 17 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 18 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 19 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 20 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 21 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 22 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 23 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 24 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 25 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 26 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 27 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 28 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 29 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 30 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 31 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 32 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 33 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 34 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 35 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 36 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 37 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 38 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 39 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 40 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 41 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 42 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 43 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 44 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 45 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 46 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 47 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 48 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 49 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 50 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 51 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 52 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 53 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 54 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 55 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 56 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 57 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 58 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 59 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 60 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 61 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 62 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 63 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 64 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 65 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 66 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 67 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 68 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 69 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 70 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 71 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 72 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 73 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 74 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 75 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 76 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 77 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 78 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 79 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 80 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 81 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 82 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 83 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 84 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 85 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 86 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 87 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 88 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 89 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 90 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 91 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 92 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 93 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 94 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 95 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 96 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 97 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 98 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 99 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 100 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit...

1 Ascendit igitur Abram ad locum altaris... 2 inter Hai. Et oravit ibi Abram, & oravit... 3 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 4 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 5 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 6 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 7 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 8 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 9 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 10 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 11 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 12 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 13 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 14 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 15 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 16 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 17 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 18 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 19 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 20 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 21 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 22 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 23 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 24 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 25 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 26 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 27 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 28 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 29 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 30 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 31 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 32 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 33 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 34 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 35 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 36 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 37 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 38 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 39 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 40 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 41 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 42 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 43 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 44 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 45 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 46 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 47 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 48 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 49 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 50 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 51 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 52 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 53 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 54 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 55 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 56 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 57 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 58 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 59 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 60 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 61 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 62 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 63 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 64 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 65 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 66 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 67 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 68 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 69 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 70 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 71 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 72 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 73 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 74 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 75 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 76 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 77 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 78 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 79 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 80 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 81 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 82 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 83 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 84 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 85 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 86 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 87 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 88 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 89 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 90 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 91 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 92 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 93 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 94 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 95 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 96 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 97 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 98 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 99 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit... 100 ibi Abram, & oravit ibi Abram, & oravit...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

6 Et non poterat sustinere eos terra ut habitaret simul: quia erat substantia eorum multa; et non poterat habitare simul. 7 Et facta est rixa inter pastores pecorum Abram, et pastores pecorum Loth: Chanana autem et Phereze, tunc habitabat in terra. Et dixit Abram ad Loth; Ne fit nunc iurgium inter me & inter te, et inter pastores meos et inter pastores tuos: quonia viri fratres sumus nos. Ecce omnis terra coram te sit: recede nunc a me: sicut tu ad Aquilonem, ego ad Meridiem; et sicut tu ad Meridiem, ego ad Aquilonem. Et levavit Loth oculos suos, et vidit omnem planitiam ordinis qua tora esset irrigua: antequam disperderet Dominus Sodomam et Gomorrah sicut hodie. Et dixit et sicur terra Aegypti, per terram Sogor. Et elegit sibi Loth omnem planitiam ordinis: et profectus est Loth prior: et divisi sunt unusquisque in fratre suo. Abram habitabat in terra Chanana: et Loth habitabat in urbe campestribus, et tendit tabernacula usque ad Sodomam. Viri autem Sodomae erant iniqui cum suo manum, et pessimi in corporibus suis: coram Domino nimis. Dixitque Dominus ad Abram, postquam divisus est Loth ab eo; Leva nunc oculos tuos, et vide aquilonem in quo tu es, et Aquilonem et ad Meridiem, et ad Orientem et ad Occidentem. Quoniam omnem terram, quanta vides, tibi dabo eam: et filios tuos fecisti, et ponam filios tuos multos sicut pulverem terrae: sicut enim non est possibile viro numerare pulverem terrae; sic filii tui non numerabuntur. Surge, ambulans per terram in longitudine et in latitudine sua, quia tibi dabo eam. Et tetendit Abram tabernaculum suum, et habitavit in planitie Mamre, quae est in Ebron: et edificavit ibi altare coram Domino.

6 Et non poterat sustinere eos terra ut habitaret simul: quia erat substantia eorum multa; et non poterat habitare simul. 7 Et facta est rixa inter pastores pecorum Abram, et pastores pecorum Loth: Chanana autem et Phereze, tunc habitabat in terra. Et dixit Abram ad Loth; Ne fit nunc iurgium inter me & inter te, et inter pastores meos et inter pastores tuos: quonia viri fratres sumus nos. Ecce omnis terra coram te sit: recede nunc a me: sicut tu ad Aquilonem, ego ad Meridiem; et sicut tu ad Meridiem, ego ad Aquilonem. Et levavit Loth oculos suos, et vidit omnem planitiam ordinis qua tora esset irrigua: antequam disperderet Dominus Sodomam et Gomorrah sicut hodie. Et dixit et sicur terra Aegypti, per terram Sogor. Et elegit sibi Loth omnem planitiam ordinis: et profectus est Loth prior: et divisi sunt unusquisque in fratre suo. Abram habitabat in terra Chanana: et Loth habitabat in urbe campestribus, et tendit tabernacula usque ad Sodomam. Viri autem Sodomae erant iniqui cum suo manum, et pessimi in corporibus suis: coram Domino nimis. Dixitque Dominus ad Abram, postquam divisus est Loth ab eo; Leva nunc oculos tuos, et vide aquilonem in quo tu es, et Aquilonem et ad Meridiem, et ad Orientem et ad Occidentem. Quoniam omnem terram, quanta vides, tibi dabo eam: et filios tuos fecisti, et ponam filios tuos multos sicut pulverem terrae: sicut enim non est possibile viro numerare pulverem terrae; sic filii tui non numerabuntur. Surge, ambulans per terram in longitudine et in latitudine sua, quia tibi dabo eam. Et tetendit Abram tabernaculum suum, et habitavit in planitie Mamre, quae est in Ebron: et edificavit ibi altare coram Domino.

VERSIO SAMARITANA.

6 Et non poterat sustinere eos terra ut habitaret simul: quia erat substantia eorum multa; et non poterat habitare simul. 7 Et facta est rixa inter pastores pecorum Abram, et pastores pecorum Loth: Chanana autem et Phereze, tunc habitabat in terra. Et dixit Abram ad Loth; Ne fit nunc iurgium inter me & inter te, et inter pastores meos et inter pastores tuos: quonia viri fratres sumus nos. Ecce omnis terra coram te sit: recede nunc a me: sicut tu ad Aquilonem, ego ad Meridiem; et sicut tu ad Meridiem, ego ad Aquilonem. Et levavit Loth oculos suos, et vidit omnem planitiam ordinis qua tora esset irrigua: antequam disperderet Dominus Sodomam et Gomorrah sicut hodie. Et dixit et sicur terra Aegypti, per terram Sogor. Et elegit sibi Loth omnem planitiam ordinis: et profectus est Loth prior: et divisi sunt unusquisque in fratre suo. Abram habitabat in terra Chanana: et Loth habitabat in urbe campestribus, et tendit tabernacula usque ad Sodomam. Viri autem Sodomae erant iniqui cum suo manum, et pessimi in corporibus suis: coram Domino nimis. Dixitque Dominus ad Abram, postquam divisus est Loth ab eo; Leva nunc oculos tuos, et vide aquilonem in quo tu es, et Aquilonem et ad Meridiem, et ad Orientem et ad Occidentem. Quoniam omnem terram, quanta vides, tibi dabo eam: et filios tuos fecisti, et ponam filios tuos multos sicut pulverem terrae: sicut enim non est possibile viro numerare pulverem terrae; sic filii tui non numerabuntur. Surge, ambulans per terram in longitudine et in latitudine sua, quia tibi dabo eam. Et tetendit Abram tabernaculum suum, et habitavit in planitie Mamre, quae est in Ebron: et edificavit ibi altare coram Domino.

Et non poterat sustinere eos terra ut habitaret simul: quia substantia eorum multum erat, neque poterat simul habitare. Accidit quoque iurgium inter pastores pecorum Abram, et inter pastores pecorum Loth. Chanana autem et Phereze tunc habitabant in terra. Et dixit Abram ad Loth, Neque inter me et inter te, et inter pastores meos et inter pastores tuos: quia sumus fratres tui: quia sumus fratres tui. Et ecce omnis terra coram te. Recede nunc a me. Sicut tu ad finitimum, ego ad dexteram, et sic ad dexteram, et sic ad sinistram. Tum loquutus est Loth oculis suis, et vidit omnem planitiam Jordani, quod tunc esset irrigua, antequam disperderet Dominus Sodomam et Gomorrah sicut hodie. Et dixit et sicur terra Aegypti, per terram tendis Segor. Et dixit sibi Loth omnem planitiam Jordani: profectus est Loth ab Oriente, et separavit sicut est a fratre suo. Abram habitavit in terra Chanana: et Loth habitavit in urbe campestribus, et tendit tabernacula sua usque ad Sodomam. Viri autem Sodomae impii erant, et peccatores in Dominiis oculis. Et Dominus dixit ad Abram, postquam separavit se Loth ab eo; Leva nunc oculos, et respice de loco in quo tu es, ad Septentrionem, et ad Meridiem, et ad Orientem, et ad Occidentem. Quoniam omnem terram quam tu videris, tibi dabo eam: et seminum tuorum usque in seculum. Et ponam semen tuum sicut pulverem terrae: quia si potest homo numerare pulverem terrae, etiam tuum numerabis. Surge, et ambulans per terram in longitudine et in latitudine sua, quia tibi dabo eam. Et tetendit Abram tabernaculum suum, et habitavit in terra Mamre, quae est in Ebron: et edificavit ibi altare Domino.

trionem, tum ad Meridiem & si ad Meridiem, tum ad Septentrionem. (c) extendit (d) valle

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 ولم يحتملها حسه البلد ان يعصا منه جميعا اذ كان مالهما كثيرا فلم يحتملها المقام جميعا * فكانت حصومه بين رعا ماشية ابرام وبين رعا ماشية لوط * والكنعانيون والعبريون حينئذ معون في البلد * حتى قال ابرام لوط لا يحسن ان يكون حصومه بيني وبينك * ولا بين رعاي ورعاك * لانا رجلان دول قواية * الان حينئذ البلد بيننا وبينك * ابراهيم اعبري اما الي السمك فامسك عمك * واما الي اليمن فامسك * فرفع لوط عينيه وراى جميع مرج الاردن فاذا جميعه سعوي قبل ان يملكك الله سدوم وعمور كعبه الله * مثل ارض مصر الي ان يحيي الي عدن * فاصار له جميع مرج الاردن * ويحل الي المسرف واعبري كل امريه عن احمه * ابرام اقام يارض كنعان * ولوط اقام في فري الميخ فجميع الي سدوم * واهل سدوم يهوديد اسرار حايطون لله جدا * ثم قال الله لابرام بعد ما فارقه لوط * ارفع عينيك وانظر من الموضع الذي انت فيه سمعلا وحدوا وسرفا وعبرا * فان جميع الارض التي سراها لك اعطتها ولنسلك الي الابد * واصبر لنسلك كثراب الارض * حتى ان امسك اناسا احصاء تراب الارض فنسلك ايضا يحيي * ثم فامس في الارض طولها وعرضها فاني اعطتكها * فحين ابرام مرحله مرحله الي ان جاء واكام في ارض مبري الذي في خبريه وبي مدبا لله

Nec sustinuit eos ambitus regionis, ut e communi curis in illa fratre: cum esset bona amborum multa, non poterant numerare simul. Eratque vicia inter pastores amenti Abram, et inter pastores amantii Lot: Chananae vero et Phereze tunc habitabant in regione. Ita ut dixit Abram ad Lot, Non deest esse vixim inter me & inter te, neque inter pastores meos & pastores tuos: quia sumus duo viri habentes cognationem. Itaque tota regio est coram te: respice ergo a me vel ad finitimum, et ego dexteram peragras vel ad dexteram, et finitimum peragras. Lex autem loquutus est oculis suis, et vidit totum partem Jordanis, et ecce erat totum irriguum, antequam disperderet Deus Sodomam et Amoriam: sicuti paradysus Ios, veluti terra Aegypti quousque venies ad Zogor. Elegit sibi sibi Lat universum partem Jordanis, et possessus est Orientem et Meridiem, et sicut est ambitor hodie a fratre suo. Abram mansit in terra Chananae. Lot commoratus est in civitatibus praeti, fixitque tentoria usque Sadoe. Et incolae Sadoe erant eo tempore mali, peccatores in Deum valde. Deinde dixit Dominus ad Abram, postquam divisus fuerat ab eo Lot, Leva oculos tuos, et respice de loco in quo es, ad Septentrionem, et ad Meridiem, et ad Occidentem. Nara omnem terram quam visideris, tibi dabo: et sicut tu in seculum. Et posui semen tuum sicut in pulvere terrae: quia si potest quis numerare pulverem terrae, etiam tuum numerabis. Surge, et ambulans per terram in longitudine et in latitudine sua, quia ego dabo illam tibi. Fixit igitur Abram tentoria sua in terra Mamre, quae est in Ebron: et edificavit ibi altare Deo.

Targum Onkelos

ויהו בימי אמרפל מלכא דבבל ארזי ומלכא דאלמר כדר לעומד מלכא דעילב ויהו מלכא דקמטין עברו קדמיה עבד גדעל מלכא דמסור ועם ברשע מלכא דעמורה שנאב מלכא דארמה ושמינבר מלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור כדל גלן ופנאס למשור חקלא ויהו אחר ופארמלמה חרמא עשרי שני פלחו ויהו כדר לעומד וחלת עשרי שני מדרו ובארפל עשרי שני ארא כדר לעומד ומלכא דעמיה ומחו ית גברא וידע עשתרת קרוב וית חקפיא רבחממא וית אמחל די בשוה קריתים וית חוריא ויהבויגא דשעיר עד משע פארן דסמור על מרדא ורחבו ואחו למשור פלוג דינא הוא דקם ומחו ית כדל חקלי עמלקא ויאך ית אגורא דיתוב בעורדי ונפק מלכא דסריום ומלכא דעמיה ומלכא דארמה ומלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור עברו קדמיה מלכא דעלם ויהו חקלא ויהו אמרפל מלכא דבבל ואירוח מלכא דאלסר אדבער מלכו לקביל מסמא וימשר חקלא בירו בידו מסקו חמור וערקו מלכא דסריום ועמורה ונבלו חמו ויאשחארו לטורא ערקו ושבו ית גדל קנינא דסריום ועמורה וית גדל מלכו ויהו

ET factum est in diebus Amraphel regis Babylonis: et Arioeh rex Elar; & Codor-laomor rex Elam; & Thadaal rex gentium. Efecerunt praefili cum Berai rege Sodomo, & cum Berai rege Gomorrae, Senaab rege Sodomae, & Semeber rege Seboim, & reges Balz, ipsa est Seboim, & reges hi congregati sunt in valle campestris: quae locus est maris salinis. Duodecim annis fervierant Codorlaomor: & tertridecimo anno rebellaverunt. In quartodecimo autem anno venit Codorlaomor, & reges qui erant cum eo; et percusserunt Gigantes, qui erant in Ashtaroth Carnaim; & Robustus, qui erant in Ham: & Horrendus, qui erant in Save Caridtham. Et Chorroros, qui erant in monte Seir: usque ad planiciem Pharam, quae est juncta de-

1 ויהו בימי אמרפל מלכא דבבל ארזי ומלכא דאלמר כדר לעומד מלכא דעילב ויהו מלכא דקמטין עברו קדמיה עבד גדעל מלכא דמסור ועם ברשע מלכא דעמורה שנאב מלכא דארמה ושמינבר מלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור כדל גלן ופנאס למשור חקלא ויהו אחר ופארמלמה חרמא עשרי שני פלחו ויהו כדר לעומד וחלת עשרי שני מדרו ובארפל עשרי שני ארא כדר לעומד ומלכא דעמיה ומחו ית גברא וידע עשתרת קרוב וית חקפיא רבחממא וית אמחל די בשוה קריתים וית חוריא ויהבויגא דשעיר עד משע פארן דסמור על מרדא ורחבו ואחו למשור פלוג דינא הוא דקם ומחו ית כדל חקלי עמלקא ויאך ית אגורא דיתוב בעורדי ונפק מלכא דסריום ומלכא דעמיה ומלכא דארמה ומלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור עברו קדמיה מלכא דעלם ויהו חקלא ויהו אמרפל מלכא דבבל ואירוח מלכא דאלסר אדבער מלכו לקביל מסמא וימשר חקלא בירו בידו מסקו חמור וערקו מלכא דסריום ועמורה ונבלו חמו ויאשחארו לטורא ערקו ושבו ית גדל קנינא דסריום ועמורה וית גדל מלכו ויהו

VERSIO SAMARITANA.

1 ויהו בימי אמרפל מלכא דבבל ארזי ומלכא דאלמר כדר לעומד מלכא דעילב ויהו מלכא דקמטין עברו קדמיה עבד גדעל מלכא דמסור ועם ברשע מלכא דעמורה שנאב מלכא דארמה ושמינבר מלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור כדל גלן ופנאס למשור חקלא ויהו אחר ופארמלמה חרמא עשרי שני פלחו ויהו כדר לעומד וחלת עשרי שני מדרו ובארפל עשרי שני ארא כדר לעומד ומלכא דעמיה ומחו ית גברא וידע עשתרת קרוב וית חקפיא רבחממא וית אמחל די בשוה קריתים וית חוריא ויהבויגא דשעיר עד משע פארן דסמור על מרדא ורחבו ואחו למשור פלוג דינא הוא דקם ומחו ית כדל חקלי עמלקא ויאך ית אגורא דיתוב בעורדי ונפק מלכא דסריום ומלכא דעמיה ומלכא דארמה ומלכא דעבוס ומלכא דגדעל ויהו אעור עברו קדמיה מלכא דעלם ויהו חקלא ויהו אמרפל מלכא דבבל ואירוח מלכא דאלסר אדבער מלכו לקביל מסמא וימשר חקלא בירו בידו מסקו חמור וערקו מלכא דסריום ועמורה ונבלו חמו ויאשחארו לטורא ערקו ושבו ית גדל קנינא דסריום ועמורה וית גדל מלכו ויהו

ET factum est in diebus Amraphel regis Sennar, & Arioeh regis Elar, & Codorlaomor regis Choraslan, & Thadaal regis gentium; et esset pugna contra Baire regem Sadium, & Balar regem Ammae, & Senaab rege in Adama, & Semeber regem Seboim, & reges Balaz: ipsa est Zogar. Omnes hi convenerunt in prato agrorum, quod est paruum mare mortuum. Duodecim annos obdierunt Codorlaomor, & in tertridecimo descenderunt ab eo. Et in anno 5 quartodecimo venerunt Codorlaomor et reges qui cum eo erant, occideruntque fontes qui erant in Samanaim, & Dabasas qui erant in Ham, & Mabeos qui erant in planicie Covava, Et Hunanos in montibus Secharab, usque ad pratum Pharan quod est in extremitate deserti. Deinde reversi sunt ad tentorium suum iudicii, nempe Racim; & interfecerunt omnes qui erant in Castellis Amalecitarum, quae etiam Amothibos degentes in desertate palmarum. Preterea 8 exivit rex Sadium, & rex Amara, & rex Adama, & rex Seboim, & rex Balaz, quae est Zogar, insurrexeruntque bellum in prato agrorum, contra Codorlaomor regem Choraslan, & Thadaal regem gentium, & Amasal regem Sadium, & Arioeh regem Sennar; quatuor contra quosque. Castellum in prato agrorum sunt planities pascuorum praedictarum bitumum; insurgent autem rex Sadium, & rex Amara, & occiderunt nubes ibi, & reliqua insurgent ad montem. Cap. xiv. in fine. In fine. In fine.

VERS. SAM. (a) Haphinith (b) in Litha, (c) extenhone Pelitha in valle, (d) vale Cadi, (e) Rege dominorum Chamaorum, (f) Babel.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 * تم كان في ايام امرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان * وكذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * امهم حاربوا باربع ملك سدوم * وسامع ملك عمورا * وسدياب ملك ادما * وسامر ملك صديوم * وملك بالعه هي رع * كل هؤلاء اصطكبوا في مرج الكفول * هو الجين المنيه * انسي عمن سنة اطاعوا كذراعومر وفي النايه عسر عصور * وفي السنة الرابعه عمن اقبل كذراعومر والملك الذين معه فقتلوا السبعان الذين في الصمين والذهاقن الذين في هام * والمهين الذين في مسوي فرارا * واكروايسين في جبال السراه الي مرج فاران الذي في طرف النيرة * ثم رجعوا وجرال الي عمن الككم هي رفيم فقتلوا كل من كان في صياح العمالقه * وايضا الامويين المعمن في العفاف الخل * ثم حجج ملك سدوم * وملك عمورا * وملك ادما * وملك صديوم * وملك بالعه هي رع * فصافوهم الكرب في مرج الكفول * مع كذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * وامرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان اربعة املاك مع الكسمه * ومرج الكفول فيه اداك ابار يخرج حمرا * فهرب ملك سدوم * وملك عمورا فوجعا هناك * والباقون هربوا الي الكبيل * فقتلوا جميع سبع سدوم وعمورا * وجميع ماء كلهم ومصروا *

1 * تم كان في ايام امرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان * وكذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * امهم حاربوا باربع ملك سدوم * وسامع ملك عمورا * وسدياب ملك ادما * وسامر ملك صديوم * وملك بالعه هي رع * كل هؤلاء اصطكبوا في مرج الكفول * هو الجين المنيه * انسي عمن سنة اطاعوا كذراعومر وفي النايه عسر عصور * وفي السنة الرابعه عمن اقبل كذراعومر والملك الذين معه فقتلوا السبعان الذين في الصمين والذهاقن الذين في هام * والمهين الذين في مسوي فرارا * واكروايسين في جبال السراه الي مرج فاران الذي في طرف النيرة * ثم رجعوا وجرال الي عمن الككم هي رفيم فقتلوا كل من كان في صياح العمالقه * وايضا الامويين المعمن في العفاف الخل * ثم حجج ملك سدوم * وملك عمورا * وملك ادما * وملك صديوم * وملك بالعه هي رع * فصافوهم الكرب في مرج الكفول * مع كذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * وامرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان اربعة املاك مع الكسمه * ومرج الكفول فيه اداك ابار يخرج حمرا * فهرب ملك سدوم * وملك عمورا فوجعا هناك * والباقون هربوا الي الكبيل * فقتلوا جميع سبع سدوم وعمورا * وجميع ماء كلهم ومصروا *

1 * تم كان في ايام امرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان * وكذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * امهم حاربوا باربع ملك سدوم * وسامع ملك عمورا * وسدياب ملك ادما * وسامر ملك صديوم * وملك بالعه هي رع * كل هؤلاء اصطكبوا في مرج الكفول * هو الجين المنيه * انسي عمن سنة اطاعوا كذراعومر وفي النايه عسر عصور * وفي السنة الرابعه عمن اقبل كذراعومر والملك الذين معه فقتلوا السبعان الذين في الصمين والذهاقن الذين في هام * والمهين الذين في مسوي فرارا * واكروايسين في جبال السراه الي مرج فاران الذي في طرف النيرة * ثم رجعوا وجرال الي عمن الككم هي رفيم فقتلوا كل من كان في صياح العمالقه * وايضا الامويين المعمن في العفاف الخل * ثم حجج ملك سدوم * وملك عمورا * وملك ادما * وملك صديوم * وملك بالعه هي رع * فصافوهم الكرب في مرج الكفول * مع كذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * وامرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان اربعة املاك مع الكسمه * ومرج الكفول فيه اداك ابار يخرج حمرا * فهرب ملك سدوم * وملك عمورا فوجعا هناك * والباقون هربوا الي الكبيل * فقتلوا جميع سبع سدوم وعمورا * وجميع ماء كلهم ومصروا *

1 * تم كان في ايام امرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان * وكذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * امهم حاربوا باربع ملك سدوم * وسامع ملك عمورا * وسدياب ملك ادما * وسامر ملك صديوم * وملك بالعه هي رع * كل هؤلاء اصطكبوا في مرج الكفول * هو الجين المنيه * انسي عمن سنة اطاعوا كذراعومر وفي النايه عسر عصور * وفي السنة الرابعه عمن اقبل كذراعومر والملك الذين معه فقتلوا السبعان الذين في الصمين والذهاقن الذين في هام * والمهين الذين في مسوي فرارا * واكروايسين في جبال السراه الي مرج فاران الذي في طرف النيرة * ثم رجعوا وجرال الي عمن الككم هي رفيم فقتلوا كل من كان في صياح العمالقه * وايضا الامويين المعمن في العفاف الخل * ثم حجج ملك سدوم * وملك عمورا * وملك ادما * وملك صديوم * وملك بالعه هي رع * فصافوهم الكرب في مرج الكفول * مع كذراعومر ملك حورستان * وبعمال ملك الامم * وامرفال ملك السديوم وايوج ملك سريان اربعة املاك مع الكسمه * ومرج الكفول فيه اداك ابار يخرج حمرا * فهرب ملك سدوم * وملك عمورا فوجعا هناك * والباقون هربوا الي الكبيل * فقتلوا جميع سبع سدوم وعمورا * وجميع ماء كلهم ومصروا *

CAP. XIV. P. 1. Regem dicitur in diebus Amasal regis Sennar, & Arioeh regis Elar, & Codorlaomor regis Choraslan, & Thadaal regis gentium; et esset pugna contra Baire regem Sadium, & Balar regem Ammae, & Senaab rege in Adama, & Semeber regem Seboim, & reges Balaz: ipsa est Zogar. Omnes hi convenerunt in prato agrorum, quod est paruum mare mortuum. Duodecim annos obdierunt Codorlaomor, & in tertridecimo descenderunt ab eo. Et in anno 5 quartodecimo venerunt Codorlaomor et reges qui cum eo erant, occideruntque fontes qui erant in Samanaim, & Dabasas qui erant in Ham, & Mabeos qui erant in planicie Covava, Et Hunanos in montibus Secharab, usque ad pratum Pharan quod est in extremitate deserti. Deinde reversi sunt ad tentorium suum iudicii, nempe Racim; & interfecerunt omnes qui erant in Castellis Amalecitarum, quae etiam Amothibos degentes in desertate palmarum. Preterea 8 exivit rex Sadium, & rex Amara, & rex Adama, & rex Seboim, & rex Balaz, quae est Zogar, insurrexeruntque bellum in prato agrorum, contra Codorlaomor regem Choraslan, & Thadaal regem gentium, & Amasal regem Sadium, & Arioeh regem Sennar; quatuor contra quosque. Castellum in prato agrorum sunt planities pascuorum praedictarum bitumum; insurgent autem rex Sadium, & rex Amara, & occiderunt nubes ibi, & reliqua insurgent ad montem. Cap. xiv. in fine. In fine. In fine.

Targum ONKELOS.

12 ושבו ית לוש וית קניניה פד
13 אחורי דאברם: אלוהיה ויתב
14 פכרום: ואתא פשוטא וחו
15 לאברם עברא והוא שני
16 בששיר ממוא אמר אחריו
17 דאשכול ואחריו דעל ואתו
18 אנשי קניניה ראברם: ושבע
19 אברם ארי אשריני אחורי
20 ונדי וית עלמוהו וליני ביניה
21 הלת סאה וחמל עטר ורקה
22 ערין: ואחפולג עריוהו
23 ליליא ויהא ועברו וסחונן
24 ורפנו ער חוקו רמפונא
25 לרמשק: ואחב ית כל קניניה
26 ואף ית לוש פראחורו וקניניה
27 ארוב ואף ית נשאיות עפא:
28 ונפג מלכא דסרום לקרמוניה
29 פרו ויתב מלמח ית פרו
30 לעטר וית מלכא יו עפה
31 למטר מפנא הוא אתו בית
32 וסא רמלכא: ומלכא זקן
33 מלכא רירושלם אפק לחם
34 וסא ויהא משפש קרם
35 אל עלאה: ובדכיה ואמר פרו
36 אברם קרם אל עלאה וקניניה
37 שמיא וארעא: ובדכו אל
38 עלאה יו מטר סמלך פרו
39 ויהב ליה חרמן עסא מכולא:
40 ואמר מלכא דסרום לאברם
41 הד בל נפשו ואקנינא דמלך:
42 ואמר אברם למלכא דסרום
43 אמרו ורוי בצלו קרם: אל
44 עלאה וקניניה שמיא וארעא:
45 אם סחופא וער עקרת
46 סמנא ואם אפג מכל דירקו
47 וכל תמר אנה עתרהו
48 אברם:

Ceperunt quoque Loth, fili-
um fratris Abram, & substan-
tiam ejus, & abierunt: &
ipse habitabat in Sodoma.
Et venit qui evaserat, &
nunciavit Abra Hebraeo:
qui morabatur in campe-
stribus Mamre Amorrhæi,
fratris Eschol, & fratris A-
ner; & hi erant confede-
rati Abre. Et audivit A-
bram quod captus esset fra-
ter suus: & armavit pueros
suos natos in domo sua, tre-
centos & decem & octo, &
perfectus est usq; Dan. Et
dixit servis suis contra
eos, percurserunt eos nocte:
& percuterit eos usq;
Hoba; que est ad Aquilonem
Damasci. Et reduxit uni-
versam substantiam: & etiâ
Loth filium fratris sui
& substantiâ ejus reduxit;
mulieres quoque & populum.
Et egressus est rex Sodome
in occursum ejus: post-
quam reversus est à cæde
Cadorlaamor, et regum qui
erant cum eo: in valle
planâ; que erat locus re-
frigerii regis. Et Melchise-
dech rex Jerusalem adduxit
panem & vinum: & ipse
erat minister coram Deo ex-
celso. Et benedixit ei, &
dixit: Benedixit Abram
coram Deo excelso; & cur-
sus possessio eit cælum & terra.
Et benedixit Deus ex-
celsum; qui tradidit hostes
tuos in manu tuâ: & dedit
ei unum ex decem de omni-
bus. Et dixit rex Sodome
ad Abram: Da mihi ani-
mas, et substantiam tolle
tibi. Et dixit Abram regi
Sodome: Levavi manus me-
as in oratione coram Deo
excelso; & ejus possessio est
cælum & terra. Si à filo
& usq; ad corrigiam cal-
camentum accipiam ex om-
nibus que tua sunt; & non
dices; Ego ditavi Abram.

12 אברהם וית קניניה פד
13 אחורי דאברם: אלוהיה ויתב
14 פכרום: ואתא פשוטא וחו
15 לאברם עברא והוא שני
16 בששיר ממוא אמר אחריו
17 דאשכול ואחריו דעל ואתו
18 אנשי קניניה ראברם: ושבע
19 אברם ארי אשריני אחורי
20 ונדי וית עלמוהו וליני ביניה
21 הלת סאה וחמל עטר ורקה
22 ערין: ואחפולג עריוהו
23 ליליא ויהא ועברו וסחונן
24 ורפנו ער חוקו רמפונא
25 לרמשק: ואחב ית כל קניניה
26 ואף ית לוש פראחורו וקניניה
27 ארוב ואף ית נשאיות עפא:
28 ונפג מלכא דסרום לקרמוניה
29 פרו ויתב מלמח ית פרו
30 לעטר וית מלכא יו עפה
31 למטר מפנא הוא אתו בית
32 וסא רמלכא: ומלכא זקן
33 מלכא רירושלם אפק לחם
34 וסא ויהא משפש קרם
35 אל עלאה: ובדכיה ואמר פרו
36 אברם קרם אל עלאה וקניניה
37 שמיא וארעא: ובדכו אל
38 עלאה יו מטר סמלך פרו
39 ויהב ליה חרמן עסא מכולא:
40 ואמר מלכא דסרום לאברם
41 הד בל נפשו ואקנינא דמלך:
42 ואמר אברם למלכא דסרום
43 אמרו ורוי בצלו קרם: אל
44 עלאה וקניניה שמיא וארעא:
45 אם סחופא וער עקרת
46 סמנא ואם אפג מכל דירקו
47 וכל תמר אנה עתרהו
48 אברם:

12 Ceperunt quoque Lotum, &
omnes ejus ejus, filium fra-
tris Abram, & abierunt: nam
ipse habitabat Sodome. Ad-
venit autem quidam qui eva-
serat, & nunciavit Abra Hebraeo:
ipse autem habitabat in
vallibus Mamre Amor-
rhæi, fratris Eschol, & fra-
tris Aner, (e) qui pegerant
fœdus cum Abra. Et audivit
Abram quod captus esset fra-
ter suus: & armavit suos
natos domi sue, trecentos &
decem octo: & perfectus est
usque (i) Dan. Sequitur di-
xit ad adversos eos nocte, us-
que ad (h) Hoba; que est ad
sinum Damasci. Et reduxit
omnem substantiam, & etiam
filium fratris sui, & substan-
tiam ejus reduxit; mulieres
quoque & populum. Et egressus
est rex Sodome in occursum
ejus, postquam rediit à castris
Cadorlaamor, & regum qui erant
cum eo ad vallem (m) Saver;
ipsa est vallis regum. Melchise-
dech autem rex Sodom, tulit
panem & vinum, quia ipse
erat sacerdos (n) Dei altissimi.
Et benedixit Abram, dicens;
Benedixit Abram (o) Deo altissimo,
regi colorum & terræ: Et benedixit (p) Deus altissimus, qui (q) tradidit
hostes tuos in manus tuas.
Tum dedit illi decimas ex
omnibus. Et dixit rex So-
dome ad Abram, Da mihi
animas, & opera sume tibi.
Respondit vero Abram regi
Sodome, Levavi manus meas
ad Deum, Deum excelsum, pos-
sio cæli & terræ: Si à filo
& usque ad nodum calcamenti accipero ex om-
nibus que tua sunt; ne dicas,
Ego ditavi Abram.

VERSIO SAMARITANA.

12 אברהם וית קניניה פד
13 אחורי דאברם: אלוהיה ויתב
14 פכרום: ואתא פשוטא וחו
15 לאברם עברא והוא שני
16 בששיר ממוא אמר אחריו
17 דאשכול ואחריו דעל ואתו
18 אנשי קניניה ראברם: ושבע
19 אברם ארי אשריני אחורי
20 ונדי וית עלמוהו וליני ביניה
21 הלת סאה וחמל עטר ורקה
22 ערין: ואחפולג עריוהו
23 ליליא ויהא ועברו וסחונן
24 ורפנו ער חוקו רמפונא
25 לרמשק: ואחב ית כל קניניה
26 ואף ית לוש פראחורו וקניניה
27 ארוב ואף ית נשאיות עפא:
28 ונפג מלכא דסרום לקרמוניה
29 פרו ויתב מלמח ית פרו
30 לעטר וית מלכא יו עפה
31 למטר מפנא הוא אתו בית
32 וסא רמלכא: ומלכא זקן
33 מלכא רירושלם אפק לחם
34 וסא ויהא משפש קרם
35 אל עלאה: ובדכיה ואמר פרו
36 אברם קרם אל עלאה וקניניה
37 שמיא וארעא: ובדכו אל
38 עלאה יו מטר סמלך פרו
39 ויהב ליה חרמן עסא מכולא:
40 ואמר מלכא דסרום לאברם
41 הד בל נפשו ואקנינא דמלך:
42 ואמר אברם למלכא דסרום
43 אמרו ורוי בצלו קרם: אל
44 עלאה וקניניה שמיא וארעא:
45 אם סחופא וער עקרת
46 סמנא ואם אפג מכל דירקו
47 וכל תמר אנה עתרהו
48 אברם:

VER. SAM. (e) domini fe-
deris (f) adolescentis fuo-
deris (g) Bani. (h) Hoba, (i)
auxilii ejus, (m) Niphath:
(n) Potenti, (o) Potenti-
tatis, (p) Potens ro-
bore, (q) Clypeus &

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 * فَاخَذَ لُوطًا ابْنَ أَخِي اِبْرَاهِمَ وَصَلَّاهُ وَوَصَلَّاهُ وَهُوَ مَعَهُمْ فِي سَدُومَ * ثُمَّ جَاءَ الْعَلِيْبَ وَاجْتَبَأَ
13 اِبْرَاهِمَ الْعِبْرَانِيَّ وَهُوَ مَعَهُمْ فِي مَرْجِ مَمْرِي الْأَمُورِيِّ أَخِي إِسْكُولَ وَعَانِيْرَ * وَهُمَ أَصْدَقَاءُ
14 اِبْرَاهِمَ * فَلَمَّا سَمِعَ اِبْرَاهِمَ أَنَّ قَرِيْبَهُ فِدَّ اسْرُجْرَدَ نَصَحَاءَهُ الْمَوْجُوْدِيْنَ فِي بَيْتِهِ نَلَمَّاهُ
15 وَبَانِيَةَ عَسْرٍ وَكَلِمَسَ إِلَى بَانِيَسَ * وَعَرَفَ عَلَيْهِمْ لَيْلًا هُوَ وَعَبِيْدُهُ فَعَلَّمَهُمْ وَكَلِمَسَ إِلَى حَوَالِ
16 الَّتِي عَنْ يَسَارِ دِمَسَقَ * فَرَدَّ جَمِيْعَ السَّرِيْحِ لُوطًا قَرِيْبَهُ وَسَرَّحَهُ رَهْمًا وَالنِّسَاءَ أَيْضًا وَسَائِرَ
17 التَّوْحَمِ * ثُمَّ حَجَّ مَلِكُ سَدُومَ فَعَلَّمَاهُ بَعْدَ رَجُوعِهِ مِنْ حَرْبِ كَدْلَاعِ عَسْرٍ وَالْمَلُوكِ الَّذِينَ مَعَهُ
18 إِلَى مَرْجِ الْمَسْتَوِيِّ هُوَ وَمَلْعَبُ الْمَلِكِ * وَمَلِكُ الْعَدْلِ مَلِكُ سَدُومَ أَحْرَجَ لَهُ طَعَامًا وَسَرَّيَا
19 فَهُوَ إِمَامٌ لِلْعَادِرِ الْعَالِي * فَبَارَكَ عَلَيْهِ وَقَالَ اِبْرَاهِمُ يَكُوْنُ مَبَارَكًا لِلْعَادِرِ الْعَالِي مَالِكِ السَّمَوَاتِ
20 وَالْأَرْضِ * وَبَارَكَ الْعَادِرِ الْعَالِي الَّذِي أَسْلَمَ أَعْدَاءَكَ فِي يَدَيْكَ * فَاعْطَاهُ الْعَسْرَ مِنَ الدُّكْلِ *
21 * فَقَالَ مَلِكُ سَدُومَ لِاِبْرَاهِمَ اعْطِنِي الْعَفْوَ وَالسَّرْحَ حَذْوَكَ * قَالَ لَهُ اِبْرَاهِمُ رَفَعْتُ يَدِي
22 حَالَةً لِلَّهِ الْعَادِرِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ * إِنْ أَحَدَتْ مِنْ حَيْطِ إِلَى سَرَّحَ تَعَلَّى مِنْ
23 جَمِيْعِ مَا لَكَ * حَرِي لَا تَقُوْلُ أَنَا اعْتَبَيْتُ اِبْرَاهِمَ *

12 Ceperunt quoque Lotum, &
omnes ejus ejus, filium fra-
tris Abram, & abierunt: nam
ipse habitabat Sodome. Ad-
venit autem quidam qui eva-
serat, & nunciavit Abra Hebraeo:
ipse autem habitabat in
vallibus Mamre Amor-
rhæi, fratris Eschol, & fra-
tris Aner, (e) qui pegerant
fœdus cum Abra. Et audivit
Abram quod captus esset fra-
ter suus: & armavit suos
natos domi sue, trecentos &
decem octo: & perfectus est
usque (i) Dan. Sequitur di-
xit ad adversos eos nocte, us-
que ad (h) Hoba; que est ad
sinum Damasci. Et reduxit
omnem substantiam, & etiam
filium fratris sui, & substan-
tiam ejus reduxit; mulieres
quoque & populum. Et egressus
est rex Sodome in occursum
ejus, postquam rediit à castris
Cadorlaamor, & regum qui erant
cum eo ad vallem (m) Saver;
ipsa est vallis regum. Melchise-
dech autem rex Sodom, tulit
panem & vinum, quia ipse
erat sacerdos (n) Dei altissimi.
Et benedixit Abram, dicens;
Benedixit Abram (o) Deo altissimo,
regi colorum & terræ: Et benedixit (p) Deus altissimus, qui (q) tradidit
hostes tuos in manus tuas.
Tum dedit illi decimas ex
omnibus. Et dixit rex So-
dome ad Abram, Da mihi
animas, & opera sume tibi.
Respondit vero Abram regi
Sodome, Levavi manus meas
ad Deum, Deum excelsum, pos-
sio cæli & terræ: Si à filo
& usque ad nodum calcamenti accipero ex om-
nibus que tua sunt; ne dicas,
Ego ditavi Abram.

12 Ceperunt quoque Lotum, &
omnes ejus ejus, filium fra-
tris Abram, & abierunt: nam
ipse habitabat Sodome. Ad-
venit autem quidam qui eva-
serat, & nunciavit Abra Hebraeo:
ipse autem habitabat in
vallibus Mamre Amor-
rhæi, fratris Eschol, & fra-
tris Aner, (e) qui pegerant
fœdus cum Abra. Et audivit
Abram quod captus esset fra-
ter suus: & armavit suos
natos domi sue, trecentos &
decem octo: & perfectus est
usque (i) Dan. Sequitur di-
xit ad adversos eos nocte, us-
que ad (h) Hoba; que est ad
sinum Damasci. Et reduxit
omnem substantiam, & etiam
filium fratris sui, & substan-
tiam ejus reduxit; mulieres
quoque & populum. Et egressus
est rex Sodome in occursum
ejus, postquam rediit à castris
Cadorlaamor, & regum qui erant
cum eo ad vallem (m) Saver;
ipsa est vallis regum. Melchise-
dech autem rex Sodom, tulit
panem & vinum, quia ipse
erat sacerdos (n) Dei altissimi.
Et benedixit Abram, dicens;
Benedixit Abram (o) Deo altissimo,
regi colorum & terræ: Et benedixit (p) Deus altissimus, qui (q) tradidit
hostes tuos in manus tuas.
Tum dedit illi decimas ex
omnibus. Et dixit rex So-
dome ad Abram, Da mihi
animas, & opera sume tibi.
Respondit vero Abram regi
Sodome, Levavi manus meas
ad Deum, Deum excelsum, pos-
sio cæli & terræ: Si à filo
& usque ad nodum calcamenti accipero ex om-
nibus que tua sunt; ne dicas,
Ego ditavi Abram.

VER. SAM. (e) domini fe-
deris (f) adolescentis fuo-
deris (g) Bani. (h) Hoba, (i)
auxilii ejus, (m) Niphath:
(n) Potenti, (o) Potenti-
tatis, (p) Potens ro-
bore, (q) Clypeus &

TARGUM ONKELOS.

13 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 14 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 15 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 16 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 17 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 18 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 19 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 20 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 21 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ...

CAP. XVI.

1 Sarai autem uxor Abram non pepererat ei: & habebat ancillam &gyptiam, & nomen eius Agar. Dixitque Sarai ad Abram, ecce nunc privavit me Dominus generatione; ingredere nunc ad ancillam meam, si forte concipiam filios ex ea: Et obediit Abrā verbo Sarai. Et tulit Sarai uxor Abram Agar &gyptiam ancillam, post decem annos, ex quo habitavit Abram in terra Chanaan: & dedit eā Abram marito suo, in uxorem. Et ingressus est ad Agar, & concepit: Et videns quia concepit, despectit dominam suam in oculis suis.

13 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 14 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 15 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 16 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 17 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 18 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 19 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 20 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 21 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ...

VERSIO SAMARITANA.

13 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 14 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 15 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 16 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 17 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 18 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 19 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 20 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ... 21 וְאֵת אֲבִירָא דְּבִרְתֵּיהּ...

Et dixit ad Abrā, Cogitatio 13 notanda cogno tes quid peccatum erit semel tantum in terra non sua, & servient eis, & affligent eos quadingentis annis, quade iudicium gentē cui servient: quidam opinor postea quod excedit viam 15 Sed in his ad patres hinc 15 pace, & c.) servit in finitæne bona. Verum bene: quoniam complete non est inquisit Amorrhæorum huc usque. Et cum sol occidit 17 ille, et vivo facta est ecce cibarius iunior, & lampas ignis que transistit inter divisiones illas. In die illa 18 percussit Dominus cum Abram, tuus, dicens; Semini tuo dedit: etiam istam, & fluxio ægypti usque ad fluvium ma-nium, fluvium (s) Eufratē & Cædmonem: 19 Cuius nomē, & Cædmonem: Et Hærodotus, & Ptolemaeus, 20 et (2) Rabbim: Et Amorrhæi, & Gergesim, & Chanaanem, & Gergesim, & Hærodotus, & Jebusæum.

CAP. XVI.

1 Sarai uxor Abram non pepererat ei: erat uxor eius ancilla &gyptia, cui nomen Agar. Dixit Sarai ad Abram, ecce nunc privavit me Dominus generatione: ingredere nunc ad ancillam meam, ut forte concipiam filios ex ea: Et obediit Abram verbo Sarai. Et tulit Sarai uxor Abram Agar &gyptiam ancillam, post decem annos, ex quo habitavit Abram in terra Chanaan: & dedit eam Abram marito suo in uxorem. Et ingressus est ad Agar, & concepit: Et videns quia concepit, contempsit dominam suam in oculis suis.

VERS. SAM. (1) congregaberis (2) Hærodotus: (3) me pigrum fecit (4) intelligam

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 وَقَالَ لِأَبْرَامَ أَعْلَمَ عَلَمَا أَنْ نَسَلُكَ سَيَلُونَ عَرَبِيًّا فِي بِلَدِكَ لَيْسَ لَكُم * وَيَسْأَلُونَكُم * 14 وَيَسْأَلُونَكُم * نَمَامَ أَرَبِيَّةٍ سَدِ * وَالْقَوْمِ الَّذِينَ يَسْأَلُكُمْ مِنْهُمُ أَيْضًا سَأَلُكُمْ عَلَيْهِمْ * 15 وَبَعْدَ ذَلِكَ يَرْجِعُونَ إِلَى مِائِلَ عَظِيمٍ * وَكَأَن تَصَدَّرِي ابْنَاتِكَ بِسَلَامٍ وَتَدْفِنِينَ سَيِّدَتَهُنَّ صَالِحَةً * 16 * وَكَيْفَ الرُّبَاعِ يَرْجِعُ إِلَى هَاهُنَا أَوْ لَمْ يَكْمَلْ دَرَجَتِ الْأَمُورِيِّينَ إِلَى الْآنَ * قَلَمَّا * 17 عَابَتِ السَّمْسُ وَكَأَن الدُّهْمَةُ قَادَا سِنِيهِ بِنُورِ حِجَابٍ وَسَعَلَى بَارِسَائِرَ بَيْنَ تِلْكَ السُّطُورِ * فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَهْدَ اللَّهِ مَعَ أَبْرَامَ عَهْدًا قَائِلًا لِنَسَلِكَ أَعْطَيْتُ هَذِهِ الْأَرْضَ * 18 مِنْ قَهْرٍ مِصْرِيَّيَ الْكَبِيرِ قَهْرًا لِقَرَاتٍ * وَسَأَلُكُمْ مِنْ الْقَهْرِيِّينَ وَالْقَهْرِيِّينَ * 19 وَالْقَهْرِيِّينَ * وَالْحَبَشِيِّينَ * وَالْقَهْرِيِّينَ وَالْأَسْجَانِ * وَالْقَهْرِيِّينَ * وَالْكَعْبَانِيِّينَ * 20 * أَلْفَصَلِ السَّادِسَ عَسْرَ * وَالْحَبَشِيِّينَ * وَالْيَبُوسِيِّينَ * 21 * وَسَارِي رُوحَهُ أَبْرَامَ لَمْ تَبْدَلْ لَهُ * وَكَأَن لَهَا أُمَةٌ مِصْرِيَّةٌ أَسْمَاهَا هَاجَرَ * فَقَالَتْ لِأَبْرَامَ * 22 هُوَذَا قَدْ حَبَسَنِي اللَّهُ مِنَ الْوَلَادَةِ * ادْخُلِ إِلَيَّ أَمْسِي لَعَلَّ بَيْتِي يَبْنِي مِنْهَا * فَقَبِلَ أَبْرَامَ * 23 قَوْلَ سَارِكَيْ * فَاحْدَثَ سَارِي رُوحَهُ أَبْرَامَ هَاجَرَ الْمِصْرِيَّةِ أَمَهَا مِنْ بَعْدِ عَسْرَ سِنِينَ * 24 مِنْ مَقَامِ أَبْرَامَ بِنَدِكَ كَنْعَانَ * فَاعْطَاهَا أَبْرَامَ رُوحَهَا لِتَكُونَ لَهُ رُوحَهُ * فَدَخَلَ إِلَيَّ * 25 هَاجَرَ حَبَلِكُ * قَلَمَّا وَكَأَن لَهَا قَدْ حَبَلْتُ هَائِتْ سَيِّدَتَهَا عِنْدَهَا * 26

Dixitque ad Abram, Scito sciamus, quid progenies tua erit? & regnabit in regione non sua, & manserunt eam, & saugabunt eam quadingentis annis. Et bominer, quid actus eius, ego quere indicabo, et domum exibens cum o-bus manis. Et tu dabis ad patres tuos cum pace, & c.) servient in finitæne bona. Verum bene: quoniam complete non est inquisit Amorrhæorum huc usque. Et cum sol occidit 17 obscuritas, ecce fuit iudo cibarius, & facis ignis erant in terra ista. In illis die passus est Dux cum Abram partum, dicens; Progenies tua dabo hanc terram à unio A: pti ad flumen magnum, flumen Eufratē. Et fluvio 19 latronos via Cinea, & Cædmonem, & Cadmonem, Et Hærodotus, & Ptolemaeus, & Gigamibus, Et Amorrhæis, & Chanaanem, & Gergesim, & Jebusæum.

CAP. XVI.

Sarai vero uxor Abram non pepererat ei: erat ipsi ancilla &gyptia, nomine Hagar. Dixitque ad Abram, ecce nunc privavit me a generatione: ingredere ad ancillam meam, ut forte domus mea edificetur ex ipsa. Accipitque Abram seronem Sarai. Accipitque Sarai uxor Abram, Hagar &gyptiam ancillam suam, post decem annos a commoratione Abram in regione Chanaan: & dedit eam Abram marito suo, ut esset ei uxor. Ingressus est ad Hagar, & concepit. Cùmque vidisset se non concepisit, despectus fuit dominam suam apud ipsam.

1 * وَالْحَبَشِيِّينَ * وَالْيَبُوسِيِّينَ * 2 * وَسَارِي رُوحَهُ أَبْرَامَ لَمْ تَبْدَلْ لَهُ * وَكَأَن لَهَا أُمَةٌ مِصْرِيَّةٌ أَسْمَاهَا هَاجَرَ * فَقَالَتْ لِأَبْرَامَ * 3 هُوَذَا قَدْ حَبَسَنِي اللَّهُ مِنَ الْوَلَادَةِ * ادْخُلِ إِلَيَّ أَمْسِي لَعَلَّ بَيْتِي يَبْنِي مِنْهَا * فَقَبِلَ أَبْرَامَ * 4 قَوْلَ سَارِكَيْ * فَاحْدَثَ سَارِي رُوحَهُ أَبْرَامَ هَاجَرَ الْمِصْرِيَّةِ أَمَهَا مِنْ بَعْدِ عَسْرَ سِنِينَ * 5 مِنْ مَقَامِ أَبْرَامَ بِنَدِكَ كَنْعَانَ * فَاعْطَاهَا أَبْرَامَ رُوحَهَا لِتَكُونَ لَهُ رُوحَهُ * فَدَخَلَ إِلَيَّ * 6 هَاجَرَ حَبَلِكُ * قَلَمَّا وَكَأَن لَهَا قَدْ حَبَلْتُ هَائِتْ سَيِّدَتَهَا عِنْدَهَا * 7

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

5 וְאָמַרְתְּ שָׂרַי לְאֵבְרָם לֵאמֹר... 6 וְיָבִיט וַיִּבְרַךְ וַיֹּאמֶר אֲבִירָם לְשָׂרַי... 7 וַתִּקְרָא שָׂרַי בְּעֵינֵי אֵלֶיהָ... 8 אַגָּרָה. Et dixit; Agar ancilla Sarai, unde venis... 9 אֲנִי אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּקְרָא... 10 וְאֲשַׁחֲבֶדְךָ הַיּוֹתוֹת יְרֵאָה... 11 וְאָמַר לָהּ סָלֵכָה הֲיִנְיָא... 12 וְאֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל אֲדִירָקְלִי... 13 וְלִי אֲמַרְתִּי דִּי אֲחַמְלָה... 14 וְעַל כֵּן קָרָא לְבִלְוָה... 15 בְּיַדְךָ אֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 16 וְיִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם...

5 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 6 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 7 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 8 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 9 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 10 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 11 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 12 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 13 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 14 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 15 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 16 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם...

VERSIO SAMARITANA.

5 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 6 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 7 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 8 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 9 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 10 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 11 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 12 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 13 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 14 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 15 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם... 16 אֵלֶיךָ יִשְׁמְעָל וְאֲבִירָם בְּיַד אֲבִירָם...

Et Dixit Sarai ad Abram, (b) Iniqua mea super te: ego dedi ancillam meam... (c) In iuxta tuo. Puteus autem quod conceperit, vultus fui in oculis eius. Judicet Dominus inter me & inter te. Et dixit Abram ad Sarai, Ecce ancilla tua: in manu tua est: fac illi ut placeat oculis tuis: idem affixit eam Sarai, unde venisti: & facie ejus. Et revertit eam Angelus Domini: & revertit ad dominum tuum, & humilia te sub manu eius. Dixit quoque & Angelus Domini; Multiplicando multiplicabo seminum tuum, & non numerabuntur pro multitudine. Item dixit ei Angelus Domini, Ecce tu parvas es, & parvulus filium: vocabisque nomen ejus, Ismael: quia audivit Dominus afflictionem tuam. Et ipse erit fons hominis; manus ejus erit adversus omnes, & cum adversum omnium fratrum suorum suum habitabit. Et vocavit nomen Domini in locutionis ad eam, Tu (f) Deus videns: decet enim, Num etiam hic videt videntem me? Ideo vocavit nomen filium, Putens videns: quia ipse erit fons hominis, & inter fratres. Postea peperit Agar filium Abram filium: & vocavit nomen filii sui quem peperit Agar, Ismael. Abram autem filius erat octoginta annorum cum peperit Agar Ismaelem Abram.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * فَقَالَتْ سَارَى لِأَبْرَامَ طَلِبِي عَلَيَّ * أَنَا أَعْطَيْتُكَ امْرَأَةً قَدْ حَمَلَتْ... 6 * هَبْتُ عَبْدَهَا * يَحْكُمُ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ * قَالَ لَهَا هُوَذَا امْرَأَتُكَ فِي يَدِكَ اصْنَعِي لَهَا مَا... 7 * حَسَنَ عَبْدِكَ * فَعَدَّهَا سَارَى حَتَّى هَبْتِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهَا * فَوَجَدَهَا مَلَكَ اللَّهِ عَلِي... 8 * عَيْنِ مَاءٍ فِي الْبَرِيَّةِ عَلَى الْعَيْنِ الَّتِي فِي طَرِيقِ حَجْرٍ الْجَبَّارِ * فَقَالَ يَا هَاجِرُ امْرَأَةُ سَارَى... 9 * مِنْ أَيْنَ حَبِيتِ وَالْيَ بْنَ تَمَّصِينَ * قَالَتْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ سَارَى سَدَدْتِي أَنَا هَارِيَّةٌ * قَالَ... 10 * لَهَا مَلَكَ اللَّهُ أَرْجِعِي إِلَيَّ سَدَدْتِكَ وَأَسْكَنْدِي حَتَّى يَدَيْهَا * ثُمَّ قَالَ لَهَا لِأَكْرَبِ وَسَلَمْتُكَ... 11 * حَتَّى لِأَحْصِي كُنُوزَ * ثُمَّ قَالَ لَهَا هَا أَنْتِ حَامِلٌ وَسَلَمْتِينَ أَبْنَاءَ وَاسْمُهُمَا إِسْمَاعِيلُ أَد... 12 * سَمِعَ اللَّهُ دَعَاكَ إِلَيْهِ مِنْ سَفَائِكَ * وَهُوَ يَكُونُ وَحِيدًا مِنَ النَّاسِ * يَدُهُ فِي الْاَكْلِ... 13 * وَيَدُ الْاَكْلِ وَهُوَ * وَكُلُّهُمْ جَمِيعٌ أَحِبُّوهُ يَسْكُنُ * فَبَدَأَتْ بِاسْمِ اللَّهِ الْمُحَاطَبِ لَهَا * أَنْتِ... 14 * الْعَاوِرِ الرَّيِّ * لِأَنَّهَا قَالَتْ إِنِّي رَأَيْتُهَا هَاهُنَا رَحْمَتِكَ بَعْدَ رَوْيِي السَّمَاءِ * لِذَلِكَ سَمَّيْتُ... 15 * الْبَيْرِ يَبْرَأَكِي الرَّحِيمِ * هُوَذَا هِيَ بَيْنَ رِجْلَيْ وَبَيْنَ يَدَيْ * ثُمَّ وَلَدَتْ هَاجِرُ لِأَبْرَامَ... 16 * أَبْنَاءَ فَسَمَّى أَبْرَامُ ابْنَهُ الَّذِي وَلَدَتْهُ هَاجِرُ إِسْمَاعِيلَ * وَكَانَ أَبْرَامُ ابْنِ سِتِّ وَخَمْسِينَ... سنة حين ولدت هاجر اسمعيل لأبرام *

Dixitque Sarai ad Abram, Oppressio mea super te: ego dedi tibi ancillam meam; cumque vidisset se iam conceptisse, despecta sum quod ipsam. Judicet Deus inter me & inter te. Dixit ei, Ecce ancilla tua in manu tua: fac ei quod placeat tibi. Vexavitque eam Sarai, donec fuerent in manibus ejus. Unde venisti, & Angelus Dei super fontem aque in deserto, super fontem qui est in via regionis Meccanæ. Et dixit; O Hagar, ancilla Sarai, unde venisti, & quod vadis? Dixit, E manus Sarai domine me ego sum fugiens. Dixit ei Angelus Dei; Revertere ad dominum tuum, & humiliare iux manus ejus. Rursus dixit ei, Centis multiplicabo seminum tuum, ita ut non numeretur pro multitudine. Tum dixit ei, Ecce tu parvula es, & parvulus filium: vocabisque eum, Ismael: eo quod audivit Deus invocationem tuam ad se de labore tuo. Et ipse erit solitarius ab hominibus: manus ejus in omnes, & manus omnium in eum; & in conspectu omnium fratrum suorum habitabit. Vocavitque nomen Dei colloquens secum, Tu es potens, videns: quia ipse dixit, quid vides hic miserandum tuam populum vultus tribulationem. Propterea vocatus est putens ille, Putens vultus, misericordiam. Ecce ipse est inter Racim; & inter Israd. Deinde peperit Hagar Abram filium: vocavitque Abram filium quem genuit Hagar, Ismael. Et erat Abram filius sex et octoginta annorum, quando peperit Hagar Ismaelem Abram.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Ladaur.

26 בְּכֵן יוֹמָא דְּבְרֵי אַבְרָהָם
27 וְיִשְׁמַעֵאל בְּרִיּוֹהּ וְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹהּ לִירֵד בִּימֵי וְיִבְנֵי בְּסֶמֶת בְּן בְּנֵי עַמְמָא דְּנַרְוָא עִירָא:

26 In ipsa die circumcisus est Abraham, & Ismael filius ejus. Et omnes viri domus sue, tam vernaculi, quam empitii de suis populorū, circumcisus sunt cum eo.

26 בְּכֵן יוֹמָא דְּבְרֵי אַבְרָהָם
27 וְיִשְׁמַעֵאל בְּרִיּוֹהּ וְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹהּ לִירֵד בִּימֵי וְיִבְנֵי בְּסֶמֶת בְּן בְּנֵי עַמְמָא דְּנַרְוָא עִירָא:

In illo ipso die circumcisus est Abraham, & Ismael filius ejus. Et omnes viri domus ejus; natus domi, & empitii & gentes ex filiis alienigenarum, circumcisus fuit cum eo.

ET CAP. XVIII.

1 ואחלה ליה אבשרי ממזג
2 והוא ירד בתרע משכנא
3 כמיהם יומא: וקפה עטוה:
4 והוא ירד אל ביתו קמין עלונו: והוא ירד לקדמותו:
5 מתרע משכנא וסניד על ארעא:
6 ואמר ייסד דעו אשכחתי:
7 דהיא בעיד לא דעו תעבר:
8 מעל עברו: וסבו עמן עיר סיא:
9 ואמרו רליכו וואסמכו חרות:
10 ואלא וואסב פוא דלחנות:
11 וסנידו לבנו בתרען העפרו:
12 ארי על בן עברתו על עברו:
13 ואמרו דן תעבר כמא רמל להא:
14 ואחיו אברהם למשכנא ליה:
15 שרה ואמר אחיו חרות סיא:
16 קמח אדסולתא ליש ועברו:
17 וישן: וזית חרדי דרע אברהם:
18 ונטב פר חורו דרע ונטב ויהב:
19 לעלמא ואחיו למעבר יחיה:
20 ונטב שמו וליבו ובר חורו:
21 עבר יתב קרמיון והוא משפש:
22 עליון חרות ואלא וואסב:
23 ואמר ליה אן שרה אתרת ואמר:
24 דהא משכנא ואמר מיתב איתב:
25 ליהל קענו דאחור קמיה:
26 בד לשרה ושרה:
27 שבעה בתרע משכנא ויהוה:
28 אחורו: ואברהם ושרה:
29 טיבו עלו בוימו פסק מלחיה:
30 לשרה אורח כנשא:

1 ET apparuit ei Dominus in convalle Mamre: & ipse sedebat in ostio tabernaculi, cum incalufferet dies. Et levavit oculos suos, & vidit; & ecce tres viri stantes juxta eum; & vidit, & curruit in occursum eorum de ostio tabernaculi; & adoravit super terram. Et dixit: Domine, si inveni nunc gratiam in oculis tuis; ne trahere obsecro, a fervorio. Accipiat nunc pauxillum aque, & lavate pedes vestros: & recumbite sub arbore. Et accipia buccellam panis, & confortate cor vestrum, postea transibitis; aqua idcirco transfusis juxta servum vestrum: Et dixerunt: Sic facies, sicut locutus es. Et festinavit Abraham in tabernaculum, ad Sarā: & dixit; Accelera tria lata farinae similia, commisce, & fac placentas. Et ad boves curruit Abraham: & tulit vitulum tenerum & optimum, & dedit puero; & festinavit ut coqueret eū. Et tulit butyrū, & lac, & vitulum quem coxerat; & posuit corā eis: & ipse ministrabat juxta eos sub arbore, & comederunt. Et dixerunt ei; ubi est Sara uxor tua? & dixit, Ecce in tabernaculo est. Et ait; revertens revertat ad te, in tempore isto quo vos eritis vivi; & ecce filius erit Saræ uxori tuæ: Et Sara audiebat in ostio tabernaculi, & ostium erat à tergo ejus. Abraham autem & Sara genuerant & provecit erant aratis: & desiderat esse Saræ consuetudo mulierum.

26 בְּכֵן יוֹמָא דְּבְרֵי אַבְרָהָם
27 וְיִשְׁמַעֵאל בְּרִיּוֹהּ וְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹהּ לִירֵד בִּימֵי וְיִבְנֵי בְּסֶמֶת בְּן בְּנֵי עַמְמָא דְּנַרְוָא עִירָא:

ET apparuit ei Dominus in convalle Mamre: ipse tum sedebat ad partem tabernaculi cum incalufferet dies. Et levavit oculos suos, & ecce tres viri stantes super eum: Et vidit eos, curruit in occursum eorum de porta tabernaculi, & prosternit se in terram. Dixitque, Domine, si frater tuus inveni gratiam in oculis vestris, (a) ut, queso, praeteritis servum vestrum. Sumite quoque, paululum aquae; lavate quoque pedes vestros, & recumbite sub arbore. Et accipite an buccellam panis, in sustentationis cor vestrum; & postea transibitis: nam quare praeteritis servum vestrum? qui dixerunt, Sic fit sicut dixisti. Tum festinavit Abraham in tabernaculum ad Sarā: & dixit, festina, tria lata farinae similia despicio, & fac submerctios panis. Ad boves etiam curruit Abraham, & accepit vitulum tenerum & bonum, & dedit puero; festinavitque ut prepararet eum. Accipit quoque butyrum & lac, & vitulum quem preparaverat, & posuit coram eis; ipse autem adstabat eis sub arbore cum comedebat. Dixerunt quoque ei, ubi est Sara uxor tua? & respondit, Ecce in tabernaculo. Tum dixit, Reddendum reddito ad te circa tempore isto, & ecce filius Saræ uxori tuae: & audisti Sara esse ostium tabernaculi, erat enim post eum. Abraham autem & Sara fecerant provecit erant; desiderat esse Saræ consuetudo mulierum.

VERSIO SAMARITANA.

26 בְּכֵן יוֹמָא דְּבְרֵי אַבְרָהָם
27 וְיִשְׁמַעֵאל בְּרִיּוֹהּ וְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹהּ לִירֵד בִּימֵי וְיִבְנֵי בְּסֶמֶת בְּן בְּנֵי עַמְמָא דְּנַרְוָא עִירָא:

26 In illo ipso die circumcisus est Abraham, & Ismael filius ejus. Et omnes viri domus ejus; natus domi, & empitii & gentes ex filiis alienigenarum, circumcisus fuit cum eo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

26 * فِي ذَاتِ ذَلِكَ الْيَوْمِ أَحْسَنَ إِبْرَاهِيمَ *
27 * وَاسْمَعِيلَ ابْنَهُ * وَكُلَّ أَنْاسِ مَبْرَأَةٍ * وَأَوْلَادِهِنْ فَعَدَّ *
* وَأَسَدْرِي مَيْمَالِهِ مِنَ الْأَجْنَبِيِّينَ أَحْسَنُوا مَعَهُ *

In eadem ipsa die circumcisus est Abraham, & Ismael filius ejus. Et omnes viri domus domiticii illius, & nati in illo, & empitii pecunia ejus ex alienis, circumcisus fuit cum illo.

ET apparuit ei Angelus Dei in quercibus Mamre, cum esset sedens ad ianua tentorii in aestate diei. Tum locavit oculos suos, impexitque, & ecce tres homines stantes in eam; & cumque vidisset eos, curruit in occursum eorum ex jumentis tentorii, & adoravit super terram. Et dixit, O mihi, ecce inveni fructum emptionis meae; & adoravit super terram tuam. Offerret vobis parum aquae, & lavate pedes vestros, & recumbite sub arbore. Et offerunt frustum panis quo sustentatis corda vestra, & deinde abibitis: nam vos idcirco transfusis estis servum vestrum. Dixerunt, Ecce hic dixisti. Festinavitque Ebrahim ad tentorium ad Sarā, & dixit; Accelera, sume tres cados farinae similiaque, & misce eam; & fac eam placentas. Et ad boves accurrivit Ebrahim, & tulit vitulum tenerum, & deditque eum puero, & accitavit eum ad partem illius. Deinde accepit butyrum, & lac, & vitulum, quem paraverat, & posuit ea ante illorum; ipseque stabat eorum ipsi sub arbore. Et comederunt: deinde dixerunt, ubi est Sara uxor tua? Dixit, Ecce est in tentorio. At missus ex ipso ad eam, & recordat ad te in tempore hinc similit in anno sequenti; & erit filius Saræ uxori tuæ. Et Sara audiebat prope ianua tentorii, cuius à tergo stabat illa. Ebrahim vero ad Sarā eratambo senu; & audiebat in eam, & tam cessaverat esse Saræ most ficut mulieribus.

TARGUM ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

12 והיבית שרה במערה למסר
 13 ורובו סיב ואמר ואלהיהם
 14 למה ארונות שרה רחמים
 15 מביית: והרופא מן קדם
 16 פתחם ויפן אותם בלתי נעור
 17 ויבית שרה למסר לא חיות
 18 ויבית שרה למסר לא חיות
 19 ויבית שרה למסר לא חיות
 20 ויבית שרה למסר לא חיות
 21 ויבית שרה למסר לא חיות
 22 ויבית שרה למסר לא חיות
 23 ויבית שרה למסר לא חיות
 24 ויבית שרה למסר לא חיות

12 Et risit Sara, intra se dicens:
 postquam cōsumpta sum, erit mihi
 juvenis; & Dominus meus
 13 senex est. Et dixit Dominus
 Abraham: Quare risit Sara,
 dicens, Nunquid in veritate
 paritura sum, et ego confe-
 14 sus? Nunquid occultabitur
 a facie Domini verbum? In
 tempore revertar ad te, sicut
 nunc quo eritis vivi, & Sara
 15 erit filius. Et negavit Sara,
 dicens, Non risi, quia timu-
 16 it: & ait Nequaquam, sed
 risisti. Et surrexerunt inde
 17 viri, & respexerunt contra
 faciem Sodomæ: & Abrahā
 18 ibat cum eis, ut comitaretur.
 19 eos. Dixitque Dominus: Nun-
 quid celabo ego ab Abrahā
 20 quod ego facio? Abraham
 21 autem erit in gentem magnā
 & robustam: & benedicen-
 22 tur propter eum omnes po-
 23 puli terræ. Quia manifestū
 est cor me, quod præcipiet
 24 filius suis & viris domus sue
 post se; ut custodiant vias
 quæ rectæ sunt coram Do-
 25 mino, ut faciant iustitiam &
 26 iudicium: ut adducat Do-
 27 minus super Abraham, quod
 28 locutus est de eo. Dixitque
 29 Dominus: Clamor Sodomæ
 30 & Gomoræ, quia multus
 31 est: & peccatum eorum, quia
 32 forte est nimis. Apparebo
 33 nunc & dijudicabo, utram
 34 sicut clamor, qui venit co-
 35 ram me, fecerint, confuturo
 36 eos, si non egerint poen-
 37 itentiam: si autem egerint
 38 poenitentiam, non ulciscar.
 39 Et recesserunt inde viri; &
 40 abierunt Sodomam: & Ab-
 41 raham adhuc stabat in o-
 42 ratione coram Domino. Et
 43 accessit Abraham & dixit:
 44 Nunquid in furore confu-
 45 sum iustum cum impio?
 46 Si forte sunt quinquaginta
 47 iusti in medio civitatis:
 48 num in furore consumes,
 49 & non dimittes loco, pro-
 50 pter quinquaginta iustos,
 51 qui sunt in medio ejus?

12 ויבית שרה למסר לא חיות
 13 ויבית שרה למסר לא חיות
 14 ויבית שרה למסר לא חיות
 15 ויבית שרה למסר לא חיות
 16 ויבית שרה למסר לא חיות
 17 ויבית שרה למסר לא חיות
 18 ויבית שרה למסר לא חיות
 19 ויבית שרה למסר לא חיות
 20 ויבית שרה למסר לא חיות
 21 ויבית שרה למסר לא חיות
 22 ויבית שרה למסר לא חיות
 23 ויבית שרה למסר לא חיות
 24 ויבית שרה למסר לא חיות

12 E(c)risit Sara in semetipsa, in
 dicens, Postquam sum, erit
 mihi voluptas, & dominus
 meus senex? Dixitque
 13 Dominus Abraham, Propter
 quid risit Sara, dicens, Nun-
 quid paritura sum, cum
 ego senexim? Num Deo
 14 aliquid occultum erit? In
 tempore revertabo ad te, &
 15 sicut nunc quo eris vivens, &
 Sara erit filius. Et negavit
 16 Sara, dicens, Non risi, quoniam
 timor est: sed dixit ei,
 Imbissisti. Postea surrexit
 17 viri inde viri, & respexerunt
 18 versus Sodomam: & Abrahā
 19 ambulabat cum eis ut
 20 deduceret eos. Et dixit
 21 Dominus, Occulabo ego
 22 factum sum? Erat enim
 23 Abraham in gentem mag-
 24 nam & factam, & benedi-
 25 centur in eo omnes gentes
 terre. Scio quod quid
 26 præcipiet Abraham filiis
 suis, & domus sue post
 27 eum, ut custodiant vias
 Domini, ad faciendam
 28 iustitiam & iudicium,
 ut adducat Dominus
 29 super Abraham, quod
 30 locutus sum ei. Et dixit
 31 Dominus, Clamor Sodomæ
 32 & Gomoræ, quia multiplicatus
 33 est peccatum eorum, quia
 34 aggratum est valde: De-
 35 scendam nunc, & videbo
 36 utrum secundum clamo-
 37 rem qui venit ad me fecerint
 38 confutationem, aut non, (c) cognov-
 39 erint. Et recesserunt inde
 40 viri, & abierunt Sodomam:
 41 & Abraham adhuc stetit
 42 in conspectu Domini. Itaque
 43 accessit Abraham, & dixit
 44 (N)unquid perdes iustum
 45 cum (G)impio? (b)Fuerunt
 46 sunt quinquaginta iusti
 47 intra civitatem: Nunquid perdes
 48 eos, & non parces loco
 49 propter quinquaginta ius-
 50 tos qui sunt in medio
 51 ejus?

VERSIO SAMARITANA.

12 ויבית שרה למסר לא חיות
 13 ויבית שרה למסר לא חיות
 14 ויבית שרה למסר לא חיות
 15 ויבית שרה למסר לא חיות
 16 ויבית שרה למסר לא חיות
 17 ויבית שרה למסר לא חיות
 18 ויבית שרה למסר לא חיות
 19 ויבית שרה למסר לא חיות
 20 ויבית שרה למסר לא חיות
 21 ויבית שרה למסר לא חיות
 22 ויבית שרה למסר לא חיות
 23 ויבית שרה למסר לא חיות
 24 ויבית שרה למסר לא חיות

12 E(c)risit Sara in semetipsa, in
 dicens, Postquam sum, erit
 mihi voluptas, & dominus
 meus senex? Dixitque
 13 Dominus Abraham, Propter
 quid risit Sara, dicens, Nun-
 quid paritura sum, cum
 ego senexim? Num Deo
 14 aliquid occultum erit? In
 tempore revertabo ad te, &
 15 sicut nunc quo eris vivens, &
 Sara erit filius. Et negavit
 16 Sara, dicens, Non risi, quoniam
 timor est: sed dixit ei,
 Imbissisti. Postea surrexit
 17 viri inde viri, & respexerunt
 18 versus Sodomam: & Abrahā
 19 ambulabat cum eis ut
 20 deduceret eos. Et dixit
 21 Dominus, Occulabo ego
 22 factum sum? Erat enim
 23 Abraham in gentem mag-
 24 nam & factam, & benedi-
 25 centur in eo omnes gentes
 terre. Scio quod quid
 26 præcipiet Abraham filiis
 suis, & domus sue post
 27 eum, ut custodiant vias
 Domini, ad faciendam
 28 iustitiam & iudicium,
 ut adducat Dominus
 29 super Abraham, quod
 30 locutus sum ei. Et dixit
 31 Dominus, Clamor Sodomæ
 32 & Gomoræ, quia multiplicatus
 33 est peccatum eorum, quia
 34 aggratum est valde: De-
 35 scendam nunc, & videbo
 36 utrum secundum clamo-
 37 rem qui venit ad me fecerint
 38 confutationem, aut non, (c) cognov-
 39 erint. Et recesserunt inde
 40 viri, & abierunt Sodomam:
 41 & Abraham adhuc stetit
 42 in conspectu Domini. Itaque
 43 accessit Abraham, & dixit
 44 (N)unquid perdes iustum
 45 cum (G)impio? (b)Fuerunt
 46 sunt quinquaginta iusti
 47 intra civitatem: Nunquid perdes
 48 eos, & non parces loco
 49 propter quinquaginta ius-
 50 tos qui sunt in medio
 51 ejus?

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 * فَصَحَّكَتْ سَارَن فِي نَفْسَهَا قَائِلَةً اَبَعْدَ اَنْ يَبْتَلِي رِي وَسَيَدِي سَج * قِيَال
 13 رِي اللّٰه لَانِّي اِهَيْم لَمْ حَكَمْتُ سَارَن قَائِلَةً اَيْبِنَا اِلَك وَفِي شَكْت * اَيْحَيِّي عَنِ اللّٰه اَمْس فِي مَيْل
 14 هَذَا الرَّوْبِ اَعُوذُ اَيْبِكِ وَسَارَن اَبْن * فَحَكَمْتُ سَارَن قَائِلَةً لَمْ اَحْكُ اِذِ حَافَتْ * فَقَالَ لَا بَلْ
 15 حَكَمْتُ * ثُمَّ قَامَ الْعَوْمُ مِنْ هِنَاكَ وَاَسْرَفُوا عَلَي طَاهِرِ سَدُوم * وَاِيْهِمْ مِصْرِي مَعَهُمْ
 16 لِيَسْمِعَهُمْ * فَقَالَ اللّٰه اَلْحَيُّ اَبَا عَنِ اِيْهِمْ مَا اَبَا صَانِعَةً * وَاِيْهِمْ سَيَدُونَ مِنْهُ اَمْسَ كَبِيْن
 17 عَطْمَةٍ * وَيَسْبُرُكَ بِه صَبِيْعُ اَمْسِ الْاَرْضِ * وَاَبَا اَعْلَمُ اَنَّهُ سَيَاْعُرُ بِنَبِيْهِ وَاَهْلَهُ بَعْدَهُ بَانَ يَحْطُو
 18 طَرِيْعُ اللّٰه لِيَعْمَلُوْا بِالْعَدْلِ وَاَلْحَكْمِ * حَيِّي يَحْكُمُ اللّٰه لَانِّي اِهَيْم * مَا وَعَدَهُ بِه * وَقَالَ اِلّٰه
 19 صَرَاحُ الْاَطْلُوْمِيْنِ فِي سَدُومٍ وَعَمُوْرًا فَاَكْرَ وَطَطْبِيْهِمْ فَاذْ عَطْمَتْ جَدًا * فَاحْتَدِرُ اِيْهَآ
 20 لِيَدْبُرُ اَيْطْرًا تَصْرِيْحَهُمْ الْوَاصِلِ اِلَي يَصْنَعُ جَبَلِيْهِمْ اَمْ لَا * ثُمَّ وَاِي الْعَوْمُ مِنْ نَمٍ وَمِصْرًا
 21 اِلَي سَدُومٍ وَيَسْبُرُ اِيْهِمْ وَاَيْقَابِيْنِ يَدِي اللّٰه * فَمَعْدَمُ اِيْهِمْ وَقَالَ اَيْبِنَا نَسْفُ الْاَصْلَاحِ
 22 مَعَ الْاَطْلَاحِ * وَاِنْ وَجَدَ حَسْمُوْنٌ صَاحِبًا فِي الْقَرْيَةِ اَنْعِيْ اَهْلَهَا وَلَا يَصْنَعُ جَهْمٍ مِنْ اَجْلِ
 23 اَلْحَسْمِيْنِ صَاحِبًا اَلَّذِيْنِ فِي وَسْطِهَا *

12 Et risit Sara in semetipsa, in
 dicens, Postquam consumpta sum, erit
 mihi voluptas, & dominus meus
 13 senex est? Dixitque Propheeta Dei ad Ebrahim, Cur
 14 risit Sara, dicens, Num certò pariam,
 cum iam senexim? In tempore revertar
 15 ad te, & Sara erit filius.
 16 Negavitque Sara, dicens, Non risi: sed
 17 quid timuisset. Dixitque, Non
 18 risisti. Deinde surrexerunt homines
 19 inde viri, & respexerunt contra
 20 faciem Sodomam: & Abraham
 21 adhuc stabat in oratione coram
 22 Domino. Et accessit Abraham &
 23 dixit: Nunquid confuturo sum
 24 iustum cum impio? Si forte sunt
 25 quinquaginta iusti in medio civitatis:
 26 num in furore consumes, & non
 27 dimittes loco, propter quinquaginta
 28 iustos, qui sunt in medio ejus?

12 Et risit Sara in semetipsa, in
 dicens, Postquam consumpta sum, erit
 mihi voluptas, & dominus meus
 13 senex est? Dixitque Propheeta Dei ad Ebrahim, Cur
 14 risit Sara, dicens, Num certò pariam,
 cum iam senexim? In tempore revertar
 15 ad te, & Sara erit filius.
 16 Negavitque Sara, dicens, Non risi: sed
 17 quid timuisset. Dixitque, Non
 18 risisti. Deinde surrexerunt homines
 19 inde viri, & respexerunt contra
 20 faciem Sodomam: & Abraham
 21 adhuc stabat in oratione coram
 22 Domino. Et accessit Abraham &
 23 dixit: Nunquid confuturo sum
 24 iustum cum impio? Si forte sunt
 25 quinquaginta iusti in medio civitatis:
 26 num in furore consumes, & non
 27 dimittes loco, propter quinquaginta
 28 iustos, qui sunt in medio ejus?

12 Et risit Sara in semetipsa, in
 dicens, Postquam consumpta sum, erit
 mihi voluptas, & dominus meus
 13 senex est? Dixitque Propheeta Dei ad Ebrahim, Cur
 14 risit Sara, dicens, Num certò pariam,
 cum iam senexim? In tempore revertar
 15 ad te, & Sara erit filius.
 16 Negavitque Sara, dicens, Non risi: sed
 17 quid timuisset. Dixitque, Non
 18 risisti. Deinde surrexerunt homines
 19 inde viri, & respexerunt contra
 20 faciem Sodomam: & Abraham
 21 adhuc stabat in oratione coram
 22 Domino. Et accessit Abraham &
 23 dixit: Nunquid confuturo sum
 24 iustum cum impio? Si forte sunt
 25 quinquaginta iusti in medio civitatis:
 26 num in furore consumes, & non
 27 dimittes loco, propter quinquaginta
 28 iustos, qui sunt in medio ejus?

fa-bulam mari ad hanc rem secundam faciendo a tibi Abfit
 25 הָלָלָה לְךָ מַעֲשֵׂית בְּיַדְּךָ הַזֶּה לְהַצִּיטָת
 .tibi Abfit amplius sicut justum sicut sit & simplo cum justum
 צִדִּיק עַם-דָּשֵׁה הַזֶּה בְּצִדִּיק פְּרַשֵׁה הַלָּלָה לְךָ
 dixit Et : iudicium facies non steret omnis iustus Nunquid
 26 הַשֶּׁשֶׁת בְּרֵי-הָאָרֶץ לֹא יִשְׁעוּה מִשֵּׁשׁ : וַיֹּאמֶר
 intra iustus quinquaginta Sodom in invenero Si : Dominus
 יְהוָה אִם-אֲמַצָּה בְּתוֹם חֲמִישֵׁה צִדִּיקִם בְּתוֹךְ
 respondit Et : eos propter loco ubi parcam & civitalem
 27 הָעִיר וְנִשְׂאִיתוּ לְכָל-הַפְּקוּם בְּעוֹבְרִים : וַיַּעַן
 anem Dominu ad loqui : cepi ego Ecce dixit & Abraham
 אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי נֹאדָוְלָתִי לְרֵבֶר אֲרֵנִי
 quinquaginta dederunt fortitan Si cinis & pulvis ego &
 28 וַיֹּאמֶר עַד-וְאֵפֶר : אֲלוֹי יִחְסוּן חֲמִישֵׁה
 civitatem totam : quinque in disperdes nequid quinque iustis
 הַצִּדִּיקִם הַמְּשֵׁה הַחֲשִׁוּתִי בְּחַמְשֵׁה אֲדָבֶר הָעִיר
 .quinque & quadraginta ibi invenero si disperdam Non:dixit &
 וַיֹּאמֶר לֹא-אֲשִׁוּת אִם-אֲמַצָּה שֵׁם אַרְבַּעִם וְחַמְשֵׁה
 inveniantur forte Si : dixit & eum ad loquentem ad adhuc addidit Et
 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְרֵבֶר אֲלוֹי וַיִּמְצָאן
 .quadraginta propter faciam Non:dixit Et : quadraginta ibi
 שֵׁם אַרְבַּעִם וַיֹּאמֶר לֹא-אֲשִׁוּה בְּעוֹבְרֵי הָאֲרָבִים
 inveniantur forte Si : loquar & meo Dno ira fit nunc Ne:dixit Et
 30 וַיֹּאמֶר אֲלֵנָּה יַחַד לְרֵאֲוִי וַאֲבִרְהָה אֲוִי-יִמְצָאן
 ibi invenero si : faciam Non:dixit Et : triginta ibi
 שֵׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא-אֲשִׁוּה אִם-אֲמַצָּה שֵׁם
 Dominu ad loqui : cepi nunc Ecce:dixit Et : triginta
 31 שְׁלֹשִׁים : וַיֹּאמֶר הֲנִי נֹאדָוְלָתִי לְרֵבֶר אֲרֵנִי
 disperdam Non:dixit Et : viginti ibi inveniantur forte Simeum
 אֲרֵנִי אֲלוֹי יִמְצָאן שֵׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא-אֲשִׁוּת
 meo Domino ira fit nunc Ne:dixit Et : viginti propter
 32 בְּעוֹבְרֵי הָעֶשְׂרִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵנָּה יַחַד לְרֵאֲוִי
 dixit Et : decem ibi inveniantur forte Sicut: sic invenio loquar &
 וַאֲבִרְהָה אֲוִי יִמְצָאן שֵׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר
 Dominus : sit Et : decem propter disperdam Non
 33 לֹא-אֲשִׁוּת בְּעוֹבְרֵי הָעֶשְׂרֵה : וַיִּרְדֵּה יְהוָה
 .st reversus Abrahm & Abraham ad loqui finivit quando
 בְּאֶשֶׁר בָּלָה לְרֵבֶר אֲלֵ-אַבְרָהָם וַאֲבִרְהָם שָׁב
 .suum locum ad :
 לְמִקְבּוֹ :

25 Abfit a te, ut rem hanc facias, & occidas iustum cum impio, fiatque iustus sicut impius: non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc. Dixitque Dominus ad eum, Si invenero Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis, dimittam omnino loco propter eos. Responditque Abraham, ait, Quia femel cepi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis. Quid si minus quinquaginta iustus, quinque fuerint? delebis, propter quadraginta quinque, universam urbem? Et ait, Non delebo si invenero ibi quadraginta quinque. Rursumque locutus est ad eum, Sin autem quadraginta ibi inventi fuerint, quid facies? Ait, Non percutiam propter quadraginta. Ne, queso, iniquit, indignis Domine, si loquar; Quid si ibi inventi fuerint triginta? Respondit; Non faciam, si invenero ibi triginta. Quia femel, ait, cepi, loquar ad Dominum meum: Quid si ibi inventi fuerint viginti? Ait; Non interficiam propter viginti. Obsecro, inquit, ne irascaris Domine, si loquar adhuc femel; Quid si inventi fuerint decem? Et dixit, Non delebo propter decem. Abiitque Dominus, postquam cessavit loqui ad Abraham: & ille reversus est in locum suum.

25 Μηδεμίαν τὴν σπίνθηρ ὡς τὸ σίμπλον ἄνθρωπον ἢ ἀνομιάν ἢ ἄδικον ἢ ἀσεβῆ· ἢ ἕνα ὃ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβῆς, μηδεμίαν. Ὁ κείνους πᾶσι τῷ ἴσῳ, ὡς ποιήσῃς κείνους; Ἔτις τῷ κείνῳ, (δ) ἔδωκεν ἐν Σοδόμοις πενήτην (π) θίκαιον ἐν τῇ πόλει, (ε) ἀφίσω δὲ τὴν πόλιν, ἢ πάντα τὰ τέκνα θ' αὐτῆς.
 26 Καὶ ἀποκρίθεις Ἄβραμ εἶπες, Νῦν ἠρξάμενος λαθῆσαι σπίνθηρ τῷ κείνῳ ἢ πᾶσι τῷ σπίνθῳ. Ἐάν τῷ ἐλασθησώσιν οἱ πενήτη (π) θίκαιον εἰς τεσσαρεσκατοσφῆς, ἀπλοῦς ἕνεκεν τῷ πᾶσι τῷ σπίνθῳ; Καὶ (υ) εἶπες, Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐάν ἕκαστος ἐκτὸς τεσσαρεσκατοσφῆς. Καὶ πρὸς ἐθνήκα ἔτι λαθῆσαι πρὸς αὐτοὺς, ἢ ἕσπερ, Ἐάν τῷ εὐρεθώσιν ἐκτὸς τεσσαρεσκατοσφῆς; Καὶ εἶπες, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαρεσκατοσφῆς. Καὶ εἶπες, Μὴ τί κίσει ἐάν λαθῆσω; ἔάν τῷ εὐρεθώσιν ἐκτὸς πεντακοσφῆς; Καὶ εἶπες, Οὐ μὴ (ρ) ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν πεντακοσφῆς. Καὶ εἶπες, Ἐσθλήθη ἕκαστος ἀπὸς σπίνθηρ τῷ κείνῳ, ἐάν τῷ εὐρεθώσιν ἐκτὸς ἑξήκοντος; Καὶ εἶπες, Οὐ μὴ (χ) ἀπολέσω, ἐάν ἕκαστος ἐκτὸς ἑξήκοντος. Μὴ τί κίσει ἐάν λαθῆσω ἔτι ἑξήκοντος; ἔάν τῷ εὐρεθώσιν ἐκτὸς ὀγδὼς; Καὶ εἶπες, Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῷ ὀγδὼ.
 32 Ἀπῆλθε (δ) τῷ κείνῳ, ὡς ἐπαύσατο Ἰωὴλ λέγων πρὸς Ἄβραμ. ἢ Ἄβραμ ἀσπέρησεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.
 33 Ἦλθεν τῷ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδόμα ἑσπέρα· ἄνθ' ἔκειθτο παρὰ τὸν πύλιν Σοδόμου, ἰδὼν τῷ ἄνθ', (α) ἔξωθεν εἰς (β) ἀφίσω ἄνθ' οἱ πρὸς ἐκείνῃσθε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τῷ γῆν.
 MS.A. (α) ἐάν ἕκαστος ἐκτὸς (π) θίκαιος (ρ) ἀφίσω πάντα (σ) κείνῳ ἔγδο (τ) θίκαιος πᾶσι, ἀπλοῦς (υ) εἶπες, Ὅτι (ρ) ἀπολέσω ἐάν εὐρεθώσιν ἐκτὸς πεντακοσφῆς. (χ) ἀπολέσω ἕνεκεν τῷ κείνῳ. (δ) τῷ κείνῳ.
 KE.F. θ.
 (α) ἀνέστη.

Nequaquam tu facies (n) sicut verbum hoc, ut occidas iustum cum impio: & erit iustus ut impius. (n) Nequaquam. Quis iudicas omnem terram, non facies iudicium? Dixit autem Dominus, Si fuerint in Sodomis quinquaginta iusti in civitate, dimittam totam civitatem, & omnium locum propter eos. Et respondens Abraham dixit, Nunc cepi loqui ad Dominum meum. Ego autem sum terra & cinis. Sin autem diminui fuerint quinquaginta illi iusti in quadraginta quinque, perdes propter quinque omnem civitatem? Et dixit, Non perdam, si invenero ibi quadraginta quinque. Et adiecit adhuc loqui ad eum, & dixit, Sin autem inventi fuerint ibi quadraginta? Et dixit, Non perdam propter quadraginta. Et dixit, (n) Nunquid Domine, si loquar? Sin autem inventi fuerint ibi triginta? Et dixit, Non perdam propter triginta. Et dixit, (o) Nunquid Domine, si loquar? Sin autem inventi fuerint ibi viginti? Et dixit, Non perdam si invenero ibi viginti. Et dixit, Non perdam si invenero ibi decem? Et dixit, Non perdam propter decem. Abiit autem Dominus, postquam cessavit loquens ad Abraham. Et Abraham reversus est in locum suum.

CAP. XIX.

Venerunt autem angeli duo in Sodomam vespere. Lot autem sedebat ad portam Sodomorum. Videns autem Lot, excurrit obviam illis; & adoravit (a) facie super terram.

CAP. XIX. ט

Lot & angeli in Sodomam duo venerunt Et
 1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָבִיבָה בְּעֶרְבַי וְלוֹט יֹשֵׁב
 .scorum occursum in surrexit & Lot vidit Et : Sodomam portam in
 בְּשַׁעַר-סוֹדוֹם וַיֵּרָא לוֹט וַיִּקָּם לְקִדְמָתָם
 .terram super faciem in se incurvavit &
 וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם אֲרָצָה :

CAP. XIX.

Veneruntque duo Angeli Sodomam vespere, & sedente Lot in foribus civitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & ivit obviam eis: adoravitque pronus in terram.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 * סֵפְךָ חָבִי וַיִּגְחַךְ כַּמֶּלֶךְ אֲתָנָה . וַיִּמְעַלָּה (מִן) חֶמֶר סִיחָר . סוֹסֵהוּ וְזָמַל וְיָמָה
 26 סִיחָר . סֵפְךָ חָבִי וְזָמַל וְזָחַר . אֲלֵ תִגְחַךְ בֵּינָה אֲתָנָה . * סוֹסֵהוּ וְזָמַל . לִי וְעֵצֵם
 27 * חֲבִיל אֲזוֹסֵם סוֹסֵהוּ . אֲלֵ עֵצֵם חֲמִשָּׁלָה מִמֶּם חֲזָנָה . סוֹסֵהוּ חֲפִיל אֲזָנָה סוֹסֵהוּ .
 28 * הִן בְּעֵצֵינִי חֵךְ סִדְעִים וְיִמְעַלָּה סִדְעִים . סוֹסֵהוּ יֵה מִדְּהָלָה סִדְעִים . מְזָה
 29 מִזֵּינָה . סוֹסֵהוּ . אֲלֵ אֲנִשָּׁלָה . לִי וְעֵצֵם אֲמֵךְ וְזָחִיב סִדְעִים . * סוֹסֵהוּ אֲבֹת
 30 אֲמֵךְ וְזָחִיב . * סוֹסֵהוּ אֲלֵ תִגְחַךְ חֲדָנָה . סוֹסֵהוּ . הִן מִעֲדָסִים אֲמֵךְ
 31 חֲדָנָה . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ אֲנִשָּׁלָה וְעֵצֵם אֲמֵךְ אֲחִיתֵם . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ עֵצֵם חֲמִשָּׁלָה
 32 מִמֶּם חֲזָנָה . הִן מִעֲדָסִים אֲמֵךְ חֲפִיבֵם . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ אֲנִשָּׁלָה מִדְּהָלָה חֲפִיבֵם .
 33 חֲפִיבֵם . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ תִגְחַךְ חֲדָנָה . סוֹסֵהוּ חֲסִיבֵם וְיִמְעַלָּה חֲפִיבֵם . * סוֹסֵהוּ חֲזָנָה חֲפִיבֵם חֲמִשָּׁלָה חֲמֵר
 חֲזָנָה . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ עֵצֵם אֲמֵךְ חֲבִיבֵם .

25 Abfit a te ut facias rem istam, ut scilicet occidas innocentem cum reo, fiatque innocens sicut reus. Abfit a te, iudex universae terrae: nequaquam fiet iudicium tale. Dixitque Dominus, Si invenero Sodomis quinquaginta iustos intra civitatem, parcam toti loco propter eos. Et respondit Abraham & ait, En cepi loqui coram Domino, cum ego pulvis sim ac cinis. Quid si desint ex quinquaginta ta iustus quinque, destrue ne propter quinque totam civitatem? Dixit, Non destruiam, si invenero ibi quadraginta quinque. Et adjecit rursus Abraham dicere ei, Quid si reperiantur ibi quadraginta? Inquit, Non destruiam, si reperiantur ibi quadraginta. Dixit etiam, Ne molestum sit Domino, & loquar; Quid si reperiantur ibi triginta? Respondit, Non destruiam, si invenero ibi triginta. Rursus ait, En cepi loqui coram Domino: Quid si reperiantur ibi viginti? Respondit, Non destruiam propter viginti. Item dixit, Ne aegrè ferat Dominus, & loquar tantummodo vice ista: Quid si reperiantur illie decem? Ait, Non destruiam propter decem. Abiitque Dominus postquam cessavit loqui cum Abrahamo: & Abraham reversus est in locum suum.

CAP. XIX.

Veneruntque duo illi Angeli Sodomam vespere, Lot sedente in porta Sodomae: & videns eos Lot, affurrexit ad occursum eorum; & adorans pronus in terram,

2 * סוֹסֵהוּ אֲזָנָה חֲבִיבֵם חֲפִיבֵם . סוֹסֵהוּ חֲזָנָה חֲפִיבֵם חֲמִשָּׁלָה חֲמֵר . סוֹסֵהוּ אֲזָנָה
 חֲבִיבֵם חֲפִיבֵם . * סוֹסֵהוּ . אֲלֵ עֵצֵם אֲמֵךְ חֲבִיבֵם .

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET. VER. SAM. Translato Latino.

Targum ONKELOS.

25 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 26 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 27 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 28 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 29 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 30 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 31 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 32 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 33 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר...

Vera sunt iudicia tua, ne facias sicut rem hanc; ut confusum iustum cum impio, ut sit iustus sicut impius: Vera sunt iudicia tua. Nunquid iudex uniuersae terrae non utiq; faciet iudicium? Dixitque Dominus: Si inuenero in Sodomâ quinquaginta iustos in medio ciuitatis: dimittam omni loco propter eos. Et respondit Abraham, & dixit: Multum locutus sum coram Domino, cum sim ergo pulvis & cinis. Fortè deficiet de quinquaginta iustis, quinque; & nunquid disperdes propter quinq; omnem ciuitatem? Er dixit, Non disperdam; si inuenero ibi quadraginta & quinq; Ad dixit, rursus loqui coram eo, & dixit: Fortè inuenientur ibi triginta: Er dixit, Non faciam consumptionem propter quadraginta. Er dixit; Ne obsecro, irascatur furor Domini, & loquar tantummodo hac vice; fortè inuenientur ibi decem: Er dixit, Non disperdam propter decem. Er eleuata est gloria Domini, cum cessasset loqui cum Abraham: & Abraham reuersus est in locum suum.

25 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 26 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 27 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 28 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 29 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 30 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 31 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 32 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 33 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר...

VERSIO SAMARITANA.

25 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 26 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 27 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 28 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 29 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 30 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 31 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 32 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 33 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר...

Absti te ut facias secundum verbum istud: ut occidas iustum cum (q) impio, sive iustus iustus, ita impius: Absti a respicere uerbum terre non faciet iudicium? Er dixit Dominus: Si inueno in Sodomâ quinquaginta iustos in medio ubi, cum (1) parcam omni loco propter eos. Er respondit Abraham, & dixit: Ecce tunc cepi loqui Domino meo, cum ego sim pulvis & (u) cinis; (u) Fortè deficiet quinquaginta iustis quinque: nunquid disperdes propter quinq; omnem ciuitatem? Er dixit, Non delabo, si inuenero ibi quadraginta quinque. Er addidit adhuc loqui: ad eum, decus ei; Fortasse in uerbo tuo ibi quadraginta; sed dixit, Non delabo propter quadraginta. Rursus dixit, Non irascaris quæso, Dominus meus, & loquar tantummodo hac vice; fortasse inuenientur ibi decem: Er dixit, Non delabo propter decem. Er dixit Dominus meus: fortasse inuenientur ibi triginti. Er dixit, Non delabo propter triginti. Er respondit Dominus meus, & loquar tantummodo hac vice; fortasse inuenientur ibi decem: Er dixit, Non delabo propter decem. Er dixit Dominus meus: fortasse inuenientur ibi decem: Er dixit, Non delabo propter decem. Er eleuata est gloria Domini, cum cessasset loqui cum Abraham: & Abraham reuersus est in locum suum.

CAP. XIX.

ET uenerunt duo Angeli Sodomam uespere: Et Lot sedebat in porta Sodomæ. Et uidit Lot, surrexit in occursum eorum, & prostratus se in faciem super terram.

VER. SAM. (1) peruerso; (u) tolerabo omnem locum (m) uilis; (n) Quid (o) loquendo cum domino meo;

25 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 26 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 27 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 28 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 29 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 30 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 31 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 32 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 33 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר...

ET ingressi sunt duo Angeli Sodomam uespere; & Lot sedebat in porta Sodomæ: Et uidit Lot, & surrexit in occursum eorum; & adorauit pronus super terram.

25 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 26 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 27 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 28 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 29 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 30 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 31 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 32 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר... 33 וְאֵת מִעַד מִן אֲנִי דִּינָה מִלְּמַעְבָּר...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 * وَأَنْتَ مَعَادٌ مِنْ أَنْ تَصْنَعَ مِثْلَ هَذَا. أَلَمْ يَنْ أَنْ تَهْلِكَ الصَّالِحُ مَعَ الظَّالِمِ فَيَكُونَ الصَّالِحُ كَالظَّالِمِ. أَنْتَ مَعَادٌ أَحْكَامَ جَمِيعِ الْعَالَمِ لَا يَبْلُغُ بِأَحْكَامِكَ * قَالَ لَهُ اللَّهُ أَنْ وَجَدْتُ فِي سَدُومَ حَمْسِينَ صَالِحًا فِي وَسْطِ الْعَرَبِ * صَعَبَتْ عَنِّي جَمِيعُ أَهْلِ الْوَصْطِ بِسَبَبِهِمْ * فَاجْلِبْ أَبْرَهِيمَ وَقَالَ هُوَذَا قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ وَأَنَا ذَرَابٌ أَوْرَادُ * لَعَلَّ الْحَمْسِينَ صَالِحًا يَبْعُونَ حَمْسَةً * أَنْهَلِكُ بِسَبَبِ نَقْصِ أَحْمَسَةَ صَبِيعِ الْبَلَدِ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ حَمْسَةً وَأَبْرَهِيمَ * وَعَاوَدَ أَيْضًا فِي كَلَامِهِ فَقَالَ عَسَى أَنْ يَوْجَدَ هُنَاكَ أَرْبَعُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ بِسَبَبِ الْأَبْرَهِيمِ * وَقَالَ لَا يَصْعَبُ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ أَنْ أَنْتَكُمُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ كَثِيرِينَ * وَقَالَ قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * قَالَ لَا يَسْتَدُ بَيْنَ يَدَيَّ بَنِي حَيٍّ أَنْتَكُمُ هُنَاكَ لَنْ يَفْطُرَ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرِينَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * فَصَيَّ مَلَكُ اللَّهِ كَمَا فَرَعَ مِنْ كَلِمِ إِسْرَهِيمَ وَإِسْرَهِيمَ رَجَعَ إِلَى مَوْضِعِهِ * الْعَصَلُ السَّابِعُ عَشَرَ * تَمَّ دَحَلُ السُّوْلَانِ إِلَى سَدُومَ وَتَمَّ عَسَاءً * وَطِيطَ جَالِسٌ عَلَى بَاهِجَا * فَلَمَّا رَأَاهَا قَامَ لِاسْتِئْذَانِهَا وَتَجَدَّ عَلَيَّ فَجَمَعَهَا إِلَى الْأَرْضِ *

Et te absti, ut facias huiusmodi rem, ut perdas iustum cum impio, & si iustus in iniquis a te abstinens iudex uerbum mundi, non agee cum iudicio: Dixit ei Deus, Si repero in Sodomâ quinquaginta bonos in medio ubi, parcam omnibus incois loci causâ illorum. Respondit ei Ebrahim, & dixit: Ecce prostraxi seronem coram Deo, cum ego sim pulvis, aut cinis. Si forte à quinquaginta probis defuit quinque, non perdes propter deflectionem quæ nupè tamam regionem? Dixit: Non perdam eos: si inuenero ibi quadraginta quinque. Er iterum eum seronem iunxit ac dixit: Fortè reperitur ibi quadraginta. Dixit, Non faciam id propter illos quadraginta. Er ait, Ne disliceat in conspectu Dei quod loquar: fortè reperientur ibi triginti. Dixit, si inuenero ibi triginti. Er dixit, Tam prostraxi se monem inter manus Dei: fortissae inueniuntur ibi viginti. Dixit, Non perdam eos propter illos viginti. Ait, Ne desum se in conspectu Domini meo, ut loquar hac vice tantum: fortè reperientur ibi decem. Dixit, non perdam eos propter illos decem. Abiit autem angelus Dei, ut finem fecit loquendi cum Ebrahim: & Ebrahim reuersus est in locum suum.

25 * وَأَنْتَ مَعَادٌ مِنْ أَنْ تَصْنَعَ مِثْلَ هَذَا. أَلَمْ يَنْ أَنْ تَهْلِكَ الصَّالِحُ مَعَ الظَّالِمِ فَيَكُونَ الصَّالِحُ كَالظَّالِمِ. أَنْتَ مَعَادٌ أَحْكَامَ جَمِيعِ الْعَالَمِ لَا يَبْلُغُ بِأَحْكَامِكَ * قَالَ لَهُ اللَّهُ أَنْ وَجَدْتُ فِي سَدُومَ حَمْسِينَ صَالِحًا فِي وَسْطِ الْعَرَبِ * صَعَبَتْ عَنِّي جَمِيعُ أَهْلِ الْوَصْطِ بِسَبَبِهِمْ * فَاجْلِبْ أَبْرَهِيمَ وَقَالَ هُوَذَا قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ وَأَنَا ذَرَابٌ أَوْرَادُ * لَعَلَّ الْحَمْسِينَ صَالِحًا يَبْعُونَ حَمْسَةً * أَنْهَلِكُ بِسَبَبِ نَقْصِ أَحْمَسَةَ صَبِيعِ الْبَلَدِ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ حَمْسَةً وَأَبْرَهِيمَ * وَعَاوَدَ أَيْضًا فِي كَلَامِهِ فَقَالَ عَسَى أَنْ يَوْجَدَ هُنَاكَ أَرْبَعُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ بِسَبَبِ الْأَبْرَهِيمِ * وَقَالَ لَا يَصْعَبُ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ أَنْ أَنْتَكُمُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ كَثِيرِينَ * وَقَالَ قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * قَالَ لَا يَسْتَدُ بَيْنَ يَدَيَّ بَنِي حَيٍّ أَنْتَكُمُ هُنَاكَ لَنْ يَفْطُرَ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرِينَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * فَصَيَّ مَلَكُ اللَّهِ كَمَا فَرَعَ مِنْ كَلِمِ إِسْرَهِيمَ وَإِسْرَهِيمَ رَجَعَ إِلَى مَوْضِعِهِ * الْعَصَلُ السَّابِعُ عَشَرَ * تَمَّ دَحَلُ السُّوْلَانِ إِلَى سَدُومَ وَتَمَّ عَسَاءً * وَطِيطَ جَالِسٌ عَلَى بَاهِجَا * فَلَمَّا رَأَاهَا قَامَ لِاسْتِئْذَانِهَا وَتَجَدَّ عَلَيَّ فَجَمَعَهَا إِلَى الْأَرْضِ *

CAP. XIX.

Deinde ingressi sunt duo illi angeli in Sodomam tempore uespersionis, Lot sedente ad portam eius: cumque uideret eos, surrexit in occursum eorum, & adorauit super faciem suam ad terram.

25 * وَأَنْتَ مَعَادٌ مِنْ أَنْ تَصْنَعَ مِثْلَ هَذَا. أَلَمْ يَنْ أَنْ تَهْلِكَ الصَّالِحُ مَعَ الظَّالِمِ فَيَكُونَ الصَّالِحُ كَالظَّالِمِ. أَنْتَ مَعَادٌ أَحْكَامَ جَمِيعِ الْعَالَمِ لَا يَبْلُغُ بِأَحْكَامِكَ * قَالَ لَهُ اللَّهُ أَنْ وَجَدْتُ فِي سَدُومَ حَمْسِينَ صَالِحًا فِي وَسْطِ الْعَرَبِ * صَعَبَتْ عَنِّي جَمِيعُ أَهْلِ الْوَصْطِ بِسَبَبِهِمْ * فَاجْلِبْ أَبْرَهِيمَ وَقَالَ هُوَذَا قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ وَأَنَا ذَرَابٌ أَوْرَادُ * لَعَلَّ الْحَمْسِينَ صَالِحًا يَبْعُونَ حَمْسَةً * أَنْهَلِكُ بِسَبَبِ نَقْصِ أَحْمَسَةَ صَبِيعِ الْبَلَدِ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ حَمْسَةً وَأَبْرَهِيمَ * وَعَاوَدَ أَيْضًا فِي كَلَامِهِ فَقَالَ عَسَى أَنْ يَوْجَدَ هُنَاكَ أَرْبَعُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ بِسَبَبِ الْأَبْرَهِيمِ * وَقَالَ لَا يَصْعَبُ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ أَنْ أَنْتَكُمُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَصْنَعُ ذَلِكَ أَنْ وَجَدْتُ تَمَّ كَثِيرِينَ * وَقَالَ قَدْ أَمَعْتُ فِي الذِّكَاكِ بَيْنَ يَدَيَّ اللَّهُ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرُونَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * قَالَ لَا يَسْتَدُ بَيْنَ يَدَيَّ بَنِي حَيٍّ أَنْتَكُمُ هُنَاكَ لَنْ يَفْطُرَ * عَسَى أَنْ يَوْجَدَ تَمَّ كَثِيرِينَ * قَالَ لَا أَهْلِكُهُمْ بِسَبَبِ الْعَسْرِينَ * فَصَيَّ مَلَكُ اللَّهِ كَمَا فَرَعَ مِنْ كَلِمِ إِسْرَهِيمَ وَإِسْرَهِيمَ رَجَعَ إِلَى مَوْضِعِهِ * الْعَصَلُ السَّابِعُ عَشَرَ * تَمَّ دَحَلُ السُّوْلَانِ إِلَى سَدُومَ وَتَمَّ عَسَاءً * وَطِيطَ جَالِسٌ عَلَى بَاهِجَا * فَلَمَّا رَأَاهَا قَامَ لِاسْتِئْذَانِهَا وَتَجَدَّ عَلَيَّ فَجَمَعَهَا إِلَى الْأَرْضِ *

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM. Translatio Latina.

13 ארר סתכלין אהנא ואתארא קרם
14 וישלחני ללחיהוה ונקם לוט ומלילי עם התננני נסבי
15 בתורה ואמר קוסו בוקו מך
16 אתה לא יהיו אהי סתכל וית
17 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
18 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
19 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
20 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
21 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
22 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי

13 Quoniam disperderemus nos locum istum: quia magnus est clamor eorum coram Domino: & misit nos Dominus, ut disperderem eum.
14 Et egressus est Lot, & locutus est cum generis suis, qui accepturi erant filias suas: & ait, Surgite egredimini de loco isto; quia disperdet Dominus civitatem: Et fuit quos ridiculum, in oculis generum suorum. Et cum ascendisset aurora, & effret mane; coegerunt angeli Lot dicentes: Surge & tolle uxorem tuam, & duas filias tuas, quae inventae sunt fideles tecum; ne forte percuciaris in peccatis civitatis. Et cum moram fecisset, apprehenderunt viri manum ejus & manum uxoris ejus; & manum duarum filiarum ejus; eò quod niferetur Dominus illius: & eduxerunt eum & posuerunt eum extra civitatem. Et factum est cum eduxisset eos foras; ait, Misereere anime tuae; non respicias potum tergum tuum, neq; fles in omni planitie: sed in monte saluum te fac, ne forte percas. Et ait Lot ad eos: Obsecro, Domine. Ecce nunc invenit servus tuus misericordiam coram te: & multiplicasti bonitatem tuam, quam fecisti animum; sustentando mecum meam: & ego non possum salvari in monte; ne forte occurrat mihi malum; & moriar. Ecce nunc civitas haec juxta est ad fugiendum ibi; & est parva: salvabor in hac; & vivet anima mea. Dixitq; ei; Ecce suscepisti faciem tuam pro hac re: ut non subvertam civitatem pro qua rogasti. Festina, salvare ibi; quia non possum quiescere in hac, donec venias illuc: Propterea vocavit nomen civitatis, Sodom.

13 וישלחני ללחיהוה ונקם לוט ומלילי עם התננני נסבי
14 בתורה ואמר קוסו בוקו מך
15 אתה לא יהיו אהי סתכל וית
16 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
17 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
18 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
19 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
20 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
21 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
22 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי

13 Quia (c) deleremus nos locum istum: quia enim magnus clamor eorum coram deo: & misit nos Dominus ad eum, ut disperderet eum.
14 Et egressus est Lot; & locutus est cum generis suis, qui accepturi erant filias suas: & ait, Surgite egredimini de loco isto, quia disperdet Dominus civitatem.
15 Et fuit eis ridiculum in oculis generum suorum. Et cum ascendisset aurora, & effret mane, coegerunt angeli Lot dicentes: Surge & accipe uxorem tuam, & duas filias tuas, quae inventae sunt tibi cum iustis: ne forte percuciaris in peccatis civitatis. Et cum moram fecisset, apprehenderunt viri manum ejus & manum uxoris ejus, & manum duarum filiarum ejus: eò quod niferetur Dominus illius: & eduxerunt eum & posuerunt eum extra civitatem. Et factum est cum eduxisset eos foras, & dixerunt ei: Misereere anime tuae; ne respicias potum tergum tuum, neque fles in omni planitie: sed in monte saluum te fac. Et ait Lot: Obsecro, Domine. Ecce nunc invenit servus tuus misericordiam coram te: & multiplicasti bonitatem tuam, quam fecisti animum; sustentando mecum meam: & ego non possum salvari in monte; ne forte occurrat mihi malum; & moriar. Ecce nunc civitas haec juxta est ad fugiendum ibi; & est parva: salvabor in hac; & vivet anima mea. Dixitq; ei: Ecce suscepisti faciem tuam pro hac re: ut non subvertam civitatem pro qua rogasti. Festina, salvare ibi; quia non possum quiescere in hac, donec venias illuc: Propterea vocavit nomen civitatis illius Sodom.

VERSIO SAMARITANA.

13 וישלחני ללחיהוה ונקם לוט ומלילי עם התננני נסבי
14 בתורה ואמר קוסו בוקו מך
15 אתה לא יהיו אהי סתכל וית
16 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
17 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
18 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
19 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
20 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
21 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי
22 ויהי קרתי ויהי קרתי ויהי קרתי

13 Quia (c) deleremus nos locum istum: quia enim magnus clamor eorum coram deo: & misit nos Dominus ad eum, ut disperderet eum.
14 Et egressus est Lot; & locutus est cum generis suis, qui accepturi erant filias suas: & ait, Surgite egredimini de loco isto, quia disperdet Dominus civitatem.
15 Et fuit eis ridiculum in oculis generum suorum. Et cum ascendisset aurora, & effret mane, coegerunt angeli Lot dicentes: Surge & accipe uxorem tuam, & duas filias tuas, quae inventae sunt tibi cum iustis: ne forte percuciaris in peccatis civitatis. Et cum moram fecisset, apprehenderunt viri manum ejus & manum uxoris ejus, & manum duarum filiarum ejus: eò quod niferetur Dominus illius: & eduxerunt eum & posuerunt eum extra civitatem. Et factum est cum eduxisset eos foras, & dixerunt ei: Misereere anime tuae; ne respicias potum tergum tuum, neque fles in omni planitie: sed in monte saluum te fac. Et ait Lot: Obsecro, Domine. Ecce nunc invenit servus tuus misericordiam coram te: & multiplicasti bonitatem tuam, quam fecisti animum; sustentando mecum meam: & ego non possum salvari in monte; ne forte occurrat mihi malum; & moriar. Ecce nunc civitas haec juxta est ad fugiendum ibi; & est parva: salvabor in hac; & vivet anima mea. Dixitq; ei: Ecce suscepisti faciem tuam pro hac re: ut non subvertam civitatem pro qua rogasti. Festina, salvare ibi; quia non possum quiescere in hac, donec venias illuc: Propterea vocavit nomen civitatis illius Sodom.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 فَمَا مَهْلِكَا نَاسِ هَذَا الْمَوْضِعِ * إِذْ قَدْ عَطَمْتُ صَرْحَهُمْ بَيْنَ بَدْيِ اللَّهِ * وَقَدْ بَعَثْنَا
14 إِلَيْكَ هَذِهِ الْمَدِينَةَ * فَخَرَجَ لُوطٌ وَكَلَّمَ أَصْحَانَهُ أَجَدِّي بِنَاتِهِ * وَقَالَ لَهُمْ فَوَؤُوا وَاحْجُوا
15 مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ * لِأَنَّ اللَّهَ مَهْلِكُهُ * فَكَانَ عِنْدَهُمْ كَالْأَعْيَبِ * فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ
16 أَخْرَجَ الرَّسُولَانِ عَلَيَّ لُوطٌ فَاتَّبَعْتُهُ * فَجَاءَتْ رُوحَتَاكَ وَأَبْنَيْتَاكَ الْمَوْجُودَيْنِ * كَيْفَ يَبْعُرُصْنَ
17 بِالسَّبَابِ الْبَنَاتِ أَهْلَ الْعَرَبِيَّةِ * فَتَلَبَّيْتُ * فَاسْمَعْتُ الرَّجُلَيْنِ بِيَدَيْهِ وَيَدِ رَجُلَيْهِ وَيَدِ ابْنَيْهِ
18 سَمِعْتُ رِجْمَةَ اللَّهِ * فَاحْرَجَاهُ وَوَدَّعَاهُ إِلَى حَارِجِ الْعَرَبِيَّةِ * فَلَمَّا أَحْرَجَاهُمْ إِلَى حَارِجِ قَالَا لَهُ أَخِ
19 نَبْسُكَ * لَا تَلْبَسْ وَرَاكَ * وَلَا تَعْفُ فِي سَبِي مِنَ الْمَرْجِ وَكَلِّصْ إِلَيَّ الْكَبِيلَ كَيْفَ تَنْقُصُ *
20 فَعَالَ لَهُمَا لُوطٌ يَا رَسُولِي اللَّهُ * هُوَذَا قَدْ وَجَدَ عِبْدَكَ حَطَا عِبْدَكَ * وَكَذَبْتَ وَفَدَّكَ
21 الَّذِي صَمِعْتَهُ مَعِي لِحَبِي نَبْسِي * وَأَيَا لَا أَطِيفُ الْكَلِصَ إِلَيَّ الْكَبِيلَ * لِيَلَّ تَلِكُنِي الْيَلِيَّةِ
22 فَمَوَّبَ * هُوَذَا هَذِهِ الْعَرَبِيَّةُ فَوَيْبُهُ يَمِڪُنِي الْهَرَبُ الْبِهَا * وَهِيَ صَمْعِنُ فَالْكَلِصَ إِلَيَّ عَلِي
23 أَنهَا صَمْعِنُ وَكَيْفِي نَبْسِي * قَالَ لَهُ هُوَذَا فَكَسَمْعُنِكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ * أَيَا لَا أَقْبَلُ الْعَرَبِيَّةِ
24 إِلَيَّ سَأَلْتُ مَهَا * أَسْرِعْ الْكَلِصَ إِلَيَّ تَمَّ * فَبِي لَسْتُ أَطِيفُ أَنْ أَصْنَعُ سَبِيَا إِلَيَّ أَنْ تَدْخُلَهَا
25 لِيَدَّكَ أَسْمِيَتُ الْعَرَبِيَّةِ رَعْمُ *

13 فَمَا مَهْلِكَا نَاسِ هَذَا الْمَوْضِعِ * إِذْ قَدْ عَطَمْتُ صَرْحَهُمْ بَيْنَ بَدْيِ اللَّهِ * وَقَدْ بَعَثْنَا
14 إِلَيْكَ هَذِهِ الْمَدِينَةَ * فَخَرَجَ لُوطٌ وَكَلَّمَ أَصْحَانَهُ أَجَدِّي بِنَاتِهِ * وَقَالَ لَهُمْ فَوَؤُوا وَاحْجُوا
15 مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ * لِأَنَّ اللَّهَ مَهْلِكُهُ * فَكَانَ عِنْدَهُمْ كَالْأَعْيَبِ * فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ
16 أَخْرَجَ الرَّسُولَانِ عَلَيَّ لُوطٌ فَاتَّبَعْتُهُ * فَجَاءَتْ رُوحَتَاكَ وَأَبْنَيْتَاكَ الْمَوْجُودَيْنِ * كَيْفَ يَبْعُرُصْنَ
17 بِالسَّبَابِ الْبَنَاتِ أَهْلَ الْعَرَبِيَّةِ * فَتَلَبَّيْتُ * فَاسْمَعْتُ الرَّجُلَيْنِ بِيَدَيْهِ وَيَدِ رَجُلَيْهِ وَيَدِ ابْنَيْهِ
18 سَمِعْتُ رِجْمَةَ اللَّهِ * فَاحْرَجَاهُ وَوَدَّعَاهُ إِلَى حَارِجِ الْعَرَبِيَّةِ * فَلَمَّا أَحْرَجَاهُمْ إِلَى حَارِجِ قَالَا لَهُ أَخِ
19 نَبْسُكَ * لَا تَلْبَسْ وَرَاكَ * وَلَا تَعْفُ فِي سَبِي مِنَ الْمَرْجِ وَكَلِّصْ إِلَيَّ الْكَبِيلَ كَيْفَ تَنْقُصُ *
20 فَعَالَ لَهُمَا لُوطٌ يَا رَسُولِي اللَّهُ * هُوَذَا قَدْ وَجَدَ عِبْدَكَ حَطَا عِبْدَكَ * وَكَذَبْتَ وَفَدَّكَ
21 الَّذِي صَمِعْتَهُ مَعِي لِحَبِي نَبْسِي * وَأَيَا لَا أَطِيفُ الْكَلِصَ إِلَيَّ الْكَبِيلَ * لِيَلَّ تَلِكُنِي الْيَلِيَّةِ
22 فَمَوَّبَ * هُوَذَا هَذِهِ الْعَرَبِيَّةُ فَوَيْبُهُ يَمِڪُنِي الْهَرَبُ الْبِهَا * وَهِيَ صَمْعِنُ فَالْكَلِصَ إِلَيَّ عَلِي
23 أَنهَا صَمْعِنُ وَكَيْفِي نَبْسِي * قَالَ لَهُ هُوَذَا فَكَسَمْعُنِكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ * أَيَا لَا أَقْبَلُ الْعَرَبِيَّةِ
24 إِلَيَّ سَأَلْتُ مَهَا * أَسْرِعْ الْكَلِصَ إِلَيَّ تَمَّ * فَبِي لَسْتُ أَطِيفُ أَنْ أَصْنَعُ سَبِيَا إِلَيَّ أَنْ تَدْخُلَهَا
25 لِيَدَّكَ أَسْمِيَتُ الْعَرَبِيَّةِ رَعْمُ *

13 فَمَا مَهْلِكَا نَاسِ هَذَا الْمَوْضِعِ * إِذْ قَدْ عَطَمْتُ صَرْحَهُمْ بَيْنَ بَدْيِ اللَّهِ * وَقَدْ بَعَثْنَا
14 إِلَيْكَ هَذِهِ الْمَدِينَةَ * فَخَرَجَ لُوطٌ وَكَلَّمَ أَصْحَانَهُ أَجَدِّي بِنَاتِهِ * وَقَالَ لَهُمْ فَوَؤُوا وَاحْجُوا
15 مِنْ هَذَا الْمَوْضِعِ * لِأَنَّ اللَّهَ مَهْلِكُهُ * فَكَانَ عِنْدَهُمْ كَالْأَعْيَبِ * فَلَمَّا كَانَ عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ
16 أَخْرَجَ الرَّسُولَانِ عَلَيَّ لُوطٌ فَاتَّبَعْتُهُ * فَجَاءَتْ رُوحَتَاكَ وَأَبْنَيْتَاكَ الْمَوْجُودَيْنِ * كَيْفَ يَبْعُرُصْنَ
17 بِالسَّبَابِ الْبَنَاتِ أَهْلَ الْعَرَبِيَّةِ * فَتَلَبَّيْتُ * فَاسْمَعْتُ الرَّجُلَيْنِ بِيَدَيْهِ وَيَدِ رَجُلَيْهِ وَيَدِ ابْنَيْهِ
18 سَمِعْتُ رِجْمَةَ اللَّهِ * فَاحْرَجَاهُ وَوَدَّعَاهُ إِلَى حَارِجِ الْعَرَبِيَّةِ * فَلَمَّا أَحْرَجَاهُمْ إِلَى حَارِجِ قَالَا لَهُ أَخِ
19 نَبْسُكَ * لَا تَلْبَسْ وَرَاكَ * وَلَا تَعْفُ فِي سَبِي مِنَ الْمَرْجِ وَكَلِّصْ إِلَيَّ الْكَبِيلَ كَيْفَ تَنْقُصُ *
20 فَعَالَ لَهُمَا لُوطٌ يَا رَسُولِي اللَّهُ * هُوَذَا قَدْ وَجَدَ عِبْدَكَ حَطَا عِبْدَكَ * وَكَذَبْتَ وَفَدَّكَ
21 الَّذِي صَمِعْتَهُ مَعِي لِحَبِي نَبْسِي * وَأَيَا لَا أَطِيفُ الْكَلِصَ إِلَيَّ الْكَبِيلَ * لِيَلَّ تَلِكُنِي الْيَلِيَّةِ
22 فَمَوَّبَ * هُوَذَا هَذِهِ الْعَرَبِيَّةُ فَوَيْبُهُ يَمِڪُنِي الْهَرَبُ الْبِهَا * وَهِيَ صَمْعِنُ فَالْكَلِصَ إِلَيَّ عَلِي
23 أَنهَا صَمْعِنُ وَكَيْفِي نَبْسِي * قَالَ لَهُ هُوَذَا فَكَسَمْعُنِكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ * أَيَا لَا أَقْبَلُ الْعَرَبِيَّةِ
24 إِلَيَّ سَأَلْتُ مَهَا * أَسْرِعْ الْكَلِصَ إِلَيَّ تَمَّ * فَبِي لَسْتُ أَطِيفُ أَنْ أَصْنَعُ سَبِيَا إِلَيَّ أَنْ تَدْخُلَهَا
25 لِيَدَّكَ أَسْمِيَتُ الْعَرَبِيَّةِ رَعْمُ *

13 Quia perdidisti firmos homines in his locis, cum iam crederet etiam coram te conspectus Dei, & manserunt nos Deus ad perveniendum hanc civitatem. Exitq; Lot, & locutus est cum generis suis, qui dupebant filias suas, & dixit eis; Surgite & exite ex hoc loco, quia Deus perdidit nos: Surgite, apud illos quasi iocari. Cumque fuisset prope ortum aurora, solliciti sunt duo ministri Lot, ducentes; Surgite, accipe uxorem tuam, & duas filias tuas praesentes, ne confundatur plaga defecatione propter culpam inculpatione nobis. Misit autem eos facientes, apprehenderunt duo viri manum ejus, & manum uxoris ejus, & manum duarum filiarum ejus, ob misericordiam Dei erga ipsam, & eduxerunt eum & duxerunt extra urbem. Cumque eduxisset eos extra, dixerunt ei; Salva animam tuam: ne conuertaris retrosum, & non moreris illi in platea, & salua te ad montem, & confuamur. Dixit eis Lot; Non, O duo apostoli Dei. Ecce jam invenit servus tuus gratiam apud te, & multiplicasti beneficium tuum quod fecisti necum, ut vivificares animam meam: & ego non possum salvari ad montem, ne affluerit me plaga, & moriar. Ecce hoc oppidum perdidisti, & perdidisti confugere ad illud, & quidem parvum est, saluabor igitur ad illud, & quod sit parvum, & vixet anima mea. Dixit ei; Ecce jam admisisti supplicationem tuam, & non est de hac re: ut ne subvertam oppidum, pro quo postulasti. Festina, salvare illuc, quia non possum quiescere in hac, donec in redieris in illud, propterea vocatum est oppidum illud Sodom.

P ARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

23 שמשא נפק על ארעא ולוט
24 על לצוער יוני אמטר על סודום
ועל עמורה זכריתא ואשתא
25 מקדמין מן שמיא וחקדו יוד
קרינא האלוי וינתן כל מישרא
ויתכלל ויחבו קרינא ונחמא
26 דארעא : ואסקינא אתחיה
מחרודו וינתן קמא דמלחה :
27 ואקדים אברהם בצפתא
ואחורא דמשמש חמן בעלו
28 קדוין : ואסקו על אפי סודום
ועמורה ועל כל אפי ארעא
משאר ויחיה אהורא סלקי חננא
דארעא כננא דאחורא :
29 ויחיה ברחל וינתן יוד
משאר וינתן יוד אברהם
ישלח ית לוט מן הפקתא כד
הפקו קרינא ויחיה יתיב
בפון לוט : וסלקי לוט מצוער
ויתב בסורא ויחיון בצוער
עשה אירחיל ליתב בצוער
ויתב במערה הוא ויחיון
31 בנייה ואמטר דתבא לעוריא
אבנא סוב נבד לית בארעא
למעל עליתא פאודח כד
32 דארעא : אלא נשקו ית אבנא
המלך ונשקבו עמיה ונקבו
מאבנא בנין : ואשקו ית
אבנא חמרא בליליא הוה
ועלת דבנא ושקבו עס
אבנא ואל יועי במשכבה
33 ובמקומה : ויחיה בוימא
דבחרודי ואמטר דמשאר
לעוריא דא נשקבו דמשאר
עס אבנא נשקבו חמרא אף
בליליא ועלוי שכוני עמיה
ונקבו מאבנא בנין

23 Sol egressus est super ter-
ram, & Lot ingressus est in
24 Sogor. Et Dominus pluit
super Sodoman et Gomor-
ram, sulphur & ignem : &
25 facie Domini de caelo. Et
subvertit civitates has,
& omnem plantitiam : &
omnes habitatores urbi-
26 um, & germen terræ. Et
reflexit uxor ejus post se :
27 & facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane :
ad locum ubi steterat in
oratione coram Domino.
28 Et apexit contra faciem
Sodomæ & Gomorræ, &
contra faciem terræ campe-
stris : & vidit : & ecce
ascendit fumus de terrâ :
29 sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet
Dominus civitates campe-
stris, recordatus est Domi-
nus Abrahæ : & misit Lot
de medio subversionis,
quando subvertit civitates
in quibus habitabat Lot.
30 Et ascendit Lot de Sogor,
& habitavit in montæ, &
duæ filie ejus cum eo; quia
timuit habitare in Sogor :
& habitavit in speluncâ,
31 ipse & duæ filie ejus. Et
dixit major minori, Pater
noster senex est : & non est
vir in terra ut ingrediatu-
32 r ad nos, juxta consuetudi-
nem universæ terræ. Veni
potemus patrem nostrum
vino, & cibemus cum eo :
33 & reservabimus de patre
nostro filios. Et potave-
runt patrem suum vino in
nocte illâ : & ingressa est
34 major, & concubuit cum
patre suo; & nascivt quan-
do cubuit, nec quando
surrexit. Et factum est in
die sequenti, & dixit ma-
35 jor minori; Ecce concubui
heri cum patre meo : pote-
mus enim vino etiam in hac
nocte; & ingredere, cuba
cum eo; ut reservemus de
patre nostro filios.

23 Sol egressus est super ter-
ram, & Lot ingressus est in
24 Sogor. Et Dominus pluit
super Sodoman et Gomor-
ram, sulphur & ignem : &
25 facie Domini de caelo. Et
subvertit civitates has,
& omnem plantitiam : &
omnes habitatores urbi-
26 um, & germen terræ. Et
reflexit uxor ejus post se :
27 & facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane :
ad locum ubi steterat in
oratione coram Domino.
28 Et apexit contra faciem
Sodomæ & Gomorræ, &
contra faciem terræ campe-
stris : & vidit : & ecce
ascendit fumus de terrâ :
29 sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet
Dominus civitates campe-
stris, recordatus est Domi-
nus Abrahæ : & misit Lot
de medio subversionis,
quando subvertit civitates
in quibus habitabat Lot.
30 Et ascendit Lot de Sogor,
& habitavit in montæ, &
duæ filie ejus cum eo; quia
timuit habitare in Sogor :
& habitavit in speluncâ,
31 ipse & duæ filie ejus. Et
dixit major minori, Pater
noster senex est : & non est
vir in terra ut ingrediatu-
32 r ad nos, juxta consuetudi-
nem universæ terræ. Veni
potemus patrem nostrum
vino, & cibemus cum eo :
33 & reservabimus de patre
nostro filios. Et potave-
runt patrem suum vino in
nocte illâ : & ingressa est
34 major, & concubuit cum
patre suo; & nascivt quan-
do cubuit, nec quando
surrexit. Et factum est in
die sequenti, & dixit ma-
35 jor minori; Ecce concubui
heri cum patre meo : pote-
mus enim vino etiam in hac
nocte; & ingredere, cuba
cum eo; ut reservemus de
patre nostro filios.

23 Sol egressus est super ter-
ram, & Lot ingressus est in
24 Sogor. Tum Dominus pluit
super Sodoman et Gomor-
ram, sulphur et ignem,
& omnem plantitiam, et om-
nes iuculos civitatum, et
germen terræ. Sed reflexit
uxor ejus post eum,
facta est itaiva salis. Sur-
27 rexit autem Abraham in
suono mane ad locum, in
quo steterat coram Domi-
no. Et apexit contra faciem
Sodomam et Gomorræ,
et versus omnem terram
plauit : Vidit, et ecce
ascendebat fumus sicut
fumus fornacis. Factum
est cum disperderet Domi-
nus civitates istas, et om-
nes iuculos terræ, et
recordatus est Deus Abrahæ.
Et ascendit Lot de Sogor,
& habitavit in monte,
& duæ filie ejus cum eo;
timebat enim habitare in
Sogor, et habitavit in spe-
lunca, ipse & duæ filie
31 ejus cum eo. Dixit autem
major minori, Pater noster
senex est, et non est in
terra qui veniat ad nos,
juxta consuetudinem univer-
sæ terræ. Veni, potemus pa-
32 trem nostrum vino, et cibe-
bimus cum eo, et reservabimus
de patre nostro semen.
Et potaverunt vino nocte illâ :
33 Venitque major nati, et con-
cubuit cum patre suo, et non
scivit cum nascitur
34 aut surrexit. Dixit autem
dixit major minori,
Cubui heri cum patre; po-
temus enim vino adhuc hanc
noctem; et veni, cuba cum
35 isto, et (1) suscitemus de
patre nostro semen.

VERSIO SAMARITANA.

23 Sol egressus est super terram, & Lot in-
gressus est Sogor. Et Dominus pluit super
Sodoman et super Gommorrah, sulphur &
ignem a fe de celo. Et subvertit civitates
24 has, et omnem plantitiam, et omnes iuculos
civitatum, et germen terræ. Et reflexit uxor
25 Domini de caelo. Et facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane : ad locum ubi steterat
in oratione coram Domino. Et apexit contra
26 faciem Sodomæ & Gomorræ, & contra faciem
terræ campestris : & vidit : & ecce ascendit
27 fumus de terrâ : sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet Dominus civitates
28 campestris, recordatus est Dominus Abrahæ :
& misit Lot de medio subversionis, quando
subvertit civitates in quibus habitabat Lot.
29 Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in
monte, & duæ filie ejus cum eo; quia timebat
30 habitare in Sogor, & habitavit in spelunca,
ipse & duæ filie ejus. Et dixit major minori,
31 Pater noster senex est : & non est vir in terra
ut ingrediatu ad nos, juxta consuetudinem
32 universæ terræ. Veni potemus patrem nostrum
vino, & cibemus cum eo : & reservabimus
33 de patre nostro filios. Et potaverunt patrem
suum vino in nocte illâ : & ingressa est major,
34 & concubuit cum patre suo; & nascivt quan-
do cubuit, nec quando surrexit. Et factum est
35 in die sequenti, & dixit major minori; Ecce
concubui heri cum patre meo : potemus enim
vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba
cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

VER. SAM. (1) ad pre-
cationem unius; (2) susci-
tamus (3) suscitamus

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

23 الشمس خرجت على الارض ووط دخل الي عصر
24 كبريا واما من عنده من السماء فقلب تلك القرى المرح
25 جميع سفنها حي نبت
26 الارض فالتفت رجسها وراة فصارت نصبه ملح فادج ابرهيم بالعداده الي الموضع
27 الذي وقع تم بين يدي الله فاسرى علي وجه سدوم وعورن وساير ارض المرح
28 فطفر فاما قد صعد دحائها كغبار الامون وما اهدك الله فري المرح ذكر الله ابرهيم
29 فاطلف للوط من وسط القلب بعد ما قلب القرى التي كان يسكنها لوط فصعد لوط
30 من عصر واطم في اجبل وابناه معه انه حاف ان يعقم في عصر فاطم في المعان هو
31 وابناه ومالت الكنبري للصعري ابواسيخ وليس رجل في البلد يدخل التنا كسبل
32 النساء تعلي نسعي ابانا حمرل فصالحه وسدنيي من ابنا نسا فسغا اباهما حمرل في
33 تلك الليلة وجاءت الكنبري فصاحته ولم يعلم بنياها ولا قياها فلما كان العد
34 قالت الكنبري للصعري هندا صاحبت امس اي فسقته حمرل الليلة ايضا وعلتي
35 صاحبه واسدنيي منه نسا ايضا

23 Sol egressus est super terram, & Lot in-
gressus est Sogor. Et Dominus pluit super
Sodoman et super Gommorrah, sulphur &
ignem a fe de celo. Et subvertit civitates
24 has, et omnem plantitiam, et omnes iuculos
civitatum, et germen terræ. Et reflexit uxor
25 Domini de caelo. Et facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane : ad locum ubi steterat
in oratione coram Domino. Et apexit contra
26 faciem Sodomæ & Gomorræ, & contra faciem
terræ campestris : & vidit : & ecce ascendit
27 fumus de terrâ : sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet Dominus civitates
28 campestris, recordatus est Dominus Abrahæ :
& misit Lot de medio subversionis, quando
subvertit civitates in quibus habitabat Lot.
29 Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in
monte, & duæ filie ejus cum eo; quia timebat
30 habitare in Sogor, & habitavit in spelunca,
ipse & duæ filie ejus. Et dixit major minori,
31 Pater noster senex est : & non est vir in terra
ut ingrediatu ad nos, juxta consuetudinem
32 universæ terræ. Veni potemus patrem nostrum
vino, & cibemus cum eo : & reservabimus
33 de patre nostro filios. Et potaverunt patrem
suum vino in nocte illâ : & ingressa est major,
34 & concubuit cum patre suo; & nascivt quan-
do cubuit, nec quando surrexit. Et factum est
35 in die sequenti, & dixit major minori; Ecce
concubui heri cum patre meo : potemus enim
vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba
cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

23 Sol egressus est super terram, & Lot in-
gressus est Sogor. Tum Dominus pluit super
Sodoman et super Gommorrah, sulphur et
ignem a fe de celo. Et subvertit civitates
24 has, et omnem plantitiam, et omnes iuculos
civitatum, et germen terræ. Et reflexit uxor
25 Domini de caelo. Et facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane : ad locum ubi steterat
in oratione coram Domino. Et apexit contra
26 faciem Sodomæ & Gomorræ, & contra faciem
terræ campestris : & vidit : & ecce ascendit
27 fumus de terrâ : sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet Dominus civitates
28 campestris, recordatus est Dominus Abrahæ.
Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in
monte, & duæ filie ejus cum eo; quia timebat
30 habitare in Sogor, & habitavit in spe-
lunca, ipse & duæ filie
31 ejus cum eo. Dixit autem
major minori, Pater noster
senex est, et non est in
terra qui veniat ad nos,
juxta consuetudinem univer-
sæ terræ. Veni, potemus pa-
32 trem nostrum vino, et cibe-
bimus cum eo, et reservabimus
33 de patre nostro semen. Et
potaverunt vino nocte illâ :
34 Venitque major nati, et con-
cubuit cum patre suo, et non
scivit cum nascitur
35 aut surrexit. Dixit autem
dixit major minori,
Cubui heri cum patre; po-
temus enim vino adhuc hanc
noctem; et veni, cuba cum
35 isto, et suscitamus de
patre nostro semen.

23 Sol egressus est super terram, & Lot in-
gressus est Sogor. Tum Dominus pluit super
Sodoman et super Gommorrah, sulphur et
ignem a fe de celo. Et subvertit civitates
24 has, et omnem plantitiam, et omnes iuculos
civitatum, et germen terræ. Et reflexit uxor
25 Domini de caelo. Et facta est itaiva salis. Et
surrexit Abraham mane : ad locum ubi steterat
in oratione coram Domino. Et apexit contra
26 faciem Sodomæ & Gomorræ, & contra faciem
terræ campestris : & vidit : & ecce ascendit
27 fumus de terrâ : sicut fumus fornacis. Et
factum est cum disperderet Dominus civitates
28 campestris, recordatus est Dominus Abrahæ.
Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in
monte, & duæ filie ejus cum eo; quia timebat
30 habitare in Sogor, & habitavit in spe-
lunca, ipse & duæ filie
31 ejus cum eo. Dixit autem
major minori, Pater noster
senex est, et non est in
terra qui veniat ad nos,
juxta consuetudinem univer-
sæ terræ. Veni, potemus pa-
32 trem nostrum vino, et cibe-
bimus cum eo, et reservabimus
33 de patre nostro semen. Et
potaverunt vino nocte illâ :
34 Venitque major nati, et con-
cubuit cum patre suo, et non
scivit cum nascitur
35 aut surrexit. Dixit autem
dixit major minori,
Cubui heri cum patre; po-
temus enim vino adhuc hanc
noctem; et veni, cuba cum eo,
& suscitamus de patre nostro semen.

Targum Onkelos.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

23 שמשא נפק על ארעא וקוט 23 Sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum ubi steterat in oratione coram Domino. Et aspexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus de terrâ; sicut fumus fornacis. Et factum est cùm disperderet Dominus civitates campelstris, recordatus est Dominus Abraham: & misit Lot de medio subversionis, quando subvertit civitates in quibus habitabat Lot. Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in montc, & due filie ejus cum eo; quia timuit habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus. Et dixit major minori, Pater noster fenex est: & non est vir in terrâ ut ingrediaris ad nos, juxta consuetudinem univerſæ terræ. Veni potestatem patrem nostrum vino, & cibemus cum eo: & reservabimus de patre nostro filios. Et potaverunt patrem suum vino in nocte illâ: & ingressa est major, & concubuit cum patre suo; & nescivit quando cubuit, nec quando surrexit. Et factum est in die sequenti, & dixit major minori; Ecce concubui heri cum patre meo: potestatem cum vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

23 Sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum ubi steterat in oratione coram Domino. Et aspexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus de terrâ; sicut fumus fornacis. Et factum est cùm disperderet Dominus civitates campelstris, recordatus est Dominus Abraham: & misit Lot de medio subversionis, quando subvertit civitates in quibus habitabat Lot. Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in montc, & due filie ejus cum eo; quia timuit habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus. Et dixit major minori, Pater noster fenex est: & non est vir in terrâ ut ingrediaris ad nos, juxta consuetudinem univerſæ terræ. Veni potestatem patrem nostrum vino, & cibemus cum eo: & reservabimus de patre nostro filios. Et potaverunt patrem suum vino in nocte illâ: & ingressa est major, & concubuit cum patre suo; & nescivit quando cubuit, nec quando surrexit. Et factum est in die sequenti, & dixit major minori; Ecce concubui heri cum patre meo: potestatem cum vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

23 Sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum, in quo steterat coram Domino. Et respexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus terre, sicut fumus fornacis. Factum vero est cùm disperderet Deus urbes, voluit, ut recordaretur Deus Lot: & et emiserit deus Lotur & medio subversionis, cùm civitates subvertit, in quibus Lot habitaverat. Postea ascendit Lot de Sogor, & habitavit in monte, & due filie ejus cum eo; timuit enim habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus cum eo. Dixit autem major minori, Pater noster fenex est: & non est vir in terrâ: ut ingrediaris ad nos, juxta consuetudinem univerſæ terre. Veni potestatem patrem nostrum vino, & cibemus cum eo: & reservabimus de patre nostro filios. Et potaverunt patrem suum vino in nocte illâ: & ingressa est major, & concubuit cum patre suo; & non scivit cùm accubuit aut surrexit. Post illud autem dixit minor majori, Cubui heri cum patre; potestatem cum vino adhibe hinc nocte; & veni, cuba cum eo: & ingredere de patre nostro filios.

VERSIO SAMARITANA.

23 Sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum ubi steterat in oratione coram Domino. Et aspexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus de terrâ; sicut fumus fornacis. Et factum est cùm disperderet Dominus civitates campelstris, recordatus est Dominus Abraham: & misit Lot de medio subversionis, quando subvertit civitates in quibus habitabat Lot. Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in montc, & due filie ejus cum eo; quia timuit habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus. Et dixit major minori, Pater noster fenex est: & non est vir in terrâ ut ingrediaris ad nos, juxta consuetudinem univerſæ terræ. Veni potestatem patrem nostrum vino, & cibemus cum eo: & reservabimus de patre nostro filios. Et potaverunt patrem suum vino in nocte illâ: & ingressa est major, & concubuit cum patre suo; & nescivit quando cubuit, nec quando surrexit. Et factum est in die sequenti, & dixit major minori; Ecce concubui heri cum patre meo: potestatem cum vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

23 Sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum, in quo steterat coram Domino. Et respexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus terre, sicut fumus fornacis. Factum vero est cùm disperderet Deus urbes, voluit, ut recordaretur Deus Lot: & et emiserit deus Lotur & medio subversionis, cùm civitates subvertit, in quibus Lot habitaverat. Postea ascendit Lot de Sogor, & habitavit in monte, & due filie ejus cum eo; timuit enim habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus cum eo. Dixit autem major ad 31 minorem, Pater noster fenex est, nec superest in terra: ut ingrediaris ad nos pro more multorum. Age igitur, propinquemus patri nostro vinum: & concubemus cum eo, & linguamus de patre nostro sobolem. Propinquemus ergo patri suo vinum in illa nocte: & accedens major, cubavit cum eo: at ille non dispertendit accubitus ejus, neque exprædicationem ipsius. Postea autem dixit ad majori 34 minori, Ecce cubavi heri cum patre meo: propinquemus ei vinum hinc etiam nocte; & veni, cuba cum eo, & lingua que ex eo potens quo n.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

23 * الشمس خرجت على الأرض ووط دخل إلى زغر * والله أمطر على سدوم وعين 24 كبرياء وأرا من عنده من السماء * قلبت بئذ العري المريج * وجميع ساكنها حتى ببت 25 الأرض * فالتعبت روحه ورأه * فصارت نصبة ملح * فادح ابنهم بالعداه إلى الموضع 26 الذي ووفى ثم بين يدي الله * فاسوى علي وجه سدوم وعون وساير أرض المريج * 27 فطر فادأ قد صعد دحانها كغبار الآتون * ولما أهلك الله فري المريج ذكر الله ابنهم 28 فاطلف للوط من وسط القلب بعد ما قلب العري التي كان يسكنها لوط * فصعد لوط 29 من زغر وأقام في الجبل * وأبناها معه * أنه حاف أن يعذب في زغر * فقام في المغار هو 30 وأبناها * وقالت الكبري للصعري * أبوا شيخ وليس رجل في البلد يدخل إلينا كسبل 31 النساء * تعلمي نسعي أبأ حمر فصالحه ونسبتي من أبنا نسا * فسعدنا أبها حمر في 32 تلك الليلة * وجاءت الكبري فصاحته * ولم يعلم بنياها ولا قباها * فلما كان العد 33 قالت الكبري للصعري * هذا صاجت أمس أي وفسدني حمر الليلة أيضا وتعلي 34 صاحته * وأسبقني منه نسا أيضا *

23 sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum ubi steterat in oratione coram Domino. Et aspexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus de terrâ; sicut fumus fornacis. Et factum est cùm disperderet Dominus civitates campelstris, recordatus est Dominus Abraham: & misit Lot de medio subversionis, quando subvertit civitates in quibus habitabat Lot. Et ascendit Lot de Sogor, & habitavit in montc, & due filie ejus cum eo; quia timuit habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus. Et dixit major minori, Pater noster fenex est: & non est vir in terrâ ut ingrediaris ad nos, juxta consuetudinem univerſæ terræ. Veni potestatem patrem nostrum vino, & cibemus cum eo: & reservabimus de patre nostro filios. Et potaverunt patrem suum vino in nocte illâ: & ingressa est major, & concubuit cum patre suo; & nescivit quando cubuit, nec quando surrexit. Et factum est in die sequenti, & dixit major minori; Ecce concubui heri cum patre meo: potestatem cum vino etiam in hac nocte; & ingredere, cuba cum eo; ut reservemus de patre nostro filios.

23 sol egressus est super terram: & Lot ingressus est in Sogor. Et Dominus pluit super Sodomam et Gomorram, sulphur & ignem: & facie Domini de celo. Et subvertit civitates has, & omnem planitiem: & omnes habitantes urbi- & germen terre. Et respexit uxor ejus post se: & facta est statua salis. Et surrexit Abraham mane: ad locum, in quo steterat coram Domino. Et respexit contra faciem Sodomæ & Gomoræ, & contra faciem terræ campelstris: & vidit: & ecce ascendit fumus terre, sicut fumus fornacis. Factum vero est cùm disperderet Deus urbes, voluit, ut recordaretur Deus Lot: & et emiserit deus Lotur & medio subversionis, cùm civitates subvertit, in quibus Lot habitaverat. Postea ascendit Lot de Sogor, & habitavit in monte, & due filie ejus cum eo; timuit enim habitare in Sogor: & habitavit in spelunca, ipse & due filie ejus cum eo. Dixit autem major ad 31 minorem, Pater noster fenex est, nec superest in terra: ut ingrediaris ad nos pro more multorum. Age igitur, propinquemus patri nostro vinum: & concubemus cum eo, & linguamus de patre nostro sobolem. Propinquemus ergo patri suo vinum in illa nocte: & accedens major, cubavit cum eo: at ille non dispertendit accubitus ejus, neque exprædicationem ipsius. Postea autem dixit ad majori 34 minori, Ecce cubavi heri cum patre meo: propinquemus ei vinum hinc etiam nocte; & veni, cuba cum eo, & lingua que ex eo potens quo n.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

17 ושמע קרניו ותקליו רבבא
18 ויקרא מלאכתו להגיד מן
19 שמיא ואמר לה מה להגיד לא
20 תחלה אדני שמע קרניו
21 לקליו רבבא פאתו דקרא
22 תמן: קומי טורי ותרבא
23 וארזיפיד ידיו ביה אר-
24 לעם סע אשויניה: ונלא ית
25 עזרה וחות בידא דמא אולת
26 ומלתו דקרא סא אשקא דת
27 יתרבבא: ויהוה שמרא דת
28 בסערה רבבא דרבבא יתרב
29 בסערה יהוה רבבא קשעיה:
30 יתרבבא דרבבא רבבא יתרב
31 ליה אפורה אפתה מאשע
32 דמערס: ויהוה בעדנה דהגיד
33 ואמר אבימלך ופיל רבבא חיליה
34 לאברהם למימר שמרא דני
35 בסערה בכל דין אח עבד: ונען
36 קיים לו כי שמרא דני הארלא
37 תשקך בי ובבני וליבני בני
38 כמביתא לי עבדות עמך תעבד
39 עמי ועם ארעא ראוותא ביה
40 ואמר אברהם אבא אקיים:
41 ואמר אברהם ית אבימלך על:
42 עימך בירא דמא דני אגוס עבד
43 אבימלך: ואמר אבימלך לא
44 יעלית מן עבד ית פתמא
45 הרון ואמר את לא חיתא לי ואמר
46 אבא לא שמעית אלהון וסא
47 רון: ויבד אברהם ען
48 ותרון יתב לאבימלך ונרון
49 תריון קום: ואמר אברהם
50 יתשבע חירון דען בלחורון:
51 ואמר אבימלך לאברהם מה
52 יבנות שבע חירון אלהון
53 דאקיימא בלחוריה:

17 Et auduit Deus vocem pueri: & vocavit Angelus Domini Agar de celo, dixit ei, Quid tibi Agar? Ne timeas, quonia audita est coram Domino vox pueri, in loco in quo ipse est. Surge, tolle puerum, & apprehende manu tua eum: quoniam in populum magnum ponam eum. Et aperuit Deus oculos ejus, & vidit puteum aquae: & abiit & implevit lagenam aqua, & dedit puero bibere. Et fuit verbum Dei in adiutorium pueri, & crevit: & habitavit in deserto, & fuit jaculator arcus. Et habitavit in deserto Pharan: & accepit ei mater ejus uxorem, de terra Aegypti. Et factum est in tempore illo, & dixit Abimelech, & Phicol princeps exercitus ejus ad Abraham, adicens: Verbum Dei est in adiutorium tuum, in universis quae tu agis. Et nunc juram mihi per verbum Domini hic: ne noccas mihi, & filio meo, & filio filii mei: juxta misericordiam quam feci tecum, facies mecum & cum terra in qua peregrinatus es. Et ait Abraham, Ego jurabo. Et increpavit Abraham Abimelech: propter puteum aquae, quem vi abstulerant servi Abimelech. Et ait Abimelech: Nescio quis fecit rem hanc: Et tu quoque non indicasti mihi, neque ego audivi, nisi hodie. Et tulit Abraham oves & boves, & dedit Abimelech: & pepigerunt ambo foedus. Et itavit Abraham septem agnas ovium seorsum. Dixitque Abimelech ad Abraham: Quae sunt istae septem agnae, quas statuisti seorsum?

VERSIO SAMARITANA.
17 Et increpavit Abrahamus Abimelech propter puteum aquarum, quem habuerant ab eum Abimelech. Dixit autem Abimelech, Nescio quis fecit rem hanc: vultis etiam non indicastis mihi, neque audivimus ante hunc diem. Et accipit Abraham oves et boves, & dedit Abimelech, & percusserunt ambo foedus. Secusque Abraham habet septem agnas ovium seorsum. Dixitque Abimelech ad Abraham, Quid sunt septem istae agnae, quas statuisti seorsum?

17 Et auduit Deus vocem pueri: & vocavit Angelus Domini Agar de celo, dixit ei, Quid tibi Agar? Nescit, quoniam exaudivit vocem pueri: in loco ubi est. Surge, tolle puerum, & apprehende manu tua eum: quoniam in gentem magnam ponam eum. (e) Aperuitque Deus oculos ejus: & vidit puteum aquae: & abiit & implevit utraque aqua. (f) puerum. Fuit autem Deus cum puero, & crevit, & habitavit in deserto: sicutque est jaculator arcus. Et habitavit in deserto Pharan, & accepit illi mater ejus uxorem de terra Aegypti. Et factum est illo tempore, ut dixerit Abimelech, & Phicol princeps exercitus ejus ad Abraham, dicens: Domine est tecum in omnibus quae facis. Nunc juram mihi per Deum: Ecce si (b) mentiaris mihi, & postis meis, & (c) ducibus meis, juxta misericordiam quam feci tecum, facies mecum, & cum terra in qua peregrinatus es. Respondit vero Abimelech, Ego jurabo. Et increpavit Abrahamus Abimelech propter puteum aquarum, quem habuerant ab eum Abimelech. Dixit autem Abimelech, Nescio quis fecit rem hanc: vultis etiam non indicastis mihi, neque audivimus ante hunc diem. Et accipit Abraham oves et boves, & dedit Abimelech, & percusserunt ambo foedus. Secusque Abraham habet septem agnas ovium seorsum. Dixitque Abimelech ad Abraham, Quid sunt septem istae agnae, quas statuisti seorsum?

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 * وسمع الله صوت الصبي * وادني ملك الله لمهاجر من السماء وقال لها * مالك يا
18 مهاجر لا تخافي فان الله قد سمع صوت الصبي حيث هو * فومني فاحملينه واسئدي
19 يدك عليه * فاني اصبر منه امة كثيرين * فاستمع الله عن عيها فراءع بئر ماء * وقصت
20 ولاعت القرية ماء * وسعت الصبي * وكان الله معه حيي كبر * فاقام في البيرة وكان
21 علماراميا * واقام في بيرة فاران * واحدت له امة روجه من بلد مصر * ولما كان في
22 ذلك الوقت قال ابراهيم وفكرول رئيس جسة لابراهيم قولا * ان الله معك في جميع ما
23 تصنع * والآن احلف لي بالله هاهنا انك لا تعذرني وبسلي وبعني بل تصنع
24 معي كالاخسان الذي صنعته معك ومع اهل البلد الذي سكنته * فقال ابراهيم
25 انا احلف * ووعظ ابراهيم ابراهيم بسبب بئر الماء التي عصبوها عبده * فقال
26 ابراهيم لم اعلم من صنع هذا الامر * وايضا فاست لم يحسني * وانا ايضا لم اسمع الا
27 اليوم * ثم احد ابراهيم عما ويعرل فاعطني ذلك ابراهيم * ووطعا حمنعا عهدا * ووقع
28 ابراهيم سبع تعالج من العتم وحدها * فقال له ابراهيم ما هذه السبع النجبات التي
29 ووطعها وحدها *

17 Et increpavit Abrahamus Abimelech propter puteum aquarum, quem habuerant ab eum Abimelech. Dixit autem Abimelech, Nescio quis fecit rem hanc: vultis etiam non indicastis mihi, neque audivimus ante hunc diem. Et accipit Abraham oves et boves, & dedit Abimelech, & percusserunt ambo foedus. Secusque Abraham habet septem agnas ovium seorsum. Dixitque Abimelech ad Abraham, Quid sunt septem istae agnae, quas statuisti seorsum?

17 Exaudivitque Deus vocem pueri: & vocavit Angelus Domini Agar de celo, & dixit ei, Quid est tibi? Nescit, quoniam exaudivit vocem pueri: in loco ubi est. Surge, & porta eum, & corrobora manum tuam super eum: quoniam efficiam ex eo gentem magnam. Et detexit Deus oculum ejus, viditque puteum aquae: & abiens implevit utramque aqua, potavitque puerum. Fuitque cum eo Deus donec addidit: & mansit in deserto, sicutque est jaculator arcus. Permanensque in deserto Pharan, & accepit ei mater ejus uxorem ex regione Aegypti. Et in illo tempore dixit Abimelech & Phicol princeps exercitus ejus Abrahamae sermo, Profectus Deus tecum est in omnibus quae operaris. Nunc ergo iura mihi per Deum hic: quod tu non fraudabis me, neque progremem meam, & posteritatem meam: sed facies mecum secundum beneficium quod feci tecum, & cum habitatoribus regionis quae inhabitasti. Dixit Abrahamae, Ego jurabo. Et increpavitque Abrahamae Abimelech propter puteum aquae, quem vi abstulerant servi ejus. Dixit Abimelech, Ignoro quisquam fecerit hanc rem: tu quoque non significasti mihi, & ego etiam non audivi nisi hodie. Deinde accepit Abraham oves et boves, deditque et Abimelech, & percusserunt ambo foedus. Et stavit Abraham septem agnas ex ovibus seorsum. Dixitque ei Abimelech, Quoniam sunt haec septem agnae, quas statuisti seorsum?

Targum ONKELOS.

ואמר אברהם קדם יגלו ליה 8
אמר לערחה פרו ואורו 9
ואורו לאברהם 10
...
ועקר ית וצחק ברהו ואלו 10
...
וקרא ליה מלאכה יו מן שמיא 11
...
ואמר אברהם אברהם ואמר דא 12
...
לעולא מולא העפיר ליה מעמם 13
...
אורי יעו ידעו אורי רחל דוי 14
...
אברהם ונסב ביה ואלו 15
...
לעלתא חרף ברהו ופלה ואלו 16
...
אברהם ונסב ביה ואלו 17
...
אברהם ונסב ביה ואלו 18
...
אברהם ונסב ביה ואלו 19

8 Et dixit Abraham; Coram Deo
revelabitur sibi agnus in holocaustis, filii mei: & abierunt ambo simul. Et venerunt ad locum, quem dixerat ei Deus; & edificavit ibi Abraham altare, & ordinavit ligna: & ligavit Isaac filium suum; & posuit eum super altare desuper ligna. Extenditq; Abraham manum suam, & tulit gladium, ut immolaret filium suum. Et vocavit eum Angelus Domini de caelo; & dixit, Abraham, Abraham: & ait, Ecce ego.
12 Et dixit; Ne extendas manum tuam ad puerum; neq; facias illi quicquam: nunc enim scio, quod timens Deum tuus es; & non pepercisti filio tuo unico propter me.
13 Et levavit Abraham oculos suos post illas, & vidit, & ecce aries unus, apprehensus in arbore cornibus suis: Et abiit Abraham, & obtulit eum in holocaustis pro filio suo. Et immolavit atq; oravit Abraham in loco illo: dixit coram Domino; Hic erunt servientes generationes: propterea dicebatur in die hac; In monte isto Abraham coram Domino immolavit. Et vocavit Angelus Domini Abraham secundo de caelo. Et ait; Per verbum meum iuravi, dicit Dominus; non pepercisti huic reum; & non pepercisti filio tuo unico. Quonia benedictione benedicat te, & multiplicabis multiplicabo filios tuos, sicut stellas caeli, sicut arena, quae est in litore maris; & haereditabunt filii tui civitates inimicorum suorum.
18 Et benedixerunt propter filios tuos omnes populi terrae: pro eo quod obedisti verbo meo. Et reversus est Abraham ad pueros suos; & surrexerunt, & abierunt simul ad Bersabee: & habitavit Abraham in Bersabee.

אברהם ונסב ביה ואלו 15
אברהם ונסב ביה ואלו 16
אברהם ונסב ביה ואלו 17
אברהם ונסב ביה ואלו 18
אברהם ונסב ביה ואלו 19

8 Respondit vero Abraham; Deus providet sibi agnum in holocaustum, filii mei: & abierunt ambo simul. Veneruntq; ad locum quem dicitur ibi Dominus; & edificavit ibi Abraham altare, & disposuit ligna, ligavitq; u Isaac cum filium suum, & posuit eum super altare desuper ligna. Extenditq; Abraham manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Abraham, O Ebrahim; Quid tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

8 Respondit vero Abraham; Deus providet sibi agnum in holocaustum, filii mei: & abierunt ambo simul. Veneruntq; ad locum quem dicitur ibi Dominus; & edificavit ibi Abraham altare, & disposuit ligna, ligavitq; u Isaac cum filium suum, & posuit eum super altare desuper ligna. Extenditq; Abraham manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Abraham, O Ebrahim; Quid tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

VERSIO SAMARITANA.

8 Dixit Ebrahim, Deus ostendit agnum
ad ablationem, O filii mei; & abierunt ambo simul. Donec venient ad locum, ad quem dixerat ei Deus, Vade; edificavitq; Ebrahim ibi altare, & disposuit ligna, & revinxit manus Isaac filii sui, & posuit eum super altare super ligna. Extenditq; Ebrahim manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Ebrahim, O Ebrahim; Quis tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 قال ابراهيم الله يظهر الحمل للعربان يا بني * ووصيا جيبعا * حتى جاء الي الموضع 8
الذي قال له الله امض اليه * فبني ابراهيم سم المذبح وصد اكلطب * وكتب اشكى 9
ابنه وصين على المذبح ذوق اكلطب * وقد ابراهيم يده فاحد السكين ليذبح ابنه * 10
* فتاداه ملك الله من السماء قائل يا ابراهيم يا ابراهيم * قال لبيك * قال لا عمد يدك 11
الي العلم ولا تصنع به شيئا * فاني الان عرب الناس انك تعني لله ولم تصد ابنك 12
وحيدك عني * ثم رفع ابراهيم عينيه بعد ذلك فاذا بكديس ملككم في سبع السكبر 13
وراه * فصني اليه فاحده ورفيه فربا بدل ابنه * وسمي ابراهيم اسم ذلك الموضع مكان 14
يرحم الله راين * كما يقال في هذا اليوم في جبل الله يحب ان يبرلي الناس * ثم نادى 15
ملك الله من السماء يا ابراهيم * وقال باسمي اوسمت يقول الله انك لاجل ما صنعت 16
هذا الامر ولم تصد ابنك وحيدك * لا باركن فبك واكرن سلكك ككواكب 17
السماء وكالربل الذي على ساطي البحر * فكور سلكك فري اعدايه * ويبدك بسلكك 18
جميع امم الارض جزاء ما فعلت قولي * ثم رجع ابراهيم الي عليمه * فقاموا ومضوا 19
اجمعون الي بير سبع واقام ثم *

8 Dixit Ebrahim, Deus ostendit agnum
ad ablationem, O filii mei; & abierunt ambo simul. Donec venient ad locum, ad quem dixerat ei Deus, Vade; edificavitq; Ebrahim ibi altare, & disposuit ligna, & revinxit manus Isaac filii sui, & posuit eum super altare super ligna. Extenditq; Ebrahim manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Ebrahim, O Ebrahim; Quis tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

8 Dixit Ebrahim, Deus ostendit agnum
ad ablationem, O filii mei; & abierunt ambo simul. Donec venient ad locum, ad quem dixerat ei Deus, Vade; edificavitq; Ebrahim ibi altare, & disposuit ligna, & revinxit manus Isaac filii sui, & posuit eum super altare super ligna. Extenditq; Ebrahim manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Ebrahim, O Ebrahim; Quis tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

8 Dixit Ebrahim, Deus ostendit agnum
ad ablationem, O filii mei; & abierunt ambo simul. Donec venient ad locum, ad quem dixerat ei Deus, Vade; edificavitq; Ebrahim ibi altare, & disposuit ligna, & revinxit manus Isaac filii sui, & posuit eum super altare super ligna. Extenditq; Ebrahim manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Ebrahim, O Ebrahim; Quis tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

8 Dixit Ebrahim, Deus ostendit agnum
ad ablationem, O filii mei; & abierunt ambo simul. Donec venient ad locum, ad quem dixerat ei Deus, Vade; edificavitq; Ebrahim ibi altare, & disposuit ligna, & revinxit manus Isaac filii sui, & posuit eum super altare super ligna. Extenditq; Ebrahim manum suam, & accepit cultrum ut iugularet filium suum. Vocavit autem eum Angelus Dei de caelo, dicens; O Ebrahim, O Ebrahim; Quis tibi placet? Ait, Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: quia ego nunc notum feci hominibus quod sis timens Deum, & non subduxeris filium tuum unicuique tuum a me. Tunc levavit Ebrahim oculos suos post haec, & ecce aries inbreyens bifurco arboris cornibus suis, abistitque ad eum, & accepit eum, & obtulit illum in oblationem pro filio suo. Appellavitq; Ebrahim nomen eius loci, locus miseratur Deus visitantis eum; sicut dicitur in hac die: In monte Dei oportet ut appareat homines. Item vocavit Angelus Dei de caelo secundo, O Ebrahim. Et ait, Per nomen meum iuravi, dicit Deus, quod quia fecisti haec rem, non subduxisti filium tuum unicuique tuum, & multiplicabo generatio tua civitates inimicorum suorum. Et benedixerunt propter prozem tuam omnes populi terrae, in retributionem, pro eo quod accepisti verbum meum. Dicit; reversus est Ebrahim ad duos sanctulos suos; surrexeruntq; & abierunt omnes ad Bersabee, & mansit ibi.

10 ועפרון יחבב בנו בן ברתחא...
11 קריתחלמיש למלא רבני קביל...
12 וקביל לקבר מתת: וקביל...
13 וקביל לקבר מתת: וקביל...
14 וקביל לקבר מתת: וקביל...
15 וקביל לקבר מתת: וקביל...
16 וקביל לקבר מתת: וקביל...
17 וקביל לקבר מתת: וקביל...
18 וקביל לקבר מתת: וקביל...
19 וקביל לקבר מתת: וקביל...
20 וקביל לקבר מתת: וקביל...

10 Ephron autē stabat in medio filiorum Heth: & respondit Ephron Ethicus ad Abrahamā eorū filius Heth. in gredientib' porta civitatis illius, dicens. Nequaquam domine mi sed acquiesce mihi; agrum tibi dabo, & spelunca quæ in eo est, tibi dabo: corā filiis populi mei tradā eā tibi, sepeli mortuū tuū. Et adoravit Abraham corā populo terræ. Et locutus est cum Ephrō corā populo terræ, dicens: Si tu utiq; facis meū misericordiam, acquiesce mihi: dabo pecuniam pro agro, accipe illam à me; ut sepeliam ibi mortuū meū. Responditq; Ephron ad Abrahamā, dicens ei. Domine mi acquiesce mihi; terra quæ valet quadringentos siclos argenti, inter me & te quæ est & mortuū tuū sepeli. Et acquievit Abraham Ephrō: & appendit Abraham argentū, quod Ephrō locut' fuerat coram filiis Heth: quadringentos siclos argenti, quod recipiebatur pro mercimoniis in unaquaque provincia. Et confirmat' est ager Ephrō, in quo est spelunca duplex, quæ est ante Mamræ: t' ager quem spelunca quæ in eo est, & omnes arbores quæ sunt in agro, & in omni termino ejus per circuitū. Abraham in emptione, videntib' omnib' filiis Heth, qui intrabant portā civitatis illius. Et post hæc sepelivit Abrahamā Sarā uxore suam, in spelunca duplici, in agro qui est contra faciem Mamræ, ipsā Hebron: in terrā Chanana. Confirmatusque est ager, & spelunca quæ in eo est, Abraham in possessionem sepulchri: à filiis Heth.

10 ופֿרֿון אֶחָבֿב בְּנֵוֹ בִּן בְּרִתְחָא...
11 קְרִיתְחַלְמִישׁ לְמֵלֵא רַבְנֵי קְבִיל...
12 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
13 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
14 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
15 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
16 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
17 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
18 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
19 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...
20 וְקְבִיל לְקַבְרֵ מֵתֵת: וְקְבִיל...

10 Respondit vero Ephron Hethus Abrahamo in auribus filiorum Heth, omnibus ingrediens in porta civitatis eius, dicens: Nequaquam Domine mi, aucti me: Agnus dedi tibi & spelunca que est in eo, dedi tibi istam: in oculis filiorum populi mei dedi eam tibi, sepeli mortuum tuum. Et adoravit Abraham in conspectu populi terre: Dixitque ad Ephron in auribus populis eius, dicens: Certe si tu mecum es, accipe illud à me & sepeliam mortuum meum ibi. Respondit vero Ephron Abrahamo dicens: Nequaquam Domine, aucti me: terra est quæ dicitur spelunca (d) argenti, inter me & inter te quod hoc est? in eod' mortuum tuum sepeli. Et auctiit Abraham Hephro, & appendit Abraham Hephroni (e) argentum de quo locutus fuerat in auribus filiorum Heth, quadringentos siclos (f) argenti probatos mercatoribus. Et confirmatus est ager Hebronis qui erat in eo, & spelunca quæ erat in eo, & omnes arbor' que erant in omni termino huius circumquaque. Abraham in possessione (g) sui conspectu filiorum Heth, & omnibus ingrediens in portam civitatis eius. Post hæc sepelivit Abraham Sarā uxorem suam (h) ad speluncam agris duplicem vestris Mamræ, hæc est Hebron in terra Chanana. Et confirmatus est ager & spelunca que est in eo Abrahamo in possessionem sepulchri à filiis Heth.

Hephron autem habitabat in medio filiorum Heth. Respondit vero Ephron Hethus Abrahamo in auribus filiorum Heth, omnibus ingrediens in porta civitatis eius, dicens: Nequaquam Domine mi, aucti me: Agnus dedi tibi & spelunca que est in eo, dedi tibi istam: in oculis filiorum populi mei dedi eam tibi, sepeli mortuum tuum. Et adoravit Abraham in conspectu populi terre: Dixitque ad Ephron in auribus populis eius, dicens: Certe si tu mecum es, accipe illud à me & sepeliam mortuum meum ibi. Respondit vero Ephron Abrahamo dicens: Nequaquam Domine, aucti me: terra est quæ dicitur spelunca (d) argenti, inter me & inter te quod hoc est? in eod' mortuum tuum sepeli. Et auctiit Abraham Hephro, & appendit Abraham Hephroni (e) argentum de quo locutus fuerat in auribus filiorum Heth, quadringentos siclos (f) argenti probatos mercatoribus. Et confirmatus est ager Hebronis qui erat in eo, & spelunca quæ erat in eo, & omnes arbor' que erant in omni termino huius circumquaque. Abraham in possessione (g) sui conspectu filiorum Heth, & omnibus ingrediens in portam civitatis eius. Post hæc sepelivit Abraham Sarā uxorem suam (h) ad speluncam agris duplicem vestris Mamræ, hæc est Hebron in terra Chanana. Et confirmatus est ager & spelunca que est in eo Abrahamo in possessionem sepulchri à filiis Heth.

VERSIO SAMARITANA.

ET CAP. XXIV.
Abraham erat senex, provectusq; ætatis: & Dominus benedixit Abraham in omnibus.

VER. SAM. (c) plumbum (d) plumbi (e) plumbum (f) plumbi (g) in testimonio filii (h) in medio spelunca

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 * فأجاب عفرون اكي ابراهيم حصنيم فكصن ساير من دحل باب وبيته قايلا * لا
11 * تذكرنا سيدي * فسمع مي الصيعة قد اعطيكها * والمعان التي فيها ايضا قد
12 * وفيها لك * بسهاده بني عمي * وفيها لك ادفن ميتك * فسجد ابراهيم سكرًا حصن
13 * اهل البلد * ثم كلم عفرون حصنيم قايلا ليس حاجي الا عندك فليتك سمع مي
14 * واعطيتك من الصيعة ويعبله مي حي ادفن ميبي ثم * واجاب عفرون ابراهيم وقال له *
15 * يا سيدي اسمع مي ارض نسوري اربع مائة منغال فصة بيبي ويبتك ما هي فادفن
16 * ميتك فيها * فلما سمع ابراهيم ذلك منه ورن له الدرهم التي ذكرها حصنيم حيث
17 * اربع مائة منغال فصة معها هو جابر بين الجار * فوجبت صيعة عفرون المعروف بالباعقة
18 * التي حصن ميري الصيعة والمعان التي فيها وجميع السكر الذي فيها وفي جميع كتبها
19 * مسددا ورجب سري * لا يراهم حصن بي حيث وساير من دحل من باب وبيتهم * وبعد
20 * ذلك ادفن ابراهيم سان ورجبه في حقل معان المصعقة حصن ميري هي حبري في بلد
21 * كنعان * فوجبت الصيعة والمعان التي فيها لا يراهم حور فبر من حيث *
* الفصل الرابع والعشرون *

10 * فأجاب عفرون اكي ابراهيم حصنيم فكصن ساير من دحل باب وبيته قايلا * لا
11 * تذكرنا سيدي * فسمع مي الصيعة قد اعطيكها * والمعان التي فيها ايضا قد
12 * وفيها لك * بسهاده بني عمي * وفيها لك ادفن ميتك * فسجد ابراهيم سكرًا حصن
13 * اهل البلد * ثم كلم عفرون حصنيم قايلا ليس حاجي الا عندك فليتك سمع مي
14 * واعطيتك من الصيعة ويعبله مي حي ادفن ميبي ثم * واجاب عفرون ابراهيم وقال له *
15 * يا سيدي اسمع مي ارض نسوري اربع مائة منغال فصة بيبي ويبتك ما هي فادفن
16 * ميتك فيها * فلما سمع ابراهيم ذلك منه ورن له الدرهم التي ذكرها حصنيم حيث
17 * اربع مائة منغال فصة معها هو جابر بين الجار * فوجبت صيعة عفرون المعروف بالباعقة
18 * التي حصن ميري الصيعة والمعان التي فيها وجميع السكر الذي فيها وفي جميع كتبها
19 * مسددا ورجب سري * لا يراهم حصن بي حيث وساير من دحل من باب وبيتهم * وبعد
20 * ذلك ادفن ابراهيم سان ورجبه في حقل معان المصعقة حصن ميري هي حبري في بلد
21 * كنعان * فوجبت الصيعة والمعان التي فيها لا يراهم حور فبر من حيث *
* الفصل الرابع والعشرون *

10 Respondit Aphon Hethus Abrahamo in praesentia eorum, & in praesentia omnium ingrediens in portam civitatis suae, dicens: Ne facias mentionem de pretio, O Domine mi Aucti tu mihi. Rus jam dedi tibi, & spelunca quae est in ea etiam, iam concessi tibi: & sepelivi filium patris mei, concessi ut sepeli tibi, sepeli mortuum tuum. Adoravitq; Abraham gratias agens coram ioculis Afron. Praeterea locutus est ad Afron in praesentia eorum, dicens: Negotium meum non est nisi apud te, & utinam auferat' mihi, & darem tibi pretium rus, & acceptares illud à me, ut sepeliam mortuum meum ibi. Responditque Afron Ebrahim, & dixit ei. O domine mi, acquiesce mihi: Terra, equivalens quadringentis siclis argenti, inter me & te quid est? sepeli mortuum tuum in ea. Cumque audisset hoc Ebrahim ab ipso, ponderavit ei nomen de quo ibi mentionem fecerat in praesentia filiorum Heth, quadringentos siclos argenti ex eis qui curant apud mercatores. Pertrivit ergo Rus Afron nomine Duplicis quod est adaverso Mamri, Rus & spelunca quae est in eo, & omnes arbores quae sunt in ea, & in omnibus terminis eius circumquaque, iure emptionis. Ad Ebrahim in praesentia filiorum Heth, & eorum omnium qui ingrediebantur: per portam urbis eorum. Et postea sepelivit Ebrahim Sarā uxorem suam in agro speluncae duplicis à regione Mamri, ipsa est Hebron in regione Chanana. Et pertrivit Rus & spelunca quae est in eo, ad Ebrahim in possessionem sepulchri à filiis Heth.

10 Respondit Aphon Hethus Abrahamo in praesentia eorum, & in praesentia omnium ingrediens in portam civitatis suae, dicens: Ne facias mentionem de pretio, O Domine mi Aucti tu mihi. Rus jam dedi tibi, & spelunca quae est in ea etiam, iam concessi tibi: & sepelivi filium patris mei, concessi ut sepeli tibi, sepeli mortuum tuum. Adoravitq; Abraham gratias agens coram ioculis Afron. Praeterea locutus est ad Afron in praesentia eorum, dicens: Negotium meum non est nisi apud te, & utinam auferat' mihi, & darem tibi pretium rus, & acceptares illud à me, ut sepeliam mortuum meum ibi. Responditque Afron Ebrahim, & dixit ei. O domine mi, acquiesce mihi: Terra, equivalens quadringentis siclis argenti, inter me & te quid est? sepeli mortuum tuum in ea. Cumque audisset hoc Ebrahim ab ipso, ponderavit ei nomen de quo ibi mentionem fecerat in praesentia filiorum Heth, quadringentos siclos argenti ex eis qui curant apud mercatores. Pertrivit ergo Rus Afron nomine Duplicis quod est adaverso Mamri, Rus & spelunca quae est in eo, & omnes arbores quae sunt in ea, & in omnibus terminis eius circumquaque, iure emptionis. Ad Ebrahim in praesentia filiorum Heth, & eorum omnium qui ingrediebantur: per portam urbis eorum. Et postea sepelivit Ebrahim Sarā uxorem suam in agro speluncae duplicis à regione Mamri, ipsa est Hebron in regione Chanana. Et pertrivit Rus & spelunca quae est in eo, ad Ebrahim in possessionem sepulchri à filiis Heth.

ET CAP. XXIV.
Et cum [sensit] Ebrahim, & provectus factus esset ætatis, & benedixit D. us ei in omnibus:

Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM. Traditio Latina.

14 ותיה עולמיה לי אימר לה
 ארכיני כען קולחה ותימר
 אשרה ואף למלך אשכי ותיה
 ומתנה לעבדה ליתחא נכה אדע
 15 אכר עברת שרביע דבונן ותיה
 הוא ער לא שיעי למלא ותיה
 בקה נפקת דאחילידת לבחאל
 פר מלכה אית נחור אחיה
 ראבד הם וקולחה על כחמה
 ועילמיה שפרא למחא לחיא
 16 פתולחה ונכר לא רעה נחתת
 לעילמיה ומלת קולחה סלקת
 ויהיט עבדה לקרמיה ואמר
 אשעמי כען ועירמיה מקולחה
 17 ואמרת אשרת רבני ואחיה
 ואחיהת קולחה על ידה
 ואשקויהו שיעי אתל אשקויהו
 18 ואמרת אף למלך אמלי עד די
 ספקין למשני ואחיהת נפסח
 19 קולחה לבית שקרא ויהיט עור
 לבקיה לממל ומלת לבל נמלוה
 20 נכרה שתי בה מסתבל שתוק
 למע האעלחי ארמיה אס לא
 21 נחור פר ספקו למשני
 22 נסיב נכרה קרמיה דרמיה
 23 אקלא סתקליה ותימר שידו על
 24 ויהא סתקל עסר סלעו ויהבא
 25 סתקלוח ואמר בתמ אמן חיה
 כען לי יאחיהת אבד אתר כשר
 26 לנזא למכת ואמרת ליה בת
 27 בתוא אנה פרמלך ויליקת
 28 לנחור ואמרת ליה אף חביא אף
 29 פסחא סני עמא אף אתר כשר
 30 ואמר וברע נכרה אסמיר ארמיה
 31 וי לא מנע טיבותיה וקושיהו מן
 32 רבני אנה פארך תקרא רבני בית אחי ורבוני

14 Et erit puella, cui dixerit, In-
 clinabo obscuro, hydriā tuā, ut
 bibās; et dixerit bibe, et came-
 los quosq; tuos adaquabo: ipsa
 preparasti seruo tuo Isaac; &
 in hoc scia, quod fecisti miseri-
 cordiam cum domino meo.
 15 Et factū est antequam ille ces-
 sasset loqui; ecce Rebecca e-
 gredebatur, quæ nata est Ba-
 thuel filio Melchæ uxoris Na-
 chor, fratris Abraham; et hydria
 super humerum ejus. Et
 puella erat pulchra aspectu
 valde; virgo, & vir nō cogno-
 verat eam: et descendit ad fontem,
 et implevit hydriā suā, et
 ascendit. Et cucurrit fervens in
 occursum ejus; & ait; Fac me
 gustare obscuro, paululā aque
 dehydriā tuā. Et ait, Bibe Do-
 mine mi: Et fectinavit & de-
 posuit hydriā super manum
 suā, et dedit ei bibere. Et cum
 cessasset ei dare potū; dixit; Et
 iā camelis tuis hauriā, donec
 cesset bibere. Et fectinavit, &
 effudit hydriā suā in canale
 cucurrit iterum ad puteum ad
 hauriendū; & hausit omnibus
 camelis ejus. Vir autē admira-
 batur eā, tacitū contemplantē,
 ut sciret utrum prosperaret
 Dñs via suā, an non. Et factū
 est, quando cessaverunt bibere
 camelis, tulit vir in aureā &
 appendens sicutum unum; &
 duas armillas super manū ejus;
 appendentes decē sicos auri.
 23 Et ait, Cui? filia est rup; indica
 obscuro, mihi; & est in domo
 patris tui locus sufficiens no-
 bis ad mandandū. Et dixit ei;
 Filia Bathuel ego sum, filia
 Melchæ, quem peperit de Na-
 chor. Et ait ei; Et iā palearū
 & pabuli multū est apud nos;
 locus quoq; sufficiens ad ma-
 nendū. Et flexit vir genua sua;
 & adoravit corā Dño. Et ait;
 Benedictus Dñs Deus domini
 mei Abraham; qui non probi-
 buit misericordiā suā, & veri-
 tatem suā ad domino meo; & rectā
 viā duxit me domino in do-
 mum fratris domini mei.

VERSIO SAMARITANA.

14 Et dicitur ei, Inclina hydriam
 tuam ut bibam, dicitque Bibe, & potabo
 etiam camelos tuos, preparasti enim seruo
 tuo Isaac, & per id sciam te benefice-
 risse domino meo. Eventuque est ante-
 quam exisset seruum suum, exiret
 Rebecca, quæ nata fuit Bathuel filio
 Melchæ uxoris Nabor fratris Abraham, et
 habens hydriam super humerum suum
 16 mī, virgo, quam nos cognoverat vir;
 descenditq; ad fontem, & implevit hy-
 driam suam, & ascendit. Accurrit au-
 tem fervens in occursum ejus, et ait illi;
 Da mihi bibere de pabulo de aqua hydriae
 tuae. Dixit, Bibe, O domine mi: &
 fectinavit, atque deposuit hydriam suam
 super manus suā potatorū ejus. Cum enim
 19 exisset potare ibam ait, Potabo etiam
 camelos tuos donec experia videriam
 20 eam. Et fectinavit, cucurritque hy-
 driam suam in potatorū ejus, & accurrit
 eam ad puteum, ut hauriret, donec po-
 sisset omnes camelos suos. Et erat vir
 21 confusus eam tacitū, et ferebat utrum
 Deus prosperasset viam suam, an non.
 Cumque fieret scificium camelis, bendi-
 22 accepit vir haurire ex auro pondus in
 ducendi sici, & dedit cum illis, & posuit
 duo montia in manibus suis, pondus
 decem sictum auri. Postea dixit ei, 23
 Indica mihi cuius sum filia tu in his
 nunciis in domo patris tui locum ubi
 in quo pabulū fuit Melchæ quem
 24 genuit Nabor. Tum dixit ei; Pater
 & senum multum est apud nos, & ha-
 25 bebimus quoque locum ad pascendum.
 Tum pociat vir, & adoravit Deum. 26
 Et dixit; Benedictus Dñs, Deus domini
 27 mei Abraham, qui non privavit gratiā
 suā & beneficio suo dominum meum, &
 duxit me viā rectā ad domum fratris
 domini mei.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 * فيكون الجارية التي اقول لها ميلي جريك حتى اسرب وفعول اسرب واسقي ايضا حمالك * قد
 15 * وفعها بعدك اسكاف * وها اعلم انك احسنت الي مولاي * فكان قبل فراغه من كلامه ان
 16 * خرج ريفا التي وليت لبنيو ايل ابن ملكا روجه باحواحي ابراهيم وجرها علي كفيها * والجارية
 17 * حسنه المنظر جدا * بذكرتم يعرفها رجل * فذلت علي العيمن وولدت جرهما وصدت * فاحسن
 18 * العبد لتلقاها وقال لها اسقيني قليلا من ماء جريك * فقالت اسرب يا سيدي واسرع وابرئ
 19 * جرهما علي يديها وسعد * ولما فرغت من سعيه قالت اسقي ايضا حمالك الي ان يكمل سرحهم *
 20 * فاسرع ووجع جرهما في المساء واحصر ايضا الي البئر لتسقي * الي ان سعت جميع حماله *
 21 * وبقي الرجل مستملا لها ممسكا ليعلم هل الكح الله طريقه ام لا * فلما فوجت اكمال من
 22 * سرحها احد الرجل سعيها من ذهب ورية نصف منعال فاعطافا اياه * وجعل سوليني في يديها
 23 * وريلهما عس من مافيل ذهب * بعد ذلك قال لها احبريني نيت من انت * هل احد في بيتك
 24 * موصعا لنا نبيت فيه * فقالت لا انا انتم بموايل ابن ملكا الذي وليت له لناحور * ثم قالت له
 25 * المين والفت كثير عدنا * ولنا ايضا موضع للنبيت * ثم حل الرجل وسجد لله * وقال تبارك
 26 * الله اله مولاي ابراهيم الذي لم يحل فصله ولسانه من مولاي * وسيني في طريق مسدده
 27 * الي بيت احبي مولاي *

Et puellam cui dixerit, Inclina hydriam
 tuam ut bibam, dicitque Bibe, & potabo
 etiam camelos tuos, preparasti enim seruo
 tuo Isaac, & per id sciam te benefice-
 risse domino meo. Eventuque est ante-
 quam exisset seruum suum, exiret
 Rebecca, quæ nata fuit Bathuel filio
 Melchæ uxoris Nabor fratris Abraham, et
 habens hydriam super humerum suum
 16 mī, virgo, quam nos cognoverat vir;
 descenditq; ad fontem, & implevit hy-
 driam suam, & ascendit. Accurrit au-
 tem fervens in occursum ejus, et ait illi;
 Da mihi bibere de pabulo de aqua hydriae
 tuae. Dixit, Bibe, O domine mi: &
 fectinavit, atque deposuit hydriam suam
 super manus suā potatorū ejus. Cum enim
 19 exisset potare ibam ait, Potabo etiam
 camelos tuos donec experia videriam
 20 eam. Et fectinavit, cucurritque hy-
 driam suam in potatorū ejus, & accurrit
 eam ad puteum, ut hauriret, donec po-
 sisset omnes camelos suos. Et erat vir
 21 confusus eam tacitū, et ferebat utrum
 Deus prosperasset viam suam, an non.
 Cumque fieret scificium camelis, bendi-
 22 accepit vir haurire ex auro pondus in
 ducendi sici, & dedit cum illis, & posuit
 duo montia in manibus suis, pondus
 decem sictum auri. Postea dixit ei, 23
 Indica mihi cuius sum filia tu in his
 nunciis in domo patris tui locum ubi
 in quo pabulū fuit Melchæ quem
 24 genuit Nabor. Tum dixit ei; Pater
 & senum multum est apud nos, & ha-
 25 bebimus quoque locum ad pascendum.
 Tum pociat vir, & adoravit Deum. 26
 Et dixit; Benedictus Dñs, Deus domini
 27 mei Abraham, qui non privavit gratiā
 suā & beneficio suo dominum meum, &
 duxit me viā rectā ad domum fratris
 domini mei.

hæc verba secundum suæ matris domum nunciavit & puella cucurrit Et
 ותקץ הנער ותנון לבית אמה נרביים אלה: Et
 28 virum ad Laban cucurrit & Laban ejus nomen & frater Ribecah ipsi Et
 וירקבה אתו ושמר לבן אל האיש
 29 & sinaverunt manere in suis fontan ad foras
 והוציאו את העיניו ויודו בראת את הדברים ואת
 30 ויצטרפו על ידיו אחריו וכשמה את אדוניה
 אדוניה ושמר מי ad est locutus sic dicendo, suæ fororis Ribecah
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 31 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 32 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 33 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 34 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 35 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 36 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 37 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 38 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 39 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 40 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 41 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 42 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל
 Ingrederet familiaritatem & fontem super camelos super stans ecce & virum
 וירקבה אחתו לאמר כהדרר אלי האיש ויבא אל

Cucurrit itaque puella, &
 28 nuntiavit in domum matris suæ
 omnia que audierat. Habe-
 29 bat autem Rebecca fratrem,
 nomine Laban qui festinus e-
 30 gressus est ad hominem, ubi
 erant. Cumque vidisset in-
 31 aures & armillas in mani-
 bus fororis suæ, & audisset
 cuncta verba referentis; Hæc
 32 locutus est mihi homo: venit
 ad virum qui stabat juxta ca-
 33 melos, et prope fontem aquæ:
 Dixitque ad eum; Ingrederet,
 34 Benedicte Domini: cur foris
 stas? preparavi domum, &
 35 locum camelis. Et introduxit
 eum in hospitium; ac deftra-
 36 vit camelos: deditque paleas
 & focnum, & aquâ ad lavan-
 37 dos pedes ejus, & virorum
 qui venerant cum eo. Et ap-
 38 positus est in conspectu ejus
 panis; Qui ait, Non come-
 39 dam, donec loquar sermones
 meos. Respondit ei, Loquere.
 40 At ille; Servus, inquit, Abra-
 41 ham sum. Et Dominus bene-
 42 dixit domino meo valde, mag-
 43 nificavitque est: & dedit ei
 oves & boves, argentum & au-
 44 rum, servos & ancillas, came-
 45 los & asinos. Et peperit Sara
 46 uxor domini mei filii domi-
 47 ni meo in fenecula suâ; & de-
 48 ditque illi omnem que habue-
 49 rat. Et adjuravit meo domi-
 50 nus, dicens; Non accipies
 51 uxorem filii meo de filiabus
 52 Chananzor, in quorū terra
 53 habito. Sed ad domum patris
 54 mei perges, & de cognatione
 55 mea accipies uxorem filio meo.
 56 Ego verò respondi domino
 57 meo, Quid si noluerat venire
 58 mecum mulier? Dominus, ait,
 59 in conspectu ambulo,
 60 mittet angelum suum tecum,
 61 & diriget viâ tuâ: accipiesq;
 62 uxorem filio meo de cognatione
 63 mea, & de domo patris
 64 mei. Innocens eris à maledic-
 65 tione mea, cum veneris ad
 66 propinquos meos, & non de-
 67 derint tibi. Veni ergo hodie
 68 ad fontem aquæ, & dixi; Do-
 69 mine Deus domini mei Abra-
 70 ham, si direxisti viam meam,
 in qua nunc ambulo;

Et currens puella nunciavit in
 28 domum matris suæ secundum
 verba hæc. Rebecca autem suæ
 29 ter erat, cui nomen, Laban: &
 cucurrit Laban ad hominem su-
 30 perstans ad fontem. Et factum est
 31 postquam vidit in aure, & vi-
 sion in manibus fororis suæ, &
 quando audivit verba Rebecca
 fororis suæ, dicens, Sic locutus
 32 est mihi homo: & venit ad ho-
 mitem, stante illo super camelos
 33 super fontem. Et dixit ei, Hæc
 ingredere, (1) Benedicisti Domi-
 34 ni; ut quid stas foris? ego
 autem paravi domum & locum
 35 camelis. Intravit autem homo
 in domum; & deftraivit
 36 camelis, & dedit paleas & pabu-
 lum camelis, & aquam ad (2) la-
 vandum pedibus ipsis, & pe-
 37 dibus virorum qui cum eo. Et
 apposuit eis panes ad mandu-
 38 candum. Et dixit, Non manduca-
 bo, donec ego locutus fuerit
 39 verba mea. Et dixit, Loquere.
 Et dixit, Puer abraham ego
 40 sum. Dominus autem benedixit
 41 domino meo valde, & exaltavit
 42 eius; & dedit ei oves & vitu-
 los, & argenteos & aurum, puros
 43 & ancillas, camelos & asinos.
 Et peperit Sara uxor domini
 44 mei filium nomen domini meo,
 45 postquam ipse stans; & dedit
 46 ei omnia que erant sibi. Et ad-
 47 juravit meo dominus meus, dicens,
 48 Non sumis uxorem filio meo de
 49 filiabus Chananzorum, inter
 50 quos ego habito in terra eorum. Sed
 51 in domum patris mei ibis, &
 52 ibi accipies uxorem filio meo
 53 de domo patris mei. Et dicitur
 54 dominus meus, inquit, angelus suus
 55 tecum, & diriget viam tuam
 56 in qua ambulas. Et dicitur, Non
 57 derint tibi. Veni ergo hodie
 58 ad fontem aquæ, & dixi, Do-
 59 mine Deus domini mei Abra-
 60 ham, si direxisti viam meam,
 in qua nunc ambulo in ea;

MS. A. (1) ἀπήγαγον (2) ἔλασα ἐπὶ τὰς χεῖρας (3) Ἐυλογῆσθε
 κύριον (4) ἠδὲν τοῖς ποσίν (5) ἀνὰ γυνῶν (6) Ἄν. ἢ εἰς (ἐπαρθεῖς
 (7) εἰ αὐτὸν) μὴ δῶσιν σοι, (8) μὴ, ἂν ἦν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτῆν

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

27 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 28 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 29 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 30 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 31 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 32 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 33 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 34 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 35 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 36 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 37 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 38 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 39 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 40 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 41 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 42 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים

27 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 28 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 29 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 30 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 31 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 32 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 33 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 34 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 35 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 36 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 37 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 38 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 39 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 40 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 41 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 42 * וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים
 וְיָבֹא אֵלָיו וְיִשְׁמַע אֶת כָּל הַדְּבָרִים

Et dixit, Benedicte sit Dñs Deus dñi mei A-
 27 braham, qui non retraxit bonitatem suam, &
 justitiam suâ ad dño meo, sed per viâ veniens
 28 perduxit me Dñs in domum fratris dñi mei
 ut acciperem filiam fratris domini mei
 29 filio ipsius. Cucurrit autè filia, & indicavit
 domui patris sui verba hæc. Rebecca verò
 30 habebat fratrem nomine Laban: cucurrit ergo
 Laban ad virum foras ad puteum, Quum vi-
 31 dissest in aures & armillas in manibus fororis
 suæ, et quum audisset verba Rebecca fororis
 suæ dicitis; Talia dixit mihi vir ille: & ve-
 32 nit ad virum qui stabat prope camelos juxta
 puteum. Et dixit ei, Ingrederet benedicite
 33 Dñi, cur stas in platea? & ego preparavi do-
 34 mum, & locum camelis. Ingressus est igitur
 35 vir ille domum, & exoneravit camelos, po-
 36 suitq; paleâ & pabulum camelis, & aquam
 37 ad lavandos pedes ej, & pedes virorum qui
 cum eo erât. Et proposuit eis cibum. Dixit
 38 autè non comedâ donec dicam verba mea.
 39 Inquit ei, Dicitur, Inquit, Servus sum Abra-
 40 ham, et boves, et argenteum, et aurum, et
 41 servi, et ancillæ, et asinæ, et camelî, et asini.
 42 Et peperit Sara uxor dñi mei filium domini
 meo postquam genuerat, deditq; ei omnia que
 possidet. Et adjuravit me dñs meus, ac dixit
 43 mihi, Ne accipias conjugem filio meo de fili-
 44 bus Chananzorum quorum terrâ inhabitat.
 45 Sed abi in domum patris mei, et ad genera-
 46 tionem meam, et accipe conjugem filio meo
 47 illinc. Dixitq; dño meo, Quid si noluit mulier
 48 venire mecum? Inquit mihi dñs me, Dñs
 49 quem colui, ipse mittet Angelum suum tecum,
 50 disponetq; viâ tuâ, et accipies uxorem filio
 51 meo de cognatione mea, et de domo patris
 52 mei. Et tunc innoxius eris à juramento meo.
 53 Et nifi deriderint tibi, eris innocens à juramento meo.
 54 Itaq; veni hodie ad puteum, & dixi, Do-
 55 mine Deus Abraham, si disposuisti viam meam
 56 pro qua veni.

ספר בראשית : כד

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

egredias puella erit & raque fontem super flum ego Ecce
 43 והנה אבן נצב על עין הים והנה העלמה העלמה
 aqua parum qualem Propina : eam ad dixerō & hauriendum ad
 44 מים ויאמרו אליה השקיני נא משם קום
 tuis camelis etiam & bibe tu Etiam me ad dixerit Et tui hydria de
 44 מכרהו אלי ונסתתה שמה וגם למלכה
 mei domini filio Domini preparavit quam uxor ipsa hauriam
 45 ויאמרה היא האשה אשר דבית יהוה לבן ארני
 Ribecce ecce & puella cor ad loquentem ad complerem antequam Ego
 45 אני טום ויהי רבקה ויהי רבקה
 thauit & fontem ad descendit & eij humeris super eij hydria & egrediens
 46 ויאמר אליה השקיני נא והמרה והמרה
 etiam & bibe tu potabo tui camelos etiam & bibe dicit & se desuper
 46 מלכה והמרה שמה וגם למלכה אשה ואשתו
 tu cuius filia dicit & eam interrogavi Et puella camelos
 47 הנמלים השקתה ויאמר אליה ואתה ואתה
 dicit & uxor eius peperit quos Nachor filia Bethuel Filia dicit
 47 והמרה בת בחואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה
 eius manus super amillas & eius lacum super in aurem posuit Et
 48 ואתם רגום על אפה והצמרם על ליהוה
 DOMINO benedixi & Domino me incuruavi & me inclinaui Et
 48 ויאמר ואשתוהו ליהוה ויהי רבקה ויהי רבקה
 ueritatis ueritate in me dixit qui Abraham mei domini Deo
 49 אליה ארני אברדם אשר הונעו ברחם אמת
 filius filii mei dñi fratris filiam capendum ad
 49 ויהי רבקה ויהי רבקה
 mihi indicat suo dño cum ueritatem & misericordiam faceret eo qd
 50 ויאמר אליה ואתה ואתה ואתה
 Non uerbum exit Dño A dixerunt & Bethuel & Laban respōdit Et
 50 ויאמר רבן ובחואל והאמר מיהוה ויאמר רבן
 Je coram Ribecce Ecce bonum uel malum te ad loqui poterimus
 51 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 est locutus quemadmodum tui dñi filio uxor fit & uade & accipe
 51 קח וקה ותהו אשה לבן ארני פאשר דבר
 coram uerba Abraham seruus audiuu quando fuit Et Dñs
 52 ותהו ויהי כאשר שמע עבר אברהם את דבריה
 Domini in seruis potuili Et Domino terram in se incuruauit
 53 וישתחו ויצא העבד בלילה
 seruis fratri dedit pretiosa & Ribecce ipse dedit & ueltes & ueni uafa &
 54 וכלי ורב ובגדים ויהי רבקה ומנן נתתהו לאחיה
 cum cum qui uiri & ipse biberunt & comederunt Et ei matris
 54 ולאמה ויאמרה ויהי רבקה ויהי רבקה
 me Dimittite dicit Et dimittens in surrexerunt Et pernoctauerunt &
 55 ויאמרו ויאמרו ויאמרו
 nobiscum puella Maneat te mater & ei frater dicit Et mecum dñm ad
 55 ויאמרו ויאמרו ויאמרו
 ibis postea decedat uel dies
 55 ויאמרו ויאמרו ויאמרו

Ecce sto juxta fontē aquę & uirgo, quę egredietur ad hau-
 43 rientiã aquã, audierit a me; Da mihi pauillum aquę ad
 44 bibendũ ex hydria tua: Et dixe-
 44 rit mihi, Et tu bibe, & camelis
 44 tuis hauriã ipsa: Ipsi filio
 44 domini quam preparauit dñs fi-
 45 lio dñi mei, Dumq; hac tacitu-
 45 scum mecum uoluerẽ, apparuit
 45 Ribecca ueniens cum hydria, quã
 45 portabat in scapula: descenditq;
 46 ad fontē, & hauriit aquam. Et
 46 aio ad eam, Da mihi pauillũ
 46 bibere. Quę festinans depouit
 46 hydriã de humero, & dixit mihi;
 47 Et tu bibe, & camelis tuis tribuã
 47 potũ. Bibi, & adaquauit camelos.
 47 Interrogauitq; eam, & dixit;
 47 Cujus filia? Quę respōdit, Filia
 47 Bathuelis sum, filii Nachor, quẽ
 48 peperit ei Melcha. Suscepit itaq;
 48 in aurem ad ornandũ facie eij, & ar-
 48 millas posuit in manib; eij. Pronũq;
 48 adorauit Dñm, benedicens Dño Deo
 48 dñi mei Abraham, qui perduxit me
 49 recto itinere, ut inumerã filia
 49 fratris dñi mei filio eij. Quamobrẽ
 49 si facitis misericordiã & ueritatẽ
 49 cõ dño meo, indicatẽ mihi: sin autem
 49 aliud placet, & hoc dicite mihi,
 49 ut uadã ad dexterã, siue ad finitram.
 49 Respōderuntq; Labã & Bathuel. A
 49 Dño egrẽssus est seruo: nõ posuim
 49 extra placitũ eij; quidquã aliud loqui
 49 tecũ. In Ribecca coram te est: tolle
 49 eã, & proficiscere; & sit uxor filii
 49 dñi tui, sicut locutus est Dñs. Quod
 49 cum audisset puer Abraham, procidens
 49 adorauit in terrã Dñm. Prolatiq; uas
 49 uasis argenteę, & aureas ac ueltes
 49 uas, dedecit ea Ribecce pro munere
 49 fratrib; suis. Quos & matri dona
 49 obtulit. Iniro cõuuiuo, ueltes pariter
 49 & bibetẽs miferũtibus illi. Surgens
 49 autẽ manẽ locutus est puer, Dimittite
 49 me, ut uadã ad dñm meũ. Respon-
 49 deruntq; fratres eius & mater; Ma-
 49 neat puella saltem decem dies apud nos,
 49 & postea proficiscetur.

Cum Translatione LATINA.
 43 Ecce ego steti juxta fontē aquę, & puella
 43 egredietur hauritã aquam, & dixerō
 43 ei; Propina mihi pauculum aquę ex hydria
 44 tua, dixeritq; mihi, Et tu bibe, & etiam ca-
 44 melis tuis hauriam, ipsa est uxor quam pre-
 44 parauit Dñs filio dñi mei. Uxor nondum fi-
 45 nem feceram loquendi, & ecce Ribecca e-
 45 gressa est cum hydria super humerũ suum,
 45 descenditq; ad fontem & haurit; dixitq; ad
 45 eam, Propina mihi parum aquę ex hydria
 45 tua. Quę festinans depouit hydriam suam
 46 a se, & dixit mihi, Bibe, imò etiam came-
 46 melis eius potum prabebo. Bibi ergò & came-
 46 lis etiam meis potum dedi. Et interrogans
 47 eam, dixi ei, Cujus filia est tu? Respondit,
 47 Filia Bathuelis ego sum, filii Nahor quem
 47 genuit ei Melcha: tum posui amillas in
 47 manibus ejus & in aures in auribus illius.
 48 Et genuflectens adorauit Dñm & benedixi
 48 Domino Deo domini mei Abraham, qui du-
 48 xerat me itinere recto ad domum fratris
 48 domini mei, ut caperem filiam fratris dñi
 48 mei filio ipsius. Jam uerò si uilim bene-
 48 ficio & iusticia cum domino meo, indicatẽ
 48 mihi: sin minus, significatẽ mihi, ut uer-
 48 cam me ad dexteram uel ad finitram. Re-
 49 spondit Laban & Bathuel, ac dixerunt, A
 49 Domino egressus est seruo: non possuim
 49 dicere tibi bonum aut malum. In Re-
 49 becca coram te est, duc & uade, sitq; uxor
 49 filio domini tui prout dixit Dñs. Uerũ autem
 49 seruo audiuu seruus Abraham uerba illorum,
 49 & genuflectens adorauit Dñm. Et protulit
 49 uas uasis argenteę & uas uasis argenteas, ac
 49 ueltes uas, & munerã dedit fratrib; suis,
 49 & mater & uiri qui cum eo erant, ac
 49 pernocauerunt: surgensq; diluculo, ait illis,
 49 Dimittite me, ut uadã ad dominum meum.
 49 Dixerunt ad eum fratres ejus & mater
 49 filii ipsius, maneat puella nobiscum men-
 49 se dierum, ac tunc abibit.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

43 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 44 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 45 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 46 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 47 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 48 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 49 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 50 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 51 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 52 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 53 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 54 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 55 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה

43 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 44 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 45 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 46 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 47 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 48 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 49 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 50 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 51 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 52 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 53 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 54 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 55 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה

43 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 44 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 45 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 46 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 47 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 48 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 49 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 50 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 51 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 52 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 53 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 54 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה
 55 ויאמר רבן ואתה ואתה ואתה

Targum ONKELOS.

56 ויאמר להם לא תחזקו יחי וי...
57 ויאמרו נקייה לוימהא ונשמע...
58 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
59 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
60 ויאמרו להאחיהא אתה הויאאלא לפיו...
61 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
62 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
63 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
64 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
65 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
66 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
67 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...

Et dixit eis, Ne retineatis me...
Dixit autem dnm meum. Dixeruntque...
Vocemus puellam. & audiamus quid ipse...
dicat. Vocaveruntque Rebecca...
& dixerunt ei; Nunquid ibis...
cum viro isto? Et dixit, Vada...
Dimiseruntque Rebecca fororem...
suam, & nutrice ejus: Et servum...
Abraham, & viros ejus. Et benedixit...
Rebecca, & ait, Soror nostra...
tu sis in millia millium: & possideant...
filii tui civitates inimicorum...
tuorum. Et surrexit Rebecca & puella...
ejus, & ascendit super camelos; &...
ibant post virum: & tulit servus...
Rebecca, & abiit. Isaac autem...
veniebat de puteo super quo angelus...
vite apparuit: & ipse habitabat in...
terra Ausrili. Et egressus est Isaac...
ad arandum in agro, in tempore...
vesperarum: & levavit oculos suos...
& vidit, & ecce cameli veniebant...
Et levavit oculos suos Rebecca, &...
vidit Isaac: & inclinavit se super...
camelum. Et ait servus, Quis est...
viri ille, qui ambulat in agro in...
occursum nostrum? Et ait servus, Ipse...
est dominus meus: & tulit pallium &...
operuit se. Et narravit servus Isaac...
omnia quae fecerat. Et introduxit...
eum Isaac in tabernaculum, & vidit...
& ecce opera ejus recta erant, sicut...
opera Sarah matris suae; & accepit...
Rebecca, & fuit ei in uxorem, &...
dilexit eam: & consolatus est Isaac...
post matrem suam.

56 ויאמר להם לא תחזקו יחי וי...
57 ויאמרו נקייה לוימהא ונשמע...
58 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
59 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
60 ויאמרו להאחיהא אתה הויאאלא לפיו...
61 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
62 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
63 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
64 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
65 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
66 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
67 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...

Et respondit eis, ne retinetis me...
cum viro isto? Et dixit, Vada...
Dimiseruntque Rebecca fororem...
suam, & nutrice ejus: Et servum...
Abraham, & viros ejus. Et benedixit...
Rebecca, & ait, Soror nostra...
tu sis in mille myriades, posside...
atque femina tuum (c) postquam...
inimicorum tuorum. Et surrexit...
Rebecca, & puella ejus, & ascendit...
super camelos, & ibant post virum: &...
tulit servus Rebecca, & abiit. Isaac...
autem veniebat de puteo super...
quo angelus vite apparuit: & ipse...
habitabat in terra australi. Et egressus...
est Isaac ad arandum in agro, in...
tempore vesperarum: & levavit...
oculos suos, & vidit, & ecce cameli...
veniebant. Et levavit oculos suos...
Rebecca, & vidit Isaac: & inclinavit...
se super camelum. Dixitque servus...
ejus, Quis est viri ille, qui ambulat...
in occursum nostrum? Et ait servus...
Ipsa est dominus meus: & tulit...
pallium & operuit se. Et narravit...
servus Isaac omnia quae fecerat. Et...
introduxit eum Isaac in tabernaculum...
Sarae matris suae: & accepit...
Rebecca, & fuit ei in uxorem, &...
dilexit eam, & consolatus est Isaac...
post matrem suam.

VERSIO SAMARITANA.

56 ויאמר להם לא תחזקו יחי וי...
57 ויאמרו נקייה לוימהא ונשמע...
58 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
59 ויהי אמהיה וקרו לרבקה ואמרו...
60 ויאמרו להאחיהא אתה הויאאלא לפיו...
61 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
62 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
63 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
64 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
65 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
66 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...
67 ויאמרו ויהי אמהיה וקרו לרבקה...

Et respondit eis, ne retinetis me...
cum viro isto? Et dixit, Vada...
Dimiseruntque Rebecca fororem...
suam, & nutrice ejus: Et servum...
Abraham, & viros ejus. Et benedixit...
Rebecca, & ait, Soror nostra...
tu sis in mille myriades, posside...
atque femina tuum (c) postquam...
inimicorum tuorum. Et surrexit...
Rebecca, & puella ejus, & ascendit...
super camelos, & ibant post virum: &...
tulit servus Rebecca, & abiit. Isaac...
autem veniebat de puteo super...
quo angelus vite apparuit: & ipse...
habitabat in terra australi. Et egressus...
est Isaac ad arandum in agro, in...
tempore vesperarum: & levavit...
oculos suos, & vidit, & ecce cameli...
veniebant. Et levavit oculos suos...
Rebecca, & vidit Isaac: & inclinavit...
se super camelum. Dixitque servus...
ejus, Quis est viri ille, qui ambulat...
in occursum nostrum? Et ait servus...
Ipsa est dominus meus: & tulit...
pallium & operuit se. Et narravit...
servus Isaac omnia quae fecerat. Et...
introduxit eum Isaac in tabernaculum...
Sarae matris suae: & accepit...
Rebecca, & fuit ei in uxorem, &...
dilexit eam, & consolatus est Isaac...
post matrem suam.

ET ADDIDIT ABRAHAM, & accepit uxorem, & nomen eius Cethura. Et peperit ei Zamaran, & Jecfan, & Madan, & Madian: et Jesh och, et Suez. Jecfan autem genuit Saba, et Dadan: in filiis autem Dadan fuerunt in caltris et in tabernaculis, et in infulis. Et filii Madian, Ephat et Ephar, et Enoch, et Abida, et Haldai: Omnes hi filii Cethurae.

ET ADDIDIT ABRAHAM, & accepit uxorem, & nomen eius Cethura. Et peperit ei Zamaran, & Jecfan, & Madan, & Madian: et Jesh och, et Suez. Jecfan autem genuit Saba, et Dadan: in filiis autem Dadan fuerunt in caltris et in tabernaculis, et in infulis. Et filii Madian, Ephat et Ephar, et Enoch, et Abida, et Haldai: Omnes hi filii Cethurae.

ET ADDIDIT ABRAHAM, & accepit uxorem, & nomen eius Cethura. Et peperit ei Zamaran, & Jecfan, & Madan, & Madian: et Jesh och, et Suez. Jecfan autem genuit Saba, et Dadan: in filiis autem Dadan fuerunt in caltris et in tabernaculis, et in infulis. Et filii Madian, Ephat et Ephar, et Enoch, et Abida, et Haldai: Omnes hi filii Cethurae.

ET ADDIDIT ABRAHAM, & accepit uxorem, & nomen eius Cethura. Et peperit ei Zamaran, & Jecfan, & Madan, & Madian: et Jesh och, et Suez. Jecfan autem genuit Saba, et Dadan: in filiis autem Dadan fuerunt in caltris et in tabernaculis, et in infulis. Et filii Madian, Ephat et Ephar, et Enoch, et Abida, et Haldai: Omnes hi filii Cethurae.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

56 * فقال لهم لا تحزوني والله قد اكبح طريقي * فاطلغوا في دعواها تجارية *
57 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
58 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
59 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
60 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
61 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
62 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
63 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
64 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
65 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
66 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
67 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *

56 * فقال لهم لا تحزوني والله قد اكبح طريقي * فاطلغوا في دعواها تجارية *
57 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
58 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
59 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
60 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
61 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
62 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
63 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
64 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
65 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
66 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
67 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *

56 * فقال لهم لا تحزوني والله قد اكبح طريقي * فاطلغوا في دعواها تجارية *
57 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
58 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
59 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
60 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
61 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
62 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
63 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
64 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
65 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
66 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
67 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *

56 * فقال لهم لا تحزوني والله قد اكبح طريقي * فاطلغوا في دعواها تجارية *
57 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
58 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
59 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
60 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
61 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
62 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
63 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
64 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
65 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
66 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *
67 * فاطلغوا في دعواها تجارية * فاطلغوا في دعواها تجارية *

* ثم علوا ابراهيم فاحد روجه اسمها قطورا *
* ويسبفك * وسوج * ويسبان اولك سبنا *
* ويبدو ددان كادوا اسويين * ولطوسيم * ولاميم *
* ويبدو مديان عينا * ويعير * وحنوح * وابيداع *
* والداعا * كل هؤلاء بدو قطورا *

* ثم علوا ابراهيم فاحد روجه اسمها قطورا *
* ويسبفك * وسوج * ويسبان اولك سبنا *
* ويبدو ددان كادوا اسويين * ولطوسيم * ولاميم *
* ويبدو مديان عينا * ويعير * وحنوح * وابيداع *
* والداعا * كل هؤلاء بدو قطورا *

* ثم علوا ابراهيم فاحد روجه اسمها قطورا *
* ويسبفك * وسوج * ويسبان اولك سبنا *
* ويبدو ددان كادوا اسويين * ولطوسيم * ولاميم *
* ويبدو مديان عينا * ويعير * وحنوح * وابيداع *
* والداعا * كل هؤلاء بدو قطورا *

* ثم علوا ابراهيم فاحد روجه اسمها قطورا *
* ويسبفك * وسوج * ويسبان اولك سبنا *
* ويبدو ددان كادوا اسويين * ولطوسيم * ولاميم *
* ويبدو مديان عينا * ويعير * وحنوح * وابيداع *
* والداعا * كل هؤلاء بدو قطورا *

CAP. XXV.

Pater eius Isaac Abram accepit uxorem, cuius nomen Ceturah. Et peperit ei Zamaran & Iacfan & Madan & Madian & Ieshach & Suez. Ieshach autem genuit Saba & Dadan. Porro filii Dadan fuerunt in caltris & in latibulis, & in laminis. Et filii Madian, Iphat & Iphar, & Chenuch, & Abida, & Aldai: omnes hi filii Ceturae.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

5 Et dedit Abraham omnia sua
 6 Isaac. Filiis autem concubi-
 narum Abraham, dedit A-
 braham munera: & misit
 eos ab Isaac filio suo, dum
 adhuc ipse viveret; ad Orientem,
 in terra orientalem. Et hi
 sunt dies annorum vite Abraham,
 quibus vixit: centū & septu-
 ginta & quinque anni. Et de-
 fecit & mortuus est Abraham,
 in senectute bonā, senex &
 satur: congregatusq; est ad
 populum suū. Et sepelierunt
 eum Isaac, & Ismael filii sui,
 in spelunca duplici: in agro E-
 phron filii Seor Ethari, ē regi-
 one Mamre. Quem agrū emit
 Abraham in filiis Heth: ibi fe-
 culus est Abraham, & Sara uxor
 ejus. Factumque est postquam
 mortuus est Abraham, & ben-
 dixit Deus Isaac filio ejus: &
 habitavit Isaac iuxta puteum
 super quo apparuit angelus vi-
 ta. Et hæc sunt generationes Is-
 mael filii Abraham: quæ peperit
 Agar Ægyptia, ancilla Saræ,
 Abraham. Et hæc sunt nomina
 filiorū Ismael, per nomina sua,
 in generationib; suis: primo-
 genit' Ismael, Nabajoth, & Ce-
 dar & Adbeel, & Mabsam. Et
 Mafsa, et Duma, et Massa, Adad
 & Thema; Jethur, Naphis, &
 Cedma. Hi sunt filii Ismael, &
 hæc nomina eorū; in villis suis,
 & in civitatibus suis: duo-
 decim principes per nationes
 suas. Et hi sunt anni
 vite Ismaelis, centum & tri-
 ginta & septē anni: & defecit
 & mortuus est: & congregat' est
 ad populū suū. Et habitavit
 ab Evila usque Agara, quæ est
 in regione Ægypti, pertingens
 usq; ad Affyriam, & regione
 omnium fratru suorum
 habitavit. Et hæc sunt gene-
 rationes Isaac, filii Abraham:
 Abraham genuit Isaac. Erat
 autem Isaac quadraginta an-
 norum ætatis, quando accepit
 sibi Rebecca filiam Barthele-
 my Syri, de Mesopotamia Sy-
 riæ, sororem Laban Syri, in
 uxorem.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * وَاَعْطَى اِبْرَاهِيمَ جَمِيعَ مَالِهِ لِيَسْكَفَ * وَلِيسَى الْاَمَانَةَ الَّتِي لِبَرَاهِيمَ وَهَبَ اِبْرَاهِيمَ هَبَاتٍ * وَصَفَّحَم
 6 * عَنْ اِسْكَفِ اَبْنِهِ فِي حَيَاتِهِ سَوْفًا اِلَى بَيْتِ الْاَسْرِ * وَهَذِهِ اَيَّامُ سَيِّ حَيَاتِهِ اِبْرَاهِيمَ الَّتِي عَاشَهَا مِائَةً
 7 * سِتَّةً وَخَمْسِينَ سَنَةً * ثُمَّ نَوَى اِبْرَاهِيمَ سَبِيحَةَ سَيِّحَا فَاذْ سَمِعَ مِنَ الْعَمَمِ * وَصَارَ اِلَى
 8 * قَوْمِهِ * وَفِيهِ اِسْكَافٌ وَاسْمَعِيلُ اَبْنَاهُ فِي الْمَعَانِ الْمَصْعَعَةِ فِي صَبْعَةِ عَقْرُونَ بَيْنَ صَوْحَرِ اَكْحِي
 9 * الَّتِي يَحْصَنُ مَمْرِي * اَلصَّبِيغَةُ الَّتِي اسْتَرَاهَا اِبْرَاهِيمُ مِنْ عَيْ حَبْتٍ * فَبَهَا فَبَرَّ اِبْرَاهِيمَ وَرَوَّجَتْ
 10 * سَانٌ * وَكَانَ بَعْدَ مَوْتِ اِبْرَاهِيمَ اَنْ بَارَكَ اللهُ فِي اِسْكَفِ اَبْنِهِ وَاقَامَ اِسْكَفُ عِنْدَ النَّبِيِّ اَلَّذِي
 11 * لِلْكَيْيِّ الرَّبِّي * وَهَذَا سَوْجُ بَوْلَيْدِ اِسْمَعِيلِ بَنِي اِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَلَدَتْهُ فَاحْصَرُ الْمَصْرِيَّةِ اَمَةُ سَانَ
 12 * لِابْرَاهِيمَ * هَذِهِ اَسْمَاءُ بَنِي اِسْمَعِيلِ حَسَبِ وَاكْمَرِ * بَكْرُ اِسْمَعِيلِ مَبْيَاوُتٌ وَفَيْدَارٌ وَادْبَابِلُ وَجَبْسَامُ
 13 * وَتَسْمَاعُ وَدَوْمَا وَفَسَا * وَجَدَاذُ وَجَمَا وَبَطْوَرُ وَوَأَسُ وَفَيْدَمَا * هَؤُلَاءِ بَنُو اِسْمَاعِيلِ وَهَذِهِ اَسْمَاءُهُمْ فِي
 14 * اَرْبَاعِيهِمْ وَصَفَّوهِمْ اَنْتَاعَسُرُ سَوْفِيَا لِمَمْرَمِ * وَهَذِهِ سَبُو حَيَاتِهِ اِسْمَعِيلِ مِائَةً سِتَّةً وَخَمْسِينَ
 15 * سَنَةً ثُمَّ نَوَى * وَلَمَّا مَاتَ صَارَ اِلَى قَوْمِهِ * وَسَاكَمُوهُ مِنْ رَوِيْلَةَ اِلَى اَكْحَارِ الَّذِي يَحْصَنُ مَمْرَ اِلَى اَنْ
 16 * كَحِي اِلَى الْمَوْصِلِ * وَاقَامَ يَحْصَنُ جَمِيعَ اَحْوِيَّةِ * وَهَذِهِ اَحْبَارُ اِسْكَفِ اَبْنِ اِبْرَاهِيمَ * اِبْرَاهِيمَ اَوْلَادُ
 17 * اِسْكَفِ * وَكَانَ اِسْكَفُ اَبْنِ اَبْرَاهِيمَ سِتَّةً حَيِّ سَوْجُ رَيْفَا بِنْتُ يَدْوَالِ اَلْاَبِيحِيِّ مِنْ قَدَانَ اَلْمِ
 18 * اَحْتُ لَابَانَ الْاَبِيحِيِّ * فَكَاتَبَتْ لَهُ رَوْجَةً *
 19
 20

Deditque Ebrahim omnia bona sua Is-
 6 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 7 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 8 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 9 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 10 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 11 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 12 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 13 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 14 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 15 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 16 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 17 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 18 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 19 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &
 20 hui Ebrahim, dedit Ebrahim dona, &

21 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
22 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
23 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
24 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
25 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
26 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
27 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
28 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
29 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
30 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
31 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
32 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
33 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
34 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'

Oravit; Isaac coram Domino pro uxore sua, quoniam sterilis erat: & suscepit Dñs orationem ejus; & concepit Rebecca uxor ejus. Et collidit filium in utero ejus; & ait Si sic mihi futurum erat, & ait quid ego concepit? Et abiit, ut quæreret oraculū à facie Dñi. Et ait ei Dñs; Duo populi sunt in viscibus tuis; & duo regna de utero tuo dividenter: & regnū regno fortius erit; & major serviet minori. Et impleti sunt dies ejus, ut pareeret: & ecce gemini in utero ejus erāt. Et egressus est primus rufus, totus quasi palii hispidum: & vocaverunt nomen ejus, Esau. Et postea egressus est frater ejus, & manus ejus tenebat plantam Esau: & vocavit nomen ejus, Jacob: Isaac autem erat sexaginta annorū & tatis, quando genuit eos. Et creverunt pueri; & fuit Esau vir venator, vir egrediens in agrū: Jacob autē erat vir perfectus, ministrer domus doctrine. Et dilexit Isaac Esau, quia de venatione ejus edebat: & Rebecca diligebat Jacob. Et coxit Jacob pulmentum: Et intravit Esau de agro, & ipse erat lassus. Et dixit Esau ad Jacob; Da mihi de coctione hac rufi, quia lassus sum ego: propterea vocatum est nomen ejus, Edom. Et ait Jacob; Vende mihi hodie primogenita tua. Et dixit Esau; Ecce ego vado ad mortem: & ait quid mihi primogenita? Et dixit Jacob, Jura mihi hodie; & juravit ei: & vendidit primogenita sua Jacob, Jacob autem dedit Esau panem & edulium lenium; & comedit & bibit; & surrexit & abiit: & parvipendit Esau primogenita.

21 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
22 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
23 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
24 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
25 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
26 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
27 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
28 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
29 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
30 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
31 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
32 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
33 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'
34 וצלי יצחק קרם יל לקבל את ה'

21 Et oravit Isaac Dominū pro uxore sua, quoniam sterilis erat, & concepit Rebecca uxor ejus. Tum conceptus est filius in medio ejus, dicitur: Si ita est, ego sum? & ait autem ut interrogaret Dominum. Responsum dedit Dominus, dicens: Quia sunt in ventre tuo duoque populi de viscibus tuis separabuntur, & populus populo peribit, majorque serviet minori. Cum autem impleti essent dies ejus ut pareret, ecce gemelli in ventre ejus. Exit autem prior rufus totus rufus, sicut palii hispidus, & vocavit nomen ejus Esau. Exit autem posterior vir rufus, & vocavit nomen ejus Jacob. Et coxit Jacob pulmentum, & intravit Esau de agro, & ipse erat lassus. Et ait Jacob ad Esau: Da mihi de coctione hac rufi, quia lassus sum ego. Propterea vocatum est nomen ejus Edom. Et ait Jacob: Vende mihi hodie primogenita tua. Et dixit Esau: Ecce ego vado ad mortem: quid mihi primogenita? Et dixit Jacob: Jura mihi hodie, & juravi ei: & vendidit primogenita sua Jacob. Jacob autem dedit Esau panem & edulium lenium, & comedit & bibit, & surrexit & abiit, & parvipendit Esau primogenita.

21 Et oravit Isaac Dominū pro uxore sua, quoniam sterilis erat, & concepit Rebecca uxor ejus. Tum conceptus est filius in medio ejus, dicitur: Si ita est, ego sum? & ait autem ut interrogaret Dominum. Responsum dedit Dominus, dicens: Quia sunt in ventre tuo duoque populi de viscibus tuis separabuntur, & populus populo peribit, majorque serviet minori. Cum autem impleti essent dies ejus ut pareret, ecce gemelli in ventre ejus. Exit autem prior rufus totus rufus, sicut palii hispidus, & vocavit nomen ejus Esau. Exit autem posterior vir rufus, & vocavit nomen ejus Jacob. Et coxit Jacob pulmentum, & intravit Esau de agro, & ipse erat lassus. Et ait Jacob ad Esau: Da mihi de coctione hac rufi, quia lassus sum ego. Propterea vocatum est nomen ejus Edom. Et ait Jacob: Vende mihi hodie primogenita tua. Et dixit Esau: Ecce ego vado ad mortem: quid mihi primogenita? Et dixit Jacob: Jura mihi hodie, & juravi ei: & vendidit primogenita sua Jacob. Jacob autem dedit Esau panem & edulium lenium, & comedit & bibit, & surrexit & abiit, & parvipendit Esau primogenita.

ויהו כיבדו בארץ מצרים
קרמה דיהו ביום אברהם ואל
יצחק ויתר אבימלך מלך
רבל שחא לרר

Et fuit fames in terrā: praeter famem priorē, quae fuit in diebus Abraham: & abiit Isaac ad Abimelech regem Philistinorum in Gerar.

ויהו כיבדו בארץ מצרים
קרמה דיהו ביום אברהם ואל
יצחק ויתר אבימלך מלך
רבל שחא לרר

ויהו כיבדו בארץ מצרים
קרמה דיהו ביום אברהם ואל
יצחק ויתר אבימלך מלך
רבל שחא לרר

VERS. SAM. (c) negotium meum in primogenitura (c) Askelonum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

21 ثم سجع اسكف الي الله خيال روحية اذ كانت عارفا فسمعها الله فحلمت ريفا روحية
22 ارحم الولدان في جوفها فحلمت لوعلمت ان الامر هكذا لم اطلبه ووصت لبلمس علما
23 من عبد الله فقال الله لها ان ابوي اميين في بطنك وكلا حرييين ممن في احساك يعقوبان
24 ويابيد احكفما اكتر من الاخر والاكسر يكدم الصعير فلما كملت ايام حملها تطرب ولدا
25 توامان في بطنها فخرج الاول احبيا كل بدينه كمدرة سعي فاسمياه العنص وبعد ذلك
26 خرج احوه ويد مساله يعقب العنص فاسمي يعقوب وكان اسكف ابن سلسن سنة اذ ولدا
27 ثم كبر العلمان فكان العنص رجلا عارفا بالصيد رجلا حراويا ويعقوب رجلا تام الفصائل
28 معما في الاحبى فاحب اسكف العنص المعروف بالصيد وريفا احبب يعقوب ثم طح يعقوب
29 طينكا فدخل العنص من الصكره وهو لا عب فقال العنص ليعقوب اطعمني من هذا الاخصر
30 الاحمر فاني لا عب ولدك سبي العنص الاحمر فقال يعقوب بعني اليوم بكدويك وقال العنص
31 هوذا انا مار الي الرب فلم تكون لي بكدويه فقال اخلف لي فحلف له وابعه بكدويه
32 واعطاه يعقوب حبرا وطينكا من عانس فاكل وسرب وصفي وادري العنص بالكدويه
34 الفصل السادس والعشرون
ثم كان جوع في البلاد سوي الجوع الاول الذي كان في ايام ابراهيم وصفي اسكف الي
ابنما ملك فلسطين الي الكوص

Targum Onkelos.

15 וכל ביוניו דני חפרו עברי זבדוהי
16 פלשה ומלונן עקרי: ואמר
17 וקפחא מנא לחוא: ואול סחמן
18 ורבו שוק ורפר יוד פירא
19 ריחוה קרו לחו אהוה: וחפרו
20 רגרו עם רגוחא ויעקו לממר
21 עסק ארי ארעסקו עמיה: וחפרו
22 וסחלק סחמן ורפא
23 וליא ופשיגא בארעא: וסליק
24 דליליא חלוא ואמר אלא אלגוריה
25 פסערד מסרו ואברכנו ואסנו וד
26 ויעקו בירא ואבילא אול לחויה
27 ואמר לדון ויעקו מדיון
28 ושלחוני מלכותון: ואמרו מחא
29 ויהוה פיר אסחאנא פיגא ובינה
30 ויגרו קרק עמך:

Et omnes puteos, quos foderunt
Abraham patris sui, obtraverunt
Palastini, & impleverunt
eius pulvere. Et ait Abimelech
ad Isaac: Recede a nobis, quonia
fortior nobis factus es valde.
Et abiit inde Isaac: & habitavit
iuxta torrente Gerar. Et moratur
Isaac, & fodit puteum aquarum,
que foderat in diebus Abraham
patris sui, & obtraverant eos
Philistini, postquam mortuus est
Abraham: appellavitque eos eisdem nominibus,
quos vocabat eos pater eius.
Et foderunt servi Isaac in torrente:
et invenerunt ibi puteum aquarum manantium.
Et rixati sunt pastores Gerar, cum pastoribus Isaac,
dicentes, Nostri est aqua: &
vocavit nomen putei, Litrigui;
quod quod litigaverunt cum eo.
Et foderunt alium puteum; &
super eum quoque rixati sunt:
& vocavit nomen eius, Adversari.
Et ascendit inde, & fodit puteum
aliu; et non rixati sunt super eum:
et vocavit nomen eius, Rooboth;
quonia nunc dilatavit nos Dominus,
et crederet nos facit super terram.
Et ascendit inde in Bersabee,
et apparuit ei Dominus in nocte illa;
& ait, Ego Deus Abraham patris tui:
ne timeas, quia in adiutorium tuum erit verbum meum;
et benedicam tibi, et multiplicabo filios tuos,
propter Abraham servu meum.
Et edificavit ibi altare,
et oravit in nomine Domini;
et tendit ibi tabernaculum suu;
et foderunt ibi servi Isaac puteu.
Abimelech autem abiit ad eum de Gerar,
comitatus amicis suis, et Philoc principe exercitus sui.
Dixit eis Isaac: Ut quid venistis ad me?
vos autem odistis me, et dimisitistis a vobis.
Et dixerunt, Videntes vidimus, quonia erat verbum Domini in adiutorio tuo:
et diximus, confirmetur nunc iuramentum quod erit inter patres nostros,
inter nos et te: et incausum pactum tecum.

15 וכל ביוניו דני חפרו עברי זבדוהי
16 פלשה ומלונן עקרי: ואמר
17 וקפחא מנא לחוא: ואול סחמן
18 ורבו שוק ורפר יוד פירא
19 ריחוה קרו לחו אהוה: וחפרו
20 רגרו עם רגוחא ויעקו לממר
21 עסק ארי ארעסקו עמיה: וחפרו
22 וסחלק סחמן ורפא
23 וליא ופשיגא בארעא: וסליק
24 דליליא חלוא ואמר אלא אלגוריה
25 פסערד מסרו ואברכנו ואסנו וד
26 ויעקו בירא ואבילא אול לחויה
27 ואמר לדון ויעקו מדיון
28 ושלחוני מלכותון: ואמרו מחא
29 ויהוה פיר אסחאנא פיגא ובינה
30 ויגרו קרק עמך:

VERSIO SAMARITANA.

15 וכל ביוניו דני חפרו עברי זבדוהי
16 פלשה ומלונן עקרי: ואמר
17 וקפחא מנא לחוא: ואול סחמן
18 ורבו שוק ורפר יוד פירא
19 ריחוה קרו לחו אהוה: וחפרו
20 רגרו עם רגוחא ויעקו לממר
21 עסק ארי ארעסקו עמיה: וחפרו
22 וסחלק סחמן ורפא
23 וליא ופשיגא בארעא: וסליק
24 דליליא חלוא ואמר אלא אלגוריה
25 פסערד מסרו ואברכנו ואסנו וד
26 ויעקו בירא ואבילא אול לחויה
27 ואמר לדון ויעקו מדיון
28 ושלחוני מלכותון: ואמרו מחא
29 ויהוה פיר אסחאנא פיגא ובינה
30 ויגרו קרק עמך:

15 idem omnes puteos quos foderunt
Abraham patris eius obtraverant
eos terram. Dixitque Abimelech
ad Isaac: Discede a nobis, et quod
magnificatus es nobis valde.
Abiit inde Isaac, & habitavit iuxta
torrente Gerar, & tenuit ibi
puteos aquarum quos foderat
Abraham patris sui, & obtraverant
eos Philistini post mortem
Abraham, & appellavit eos
nominibus iuxta nomina que imposuerat eis
pater eius. Et foderunt servi
Isaac in valle, & invenerunt
ibi puteum aquarum (f) vocavit.
Rixati autem quomodo sunt
pastores Gerar cum pastoribus
Isaac, dicentes, Nostri sunt aquarum,
ideam vocavit nomen putei (g) Hefsch,
quia (h) rixati fuerant cum eo.
Foderunt ita is puteum cum eo,
et contendant inter vos proper eum,
& vocavit nomen eius Sarata.
Et migravit inde, &
edificavit puteum alium super quo
rixati non sunt, quomodo vocavit
(h) Rehoboth, dicens, Quia nunc dilatavit nos Dominus,
& fructificavit vobis in terra.
Et ascendit inde Bersabee,
& apparuit ei Dominus in nocte illa,
& ait, Ego sum Deus Abraham
patris tui, ne timeas, quia ego sum tecum,
& benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum
propter Abraham servum meum.
Et edificavit ibi altare,
& invocavit nomen Domini,
& tendit ibi tabernaculum suum,
& foderunt ibi servi Isaac.
Abimelech autem venit ad Isaac
cum deo Gerar, & Philoc principis exercitus eius.
Iis porro dixit Isaac, Quare venistis ad me cum vos odistis me,
& dimisitistis me a vobis?
Et respondit, Videntes vidimus quod dixerimus,
quonia iuramentum tuum erat in adiutorio tuo:
& inter nos & te, & percutimus factum tecum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 وجميع الابار التي حفرها عندئذ ابنه في ايام ابراهيم ابنه
16 ثم قال اسمع لاسكاف ارض من عندنا فانك قد عظمت منا جدا
17 اسكف قديل في وادي اكلوص وامام ثم سمع عاد اسكف حفر ابار الماء التي كانت حوت في
18 ايام ابراهيم ابنه وسدها القاسطيون بعد موته
19 اسكف في الوادي وجدوا ثم بيروا عذب فاصصم عاد اكلوص مع عاد اسكف فابلسن
20 هذا الماء لنا وسمي التيرسع لما استعدوا معه
21 فاسماها ذات العباد ثم اسفل من ثم وحقرو بيروا احري ولم يخصموا عليها
22 ذات السعة وقال الان يوسع الله علينا ويمننا في التيك
23 ويطاهر له ملك الله في تلك التيك وقال له عنه اما اله ابراهيم انك لا تحف فاني
24 معك ابارك عليك واكثر نسلك بسبب ابراهيم
25 وند سم مصبريه وكرا ثم عند اسكف بيروا وليمال صار اليه من اكلوص واحرات
26 وند سم مصبريه وكرا ثم عند اسكف بيروا وليمال صار اليه من اكلوص واحرات
27 وطرد عوي من عندكم فقالوا اما قد علينا ان الله معك
28 بينا وبينك

Et omnes puteos, quos foderat
pater sui in diebus Abraham patris sui,
Palastini jam clausurant, impleverantque
eos terram. Dixitque Abimelech
ad Isaac: Discede a nobis, et quod
magnificatus es nobis valde.
Abiit inde Isaac, & habitavit iuxta
torrente Gerar, & tenuit ibi
puteos aquarum quos foderat
Abraham patris sui, & obtraverant
eos Philistini post mortem eius:
& vocavit eos nominibus, quosdam modum
nominaverat eos pater suus.
Cumque foderent servi Isaac in valle,
invenerunt ibi puteum aquarum dilis.
Et contendant inter nos, & percutimus factum tecum.
Dixitque Abimelech ad Isaac,
Nostri sunt aquarum, quod operose egissent cum eo.
Et foderunt alium puteum,
& contendant inter nos, unde vocavit eum, Puteum contrationis.
Deinde discessit illinc, & foderunt alium puteum,
& non litigaverunt de illo, quocirca dixitque illi, Puteum dilatationis, dicitque:
Nunc dilatabit Deus nobis, & augetib nos in regione.
Deinde ascendit illinc ad puteum Sarata.
Et apparuit ei Angelus Dei in illa nocte,
& ait illi de eo, Ego sum Deus Abraham patris tui;
ne timeas, quia tecum sum, & benedicam tibi,
& multiplicabo progeniem tuam propter Abraham.
Edificavitque ibi altare,
& invocavit nomen Dei, & tendit ibi tentorium suum,
& foderunt ibi servi Isaac puteum.
Abimelech autem venit cum Chalus, cum suis
Abroth contra Isaac, & Philoc principe exercitus sui.
Dixit autem ad Isaac,
Quare venistis ad me, & vos odistis me, & expulistis me a vobis?
Dixerunt: Fam cognovimus quod Deus sit tecum, diximusque:
Sic modò iuramentum inter nos & te.

15 Et omnes puteos, quos foderat
pater sui in diebus Abraham patris sui,
Palastini jam clausurant, impleverantque
eos terram. Dixitque Abimelech
ad Isaac: Discede a nobis, et quod
magnificatus es nobis valde.
Abiit inde Isaac, & habitavit iuxta
torrente Gerar, & tenuit ibi
puteos aquarum quos foderat
Abraham patris sui, & obtraverant
eos Philistini post mortem eius:
& vocavit eos nominibus, quosdam modum
nominaverat eos pater suus.
Cumque foderent servi Isaac in valle,
invenerunt ibi puteum aquarum dilis.
Et contendant inter nos, & percutimus factum tecum.
Dixitque Abimelech ad Isaac,
Nostri sunt aquarum, quod operose egissent cum eo.
Et foderunt alium puteum,
& contendant inter nos, unde vocavit eum, Puteum contrationis.
Deinde discessit illinc, & foderunt alium puteum,
& non litigaverunt de illo, quocirca dixitque illi, Puteum dilatationis, dicitque:
Nunc dilatabit Deus nobis, & augetib nos in regione.
Deinde ascendit illinc ad puteum Sarata.
Et apparuit ei Angelus Dei in illa nocte,
& ait illi de eo, Ego sum Deus Abraham patris tui;
ne timeas, quia tecum sum, & benedicam tibi,
& multiplicabo progeniem tuam propter Abraham.
Edificavitque ibi altare,
& invocavit nomen Dei, & tendit ibi tentorium suum,
& foderunt ibi servi Isaac puteum.
Abimelech autem venit cum Chalus, cum suis
Abroth contra Isaac, & Philoc principe exercitus sui.
Dixit autem ad Isaac,
Quare venistis ad me, & vos odistis me, & expulistis me a vobis?
Dixerunt: Fam cognovimus quod Deus sit tecum, diximusque:
Sic modò iuramentum inter nos & te.

Targum Onkelos.

29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא

Si feceris nobiscum malis; sicut non noxam tibi, & sicut fecim' tecum tantummodo bonum, & dimittimus te in pace: tu nunc benedictus es Dñi. Fecitq; & comederunt, & ebiberunt. Et surrexerunt mane; & juraverunt unusquisq; fratri suo: & dimisit eos Isaac; & profecti sunt ab eo in pace. Et fuit in ipso die, & venerit fersu Isaac, et nunciaverunt ei de puteo quod foderant: et dixit ei, Invenimus aquam. Et vocavit eum Sebaa; propterea nomen civitatis fuit Berlabec, usq; in diē hanc. Eratq; Esau atatis quadraginta annorum, & accepit uxore Judith, filiam Beer' Ethrai; & Basemath, filiā Elon Ethrai. Et fuerunt rebelles & irritatrices, contra mandatum Isaac & Rebeccæ.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא

Ne facias nobis malum, sicut non tetigimus te, & sicut fecim' tibi tam bonum, & dimittimus te in pace: Tu nunc benedictus es a Domino. Fecit autem eis convivium, & comederunt, & ebiberunt. Surrexeruntque mane, & juraverunt unusquisque proximo suo: sicut fuit ab eo in pace. Factum est quoque illis die, ut venirent fersu Isaac, & annuntiarent ei de puteo quem foderant; & dixerunt ei: Invenimus aquam. Et vocavit eum Sebaa, Ideo nomen civitatis fuit Berlabec: quia in hunc diem. Cum autem esset Esau aetatis quadraginta, accepit uxorem Judith filiam Beer' Ethrai, & Basemath filiam Elon Ethrai. Quae fuerunt contrarias sententiae Isaac & Rebeccæ.

29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא

ET CAP. XXVII.
Et factū est cum senisset Isaac, caligaverunt oculi ejus, & videre non poterat: vocavitq; Esau, filiū suū majorē, & dixit ei, Fili mi; & dixit ei, Ecce ego. Et ait, Ecce nunc senui: nescio diē quā moriturus sum. Et nunc, tolle obsecro arma tua; gladium tuum, & arcum tuum: & egredere in agrū, & venare mihi venationē. Et fac mihi edulia, sicut dilexi, & affer mihi, ut comedā: & benedicat tibi anima mea: & antequam moriar. Et Rebecca audivit, quando loquebatur Isaac cum Esau filio suo: et abiit Esau in agrū, ad venandum venationē, ut afferret. Et Rebecca ait Jacob filio suo, dicens: Ecce audivi patrē tuum, loquentē cum Esau fratre tuo, et dicens, Affer mihi venationem, & fac mihi edulia, ut comedā: & benedicat tibi coram Dño, ante mortem meā. Et nāc fili mi, acquiesce mihi: ut quod ego precipio tibi. Vade nunc ad oves, et tolle mihi inde duos hœdos caprarum optimos: & faciam ex eis edulia patri tuo, sicut dilexit.

VER. SAM.
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
29 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
30 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
31 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
32 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
33 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
34 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא
35 אדם תעביר ענאן בישא כמא דלא

Et factum est postquam senavit Isaac, & cœcatus sunt oculi ejus, ut non videret Esau filium suum majorem nativitate dicit, Fili mi, responditque, Ecce me. Et dicit, Ecce nunc senui, non cognosco diem mortis mee. Nunc autem scire queo in summa tua, obsecro arma tuam, & arcum tuum; & exi in campos, & venare mihi venationem. Facitque mihi edulia quales amo, affertque mihi, & comedam: sicut dicitur in Rebecca autem audivit verbum Isaac ad Esau filium suum: fuit itaque Esau in campis, ut venaret venationem quam afferret. Tunc Rebecca locuta est filio suo, dicens: Ecce audivi patrem tuum loquentem ad Esau fratrem tuum, dicens: Affer mihi venationem, & fac mihi edulia, ut comedā: & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. Nunc autem scio quid vocem meam, sicut ego praecipio tibi. Vade nunc ad oves, & accipe inde duos hœdos caprarum optimos, & prepara tuos in edulias patri tuo quales amo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 *وتعاهدك عهدا الاتصع بنا سلا * كما لم نؤذك * وكا صنعنا بك حيرا كحوا واطلقناك بسلا *
30 *فان الآن مبارك من الله * فصنع لهم بحلسا واكلوا وسربوا * وادجوا بالعداه * تحلف كل امرئ
31 *لاصه * فاطلعهم اشكف ومصوا من عيده بسلا * فلما كان في ذلك اليوم جاء عبد اشكف
32 *فاجبروه بسبب البئر التي حفروا وقاتلوا له فد وجدنا ماء * فاسماها سبعة وليك اسم القرية بير
33 *سبع الي هذا اليوم * ولما صار العنص ابن اربعين سنة تروح امرأه اسمها يهوديت بنت ايلون
34 *اكري * واسمات بنت ايلون اكري * فكانت تحالفي راوي اشكف وريعا *
35 *الفصل السابع والعشرون *
ولما ساج اشكف صنعت عياده عن النطر * فدعا بالنعص ابنة الاكبر فقال يا بني * قال لبيك *
قال هوذا انا قد سمعت ولا اعلم يوم موئي * والان احمل اليك سلاحك ووسك واحرج الي الصخرة
فصدي صيدا * واصليكه في الورا كما احب * واتي بي لها اكل منها لكي تباركك نفسي قبل
ان اموت * وسمعت ربي حين كلم اشكف بذلك العنص ابنة * فلما مصي العنص الي الصخرة
ليصيد صيدا ويا بني به * فالت ربي ليعقوب انها فولاه هوذا قد سمعت اباك يتكلم العنص احاك
فان * ابني يصيد واصليخ في الورا اكل منها * واباركك بين يدي الله قبل موئي * والان يا بني
اقبل مني بما امرتك به * امض الي العنص وجد في من ثم جد بين من العنص جدين * واصليكهما
الورا لاسك كما احب *

Et paciscimus tecum pactum, ne facias in nos malum, sicut non tetigimus te, & quemadmodum fecimus in te bonum facerem, & dimittimus te in pace; tu ergo modis et benedictus es Deo. Fecitque eis convivium, & comederunt et ebiberunt. Et surrexerunt mane, et juravit unusquisque fratri suo. Dimittis, es Isaac, et abierunt ab eo in pace. In illa vero die cœcavit fersu Isaac, et nunciaverunt ei de puteo quem foderant; & dixerunt ei, Invenimus aquam. Et vocavit eum Sebaa; & propterea nomen urbis est Putus Sabaa usq; in hunc diem. Cuiusque factus est Esau filius quadraginta annorum: duxit uxorem Judith filiam Beer' Ethrai, & Basemath filiam Elon Ethrai. Erantque contrarias sententiae Isaac et Rebeccæ.

CAP. XXVII.
Et cum senisset Isaac, debilitati sunt oculi ejus, ut non videret Esau filium suum majorem nativitate dicit, Fili mi, ait, Quid tibi placet? Dixit, Ecce ego jam senavi, nec scio diem mortis mee: Iamque queo in summa tua, obsecro arma tuam, & arcum tuum; & exi ad campos, & venare mihi venationem. Prepara etiam mihi edulia quales amo, uti affertque mihi, ut comedam: sicut dicitur in Rebecca autem audivit verbum Isaac ad Esau filium suum: fuit itaque Esau in campis, ut venaret venationem quam afferret. Tunc Rebecca locuta est filio suo, dicens: Ecce audivi patrem tuum loquentem ad Esau fratrem tuum, dicens: Affer mihi venationem, & fac mihi edulia, ut comedam: & benedicam tibi coram Domino ante mortem meam. Et nunc autem scio quid vocem meam, sicut ego praecipio tibi. Vade nunc ad oves, & accipe inde duos hœdos caprarum optimos, & prepara tuos in edulias patri tuo, quales amo optat.

19 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

19 Et vocavit nomen loci illius Bethel: nomen autem civitatis Luz prius vocabatur.

20 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

20 Et vocit Jacob votum, dicens: Si fuerit verbum Dei in adjutorium meum, & custodierit me in via hac, in qua ego ambulo; & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum.

21 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

21 Et reversus fuero in pace in domum patris mei: & erit mihi verbum Domini in Deum. Et lapis iste, quem posui in titulum, erit super quem serviam coram Domino: & omnium que dederis mihi, unum ex decem separabo coram te.

19 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

20 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

21 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

C A P. XXIX.

1 Et levavit Jacob pedes suos, & abiit in terram filiorum Orientis. Et vidit, & ecce puteus in agro, & ecce ibi tres greges ovium, accubantes juxta eum; quia de puteo illo adaquabantur greges: & lapis grandis erat super os putei.

VERSIO SAMARITANA.

19 וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל וקרא ית שמו דאתר דבית אל

C A P. XXIX.

Postea levavit Jacob pedes suos, & abiit in terram filiorum Orientis. Conspexitque, & ecce puteus in agro, & tres greges ovium accubantur prope eum, quia de puteo illo potabatur greges; lapis autem ingens erat ad os putei. Et congregabantur ibi omnes pastores, & revolvabant lapidem ab ore putei, & potabantur; & reponebant lapidem super os putei in loco suo. Dixit autem eis Jacob: Fratres, quid estis? & respondit eis: De Ana nos sumus. Et dixit eis, Num cognoscitis Laban filium Rebeccae? & responderunt, Cognoscimus. Dixitque illis, Num pax est? & responderunt, Pax est. Et ecce Rachel filia eius venit cum ovibus. Dixit quoque tunc eis, Ecce dies adhuc magnus, nonnumquam congregandus, potate oves, & abite, pascite. Et dixerunt, Non possumus donec converterint omnes pastores, & revolvant lapidem ab ore putei, tunc potabuntur oves. Adhuc colloquebatur eis, cum Rachel venisset cum ovibus quae erant super sui, pascibat enim oves.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 وسمي ذلك الموضع بيت ايل * واما اسم العريه اولا * ثم تدر يعقوب نذرا قائلا ان كان الله معي وحظي في هذه الطريق التي انا سالكها * وروفي حبل اءكله وبنوا البسه * ورجعت سائلا الي بيت ابي * وكان الله لي وليا * فان هذا الحبر الذي جعلته دكا يكون لي بيتا * وجميع ما يرزقني اعسن نعترا لك *

Et appellavit locum illum Bethel; at in nomine ubi prius erat Luz. Deinde vocavit Jacob votum, dicens: Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in hac via per quam ego ambulo, & concesserit mihi panem ad manducandum, & vestem ad induendum. Et reversus fuero in domum patris mei, & steterunt super me in hac via per quam ego ambulo, & congregati sunt mihi pastores prope eum, quia potabatur greges ex ipso puteo, & saxum magnum erat super os ejus. Et quando congregabantur pastores gregum, revolvebant saxum ab ore putei, & potabantur; & reponebant illud in loco suo. Dixit autem ad eos Jacob: Curiales estis fratres? Dixerunt, Ex Haran. At illis: Cognoscitisne Laban filium Rebeccae? Dixerunt, Ita. At illis: Incolimusne? Dixerunt, Ita. Et ecce Rachel filia ipsius veniens est cum ovibus. Tunc dixit eis: Ecce dies adhuc magnus est, neque est tempus colligendi avena: potate oves, & ducite eas, & pascite illas. Dixerunt, Non possumus id, donec congregentur pastores gregum, & revolvantur saxum ab ore putei, & potemus oves. Dum ipse alloquebatur eis, venit Rachel cum ovibus patris sui, erat enim illa pastor.

الفصل التاسع والعشرون

1 ثم رفع يعقوب رحليه ومصي الي بلد اهل السرف * فباري فاذا بدر في التصكره * واذا نكته قطعان من العنم رايعه عندها لانها تسقي الرعاه منها العظمان * وحين عظمه علي فيها * وكان اذا اجتمع رعاه العظمان دجروا الحبر عن فم البئر وسقوا العنم ثم رجعوا الى موضعه * فقال لهم يعقوب من اين اسم يا احوه * قالوا من حران * فقال لهم اتعمرون لان ابن احوه * فقالوا نعم * فقال لهم اسالهم هو فالتوا نعم وهدوا راحيل اسم جانه مع العنم * ثم قال لهم هودا الهار بعد كبر رليس هو وبت انصمام البسه * فاسقوا العنم وامضوا لها فارعوا * قالوا لا تطيب ذلك الي ان تجتمع رعاه العظمان ويخرجوا الحبر عن فم البئر وسقوا العنم * سيما هو يحاطهم جاءت راحيل مع عنم ابيها * لانها كانت رايعه *

C A P. XXIX.

Deinde levavit Jacob pedes suos & abiit in regionem incolatum Orientis. Viditque, & ecce puteus in campo, & ecce tres greges ovium accubantes prope illum, quia potabatur pastores ex ipso puteo, & saxum magnum erat super os ejus. Et quando congregabantur pastores gregum, revolvebant saxum ab ore putei, & potabantur; & reponebant illud in loco suo. Dixit autem ad eos Jacob: Curiales estis fratres? Dixerunt, Ex Haran. At illis: Cognoscitisne Laban filium Rebeccae? Dixerunt, Ita. At illis: Incolimusne? Dixerunt, Ita. Et ecce Rachel filia ipsius veniens est cum ovibus. Tunc dixit eis: Ecce dies adhuc magnus est, neque est tempus colligendi avena: potate oves, & ducite eas, & pascite illas. Dixerunt, Non possumus id, donec congregentur pastores gregum, & revolvantur saxum ab ore putei, & potemus oves. Dum ipse alloquebatur eis, venit Rachel cum ovibus patris sui, erat enim illa pastor.

ספר בראשית : כמ

Verfio VULG.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

fratris Laban filiam Rachel Jacob vidit quando feit Et
 10 ויהי כאשר נאה יעקב את רחל בת לבן אחיו
 Jacob accessit & suz matris fratris Laban pcedens & suz matris
 יעקב נאחז את רחל בת לבן אחיו יעקב
 Laban pcedibus dedit potum & putei ore d'fuper lapidem revoluit &
 ויגל את האבן סלע פה הפאר ויעקב את רחל לבן
 elevavit & Rachel Jacob ob osculatus Et suz matris fratris
 11 וישק יעקב לרחל וישק
 frater quod Rachel Jacob nunciaverat Et scivit & suam vocem
 12 את קולו ויבד יעקב לרחל כי אחי
 suo patri nunciavit & scucurrit & ihsz Ribcal filius quod & ihsz sui patris
 13 ויהי כאשר נאה יעקב את רחל בת לבן אחיו
 suz matris fratris Jacob audire cum fuit Et
 14 ויהי כאשר נאה יעקב את רחל בת לבן אחיו
 cum fecit venire & cum est osculatus & scit est plexatus & ihsz
 לקראתו ויבא ויבא ויבא
 ihsz ihsz omnia Laban ipi narravit & suam domum ad
 15 ויבא יעקב לרחל בת לבן אחיו
 eo & habitavit Et su meo caro & meo os Profecto : Laban ei dixit Et
 16 ויאמר לו לבן יעקב עמי יעקב
 su meo frater quia Na : Jacobus ipse Laban dixit Et aliterum mensum
 17 חדש ימים ויאמר לבן יעקב יעקב
 Laban ipse Et tua merces que ihsz indica & gratis mihi servies
 18 ועבדתי חנם הגדה לי מה ששפרה : ורחל
 Rachel minoris nomen & Leah majoris nomen ; filiz due
 שתי בנות שם הגדה לאה ושם הקטנה רחל
 aspectu pulchra & forma pulchra erat Rachel & teneri Leah oculi Et
 19 ועני לאה רבות ירחי ויפת תאר ויפת
 annos septem tibi serviam : dixit & Rachel Jacob dilexit Et
 20 ויאבד יעקב את רחל ויאמר רחל
 eam ne dare Bonum : Laban dixit Et minor tuu hili Rachel in
 21 כרחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב חתמי אחת
 Jacob servivit Et mecum manet alteri viro eam ne dare tibi
 22 לך כחתי אחת לאיש את שבה עמי : ויעבר יעקב
 annos ahsz fructus eius oculis in fuerunt Et annos septem Rachel in
 23 כרחל שבע שנים והיו בניו מימי אחרים
 Da : Laban ad Jacob dixit Et eam se di genito in
 24 בארבעת אחת : ויאמר יעקב אל לבן הבחאת
 eam ad ingrediari & mei dies fuit completi quia meam uxorem
 25 אשרתי בני מתי ויבא ויבא ויבא
 conviviavi feci & ihsz viros omnes Laban congregavit Et
 26 ויאמר לבן את כל אנשי המקום ויעבד
 eum ad eam fecit venire & sua filia Leah accepit & ihsz in fuit Et
 27 ויהי בערב ויפת את לאה בחו ויבא אחת אליו
 filia ancilli Zilpah ei Laban dedit Et eam ad eum ingressus fuit
 28 ויבא אליו ויהי לבן לאה זלפה ויבא
 Leah ipsa ecce & ihsz in fuit Et ancillam suam filiam Leah ipse
 29 ללאה בתו שפחה : ויהי בכפר והגדה לאה
 eam servivi Rachel in Nonne mihi fecisti hoc Quid : Laban ad dixit &
 30 ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא כרחל עבדתי עמך
 ? me decepsisti quid ut Et
 31 ויבא רחל ויבא ויבא

LAT.

Quam cum vidisset Jacob, et
 sciret confortatam suam, et
 ovæque Laban avunculi sui:
 amovit lapidem quæ puteus
 claudebatur. Et adæquato grege
 osculatus est eam, et eleva-
 vit vocem flevit. Et indicavit ei
 quod frater esset patris sui, &
 filius Rebecca: ar illa festi-
 nans nunciavit patri suo. Qui
 cum audisset venisse Jacob fi-
 lium sororis suæ, accurrît ob-
 viam ei: complexusque eum, &
 in oscula reuens, duxit in do-
 mum suam. Auditis autem
 quæ itineris, Respondit, Os
 meum es, et caro mea. Et post-
 quàm impleti sunt dies men-
 sis unius, Dixit ei, Num quia
 frater meus es, gratis servies
 mihi? dic quid mercedis ac-
 cipias. Habebat verò duas fi-
 lias: nomè majoris, Liam: no-
 verò appellabatur, Rachel.
 Sed Lia lipis erat oculis: Ra-
 chel decorâ facie, & venustò
 aspectu. Quâ diligens Jacob,
 ait; Serviam tibi pro Rachel
 filia tua minore, septem an-
 nis. Respondit Laban, Melius
 est ut tibi eam dem, quàm
 alteri viro: mane apud me.
 Servivit ergo Jacob pro Ra-
 chel septem annis: & vide-
 bantur illi pauci dies præ a-
 moris magnitudine. Dixitque
 ad Laban, Da mihi uxorem
 meam: quia iam tempus im-
 pletum est, ut ingrediar ad il-
 lam. Qui vocatis multis ami-
 corum turbis ad convivium,
 fecit nuptias. Et vesperè Lia-
 am filiam suam introduxit ad
 eum, Dans ancillam filiz,
 Zelpham nomine. Ad quam
 cum ex more Jacob fuisset
 ingressus, factò manè vidit
 Liam. Et dixit ad forerum su-
 um; Quid est quod facere vo-
 luiti? nonne pro Rachel
 servivi tibi? quare imposu-
 isti mihi?

cum Translatione LATINA.

Factum est autem, ut vidit Ja-
 cob Rachel filiam Laban fratris
 matris suæ: accessit Jacob, re-
 volvitque lapide ab ore putei,
 & adducit ovæ Laban fratris
 matris suæ. Osculatusque est
 eam, & elevavit vocem, & fle-
 vit. Et indicavit ipsi Rachel,
 quia frater patris eius esset,
 & quia filius Rebecca esset. Et
 curvens illa nunciavit patri suo
 secundum verbum hæc. Factum
 est autem, in audientibus Laban
 quod filius sororis suæ, accurrît
 obviam ei: & complexus eum
 osculatus est, & induxit eum in
 domum suam: Et paravit ipsi
 Laban omnes sermone bos. Et
 dixit ei Laban, De offibus meis
 de carne mea es tu. Et fuit cum
 eo mensum diem unum. Dixit enim
 Laban ipsi Jacob, Quia enim
 frater meus es, non servies mihi
 gratis. Indica mihi, quæ merces
 tui est. Evant autem Laban due
 filiz: nomè majoris, Liam: no-
 men junioris, Rachel. Oculi autem
 Lia infirmi, Rachel autem erat
 pulchra specie, & decora aspe-
 ctu. Quâ diligens autem Jacob
 ipsam Rachel, & dixit; Serviam
 tibi septem annos pro Rachel
 filia juniori. Dixit autem ei
 Laban, Melius est dare meam
 tibi, quàm dare meam viro al-
 teri: habita mecum. Et servavit
 Jacob pro Rachel septem annos:
 et fuerunt in conspectu eius pau-
 ci dies, quæ ipse dicit, quæ
 ipse dicit, quæ ipse dicit. Et
 fuit cum eo mensum diem unum.
 Dixit enim Jacob ad Laban, Da
 mihi uxorem meam. Quia iam
 impleti sunt dies, ut ingrediar
 ad eam. Congregavit autem
 Laban omnes viros suos, &
 fecit convivium. Et vesperè
 introduxit ad Jacob ancillam
 suam Zelpham nomine. Ad quam
 cum ingressus fuisset Jacob,
 factò manè vidit Liam. Et
 dixit ad forerum suum; Quid
 est quod facere voluiti? nonne
 pro Rachel servivi tibi? quare
 imposuisti mihi?

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * ויהי כשנאה יעקב את רחל בת לבן אחיו
 11 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 12 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 13 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 14 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 15 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 16 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 17 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 18 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 19 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 20 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 21 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 22 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 23 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 24 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו
 25 * ויעבר יעקב את רחל בת לבן אחיו

10 * Quam cum vidisset Jacob, et
 sciret confortatam suam, et
 ovæque Laban avunculi sui:
 amovit lapidem quæ puteus
 claudebatur. Et adæquato grege
 osculatus est eam, et eleva-
 vit vocem flevit. Et indicavit ei
 quod frater esset patris sui, &
 filius Rebecca: ar illa festi-
 nans nunciavit patri suo. Qui
 cum audisset venisse Jacob fi-
 lium sororis suæ, accurrît ob-
 viam ei: complexusque eum, &
 in oscula reuens, duxit in do-
 mum suam. Auditis autem
 quæ itineris, Respondit, Os
 meum es, et caro mea. Et post-
 quàm impleti sunt dies men-
 sis unius, Dixit ei, Num quia
 frater meus es, gratis servies
 mihi? dic quid mercedis ac-
 cipias. Habebat verò duas fi-
 lias: nomè majoris, Liam: no-
 verò appellabatur, Rachel.
 Sed Lia lipis erat oculis: Ra-
 chel decorâ facie, & venustò
 aspectu. Quâ diligens Jacob,
 ait; Serviam tibi pro Rachel
 filia tua minore, septem an-
 nis. Respondit Laban, Melius
 est ut tibi eam dem, quàm
 alteri viro: mane apud me.
 Servivit ergo Jacob pro Ra-
 chel septem annis: & vide-
 bantur illi pauci dies præ a-
 moris magnitudine. Dixitque
 ad Laban, Da mihi uxorem
 meam: quia iam tempus im-
 pletum est, ut ingrediar ad il-
 lam. Qui vocatis multis ami-
 corum turbis ad convivium,
 fecit nuptias. Et vesperè Lia-
 am filiam suam introduxit ad
 eum, Dans ancillam filiz,
 Zelpham nomine. Ad quam
 cum ex more Jacob fuisset
 ingressus, factò manè vidit
 Liam. Et dixit ad forerum su-
 um; Quid est quod facere vo-
 luiti? nonne pro Rachel
 servivi tibi? quare imposu-
 isti mihi?

MS. A. (Z) Παρχηλη θυγατέρα (u) αυτης και προσελθων (θ) ανιγγε-
 λεν (i) Καθ' ηρανση (x) αυτης (u) της ελε. Ηγαπησεν (v) εφ' i
 Παρχηλη (ε) ετιματην. Επειεν ζ Ιαχαβ (o) Αποδωσ (σ) μηδενα μου, εως ο
 εισηγγαγεν αυτην σφδς (σ) Λαβαν Ζελφαν τη θυγατρει αυτης την παυ-
 δισαν (τ) Ιαχαβ Λαβαν, (u) εδελουσα σοι;

Et cum vidisset Jacob Rahelem filia-
 ni fratris matris suæ, & ovæ Labani fratris
 matris suæ: accessit Jacob, revolutusque la-
 pide ab ore putei, adducit ovæ Labani
 fratris matris suæ. Osculatusque est
 eam, & sublatâ voce, flevit. Et indicavit
 ei Jacob Rahelem fratrem se esse patris eius, &
 filium Rebecca: et effe: illa verò currens,
 indicavit patri suo. Cùmque, audisset Laban
 famâ Jacobi filii sororis suæ, accurrît in oc-
 cursum ejus, cùmque amplexatus atque de-
 culatus est, & adduxit eum domum suâ. Nar-
 ravitque Labano omnia verba hæc. Dixit
 ei Laban, Verè os meum tu es, & caro mea.
 Commoratusque est apud eum circiter men-
 se diem unum. Dixit verò Laban ad Jacob, Li-
 cet verè frater me' sis, servies mihi gratis?
 indica mihi quæ sit merces tua. Laban au-
 tem duas habebat filias, nomen majoris Lea:
 nomen verò minoris Rahelem, Pormò oculi
 Leæ teneri erant, Rahelem autem formosa erat
 aspectu, & decora vultu. Dilixit autè Jacob
 Rahelem, & ait, Serviam tibi septè annis pro
 Rahele filia tuâ minore. Inquit ei Laban,
 Satius est ut eam dem tibi, quàm ut dem
 eam alii homioi: mane apud me. Servivit
 ergo Jacob pro Rahele septem annis, fue-
 runtque in oculis ejus quæ dies pauci,
 quoniam adamabat eam. Dixitque Jacob ad
 Laban, Da mihi uxorem meam, siquid ex-
 pleti sunt dies, & ingrediar ad eam. Convo-
 cavit igitur Laban omnes homines loci illi-
 us, & fecit convivium. Cùmque esset ve-
 spera, adduxit Leam filiam suam, eamque in-
 troduxit ad eum, & ingressus est illam.
 Dedit quoque Laban Leæ filiz suæ Zelphâ
 ancillam suam in famulam, Mane autem fact-
 o, videns Leam esse, dixit ad Laban,
 Quid hoc est quod fecisti mihi? en pro Ra-
 hele servivi tibi, quare decepsisti me?

GENESIS. Versio VULG. LAT.

Versio GRÆCALXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

ספר בראשית :

Et dicit Rachel, Judicavit me Deus, & exaudivit vocem meam, & dedit mihi filium. Propterea vocavit nomen ejus Dan. Et concepit rursus Belha ancilla Rachel, & peperit filium secundum Jacob. Et ait Rachel, Contendi cum forore mea, & invalu: vocavitque nomen ejus Dan. Nephthali. Sentiens Lia quod parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. Quæ post concepit edente filium, Dixit, Felicititer: & idcirco vocavit nomen ejus, Gad. Peperit quoque Zelpha alterum. Dixitque Lia, Hoc pro beatitudine mea. Beatam quippe me dicent mulieres: propterea appellavit eum, Aser. Egressus autem Ruben tempore messis triticeæ in agrum, reperit mandragoras: quas matri Lia dedit. Dixitque Rachel, Da mihi partem de mandragoris filii tui. Illa respondit, Præsume tibi videatur, quod præcipueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filii mei tuleris? Ait Rachel, Dormiat tecum hæc nocte pro mandragoris filii tui. Redemptique ad vespem Jacob de agro, egressa est in occursum ejus Lia. Et ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei. Dormivisti, cum ea nocte illa. Et exaudivit Deus preces ejus: concepitque peperit filium quintum. Et ait, Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo: appellavitque nomen ejus, Issachar. Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium. Et ait, Dotavit me Deus dote bonâ: etiam hæc vice mecum erit maritus meus, eod quod genuerim ei sex filios: & idcirco appellavit nomen ejus, Zabuloo. Post quem peperit filiam, nomine Dinah.

6 Dixitque Rachel, Judicavit mihi Dominus, & exaudivit vocem meam, & dans mihi filium meo: idcirco appellavi nomen ejus: Dan. Rursumque Bela concipiens peperit alterum. Pro quo ait Rachel, Comparavit me Deus cum forore mea, & invalu: vocavitque nomen ejus, Nephthali. Sentiens Lia quod parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. Quæ post concepit edente filium, Dixit, Felicititer: & idcirco vocavit nomen ejus, Gad. Peperit quoque Zelpha alterum. Dixitque Lia, Hoc pro beatitudine mea. Beatam quippe me dicent mulieres: propterea appellavit eum, Aser. Egressus autem Ruben tempore messis triticeæ in agrum, reperit mandragoras: quas matri Lia dedit. Dixitque Rachel, Da mihi partem de mandragoris filii tui. Illa respondit, Præsume tibi videatur, quod præcipueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filii mei tuleris? Ait Rachel, Dormiat tecum hæc nocte pro mandragoris filii tui. Redemptique ad vespem Jacob de agro, egressa est in occursum ejus Lia. Et ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei. Dormivisti, cum ea nocte illa. Et exaudivit Deus preces ejus: concepitque peperit filium quintum. Et ait, Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo: appellavitque nomen ejus, Issachar. Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium. Et ait, Dotavit me Deus dote bonâ: etiam hæc vice mecum erit maritus meus, eod quod genuerim ei sex filios: & idcirco appellavit nomen ejus, Zabuloo. Post quem peperit filiam, nomine Dinah.

Et dicit Rachel, Judicavit mihi Deus, & exaudivit vocem meam, & dedit mihi filium. Propterea vocavit nomen ejus Dan. Et concepit rursus Belha ancilla Rachel, & peperit filium secundum ipsi Jacob. Et dicit Rachel, Contendi cum forore mea, & invalu: vocavitque nomen ejus Dan. Nephthali. Sentiens Lia quod parere desisset, Zelpham ancillam suam marito tradidit. Quæ post concepit edente filium, Dixit, Felicititer: & idcirco vocavit nomen ejus, Gad. Peperit quoque Zelpha alterum. Dixitque Lia, Hoc pro beatitudine mea. Beatam quippe me dicent mulieres: propterea appellavit eum, Aser. Egressus autem Ruben in agro, reperit mandragoras: quas matri Lia dedit. Dixitque Rachel, Da mihi partem de mandragoris filii tui. Illa respondit, Præsume tibi videatur, quod præcipueris maritum mihi, nisi etiam mandragoras filii mei tuleris? Ait Rachel, Dormiat tecum hæc nocte pro mandragoris filii tui. Redemptique ad vespem Jacob de agro, egressa est in occursum ejus Lia. Et ad me, inquit, intrabis: quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei. Dormivisti, cum ea nocte illa. Et exaudivit Deus preces ejus: concepitque peperit filium quintum. Et ait, Dedit Deus mercedem mihi, quia dedi ancillam meam viro meo: appellavitque nomen ejus, Issachar. Rursum Lia concipiens, peperit sextum filium. Et ait, Dotavit me Deus dote bonâ: etiam hæc vice mecum erit maritus meus, eod quod genuerim ei sex filios: & idcirco appellavit nomen ejus, Zabuloo. Post hoc peperit filiam: & vocavit nomen ejus, Dinah.

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 Dixitque Rahel, Judicavit me Deus, atque adeo exaudivit vocem meam, deditque mihi filium: idcirco vocavi nomen ejus Dan. Et concepit rursus Belha ancilla Rachel, & peperitque filium alterum Jacobo. Et ait Rachel, Contendi cum forore mea, & invalu: potui vocavitque nomen ejus Nephthali. Videns autem Lea se destitisse à pariendo, adduxit Zelpham ancillam suam, & dedit eam uxorem Jacobo. Peperitque ipsi Zelpha ancilla Lea Jacobo filium. Dixitque Lea, Venit fortuna mea: & vocavit nomen ejus Gad. Peperit quoque Zelpha ancilla Lea filium secundum Jacobo. Dixitque Lea, Pro gloria mea quæ me glorificaverunt filii: vocavitque nomen ejus Aser. Abiit autem Rubil in diebus messis triticeæ, & invenit mandragoras in agro, attulitque eas Lea matri suæ. Dixitque Rahel ad Leam, Da mihi de mandragoris filii tui. Respondit ei Lea, Nonne sufficiit rapuisse maritum meum, sed etiam accipies mandragoras filii mei? Ait Rahel, Propterea dormiat tecum hæc in nocte pro mandragoris filii tui. Itaque ingredienti Jacobo ex agro sub vespere, egressa est Lea in occursum ejus, ac dixit, Apud me ingredieris, quoniam mercede te conduxi, pro mandragoris filii mei: & dormivisti cum ea nocte illa. Exaudivit autem Deus Leam, concepitque & peperit Jacobo filium quintum. Dixitque Lea, Reddidit Deus mercedem meam, eod quod dederim ancillam meam marito meo: vocavitque nomen ejus Issachar, Conceptit rursum Lea, & peperitque filium sextum Jacobo. Et ait Lea, Dotavit me Deus dote bonâ: hoc tempore adharebit mihi maritus meus, eod quod genuerim ei sex filios: vocavitque nomen ejus Zabulon. Præterea genuit filiam, & vocavit nomen ejus Dinah.

Dixitque Rahel, Judicavit me Deus, atque adeo exaudivit vocem meam, deditque mihi filium: idcirco vocavi nomen ejus Dan. Et concepit rursus Belha ancilla Rachel, & peperitque filium alterum Jacobo. Et ait Rachel, Contendi cum forore mea, & invalu: potui vocavitque nomen ejus Nephthali. Videns autem Lea se destitisse à pariendo, adduxit Zelpham ancillam suam, & dedit eam uxorem Jacobo. Peperitque ipsi Zelpha ancilla Lea Jacobo filium. Dixitque Lea, Venit fortuna mea: & vocavit nomen ejus Gad. Peperit quoque Zelpha ancilla Lea filium secundum Jacobo. Dixitque Lea, Pro gloria mea quæ me glorificaverunt filii: vocavitque nomen ejus Aser. Abiit autem Rubil in diebus messis triticeæ, & invenit mandragoras in agro, attulitque eas Lea matri suæ. Dixitque Rahel ad Leam, Da mihi de mandragoris filii tui. Respondit ei Lea, Nonne sufficiit rapuisse maritum meum, sed etiam accipies mandragoras filii mei? Ait Rahel, Propterea dormiat tecum hæc in nocte pro mandragoris filii tui. Itaque ingredienti Jacobo ex agro sub vespere, egressa est Lea in occursum ejus, ac dixit, Apud me ingredieris, quoniam mercede te conduxi, pro mandragoris filii mei: & dormivisti cum ea nocte illa. Exaudivit autem Deus Leam, concepitque & peperit Jacobo filium quintum. Dixitque Lea, Reddidit Deus mercedem meam, eod quod dederim ancillam meam marito meo: vocavitque nomen ejus Issachar, Conceptit rursum Lea, & peperitque filium sextum Jacobo. Et ait Lea, Dotavit me Deus dote bonâ: hoc tempore adharebit mihi maritus meus, eod quod genuerim ei sex filios: vocavitque nomen ejus Zabulon. Præterea genuit filiam, & vocavit nomen ejus Dinah.

MS.A. (ε) Συνελαβθη μοι (ζ) εσθηθεν η προς αυτην Ιακωβ. Καλ (η) ετεκεν υτη τον (η) μακαριζουσι με πασας αι γυναικας, (ι) εν ημεραις (κ) mandragoras (λ) Λεα, Δος (μ) mandragoras (ν) ετηκασεν αυτης ο δεος (ξ) αυθ αν (ο) Δινα: η εση τον τριτην. Εμνησθη

Targum ONKELOS.

GENESIS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

ואמרת רחל רגני יי ואקבל עלוהי
 ויהי בלי בר עלון קרת שמהו
 ועדיאית עור וילדון ברה אמת
 רחל בר חנון לעקוב ואמרת רחל
 קבל בעוניה באתר גנותו בצלוהי
 חסריות רחל לילך באחתי ואך
 אתרוב לוי וקרר שמהו נחמלי
 וחזרת לאה גברו קמטר מלמטר
 וברת יתדו לפי אמתה והברת
 ויהי לעקוב לאנתו ויליתו לפה
 ואמרת רחל לעקוב בר ואמרת
 לאה אמתה וקררת שמהו בר
 ויליתו לפה אמתה רחל בר חנון
 לעקוב ואמרת לאה חוששא
 הות לי גברו שבחוני נשאי
 וקררת שמהו אשר וואל ראובן
 בובי חצר חישו ואשכח ברחוהו
 בנחלא ואיתו יתרון לאה אמתה
 ואמרת רחל ללאה הבר כעו לי
 מברוהו דברוהו ואמרת לאה וועיל
 דברת ית בעלי ולסכסכ איתר
 לברוהו וברו ואמרת רחל בן
 שובד עסר בלי לאחלף ברחוהו
 בריו ועל יעקב מן חקלא פרמשה
 ונפקת לאה לקרסותיה ואמרת
 יותי תעורר מיני אנתוהו
 דברוהו דברו ושכיב עמה בליל
 הוא וקבלו עלותיה רחל
 ועשיאת וילית לעקוב בר
 ואמרת לאה רחל אני
 ויהיבת אמתו רחל וקררת שמהו
 ושכר ועדיאית עור לאה ויליתו
 בר שחא לעקוב ואמרת רחל
 ויהי ומהלחוקטב הרדא ומע
 ויהי מדוריה רבעלי לוהי אר
 ויקחת ליה שתאבנו וקררת
 שמהו ובלון וברת בן וברת
 רחל וקררת שמהו יתה

Et ait Rachel, Judicavit me
 De' & fufcepit oratione meâ,
 & dedit mihi filiũ diciturco vo-
 7 cavit nomẽ ej' Dan. Concep-
 tit; rufius, & peperit Bala-
 ancilla Rachel, filium fecundum
 8 Jacob. Et ait Rachel; Sufcepit
 De' deprecatione meâ, cũ de-
 precatã fum, in oratione meâ
 concupivi, ut effer mihi filiũ
 ficut forori meæ; quãtũ cõce-
 9 ej' Nephtali. Et vidit Lia, quod
 cõfiteret parere: & dedit eam
 10 phã ancillã fuã, & dedit eam
 Jacob in uxore. Et peperit Zel-
 11 pha ancilla Lia Jacob filiũ. Et
 dixit Lia, Venit felicitas: & vo-
 12 cavit nomẽ ej', Gad. Et peperi-
 13 nit Zelfpha ancilla Lia, filiũ fe-
 cundũ Jacob. Et ait Lia; Laus
 erit mihi; quoniã nunc laudabit
 me mulieres: & vocavit
 14 nomẽ ej', Afer. Et abijt Rubẽ
 in dieb' miffis tritici, & inven-
 tit mädragoris in agro; & at-
 tulit eas Lia matri fuã: & di-
 15 xit Rachel ad Lia; Da mihi ob-
 fecro, de mädragoris filii tui.

Et ait eis, Nunquid parum est
 quod tulisti maritũ meũ, niũ
 quod accipias etiã mädragori-
 16 filii mei? & ait Rachel; Pro-
 pterea cubabit tecum hac
 nocte, pro mädragoris filii tui.
 17 Et venit Jacob de agro vespere:
 & egreffa eft Lia in occur-
 18 fu ej'; & ait, Ad me ingredere,
 quoniã mercedem congruẽ te,
 pro mädragoris filii mei: &
 19 cubabit cũ te nocte illã. Et fuf-
 cepit De' oratione Lia; & co-
 20 cepit & peperit filiũ quintũ
 Jacob. Et ait Lia; Dedit Deus
 21 mercedẽ meã; quia dedi ancil-
 18 lam meã marito meo: et voca-
 19 vit nomẽ ej', Ifachar. Et conce-
 20 pit rufius Lia: Et peperit fi-
 21 lium fextũ Jacob. Et ait Lia;
 Dedit mihi De' illam optimã
 partẽ: hac vice erit habitatio
 22 mariti meã apud me; quoniã
 peperit ei fex filios: et vocavit
 23 nomẽ ej', Zabulon. Et poftea
 peperit filiam: & vocavit
 24 nomẽ ejus, Dinam.

Tam dixit Rachel, Judicavit
 me De' qui effer eum; et dedit
 vocem meam, & dedit mihi
 filium: id est vocavit nomen
 ejus, Dan. Concepitque in 7
 tum, & peperit Bala ancilla
 Rachel, filium secundum Jacobo.
 Dixitque Rachel, felicitas est
 De' colluctata sum cum forte
 mea quæ etiam invadit, & vo-
 10 cavit nomen ejus Nephtali.
 Videns autem Lea quid fe-
 11 cisset à partu, accepit Zelfpha
 ancillam suam, & dedit eam
 Jacob in uxorem. Et peperit
 12 vius Zelfpha ancilla Lea Jaco-
 13 bum filium. Tum dixit Lea,
 14 Venit turmas; & vocavit no-
 15 men ejus Gad. Et peperit
 16 Zelfpha ancilla Lea filium se-
 17 cundum Jacobo; & dixit
 18 Lea, In felicitate mea, quia
 beneficiatum mihi fuit: voca-
 19 vitque nomen ejus Afer. Tunc
 20 autem Ruben in diebus miffis
 frumentorum, & invenit ma-
 21 dragoras in agro, atque
 22 illas ad Leonem matrem suam:
 dixit vero Rachel Lea, Da
 mihi quoque de mädragori-
 23 bus tuis. Responditque ei,
 Num parum quid accepisti
 vicium meum, quæ etiam ac-
 16 cipies mädragoras filii mei?
 Et dixit Rachel, Idco cubabit
 tecum hac nocte pro mädra-
 17 goris filii tui. Veniens au-
 18 tem Jacob de agro vespere,
 egreffa est Lea obviam ei, illi-
 19 dixit; Venies hæc nocte, quia
 mercedem condaxi te, pro mä-
 20 dragoris filii mei, & dormi-
 21 vi cum ca illã nocte. Et
 17 accepit Dominus Leonem, con-
 18 cepitque & peperit Jacobo fi-
 19 lium quintum. Dixitque Lea,
 18 Dedit Dominus mercedem
 meam, quia tradidi ancillam
 19 meam viro meo; & vocavit
 19 nomen ejus Ifachar. Et conce-
 20 pit adiuce Lea, & peperit
 20 filium fextum Jacobo. Di-
 21 xitque Lea ad Jacobum, Dedit
 22 mihi Deus partem optimam
 23 huiusmodi: hæc enim habitatio
 mea erit apud me, quia peperi
 illi fex filios, & vocavit no-
 24 men ejus Zabulon. Et postea
 genuit filiam, cujus nomen
 vocavit Dina.

VER. SAM. (a) Auxilia-
 tus est mihi auxilio bono.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

* **مَعَلَّتْ رَاحِلُ قَدْ حَكَمَ اللهُ لِي وَأَيْضًا سَمِعَ صَوِي فَوْعِي هَذَا * وَأَسْمَهُ دَانَ * وَحَمَلَتْ أَيْضًا بَدَلَهَا**
 6 **أَمَهُ رَاحِلُ وَوَلَدَتْ ابْنًا نَائِيًا لِيَعْقُوبَ * فَعَلَّتْ رَاحِلُ عَطْفَةً مِنْ عَمِدِ اللهِ أَنْعَطَفَ مَعِ أَحِي * 7**
 7 **وَأَطْعَفَ وَأَسْمَهُ بَعْلِي * وَأَيَّا رَاكَ لِيَا أَيْضًا أَنَهَا قَدْ وَفَعَتْ عَنِ الْوَالِدَةِ * أَحَدَتْ رَاحًا أَمَهَا وَأَعْظَمَهَا 8**
 8 **يَعْقُوبَ رَاحًا * وَوَلَدَتْ رَاحًا أَمَهُ لِيَا لِيَعْقُوبَ ابْنًا * فَعَلَّتْ لِيَا قَدْ صَحَّ أَحْبَبَ وَأَسْمَهُ حَادَ * 9**
 9 **وَوَلَدَتْ رَاحًا أَمَهُ لِيَا ابْنًا نَائِيًا لِيَعْقُوبَ * فَعَلَّتْ لِيَا مِنْ فَوْعِي أَنْ يَصْعَبِي السَّاءَ * فَاسْمَهُ 10**
 10 **أَسِيرُ نَمِ مَصِي لَوَيْسِنِ فِي أَيَّامِ حَصَادِ أَحْبَطَةِ وَوَجَدَ لِعَلَا فِي الصَّكْرَةِ فَاءِي بِهِ إِلِي أَمَهُ لِيَا * 11**
 11 **فَعَلَّتْ رَاحِلُ لَهَا أَعْطِي مِنْ لِعَاجِ ابْنِكَ * فَعَلَّتْ لَهَا أَمَّا كَمَاكَ أَنْ أَحَدَتْ رَوْحِي حَي 12**
 12 **أَحَدِي فِي لِعَاجِ أَبِي أَيْضًا * فَالْت رَاحِلُ لِيَكُنْ بِنَامِ عَمِدِكَ الْأَيْلِيَّةَ بَدَلِ ذَلِكَ * فَلَمَّا جَاءَ يَعْقُوبَ 13**
 13 **مِنَ الصَّكْرَةِ عَسًا حَرَجَتْ لِيَاءَ تَلْفَاءَ فَعَلَّتْ أَحْوَلُ إِلِي لَاقِي أَسْكَمِعْتِكَ بِلِعَاجِ أَبِي * فَنَامَ 14**
 14 **عِنْدَهَا تِلْكَ الْأَيْلِيَّةَ * فَسَمِعَ اللهُ دَعَاءَ لِيَا * وَحَمَلَتْ أَيْضًا حَامِسًا * فَعَلَّتْ لِيَا قَدْ أَعْطَانِي 15**
 15 **اللهُ أَحْرِي كَأَنْ رَجَبِ أَمِي بِرَجْلِي * فَاسْمَهُ يَسَّاحَارُ * وَحَمَلَتْ أَيْضًا لِيَا وَوَلَدَتْ ابْنًا سَادِسًا 16**
 16 **لِيَعْقُوبَ * فَعَلَّتْ لِيَا قَدْ فَوْعِي اللهُ بَعْوِيصَ حَيْرٍ وَوَلَدَهُ أَمِنْ يَسَاكِنِي بِجَلِي إِذَا وَوَلَدَتْ 17**
 17 **لَهُ سَمَهُ بَسَنَ * فَاسْمَهُ بَزُولُون * وَوَجَدَ ذَلِكَ وَوَلَدَتْ ابْنَهُ فَاسْمَهَا دِينَا * 18**

Aitque Rabil, Adjudicavit mihi Deus,
 6 atque etiam audivit vocem meam, con-
 7 cessitque mihi istum, & vocavit eum Dan.
 8 Concepit autem quoque Balha Ancilla
 9 Rabil, et peperit filium secundum Jacobo,
 10 Et dixit Rabil; descripturã ad Deo con-
 11 cessit sum cum forte mea, & pergens
 12 appellatur eum Nephtali. Cũque pro-
 13 disse Lia quod se fessisset à pariende,
 14 accepit Zelfpha ancillã suã, & dedit e-
 15 am Jacobo in uxorem. Genuitque Zelfpha
 16 ancilla Lia Jaco-
 17 bum filium. Et dixit Lia,
 18 Verificata est fama, et vocavit eum, Gad.
 19 Et peperit Zelfpha ancilla Lia filium se-
 20 cundũ Jacobo. Dixitque Lea, De laude mea
 21 est, ut laudent me mulieres; appellavit
 22 eum Afer. Deinde abijt Raubin in die-
 23 bus miffis tritici, reperitque mädragoras
 24 in campo, atque illas eas ad matrem suã
 Lia: Dixit autem Rabil ad eam, Da
 1 mihi de mädragoris filii tui. Ait illi;
 2 Nonne sufficit tibi eripuisse maritum
 3 meum, ut accipias mädragoras filii mei
 4 eum? Ait Rabil; Attamen ipse dormierit
 5 apud te hac nocte pro eũ. Cũ ergo ve-
 6 sisset Jacob ex agro vespere, egreffa est
 7 Lea in occursum ejus, atque dixit; Ingrede-
 8 re ad me, quia merui te pro mädragoris
 9 filii mei; dormivique apud eam illã nocte.
 10 Et audivit Deus preces Lia, conce-
 11 pitque, ac peperit ei filium quintum. Et
 12 ait Lia, Tam dedit mihi Deus mercedem
 13 meam, pro omni maritatu appellatione
 14 eum Isachar: Concepit etiam Lea, & pe-
 15 perit filium fextum Jacobo. Dixitque Lea,
 16 Tam profuerat in me Deus offerentiam bo-
 17 ni, & hac vice ecohabitavi mecum vir
 18 meus, enim pepererim ei fex filios; voca-
 19 vitque eum Zabulon. Et postea genuit ei
 20 filiam, & vocavit eam Dina.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

22 Et venit memoria Rachelis in conspectu Dei: & suscepit Deum oratione eius; & dedit ei ut conciperet. Et concepit, & peperit filium: & ait: Abfultit Deo opprobrii meum. Et vocavit nomen eius Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadam in locum meum & in terram mea. Da mihi uxores meas & filios meos, pro quibus servivi tibi, ut vadam: quonia tu nonasti servituti mea, quod servivi tibi. Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis: expertus sum, quod benedixisti mihi Deo propter te. Et ait: Constitu mercedem tuam mihi, & dabo tibi. Et dixit ei: Tu noli quomodo servierim tibi: & quanto erant pecora tua apud me. Quonia pauca que erant tibi coram me, creverunt in multitudine; & benedixit tibi Dominus propter me: & nunc quando facia etiam ego pro domo mea? Et dixit, Jacob: Non dabis mihi quicquam; sed si feceris mihi verbum hoc, revertar, & pascam oves tuas, & custodiam eas. Transibo per universas oves tuas hodie; aufer inde omnem agnam variam & sparfo vellere, & omnem agnam nigrum in agnois, & sparsum & maculosum in capris: & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino; quando veneris super mercedem meam, que erit coram te: omne quod non fuerit maculosum & respersum in capris, & nigrum in agnois, sparsum & maculosum in capris, esto tibi est apud me. Et dixit Laban: Ucinam esset sicut verbum tuum. Et separavit in die illa omnes hircos varios pedibus & resperfos vellere, & omnes capras maculosas & resperfas; omne in quo erat macula alba, & omne quod erat nigrum in agnois: & tradidit in manu filiorum suorum.

22 Recordatus est etiam Deus Rachelis, & audivit eam Deum, & aperuit ei ut conciperet. Et peperit filium: & ait: Abfultit Domini opprobrii meum. Et vocavit nomen eius Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadam in locum meum, & in terram meam. Da mihi uxores meas, pro quibus servivi tibi, ut vadam: quonia tu nonasti servituti mea, quod servivi tibi. Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis, expertus sum, quod benedixisti mihi Deo propter te. Dixitque, (b) Constitu mercedem tuam super me, & dabo. Et respondit ei, Tu noli quomodo servierim tibi, & quanto erant pecora tua apud me. Quonia pauca que erant tibi coram me, creverunt in multitudine, & benedixit tibi Dominus (c) in die crastino, quando fecero ego etiam pro domo mea? Dixit autem, (d) Quid dabo tibi? Respondit ei Jacob: Non dabis mihi quicquam, si feceris mihi hanc rem; reddam, pascam oves tuas, & custodiam. Transibo per universas pecudes tuas hodie, & auferam inde omnem ovem variam, & maculosam, & omnem pecudem sifcum inter agnos, & maculosam & punctatam inter capras, & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino, quia veniet ad mercedem meam in conspectu tuo: quicquid non fuerit punctatum aut maculosum inter capras, aut sifcum inter agnos, fuerit oblatum erit apud me. Dixitque etiam Laban, & ecce istam habet secundum verbum tuum. Separavit ergo illi dies hircos varios & maculosos, & omnes capras punctatas & maculosas, omne autem & omne sifcum inter agnos, & maculosum in manibus filiorum suorum.

VERSIO SAMARITANA.

22 Recordatus est etiam Deus Rachelis, & audivit eam Deum, & aperuit ei ut conciperet. Et peperit filium: & ait: Abfultit Domini opprobrii meum. Et vocavit nomen eius Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadam in locum meum, & in terram meam. Da mihi uxores meas, pro quibus servivi tibi, ut vadam: quonia tu nonasti servituti mea, quod servivi tibi. Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis, expertus sum, quod benedixisti mihi Deo propter te. Dixitque, (b) Constitu mercedem tuam super me, & dabo. Et respondit ei, Tu noli quomodo servierim tibi, & quanto erant pecora tua apud me. Quonia pauca que erant tibi coram me, creverunt in multitudine, & benedixit tibi Dominus (c) in die crastino, quando fecero ego etiam pro domo mea? Dixit autem, (d) Quid dabo tibi? Respondit ei Jacob: Non dabis mihi quicquam, si feceris mihi hanc rem; reddam, pascam oves tuas, & custodiam. Transibo per universas pecudes tuas hodie, & auferam inde omnem ovem variam, & maculosam, & omnem pecudem sifcum inter agnos, & maculosam & punctatam inter capras, & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino, quia veniet ad mercedem meam in conspectu tuo: quicquid non fuerit punctatum aut maculosum inter capras, aut sifcum inter agnos, fuerit oblatum erit apud me. Dixitque etiam Laban, & ecce istam habet secundum verbum tuum. Separavit ergo illi dies hircos varios & maculosos, & omnes capras punctatas & maculosas, omne autem & omne sifcum inter agnos, & maculosum in manibus filiorum suorum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 Et venit memoria Rachelis in conspectu Dei: & suscepit Deum oratione eius; & dedit ei ut conciperet. Et concepit, & peperit filium: & ait: Abfultit Deo opprobrii meum. Et vocavit nomen eius Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadam in locum meum & in terram mea. Da mihi uxores meas & filios meos, pro quibus servivi tibi, ut vadam: quonia tu nonasti servituti mea, quod servivi tibi. Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis: expertus sum, quod benedixisti mihi Deo propter te. Et ait: Constitu mercedem tuam mihi, & dabo tibi. Et dixit ei: Tu noli quomodo servierim tibi: & quanto erant pecora tua apud me. Quonia pauca que erant tibi coram me, creverunt in multitudine; & benedixit tibi Dominus propter me: & nunc quando facia etiam ego pro domo mea? Et dixit, Jacob: Non dabis mihi quicquam; sed si feceris mihi verbum hoc, revertar, & pascam oves tuas, & custodiam eas. Transibo per universas oves tuas hodie; aufer inde omnem agnam variam & sparfo vellere, & omnem agnam nigrum in agnois, & sparsum & maculosum in capris: & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino; quando veneris super mercedem meam, que erit coram te: omne quod non fuerit maculosum & respersum in capris, & nigrum in agnois, sparsum & maculosum in capris, esto tibi est apud me. Et dixit Laban: Ucinam esset sicut verbum tuum. Et separavit in die illa omnes hircos varios pedibus & resperfos vellere, & omnes capras maculosas & resperfas; omne in quo erat macula alba, & omne quod erat nigrum in agnois: & tradidit in manu filiorum suorum.

22 Et venit memoria Rachelis in conspectu Dei: & suscepit Deum oratione eius; & dedit ei ut conciperet. Et concepit, & peperit filium: & ait: Abfultit Domini opprobrii meum. Et vocavit nomen eius Joseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadam in locum meum & in terram mea. Da mihi uxores meas & filios meos, pro quibus servivi tibi, ut vadam: quonia tu nonasti servituti mea, quod servivi tibi. Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis: expertus sum, quod benedixisti mihi Deo propter te. Et ait: Constitu mercedem tuam mihi, & dabo tibi. Et dixit ei: Tu noli quomodo servierim tibi: & quanto erant pecora tua apud me. Quonia pauca que erant tibi coram me, creverunt in multitudine; & benedixit tibi Dominus propter me: & nunc quando facia etiam ego pro domo mea? Et dixit, Jacob: Non dabis mihi quicquam; sed si feceris mihi verbum hoc, revertar, & pascam oves tuas, & custodiam eas. Transibo per universas oves tuas hodie; aufer inde omnem agnam variam & sparfo vellere, & omnem agnam nigrum in agnois, & sparsum & maculosum in capris: & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino; quando veneris super mercedem meam, que erit coram te: omne quod non fuerit maculosum & respersum in capris, & nigrum in agnois, sparsum & maculosum in capris, esto tibi est apud me. Et dixit Laban: Ucinam esset sicut verbum tuum. Et separavit in die illa omnes hircos varios pedibus & resperfos vellere, & omnes capras maculosas & resperfas; omne in quo erat macula alba, & omne quod erat nigrum in agnois: & tradidit in manu filiorum suorum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

22 Et venit memoria Rachelis in conspectu Dei: & suscepit De^o oratione eius; & dedit ei ut conciperet. Et concepit, & peperit filium: & ait; Abhūlit De^o probrū meū. Et vocavit nomen ei^{us} Joseph, dicens: Addat mihi Dñs filiū alterū. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph: & dixit Jacob ad Labā; Dimitte me, ut vadā in locum meum & in terram meā. Da mihi uxores meas & filios meos, pro quib^{us} servivi tibi, ut vadā: quoniam tu nō sibi servivisti meā, quā servivi tibi. Et dixit ei Labā; Si nunc inveni gratiā in oculis tuis: expert^{us} sum, quōd benedixit mihi De^{us} propter te. Et ait: Constitue mercedē tuā mihi, & dabo tibi. Et dixit ei; Tu nōstis quomodo servierim tibi: & quanta erant pecora tua apud me. Quoniam pauca que erant tibi corā me, creverunt in multitudine; & benedixit tibi Dñs propter me: & nunc quomodo faciā etiā ego pro domo meā? Et dixit; Quid dabo tibi? Et ait Jacob; Non dabis mihi quicquā; sed si feceris mihi verbum hoc, revertar, & pascā oves tuas, & custodiā eas. Transibō per universas oves tuas hodie; aufer inde omnē agnū variū & sparū vellere, & omnē agnū nigrū in agnis, & sparūm & maculosum in capris: & hoc erit merces mea. Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino; quando veneris super mercedē meā, quæ erit coram te: omne quod non fuerit maculosum & repersum in capris, & nigrū in agnis, furto sublatū est apud me. Et dixit Labā; Utinā esset sicut verbum tuū. Et separavit in die illā omnes hircos varios pedibus & resperfos vellere, & omnes capras maculosas & resperfas: omne in quo erat macula alba, & omne quod erat nigrū in agnis: & tradidit in manu filiorum suorum.

22 Recordatus est eam Deus 22
23 Rachel, & audivit eam De- 23
24 us, aperuitque vulvum eius. 24
25 Et concepit & peperit filium: 25
26 Tum dixit, Abhūlit Dominus 26
27 opprobrium meum. Et voca- 27
28 vit nomen eius Joseph, dicens: 28
29 Addat mihi Dominus filium 29
30 alterum. Et factum est, cum 30
31 peperisset Rachel Joseph, dixit 31
32 Jacob ad Laban, Dimitte me, 32
33 ut vadā in locum meum, & 33
34 in terram meam. Da mihi 34
35 uxores meas & filios meos, 35
36 pro quibus servivi tibi, ut vadā: 36
37 quoniam tu non sibi servivisti 37
38 meam, quam servivi tibi. Et 38
39 dixit ei Laban, Si nunc inven- 39
40 ieris gratiam in oculis tuis, ex- 40
41 pertus sum, quod benedixit 41
42 mihi Dominus propter te. Et 42
43 ait, Constitue mercedem tuam 43
44 mihi, & dabo tibi. Et dixit ei; 44
45 Tu nōstis quomodo servierim 45
46 tibi, & quanta erant pecora 46
47 tua apud me. Quoniam pauca 47
48 que erant tibi corā me, cre- 48
49 verunt in multitudine; & be- 49
50 nedixit tibi Dominus propter 50
51 me: & nunc quomodo faciā etiā 51
52 ego pro domo meā? Et dixit; 52
53 Quid dabo tibi? Et ait Jacob; 53
54 Non dabis mihi quicquā; sed 54
55 si feceris mihi verbum hoc, re- 55
56 vertar, & pascā oves tuas, & 56
57 custodiā eas. Transibō per 57
58 universas oves tuas hodie; au- 58
59 fer inde omnē agnū variū & 59
60 sparū vellere, & omnē agnū 60
61 nigrū in agnis, & sparūm & 61
62 maculosum in capris: & hoc 62
63 erit merces mea. Et testifica- 63
64 bitur mihi iustitia mea in die 64
65 crastino; quando veneris super 65
66 mercedē meā, quæ erit coram 66
67 te: omne quod non fuerit macu- 67
68 losum & repersum in capris, & 68
69 nigrū in agnis, furto sublatū 69
70 est apud me. Et dixit Labā; 70
71 Utinā esset sicut verbum tuū. 71
72 Et separavit in die illā omnes 72
73 hircos varios pedibus & res- 73
74 sperfos vellere, & omnes cap- 74
75 ras maculosas & resperfas: 75
76 omne in quo erat macula al- 76
77 ba, & omne quod erat nigrū 77
78 in agnis: & tradidit in manu 78
79 filiorum suorum.

VERSIO SAMARITANA.

22 Recordatus est eam Deus 22
23 Rachel, & audivit eam De- 23
24 us, aperuitque vulvum eius. 24
25 Et concepit & peperit filium: 25
26 Tum dixit, Abhūlit Dominus 26
27 opprobrium meum. Et voca- 27
28 vit nomen eius Joseph, dicens: 28
29 Addat mihi Dominus filium 29
30 alterum. Et factum est, cum 30
31 peperisset Rachel Joseph, dixit 31
32 Jacob ad Laban, Dimitte me, 32
33 ut vadā in locum meum, & 33
34 in terram meam. Da mihi 34
35 uxores meas & filios meos, 35
36 pro quibus servivi tibi, ut vadā: 36
37 quoniam tu non sibi servivisti 37
38 meam, quam servivi tibi. Et 38
39 dixit ei Laban, Si nunc inven- 39
40 ieris gratiam in oculis tuis, ex- 40
41 pertus sum, quod benedixit 41
42 mihi Dominus propter te. Et 42
43 ait, Constitue mercedem tuam 43
44 mihi, & dabo tibi. Et dixit ei; 44
45 Tu nōstis quomodo servierim 45
46 tibi, & quanta erant pecora 46
47 tua apud me. Quoniam pauca 47
48 que erant tibi corā me, cre- 48
49 verunt in multitudine; & be- 49
50 nedixit tibi Dominus propter 50
51 me: & nunc quomodo faciā etiā 51
52 ego pro domo meā? Et dixit; 52
53 Quid dabo tibi? Et ait Jacob; 53
54 Non dabis mihi quicquā; sed 54
55 si feceris mihi verbum hoc, re- 55
56 vertar, & pascā oves tuas, & 56
57 custodiā eas. Transibō per 57
58 universas oves tuas hodie; au- 58
59 fer inde omnē agnū variū & 59
60 sparū vellere, & omnē agnū 60
61 nigrū in agnis, & sparūm & 61
62 maculosum in capris: & hoc 62
63 erit merces mea. Et testifica- 63
64 bitur mihi iustitia mea in die 64
65 crastino; quando veneris super 65
66 mercedē meā, quæ erit coram 66
67 te: omne quod non fuerit macu- 67
68 losum & repersum in capris, & 68
69 nigrū in agnis, furto sublatū 69
70 est apud me. Et dixit Labā; 70
71 Utinā esset sicut verbum tuū. 71
72 Et separavit in die illā omnes 72
73 hircos varios pedibus & res- 73
74 sperfos vellere, & omnes cap- 74
75 ras maculosas & resperfas: 75
76 omne in quo erat macula al- 76
77 ba, & omne quod erat nigrū 77
78 in agnis: & tradidit in manu 78
79 filiorum suorum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 **سَمِعَ رَعِيَّ اَللّٰهُ رَاحِلَ وَسَمِعَ دُعَايَهَا فَرَفَهَا وَادَّأ *** **تَحَمَّلَتْ وَوَلَدَتْ اِبْنًا وَوَالَتْ فَدَصَمَ اَللّٰهُ عَيْنِ**
23 **اَلْعَيْنِ * وَاسْمُهُ يُوْسُفَ فَايْلَهُ يَبْرِيْدِي اَللّٰهُ اِبْنًا اَحْر *** **فَلَمَّا وُلِدَتْ رَاحِلَ يُوْسُفَ قَالَ يَعْقُوْبُ لِاَبَانِ**
24 **اَطْلِعْنِي حَيِّ اَمْرِي اِلَى مَوْصِي وَبِيَدِكَ * وَاعْطِنِي اَوْلَادِي وَسُوْقِي اَلْاَوَّلِي حَدَسْتِكَ هُنَّ * حَيِّ**
25 **اَمْرِي فَانِكَ تَعْلَمُ حَدَسِي اِلَى حَدَسِيكَ * فَقَالَ لَهٗ لَابَانَ اِنْ وَجَدْتَ حَطَا عِنْدَكَ اَقْم * فَاِنِّي فَد ***
26 **جَرِيْبٌ اَنْ اَللّٰهُ تَعَالَى فَدَ بَارَكَ عَلَيَّ مِنْ اَجْلِكَ * وَقَالَ بَيْنَ بِي اَجْرِيكَ حَيِّ اَعْطَيْتُكَهَا * قَالَ لَهٗ**
27 **اَنْتَ تَعْلَمُ كَيْفَ حَدَسِيكَ وَكَيْفَ كَانَتْ مَاسِيَتِكَ عِنْدِي * فَانْهَآ كَانَتْ قَلْبَلَهٗ وَوَدَّتْ كَسْرًا ***
28 **وَبَارَكَ عَلَيْكَ اَللّٰهُ بَسِي * وَالْاَنْ مَي اَصْنَعُ اِنَّا اَيْضًا لِبَنِي * قَالَ مَاذَا اَعْطَيْتُكَ * قَالَ يَعْقُوْبُ لَا**
29 **تَعْطِنِي سَبَابًا لِيَكُنْ اِذَا صَدَعْتَ بِي هَذَا اَلْاَمْرُ فَبِهٖ اَرْجِعْ اِلَى رَعِيِّ عَمَّا * وَاحْطَعْهَا * اَمْرَ الْاَيُّومِ**
30 **بِعَمَّاكَ وَعَرِنِ مِمَّا كُلِّ مَعْرٍ مَبْطُ وَابْتَلِ * وَكُلِّ سَابَّ حَمَاءَ فِي الْاَصَانِ * وَابْتَلِ وَصَبَطَ فِي الْعَرِ**
31 **وَيَكُوْنُ ذَاكَ اَجْرِي * فَيَسْهَلُ لِي عِنْدِي اِذَا حَصَرْتُ اَنْ اَطْلُبَ اَجْرِي بَيْنَ يَدَيْكَ * اِنْ كُلِّ مَا**
32 **لَيْسَ هُوَ اَبْتَلِي وَصَبَطًا مِنَ الْعَرِ * وَحَمَاءَ مِنَ الْاَصَانِ اَيْضًا فَهُوَ مَسْرُوْفٌ عِنْدَكَ * قَالَ لَابَانَ**
33 **نَعَمْ لَيْتَ ذَاكَ يَكُوْنُ كَمَا قُلْت * فَعَمَلٌ فِي ذَاكَ الْاَيُّومِ اَلْبَيْتُوسُ الْمَاجَلَةُ وَالْمَبْعَطَةُ وَجَمِيْعُ الْعَمُوْرِ**
34 **اَلْمَبْعَطَةُ وَابْتَلِي * كُلِّ مَافِيْهٖ بِيَاص * وَكُلِّ حَمَاءَ اَيْضًا مِنَ الْاَصَانِ * فَجَعَلَ ذَاكَ يَبِيْدَ بَنِيْهٖ ***

Præterea facit Deus Rabil, et exaudivit preces eius, et concessit illi filium. Concepitque ac peperit filium, et ait: Iano collegit in me Deus ignominiam. Et vocavit eum Joseph, dicens: Arguat mihi Deus filium alterum. Et factum est, cum peperisset Rachel Joseph, dixit Jacob ad Laban: Dimitte me, ut vadā in locum meum et ad patriā meam. Et da mihi filios meos et mulieres meas: pro quibus servivi tibi: ut vadā in locum meum, et in obsequium tuum. Dixit ei Laban: Si invenis sorte aquam te, meo: quia expertus sum Deū excellētem benedixisse mihi propter te. Et dixit: Indica mihi mercedē tuam, ut dēmi tibi illā. Dixit ei Laban: Tu scis quomodo servierim tibi, et quomodo fuerit amittitum tuum apud me? Nam eras paucis, et crevit: et benedixit tibi Dominus causa: meo: et vane quondam operabor ego etiam pro domo mea? Dixit: Quid dabo tibi? Dixit Jacob, Ne des mihi quicquam: sed cum feceris mihi hanc venam, per eam revertar ad pascendas oves tuas, et custodiam eas. Transibō hodie per oves tuas, et separabo ab eis omnes capras coloratas, et maculosas, et omnes ovem vesiculosam in ovibus, et maculosam, et punctatam in capris: eritque id merces mea. Testificabitur mihi equitas mea cras, cum audierō petitisur mercedem meam ante te, quod omne quod non est maculosum, et coloratum ex ovibus, et vesiculosum apud me, etiam ipsorum est furivum apud me. Dixit Laban: Ita, ut nunc id sit factum. Dixit: Separavit ergo eā die hircos coloratos, et maculosos, et omnes capras maculosas, et coloratas, omne id in quo est abeo, et omnes etiam vesiculosos et ovibus, posuimque id in manu filiorum suorum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum Onkelos.

36 Et posuit spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob... 37 Et tulit sibi Jacob virgas populeas... 38 Et defixit virgas quas decoraverat... 39 Agnos autem separavit Jacob... 40 Et posuit autem spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

36 Et posuit inter trium dierum inter Jacob & inter Jacob... 37 Et tulit sibi Jacob virgas populeas... 38 Et defixit virgas quas decoraverat... 39 Agnos autem separavit Jacob... 40 Et posuit autem spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob...

VERSO SAMARITANA.

36 Et posuit inter trium dierum inter Jacob & inter Jacob... 37 Et tulit sibi Jacob virgas populeas... 38 Et defixit virgas quas decoraverat... 39 Agnos autem separavit Jacob... 40 Et posuit autem spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob...

CAP. XXXI.

1 Et audivit verba filiorum Laban, qui dicebant: Tulit Jacob universa que erant patris nostri... 2 Et vidit Jacob aspectu vultus Laban... 3 Revertere in terram patrum tuorum... 4 In adiutorium tuum. Et misit Jacob, & vocavit Rachel & Liam...

CAP. XXXI.

1 Et audivit autem verba filiorum Laban... 2 Et vidit Jacob aspectu vultus Laban... 3 Revertere in terram patrum tuorum... 4 In adiutorium tuum. Et misit Jacob, & vocavit Rachel & Liam...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

36 وصبر مسير ليلة ايام يديهم وبين يعقوب * وعصي يعقوب علم لابان الباقية * ثم احد يعقوب... 37 عصي لبني رطب وجور وولب وفسرها الي فسر ابيض حي وسط البياض الذي عليها * وضع... 38 العصي التي فسرها في الاحواض مسائي الماء * حي يحي العنم لسرب ويكون جبالها قدحوم... 39 عند ذلك * فادا نوحمت الصان بالعصي وولدت ما حمله وسقطه ويلها * ولما افرز يعقوب الصان... 40 جعل في اول العنم كل ما حمله وصاه في صان لابان * وجعل له وطعما وحكها ولم يصعها الي علم لابان * وكان يعقوب في كل وقت يحيي العنم البرعيه يصير العصي جداها في الكياض للسوم... 41 عليها * ولما حربت العنم لا يصير ذلك * فمصر الكريقيه للابان والبرعيه ليعقوب * فابسر... 42 الرجل جدا جدا * وصار له العنم الكندس وانما * وعندك * وحمل * وحمبر * الفصل الكادي والبلون *

36 Et posuit spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob... 37 Et tulit sibi Jacob virgas populeas... 38 Et defixit virgas quas decoraverat... 39 Agnos autem separavit Jacob... 40 Et posuit autem spatium trium dierum inter Jacob & inter Jacob...

CAP. XXXI.

1 Et audivit que sermone filiorum Laban dixerunt: Jam accepit Jacob omne quod est patris nostri... 2 Dixitque etiam Jacob vultum Laban... 3 Revertere in terram patrum tuorum... 4 In adiutorium tuum. Et misit Jacob, & vocavit Rachel & Liam...

1 Et audivit autem que sermone filiorum Laban dixerunt... 2 Dixitque etiam Jacob vultum Laban... 3 Revertere in terram patrum tuorum... 4 In adiutorium tuum. Et misit Jacob, & vocavit Rachel & Liam...

ספר בראשית : לא

Verfio VULG.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

5 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 6 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 7 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 8 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 9 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 10 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 11 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 12 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 13 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 14 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 15 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 16 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 17 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 18 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק
 19 ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק ויאמר ליהוה אלהי אבי אברהם ויצחק

5 Dixitque eis; Video faciem patris vestri quod non fit erga me, sicut heri & nudius tertius: Deus autem patris mei servivi totis viribus meis servierim patri vestro. Sed & pater vester circumvenit me, & mutavit mercedē meam decem vicibus: verò & tamen non dimisit eum
 8 Deus ut noceret mihi. Si quando dixit, Variæ erunt merces tua, pariebant omnes oves varios foetus: quando verò & contrario ait, Alba quæq; accipies pro mercede, omnes greges alba pepererit.
 9 Tulitque Deus substantiâ patri tris veltri, & dedit mihi. Postquam enim conceptus ovium temp' advenerat, levavi oculis meos, & vidi in foculis ascendentes aries super feminas, varios, & maculosos, & diversorû colorû. Dixitque Angel' Dei ad me in somnis, Jacob: Etego respondi, Adsum. Qui ait; Leva oculos tuos, & vide universos maculos ascendentes sup feminas, varios, maculosos, atque reperfos. Vidi enim omnia que fecit tibi Laban. Ego sum De' Bethel, ubi unxisti lapidem, & vocum vovisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, revertens in terram nativitatis tuæ. Respondentque Rachel & Lia, Numquid habem' residui quidquâ in facultatibus & hereditate domus patris nostri? Nonne quasi aliena reputavit nos, & vendidit, comedique pretiû nostrum? Sed Deus ultor opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filiis nostris: unde omnia que præcepit tibi De', fac. Surrexit itaque Jacob, & impositis libenis ac conjugib' suis super camelos, abiit, Tulitque omnem substantiâ suâ, & greges, & quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Ifaac patrem suum in terram Chanaan. Eo tempore ierat Laban ad tendendas oves: & Rachel furata est idola patris sui.

5 Et dixit eis; Video ego faciem patris vestri; quia non est erga me, sicut heri & nudius tertius: Deus autem patris mei servivi totis viribus meis. Pater autem vestri circumvenit me, & mutavit mercedem meam decem vicibus: neque tamen permittit ei Deus ut me laderet. Quum sic diceret, Cornu carentia erit merces tua, pariebant omnes oves cornibus carentia. Si vero diceret, Verificolores erit merces tua, pariebant omnes oves verificolores. Et segregavit De' de possessione patris vestri, deditque mihi. Et in tempore quo incallescere consuevit pecus, sustulit oculos meos, & vidi per foculos, & ecce arietes ascendentes super oves, exornatos, & verificolores atque maculosos. Et dixit mihi Angelus Dei per somnium, Jacob: Responde mihi, Ecce me. Dixitque mihi, Leva oculos tuos, & vide omnes arietes ascendentes super oves, excornatos & verificolores, atque maculosos: nam vidi quicquid fecit Laban. Ego sum Deus Bethel, cui unxisti illic stantiam, & cui vovisti illic votum: nunc ergo surge, egredere de terra isto, & revertere in solam naralem tuam. Responditque Rachel & Lia dicentes, Non habemus amplius partem nec hereditatem cum patre nostro. Eo quasi exhereditati reputamur ab eo; vendidit enim nos, adeoque comedit argenti nostrum. Quandoquidem cunctæ divitiæ, quas segregavit Deus ex his que patris nostri sunt, nostris sunt filiorumque nostrorum: nunc ergo quicquid at tibi Dñs, exequere. Surgens igitur Jacob impositis liberos suos & uxores suas camelis, Abiitque: totum pecus suum, totamque possessionem suam quam acquisierat in Phadan Aram, ut veniret ad Ifaac patrem suum, in terra Chanaan. Laba vero ierat ad tendendas oves suas, & furata est Rachel idola patris sui.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

5 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 6 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 7 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 8 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 9 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 10 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 11 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 12 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 13 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 14 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 15 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 16 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 17 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 18 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 19 * וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וַיֹּאמֶר לְיְהוָה אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְיִצְחָק

5 Et dixit ad eas, Video faciem patris vestri non esse erga me sicut heri & sicut nudius tertius. Deus autem patris mei servivi mecum.
 6 Et vos quidem nōstis quod totis virib' meis servivi patri vestro. Pater autem vester se fecit mihi, & immutavit mercedē meam decem vicib': neque tamen permittit ei Deus ut me laderet. Quum sic diceret, Cornu carentia erit merces tua, pariebant omnes oves cornibus carentia. Si vero diceret, Verificolores erit merces tua, pariebant omnes oves verificolores. Et segregavit De' de possessione patris vestri, deditque mihi. Et in tempore quo incallescere consuevit pecus, sustulit oculos meos, & vidi per foculos, & ecce arietes ascendentes super oves, exornatos, & verificolores atque maculosos. Et dixit mihi Angelus Dei per somnium, Jacob: Responde mihi, Ecce me. Dixitque mihi, Leva oculos tuos, & vide omnes arietes ascendentes super oves, excornatos & verificolores, atque maculosos: nam vidi quicquid fecit Laban. Ego sum Deus Bethel, cui unxisti illic stantiam, & cui vovisti illic votum: nunc ergo surge, egredere de terra isto, & revertere in solam naralem tuam. Responditque Rachel & Lia dicentes, Non habemus amplius partem nec hereditatem cum patre nostro. Eo quasi exhereditati reputamur ab eo; vendidit enim nos, adeoque comedit argenti nostrum. Quandoquidem cunctæ divitiæ, quas segregavit Deus ex his que patris nostri sunt, nostris sunt filiorumque nostrorum: nunc ergo quicquid at tibi Dñs, exequere. Surgens igitur Jacob impositis liberos suos & uxores suas camelis, Abiitque: totum pecus suum, totamque possessionem suam quam acquisierat in Phadan Aram, ut veniret ad Ifaac patrem suum, in terra Chanaan. Laba vero ierat ad tendendas oves suas, & furata est Rachel idola patris sui.

5 Et dixit ad eas, Video faciem patris vestri non esse erga me sicut heri & sicut nudius tertius. Deus autem patris mei servivi mecum.
 6 Et vos quidem nōstis quod totis virib' meis servivi patri vestro. Pater autem vester se fecit mihi, & immutavit mercedē meam decem vicib': neque tamen permittit ei Deus ut me laderet. Quum sic diceret, Cornu carentia erit merces tua, pariebant omnes oves cornibus carentia. Si vero diceret, Verificolores erit merces tua, pariebant omnes oves verificolores. Et segregavit De' de possessione patris vestri, deditque mihi. Et in tempore quo incallescere consuevit pecus, sustulit oculos meos, & vidi per foculos, & ecce arietes ascendentes super oves, exornatos, & verificolores atque maculosos. Et dixit mihi Angelus Dei per somnium, Jacob: Responde mihi, Ecce me. Dixitque mihi, Leva oculos tuos, & vide omnes arietes ascendentes super oves, excornatos & verificolores, atque maculosos: nam vidi quicquid fecit Laban. Ego sum Deus Bethel, cui unxisti illic stantiam, & cui vovisti illic votum: nunc ergo surge, egredere de terra isto, & revertere in solam naralem tuam. Responditque Rachel & Lia dicentes, Non habemus amplius partem nec hereditatem cum patre nostro. Eo quasi exhereditati reputamur ab eo; vendidit enim nos, adeoque comedit argenti nostrum. Quandoquidem cunctæ divitiæ, quas segregavit Deus ex his que patris nostri sunt, nostris sunt filiorumque nostrorum: nunc ergo quicquid at tibi Dñs, exequere. Surgens igitur Jacob impositis liberos suos & uxores suas camelis, Abiitque: totum pecus suum, totamque possessionem suam quam acquisierat in Phadan Aram, ut veniret ad Ifaac patrem suum, in terra Chanaan. Laba vero ierat ad tendendas oves suas, & furata est Rachel idola patris sui.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum ONKELOS.

20 Et celavit Jacob a Laban Syro: & non indicavit ei, quod ipse proficeretur. Et abiit ipse, & omnia sua; & furcavit, & transiit Euphratem: & posuit faciem suam contra montem Galaad. Et nunciavit est Laban in die tertio, quod abiisset Jacob. Et tulit fratres suos secum, & perfecturus est post eum, itinere septem dierum: & comprehendit eum in monte Galaad. Et venit verbum a facie Dei ad Laban Syrum, in fomio noctis: & dixit ei; Cave tibi ne loquaris cum Jacob a bono usque ad malum. Et comprehendit Laban Jacob: & Jacob tenebat tabernaculum suum in monte; & Laban collocavit fratres suos in monte Galaad. Et dixit Laban ad Jacob; Quid fecisti & celasti a me? & duxisti filias meas, quasi captivas gladio? Quare occulte abiisti, & celasti a me? & non indicasti mihi, ut dimitterem te cum gaudio & canticis, cum tympanis & citharis: Et non permisisti me, ut oscularer filios meos, & filias meas? nunc sultet egisti. Est potestas in manu mea, ut facerem vobiscum malum: sed Deus patris vestri hesternam nocte ait mihi dicens; Cave tibi ne loquaris cum Jacob, a bono usque ad malum. Et nunciavit abili; quonia cupiens cupiebans domum patris tui: cur tulisti deos meos? Et respondit Jacob, & dixit ad Laban: Quoniam timui, dicens, Ne violenter auferres filias tuas a me. Locus in quo invenieris decum fratrib' nostris cognosce quid tibi sit apud me, & tolle citius: & nepiebat Jacob, quod Rachel accepisset eos. Et ingressus est Laban in tabernaculum Jacob, & in tabernaculum Lize; & in tabernaculum duarum concubinarum, et non invenit: & egressus est de tabernaculo Lize, & ingressus est in tabernaculum Rachelis.

20 Et celavit Jacob a Laban Syro: & non indicavit ei, quod ipse proficeretur. Et abiit ipse, & omnia sua; & furcavit, & transiit Euphratem: & posuit faciem suam contra montem Galaad. Et nunciavit est Laban in die tertio, quod abiisset Jacob. Et tulit fratres suos secum, & perfecturus est post eum, itinere septem dierum: & comprehendit eum in monte Galaad. Et venit verbum a facie Dei ad Laban Syrum, in fomio noctis: & dixit ei; Cave tibi ne loquaris cum Jacob a bono usque ad malum. Et comprehendit Laban Jacob: & Jacob tenebat tabernaculum suum in monte; & Laban collocavit fratres suos in monte Galaad. Et dixit Laban ad Jacob; Quid fecisti & celasti a me? & duxisti filias meas, quasi captivas gladio? Quare occulte abiisti, & celasti a me? & non indicasti mihi, ut dimitterem te cum gaudio & canticis, cum tympanis & citharis: Et non permisisti me, ut oscularer filios meos, & filias meas? nunc sultet egisti. Est potestas in manu mea, ut facerem vobiscum malum: sed Deus patris vestri hesternam nocte ait mihi dicens; Cave tibi ne loquaris cum Jacob, a bono usque ad malum. Et nunciavit abili; quonia cupiens cupiebans domum patris tui: cur tulisti deos meos? Et respondit Jacob, & dixit ad Laban: Quoniam timui, dicens, Ne violenter auferres filias tuas a me. Locus in quo invenieris decum fratrib' nostris cognosce quid tibi sit apud me, & tolle citius: & nepiebat Jacob, quod Rachel accepisset eos. Et ingressus est Laban in tabernaculum Jacob, & in tabernaculum Lize; & in tabernaculum duarum concubinarum, et non invenit: & egressus est de tabernaculo Lize, & ingressus est in tabernaculum Rachelis.

VERSIO SAMARITANA.

20 Et celavit Jacob a Laban Syro: & non indicavit ei, quod ipse proficeretur. Et abiit ipse, & omnia sua; & furcavit, & transiit Euphratem: & posuit faciem suam contra montem Galaad. Et nunciavit est Laban in die tertio, quod abiisset Jacob. Et tulit fratres suos secum, & perfecturus est post eum, itinere septem dierum: & comprehendit eum in monte Galaad. Et venit verbum a facie Dei ad Laban Syrum, in fomio noctis: & dixit ei; Cave tibi ne loquaris cum Jacob a bono usque ad malum. Et comprehendit Laban Jacob: & Jacob tenebat tabernaculum suum in monte; & Laban collocavit fratres suos in monte Galaad. Et dixit Laban ad Jacob; Quid fecisti & celasti a me? & duxisti filias meas, quasi captivas gladio? Quare occulte abiisti, & celasti a me? & non indicasti mihi, ut dimitterem te cum gaudio & canticis, cum tympanis & citharis: Et non permisisti me, ut oscularer filios meos, & filias meas? nunc sultet egisti. Est potestas in manu mea, ut facerem vobiscum malum: sed Deus patris vestri hesternam nocte ait mihi dicens; Cave tibi ne loquaris cum Jacob, a bono usque ad malum. Et nunciavit abili; quonia cupiens cupiebans domum patris tui: cur tulisti deos meos? Et respondit Jacob, & dixit ad Laban: Quoniam timui, dicens, Ne violenter auferres filias tuas a me. Locus in quo invenieris decum fratrib' nostris cognosce quid tibi sit apud me, & tolle citius: & nepiebat Jacob, quod Rachel accepisset eos. Et ingressus est Laban in tabernaculum Jacob, & in tabernaculum Lize; & in tabernaculum duarum concubinarum, et non invenit: & egressus est de tabernaculo Lize, & ingressus est in tabernaculum Rachelis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20 Et celavit Jacob a Laban Syro: & non indicavit ei, quod ipse proficeretur. Et abiit ipse, & omnia bona sua, & mansit confugiens, transiit Euphratem, propinquans in anno suo montem Geres. Nuntiavit autem ei tem fuit Laban die tertio quod Jacob iam discessisset. Duxitque amicos suos secum, & perfecturus est eum scario septem dierum: & affecturus est eum in monte Geres. Venitque Angelus Dei ad Laban Syrum in fomio noctis, & ait illi; Cave ne loquaris ad Jacob bonum vel malum. Tum affectus est Laban Jacobum, & non fixerat tentorium suum in monte. Et monere fecit Laban fratres suos in monte Geres. Atque Laban, Quid fecisti cum celaveris mihi, & duxeris amicas filias meas quasi captivas gladio? Et dixit ei; Quare celasti, & celasti me, & non significasti illud mihi? ego enim comitatus fuisssem te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis. At ne permisisti quidem mihi osculari filios meos, & filias meas: curae fuit te fecisti quod fecisti. Et est in manu mea facultas invenire vobis malum, nisi Deus parvum vestrorum heri dixisset mihi; Cave ne loquaris cum Jacob bonum, vel malum. Nunc proficiscens profectus es, cum exprobaisses domum patris tui: quare autem furatus es ad eundem meum? Respondit ei Laban dicens ad Laban, Quia ego timui, et dixi; Ne difficultatem opponeres mihi ob filios tuos. Et sic cum ego invenire ad eundem tuum, non vixit coram amicus nostris: Dignosce quid tibi fecim, & tolle illud: et nuntiavit Laban quod Rachel abscondisset illud. Ingressus est ergo Jacob in tabernaculum Jacob, & in tabernaculum Lize, & in tabernaculum duarum ancillarum: & non invenit. Deinde egressus est de tabernaculo Lize, & ingressus est in tabernaculum Rabit.

20 Et celavit Jacob a Laban Syro: & non indicavit ei, quod ipse proficeretur. Et abiit ipse, & omnia bona sua, & mansit confugiens, transiit Euphratem, propinquans in anno suo montem Geres. Nuntiavit autem ei tem fuit Laban die tertio quod Jacob iam discessisset. Duxitque amicos suos secum, & perfecturus est eum scario septem dierum: & affecturus est eum in monte Geres. Venitque Angelus Dei ad Laban Syrum in fomio noctis, & ait illi; Cave ne loquaris ad Jacob bonum vel malum. Tum affectus est Laban Jacobum, & non fixerat tentorium suum in monte. Et monere fecit Laban fratres suos in monte Geres. Atque Laban, Quid fecisti cum celaveris mihi, & duxeris amicas filias meas quasi captivas gladio? Et dixit ei; Quare celasti, & celasti me, & non significasti illud mihi? ego enim comitatus fuisssem te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis. At ne permisisti quidem mihi osculari filios meos, & filias meas: curae fuit te fecisti quod fecisti. Et est in manu mea facultas invenire vobis malum, nisi Deus parvum vestrorum heri dixisset mihi; Cave ne loquaris cum Jacob bonum, vel malum. Nunc proficiscens profectus es, cum exprobaisses domum patris tui: quare autem furatus es ad eundem meum? Respondit ei Laban dicens ad Laban, Quia ego timui, et dixi; Ne difficultatem opponeres mihi ob filios tuos. Et sic cum ego invenire ad eundem tuum, non vixit coram amicus nostris: Dignosce quid tibi fecim, & tolle illud: et nuntiavit Laban quod Rachel abscondisset illud. Ingressus est ergo Jacob in tabernaculum Jacob, & in tabernaculum Lize, & in tabernaculum duarum ancillarum: & non invenit. Deinde egressus est de tabernaculo Lize, & ingressus est in tabernaculum Rabit.

34 **וְרַחֵל לָקְחָה אֶת־הַחֲרִיפִים וְהַשִּׁמְשָׁם בְּכֵר הַנְּמָלָה**
 non & stabernaculum totum Laban contraxit & : res foras ledit &
 ותשבע עליהם ומשש לבן את כל האהבה ולא
 quis sine domini oculis in ira sit Ne : saum patrem ad dixit Et invenit
 35 **מֵצָא : וְהָאֵם אֶל־מִצְרָיִם אֶל־יְהוָה יָצִיא**
 anhi mulierem vis Quia : tui facit & foras domum ad
 36 **לֹא־אָכַל לְקוֹם מִפְּנֵי בִרְדָּתוֹ נְשִׂים לוֹ**
 Laban qsi fuit ira Et : Theraphim invenit non qsi seruitur & Et
 37 **וַיִּתְּשֶׁשׁ לוֹ מֵצָא אֶת־הַחֲרִיפִים : וְיָחַד לָבָן וְיָצִיא**
 Quid : Laban ipse dixit & : Laban ipse dixit & : Laban ipse dixit &
 38 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 ceteractali Quia : me post exarsit quia : me peccat quomodo : mea prevaricatio
 39 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 hic Pone tu domus vasis omnibus ex invenisti quid : mea vasa omnia
 40 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 viginti Jam : nos duos inter : agamus & : totis fratribus & : mei fratribus : corā
 41 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 anni : sunt abortiva non tue capre & : tua ovēs, tecum ego annos
 42 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 Ego : ad auxili non Raptum : comedi non tuarum peccatā
 43 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 diei ablatum furto : illud requiebas mei manū de : illud habebam
 44 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 glacies & : castus me consumebat die in : Fui : notis ablatum furto &
 45 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 viginti mihi Jam : meis oculis ab me summi recedebat Et : modo in
 46 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 dustus in annos quatuordecim tibi servivi quid domo in : anni
 47 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 meam mercedem mutasti & : alius peccidibus in : annis sex & : tuis filiabus
 48 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 pavor & : Abraham Deus : mei patris : DEUS Nisi
 49 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 meam Antidionem : me dimissiles vacuum nunc quia : mihi sufficit : Iſrahel
 50 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 prateritit nocte : angeli & : D E U S vidit mearum manuum : laborem &
 51 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 filii & : ince filie : Filie : Laban ad dixit & : Labi respōdit Et
 52 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 : illud mihi : istudus in : quod omne : & : me peccat : & : me peccat : &
 53 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 quos carum filius vel : hodie : istis : sciam quid : meo : filius Et
 54 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 erit & : tu & : ego : fecidus percussimus : veni : nunc Et : pepercimus
 55 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 eum erexit & : lapidem : Laban ad tulit Et : inter : & : me inter : testimonium in
 56 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 : statum
 57 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 : cumulum super : ibi comederunt & : comam fecerit & : lapides : Interit Et
 58 **וַיִּבְרַח לָבָן וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַבְּרִית בֵּין הָאֲרִיעִים**
 : et : comam super : ibi comederunt & : comam fecerit & : lapides : Interit Et

34 Illa festinans abscondit idola
 35 et fedit desuper serventibus; omne-
 tentorium; & nihil inveni-
 entis, Ait, Ne irascatur domini-
 mens, quod coram te affurge-
 re nequeo: quia iuxta consue-
 tudine seminari tunc acci-
 dit mihi. Sic delusa sollicitu-
 do querentis est; Tunc inq;
 36 Jacob, cum jurgio ait; Quam
 ob culpam mea, & ob quod
 peccatum meum sic exarsisti
 post me, Et scrutatus es omne-
 nem suppellectilem meam? Quid
 37 invenisti de cuncta subst-
 antia domus tue? pone hic
 coram fratribus meis & fra-
 tribus tuis; & judicent inter
 me & te. Idcirco viginti an-
 nis tui tecum moves tu & cap-
 re non fuerunt steriles. Quia
 38 arctes tui non comedi; a-
 rctes gregis tui non comedi;
 Nec capium à bestia ostendi
 tibi, ego damnum meum red-
 debam; quidquid furto per-
 ibat, à me exigebas. Die no-
 ctisq; estu urebar & gelu fugi-
 giebat; somnus ab oculis
 39 meis. Sicq; p viginti annos in
 domo tua servivi tibi, quatuor-
 decim pro filiabus, & sex
 pro gregibus tuis; immutali
 quoque mercedem meam decem
 40 vicibus. Nisi Deus patris
 mei Abraham, & timor Isaac,
 affuisset mihi, forsitan modo
 nudum me dimissiles afflicto-
 nem meam & laborem man-
 uum mearum respexit Deus,
 & arguit te heri. Res-
 pondit ei Laban, Filii mei,
 & filii, & greges tui; & omnia
 que cernis, mea sunt; quid
 41 possum facere filiis & nepotibus meis? Veni ergo,
 & ineamus (sedus: ut sit
 42 in testimonium inter me & te.
 Tulit itaque Jacob lapidem,
 & erexit illum in cicutulum.
 Dixitque fratribus
 43 suis, Afferte lapides. Qui
 congregantes fecerunt tum-
 mulum, comederuntque su-
 per eum.

34 **Ῥαχὴλ εἰς τὰ ἀργύματα τὰ κρυπτά, & ἐπέσχευε**
 iniecerat ea in thronum a cameli, & in-
 35 **καθίσταν αὐτοῖς. Καὶ ἔως τῆς πρὸς αὐτῆς,**
 Nie graviter levis, domitior: non pos-
 36 **ἢ βαρῆως ἔργε κέρως ἢ δυνάμει ἀγαθῶ-**
 sum surgere in conspectu tuo: quia-
 37 **ναι ἐνδόνος ἔσθι, ἔτι τὰ κατὰ ἐξομῶν ἔσθι**
 quia secundā consuetudine
 38 **ἢ γυναικῶν μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἄδ-**
 multum, mihi sunt. Servatus est
 39 **εἶναι Laban in ista domo, & non**
 autem Laban in ista domo, & non
 40 **ἠρῆμῶνος ἰδολα. Ἦτος ἐστὶν αὐτὸν ἔσθι**
 rob, & virtus est cum Laban.
 41 **Ῥαχὴλ εἰς τὰ ἀργύματα τὰ κρυπτά, & ἐπέσχευε**
 Respondens autem Jacob dixit ad
 42 **αὐτὸν ἔως τῆς πρὸς αὐτῆς, ἢ βαρῆως ἔργε**
 Laban, Quia injustitia mea, &
 43 **κέρως ἢ δυνάμει ἀγαθῶναι ἐνδόνος ἔσθι,**
 quod peccavi me; quia perfectus
 44 **ἔσθι, ἔτι τὰ κατὰ ἐξομῶν ἔσθι, ἢ γυναικῶν**
 tus est post me, Es quia formatus es
 45 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 omnia vasa domus mea? Quid in-
 46 **ἔσθι, ἔτι τὰ κατὰ ἐξομῶν ἔσθι, ἢ γυναικῶν**
 venit de universis vasis domus
 47 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 tui? Pone hic in conspectu fratrum
 48 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 tuorum & fratrum meorum; & ar-
 49 **ἔσθι, ἔτι τὰ κατὰ ἐξομῶν ἔσθι, ἢ γυναικῶν**
 gunt inter nos duos. Hoc mihi vi-
 50 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 detur non fuerunt steriles: quia
 51 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 arctes tui non comedi:
 52 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 arctes tui non comedi:
 53 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 Captus à bestia non attuli tibi: ego
 54 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 furtivam à me ipso: furta diei &
 55 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 furta noctis. Istas sunt dici com-
 56 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 buste est, & glacies molles & ab-
 57 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 cessit somnus meus ab oculis meis.
 58 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 Hoc mihi viginti annos ego sibi in
 59 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 domo tua: servivi tibi quatuordecim
 60 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 annos pro duobus filiabus tuis,
 61 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 & sex annos in ovibus tuis: & de-
 62 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 cem decem mercedem meam agna-
 63 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 tus. Nisi Deus patris mei Abraham,
 64 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 & timor Isaac, affuisset mihi, nunc
 65 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 nudum me dimissiles:
 66 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 nunc vacuum me dimissiles: & laborem manuum
 67 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 mearum respexit Deus, & arguit te
 68 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 heri. Respondit ei Laban, Filii mei,
 69 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 & filii, & greges tui, & omnia que
 70 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 cernis, mea sunt: quid possum
 71 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 facere filiis & nepotibus meis? Veni
 72 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 ergo, & ineamus (sedus: ut sit in
 73 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 testimonium inter me & te. Tulit
 74 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 itaque Jacob lapidem, & erexit illum
 75 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 in cicutulum. Dixitque fratribus
 76 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 suis, Afferte lapides. Qui congregantes
 77 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 fecerunt tumulum, comederuntque
 78 **μου ἐστίν. (δ) Ἡρῆμῶνος ἔσθι ἐναι Laban**
 super eum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

34 **وَرَحِيلُ لָقِطَتِ الْخَرِيفَ وَالشِّمَشَ فِي كَيْسِ الْبَعِظِ**
 35 **وَتَسْبَعُ عَلَيْهِمْ وَتَسْجُدُ لِبَنِ إِسْرَائِيلَ كُلِّهَا وَلَا**
 36 **يَأْكُلُ لِقَوْمِهَا مِنْ أَجْلِ بَرِّهَا نِسَاءً لَهَا**
 37 **وَيَتَّخِذُ لَهَا مِزَاةً مِنْ خَرِيفِ الْإِصْرِيِّينَ وَيَخْرُجُ**
 38 **وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 39 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 40 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 41 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 42 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 43 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 44 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 45 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 46 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 47 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 48 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 49 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 50 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 51 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 52 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 53 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 54 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 55 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 56 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 57 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 58 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**

34 Rahel vero sumpterat idola
 35 et posuerat ea in clitelis cameli, infeditque
 36 Laban totum tabernaculum, & nihil invenit.
 37 Ait autem Rahel patri suo, Ne durum fit in
 38 oculis dñi mei quod non possim asfurgere co-
 39 ram te, nam consuetudine laboro formari.
 40 Perfuratus igitur non invenit simulacra.
 41 Quod agrè ferens Jacob, litigavit cum Laban;
 42 nam respondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 43 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 44 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 45 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 46 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 47 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 48 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 49 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 50 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 51 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 52 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 53 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 54 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 55 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 56 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 57 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-
 58 nam repondens Jacob, ait ad Laban; Que-

34 **وَرَحِيلُ لָقِطَتِ الْخَرِيفَ وَالشِّمَشَ فِي كَيْسِ الْبَعِظِ**
 35 **وَتَسْبَعُ عَلَيْهِمْ وَتَسْجُدُ لِبَنِ إِسْرَائِيلَ كُلِّهَا وَلَا**
 36 **يَأْكُلُ لِقَوْمِهَا مِنْ أَجْلِ بَرِّهَا نِسَاءً لَهَا**
 37 **وَيَتَّخِذُ لَهَا مِزَاةً مِنْ خَرِيفِ الْإِصْرِيِّينَ وَيَخْرُجُ**
 38 **وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 39 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 40 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 41 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 42 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 43 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 44 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 45 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 46 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 47 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 48 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 49 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 50 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 51 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 52 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 53 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 54 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 55 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 56 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**
 57 **وَيَخْرُجُ لَبَّانُ وَيُفْزِعُهَا يَوْمَ تَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ**
 58 **بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ وَتَقْضِي الْأَرْيَعِيَّةَ بَيْنَ الْإِصْرِيِّينَ**

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

34 ורחל נסבת ית צלמא ושויתתו...
35 ומשש לבן ית כל משכנתא...
36 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
37 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
38 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
39 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
40 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
41 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
42 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
43 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
44 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
45 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
46 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...

Rachel autē accepit imagines, & posuit eas in cistella camelis, & fedit desup: & attraxerat Labā univēsa quæ erant in tabernaculo, & nō invenit. Et dixit patri suo: Ne duplicet in oculis dñi mei, quoniam nō possū fūgere corā te, cōsuevero enim mulierē est mihi: & scruta est, & nō invenit imagines. Et irar' est Jacob, & dixit Jacob, dixit ad Labā; Quæ est iniquitas mea? & quæ est delictū meū, quia persecut' es post me? Quoniam attraxisti omnia vasa mea, quid invenisti de univēris vasis dom' tue? pone hic corā fratrib' meis & fratrib' tuis: & judicet inter nos ambos. Istiti viginti annis quib' ego fui apud te, oves tuas & capras tuas nō fuerūt orbatæ: & arietes ovium tuarū nō cōdidit. Dilacerati nō adduxi tibi; deficit ab ex numero, à me tu querebas illud; custodiēbā in die, & custodiēbā in nocte. In die consumābāt me zbus, & glacies defecēbat sup me in nocte: & recessit somn' ab oculis meis. Istiti viginti annis, egī in domo tuā: servivi tibi quatuordecim annis pro duob' filiis tuis; & sex annis pro ovib' tuis: & mutasti mercedē meā decē vicib'. Nisi quodd' De' patris mei De' Abrahæ, & ille quē timebat Isaac, fuisset in adiutorij meū; j; nūc vacuū me dimisisses: labor me', & afflictio manū meārū manifestā fuit corā Deo, & arguit te hesternā nocte. Et respondit Laban, & dixit ad Jacob, Filix filii filie meæ, & filii sunt filii mei, & oves sunt oves meæ; & quodcūq; tu videris, meū est: & quid faciās istis filiabus meis hodie, aut filiis earū? Quos pepererūt: Et nunc veni ineamus foedus, ego & tu: & sit in testimonium inter me & inter te. Et cū sit Jacob lapidē, & erexit cūlit in circuitu. Et ait Jacob, fratribus suis, Colligite lapides, & tulerunt lapides, & fecerunt acervum: & comederūt tibi sup acervū.

34 ורחל נסבת ית צלמא ושויתתו...
35 ומשש לבן ית כל משכנתא...
36 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
37 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
38 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
39 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
40 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
41 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
42 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
43 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
44 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
45 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...
46 ויאמר לבן מה חובי מדרסדתי...

Rachel autē accepit imagines, & posuit eas in cistella camelis, & fedit desup: & attraxerat Labā univēsa quæ erant in tabernaculo, & nō invenit. Et dixit patri suo: Ne duplicet in oculis dñi mei, quoniam nō possū fūgere corā te, cōsuevero enim mulierē est mihi: & scruta est, & nō invenit imagines. Et irar' est Jacob, & dixit Jacob, dixit ad Labā; Quæ est iniquitas mea? & quæ est delictū meū, quia persecut' es post me? Quoniam attraxisti omnia vasa mea, quid invenisti de univēris vasis dom' tue? pone hic corā fratrib' meis & fratrib' tuis: & judicet inter nos ambos. Istiti viginti annis quib' ego fui apud te, oves tuas & capras tuas nō fuerūt orbatæ: & arietes ovium tuarū nō cōdidit. Dilacerati nō adduxi tibi; deficit ab ex numero, à me tu querebas illud; custodiēbā in die, & custodiēbā in nocte. In die consumābāt me zbus, & glacies defecēbat sup me in nocte: & recessit somn' ab oculis meis. Istiti viginti annis, egī in domo tuā: servivi tibi quatuordecim annis pro duob' filiis tuis; & sex annis pro ovib' tuis: & mutasti mercedē meā decē vicib'. Nisi quodd' De' patris mei De' Abrahæ, & ille quē timebat Isaac, fuisset in adiutorij meū; j; nūc vacuū me dimisisses: labor me', & afflictio manū meārū manifestā fuit corā Deo, & arguit te hesternā nocte. Et respondit Laban, & dixit ad Jacob, Filix filii filie meæ, & filii sunt filii mei, & oves sunt oves meæ; & quodcūq; tu videris, meū est: & quid faciās istis filiabus meis hodie, aut filiis earū? Quos pepererūt: Et nunc veni ineamus foedus, ego & tu: & sit in testimonium inter me & inter te. Et cū sit Jacob lapidē, & erexit cūlit in circuitu. Et ait Jacob, fratribus suis, Colligite lapides, & tulerunt lapides, & fecerunt acervum: & comederūt tibi sup acervū.

34 Rachel autē accepit imagines, & posuit eas in cistella camelis, & fedit desup: & attraxerat Labā univēsa quæ erant in tabernaculo, & nō invenit. Et dixit patri suo: Ne duplicet in oculis dñi mei, quoniam nō possū fūgere corā te, cōsuevero enim mulierē est mihi: & scruta est, & nō invenit imagines. Et irar' est Jacob, & dixit Jacob, dixit ad Labā; Quæ est iniquitas mea? & quæ est delictū meū, quia persecut' es post me? Quoniam attraxisti omnia vasa mea, quid invenisti de univēris vasis dom' tue? pone hic corā fratrib' meis & fratrib' tuis: & judicet inter nos ambos. Istiti viginti annis quib' ego fui apud te, oves tuas & capras tuas nō fuerūt orbatæ: & arietes ovium tuarū nō cōdidit. Dilacerati nō adduxi tibi; deficit ab ex numero, à me tu querebas illud; custodiēbā in die, & custodiēbā in nocte. In die consumābāt me zbus, & glacies defecēbat sup me in nocte: & recessit somn' ab oculis meis. Istiti viginti annis, egī in domo tuā: servivi tibi quatuordecim annis pro duob' filiis tuis; & sex annis pro ovib' tuis: & mutasti mercedē meā decē vicib'. Nisi quodd' De' patris mei De' Abrahæ, & ille quē timebat Isaac, fuisset in adiutorij meū; j; nūc vacuū me dimisisses: labor me', & afflictio manū meārū manifestā fuit corā Deo, & arguit te hesternā nocte. Et respondit Laban, & dixit ad Jacob, Filix filii filie meæ, & filii sunt filii mei, & oves sunt oves meæ; & quodcūq; tu videris, meū est: & quid faciās istis filiabus meis hodie, aut filiis earū? Quos pepererūt: Et nunc veni ineamus foedus, ego & tu: & sit in testimonium inter me & inter te. Et cū sit Jacob lapidē, & erexit cūlit in circuitu. Et ait Jacob, fratribus suis, Colligite lapides, & tulerunt lapides, & fecerunt acervum: & comederūt tibi sup acervū.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

34 وهي قد احدثت البغال وصبريه في مذب اجمل وجادست فودف...
35 كحد سينيا * فغالت لانها لا يسند علي سدي...
36 النساء قد عرض لي * ولم يكحد البغال * فاسندك علي يعقوب...
37 ماجرسي وما حظيبي اد رهيبي * وقد حسبت جميع ابني...
38 نساك صين هاهنا حذا احنائي واحكايك ويوكوا به...
39 رجاك وقاعرك لم يتكل * ومن كباش عمك لم اكل...
40 اسمك من يدي تطلبه * كحدت لها واكحدت لي...
41 في الليل * وفي يوم من عيني * هذا لي عسرون...
42 سنة بسنديك * وست سنين نعامك * فبدلت اجري عسرن...
43 البارة * فاجاب لابان بان قال ليعقوب...
44 هو لي * فما عسيت ان اعمل اليوم بسني...
45 وابت ويكون ساهدا بيني وبينك * فاحد يعقوب...
46 اجمعوا حجان * وجمعوا حجان وصبوها رجما...
47 Tom. 4

34 وهي قد احدثت البغال وصبريه في مذب اجمل وجادست فودف...
35 كحد سينيا * فغالت لانها لا يسند علي سدي...
36 النساء قد عرض لي * ولم يكحد البغال * فاسندك علي يعقوب...
37 ماجرسي وما حظيبي اد رهيبي * وقد حسبت جميع ابني...
38 نساك صين هاهنا حذا احنائي واحكايك ويوكوا به...
39 رجاك وقاعرك لم يتكل * ومن كباش عمك لم اكل...
40 اسمك من يدي تطلبه * كحدت لها واكحدت لي...
41 في الليل * وفي يوم من عيني * هذا لي عسرون...
42 سنة بسنديك * وست سنين نعامك * فبدلت اجري عسرن...
43 البارة * فاجاب لابان بان قال ليعقوب...
44 هو لي * فما عسيت ان اعمل اليوم بسني...
45 وابت ويكون ساهدا بيني وبينك * فاحد يعقوب...
46 اجمعوا حجان * وجمعوا حجان وصبوها رجما...
47 Tom. 4

34 وهي قد احدثت البغال وصبريه في مذب اجمل وجادست فودف...
35 كحد سينيا * فغالت لانها لا يسند علي سدي...
36 النساء قد عرض لي * ولم يكحد البغال * فاسندك علي يعقوب...
37 ماجرسي وما حظيبي اد رهيبي * وقد حسبت جميع ابني...
38 نساك صين هاهنا حذا احنائي واحكايك ويوكوا به...
39 رجاك وقاعرك لم يتكل * ومن كباش عمك لم اكل...
40 اسمك من يدي تطلبه * كحدت لها واكحدت لي...
41 في الليل * وفي يوم من عيني * هذا لي عسرون...
42 سنة بسنديك * وست سنين نعامك * فبدلت اجري عسرن...
43 البارة * فاجاب لابان بان قال ليعقوب...
44 هو لي * فما عسيت ان اعمل اليوم بسني...
45 وابت ويكون ساهدا بيني وبينك * فاحد يعقوب...
46 اجمعوا حجان * وجمعوا حجان وصبوها رجما...
47 Tom. 4

34 وهي قد احدثت البغال وصبريه في مذب اجمل وجادست فودف...
35 كحد سينيا * فغالت لانها لا يسند علي سدي...
36 النساء قد عرض لي * ولم يكحد البغال * فاسندك علي يعقوب...
37 ماجرسي وما حظيبي اد رهيبي * وقد حسبت جميع ابني...
38 نساك صين هاهنا حذا احنائي واحكايك ويوكوا به...
39 رجاك وقاعرك لم يتكل * ومن كباش عمك لم اكل...
40 اسمك من يدي تطلبه * كحدت لها واكحدت لي...
41 في الليل * وفي يوم من عيني * هذا لي عسرون...
42 سنة بسنديك * وست سنين نعامك * فبدلت اجري عسرن...
43 البارة * فاجاب لابان بان قال ليعقوب...
44 هو لي * فما عسيت ان اعمل اليوم بسني...
45 وابت ويكون ساهدا بيني وبينك * فاحد يعقوب...
46 اجمعوا حجان * وجمعوا حجان وصبوها رجما...
47 Tom. 4

Et ipse iam acceperat simulacrum, & posuerat illud in cistella camelis, & federat super illas. Exploravit ergo Laban totum tabernaculum, nec invenit quicquam. Dixitque patri suo, Ne diuam sis dominum meorum: enim possim surgere & conspectus tuo, cum mos multum excurrit mihi: et non invenit simulacrum. Molebat tibi id Jacob, quod contendit cum Laban, & respondit ei dicendo illi: Quæ est culpa mea, & quod peccatum meum, si persecutus sis me? Ego iam exploravi omnia: & si peccatum invenisset ex omnibus vasis domus tue: pone illud hic coram amicis meis & amicis tuis, & arguant nos de eo vicium. Hæus talis, viginti annis fui tecum: oves tue & capre tue non fuerunt infuscate, & ex arietibus ovium tuarum non comedi. Et prædam non attuli tibi: quod omni, & manu me petivisti. Laboravi die, & laboravi nocte: Et in die viventi me veni calidus, & gelu in nocte, & fugit formos meus ab oculis meis. Ego sui viginti annos in habitaculo tuo: servivi tibi ex eis quatuordecim pro duobus filiabus tuis, & sex annis pro ovibus tuas: & mihi mercedē meā decē vicibus. Nisi Deus patris mei Elrabim, et tu, non libat fuisset mihi odiorum, nunc dimisisset me vacuū. Ad imbecillitatem meā & ad laborem volu me veni calidus, & respondit Laban dicens: Respondit Laban dicens: Dicendo ad Jacob: Filix filie meæ, & filii sunt filii mei, & oves sunt oves meæ: & omne quod videris, meum est: quid ergo potui hodie facere filiabus meis, & filiis earum quos genuerunt? Sed veni, parca: istam potum ego & tu, & sit testis inter me & inter te. Tulitque Jacob lapidē, & erexit cum simulacrum. Deinde dixit Jacob sociis suis: Colligite lapides, collegeruntque lapides, & erexerunt eos in circumum, & comederunt cibum super eos.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM.

Targum ONKELOS. Et præcepit etiam secundo, & tertio; quos, qui sequentur greges, dicens: Secundo verbum hoc loquimini ei. E. fau, quando inueneritis eum. Dicitur; Ecce quos; seruus tuus Jacob venit post nos; quia dixit, Quiescere facia i eius munere, & præcedit ante me; & postea video facie ei, fortifitan suscipit facie meam. Et processit mun' ante facie sua: & ipse dormiuit nocte illa in castris. Et furuxit ipsa nocte, & tulit duas uxores suas, & duas concubinas suas, & eundem filios suos; & transiuit iacob iacob, & traduxit eos per torrente: & transiuit officia sua. Et remansit Jacob solus: & luclabatur vir cum eo; donec ascendit aurora. Et vidit quod non possuisset cum eo; & tetigit in palma femoris ejus; & commota est palma femoris Jacob, cum luclaretur cu eo. Et ait: Dimitte me, quia ascendit aurora: & dixit ei, Non dimittam te; nisi benedixeris mihi. Et dixit ei, Quod est nomen tuum? & ait, Jacob. Et dixit ei, Non dicitur ultra Jacob nomen tuum; sed Israel: quoniam princeps es cora Deo, & cum hominibus preualebis. Et interrogauit eum Jacob; & ait, Indica obsecro, nomen tuum; & dixit, Ad quid queris nomen meum? & benedixit ei. Et vocauit Jacob nomen loci, Peniel: quia vidi angelum Dei, facie ad facie, & lingua facta est anima mea. Et ort' est ei fol quando transiuit Phaniel: & ipse claudicabat sup femur suu. Propterea non coedunt filii Israel nervi qui emaruit, qui est iuxta palmam femoris, usq; in presentie die: eo q; tetigit in palma femoris Jacob, in nervo qui emaruit.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS. 19 Et præcepit etiam secundo, atque 19 etiam tertio; quos, qui sequentur greges, dicens: Secundo ad Esau, cum inueneritis eum. Dicitur, Ecce etiam seruus tuus Jacob venit post nos: quia dixit, Quiescere facia i eius munere, & præcedit ante me; & postea video facie ei, fortifitan suscipit facie meam. Et processit mun' ante facie sua: & ipse dormiuit nocte illa in castris. Et furuxit ipsa nocte, & tulit duas uxores suas, & duas concubinas suas, & eundem filios suos; & transiuit iacob iacob, & traduxit eos per torrente: & transiuit officia sua. Et remansit Jacob solus: & luclabatur vir cum eo; donec ascendit aurora. Et vidit quod non possuisset cum eo; & tetigit in palma femoris ejus; & commota est palma femoris Jacob, cum luclaretur cu eo. Et ait: Dimitte me, quia ascendit aurora: & dixit ei, Non dimittam te; nisi benedixeris mihi. Et dixit ei, Quod est nomen tuum? & ait, Jacob. Et dixit ei, Non dicitur ultra Jacob nomen tuum; sed Israel: quoniam princeps es cora Deo, & cum hominibus preualebis. Et interrogauit eum Jacob; & ait, Indica obsecro, nomen tuum; & dixit, Ad quid queris nomen meum? & benedixit ei. Et vocauit Jacob nomen loci, Peniel: quia vidi angelum Dei, facie ad facie, & lingua facta est anima mea. Et ort' est ei fol quando transiuit Phaniel: & ipse claudicabat sup femur suu. Propterea non coedunt filii Israel nervi qui emaruit, qui est iuxta palmam femoris, usq; in presentie die: eo q; tetigit in palma femoris Jacob, in nervo qui emaruit.

TRANSLATIO LATINA. P. accepit etiam secundo, atque 19 etiam tertio; quos, qui sequentur greges, dicens: Secundo ad Esau, cum inueneritis eum. Dicitur, Ecce etiam seruus tuus Jacob venit post nos: quia dixit, Quiescere facia i eius munere, & præcedit ante me; & postea video facie ei, fortifitan suscipit facie meam. Et processit mun' ante facie sua: & ipse dormiuit nocte illa in castris. Et furuxit ipsa nocte illa in castris. Et tulit duas uxores suas, & duas concubinas suas, & eundem filios suos; & transiuit iacob iacob, & traduxit eos per torrente: & transiuit officia sua. Et remansit Jacob solus: & luclabatur vir cum eo; donec ascendit aurora. Et vidit quod non possuisset cum eo; & tetigit in palma femoris ejus; & commota est palma femoris Jacob, cum luclaretur cu eo. Et ait: Dimitte me, quia ascendit aurora: & dixit ei, Non dimittam te; nisi benedixeris mihi. Et dixit ei, Quod est nomen tuum? & ait, Jacob. Et dixit ei, Non dicitur ultra Jacob nomen tuum; sed Israel: quoniam princeps es cora Deo, & cum hominibus preualebis. Et interrogauit eum Jacob; & ait, Indica obsecro, nomen tuum; & dixit, Ad quid queris nomen meum? & benedixit ei. Et vocauit Jacob nomen loci, Peniel: quia vidi angelum Dei, facie ad facie, & lingua facta est anima mea. Et ort' est ei fol quando transiuit Phaniel: & ipse claudicabat sup femur suu. Propterea non coedunt filii Israel nervi qui emaruit, qui est iuxta palmam femoris, usq; in presentie die: eo q; tetigit in palma femoris Jacob, in nervo qui emaruit.

CAP. XXXIII.

ET

levauit Jacob oculos suos; & vidit, & ecce Esau veniebat; & cum eo quadringenti viri: & diuinit filios cu Lia & cum Rachel, & cum duabus concubinis.

CAP. XXXIII.

Et levauit Jacob oculos suos; & vidit, & ecce Esau veniebat, & cum eo quadringenti viri, tum diuinit filios Lia, & Rachel, & duas uxores suas.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وصفي النبي ايضا بمثل ذلك وايضا الثالث وايضا سائر الماضين مع القطعان فانه مثل هذا القول يقولون للعنص اذا وافيموه ووقلوا ايضا هوذا يعقوب قداما لانه قال انرصاه اولاً بالهدية المبعده بين يدي ويعد ذلك انظر الى وجهه لعله يسعني فبعده منه الهدية وهو نأب تلك اليلة في العسكر وقام في تلك اليلة فاحد رجيم واميه والحد عشر ابنا الذين له فعبس حين ينوب ثم احدهم وعبرهم الوادي وعبر جميع ماله ويعني يعقوب في ذلك اناجب وحده فصارعه رجل الي مطلع العاجر ولما راي انه لم يطفه دما من حفي وركه فرال حفي ورك يعقوب في مضارعه له فلما طلع العاجر قال لا اطلقك دون ان تساركي وقال له ما اسمك قال له يعقوب قال لا يسمي اسمك ابدا يعقوب فقط بل اسرائيل ايضا لانك عن اسمي ولما باركه ثم وصفي الموضع يعقوب فاسئل فانه ابي رايب ملاك الله مواجبه وكلمت نفسي فلما عبر فبنائيل اسرف له الشمس وكان الي وفيه ذاك يطلع من وركه لئلا ياكل لبوا اسرائيل عرف النساء الذي مع حفي الورك الي هذا اليوم لما دأح حفي ورك يعقوب يعرف

Et præcepit etiam secundo rem huic finit 19 tem, & tertio quos, & reliquos etiam ab eundem cum gregibus dicens: Fixata huic sermone dicitur ad Esau cum inueneritis eum. Et dicitur etiam, Ecce Jacob post nos est. Dicit enim, Placabo illum prius tua me præcio mihi, & postea facia i eius, forte supplicacionem meam accipiet. Præcepit etiam non minus, et ipse pernoctauit ea nocte in castris. Et surrexit ei nocte, & accepit duas uxores suas, & duas ancillas suas, & natecjm filios suos habebat, & transiuit iacob iacob, & traduxit illos per torrente, & traduxit omnia bona sua. Et remansit Jacob cum eo latero solus; factus est autem cum eo iuxta uisus ad ortum aurora. Cuiusque uisus est non posse ad Esau illum iungi iacob, remansit in luffa sua cum eo. Cuiusque uisus est aurora, dixit ei, Dimitte me. Non dimittam te nisi postquam benedixeris mihi. Et dixit ad eum, Quod est nomen tuum? Ait illi, Jacob. Dicitur, Non uocabatur nomen tuum semper Jacob tantum, sed israel etiam quoniam excellens est apud Deum, et apud homines et ualuit ad hoc. Dicitur et interrogauit eum Jacob, et ait illi, Indica mihi nomen tuum. Dicitur, Et ad quid petitio tua de nomine meo? Et quia benedixit enim tibi, uocauit locum istum iacob, Phaniel, dicens, Vidi angelum Dei coram me, salua facta est anima mea. Cuiusque pertransiuit Phaniel, ortus est illis fol. Et in usque ad illud tempus claudicabat es femore suo. Propterea non coedunt filii israel uerum multebrem qui est cum iuxta palmam femoris, usq; in hanc diem, eo quod tetigit istum femoris iacob, per uerum multebrem.

Et præcepit etiam secundo rem huic finit 19 tem, & tertio quos, & reliquos etiam ab eundem cum gregibus dicens: Fixata huic sermone dicitur ad Esau cum inueneritis eum. Et dicitur etiam, Ecce Jacob post nos est. Dicit enim, Placabo illum prius tua me præcio mihi, & postea facia i eius, forte supplicacionem meam accipiet. Præcepit etiam non minus, et ipse pernoctauit ea nocte in castris. Et surrexit ei nocte, & accepit duas uxores suas, & duas ancillas suas, & natecjm filios suos habebat, & transiuit iacob iacob, & traduxit illos per torrente, & traduxit omnia bona sua. Et remansit Jacob cum eo latero solus; factus est autem cum eo iuxta uisus ad ortum aurora. Cuiusque uisus est non posse ad Esau illum iungi iacob, remansit in luffa sua cum eo. Cuiusque uisus est aurora, dixit ei, Dimitte me. Non dimittam te nisi postquam benedixeris mihi. Et dixit ad eum, Quod est nomen tuum? Ait illi, Jacob. Dicitur, Non uocabatur nomen tuum semper Jacob tantum, sed israel etiam quoniam excellens est apud Deum, et apud homines et ualuit ad hoc. Dicitur et interrogauit eum Jacob, et ait illi, Indica mihi nomen tuum. Dicitur, Et ad quid petitio tua de nomine meo? Et quia benedixit enim tibi, uocauit locum istum iacob, Phaniel, dicens, Vidi angelum Dei coram me, salua facta est anima mea. Cuiusque pertransiuit Phaniel, ortus est illis fol. Et in usque ad illud tempus claudicabat es femore suo. Propterea non coedunt filii israel uerum multebrem qui est cum iuxta palmam femoris, usq; in hanc diem, eo quod tetigit istum femoris iacob, per uerum multebrem.

الفصل الثالث والثلاثون * ثم رفع يعقوب عينيه فطمر فاد العنص بمثل ومعه اربع مائه رجل * عرف اولاده علي رحيل وليام والامين

Et levauit Jacob oculos suos, & 1 plexitque et ecce Esau uenient et cum eo quadringenti uiri, diuinit filios suos inter Rabi, et Liam et ambas ancillas.

Et levauit Jacob oculos suos, & plexitque et ecce Esau uenient et cum eo quadringenti uiri, diuinit filios suos inter Rabi, et Liam et ambas ancillas.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELUS.

17 ועקב נטל לספות ובגא ליה ביתא
18 וקבציה עבר מטלן על פני קדש
19 שמא דארקא סכות: ואתא עקב
20 שלים לקדש דרשכב די פארעז
21 רכנעו במיתווי מפרן אדם ושנה
22 לקבל אפי קדושה: וברית ארסקת
23 מקלא רי פריסה תמן למשכניה
24 מרא דבני חמור אבדו דשכס
25 במה חוירפן: וקאסן תמן מרעא
26 ופלח על רי קום אל אלהי
27 דישראל:
28 ונקפת ויגל פת לאת די לודת
29 ליעקב למחוי בנות ארעא: ויחזק
30 ויחש שכם פד חמור חוירפן:
31 דארעא ויברד יתרה ושכיב ויחזק
32 ועניה ויארעא נפשיה בריה
33 בתי יעקב ודחים ודעולמי
34 ומלול על לפא דעולמא: וקאסן
35 שכם לחמור אבדו למסר סבי
36 ית עולמא דארעא: ויעקב
37 שבע ארי סאי בית דינה בריה
38 ובגודו חו עס עתווי בתא
39 ושיקיק יעקב עד מיתודו: ונקפ
40 חמור אבדו דשכס לודת
41 למלא עמיה: ובגוי יעקב על מוסר
42 חקלא בר שמשו ואנסוס: ובריא
43 ותקוף לרזו לחדא ארי קלנא עבר
44 גישראל למשכב ית פתי יעקב וכו
45 לא קשר לאחעברא: ומלול חמור
46 עשהו למסר שכם ברי ארתעיה
47 נפשיה בבריכוו דכו כעו יתה
48 ליה לארעא: ויתחזקו בנא בנתיכוו
49 חתונו לנא ויתר בנתיא חסכוו לכוו:
50 ועמא חתווי וארעא חתו קדמיכוו
51 ויתו ועבירד ביה סחור ויאחסינו
52 ויאמר שכם לאבדוהו אלהי
53 אשכחו חמוו בעיכוו ודיתימרן
54 ליה:

17 Et Jacob profectus est in So-
18 choth; et edificavit sibi domi-
19 & pecoribus suis fecit umbracu-
20 lum; propterea vocatum est
21 nomen loci, Sochoth. Et venit
22 Jacob fanus in civitatem Sich-
23 che, que est in terra Chanaan;
24 quando veniebat de Mesopota-
25 miam Syria: & mansit in re-
26 gione faciei civitatis. Emitiq;
27 possessione agri, in quo tene-
28 derat tabernaculum suu, de filiis
29 Agnor patris Sichein: centu-
30 bus agris. Et erexit ibi altare:
31 & sacrificavit super illud, cor-
32 am fortissimo Deo Isracl.

C A P. XXXIV.

1 Et egressa est Dinah filia
2 Lia qua pepererat ex Jacob:
3 ut videret filias terre. Et vi-
4 dit eam Sichein filius Hemor
5 Evai, principis terrae: & tulit
6 eam, domivivus cu ea, & op-
7 predidit ea. Et complacuit ani-
8 ma sua in Dinah filia Jacob:
9 & dilexit puellam, & locurus
10 est ad cor puellae. Et ait Sichein
11 ad Hemor patrem suu, dicens:
12 Accipe mihi puellam hanc in
13 uxore. Et Jacob audivit quod
14 violata esset Dinah filia sua; &
15 filii sui erant cum pecoribus
16 suis in agro: & fluit Jacob,
17 donec venirent. Egressus est
18 Hemor pater Sichein ad Jacob:
19 ut loqueretur cu eo. Filii au-
20 tem Jacob venerunt de agro,
21 cum audissent quod factu fu-
22 erat; & indignati sunt viri, &
23 irati sunt valde: quonia igno-
24 minia facta esset in Isracl, dor-
25 mendo cum filia Jacob; &
26 sic non debuerat fieri. Et lo-
27 curus est Hemor cu eis dicens:
28 Anima Sichein filii mei com-
29 placuit filia vestra; date ob-
30 secro eam, ipsi in uxorem. Et
31 jungite conubia nobiscum: fili-
32 as vestras dabitis nobis, & fi-
33 lias nostras accipietis vobis.
34 Et nobiscum habitabitis: terra
35 autem est cora vobis; manete;
36 & negotiamini in ea; atq; pos-
37 sidete ea. Dixitq; Sichein patri
38 ejus & fratrib; Invenia gra-
39 tiam in oculis vestris: et quic-
40 quid dixeritis mihi, dabo.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.

17 ויצא יעקב אל סוכות: ויבנה ביתו
18 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
19 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
20 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
21 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
22 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
23 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
24 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
25 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
26 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
27 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
28 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
29 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
30 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
31 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
32 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
33 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
34 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
35 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
36 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
37 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
38 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
39 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
40 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן

VERSIO SAMARITANA.

17 ויצא יעקב אל סוכות: ויבנה ביתו
18 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
19 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
20 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
21 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
22 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
23 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
24 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
25 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
26 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
27 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
28 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
29 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
30 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
31 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
32 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
33 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
34 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
35 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
36 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
37 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
38 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
39 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן
40 ויבנה חמור חוירפן: ויבנה חמור חוירפן

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

Jacob autem profectus est in 17
18 Sochoth, et edificavit sibi do-
19 mum; quareque vocatum est
20 tabernacula: propterea vo-
21 catur nomen loci Sochoth.
22 Postea venit Jacob Solum cu-
23 sitatem Sicheinorum, quae est
24 in terra Chanaan, cum veniret
25 de Paddan Aram, & esstabi-
26 metatus est ante urbem. Ab- 19
27 quirit quoque patrem agrum
28 quo tenebat tabernaculum
29 suum, de manu filiorum He-
30 mor patris Sichein, centum
31 agris. Et erexit ibi altare, &
32 consecravit illud, Fortem Deum
33 Israhel.

C A P. XXXIV.

1 Et egressa est Dinah filia
2 Lia quam pepererat Jacob,
3 ut videret filias terre. Et vi-
4 dit illam Sichein filius He-
5 mor Hecce, principis regio-
6 nis, & accepit eam, & dormi-
7 vit cum illa, & humiliavit eam.
8 Et adhefit anima ejus Dinah 3
9 filia Jacob, dilexitq; puellam,
10 & locutus est sicutadim cor-
11 pullae. Abloquiturq; est Si-
12 chem pater suum, dicens:
13 Sume mihi puellam istam in
14 uxorem. Audient autem 5
15 Jacob quod poluisset Dinah
16 filiam suam, filius ejus & filii
17 ejus cum gregibus in agro,
18 & fluxit Jacob donec isse re-
19 mitteret. Egressusque est He-
20 mor pater Sichein ad Jaco-
21 bum, ut loqueretur cum eo.
22 Veniensque quos filii Jacob de-
23 agis cum audierant hoc, &
24 condoleverunt cu illi, in lique
25 accessit sine valde, quod im-
26 puritatem fecerat in Isracl,
27 cubando cum filia Jacob: sic
28 autem non fieri. Et locutus est
29 Sichein ad Jacob, dicens:
30 Sichein filius meus dilexit anima
31 ejus filiam vestram, date quo-
32 solum filium vestrum, date quo-
33 solum filium vestrum, date quo-
34 solum filium vestrum, date quo-
35 solum filium vestrum, date quo-
36 solum filium vestrum, date quo-
37 solum filium vestrum, date quo-
38 solum filium vestrum, date quo-
39 solum filium vestrum, date quo-
40 solum filium vestrum, date quo-

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 ورحل يعقوب الى سالكوب فبني له بيانا وصنع
18 ثم دخل يعقوب سالما الى قرية بابلس التي في بلد كنعان في حكمة
19 العربية فابناح حديثه الصبيعه التي صرب فيها مصرية من بني حموو ابي شكام عباية نعلكة
20 ووصب ثم ملجبا * ودعا امامه باسم الله اسرائيل

17 Et profectus est Jacob ad Sochoth; & fecit amentis
18 suis rectum, & propterea appellatus locu-
19 sus, & facta est Sochoth. Deinde in-
20 gressus est Jacob incolam in civitatem
21 Naboth, quae est in regione Chanaan, in
22 adventu suo de Paddan Aram, & habi-
23 tavit in regione civitatis. Emitque se-
24 ptimum agrum in quo fixerat tabernaculum suum,
25 ad filios Hamor patris Sichein, centum oc-
26 tibus. Et erexit ibi altare, & invocavit
27 ante ipsum nomen Dei Israhel.

Et profectus est Jacob ad Sochoth; & adif-
17 cavitque sibi domum, & fecit amentis
18 suis rectum, & propterea appellatus locu-
19 sus, & facta est Sochoth. Deinde in-
20 gressus est Jacob incolam in civitatem
21 Naboth, quae est in regione Chanaan, in
22 adventu suo de Paddan Aram, & habi-
23 tavit in regione civitatis. Emitque se-
24 ptimum agrum in quo fixerat tabernaculum suum,
25 ad filios Hamor patris Sichein, centum oc-
26 tibus. Et erexit ibi altare, & invocavit
27 ante ipsum nomen Dei Israhel.

17 Et profectus est Jacob ad Sochoth; & adif-
17 cavitque sibi domum, & fecit amentis
18 suis rectum, & propterea appellatus locu-
19 sus, & facta est Sochoth. Deinde in-
20 gressus est Jacob incolam in civitatem
21 Naboth, quae est in regione Chanaan, in
22 adventu suo de Paddan Aram, & habi-
23 tavit in regione civitatis. Emitque se-
24 ptimum agrum in quo fixerat tabernaculum suum,
25 ad filios Hamor patris Sichein, centum oc-
26 tibus. Et erexit ibi altare, & invocavit
27 ante ipsum nomen Dei Israhel.

* الفصل الرابع والتسعون *

1 * ثم حرجت دينان بنت ليا التي ولدتها ليعقوب لتبصر بنات البلد * فراهها شكام بن حموو
2 اكوي سيف البلد فاحدها وصاحبها واياها * وعلمت نعمة لها واحمها ودارها * وقال شكام ليعقوب
3 ابنة فولادها لي روجه * وسبع يعقوب انه قد كسب ديننا ابنة * وكان بنوه مع ماسيه في
4 الصكراء * فامسك الي كهم * ثم حرج حموو ابو شكام الي يعقوب ليدلته في ذلك * ويدو يعقوب
5 جاول من الصكراء * كما سجعوا فلعلم القوم * واسند عليهم جدا * لانه قد صنع حساسة اسرائيل
6 * اد صلح ابنة وكذلك لا يصح * فدلكم حموو معكم فان ان شكام ابني سعت نعمة اباسكم
7 فاجعلوها له روجه * وصاهرونا اعطوا بناتكم وخذوا بناتنا * وافصوا معنا * هوذا البلد بين
8 ايدناكم اجلسوا واحموا فيه وحوروه * وقال شكام ايضا لابنهما ولاحوها * احد خطا عندكم وما
9 نعلوه لي ابنة لكم *

1 * Then Dinah daughter of Leah which she bare unto Jacob,
2 she came to see the daughters of the land: and she was ravished by
3 Shchem the son of Hamor the Hivite, the brother of Shechem the
4 Amorite. And she told it unto Jacob her father. And he said, My
5 daughter was defiled: what can I do? and he said, What have we done?
6 and he said, We will be as the men of the land: we will give you
7 daughters in exchange for our daughters. And Jacob said, It is not
8 so: because we will give you our daughters, and you will not give us
9 our daughters: for we will be as the men of the land, and we will
10 be as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
11 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
12 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
13 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
14 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
15 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
16 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
17 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
18 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
19 and we will be as the men of the land. And he said, What shall we
20 do for you? and he said, We will give you our daughters, and you
21 will not give us our daughters: for we will be as the men of the
22 land, and we will be as the men of the land. And he said, What
23 shall we do for you? and he said, We will give you our daughters,
24 and you will not give us our daughters: for we will be as the men
25 of the land, and we will be as the men of the land. And he said,
26 What shall we do for you? and he said, We will give you our
27 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
28 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
29 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
30 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
31 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
32 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
33 We will give you our daughters, and you will not give us our
34 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
35 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
36 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
37 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
38 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
39 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
40 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
41 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
42 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
43 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
44 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
45 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
46 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
47 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
48 What shall we do for you? and he said, We will give you our
49 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
50 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
51 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
52 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
53 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
54 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
55 We will give you our daughters, and you will not give us our
56 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
57 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
58 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
59 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
60 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
61 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
62 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
63 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
64 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
65 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
66 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
67 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
68 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
69 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
70 What shall we do for you? and he said, We will give you our
71 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
72 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
73 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
74 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
75 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
76 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
77 We will give you our daughters, and you will not give us our
78 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
79 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
80 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
81 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
82 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
83 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
84 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
85 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
86 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
87 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
88 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
89 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
90 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
91 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
92 What shall we do for you? and he said, We will give you our
93 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
94 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
95 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
96 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
97 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
98 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
99 We will give you our daughters, and you will not give us our
100 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
101 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
102 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
103 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
104 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
105 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
106 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
107 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
108 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
109 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
110 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
111 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
112 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
113 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
114 What shall we do for you? and he said, We will give you our
115 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
116 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
117 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
118 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
119 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
120 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
121 We will give you our daughters, and you will not give us our
122 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
123 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
124 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
125 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
126 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
127 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
128 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
129 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
130 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
131 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
132 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
133 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
134 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
135 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
136 What shall we do for you? and he said, We will give you our
137 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
138 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
139 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
140 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
141 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
142 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
143 We will give you our daughters, and you will not give us our
144 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
145 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
146 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
147 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
148 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
149 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
150 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
151 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
152 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
153 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
154 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
155 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
156 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
157 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
158 What shall we do for you? and he said, We will give you our
159 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
160 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
161 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
162 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
163 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
164 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
165 We will give you our daughters, and you will not give us our
166 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
167 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
168 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
169 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
170 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
171 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
172 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
173 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
174 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
175 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
176 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
177 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
178 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
179 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
180 What shall we do for you? and he said, We will give you our
181 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
182 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
183 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
184 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
185 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
186 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
187 We will give you our daughters, and you will not give us our
188 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
189 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
190 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
191 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
192 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
193 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
194 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
195 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
196 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
197 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
198 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
199 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
200 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
201 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
202 What shall we do for you? and he said, We will give you our
203 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
204 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
205 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
206 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
207 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
208 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
209 We will give you our daughters, and you will not give us our
210 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
211 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
212 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
213 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
214 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
215 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
216 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
217 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
218 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
219 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
220 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
221 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
222 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
223 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
224 What shall we do for you? and he said, We will give you our
225 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
226 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
227 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
228 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
229 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
230 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
231 We will give you our daughters, and you will not give us our
232 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
233 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
234 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
235 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
236 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
237 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
238 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
239 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
240 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
241 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
242 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
243 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
244 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
245 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
246 What shall we do for you? and he said, We will give you our
247 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
248 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
249 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
250 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
251 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
252 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
253 We will give you our daughters, and you will not give us our
254 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
255 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
256 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
257 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
258 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
259 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
260 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
261 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
262 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
263 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
264 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
265 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
266 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
267 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
268 What shall we do for you? and he said, We will give you our
269 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
270 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
271 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
272 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
273 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
274 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
275 We will give you our daughters, and you will not give us our
276 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
277 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
278 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
279 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
280 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
281 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
282 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
283 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
284 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
285 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
286 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
287 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
288 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
289 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
290 What shall we do for you? and he said, We will give you our
291 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
292 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
293 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
294 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
295 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
296 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
297 We will give you our daughters, and you will not give us our
298 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
299 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
300 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
301 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
302 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
303 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
304 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
305 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
306 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
307 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
308 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
309 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
310 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
311 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
312 What shall we do for you? and he said, We will give you our
313 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
314 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
315 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
316 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
317 for we will be as the men of the land, and we will be as the men
318 of the land. And he said, What shall we do for you? and he said,
319 We will give you our daughters, and you will not give us our
320 daughters: for we will be as the men of the land, and we will be
321 as the men of the land. And he said, What shall we do for you?
322 and he said, We will give you our daughters, and you will not give
323 us our daughters: for we will be as the men of the land, and we
324 will be as the men of the land. And he said, What shall we do for
325 you? and he said, We will give you our daughters, and you will not
326 give us our daughters: for we will be as the men of the land, and
327 we will be as the men of the land. And he said, What shall we do
328 for you? and he said, We will give you our daughters, and you will
329 not give us our daughters: for we will be as the men of the land,
330 and we will be as the men of the land. And he said, What shall
331 we do for you? and he said, We will give you our daughters, and
332 you will not give us our daughters: for we will be as the men of
333 the land, and we will be as the men of the land. And he said,
334 What shall we do for you? and he said, We will give you our
335 daughters, and you will not give us our daughters: for we will be
336 as the men of the land, and we will be as the men of the land.
337 And he said, What shall we do for you? and he said, We will
338 give you our daughters, and you will not give us our daughters:
339 for we will be as the men of the land, and we will be as

ספר בראשית : לד

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. cum Translitione LATINA.

12 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 13 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 14 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 15 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 16 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 17 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 18 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 19 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 20 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 21 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 22 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 23 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 24 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 25 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף

Augete dotē, et munera
 13 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** et liberet tribum
 14 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** quod petieritis : tantum da-
 15 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** to mihi : puellam habet uxore.
 16 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** Respondentur filii Jacob Siche-
 17 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** m & patri ejus in dolo,
 18 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** fœvientes ob fluprum foro-
 19 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** ris ; Non possunt facere
 20 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** quod petitis, nec dare fore-
 21 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** reum nostram homini incircum-
 22 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** cisio : quod illicitum & nefarium est apud nos. Sed in
 23 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** hoc valebimus fœderari, si
 24 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** volueritis esse similes nos-
 25 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tri, & circumcidatur in
 26 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** vobis omne masculinum se-
 27 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** xus. Tunc dabim' & accipiem'
 28 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** mutuo filias vestras ac
 29 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** nostras : & habitabim' vo-
 30 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** bis cum, erim' &que un' popu-
 31 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** lus. Si autem circumcisi no-
 32 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** fueritis, tollemus filia nostrā,
 33 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** & recedem'. Placuit oblatio
 34 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** eorum Hemor, & Sicheim fili-
 35 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** ejus. Nec distulit adole-
 36 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** scens quon statim quod pete-
 37 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** batur explet : amabat enim
 38 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** puellā valde ; & ipse erat in-
 39 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** clytus in omni domo patris
 40 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** sui. Ingressiq; portā urbis,
 41 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** locuti sunt ad populū ; Viri
 42 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** isti pacifici sunt, et volunt ha-
 43 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** bitare nobiscum : negotiatur
 44 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** in terra, & exercent eā,
 45 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** que spatiosa & lata cultorib'
 46 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** indiger : filias eorum accipie-
 47 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** mus uxores, & nostras illis
 48 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** dabim'. Unum est, quod differ-
 49 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tur tantū bonū : Si circum-
 50 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** cidam' masculos nostros, ritū
 51 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** gentis imitantes. Et substan-
 52 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tia eorū et pecora, et cuncta
 53 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** que possident, nostra erunt :
 54 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tantum in hoc acquiescam',
 55 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** & habitantes simul, unū effi-
 56 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** ciamus populū. Affensive cum
 57 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** cis marib'. Et ecce die ter-
 58 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tio quando gravissim' vulne-
 59 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** ri dolor est, arreptis, duo fili-
 60 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** i, Jacob, Simeon et Levi fra-
 61 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tres Dina, gladiis, ingressi
 62 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** sunt urbem confederent : in-
 63 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** terfecerūtq; omnib' masculis,

12 Πληθύνετε τὴν ἐπιδοτέαν μου, καὶ δώσατέ μοι τὴν παῖ-
 13 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** τισ μὴ ἐπιδοτέαν μου. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ υἱοὶ Ἰακώβ πρὸς Συχὲμ καὶ Ἰεμὲλ λέγοντες τῷ πατρί αὐτοῦ μέγα δόλος ἐστὶν ἐπιδοτέαν μου. ὅτι ἐμίσησαν Δίναν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔτασαν αὐτοὺς Συμεὼν καὶ Λεὼι οἱ ἀδελφοὶ (α) Δείνας, οὐ δυνήσασθε (α) ποιῆσαι τὸν νόμον οὗτος, δύναιτο ἀδελφὸν ἡμῶν ἀφαιρῶμεν, ἐξ ἧμεῖς ἀπεροστίαν ἔστω ὁ νεκρὸς (α) ἡμῶν. Μῖνον ἐν τῷ τόπῳ ἡμετέροισμα ἡμῶν, καὶ ἐπιδοτέαν ἡμῶν ἐστω ἡμεῖς ἡμεῖς ἐν γῆναι ὡς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς. Καὶ δώσα-
 14 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** μὲν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν, καὶ ἀπο-
 15 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 16 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 17 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 18 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 19 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 20 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 21 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 22 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 23 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 24 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 25 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 26 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 27 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 28 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 29 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 30 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 31 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 32 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 33 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 34 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 35 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 36 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 37 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 38 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 39 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 40 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 41 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 42 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 43 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 44 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 45 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 46 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 47 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 48 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 49 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 50 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 51 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 52 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 53 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 54 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 55 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 56 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 57 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 58 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 59 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 60 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 61 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 62 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 63 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-**

Multiplicare dotem valde et da-
 13 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 14 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 15 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 16 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 17 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 18 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 19 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 20 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 21 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 22 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 23 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 24 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 25 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 26 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 27 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 28 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 29 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 30 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 31 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 32 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 33 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 34 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 35 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 36 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 37 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 38 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 39 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 40 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 41 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 42 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 43 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 44 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 45 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 46 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 47 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 48 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 49 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 50 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 51 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 52 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 53 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 54 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 55 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 56 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 57 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 58 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 59 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 60 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 61 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 62 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 63 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-**

MS. A. (α) Δείνας, υἱὸς τῶν Λείας, οὐ (α) ποιῆσαι οὗτος, (μ) ἡμῶν. Ἐν τῷ (β) ἀποκτείνωμεν, λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν (ε) μῖνον ἐν τῷ τόπῳ (δ) ἀπεκτείνωμεν (στ) ἀπεκτείνωμεν.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

12 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 13 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 14 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 15 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 16 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 17 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 18 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 19 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 20 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 21 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 22 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 23 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 24 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף
 25 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף

Augete super me vel in immēsi dotē ac mu-
 13 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** nera, et dabo prout præteribetis mihi, modō
 14 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** tribuatis mihi puellā hāc uxorem. Respon-
 15 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** derunt filii Jacob Sechm et Hemor patri
 16 **וְהָיוּ עִיר וְכֶסֶף** ej', dixerūtq; ad eū dolo, quōd pollu-
 17 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 18 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 19 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 20 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 21 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 22 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 23 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 24 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 25 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-******************

12 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 13 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 14 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 15 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 16 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 17 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 18 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 19 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 20 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 21 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 22 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 23 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 24 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 25 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-****************************

Augete super me vel in immēsi dotē ac mu-
 13 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 14 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 15 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 16 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 17 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 18 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 19 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 20 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 21 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 22 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 23 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 24 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-
 25 **וְהָיוּ Εἰς θυγατέρας ἡμῶν ἡμῶν γυναι-**************************

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

Targum ONKELOS.

26 Hemor quos & Sichem filium eius occiderunt in ore gladii; & tulerunt Dinam de domo Sichem, & egressi sunt. Filii autem Jacob ingressi sunt ad spolii interfe. Et depredati sunt urbe: eod quod violaverunt forore sua. Oves eorum & boves, & asinos eorum: & omnia que erant in civitate, & in agro, abstulerunt. Et omnem suppellectile eorum & omnes parvulos suos, & mulieres eorum captivaverunt, atque depredati sunt: & omnia que erant in domib'. Et dixit Jacob ad Simeon & Levi, Conturbastis me; ut poneretis inimicitiam inter me & Chananeam, & Perezeeam, habitatores terrae: ego autem habeo populum paucum; & congregabitur contra me, & percutiet me; & peribit ego, & viri dom' meae. Et dixerunt: Niquid sicut cum meretricis fieri debuit cum forore nostris? CAP. XXXV.

VERSIO SAMARITANA.

Et dixit Deus Jacob, Surgens ascende in Bethel, & habitabit ibi: & fac ibi altare, Deo qui apparuit tibi, quando fugiebas a facie Esau fratris tui. Et dixit Jacob viris dom' suae, & omnib' qui seci erat: Auferte idola populorum quae sunt in medio vestri, & mundamini, & mutate vestimenta vestra. Et surgam, & ascendam in Bethel: & facia ibi altare, Deo qui suscepit orationem meam, in tempore tribulationis meae; & fuit verbum ej' in adjutorio meo, in via qua ambulavi. Et dederit Jacob, omnia idola populorum quae erant in manib' suis; et in aures quae erant in aurib' suis: & abscondit eas Jacob sub quercu, quae est juxta Sichem. Profectus fuit: & fuit terror a facie Dei, super omnes populos qui erant in civitate; & circumcisi eorum; & non fuit fecerunt autem filios Jacob. Et venit Jacob in Luzam, quae est in terra Chanaan; ipsa est Bethel: & omnia populi qui cum eo erat. Et edificavit ibi altare, & appellavit locum, Bethel: quonia ibi apparuit ei angelus Dei, quando fugiebat a facie fratris sui.

CAP. XXXV.

Et dixit Deus Jacob, Surgens ascende in Bethel, & habitabit ibi, & fac ibi altare (a) Deo qui apparuit tibi cum fugeres a facie Esau fratris tui. Dixit autem Jacob domui suae, et omnibus qui erant cum eo: Renovate vos alios qui sunt in medio vestrum, et purificamini, & mutate vestimenta vestra. Surgam, & ascendam in Bethel, ut faciam ibi altare (b) Deo qui circumcivit me in die (c) afflictionis meae, & qui fuit mecum in via quam ambulavi. Dederunt autem Jacob omnes deos alios qui erant in manibus eorum, et in aures quae in auribus erant, & abscondit eas Jacob sub quercu, quae est juxta Sichem. Cum autem profectus fuisset, fuit timor Dei super omnes qui erant in civitate: & circumcisi sunt filii Jacob. Et venit Jacob Luzam, quae est in terra Chanaan, hoc est Bethel, ipse et omnia populi qui erant cum eo. Et edificavit ibi altare, & vocavit locum, Bethel, quonia ibi revelatus est frater Jacob cum fugeret a facie fratris sui. VER. SAM. (f) excluditur, ego, (g) Potentissimus (h) b) Potentissimo (c) angustia mea.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

26 * وصور وسمكهم ابنه فذبح السيف واحدا دينا من بيت سحام وحوا * وبنو يعقوب وحلوا
27 * علي الصرعى وعموا ما في القرية من اجل تكلمهم احيم * ولحلوا عصيم ورفوم وحميمهم
28 * وما في القرية وما في الصياح * وصيغ اناهم واطفالهم ويسايم سلوه وعموه * وسائر ما في المنزل
29 * فقال يعقوب لسمعون وليوي * قد فصحتكمي وافسدتم حالي مع اهل البلد والكنعانيين
30 * والعربيين * وانا في رهط ذي احصاء * فجمعون على ويعقوبى فاهلك انا واهلى * قالا
31 * اكرائيه يجعل احصاء * الفصل الخامس والثلثون *
* ثم قال الله ليعقوب قم فاصعد الي بيت ايل واقم نس واصنع نس مذبحا للقاور الطهر ملاك
1 لك عند هربك من قدام العنص احصاء * وقال يعقوب لاهله وسائرس معه * ازيلوا معبودات
2 العنص التي فيما بينكم ونظفروا وابدلوا لباسكم * ورفوم فصدع الي بيت ايل * ونصع نس مذبحا
3 للقاور احصاء لي في يوم سدنى * وكان معي في الطريق الذي سلكته * فاعطوا يعقوب جميع
4 المعبودات العنص التي معهم والاسناف التي في اداهم فدمتها تحت البطة التي تحصن بابلس *
5 ثم وصلوا فكان دعر الله علي اهل القرية التي حولهم * ولم يكدلوا بي يعقوب * ثم جاء يعقوب
6 الي لوز التي في بلد كنعان وهي بيت ايل * هو والقوم الذين معه * وبني نس مذبحا ودعا في
7 الموضع بيت ايل الي القاور لانه سم تطاهر له ملاك الله في هربه من بين يدي احيه *
Et dicit Deus ad Jacob, Surge; i et ascende ad Bethel, et manebis ibi, et fac ibi altare Omnipotenti, manifestasti autem Angelus suum tibi, dum fugeres a conspectu Esau fratris tui. Et ait Jacob a genis suis et omnibus qui seci erant; et tollite adoranda aliena, quae sunt inter vos, et mundamini, et mutate vestes vestras. Et surgamus, atque ascendant ad Bethel. Et faciamus ibi altare Omnipotenti, exaudient me in die tribulationis meae, qui fuit mecum in itinere per quem ambulavi. Dederunt autem Jacob omnia adoranda aliena quae seci erant, et in aures quae in auribus erant, & circumcisi sunt filii Jacob. Deinde venit Jacob in Luzam, quae est in regione Chanaan; ipsa est Bethel, ipse et gens cum illo erat. Et edificavit ibi altare, et incoavit in loco illo tempore Domus Dei, Omnipotentis, quia ibi apparuit ei Angelus Dei in conspectu fratris sui.

ספר בראשית : לו

Levi & Simeon, & Reuben Jacob primogenitus Leah Filii
בני לאה יעקב ראובן שמעון לוי
Binjamin & Joseph Rachel Filii Zebulun & Issachar & Zabulon
ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימן
Naphthali & Dan Rachel ancilla Bilhah filia Et
ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
Jahacob filii Ithi Afer & Gad Leah ancilla
על עשר יעקב אלה בני יעקב אשר לאה
Mame in fuit patrem Ifthac ad Jacob venit Et Aram Padan in
שפחת לאה בני יעקב אשר לאה
Abraham ibi est sepelitus quo Chebron hinc Arba civitate
ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
anni octoginta & anni centum Ithac dies fuerunt Et Ithac &
קריית המצרים הוא חביון אשר ירש שם אברהם
Ithac filius Jacob & Esau eum sepeliverunt Et diebus tatar &
ויצחק : ויהיו ימי יצחק מאתי שנה ושמעון שנה :
senex, suus populus ad est collectus & est mortuus & Ithac obiit Et
וינעם יצחק מאתי שנה :
Esau filii Jahacob & Esau eum sepeliverunt Et diebus tatar &
עשו בני יעקב אביו יעקב אביו יעקב אביו
C A P. XXXVI.
acceptit Esau Edom hic Esau generaciones iste Et
ולאחיהו יצחק אביו יעקב אביו יעקב אביו
Chitzi Elon filiam Hada & Chivvanah filibus & suis uxores
נשיו מבנות בנין את ערה בראשית בראשית בראשית
Bosimath Et Chivzi Sibon filia Hanah filiam Aholibamah
אחליבמה בראשית בראשית בראשית
Esau ipse Hadah peperit Et Nebajoth sororem Ithac filiam
בתי ישמעאל אחרת נביות ויהי ערה לעשו את
peperit Aholibamah Et Rehucl peperit Bosimath & Eliphaz
אלפיו ובשפחת ירה את רועל : ואחליבמה בראשית
ei sunt nati qui Esau filii Ithi Corach & Jshaham & Jehus
ועשו ואחיעזר ויהי ערה אלה בני עשו אשר ירו לו
& Juus filios & suas uxores Esau accepit Et Chenahan terra in
ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
& suas domos animas omnes & suas filias
בנשיו ואת כל נפשות בירו ואת מקנתו ואת כל
Chenahâ terra in acquiritur quom sua substantia omne & suam jumentum
בראשית ואת בראשית אשר רכש בראשית בנין
etorun substantia erat Quia sui fratris Jacob facie à terram ad ivit &
ויקח אל ארץ סעיר יעקב אביו : בראשית בראשית
ferre Esau peregrinationi terra poterat non Et pariter habitare frater sua
רב משפחת יחור ולא יכלה ארץ סעיר לישאת
Esau Sehir monte in Esau habitavit Et eorum pecorum facie à eos
אתם מפני מקנותם : וישב עשו בראשית בראשית
monte in Edom patris Esau generaciones Iste Et Edom ipse
הוא אדום : ואת הילרות עשו אביו אדום בראשית
uxoris Hadah filius Eliphaz : Esau filiorum nomina Ista Schir
שעור : אלה נעמות בראשית בראשית בראשית
Esau uxoris Bosimath filius Rehucl Esau
עשו רועל בראשית אשת עשו :

Verfio VULG. LAT.

Filii Lize; primogenitus Ruben, et Simeon, & Levi, et Judas, et Issachar, et Zabulon.
Filii Rachel: Joseph et Benjamin, Filius autem 24
Bilhah ancille Rachel, Dan, & Nephthali. Filii 25
Zelphæ ancille Lize; Gad et Afer. Hi sunt filii Jacob, qui nati 26
sunt ei in Mesopotamia Syriæ. Venit etiâ ad Isaac patr- 27
suum in Mambre, civitate Arabæ: hæc est Hebrô, in qua peregrinat' est Abrahâ et Isaac. Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. Consumptusque ætate mortu' est: et apposit' est populo suo senex et plenus diemur: & sepelierunt eum Esau & Jacob filii sui.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Edo Lize 3 primogenitus Jacob, 23
Ruben, Simeon, Levi, Judas, Is-
sachar, Zabulô, Filii autem Ra-
chel, 24
Joseph, et Benjamin. Filii autem 24
Bilhah ancille Rachel, Dan, et Ne-
phthali. Filii autem Zelphæ 25
ancille Lize, Gad, et Afer. Hi sunt
filii Jacob, qui nati sunt ei in
Mesopotamia Syriae. Venit autem 27
Jacob ad Isaac patrem suum in
Mambre civitate Arabæ. Hæc est
Hebræ, in qua Abraham et Isaac
habuerunt. Et completi sunt dies
Isaac centum octoginta annorum.
Consumptusque ætate mortuus est:
et appositus est populo suo senex
et plenus diemur: et sepelierunt
eum Esau et Jacob filii ejus.

CAP. XXXVI.

Hæc sunt autem generaciones
Esau, ipse est Edom. Esau accepit
uxores de filiabus Chanâ; Ada filiâ Elî Hethzi, et
Oolibama filiâ Anæ filie Seheon Hevæi. Basemath quoque
filiâ Immael, soror Nabaioth,
peperit autem Ada, Eliphaz,
Basemath genuit Rahuel, Oolibama genuit Jehus, Ithelô,
et Core. Hi filii Esau qui nati
sunt ei in terra Chanââ. Tulit
autem Esau uxores suas, et filios
et filias, & omne animâ dom' suæ, & substantiâ, & pecora,
et cuncta quæ habere poterat in terra Chanââ: &
abit in alterâ regione, recessitque
ad fratrem suum Jacob. Divites
enim erât valde, et simul habitare
non poterat: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum per multitudinem gregum. Habitavit, Esau in monte Seir ipse est Edô.
Hæc autem sunt generaciones Esau patris Edô in monte Seir.
Et hæc nomina filiorum ejus: Eliphaz filii Ada uxoris Esau: Rahuel quoque, filius Basemath uxoris ejus.

Hæc autem sunt generaciones
Esau: ipse est Edom. Esau accepit uxores filias Chananaeorum: Ada filiam Elon Chitzi et Olibama filiam Ana filii Sebeon Hevæi. Et Basemath filiam Immael, sororem Nabaioth, peperit autem Ada Eliphaz, et Basimath peperit Rahuel. Et Olibama peperit Jehus, et Ieglom et Core. Hi sunt filii Esau, qui nati sunt ei in terra Chananaâ. Tulit autem Esau uxores suas, et filios suos, et filias suas, et omnia corpora domus suæ, et omnia substantiam suâ, et pecora, et omnia quæcumque possidebat, et omnia quæcumque adquisiverat in terra Chananaâ. Et tulit Esau de terra Chananaâ in terram Seir, et ibi Jacob frater suus. Erat enim superflua cum multa ad habitandum simul, et non poterat servare incolam eorum ferre eos, propter multitudinem iugulantiæ eorum. Habitavit autem Esau in monte Seir. Esau ipse est Edom. Hæc autem sunt generaciones Esau patris Edom in monte Seir. Et hæc sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Ada uxoris Esau: et Rahuel filius Basemath uxoris Esau.

23 בני לאה יעקב ראובן שמעון לוי
24 בני רחל יוסף ובנימן
25 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
26 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
27 ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימן
28 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
29 ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימן
30 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

23 בני לאה יעקב ראובן שמעון לוי
24 בני רחל יוסף ובנימן
25 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
26 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
27 ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימן
28 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה
29 ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימן
30 ובני בלהה רחל הן נפתלי ודן ובני בלהה

Fuerunt autem filii Jacob duodecim: filii 23
Lize, primogenitus Jacobi Rubil, & Simeon,
& Levi, & Juda, & Issachar, & Zabulon.
Filii Rahelis, Joseph & Benjamin. Filii Bel- 24
ha ancille Rahelis, Dan, & Nephthali. Filii 25
verò Zelphæ ancille Lize, Gad, & Afer. Hi 26
sunt filii Jacob qui nati sunt ei in Phadan
Aram. Obiit Israhac. Et venit Jacob ad Israhac 27
patrem suum in Mambre civitatem Gigantum;
ipsa est Hebron quæ est in terra Chanaan,
commoraturque sunt ibi Abraham & Israhac.
Fuerunt autem dies Israhac centum octoginta 28
anni. Agravavitque Israhac, & mortuus est, 29
atque collectus ad populum suum: fenuit, et
saturatus est diebus suis, & sepelierunt eum
Esau & Jacob filii ejus in sepulchro quod e-
merat Abraham pater ejus.

CAP. XXXVI.

CAP. XXXVI.

Etæ verum sunt generaciones Esau. Esau ipse
est Edom. Esau dixerat uxores suas de filia-
bus Chanana, Ada filiam Elon Hethzi, & Ahli-
bama filiam Ana filii Sebeon Hevæi. Et Besi-
math filiam Immael sororem Nabaioth. Ge-
nuit autem Ada ipsi Esau Eliphaz: Besmath
verò genuit Ravel. Et Ahlibama genuit Le-
us, & Jahan, & Corah. Hi sunt filii Esau qui
nati sunt ei in terra Chanaan. Tulitque Esau
uxores suas, & filios filiarum suas, & omnes
animas domus suæ, cuncta etiam pecora sua,
totamque possessionem suam quam acquise-
rat in terra Chanaan, & abijt in terram Seir
ad conspectu Jacobi fratris sui. Nimia enim e-
rat eorum possessio ut habitarent simul, nec
poterat terra habitacionis eorum sustinere e-
os, propter possessionem eorum. Habitavit e-
rgo Esau in monte Seir. Esau autem est A-
dum. Generaciones Esau patris Idumæorum in mon-
te Seir. Et hæc sunt nomina filiorum Esau:
Eliphaz filius Ada uxoris Esau, & Ravel fili-
us Besmath uxoris Esau.

Targum Onkelos.

23 Filius Lix; primogenitus Jacob, Ruben et Simeon, et Levi et Iuda; et Isachar, et Zabulon. 24 Filii Rachel, Joseph, & Benjamin. Filii autem Balae, ancilla Rachel; Dan & Nephtali. Et filii Zelpha ancilla Lix, Gad & Aler: isti filii filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriae. Venit autem Jacob ad Isaac patrem suum, in Mamre, civitatem Arbee: ipsi est Hebron, in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. Et fuerunt dies Isaac, centum et octoginta anni. Et defecit & mortuus est, & congregatus est ad populum suum, lenex & plenus dierum: & sepelierunt eum Esau & Jacob, filii sui.

1 ואלון חולדת עשו הוא ארום: 2 עשו יקב ויתנשלו מבעת כנענות עדה בראלון חולדת וית 3 אהל לבמה בראע עדה בראעון חולדת: וית בשמחת יושמעאל 4 אשתיה רבית ויולדת עדה לעשו 5 וית אלו ויבשרת וילדת ית 6 רעאל: והאל לבמה וילדת ית 7 יעוש וית יעקב וית קרח אליו ויבני 8 עשו וראת ליריה ליה בארא אדנכעו: 9 ויבן עשו ית ויתנשלו וית בנודו 10 וית בניהו וית כל נפש בניהו 11 וית נחודה וית כל בעריה וית כל 12 קנניהו קנא בארע דכנעו ואל 13 לארע אוהו מן קרם עקב 14 אדוהו: ארי הוה קננהו מן 15 מלמיתב כחורא וילדת ארע 16 חותבתוהו לסוגרת יהוה מן 17 קרם ניהוהו: וית בעשו פטרן 18 ישעיר עשו הוא ארום: ואלון 19 חולדת עשו יבנהו מן דאומא 20 בשרת ישעיר אלון שמרת בני 21 עשו אליו בראע חולדת עשו 22 רעאל בראעון אשת עשו:

CAP. XXXVI.

1 Haec autem sunt generationes Esau, ipse est Edom. Esau accepit uxores suas de filiabus Chanaan: Ada, filiam Elon Ethaei, & Oolibama filiam Ana, filiam Sebaem Evaei. Et Basemath filia Ismaelis, forore Nabajoth. Peperit autem Ada Eliphaz de Esau: & Basemath peperit Jehus & Hiemel, & Chore: hi filii Esau, qui nati sunt ei in terra Chanaan. Tulit autem Esau uxores suas, & filios suos, & omnes animas domus suae: & pecora sua & omnia iumenta sua, & universam substantiam quam acquisierat in terra Chanaan: & abiit in terram aliam. Propter Jacob fratrem suum. Quia erat substantia eorum multa, ut habitarent simul: & non poterat terra habitacionis eorum sustinere eos, propter pecora eorum. Et habitavit Esau in monte Seir; Esau, ipse est Edom. Et haec sunt generationes Esau, patris Iudaeorum: in monte Seir. Haec sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz, filius Ada uxoris Esau; & Rahuel, filius Basemath uxoris Esau.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.

23 בן ליה ליך ראשון יעקב ורובן ושמעון ולי ויהודה ויששכר 24 רחל יוסף ובינמן: 25 רבן ליה ליך ראשון יעקב ויתנשלו וית בנודו 26 וית בניהו וית כל נפש בניהו 27 וית נחודה וית כל בעריה וית כל קנניהו קנא בארע דכנעו ואל לארע אוהו מן קרם עקב אדוהו: ארי הוה קננהו מן מלמיתב כחורא וילדת ארע חותבתוהו לסוגרת יהוה מן קרם ניהוהו: וית בעשו פטרן ישעיר עשו הוא ארום: ואלון חולדת עשו יבנהו מן דאומא בשרת ישעיר אלון שמרת בני עשו אליו בראע חולדת עשו רעאל בראעון אשת עשו:

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

23 Filius Lix, primogenitus Jacobi, Ruben, & Simeon, & Levi, & Iuda, & Isachar, & Zabulon. Filius autem Rachel, Joseph, & Benjamin. Filius autem Balae, ancilla Rachel, Dan & Nephtali. Et filii Zelpha ancilla Lix, Gad, & Ager. Ipsi sunt filii Jacobi qui nati sunt ei in Padan Avon. Peperit autem Jacob ad Isaac patrem suum in Mamre civitatem Arbee, ipsa est Hebron, in qua peregrinatus est Abraham, & Isaac. Fuerunt autem dies Isaac centum & octoginta anni. Et defecit & congregatus est ad populum suum, & plenus dierum, & sepelierunt eum Esau & Jacob filii eius.

CAP. XXXVI.

1 Iste autem sunt generationes Esau, ipse est Edom. Esau accepit uxores suas de filiabus Chanaan, Ada filiam Elon Ethaei, Oolibama filiam Ana filii Sebaem Evaei. Et Basemath filia Ismaelis filii Ispahel forore Nabajoth. Peperit autem Ada Eliphaz, & Basemath peperit Jehus, & Hiemel, & Chore: hi filii Esau, qui nati sunt ei in terra Chanaan. Tulit autem Esau uxores suas, & filios suos, & omnes animas domus suae, & pecora sua, & omnia iumenta sua, & universam substantiam quam acquisierat in terra Chanaan, & abiit de terra Chanaan, ad faciem fratris sui. Quia opes eorum erant nimis multae, ut habitarent simul, non poterat terra habitacionis eorum ferre eos propter pecora eorum. Habitavit autem Esau in monte (a) Seir, ipse est Edom. Ipsi sunt generationes Esau patris Edom in monte (b) Seir: Et ista sunt nomina filiorum Esau, Eliphaz filius Ada uxoris Esau, Rahuel filius Mahalath uxoris Esau.

VER. SAM. (a) Gabbia, (b) Gabbia.

VERSIO SAMARITANA.

23 בן ליה ליך ראשון יעקב ורובן ושמעון ולי ויהודה ויששכר 24 רחל יוסף ובינמן: 25 רבן ליה ליך ראשון יעקב ויתנשלו וית בנודו 26 וית בניהו וית כל נפש בניהו 27 וית נחודה וית כל בעריה וית כל קנניהו קנא בארע דכנעו ואל לארע אוהו מן קרם עקב אדוהו: ארי הוה קננהו מן מלמיתב כחורא וילדת ארע חותבתוהו לסוגרת יהוה מן קרם ניהוהו: וית בעשו פטרן ישעיר עשו הוא ארום: ואלון חולדת עשו יבנהו מן דאומא בשרת ישעיר אלון שמרת בני עשו אליו בראע חולדת עשו רעאל בראעון אשת עשו:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

23 بنو ليا بكر يعقوب * راولين وسمعون وليوي وهدوا ويساحار ويولون * وبنو راحل يوسف 24 ويبنامين * وبنو ليها امة راحل دان وبنائلي * وبنو ريفا امة ليا اجاد ويسر هولا * وبنو يعقوب 25 الذين وليوا له في دن ارام * ثم جاء يعقوب الي اشخاف ابنة الي مبري فيه اربع * هي حبري 26 الموضع الذي ساكن فيه ابراهيم واسحق * وكان عمر اشكفي ثمانين سنة ومائة سنة * ثم توفي 27 اشكفي ومات وصار الي قومه سيمكا وقد سبع من العمر * ووفيه العيص ويعقوب ابنا * 28 * الفصل السادس والثلثون * 29 وهذا اسرح اولاد العيص هو ادم * وكان العيص قد تزوج بنساء من بنات كعان * عاداء بنت 1 ايلون الحبي * واهلباما ابنة عما نيت صبعون الحوي * واسمات ابنة اسمعيل احب بنايوت * 2 * وولدت عادا للعيص البنات واسمات وولدت رعاويل * واهلباما وولدت يعوس ويعلام وورح * 3 هولا * بنو العيص الذين وليوا له في بلد كعان * ثم احد العيص بنساء وبنه وبناته وكل نفس 4 من ماله وولديه وسائر ملكه الذي ملكه في بلد كعان فمضي يدلك الي بلد عيون من 5 بين يدي يعقوب احبه * لان سرحهما كان اكبر من ان يعما جمعاه ولم يمكن بلد سداهما 6 ان يحملهما من اجل مواسهما * وكان العيص في جبل سراه * العيص هو ادم * وهذا اسرح اولاد 7 العيص ابني الاحمريين في جبل سراه * هذه اسماء بة العيص * البناتبن عاداء روجه العيص * 8 وعاويل بن باسم روصيه * 9

23 Filius Lix, primogenitus Jacobi, Ruben, et 24 Simeon, et Levi, et Iudaei, et Isachar, et Zabulon. Et filii Rachel, Joseph, et Benjamin. Et filii Balae ancillae Rachel, Dan, et Nephtali. Et filii Zelpha ancillae Lix, Gad, et Ager. Ipsi sunt filii Jacobi qui nati sunt ei in Padan Avon. Peperit autem Jacob ad Isaac patrem suum in Mamre, ubi est Hebron, locus in quo habitaverunt Abraham et Isaac. Et haec sunt etas Isaac octoginta annorum, et centum annorum. Deinde abiit Isaac, et mortuus est, et abiit ad gentem suam sicut etiam Isaac avus, et sepelierunt eum Esau et Jacob filii eius.

CAP. XXXVI.

1 Et haec est narratio filiorum Esau, qui est Adui. Et Esau iam dixerat in uxores multas ex filiabus Chanaan, Adria filiam Ailui Ethaei, & Abilbama filiam Ana, filiae Sebaem Hvaei, & Basemath filiam Ispahel forore Benaioth. Genuit autem Adria Esau, Eliphaz, & Basemath genuit Raavai. Et Abilbama genuit Iaus, Jalame, et Curah. Hi sunt filii Esau, qui nati sunt ei in regione Chanaan. Deinde accepit Esau uxores suas, & filios suos, & omnes animas quam habebat, et universam substantiam quam possederat in regione Chanaan, & abiit cum his ad aliam regionem, a conspectu Jacob fratris sui. Quoniam bona amborum erant inaequalia, non possent manere simul: & non poterat provincia habitacionis eorum sustinere eos, propter amentia eorum. Et erat Esau in monte Sarah: Esau ipse est Edom. Et haec est historia generationis Esau, patris Rubenorum in monte Sarah. Haec sunt nomina filiorum Esau, Eliphaz filius Adria uxoris Esau, & Raavai filius Basemath uxoris eius.

ספר בראשית : לו

Verſio VULG. LAT.

Verſio GRÆCA LXX. Interp. Cum Tranſlatione LATINA.

Levi & Simhon & Reuben Jacob primogenitus Leah filii
 בני לאה יעקב ראובן ושמון וlevi
 Benjamin & Joseph Rachel filii Zebulon & Issachar & Zabulon
 ויהודה ויששכר וזבולון בני רחל יוסף ובנימין
 Dan Rachel ancilla Bilhah filii Et
 זלפחא בילי Et Naphthali & Dan Rachel ancilla Bilhah filii Et
 ובני בלהה שפחה רחל בן ונפתלי וזבולון
 Et Ephraim & Manasse filii Iſſi Aſer & Gad
 וזבולון ויששכר ויהודה בני יעקב אשר ילד לו
 Saphra ancilla Iſſi Aſer & Gad Et Aler
 שפחה אשור אלה בני יעקב אשר ילד לו
 Mamre in ſuo patrem Iſſach ad Jacob venit Et Aram Padan in
 ארם : ויבא ארם אל יעקב ארמו מברא
 Abraham ibi eſt hoſpitium quo ſcecheron hinc Arba civitate
 קריית הארבע הוא חברון ארם נרשם אברהם
 anni octoginta & anni centum Iſſach dies fuerunt Et Iſſach &
 ויעקב : ויהיו ימי יעקב מאת שנה ושמונים שנה :
 senex ſuus populus ad eſt collectus & mortuus eſt Iſſach obiit Et
 ויעקב יצחק ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב
 ejus filii Jacob & Eſau cum ſepelirunt Et dietum ſator &
 וישבע ימים ויקברו אותו עשו ויעקב בניו
 C A P. XXXVI. 17
 accepit Eſu Edom hic Eſau generationes iſte Et
 ואלה הולדות ארם : עשו הוא ארם :
 Edom hic Eſau filius Chanahan filius Iſſi & uxores
 נשיו מנחות נקנו את עשרה בראיון וחתו ואת
 Boſnith Et Chitza Elon filius Hanah filiam Aholibamah
 ואת בלמה בת ענת בת זבולון ואת שפחה
 Eſau ipſi Hadah peperit Et Nebajoth fororem Iſmael filiam
 פת ישמעאל אחות נביות : וחתו ערר וישעיהו
 peperit Aholibamah Et Rehuel peperit Boſnith & Eliphaz
 ואלפיה ובשלת לרה את דעואל : ואלפיה בלהה ויהא את
 Eſau filii Iſſi Corach & Jahalam & Jehus
 ועשו ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב ואת יעקב
 & ſuos filios & ſuas uxores Eſau accepit Et Chanahan terra in
 בארץ נקנו : ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
 & ſuas filias
 בניו ואת כל נפשות בירו ואת מנחות ואת בניו
 Chanahan à terris in acquiritur quam ſua ſubſtantia omne & ſuam juvenum
 בראיון ואת נר קנינו ארש רש בארץ נקנו
 eorum ſubſtantia erat Quia ſui fratris Jacob facie à terram ad ivit &
 ויקח אל ארץ מנתי יעקב חתו : בראיה רכושם
 ferre eorum peregrinationi à terra poterat non Et pariter habitare ſuam multa
 רב משבת וחדו ולא יכלה ארץ מנתי ויהא את
 Eſu Schir monte in Eſau habitavit Et eorum pecorum facie à eos
 ארם מפני מקניהם : וישב עשו בדר שיער עשו
 monte in Edom patris Eſau generationes iſte Et Edom iſte
 והוא ארם : ואלה הולדות עשו אבי ארם בדר
 uxoris Hadah filii Eliphaz Eſau filiorum nomina iſta Schir
 שיער : אלה נעמות בני עשו אלפיה בדר ערר אשת
 Eſau uxoris Boſnith filius Rehuel Eſau
 עשו רעואל בדר עשרת אשת עשו :

Filii Lia; primogenitus Ruben, et Simcon, & Levi, & Judas, et Issachar, et Zabulon.
 Filii Rachel: Joseph Benjamin, Dan, et Nephthali. Filii Zelphe ancille Lia: Gad et Aler. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syria. Venit autem ad Isaac pater suum in Mambre, civitate Arbee: hac est Hebrò, in qua peregrinat' est Abrahà & Isaac. Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. Consumptisque etate mortu' est: et apposit' est populo suo senex et plenus diurnum: & sepelirunt cum Esau & Jacob filii sui.

23 Filii Lia; primogenitus Ruben, et Simcon, & Levi, & Judas, et Issachar, et Zabulon.
 24 Filii Rachel: Joseph Benjamin, Dan, et Nephthali. Filii Zelphe ancille Lia: Gad et Aler. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syria. Venit autem ad Isaac pater suum in Mambre, civitate Arbee: hac est Hebrò, in qua peregrinat' est Abrahà & Isaac. Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. Consumptisque etate mortu' est: et apposit' est populo suo senex et plenus diurnum: & sepelirunt cum Esau & Jacob filii sui.
 25 Cum Translatione LATINA.
 23 Filii Lia; primogenitus Ruben, et Simcon, & Levi, & Judas, et Issachar, et Zabulon.
 24 Filii Rachel: Joseph Benjamin, Dan, et Nephthali. Filii Zelphe ancille Lia: Gad et Aler. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syria. Venit autem ad Isaac pater suum in Mambre, civitate Arbee: hac est Hebrò, in qua peregrinat' est Abrahà & Isaac. Et completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum. Consumptisque etate mortu' est: et apposit' est populo suo senex et plenus diurnum: & sepelirunt cum Esau & Jacob filii sui.

CAP. XXXVI.

Hæ sunt autè generationes Esau, ipse est Edom. Esau accepit uxores de filiis Chanana; Ada filia Elò Hethai, et Oolibama filia Anæ filie Seheon Hevai, Balemath quoque, filia Imael, soror Nabaioth. Peperit autè Ada, Eliphaz, et Balemath genuit Jehus, Ikelò, et Core. Hi filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanana. Tulit autè Esau uxores suas, et filios et filias, & omne animà dom' suæ, & substantià, & pecora, et cuncta quæ habere poterat in terra Chanana: & abiit in alterà regione, recessitque à fratre suo Jacob. Divites enim erant valde, et simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum per multitudinem gregum. Habitavitque Esau in mote Seir: ipse est Edò. Hæ autè sunt generationes Esau patris Edò in monte Seir. Et hæc nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quoque, filius Balemath uxoris ejus.

Hæ sunt autè generationes Esau, ipse est Edom. Esau accepit uxores de filiis Chanana; Ada filia Elò Hethai, et Oolibama filia Anæ filie Seheon Hevai, Balemath quoque, filia Imael, soror Nabaioth. Peperit autè Ada, Eliphaz, et Balemath genuit Jehus, Ikelò, et Core. Hi filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanana. Tulit autè Esau uxores suas, et filios et filias, & omne animà dom' suæ, & substantià, & pecora, et cuncta quæ habere poterat in terra Chanana: & abiit in alterà regione, recessitque à fratre suo Jacob. Divites enim erant valde, et simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum per multitudinem gregum. Habitavitque Esau in mote Seir: ipse est Edò. Hæ autè sunt generationes Esau patris Edò in monte Seir. Et hæc nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quoque, filius Balemath uxoris ejus.

Hæ sunt autè generationes Esau, ipse est Edom. Esau accepit uxores de filiis Chanana; Ada filia Elò Hethai, et Oolibama filia Anæ filie Seheon Hevai, Balemath quoque, filia Imael, soror Nabaioth. Peperit autè Ada, Eliphaz, et Balemath genuit Jehus, Ikelò, et Core. Hi filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanana. Tulit autè Esau uxores suas, et filios et filias, & omne animà dom' suæ, & substantià, & pecora, et cuncta quæ habere poterat in terra Chanana: & abiit in alterà regione, recessitque à fratre suo Jacob. Divites enim erant valde, et simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum per multitudinem gregum. Habitavitque Esau in mote Seir: ipse est Edò. Hæ autè sunt generationes Esau patris Edò in monte Seir. Et hæc nomina filiorum ejus: Eliphaz filius Ada uxoris Esau: Rahuel quoque, filius Balemath uxoris ejus.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

23 Fuerunt autem filii Jacob duodecim: filii Lea, primogenitus Jacobi Rubil, & Simcon, & Levi, & Juda, & Ifachar, & Zabulon. Filii Rahelis, Joseph & Benjamin. Filii Bel-ha ancilla Rahelis, Dan, & Nephthali. Filii verò Zelphe ancille Lea, Gad, & Afr. Hi sunt filii Jacob qui nati sunt ei in Phadan Aram. Obiit Iſſachac. Et venit Jacob ad Iſſachac patrem suum in Mamre civitatem Gigantum; ipsa est Hebron quæ est in terra Chananaan, commoratorique sunt ibi Abraham & Iſſachac. Fuerunt autem dies Iſſachac centum octoginta anni. Egrotavitque Iſſachac, & mortuus est, atque collectus ad populum suum: fenuit, & saturatus est diebus suis, & sepelirunt cum Esau & Jacob filii ejus in sepulchro quod emerat Abraham pater ejus.

Fuerunt autem filii Jacob duodecim: filii Lea, primogenitus Jacobi Rubil, & Simcon, & Levi, & Juda, & Ifachar, & Zabulon. Filii Rahelis, Joseph & Benjamin. Filii Bel-ha ancilla Rahelis, Dan, & Nephthali. Filii verò Zelphe ancille Lea, Gad, & Afr. Hi sunt filii Jacob qui nati sunt ei in Phadan Aram. Obiit Iſſachac. Et venit Jacob ad Iſſachac patrem suum in Mamre civitatem Gigantum; ipsa est Hebron quæ est in terra Chananaan, commoratorique sunt ibi Abraham & Iſſachac. Fuerunt autem dies Iſſachac centum octoginta anni. Egrotavitque Iſſachac, & mortuus est, atque collectus ad populum suum: fenuit, & saturatus est diebus suis, & sepelirunt cum Esau & Jacob filii ejus in sepulchro quod emerat Abraham pater ejus.

Iste verò sunt generationes Esau. Esau ipse est Adum. Esau dixerat uxores suas de filiabus Chananaan, Ada filiam Elon Hethai, & Abilbama filiam Ana filie Sebeon Hevai. Et Balemath filiam Immaclis sororem Nabaioth. Genuit autem Ada ipsi Esau Eliphaz & Balemath verò genuit Ravel. Et Abilbama genuit Iesus, & Jolan, & Corah. Hi sunt filii Esau qui nati sunt ei in terra Chananaan. Tulitque Esau uxores suas, & filios filiarum suarum, & omnes animas domus suæ; cuncta etiam pecora sua, totamque possessionem suam quam acquisierat in terra Chananaan, & abiit in terram Seir à conspectu Jacobi fratris sui. Nimia enim erat eorum possessio ut habitarent simul, nec poterat terra habitacionis eorum sustinere eos, propter possessionem eorum. Habitavit ergo Esau in monte Seir. Esau autem est fundationes Esau patris Idumæorum in monte Seir. Et hæc sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Ada uxoris Esau, & Ravel filius Balemath uxoris Esau.

Targum Onkelos

23 בני לאה בוכריה יעקב ראובן
24 ושמעון ויהודה ויששכר
25 וזבולון בני רחל יוסף ובנימין
26 ורובן בלחה אמתה רחל בן
27 ונפתלי: ובני לפון אמתה רחל
28 גר אשר אלון בני יעקב דאחוריו
29 ליה בגרון אדם: ואחא יעקב לית
30 יצחק אבדו למכור קרית ארבע
31 היום חבדון דרדר קמן אבדקום
32 ויצחק: והווי ימי יצחק מלא ויחמון
33 שניו ויאחגוד יצחק ומית ואחכניש
34 לעשרה סב ושבע וימין וקבדו
35 ויהיה עשו ויעקב בניהו:

23 Filii Lia; primogenitus Ja-
24 cob, Ruben, et Simon, et Levi
25 et Iuda, et Issachar, et Zabulon.
26 Filii Rachel, Joseph, & Benja-
27 min. Filii autem Bala, auclilla
28 Rachel, Dau & Neptali. Et
29 filii Zelpha ancille Lia, Gad
30 & Afer: isti filii filii Jacob,
31 qui nati sunt ei in Melopota-
32 miâ Syriæ. Venit autem Jacob
33 ad Ifaac patrè suu, in Manire,
34 civitatem Arbec: ipsa est Heb-
35 ron, in qua peregrinatus est
36 Abraham & Ifaac. Et fuerunt
37 dies Ifaac, centum et octoginta
38 anni. Et defecit & mortuus
39 est, & congregatus est ad po-
40 pulum suum, lenex & plenus
41 dierum: & sepelierunt cum
42 Esau & Jacob, filii sui.

CAP. XXXVI.

1 Hæc autem sunt generatio-
2 nes Esau, ipse est Edom. Esau
3 accepit uxores suas de filiis
4 Chanaan: Ada, filiam Elon
5 Ethæi, & Oolibama filia Anz,
6 filiam Sebeon Eviæ. Et Bafem-
7 math filia Ifmaelis, fororè Na-
8 bajoth. Peeperit autè Ada Eli-
9 phaz de Esau: & Bafemath
10 peeperit Rahuel. Et Oolibama
11 peeperit Jehus & Hielom, &
12 Chore: hi filii Esau, qui nati
13 sunt ei in terra Chanaan. Tul-
14 lit autem Esau uxores suas, &
15 filios suos & filias suas, &
16 omnes animas domus suæ: &
17 pecora sua & omnia iumenta
18 sua, & univerfam substantiam
19 quâ acquisierat in terra Cha-
20 naan: & abiit in terram aliâ,
21 propter Jacob fratrem suum.
22 Quia erat substantia eorum
23 multa, ut habitarent simul: &
24 non poterat terra habitatio-
25 nis eorum sustinere eos, pro-
26 pter pecora eorum. Et habi-
27 tavit Esau in monte Seir: &
28 Esau, ipse est Edom. Et hæc sunt
29 generationes Esau, patris I-
30 dumgorum: in monte Seir.
31 Hæc sunt nomina filiorum
32 Esau: Eliphaz, filius Ada
33 uxoris Esau; Rahuel, filius
34 Bafemath uxoris Esau.

23 בני לאה ראובן יוסף ובנימין
24 ויששכר ויהודה ושמעון
25 וזבולון בני רחל יוסף ובנימין
26 ורובן בלחה אמתה רחל בן
27 ונפתלי: ובני לפון אמתה רחל
28 גר אשר אלון בני יעקב דאחוריו
29 ליה בגרון אדם: ואחא יעקב לית
30 יצחק אבדו למכור קרית ארבע
31 היום חבדון דרדר קמן אבדקום
32 ויצחק: והווי ימי יצחק מלא ויחמון
33 שניו ויאחגוד יצחק ומית ואחכניש
34 לעשרה סב ושבע וימין וקבדו
35 ויהיה עשו ויעקב בניהו:

CAP. XXXVI.

1 Hæc autem sunt generatio-
2 nes Esau, ipse est Edom. Esau
3 accepit uxores suas de filiis
4 Chanaan: Ada, filiam Elon
5 Ethæi, & Oolibama filia Anz,
6 filiam Sebeon Eviæ. Et Bafem-
7 math filia Ifmaelis, fororè Na-
8 bajoth. Peeperit autè Ada Eli-
9 phaz de Esau: & Bafemath
10 peeperit Rahuel. Et Oolibama
11 peeperit Jehus & Hielom, &
12 Chore: hi filii Esau, qui nati
13 sunt ei in terra Chanaan. Tul-
14 lit autem Esau uxores suas, &
15 filios suos & filias suas, &
16 omnes animas domus suæ: &
17 pecora sua & omnia iumenta
18 sua, & univerfam substantiam
19 quâ acquisierat in terra Cha-
20 naan: & abiit in terram aliâ,
21 propter Jacob fratrem suum.
22 Quia erat substantia eorum
23 multa, ut habitarent simul: &
24 non poterat terra habitatio-
25 nis eorum sustinere eos, pro-
26 pter pecora eorum. Et habi-
27 tavit Esau in monte Seir: &
28 Esau, ipse est Edom. Et hæc sunt
29 generationes Esau, patris I-
30 dumgorum: in monte Seir.
31 Hæc sunt nomina filiorum
32 Esau: Eliphaz, filius Ada
33 uxoris Esau; Rahuel, filius
34 Bafemath uxoris Esau.

23 בני לאה ראובן יוסף ובנימין
24 ויששכר ויהודה ושמעון
25 וזבולון בני רחל יוסף ובנימין
26 ורובן בלחה אמתה רחל בן
27 ונפתלי: ובני לפון אמתה רחל
28 גר אשר אלון בני יעקב דאחוריו
29 ליה בגרון אדם: ואחא יעקב לית
30 יצחק אבדו למכור קרית ארבע
31 היום חבדון דרדר קמן אבדקום
32 ויצחק: והווי ימי יצחק מלא ויחמון
33 שניו ויאחגוד יצחק ומית ואחכניש
34 לעשרה סב ושבע וימין וקבדו
35 ויהיה עשו ויעקב בניהו:

CAP. XXXVI.

1 Hæc autem sunt generatio-
2 nes Esau, ipse est Edom. Esau
3 accepit uxores suas de filiis
4 Chanaan: Ada, filiam Elon
5 Ethæi, & Oolibama filia Anz,
6 filiam Sebeon Eviæ. Et Bafem-
7 math filia Ifmaelis, fororè Na-
8 bajoth. Peeperit autè Ada Eli-
9 phaz de Esau: & Bafemath
10 peeperit Rahuel. Et Oolibama
11 peeperit Jehus & Hielom, &
12 Chore: hi filii Esau, qui nati
13 sunt ei in terra Chanaan. Tul-
14 lit autem Esau uxores suas, &
15 filios suos & filias suas, &
16 omnes animas domus suæ: &
17 pecora sua & omnia iumenta
18 sua, & univerfam substantiam
19 quâ acquisierat in terra Cha-
20 naan: & abiit in terram aliâ,
21 propter Jacob fratrem suum.
22 Quia erat substantia eorum
23 multa, ut habitarent simul: &
24 non poterat terra habitatio-
25 nis eorum sustinere eos, pro-
26 pter pecora eorum. Et habi-
27 tavit Esau in monte Seir: &
28 Esau, ipse est Edom. Et hæc sunt
29 generationes Esau, patris I-
30 dumgorum: in monte Seir.
31 Hæc sunt nomina filiorum
32 Esau: Eliphaz, filius Ada
33 uxoris Esau; Rahuel, filius
34 Bafemath uxoris Esau.

TEXT. ET VER. SAM.
Translatio Latina.
23 Filii Lia, primogenitus Ja-
24 cob, Ruben, et Simon, et Levi
25 et Iuda, et Issachar, et Zabulon.
26 Filii Rachel, Joseph, & Benja-
27 min. Filii autem Bala, auclilla
28 Rachel, Dau & Neptali. Et
29 filii Zelpha ancille Lia, Gad
30 & Afer: isti filii filii Jacob,
31 qui nati sunt ei in Padan Avim. Ve-
32 nit autem Jacob ad Ifaacum
33 patrem suum in Mamre civi-
34 tatem Arabæ ipsa est Hebron,
35 in qua peregrinatus est Abra-
36 ham, et Ifaac. Eruerunt au-
37 tem dies Ifaici centum et
38 octoginta anni. Expiravitque
39 Ifaac, et mortuus est, &
40 congregatus est ad populum suum
41 lenex, et plenus dierum, et
42 sepelierunt eum Esau et
43 Jacob filii ejus.

CAP. XXXVI.

1 Hæc autem sunt generatio-
2 nes Esau, ipse est Edom. Esau
3 accepit uxores suas de filiis
4 Chanaan: Ada, filiam Elon
5 Ethæi, & Oolibama filia Anz,
6 filiam Sebeon Eviæ. Et Bafem-
7 math filia Ifmaelis, fororè Na-
8 bajoth. Peeperit autè Ada Eli-
9 phaz de Esau: & Bafemath
10 peeperit Rahuel. Et Oolibama
11 peeperit Jehus & Hielom, &
12 Chore: hi filii Esau, qui nati
13 sunt ei in terra Chanaan. Tul-
14 lit autem Esau uxores suas, &
15 filios suos & filias suas, &
16 omnes animas domus suæ: &
17 pecora sua & omnia iumenta
18 sua, & univerfam substantiam
19 quâ acquisierat in terra Cha-
20 naan: & abiit in terram aliâ,
21 propter Jacob fratrem suum.
22 Quia erat substantia eorum
23 multa, ut habitarent simul: &
24 non poterat terra habitatio-
25 nis eorum sustinere eos, pro-
26 pter pecora eorum. Et habi-
27 tavit Esau in monte Seir: &
28 Esau, ipse est Edom. Et hæc sunt
29 generationes Esau, patris I-
30 dumgorum: in monte Seir.
31 Hæc sunt nomina filiorum
32 Esau: Eliphaz, filius Ada
33 uxoris Esau; Rahuel, filius
34 Bafemath uxoris Esau.

VERSIO ARABICA cum Interpretatione LATINA.

23 بنو ليا بكر يعقوب *
24 وبنو راحيل يوسف
25 وبنو زلفة بنت ليا
26 وبنو زلفة بنت ليا
27 وبنو زلفة بنت ليا
28 وبنو زلفة بنت ليا
29 وبنو زلفة بنت ليا
30 وبنو زلفة بنت ليا

23 Filii Lia, primogenitus Jaco-
24 b, Ruben, et Levi, et Iuda, et
25 Issachar, et Zabulon. Et filii
26 Rachel, Joseph, et Benjamin.
27 Et filii Zelpha ancille Lia, Gad
28 & Neptali. Et filii Zelpha ancille
29 Lia, Gad & Afer. Isti filii filii
30 Jacobi qui nati sunt ei in Padan
31 Avim. Venit autem Jacob ad
32 Isaac patrem suum in Mamre,
33 in terra Arabæ, ipsa est Hebron,
34 in qua peregrinatus est Abraham
35 & Isaac. Eruerunt autem dies
36 Isaac centum et octoginta anni.
37 Expiravitque Isaac, et mortuus
38 est, et congregatus est ad populum
39 suum lenex, et plenus dierum,
40 et sepelierunt eum Esau et Jacob
41 filii ejus.

23 بنو ليا بكر يعقوب *
24 وبنو راحيل يوسف
25 وبنو زلفة بنت ليا
26 وبنو زلفة بنت ليا
27 وبنو زلفة بنت ليا
28 وبنو زلفة بنت ليا
29 وبنو زلفة بنت ليا
30 وبنو زلفة بنت ليا

23 Filii Lia, primogenitus Jaco-
24 b, Ruben, et Levi, et Iuda, et
25 Issachar, et Zabulon. Et filii
26 Rachel, Joseph, et Benjamin.
27 Et filii Zelpha ancille Lia, Gad
28 & Neptali. Et filii Zelpha ancille
29 Lia, Gad & Afer. Isti filii filii
30 Jacobi qui nati sunt ei in Padan
31 Avim. Venit autem Jacob ad
32 Isaac patrem suum in Mamre,
33 in terra Arabæ, ipsa est Hebron,
34 in qua peregrinatus est Abraham
35 & Isaac. Eruerunt autem dies
36 Isaac centum et octoginta anni.
37 Expiravitque Isaac, et mortuus
38 est, et congregatus est ad populum
39 suum lenex, et plenus dierum,
40 et sepelierunt eum Esau et Jacob
41 filii ejus.

23 Filii Lia, primogenitus Jaco-
24 b, Ruben, et Levi, et Iuda, et
25 Issachar, et Zabulon. Et filii
26 Rachel, Joseph, et Benjamin.
27 Et filii Zelpha ancille Lia, Gad
28 & Neptali. Et filii Zelpha ancille
29 Lia, Gad & Afer. Isti filii filii
30 Jacobi qui nati sunt ei in Padan
31 Avim. Venit autem Jacob ad
32 Isaac patrem suum in Mamre,
33 in terra Arabæ, ipsa est Hebron,
34 in qua peregrinatus est Abraham
35 & Isaac. Eruerunt autem dies
36 Isaac centum et octoginta anni.
37 Expiravitque Isaac, et mortuus
38 est, et congregatus est ad populum
39 suum lenex, et plenus dierum,
40 et sepelierunt eum Esau et Jacob
41 filii ejus.

CAP. XXXVI.

1 Hæc autem sunt generatio-
2 nes Esau, ipse est Edom. Esau
3 accepit uxores suas de filiis
4 Chanaan: Ada, filiam Elon
5 Ethæi, & Oolibama filia Anz,
6 filiam Sebeon Eviæ. Et Bafem-
7 math filia Ifmaelis, fororè Na-
8 bajoth. Peeperit autè Ada Eli-
9 phaz de Esau: & Bafemath
10 peeperit Rahuel. Et Oolibama
11 peeperit Jehus & Hielom, &
12 Chore: hi filii Esau, qui nati
13 sunt ei in terra Chanaan. Tul-
14 lit autem Esau uxores suas, &
15 filios suos & filias suas, &
16 omnes animas domus suæ: &
17 pecora sua & omnia iumenta
18 sua, & univerfam substantiam
19 quâ acquisierat in terra Cha-
20 naan: & abiit in terram aliâ,
21 propter Jacob fratrem suum.
22 Quia erat substantia eorum
23 multa, ut habitarent simul: &
24 non poterat provincia habitatio-
25 nis eorum sustinere eos, propter
26 pecora eorum. Et habitavit Esau
27 in monte Seir: & Esau, ipse est
28 Edom. Et hæc sunt nomina fili-
29 orum Esau, patris Idumæorum:
30 filius Esau, Rahuel, filius Ma-
31 halah uxoris Esau.

وهذا اسرح اولاد العيص هو ادم * وكان العيص قد تزوج بساء من بنات كعان عازا بنت
ايملون الحبي * واهلباما ابنة عما بنت صبعون الكوي * وباسمات ابنة اسمعيل اُخت لبانوت *
وقلدت عازا العيص البغار وباسمات ولدت يعقوب ويعص ويعلام وهورح *
هؤلاء بنو العيص الذين ولدوا له في بلد كعان * ثم اُخذ العيص بساء وبينه وبينه وكل نفس
من ما له فواسينه وسائر ملكه الذي ملكه في بلد كعان فمضي بذلك عين من
بين يدي يعقوب اُخيه * لان سرخهما كان اكبر من ان يعما جمعاه ولم يمكن بلك سلكهما
ان يحملهما من اجل مواسهما * وكان العيص في جبل سراء * العيص هو ادم * وهذا اسرح ولاد
العيص ابني الاحمرين في جبل سراء * هذه اسماء بة العيص * البغارين عازا روجه العيص *
ورعاويل بن باسمات روجه *

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

27 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 28 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 29 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 30 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 31 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 32 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 33 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 34 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 35 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 36 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 37 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 38 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 39 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 40 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 41 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 42 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 43 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים...

27 Et sunt filii Eser: Balan & Zavan, & Achan. Hi sunt filii Difan: Hus, & Aran. Ipsi sunt duces Chororum: Lotan, dux Sobal, dux Sabon, dux Ana, Dux Difan, dux Efer, dux Difan: Ipsi duces Hororum, secundum principatus eorum, in terra Seir. Et isti sunt reges qui regnaverunt in terra Edom: antequam regnaret rex in filiis Israhel. Regnavit autem in Edom Bale, filius Beor: & nomen civitatis ejus, De-naba. Mortuus est autem Bale: & regnavit pro eo, obab filius Zare, de Bosra. Mortuus est autem Jobab: & regnavit pro eo Hufam, de terra Australi. Mortuusque est Hufam: & regnavit pro eo Hadad filius Bedad, qui interfecit Madianitas in campibus Moab; & nomen urbis ejus, Avith. Mortuusque est Hadad: & regnavit pro eo, Semla de Mafeca. Mortuusque est Semla: & regnavit pro eo, Saul de Rooboth qui est juxta Euphratem. Mortuusque est Saul: & regnavit pro eo Baalanan, filius Achobor. Mortuusque est Baalanan filius Achobor: et regnavit pro eo Adar; et nomen urbis ejus Phou: et nomen uxoris ejus Mehetabel filia Mathreth, filia aurificis. Et haec sunt nomina principum Efaus secundum cognationes eorum, per loca eorum, in nominibus suis: dux Thamma, dux Alva, dux Jecheth, dux Oolibam, dux Ela, dux Phinou, dux Cenez, dux Thaman, dux Mahar, dux Maghidel, dux Hiran: hi duces Edom in habitationibus suis, in terra possessionis eorum; ipse est Esau pater Idumaeorum.

27 Et sunt filii Eser: Balan & Zavan, & Achan. Hi sunt filii Difan: Hus, & Aran. Ipsi sunt duces Chororum: Lotan, dux Sobal, dux Sabon, dux Ana, Dux Difan, dux Efer, dux Difan: Ipsi duces Hororum, secundum principatus eorum, in terra Seir. Et isti sunt reges qui regnaverunt in terra Edom: antequam regnaret rex in filiis Israhel. Regnavit autem in Edom Bale, filius Beor: & nomen civitatis ejus, De-naba. Mortuus est autem Bale: & regnavit pro eo, obab filius Zare, de Bosra. Mortuus est autem Jobab: & regnavit pro eo Hufam, de terra Australi. Mortuusque est Hufam: & regnavit pro eo Hadad filius Bedad, qui interfecit Madianitas in campibus Moab; & nomen urbis ejus, Avith. Mortuusque est Hadad: & regnavit pro eo, Semla de Mafeca. Mortuusque est Semla: & regnavit pro eo, Saul de Rooboth qui est juxta Euphratem. Mortuusque est Saul: & regnavit pro eo Baalanan, filius Achobor. Mortuusque est Baalanan filius Achobor: et regnavit pro eo Adar; et nomen urbis ejus Phou: et nomen uxoris ejus Mehetabel filia Mathreth, filia aurificis. Et haec sunt nomina principum Efaus secundum cognationes eorum, per loca eorum, in nominibus suis: dux Thamma, dux Alva, dux Jecheth, dux Oolibam, dux Ela, dux Phinou, dux Cenez, dux Thaman, dux Mahar, dux Maghidel, dux Hiran: hi duces Edom in habitationibus suis, in terra possessionis eorum; ipse est Esau pater Idumaeorum.

VERSIO SAMARITANA.

27 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 28 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 29 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 30 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 31 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 32 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 33 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 34 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 35 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 36 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 37 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 38 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 39 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 40 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 41 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 42 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 43 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים...

17 ויתביעקב בארע חותכות אבוי... 18 ויתביעקב בארע חותכות אבוי... 19 ויתביעקב בארע חותכות אבוי...

CAP. XXXVII.

Habitavit autem Jacob in terra habitationis patris sui: in terra Chanaan.

27 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 28 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 29 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 30 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 31 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 32 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 33 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 34 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 35 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 36 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 37 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 38 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 39 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 40 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 41 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 42 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים... 43 ואלו בני ישראל אשר באו ארצה מצרים...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

27 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 28 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 29 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 30 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 31 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 32 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 33 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 34 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 35 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 36 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 37 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 38 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 39 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 40 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 41 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 42 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد... 43 *هوآء بنو يصر بلهان وراعوان وعقان * هادان ابنا ديسان * عوض واران * وهوآء صناديد...

27 Et sunt filii Israhel: Belhan, & Zavan, & Achan. Hi sunt duo filii Difan, Hus, & Aran. Et hi sunt principes Huranorum: Lotan princeps, & Sobal princeps, & Difan princeps, & Har princeps, & Difan princeps: Hi sunt principes Huranorum in principibus eorum, in regione Seir. Ipsi sunt reges qui regnaverunt in regione Adum, antequam regnasset rex filius Israhel. Regnavit in Adum, Balas filius Baur, & nomen civitatis ejus Danbaba. Deinde mortuus est, & regnavit post illum, Subab filius Bofra. Deinde mortuus est, & regnavit post eum, Hofam de regione Yaman. Deinde mortuus est, & regnavit post illum, Hadad filius Badad, qui interfecit Madianitas in villis Moab, & nomen civitatis ejus, Avith. Deinde mortuus est, & regnavit post eum, Saul de Rabab Euphratis. Deinde mortuus est, & regnavit post eum, Baal-Hanan filius Achobor. Deinde mortuus est, & regnavit post eum, Hadad, & nomen civitatis ejus, Phou, & nomen uxoris ejus, Mathreth filia Marid, filia Maledabad. Postremum haec sunt nomina principum Efaus in familiis suis, in locis suis, in nominibus suis: Temma princeps, & Alu princeps, & Jabith princeps, & Abithama princeps, & Alia princeps, & Phinan princeps, & Cenez princeps, & Tuman princeps, & Mahfar princeps, & Esau princeps, & Esau princeps: Hi sunt principes Idumaei in habitationibus eorum, in terra possessionis eorum. Ipse est Esau pater Idumaeorum omnium.

CAP. XXXVII. H. Abitavit autem Jacob in terra habitationis patris sui, in regione Chanaan. VER. SAM. (C) Gabbala, (F) Australi, (G) Paucis.

17 ויתביעקב בארע חותכות אבוי... 18 ויתביעקב בארע חותכות אבוי... 19 ויתביעקב בארע חותכות אבוי...

Tom. I.

CAP. XXXVII. ET habitavit Jacob in terra habitatis t patris sui, in regione Chanaan.

תב ראוכל לנפא ודא לית יוסף
 גנבא ובעית לבשוהו ויחבלות
 אורו ואמר עולמא ליתוהו ואנא
 לא אנה אצוה ונקיבות כחונא
 ריוסף וניסו צפר ברעו וטבלו
 ושלחו ית כחונא ברמא : ושלחו ית
 כחונא רפסי וארמו לית אבדון
 ואמרו רא אשכחנא אשמועדר
 קעו הכחונא ברבדו היא אס לא :
 ואשכחן ערה ואמר כחונא רבוי
 חוקא בישתא אכל תורה מקטל
 קטל יוסף : ובעו ועקב לבשוהו
 ואמר שקא בחדיציה ואראפל על
 בריו יוסף : וקמו כל בכוהו
 וכל בכתוהו : לנחמוסן סובל
 למקלא תנחמוסן ואמר אורי אחות
 על ברי בר אבילא לשאל ובעא
 יתוה אבדוהו : ומרמא ובעוהו
 למצרים לפוטופר רמא רפרע הרב
 קטלוי :

TARGUM ONKELOS.
 29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

29 ורעוסי אפס רובע אד ציסרנא : & עכע יוסף נון ערט אין ציסרנא : עט סכידט וסטמנטא סוא.
 30 עט רעוסי אפס אד פראטרס סווס, & אית : פוור נון קומארט, & אית : אגו קוואדאדא? טולערונק דע טוניקא יוסף : עט מאכטארוט הועדא קאפראר; עט טינקערט טוניקא אין סאנגווינע. עט מיסערט טוניקא פולימיתא, עט אטטלערט פאטרי סווא; אטק; דיקערט, Hęc אין ונעמור : קוגנאסע נונק פיל טוניקא פיליי טווי, אן נון. עט קוגנוויט עא & אית, טוניקא פיליי מיי עסט; בעסטיא פסימא קומעדיט עום : אקציסיע אקציסוס עסט יוסף. עט סכידט יאקוב וסטמנטא סוא; & אקציןקט סאקקום לומביס סוויס : עט לוקט דיעב; מולטיס פער פיליū סווא. עט סוררעקערט אומס פיליי סווי & אומס פיליע סווא, יט קאסולארנטור עום, & נולויט אקצפערע קאנסולאטיונע; & אית, קווניא דעסענדא סופר פיליū מעום טאנקווא לוגנס אין אינפערנא : & פלאנגיט עום פאטר עי; מדיאניטא אטע ונדערט עום אין אגייפט; פוטיפארי פרינציפי פאראאניס, מאגיסטרו מיליטום.

29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

לח
 ויהי בערית יהוא וקרתו
 וקרת מלכת אחוהו וסמא עור
 נבא עלמא ושמה חנה יהוא
 חפן וקרת בת בר חנה ושמה
 שוע וסמא ועל לוחיה : וערית
 וקרת בר וקרת שמה ער :
 וערית עוד וקרת ית וקרת
 שמה אונן : ואוספת עוד וקרת
 בר וקרת ית שמה שלה וקרת
 בכפר לרת ית וקרת וקרת
 אחת לרע בוכריה ושמה חמר :
 ויהי ער בוכריה ביש קרם
 וואסמיהו : ואמר יהוא לאונן
 עול לוד אחת אחוהו וקרת
 ואקום ורעא לאחיה : ורע אונן ארי
 לא על שמה חמר ורעא וקרת
 בר על לוד אחת אחוהו וקרת
 אורחיה על ארעא ברל רלע למקמא ורעא לאחיהו :

CAP. XXXVIII.
 1 Factum est in illo tempore, & descendit Judas a fratribus suis: & divertit ad virū Odolamitē, cuius nomē erat Hira.
 2 Viditque ibi Judas filiū hominis mercatoris, cuius nomen erat Suet: & accepit eā, ingressusque est ad eam. Et concepit, & peperit filium: & vocavit nomen ejus, Her. Conceptusque, & peperit filiū: & vocavit nomen ejus Onā. Et addidit rursus, & peperit filiū; vocavitque nomen ejus Sela: & erat in Chabez, quando peperit eū. Et accepit Judas uxorem Her primogenito suo: cuius nomē erat Thamar. Erat autē Her primogenitus Judæ, mal' corā Dño: & occidit eum Dñs. Dixitque Judas ad Onan, frater suū, uxore uxore fratris tui, et lociare illi: & succita semen fratri tuo. Cognovitque Onan, quoniam non nomine ejus vocaretur semen: & quādo ingrederebatur ad uxorem fratris sui, corrumperebatur viam suam super terrā, ut non succitaret semen fratri suo.

VERSIO SAMARITANA.
 29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

CAP. XXXVIII.
 1 Quare cum descendit Judas a fratribus suis, & divertit ad hominē Odolamitē, cui nomen Hira. Et vidit ibi Judas filium hominis Chananeus, cui nomen Suet: & accepit eam, ingressusque est ad eam. Conceptusque, & peperit filium: & vocavit nomen ejus Her. Et conceptus, & peperit filium, cuius vocavit nomen Onan. Addiditque, & peperit filium: & vocavit nomen ejus Sela: erat autē in Chabez cum peperit eum. Accepit autē Thamar uxorem ejus primogeniti sui: cuius nomen erat Thamar. Fuit autē Her primogenitus Judæ, malus in oculis Domini, quare occidit eum Dominus. Postea dixit Judas ad Onan, frater tuus, uxore uxore fratris tui: & sic lociare debet illi, ut succitaret semen fratri tuo. Cognovitque Onan, quoniam non nomine ejus vocaretur semen: & quādo ingrederebatur ad uxorem fratris sui, ut corrumperebatur semen fratri suo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 ثم رجع رابوبين الى اكب وادا ليس يوسف في اكب * ورجع الى احويه وقال اذ
 30 العلم ليس هو في اكب فاما الى اين امضي * ثم احذوا جنبه يوسف * وذكروا عنودا من الماعز *
 31 وعسوها في دمه * وبعدها مع من اتي لها الى انهم * وفالوا وجدنا هذه * انهمها هل هي جنبه
 32 انك ام لا * فانبها وقال هي جنبه ابي * وحس ربي اكله * وريسه اميس يوسف * ووصف يعقوب
 33 بيانه * وسك مسلكا علي حقويه حزن علي ابنه زمانا طويلا * وقام جميع بنيه وبناته ليعرود فاني
 34 ان يعبري * وقال بل اسر الى النري وانا حزين علي ابي ثم بك عليه * والمثليون باعوه في مصر
 * الفصل الثامن والثمانون *

29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

29 Et reversus est Rubē ad cisternā : & ecce Joseph non erat in cisternā : et scidit vestimēta sua.
 30 Et reversus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparuit, & ego quō vadā? Tuleruntque tunicā Joseph: et mactaverūt hęc tunicā caprarū: et tinxerūt tunicā in sanguine. Et miserūt tunicā polymitam, et attulerūt patri suo; atque dixerūt, Hęc invenimur: cognosce nunc fil tunicā filii tui, an non. Et cognovit eā & ait, Tunica filii mei est; bestia pessima comedit eum: occisione occisus est Joseph. Et scidit Jacob vestimenta sua; & accinxit saccum lumbis suis: et luxit diebus multis super filiū suū. Et surrexerunt omnes filii sui & omnes filie sue, ut cōsolarentur eum, & noluit accipere consolationē; & ait, Quoniam descendā super filiū meum tanquā lugens in infernū: & plangit eum pater ejus. Madianitæ autē vendiderunt eum in Ægyptū: Putiphari principi Pharaonis, magistro militum.

TARGUM ONKELOS.

10 באש קרובים יו עבד ואתם אתם
11 ותיה ואתם יהודה לתמו כל חיה
12 הכי את מלא בית אביו ער ידיו
13 שלה בוי ארי אשר לו לא ימות אף
14 והוא בארצו ואלות המלך ויתקרב
15 בית אביו: וסעא ויסא ויסתק
16 בת שבע אתה יהודה ואתם
17 יהודה וסעא ויסא ויסתק
18 ויהיה רמיה ערול מאה לתמנת:
19 ואחר ואתם לתמו לממך האמית:
20 סלק לתמנת למען עניה: ואעריה
21 לבוש את מלתותיה מנה ואחפסות
22 בעיפא ואחפסות ויתקרב כפר שרת
23 עינו ויל על אונת חמנת אבי חיה
24 ארי רבא שלה ויהי לא אחתיה בת
25 ליה לאח: וזוהא יהודה וחשקה:
26 כנפכת ברא זכרי כסאת אפחה:
27 וסעא ויסא ויסתק ראו וסעא ויסא
28 כעא אצל ליה ויהי ראו ויסתק
29 בלתיח והיא אמרת מיה ויסתק
30 ארי וסעא ויסא ויסתק
31 ניהא פרי עין מן ענה ואמרת אב
32 רתקו משכונא ער ויתשלה: ואמר
33 מה משכונא רתקו לך ואמרת
34 עוקתך ושוישך וחסקה רי ביה
35 ויקב לך על לתיח ועריאת ליה:
36 וקמח ואלות ואעריאת עיקת מנה:
37 ובישת לבוש ארמלותיה: ושדך
38 ויהיה רמיה ערול מאה לתמנת:
39 ערול מאה לתמנת משכונא מנה
40 רתקו והיא אמרת: ושאלו
41 אנש אתה לממך אמר שרת
42 רמיה ערול מאה לתמנת:
43 ליה רתקו מקר שרת: ותב ליה
44 יהודה ואמר לך אשכחתי ואתם
45 אנש אתה אמרו ליה רתקו
46 מקר שרת:

10 Displacuitque coram Domino
11 fecit: & interfecit etiam
12 ipsum. Dixitque Judas Thamar:
13 nuri suae, Esto vidua in do-
14 mo patris tui, donec creascit
15 Sela filius meus; dixit enim:
16 Non forte moriatur etiam ipse,
17 sicut fratres ejus: & abiit Tha-
18 mar, & habitavit in domo pa-
19 tris sui. Post multos autem
20 dies mortua est filia Suz uxori
21 Judae: & consolatus est Judas;
22 & ascendit ad confortes ovi-
23 um suarum in Thammath, ipse
24 & Hyra amicus ejus Odolami.
25 Nuntiavitque ei Thamar,
26 dicens: Ecce fecerit tibi ascen-
27 dit in Thammath, ad condi-
28 fidas oves suas. Et depositus ve-
29 stimentis viduitatis suae a se, &
30 operuit se pallio, et ornavit se;
31 & sedit in bivio itineris, quae est
32 juxta viam Thammath: quoniam
33 vidit quod creverat Sela, & ipsa
34 non tradebatur ei in uxorem.
35 Et vidit eam Judas, & putavit
36 esse meretricem suam; quia
37 operuerat faciem suam. Et de-
38 clinavit ad eam in viam; & ait,
39 Permite obsecro, ut ingrediar
40 ad te: non enim sciebat quodd
41 nura sua esset. Et ait, Quid da-
42abis mihi, ut ingrediaris ad me?
43 Et dixit, Ego mitam haedum
44 caprarum de gregibus suis: Et ait,
45 Si dederis mihi pignus, donec
46 mitras. Et dixit, Quod erit pi-
47 gnus quod dabo tibi? Et ait; A-
48 nulius tuus, & fiduciarium tuum,
49 & baculus tuus, qui est in ma-
50 nutu: & dedit ei, & ingres-
51 sus est ad eam, & concepit ex
52 eo. Et surrexit & abiit, & de-
53 posuit pallium suum a se: & in-
54 duit se vestimento viduitatis
55 suae. Et misit Judas haedum de
56 capris, per manum amici sui O-
57 dolami; ut acciperet pignus
58 de manu mulieris: & non in-
59 venit eam. Et interrogavit
60 homines loci, dicens: Ubi est
61 meretrix quae erat in bivio ite-
62 neris? & dixerunt; Non est
63 hic meretrix. Et reversus est ad
64 Judam; & ait, Non inveni e-
65 am: viri quoque loci dixe-
66 runt; Non est hic meretrix.

10 אמתא בלשון אביו ויהי עבד
11 ואתם אתם יהודה לתמו כל חיה
12 הכי את מלא בית אביו ער ידיו
13 שלה בוי ארי אשר לו לא ימות אף
14 והוא בארצו ואלות המלך ויתקרב
15 בית אביו: וסעא ויסא ויסתק
16 בת שבע אתה יהודה ואתם
17 יהודה וסעא ויסא ויסתק
18 ויהיה רמיה ערול מאה לתמנת:
19 ואחר ואתם לתמו לממך האמית:
20 סלק לתמנת למען עניה: ואעריה
21 לבוש את מלתותיה מנה ואחפסות
22 בעיפא ואחפסות ויתקרב כפר שרת
23 עינו ויל על אונת חמנת אבי חיה
24 ארי רבא שלה ויהי לא אחתיה בת
25 ליה לאח: וזוהא יהודה וחשקה:
26 כנפכת ברא זכרי כסאת אפחה:
27 וסעא ויסא ויסתק ראו וסעא ויסא
28 כעא אצל ליה ויהי ראו ויסתק
29 בלתיח והיא אמרת מיה ויסתק
30 ארי וסעא ויסא ויסתק
31 ניהא פרי עין מן ענה ואמרת אב
32 רתקו משכונא ער ויתשלה: ואמר
33 מה משכונא רתקו לך ואמרת
34 עוקתך ושוישך וחסקה רי ביה
35 ויקב לך על לתיח ועריאת ליה:
36 וקמח ואלות ואעריאת עיקת מנה:
37 ובישת לבוש ארמלותיה: ושדך
38 ויהיה רמיה ערול מאה לתמנת:
39 ערול מאה לתמנת משכונא מנה
40 רתקו והיא אמרת: ושאלו
41 אנש אתה לממך אמר שרת
42 רמיה ערול מאה לתמנת:
43 ליה רתקו מקר שרת: ותב ליה
44 יהודה ואמר לך אשכחתי ואתם
45 אנש אתה אמרו ליה רתקו
46 מקר שרת:

VERSIO SAMARITANA.
10 iniquum fuit apud Deum quod egit,
11 & interfecit illius quosq. Dixitque Thu-
12 da ad Thamar nurum suam, Esto vidua
13 in domo patris tui, donec creascit Sela fi-
14 lius meus, qui dixit; Nulla est fenici-
15 tas quin moriatur ipse quoque fecit fru-
16 tris sui. Abiit ergo, & sedit in domo
17 patris sui. Tam protracto intervallo, mori-
18 tua est filia Suz uxoris Judae; & con-
19 solatus est post eam, & ascendit ad confortes
20 ovium suarum, ipse & Hira amicus suus
21 Adhannita, ad Thammath. Nuntiavitque ei
22 Thamar, dicens: Ecce fecerit tuus ascen-
23 dit ad Thammath, ut tondere-
24 ret oves suas. Quare solavit se vestibus
25 meretricis sui, & cooperavit se velo, & ve-
26 lavit se, ac sedit in loco perfucio fecus
27 viam Thammath, cum vidisset Sela non
28 crevisse, & se non constituram fuisse illi
29 uxorem. Vidit ergo eam Judas, & optima-
30 tus est eam esse meretricem, quia ipsa con-
31 ceperat faciem suam. Declinavitque ad
32 eam de via, & ait; Si volueris, ingre-
33 ditur ad te, quia ipse nesciebat eam esse
34 nurum suum. Dixit ad eum, Quid dabis
35 mihi, ut ingrediaris ad me? ait, Ego
36 mitam haedum ex ovibus. Dixit Da, Mihi
37 pignus quousque mitas illud ad me? Dixit,
38 Quodnam pignus dabo tibi? ait, annu-
39 lum tuum, & floccum tuum, & baculum
40 tuum qui est in manu tua. Et dedit ei
41 haec, & ingressus est ad eam, & conce-
42 pit ex eo. Deinde surrexit, & abiit, &
43 exiit se velo suo, & induit se vestibus
44 meretricis sui. Misitque Thudab hae-
45 dum per manum amici suum Odolami, ut
46 reciperet pignus de manu mulieris; & non
47 reperit eam. Interrogavitque gentem quae erat
48 in ejus loco, & dixit eis; Ubi est meretrix?
49 estne in loco perfucio in via? Dixerunt,
50 Non fuit hic unquam meretrix. Reversus
51 est ad Judam, ait; Non inveni illam, &
52 viri loci etiam dixerunt; Non fuit hic me-
53 retrix unquam.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 فساء عند الله ما فعل * قامانه ايضا * فقال ليهودا التمار كسبه اجلسي ارسلة في بيت ابنيك الي
11 ان يكبر سلا ابي لانه قال لا اسن ان يموت هو ايضا كاحويه * فمصت وحاسبت في بيت ابها
12 ثم طالت المده * ومات ابنه سوع روجه يهودا * وعريته بعدها * وصعد الي جاريت عمه
13 هو وصيرا صاحبه العدا لمسي الي غنات * فاحسرت تمار وقيل لها هودا حموك صاعد الي غنات
14 ليجر عمه * فمرعت بياب حرقها عمها * وبعطت بالبخار * وبعطت وحاسبت في المنطرح على طريق
15 غنات * لما راعت ان سلا قد كبر وهي لثم يجعل له روجه * فركها يهودا بحسبها ممنعه لانها كانت
16 تعطني وحملها * فقال اليها عن الطريق * وقال ان سلا ارحل اليك لانه لم يعلم انها كسه *
17 قالت له ما تعطني حي تدخل الي * قال اما ابعث جديا من الغنم * قالت اعطني رهنا الي ان
18 تبعك بذلك الي * قال ما الرهن الذي اعطيتك * قالت حاتمك وسرايتك وعصاك الي في يدك *
19 واعطاعا ذلك * ودخل اليها * وحملت منه * ثم قامت فمصت ووجعت * حمارها عمها * وولست
20 بياب حرقها * وبعث يهودا الجدي سبع صاحبه العدا لمسي ليمسك الرهن من يد المردة * فلم
21 كدنا * فسال اهل موضعها * وقال لهم اين الممنعه اهي في المنطرح على الطريق قالوا ما كانت
22 هاهنا فظ ممنعه * فوجع الي يهودا * وقال لثم اجدنا * واهل الموضع ايضا قالوا ما كانت هاهنا

10 فساء عند الله ما فعل * قامانه ايضا * فقال ليهودا التمار كسبه اجلسي ارسلة في بيت ابنيك الي
11 ان يكبر سلا ابي لانه قال لا اسن ان يموت هو ايضا كاحويه * فمصت وحاسبت في بيت ابها
12 ثم طالت المده * ومات ابنه سوع روجه يهودا * وعريته بعدها * وصعد الي جاريت عمه
13 هو وصيرا صاحبه العدا لمسي الي غنات * فاحسرت تمار وقيل لها هودا حموك صاعد الي غنات
14 ليجر عمه * فمرعت بياب حرقها عمها * وبعطت بالبخار * وبعطت وحاسبت في المنطرح على طريق
15 غنات * لما راعت ان سلا قد كبر وهي لثم يجعل له روجه * فركها يهودا بحسبها ممنعه لانها كانت
16 تعطني وحملها * فقال اليها عن الطريق * وقال ان سلا ارحل اليك لانه لم يعلم انها كسه *
17 قالت له ما تعطني حي تدخل الي * قال اما ابعث جديا من الغنم * قالت اعطني رهنا الي ان
18 تبعك بذلك الي * قال ما الرهن الذي اعطيتك * قالت حاتمك وسرايتك وعصاك الي في يدك *
19 واعطاعا ذلك * ودخل اليها * وحملت منه * ثم قامت فمصت ووجعت * حمارها عمها * وولست
20 بياب حرقها * وبعث يهودا الجدي سبع صاحبه العدا لمسي ليمسك الرهن من يد المردة * فلم
21 كدنا * فسال اهل موضعها * وقال لهم اين الممنعه اهي في المنطرح على الطريق قالوا ما كانت
22 هاهنا فظ ممنعه * فوجع الي يهودا * وقال لثم اجدنا * واهل الموضع ايضا قالوا ما كانت هاهنا

Et iniquum fuit apud Deum quod egit,
11 & interfecit illius quosq. Dixitque Thu-
12 da ad Thamar nurum suam, Esto vidua
13 in domo patris tui, donec creascit Sela fi-
14 lius meus, qui dixit; Nulla est fenici-
15 tas quin moriatur ipse quoque fecit fru-
16 tris sui. Abiit ergo, & sedit in domo
17 patris sui. Tam protracto intervallo, mori-
18 tua est filia Suz uxoris Judae; & con-
19 solatus est post eam, & ascendit ad confortes
20 ovium suarum, ipse & Hira amicus suus
21 Adhannita, ad Thammath. Nuntiavitque ei
22 Thamar, dicens: Ecce fecerit tuus ascen-
23 dit ad Thammath, ut tondere-
24 ret oves suas. Quare solavit se vestibus
25 meretricis sui, & cooperavit se velo, & ve-
26 lavit se, ac sedit in loco perfucio fecus
27 viam Thammath, cum vidisset Sela non
28 crevisse, & se non constituram fuisse illi
29 uxorem. Vidit ergo eam Judas, & optima-
30 tus est eam esse meretricem, quia ipsa con-
31 ceperat faciem suam. Declinavitque ad
32 eam de via, & ait; Si volueris, ingre-
33 ditur ad te, quia ipse nesciebat eam esse
34 nurum suum. Dixit ad eum, Quid dabis
35 mihi, ut ingrediaris ad me? ait, Ego
36 mitam haedum ex ovibus. Dixit Da, Mihi
37 pignus quousque mitas illud ad me? Dixit,
38 Quodnam pignus dabo tibi? ait, annu-
39 lum tuum, & floccum tuum, & baculum
40 tuum qui est in manu tua. Et dedit ei
41 haec, & ingressus est ad eam, & conce-
42 pit ex eo. Deinde surrexit, & abiit, &
43 exiit se velo suo, & induit se vestibus
44 meretricis sui. Misitque Thudab hae-
45 dum per manum amici suum Odolami, ut
46 reciperet pignus de manu mulieris; & non
47 reperit eam. Interrogavitque gentem quae erat
48 in ejus loco, & dixit eis; Ubi est meretrix?
49 estne in loco perfucio in via? Dixerunt,
50 Non fuit hic unquam meretrix. Reversus
51 est ad Judam, ait; Non inveni illam, &
52 viri loci etiam dixerunt; Non fuit hic me-
53 retrix unquam.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum Onkelos.

ושבך כל דיליה ברא רוסף ולא ירע עטיה מרעם אלהן לחמא דר...
6 Et reliquit omnia sua in manu Joseph...

6 Et reliquit omnia sua in manu Joseph: & non noverat cum eo quicquam, nisi patrem quo vefcebat: eratque Joseph pulcher facie, & decorus aspectu. Et factum est post verba hæc, levavit uxor domini sui oculos ad Joseph: & dixit, Cuba mecum. Et noluit: & ait uxori domini sui, Ecce dominus meus non novit mecum que in domo sua sunt: & omnia sua tradidit in manu mea. Non est ipse major me in domo hac: neque prohibuit a me quicquam; præter te, et quod tu uxor ejus es: quomodo ergo faciam hoc magnum malum, & peccabo coram Deo? Et factum est, cum loqueretur cum Joseph per singulos dies: non acquievit ei ut cubaret cum ea, ut esset cum ea. Et factum est quadam die; & ingressus est in domum, ut investigaret scripturas rationis suæ: & nullus vir de hominibus domus erat ibi in dono. Apprehenditque vestimenta ejus, dicens, Cuba mecum: & reliquit vestimenta sua in manu ejus; & fugit, & egressus est foras. Et factum est cum vidisset, quod reliquisset vestimenta ejus in manu sua: & quod fugisset foras. Vocavit viros domus suæ, & ait eis, dicens; Videte, adduxit nobis virum Hebræum, ut illuderet nobis: ingressus est ad me ut cubaret mecum; & clamavi voce magna. Et factum est cum audiret, quod elevarem vocem meam & clamarem: reliquit vestimenta sua apud me, & fugit: & egressus est foras. Et retinuit vestimentum ejus apud se, donec veniret dominus ejus in domum suam. Et locuta est cum eo verba hæc, dicens: Ingressus est ad me servus Hebræus, quem adduxisti nobis, ut illuderet mihi. Et factum est, cum elevarem vocem meam, & clamarem: reliquit vestimenta sua apud me, & fugit foras.

6 ארבעת ימי יצא יוסף מן ביתו וישב כל דיליה ברא רוסף ולא ירע עטיה מרעם אלהן לחמא דר...
6 ארבעת ימי יצא יוסף מן ביתו וישב כל דיליה ברא רוסף ולא ירע עטיה מרעם אלהן לחמא דר...

VERSIO SAMARITANA.
6 ארבעת ימי יצא יוסף מן ביתו וישב כל דיליה ברא רוסף ולא ירע עטיה מרעם אלהן לחמא דר...
6 ארבעת ימי יצא יוסף מן ביתו וישב כל דיליה ברא רוסף ולא ירע עטיה מרעם אלהן לחמא דר...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 فترك جميع ماله بيده ولم يعنف ميا معه سينا الا الطعام الذي ياء كلة * وكان يوسف حسن...
6 فترك جميع ماله بيده ولم يعنف ميا معه سينا الا الطعام الذي ياء كلة * وكان يوسف حسن...

6 فترك جميع ماله بيده ولم يعنف ميا معه سينا الا الطعام الذي ياء كلة * وكان يوسف حسن...
6 فترك جميع ماله بيده ولم يعنف ميا معه سينا الا الطعام الذي ياء كلة * وكان يوسف حسن...

Igitur reliquit omnia bona sua in manu ejus, nec invidiabat quicquam ex eis que cum eo erant, nisi cibum quem comederat. Eratque Joseph venustus formæ, & aspectu simul. Cùmque factum esset post hæc verba, extendit uxor domini ejus oculos suos ad Joseph, & ait: Accubem tecum. Respondit vero, ac dixit ei: Ecce dominus meus ignorat necem quam fiti domo, & omnia bona sua jam posuit in manu mea: & non est in ista domo qui plura megerat, nec interdixit mihi quicquam præter te, quis est uxor ejus? Quomodo ergo committam huic iniquitatem maximam, & contradicam Deo? Cùmque locuta esset ista, ait: Acciditque quadam die ut in domum ejus, & non effect quicquam ex domesticis in ea. Apprehendit tunicam ejus, dicens: Accubem tecum; & ipse reliquens tunicam suam in manu ejus, exiit ad plateam. Cùm autem vidisset quod reliquisset tunicam suam in manu ejus, & existisset ad plateam, Vocavit domesticos suos, & dixit eis: Videte quomodo adulterus nobis mancipium Hebræum, ut illudaret nobis. Venit ad me ut cubaret mecum, clamavi que voce altâ. Cùmque audisset me exclamasse vocem meam, & exclamasse, reliquit tunicam suam in manu mea, & fugit: egressus est ad plateam. Et desposuit tunicam ejus apud se, quousque ingressus esset dominus ipsius domum suam. Et dixit ei: 17 hujusmodi sermonem, Venit ad me mancipium Hebræum qui ad adduxit ad nos, ut illudaret me. At attendit me vocem meam, & exclamavi, reliquit tunicam suam prope me, & fugit ad plateam.

ספר בראשית : מ

disit & : Joseph ipsi suum fontium pincerarum princeps narravit Et
 ויספר בראשית את חמנו ליוסף ויאמר
 tres vite in Et. *maei facies ad vitis ecce & ymo famio in : ei*
 לו בחורמי הנה נפנו לפני : ובנפן שלשה
 fecerunt Calix et. *flor afficit germinans tanquam ipsa & : rami*
 שרונם והנה פקחת עליהם גצה רבשליש
 arepriebam & mei manu in Partho calix Et. *uvae ejus botri*
 אשכליהם וקום פרעה בידו ויאמר אית
 dabam & Partho in cas exprimebam & : uvae
 והקום ויאמרו אתם אליו כיום פרעה ואחן את
 et interpretatio Hac : Joseph ei dixit Et. *Partho : totum super calicem*
 הקום על כף פרעה : ויאמר לו יוסף ויהי פרעה
 dabat in Lur calix in ipsi dies tres. *Tres*
 שלשת השרונם שלשת ימים הם : בעור שלש ימים
 Partho elevabit
 וישלח פרעה את ראשון מעלה ורשונה על כנה ונתח
 fulit q. *pincerarum rationem secundam et manu in Partho calicem*
 כום פרעה בידו משפט אשר ידע
 tibi fuerit tunc quando steti mei memento. *Sed. et pincerata*
 משקדו : כי אם זכרתני אחר כן כאשר יעב
 ad mei mentioni facies & amiferediam mecum quasto facies &
 ועשיתני עמך חסר והזכרתני אל
 auferendo furto Quia. *hic domo e me fac educere & Partho*
 פרעה והזכרתני הנה : ויהי כן
 quicquam feci non hic etiam & : Heziorum terti e sum ablat' furto
 נכתי מרצן העברים ונס פולא עשיתי מאומה
 Lorum quia. *pistorum principis vidit Et. ciffiana in me poneret quod*
 בישמו אתי בבדו : וירא שרה האשים כי טוב
 tria ecce. *homo famio in ego Etiam : Joseph ad dixit & : sibi*
 פרו ויאמר ליוסף אף אני בחורמי הנה שלשה
 cibo. *omni ex superiori canistra in Et. meū caput super alba canistra*
 סלי חרו על ראשי : ובסר העליון מכל
 auferer canistra e cos eadem valatle & ipitoris opere Partho
 פרעה מעשה אלה ויעוף אבל אתם מן המל מעל
 Tria. *et interpretatio Hac : dicit & Joseph respondit Et. mo capite*
 ראש : ונפן יוסף ויהי פרעה שלשת
 auferet abno nabis abno in ipsi dies tres. *scuifaria*
 הסלם שלשת ימים הם : בעור שלשת ימים ויא
 auferet abno nabis abno in ipsi dies tres. *scuifaria*
 פרעה את ראשון מעלה ורשונה על כנה ונתח
 die. *terti die in suis Et. te caput tuum cotrem valatle*
 ויעוף את ראשון מעלה : והנה שלש יום
 elevavit & suis teris omnib' convivii fecit & : Partho. *nafei*
 הלת את פרעה ויעש משקה לכל עבדיו וישלח
 medio in pistorum principis caput & pincerarū principis caput
 את ראשון מעלה ואת ראשון מעלה את האפים פרעה
 sui propinatione ad pincerarum principem fecit redire Et. *suora ferros*
 עבדיו : וישב את ראשון מעלה על משקדו
 Partho. *calicem super calicem dedit &*
 ויהן הקום על כף פרעה :

GENESIS. Versio VULG. LAT.

CAP. XL. Versio GRÆCALXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

9 Narravit prior, prepositus pincerarū, fontium suum ;
 10 Videbam coram me vitem : In qua erant tres propagines, & profere paulatim in gemmas, & post flores uvae mature-
 11 scere : Calicemque Pharaonis in manu mea : tulli ergo uvae & expressi in quem tenebam, & tradidi poculum
 12 Pharaoni. Respondit Joseph, Hac est interpretatio somnii : Tres propagines, tres adhuc dies sunt. Post quos recordabitur Pharaon ministerii tui, & restituet te in gradu pristinum : dabisque ei calicem juxta officium tuum, sicut antè facere conlueveras. Ant-
 13 tum memento mei, cum benè tibi fuerit, & facias mecum misericordiam : ut suggeras Pharaoni, ut educat me de isto
 14 carcere. Quia furto subla- tum sum de terra Hebraorum, & hic innocens in lacum missus sum. Videns pistorum magister, quod prudenter som-
 15 nium diffusisset, ait ; Et ego vidi somnium, quod eria canistra farinæ haberem fu-
 16 per caput meum. Et in uno canistro quod erat excelsum, portare me omnes cibos qui
 17 sunt arte pistoriā, avèsiq; comedere ex eo. Respon- dit Joseph, Hac est inter-
 18 pretatio somnii : Tria canis- tra, tres adhuc dies sunt. Post quos auferet Pharaon caput tuum, & suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres
 19 carnes tuas. Exinde dies tertius natalitius Pharaonis erat : qui faciens grandæ convivium pueris suis, re-
 20 cordatus est inter epulas magistri pincerarum, & pistorum principis. Resti-
 21 tuitque alterum in locum suum, ut porrigeret ei poculum.

9 Καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχισυνοχὸς τὸ ἐντυπι-
 10 σόν αὐτῷ τῶν ἰσθητῶν, Ἐν τῷ ὑπνοῦ
 11 μὲν ἵν' ἀμυγὰς ἐπιφύωσκον. Ἐν δὲ τῷ ἀμυ-
 12 γαλοῦ τρεῖς πρὸς ἑαυτὴν ἑδραίνετο ἀν-
 13 ελιωθῆσα βλαστῆς ἑπιπέτραι δι βότρυς
 14 σαρκώδεις. Καὶ τὸ ποτίζον φασγὰν ἐν τῇ
 15 χερὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν σαρκῶδη καὶ
 16 ἐπιέτριον αὐτῷ ἐν τῷ ποτίζοντι. Καὶ ἐ-
 17 πὶν ἄνωθεν αὐτῷ τὸ ποτίζον. Καὶ εἶ-
 18 πὸν ἀπέδωκεν ἰσθητῶν, τὴν δὲ ἀνυμνη-
 19 σάσθησαν αὐτῷ. Τὸ δὲ ἰσθητῶν αὐτῷ
 20 οἱ τρεῖς πρὸς ἑαυτὴν αἰὶον. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 21 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 22 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 23 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 24 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 25 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 26 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 27 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 28 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 29 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 30 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν
 31 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἀμυγδαλάσθησαν φασγὰν

Et narrauit princeps vinearum
 fontium suum ioseph de dex-
 10 tris. In somno meo erat vitis in
 confectum meo: in vite autem tres
 11 propagines: & ipsa ferebat
 flores producentes germinas: & 12
 manu Pharaonis in manu mea: & 13
 expressi eam in calicem Pharaonis, & dedit calicem in ma-
 14 nu Pharaonis. Et dixit ei ioseph, 15
 Hac est interpretatio som-
 16 nii. Tres propagines tres dies sunt.
 17 Adhuc triduum, & memorabitur
 Pharaon principatum tuum, & 18
 restituet te in tuum (tu) pincerarum
 principatum: & dabit cali-
 19 cem Pharaonis in manum ejus
 juxta principatum tuum ut vi-
 20 mem, sicut fuisse pincerarum. Sed me-
 21 mor esto meo pro remissionem, cum
 bene fuerit tibi: & facies in me
 22 misericordiam, & memor eris
 23 mei ad Pharaonem, & educa me
 24 de custodia hac. Quia furto sum,
 25 sine ablatum sum de terra Hebrao-
 26 rum: & hic nihil feci, sed in-
 27 jecerunt me in lacum hunc. Et vi-
 28 dit princeps pistorum, & dixit ad ioseph,
 29 Et ego vidi somnium. Et tu
 30 debui tibi tria canistra. Et in
 31 chondytilorum portare in capite
 meo. In canistra autem superioris,
 32 de omnibus generibus, & in quibus
 comedis Pharaon (Joseph pistorum):
 33 & volatilia celi comedebat ea
 34 de canistra quod erat super ca-
 35 pit meum. Respondens autem ioseph,
 36 dixit ei: Hic est interpretatio
 37 ejus. Tria canistra tres dies
 38 sunt. Adhuc triduum: & auferet
 39 Pharaon caput tuum a te: & sus-
 40 penderit te in ligno: & aves cali-
 41 manducabunt carnes tuas a te.
 42 Factum est autem in die tertis,
 43 dies natalitius erat Pharaonis
 44 & faciebat potium omnibus pue-
 45 ris suis. Et recordatus est principis
 46 pincerarum, & principis
 47 pistorum in medio puerorum
 48 suorum. Et restituit principem
 49 pincerarum in principatum suum:
 50 & dedit calicem in manum
 Pharaonis.

MS. A. (ο) εις τας χειρας (ζ) εις σου γνηται (η) εις φασγαν (θ) τω κροτο (ι) τω γνηματον, ον ε βαλανειος φασγαν (κ) ημυραν, αραβει (λ) αρχισυνοχος (μ) αρχιστοπονυ

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

9 *וַיִּסְפֹּר בְּרִאשִׁית אֶת חֲמֵנוּ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 10 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 11 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 12 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 13 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 14 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 15 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 16 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 17 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 18 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 19 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 20 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 21 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר

9 Narravit ergo princeps pincerarum somni-
 10 um suum ioseph, & dixit ei: In somnio
 11 meo ecce vitis coram me, Et in vitis tres pal-
 12 mites: & ipsa cum germinasset, exorta fuit
 13 folia ejus: & maturefcentis botri ejus, eva-
 14 nant uvæ. Calix verò Pharaonis erat, in ma-
 15 nibus meis: & accipiens uvas, expressi eas in
 16 calicem Pharaonis, dedique calicem in ma-
 17 nu Pharaonis. Ait aut eum ioseph, Hac est
 18 interpretatio somnii tui: Tres palmites,
 19 tres sunt dies. Post tres dies recordabitur
 20 tui Pharaon, & restituet te in statum tuum,
 21 dabisque calicem Pharaoni in manum ejus,
 22 juxta morem pristinum quo ponim illi pre-
 23 bebias. Sed memor esto mei apud te, cum be-
 24 nefuerit tibi, & fac erga me beneficium, &
 25 iustitiam, & mentioem mei facito coram
 26 Pharaone, & educ me de carcere illo. Nam
 27 furto sublatus sum de terra Hebraorum: quin
 28 & hic nil commisi ob quod me coniecerent
 29 in carcerem. Videns autem princeps pistorum
 30 quod beoè interpretatus esset, dixit
 31 iosepho, Etiam ego iu somnio meo vidi,
 32 & ecce tria canistra ciborum candidorum
 33 super caput meum, Et in canistro superiori,
 34 ex omnibus cibis Pharaonis erat pistoria
 35 paratis, & bestia alata comedebat eos de
 36 canistro quod erat super caput meum. Res-
 37 pondit ioseph, & dixit ad eum, Hac est ex-
 38 positio somnii tui. Tria canistra, tres sunt
 39 dies. Post tres dies toller Pharaon caput tu-
 40 um a te, & suspendet te in ligno, comedet-
 41 que volucris carnes tuas a te. Contigit
 42 autem die tertis, die natali Pharaonis, ut
 43 faceret coovivium omnibus servis suis. Et
 44 mementem fecit principis pincerarum &
 45 principis pistorum in medio fervorum suo-
 46 rum, & restituit principem pincerarum iu
 47 statum suum, & deditque calicem in manum
 48 Pharaonis.

9 *וַיִּסְפֹּר בְּרִאשִׁית אֶת חֲמֵנוּ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 10 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 11 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 12 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 13 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 14 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 15 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 16 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 17 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 18 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 19 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 20 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר
 21 *וַיִּרְאֶה שְׂרָה אֶת יוֹסֵף בְּבִדּוֹ וַיֹּאמֶר

9 Narravit ergo princeps pincerarum somni-
 10 um suum ioseph, & dixit ei: In somnio
 11 meo ecce vitis coram me, Et in vitis tres pal-
 12 mites: & ipsa cum germinasset, exorta fuit
 13 folia ejus: & maturefcentis botri ejus, eva-
 14 nant uvæ. Calix verò Pharaonis erat, in ma-
 15 nibus meis: & accipiens uvas, expressi eas in
 16 calicem Pharaonis, dedique calicem in ma-
 17 nu Pharaonis. Ait aut eum ioseph, Hac est
 18 interpretatio somnii tui: Tres palmites,
 19 tres sunt dies. Post tres dies recordabitur
 20 tui Pharaon, & restituet te in statum tuum,
 21 dabisque calicem Pharaoni in manum ejus,
 22 juxta morem pristinum quo ponim illi pre-
 23 bebias. Sed memor esto mei apud te, cum be-
 24 nefuerit tibi, & fac erga me beneficium, &
 25 iustitiam, & mentioem mei facito coram
 26 Pharaone, & educ me de carcere illo. Nam
 27 furto sublatus sum de terra Hebraorum: quin
 28 & hic nil commisi ob quod me coniecerent
 29 in carcerem. Videns autem princeps pistorum
 30 quod beoè interpretatus esset, dixit
 31 iosepho, Etiam ego iu somnio meo vidi,
 32 & ecce tria canistra ciborum candidorum
 33 super caput meum, Et in canistro superiori,
 34 ex omnibus cibis Pharaonis erat pistoria
 35 paratis, & bestia alata comedebat eos de
 36 canistro quod erat super caput meum. Res-
 37 pondit ioseph, & dixit ad eum, Hac est ex-
 38 positio somnii tui. Tria canistra, tres sunt
 39 dies. Post tres dies toller Pharaon caput tu-
 40 um a te, & suspendet te in ligno, comedet-
 41 que volucris carnes tuas a te. Contigit
 42 autem die tertis, die natali Pharaonis, ut
 43 faceret coovivium omnibus servis suis. Et
 44 mementem fecit principis pincerarum &
 45 principis pistorum in medio fervorum suo-
 46 rum, & restituit principem pincerarum iu
 47 statum suum, & deditque calicem in manum
 48 Pharaonis.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum Onkelos.

22 וית רב תחומי צלב כסו ופשוט
23 ליהו ויוסף וקאם על גדרא והאמר
יוסף ואנשייהו

Et principē pistorū suspendit: sicut interpretat' est Joseph. Et non est recordatus princeps pincerum Joseph, sed oblitus est ejus.

C A P. XLI.

22 Et factū est post duos annos: & Pharaō somniavit: & ecce stabat sup flumen. Et ecce de flumine ascendebant septem boves: pulchra visu, & pingues carnis: & pascabantur in prato. Et ecce septē boves alie, ascendebat post eas de flumine: deformes aspectu, & macilentæ carnis: & stabant contra boves in ripa fluminis. Comedeabant; boves deformes visu, & macilentæ carnis: septē alias boves, pulchra visu & pingues: & expergefacti est Pharaō. Et dormivit & somniavit iterū: & ecce septē spica pullulabant in culmo uno, pingues 6 & optima. Et ecce septē spica concussæ & percussæ uredine, oriebatur post eas. Et devorabāt spicæ cōcuttæ, septē spicas pingues & plenas: & expergefactus est Pharaō, & ecce somniū. Et factō mane, concubatur est spiritus ejus, & misit, et vocavit omnes magistros Ægypti, et omnes sapiētes ejus: et narravit eis Pharaō somniū suū; et non erat qui interpretaretur illud Pharaoni. Et locutus est principes pincerarū Pharaoni, dicens: Peccatioris meorū ego recordor hodie. Pharaō iratus est cōtra servos suos: et posuit me in custodia dom' principis militū; principē quoq; pistorū meū posuit. Et somniavi ego et ille in una nocte somniū: unūquiq; juxta interpretationē somniū sui somniavit. Eratque ibi nobiscū puer Hebræus, servus principis militū; et narravit mihi somniā, et interpretatus est nobis: juxta interpretationē uniuscujusq; somniū interpretatus est nobis, ita fuit: me reduxit ad ministrū meum, ipsum autem suspendit.

22 Et factū est post duos annos: & Pharaō somniavit: & ecce stabat sup flumen. Et ecce de flumine ascendebant septem boves: pulchra visu, & pingues carnis: & pascabantur in prato. Et ecce septē boves alie, ascendebat post eas de flumine: deformes aspectu, & macilentæ carnis: & stabant contra boves in ripa fluminis. Comedeabant; boves deformes visu, & macilentæ carnis: septē alias boves, pulchra visu & pingues: & expergefacti est Pharaō. Et dormivit & somniavit iterū: & ecce septē spica pullulabant in culmo uno, pingues 6 & optima. Et ecce septē spica concussæ & percussæ uredine, oriebatur post eas. Et devorabāt spicæ cōcuttæ, septē spicas pingues & plenas: & expergefactus est Pharaō, & ecce somniū. Et factō mane, concubatur est spiritus ejus, & misit, et vocavit omnes magistros Ægypti, et omnes sapiētes ejus: et narravit eis Pharaō somniū suū; et non erat qui interpretaretur illud Pharaoni. Et locutus est principes pincerarū Pharaoni, dicens: Peccatioris meorū ego recordor hodie. Pharaō iratus est cōtra servos suos: et posuit me in custodia dom' principis militū; principē quoq; pistorū meū posuit. Et somniavi ego et ille in una nocte somniū: unūquiq; juxta interpretationē somniū sui somniavit. Eratque ibi nobiscū puer Hebræus, servus principis militū; et narravit mihi somniā, et interpretatus est nobis: juxta interpretationē uniuscujusq; somniū interpretatus est nobis, ita fuit: me reduxit ad ministrū meum, ipsum autem suspendit.

22 וית רב תחומי צלב כסו ופשוט
23 ליהו ויוסף וקאם על גדרא והאמר
יוסף ואנשייהו
22 Et factū est post duos annos: & Pharaō somniavit: & ecce stabat sup flumen. Et ecce de flumine ascendebant septem boves: pulchra visu, & pingues carnis: & pascabantur in prato. Et ecce septē boves alie, ascendebat post eas de flumine: deformes aspectu, & macilentæ carnis: & stabant contra boves in ripa fluminis. Comedeabant; boves deformes visu, & macilentæ carnis: septē alias boves, pulchra visu & pingues: & expergefacti est Pharaō. Et dormivit & somniavit iterū: & ecce septē spica pullulabant in culmo uno, pingues 6 & optima. Et ecce septē spica concussæ & percussæ uredine, oriebatur post eas. Et devorabāt spicæ cōcuttæ, septē spicas pingues & plenas: & expergefactus est Pharaō, & ecce somniū. Et factō mane, concubatur est spiritus ejus, & misit, et vocavit omnes magistros Ægypti, et omnes sapiētes ejus: et narravit eis Pharaō somniū suū; et non erat qui interpretaretur illud Pharaoni. Et locutus est principes pincerarū Pharaoni, dicens: Peccatioris meorū ego recordor hodie. Pharaō iratus est cōtra servos suos: et posuit me in custodia dom' principis militū; principē quoq; pistorū meū posuit. Et somniavi ego et ille in una nocte somniū: unūquiq; juxta interpretationē somniū sui somniavit. Eratque ibi nobiscū puer Hebræus, servus principis militū; et narravit mihi somniā, et interpretatus est nobis: juxta interpretationē uniuscujusq; somniū interpretatus est nobis, ita fuit: me reduxit ad ministrū meum, ipsum autem suspendit.

VERSIO SAMARITANA.

22 וית רב תחומי צלב כסו ופשוט
23 ליהו ויוסף וקאם על גדרא והאמר
יוסף ואנשייהו
22 Et factū est post duos annos: & Pharaō somniavit: & ecce stabat sup flumen. Et ecce de flumine ascendebant septem boves: pulchra visu, & pingues carnis: & pascabantur in prato. Et ecce septē boves alie, ascendebat post eas de flumine: deformes aspectu, & macilentæ carnis: & stabant contra boves in ripa fluminis. Comedeabant; boves deformes visu, & macilentæ carnis: septē alias boves, pulchra visu & pingues: & expergefacti est Pharaō. Et dormivit & somniavit iterū: & ecce septē spica pullulabant in culmo uno, pingues 6 & optima. Et ecce septē spica concussæ & percussæ uredine, oriebatur post eas. Et devorabāt spicæ cōcuttæ, septē spicas pingues & plenas: & expergefactus est Pharaō, & ecce somniū. Et factō mane, concubatur est spiritus ejus, & misit, et vocavit omnes magistros Ægypti, et omnes sapiētes ejus: et narravit eis Pharaō somniū suū; et non erat qui interpretaretur illud Pharaoni. Et locutus est principes pincerarū Pharaoni, dicens: Peccatioris meorū ego recordor hodie. Pharaō iratus est cōtra servos suos: et posuit me in custodia dom' principis militū; principē quoq; pistorū meū posuit. Et somniavi ego et ille in una nocte somniū: unūquiq; juxta interpretationē somniū sui somniavit. Eratque ibi nobiscū puer Hebræus, servus principis militū; et narravit mihi somniā, et interpretatus est nobis: juxta interpretationē uniuscujusq; somniū interpretatus est nobis, ita fuit: me reduxit ad ministrū meum, ipsum autem suspendit.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * واصلب رئيس الكبارين * حسب ما فرس لهما يوسف * ثم نسي رئيس السقاء يوسف ولم يككن
23 * الفصل الحادس والاربعون *
1 * فلما مصري من الرمان حوّلان * رأي فرعون كأنه واقف على ساطي النيل * وكان قد صدع منه
2 سبع بعرات حسبات المنظر وحكمات اللكم * فرعب في العوط * وكان سبع بعرات أحرفه صدعن
3 ولأمن من النيل فمخات المنظر ورفيعات اللكم * ورفعن الي جانسن علي ساطي النيل * ثم
4 أكتب البعرات الفسحات المنظر الرفيعات اللكم * السبع البعرات الحسات الصسحات تم اسديط
5 فرعون * ثم حلم بأينه * فرأي كان سبع سنابل فك نبت في فصيه واحده مملينات حاد * وكان
6 سبع سنابل رفات مصرويه برح العبول قد نبتن وراهن * ثم بلعت السبع السنابل الدفات
7 السبع السنابل المملينات * ثم اسديط فرعون فادا هو حلم * فلما كاتب العداد كريت روحه
8 فبعث وعا كمنع علماء مصر وصيغ حكملها * فقص عليهم رواب * فلم يكن فهم من فسرها
9 له * فملكهم رئيس السقاء بين يديه * وقال اني لا ذكر اليوم خطاي * وذلك ان فرعون قد سخط
10 علي عبديه فوصعهما في سبل رئيس السقاء * انا ورئيس الكبارين * فوايا حكما في ليلة واحده انا
11 وهو * وكات رواب كل واحد حسب نفسيها * وكان تم معنا علم عبراني عبد لرئيس السقاء
12 فقصناهما عليه * وفسرها لنا * ففسر لنا * كان ذاك رؤي
13 الملك الي ربي * واصلب ذاك *

22 * واصلب رئيس الكبارين * حسب ما فرس لهما يوسف * ثم نسي رئيس السقاء يوسف ولم يككن
23 * الفصل الحادس والاربعون *
1 * فلما مصري من الرمان حوّلان * رأي فرعون كأنه واقف على ساطي النيل * وكان قد صدع منه
2 سبع بعرات حسبات المنظر وحكمات اللكم * فرعب في العوط * وكان سبع بعرات أحرفه صدعن
3 ولأمن من النيل فمخات المنظر ورفيعات اللكم * ورفعن الي جانسن علي ساطي النيل * ثم
4 أكتب البعرات الفسحات المنظر الرفيعات اللكم * السبع البعرات الحسات الصسحات تم اسديط
5 فرعون * ثم حلم بأينه * فرأي كان سبع سنابل فك نبت في فصيه واحده مملينات حاد * وكان
6 سبع سنابل رفات مصرويه برح العبول قد نبتن وراهن * ثم بلعت السبع السنابل الدفات
7 السبع السنابل المملينات * ثم اسديط فرعون فادا هو حلم * فلما كاتب العداد كريت روحه
8 فبعث وعا كمنع علماء مصر وصيغ حكملها * فقص عليهم رواب * فلم يكن فهم من فسرها
9 له * فملكهم رئيس السقاء بين يديه * وقال اني لا ذكر اليوم خطاي * وذلك ان فرعون قد سخط
10 علي عبديه فوصعهما في سبل رئيس السقاء * انا ورئيس الكبارين * فوايا حكما في ليلة واحده انا
11 وهو * وكات رواب كل واحد حسب نفسيها * وكان تم معنا علم عبراني عبد لرئيس السقاء
12 فقصناهما عليه * وفسرها لنا * ففسر لنا * كان ذاك رؤي
13 الملك الي ربي * واصلب ذاك *

22 Praefectum autem pistorū su- 22
23 pendit: sicut interpretatus 23
fuerat Joseph. Sed non est 23
recordatus praefectus pincer- 23
arum Josephi, & oblitus 23
est ejus.

C A P. XLI.

A Cacidit autem post finem 2
biennii diebus in Phi- 2
rao somniavit: & ecce stabat 2
ad flumen. Ex fluvio au- 2
tem ascendebant septem vac- 2
cae pulchrae visui, & pingues 2
carne, pascabantur in prato. 2
Et ecce septem vaccae alie 2
ascendebat post illas de fluvio, 2
sidae visui, & graciles carne, 2
quae stabant iuxta 2
vaccas ad ripam fluminis. Et 2
devoraverunt vaccae sidae 2
visui et graciles carne, septem 2
vaccas pulchras visui, & pingues 2
carne; tunc expergefactus est 2
Pharaon. Et dormivit & somniavit 2
iterum: & ecce septem spicae 2
pullulae in culmo uno, pingues 2
6 & optima. Et ecce septem 2
spicae concussae & percussae 2
uredine, oriebatur ab eis. Et 2
devorabant spicae concussae, 2
septem spicas pingues & plenas: 2
& expergefactus est Pharaon, 2
& ecce somnium. Et factum 2
mane, concubatur est spiritus 2
ejus, & misit, et vocavit omnes 2
magistros Ægypti, & omnes 2
sapientes ejus: & narravit eis 2
Pharaon somnium suum: & non 2
erat qui interpretaretur illud 2
Pharaoni. Et locutus est prin- 2
cipes pincerarum Pharaoni, dicens: 2
Peccatioris meorum ego recordor 2
hodie. Pharaon iratus est contra 2
servos suos: & posuit me in 2
custodia domus principum mil- 2
itarum: principem quoque pistorum 2
meum posuit. Et somniavi ego 2
et ille in una nocte somnium: 2
unusquisque juxta interpretationem 2
somnii sui somniavit. Eratque 2
ibi nobiscum puer Hebraeus, 2
servus principum militum: & 2
narravit mihi somnium, & inter- 2
pretatus est nobis: juxta interpre- 2
tationem uniuscujusque somnii 2
interpretatus est nobis, ita fuit: 2
me reduxit ad ministrum meum, 2
ipsum autem suspendit.

VER. SAM. (1) me

Et crucifixus principum pistorum, quem- 22
admodum applicaverat illis Joseph. De- 23
inde oblitus est principes pincerarum Jo- 23
sephi, nec recordatus est ejus.

C A P. XLI.

Cum autem transisset effectus: ex tempore 1
duo annis, vidit Pharaon se quasi stan- 1
tem ad ripam Nilii: Et quasi ascendisse ex 2
2 eo septem boves pulchras aspectu, & cras- 2
sas carne, & pascant in gramine. Et quasi 3
3 septem boves alios ascendisse post eas in 3
3 Nilio, sidae aspectu, & tenues carne, et 3
3 steriles aut latius illarum super litus 3
3 Nilii. Tunc vorabunt boves sidae aspectu, 4
4 tenues carne, septem boves pulchras 4
4 crassos. Deinde expergefactus est Pharaon. 4
4 Ac dormivit et somniavit iterum, vidit: 5
5 que quasi septem visus aut pullulasse in cul- 5
5 mo uno, plenas optimas. Et quasi septem 6
6 aristas graciles, percussas vento necidi- 6
6 vati pullulasse post eas. Atque septem spi- 7
7 cas graciles abstruissent septem spicas ple- 7
7 nas. Deinde expergefactus est Pharaon, et 8
8 ecce ipse somniaverat. Cuiusmodi fuit me- 8
8 ne, afflictiis est spiritus ejus, et misit et 8
8 vocavit omnes eruditos Ægypti, omnesque 8
8 sapientes ejus, narravitque illis visum suum 8
8 istud: sed fuit in eis qui interpretaretur eis 8
8 istud. Lacuusque est principes pincerarum 8
8 covano eo, et dixit: Recordari hodie 8
8 peccati mei. Atque id quod dicitur, quia Pharaon 8
8 iam vitatus fuerat duobus servis suis, 8
8 utriusque ambo in custodia habitatio- 8
8 nis principum gladiatorum, me et prin- 8
8 cipem pistorum: Vidimusque somnium in 8
8 nocte una ego et iste, et facta est visio con- 8
8 iusliber secundum interpretationem suam. 8
8 Et erat ibi nobiscum puer Hebraeus, nar- 8
8 ravitque mihi somnium, & interpretatus est eas 8
8 nobis, & interpretatus est illi: et ait: Me reduxit 8
8 ad ministrum meum, & successit: Res- 8
8 tituit me rex ad gradum meum, et crucifixus 8
8 illum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

14 ושלח פרעה ויקרא ידיוסף ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 15 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 16 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 17 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 18 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 19 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 20 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 21 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 22 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 23 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 24 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 25 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 26 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 27 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

14 ושלח פרעה ויקרא ידיוסף ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 15 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 16 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 17 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 18 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 19 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 20 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 21 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 22 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 23 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 24 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 25 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 26 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 27 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה...

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

Misit autem Pharao & vocavit Josephum, & eduxerunt eum subitus de carcere, & intantum & mutavit vestimenta sua; & ingressus est ad Pharaonem. Dixitque Pharaon Josepho, Somnium somniavi, & non est qui interpretetur illud; & ego audivi de te, dicens, quod audis somnia, & interpretaris illud. Responditque Joseph Pharaoni, dicens, Non ex sapientia mea, sed facie Domini respondit pax Pharaoni. Locutusque est Pharaon cum Joseph dicens: In somnio meo ecce ego stabam super ripam fluminis. Et ecce de flumine ascendebat septem boves, pulchre & pingues carne, & formosae aspectu: & pascebantur in prato. Et ecce septem boves alie ascendeant post eas, macilentae nimis & deformes aspectu, & diminuat carnis: non vidi similes eis tantum deformes, in universa terra Aegypti. Et comedebant boves macilentae & pingues, alias septem boves priores quibus, & ingrediebantur in utero earum, & non cognoscatur quod ingressae fuissent in utero earum; & aspectus earum erat deformis sicut prius: & evigilavi. Vidique in somnio meo: & ecce septem spicae, ascendebant in calamo uno, plene & bonae. Et ecce septem spicae alie, inanes & tenues, & percussae ureidine; oriebantur post eas. Et devorabant septem spicae inanes, septem alias spicae pingues & bonae: & dixi somnium confectionibus; & nulli fuit qui indicaret mahi. Dixitque Joseph Pharaoni; Somnium Pharaonis unum est: quod factum est Deus, ostendit Pharaoni. Septem boves bonae, septem anni sunt; & septem spicae bonae, septem anni sunt: somnium unum est. Septem autem boves macilentae & deformes, septem annos ascendent post eas, septem anni sunt; & septem spicae tenues & percussae ureidine: erunt septem anni famis.

VERSIO SAMARITANA.

14 ושלח פרעה ויקרא ידיוסף ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 15 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 16 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 17 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 18 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 19 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 20 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 21 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 22 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 23 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 24 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 25 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 26 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה... 27 ויאמר לו פרעה ויאמר לו פרעה...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 فبعث فرعون فدعا يوسف فاحضره من السجن ورجع سجنه وابدل ثيابه ووحل... 15 فقال له فرعون فد رايك روبا وليس لها مفس وقد سمعت عنك انك اذا سمعت... 16 روبا فسرها اجابه يوسف وقال له من غير علمي الله يحب فرعون بالسلم ثم كلم فرعون... 17 يوسف وقال له رايك كاني واقف علي ساطي النيل وكان قد صدك منه سبع بعرات حنك... 18 اللحم حنك السبع وبعث في القوط وكان سبع بعرات احمر قد صدك من وراهن عنكاجا فحكات... 19 الهيات جدا ثم ارسلهن في حينع بلك مصر في القمح فاكلت البعرات الوف القبحات... 20 السبع البعرات الاول الصنكيات فدخلت الي بطونها ولم يبينن انها قد دخلت اليها... 21 وبطونها فيح كما كان اول ثم استيقظ ثم رايك كان سبع سنابل قد بسب في فصبه واحده... 22 سممليات جدا وكان سبع سنابل صنبايات وقفا مصر في برح القبول قد بسن وراهن... 23 فبعثت السنابل الكفا السبع السنابل الحيا فاحبرت بذلك العلماء فلم يحبروني بسني... 24 قال يوسف لفرعون معي روبي فرعون واحد الذي سيصنعه الله احبريه فرعون السبع... 25 البعرات الحيا والسبع السنابل الحيا سبع سنين للتخيرهن هذا حلم واحد والسبع... 26 البعرات الكفا القبيكة الصاعده وراها والسبع السنابل القارعه المصريه برح القبول... 27 فكون سبع سنين جوع

Misitque Pharaon, & vocavit Josephum; & illico adduxerunt eum de carcere, & vestit capillis suis, & mutavit vestes suas; & ingressus est ad Pharaonem. Dixitque ei Pharaon, Vidi somnium, & non est qui interpretetur illud. Respondit ei Joseph, & ait illi; Absque conscientia Dei respondit Pharaoni pax. Deinde locutus est Pharaon cum Joseph, & ait illi; Vidi achi starem ad ripam Nili, & achi ascendebat de eo septem vacca carnosae, pulchrae, & passiferae, quae in gramine. Et quasi septem aliae vaccae ascendebant post eas macrae, sicut formae nimis, quibus non vidi similes in tota regione Aegypti, in fœditate; & comedebant vaccae carnosae ac seces, septem vaccae priores carnosae. Et ingressae sunt in ventres earum, & non apparuit ipsis ingresses fuisse in eas; adhuc aspectus earum videtur eas uti fuerat prius. Tum expeperunt sum. Rursus vidi quasi septem aristas germinasse in stipula una, plenas nimis. Et quasi septem aristas graciles, tenues, percussae vento meridionali, in eas esse post eas. Et inglutiebant septem aristas tenues, septem aristas bonas. Et narravi id doctoribus, at nihil indicaverunt mihi. Dixit Joseph Pharaoni; Senfus horum somniorum Pharaonis est unus, & quod facturus est Deus, natiſtavit Pharaoni. Septem boves bonae, & septem ariste bonae, septem anni ad abundantiam sunt. Hoc somnium unum. Et septem boves tenues, seces, ascendentes, post illas, & septem ariste vacuae, percussae vento meridionali, erunt septem anni famis.

clamabant Et sibi qui secundo curru in eum fecit equitare Et
 43 וירכב אתו במרכבת השנייה אשר לו ויקראו
 .Ægypti terram universam super eum dñs Et Abrech filius facit ad
 לבניו אברך נתנו אתו על כל ארץ מצרים :
 levabit non est pater & Paroh Ego : Joseph ad Paroh dixit Et
 44 ויאמר פרעה אל יוסף אפיני פרעה וברעה לא אדירים
 .Ægypti terræ omni in suum pedem & suum manum ut
 איש אדירו ואת דגלו בלתי ארץ מצרים :
 ei dedit & Pahinech Saphnath Joseph nomen Paroh vocavit Et
 45 ויקרא פרעה שמ יוסף צפנת פנחה והתלו לו
 est egressus Et uxorem in On sacerdoti Pothiphar filiam Asnath
 את אסנת בת פוטי פרת פרו ארץ ארצה ויעץ
 annorum triginta filius Joseph Et .Ægypti terram super Joseph
 46 יוסף על ארץ מצרים : ויוסף פרעו בן שלשים שנה
 Joseph est egressus Et .Ægypti regis Paroh facit ad ipsam stando m
 בעמלו לבני פרעה מלך מצרים ויעץ ארץ יוסף
 .Ægypti terram omnem per transivit & Paroh facie a
 מלפני פרעה ויעבר בלתי ארץ מצרים :
 congregavit Et .Ægypti in futuritatis annis septem in terra fici Et
 47 והעש הארץ בשבע שני השבע לקצרים : ויקץ
 .Ægypti terra in fuerunt qui annorum septem eam omnem
 את בלתי אכלי שבע שנים אשר היוו בראש מצרים
 .Ægypti annis qui civitatis agri cibum surribus in cibum dedit Et
 ויוון אכל בערים אכל שדה דעור אשר סביבתה
 maris areni tanquam frumentum Joseph congregavit Et .Ægypti medio in dedit
 48 ויקחו בני ישראל ויעבר יוסף בן חמור לאו
 numerus non quia summendam ad cessavit quod usq; valde multum
 וירבדו מאד עד בן חמור לספר בראשית מספר :
 factis annus veniret antequam filii duo essent Joseph ipse Et
 49 ויוסף יורד לו אסנת בת פוטי פרת בן זון און
 Quia .Manasse primogeniti nomen Joseph vocavit Et
 50 ויקרא יוסף את שם אביו מנשה בן
 domus omnis & mei laboris omnis Deus me fecit oblivisci
 ושני אלהים את כל עמלי ואת כל בית
 me fecit crescere Quia : Ephraim vocavit secundi nomen Et mei patris
 51 ואת שני השני קרא אפרים ואת השני
 futuritatis anni septem sunt huius Et .Ægypti in terra in Deus
 52 ויהי שבע שני השבע : והכלנה שבע שני השבע
 famis anni septem incepter Et .Ægypti terræ in fuit que
 53 אשר היה פחץ מצרים : והכלנה שבע שני הרעב
 steris omnibus in fames fuit Et Joseph dixit ficut venire
 לבוא באשר אמר יוסף רעב בכל הארצות
 terræ omnis efficit Et .panis erat .Ægypti terræ omni in &
 54 ובכל ארץ מצרים היה לחם : וירעב כל ארץ
 dixit Et .panem ad Paroh ad populū clamavit & .Ægypti
 מצרים ויעקב העם אל פרעה לחם ויאמר
 vobis dixerit quod Joseph ad Itē .Ægyptiis omnibus Paroh
 פרעה לכל מצרים לבן אל יוסף אשר ואמר לבן
 facietis
 העשו :

43 Fecitque eum ascendere super curru suum secundum, clamante praeco, ut omnes coram eo genuerederent, & praepositum esse scirent uni-
 44 Veræ terræ Ægypti. Dixit quoque rex ad Joseph, Ego sum Pharaon : absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni
 45 terra Ægypti. Vertitq; nomen eius, & vocavit eum linguâ Ægyptiacâ, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem A-
 46 seneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoles. Egressus est itaq; Joseph ad terrâ Æ-
 47 gypti. (Triginta autè annorū erat, quâdo stetit in conspectu regis Pharaonis,) & circum-
 48 vit, omnes regiones Ægypti. Venitq; fertilitas septem annorū: et in manipulis redactæ fegetes cōgregatæ sūt in horrea Ægypti. Omnis etiam frum-
 49 gum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantq; fuit abundantia tritici, ut arena maris corquarētur, & copia mensuram excederet. Nati sunt autem Joseph filii duo
 50 antequam veniret fames: quos peperit ei Afeneth filia Putiphare sacerdotis Heliopole-
 51 os. Vocavitque nomen primogeniti, Manasse; dicens, Oblivisci me fecit Deus omniū laborum meorum, & dō-
 52 mus patris mei. Nomen quoque secundi appellavit Ephraim; dicens, Crescere me fecit Deus in terra pau-
 53 peratis mee. Igitur transactis septē ubertatis annis, quī
 54 fuerat in Ægypto; Cōperit venire septem anni inopiz, quos prædixerat Joseph. Et in universo orbe fames prævaluit: in cuncta autem terra
 55 Ægypti panis erat. Quâ esuriente, clamavit populus ad Pharaonem, alimenta petens. Quibus ille respondit, Itē ad Joseph: & quicquid ipse vobis dixerit, facite.

43 Et ascendere eum fecit super curru secundum curru suū : & clamavit ante eum (p) pæco: & constituit eum superiorem terram Ægypti. Dixit autē Pharaon ad Joseph, Ego Pharaon. Sine non levari quisquam tui manum super faciem tuam terram Ægypti. Et vocavit Pharaon nomen Joseph, (r) Pothimphanth: & dedit ei Asnath filiam (s) Pothiphare sacerdotis Heliopoles ei in (t) uxorem. Joseph autem erat annorum triginta, quando stetit coram Pharaone rege Ægypti. Egressus autem Joseph est a facie Pharaonis, & peragravit omnem terram Ægypti. Et fecit 47 terra in tribus anni abundantie manipulos. Et congregavit omnes 48 feces septem annorum, in quibus fuit abundantia in terra Ægypti: & posuit eas in civitatibus: & eas agrorum civitatis, qui in civitate eius, posuit in ea. Et congregavit Joseph frumentum, quod avenam maris, multi talle, dicit non potuit numerari: non enim erat numerus. Joseph autem 50 tam nati sunt duo filii, antequam veniret septem anni fames; quos peperit ei Afeneth filia Pothiphare sacerdotis Heliopoles. Vocavit autem Joseph nomen 51 primogeniti, Manasse; (u) quia oblivisci me fecit Deus omnium laborum meorum, & omniū patris mei. Nomen autem secundi 52 vocavit Ephraim: quia crescere me fecit Deus in terra abundantis mee. Præterit autem 53 stetit aut abundantia, qui fuerunt in terra Ægypti. Et cōperit 54 illi venire septē anni famis, sicut dixit Joseph. Et facta est fames in omni terra. In omni autem terra Ægypti (v) erant panes. Et clamavit omnis terra Ægypti. Clamavit autem populus ad Pharaonem pro panibus. Dixit autem Pharaon omnibus Ægyptiis, Itē ad Joseph: & quicquid dixerit vobis, facite.

MS. A. (d) πίστη γῆ (γ) Ἀσπὲθ Συνατῆρ Πιερσὴ ἱερῶν Ἰλιουπέλας (δ) ἐν ἀποστολῆς (ε) ἐυδυνία ἐν γῆ (ζ) αὐτῆς ἐν ἔδμκν (η) ἀρῆ-θμῶσα (θ) Ἀσπὲθ Συνατῆρ Πιερσὴ ἱερῶν Ἰλιουπέλας. (i) Μανασσῆς, λῆζων. Ον (k) ἐπὶ ἔδμκν (λ) ἀ ἐγένετο ἐν γῆ Ἀργυπῶν. Καὶ ἔρχεσθ (μ) πῶσ γῆ Ἀργυπῶν ἢ ἦσαν ἀρτοι. (ν) ἐκμπαζεν ἢ πῶσ ὁ λαὸς

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

43 *וְיָרָד יוֹסֵף מִצִּיפְרַיִם וַיֵּרֶד מִצְרָיִם
 44 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 45 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 46 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 47 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 48 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 49 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 50 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 51 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 52 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 53 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 54 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם
 55 *וַיֵּרֶד יוֹסֵף מִצְרָיִם

43 Fecitque eum sedere in curru suo secundo :
 44 et proclamavit coram eo, Pater & pre-
 45 fectus totius terræ Ægypti. Dixit etiam Pharaon ad Joseph, Ego Pharaon præcepi ut absque te nemo sustollat manum suam aut pedem suum in tota terra Ægypti. Vocavitque Pharaon nomen Josephi, Saphnath Paanah, Cui secreta sunt aperta : deditque ei Asnath filiam Phutiphrae sacerdotis Avam, uxorem. Et egressus est Joseph super universam terram Ægypti. Porro Joseph filius triginta erat annorum quando stetit coram Pharaone rege Ægypti. Egrediens itaque Joseph est in conspectu Pharaonis, transit per totam terram Ægypti. Et collecta fuit tell' per septē annos
 47 fauritatis, in horrea. Et convexit totum frumentum septem annorum fertilitatis, qui fuerant in terra Ægypti : condiditq; frumentum in urbibus : frumentum agrorum cum silibus urhis, & locorum illi adjacentium, convexit in ipsam. Congregavit igitur Joseph tritium quasi arenam maris plurimum vehementer, adeo ut sessus esset numerando, nec ulli esset numerus. Et Joseph non nisi fuit duo filii antequam ingrederetur annus famis, quos peperit ei Asnath filia Phutiphrae sacerdotis Avam. Vocavitque Joseph nomen filii sui primogeniti, Manasse; quoniam oblivisci me fecit Deus cuncti laboris mei, & universæ domus patris mei. Nomen verò alterius vocavit, Aphrem; quoniam fructificavit me fecit Deus in terra subjectionis mee. Igitur abluti sūt aini abundantia, qui fuerant in terra Ægypti. Cōperit septē anni famis venire, quæquodmodū prædixerat Joseph, & facta est fames in omnib' regionib' : & in tota terra Ægypti nō erat panis. Et esuriēte totā terrā Ægypti, multarūt populū contra Pharaonem pro pane. Et dixit Pharaon omnib' Ægyptiis, Itē ad Joseph, et q; vobis dixerit, facietis,

Fecitque eum sedere in curru suo secundo :
 43 et proclamavit coram eo, Pater & pre-
 44 fectus totius terræ Ægypti. Dixit etiam Pharaon ad Joseph, Ego Pharaon præcepi ut absque te nemo sustollat manum suam aut pedem suum in tota terra Ægypti. Vocavitque Pharaon nomen Josephi, Saphnath Paanah, Cui secreta sunt aperta : deditque ei Asnath filiam Phutiphrae sacerdotis Avam, uxorem. Et egressus est Joseph super universam terram Ægypti. Porro Joseph filius triginta erat annorum quando stetit coram Pharaone rege Ægypti. Egrediens itaque Joseph est in conspectu Pharaonis, transit per totam terram Ægypti. Et collecta fuit tell' per septē annos
 47 fauritatis, in horrea. Et convexit totum frumentum septem annorum fertilitatis, qui fuerant in terra Ægypti : condiditq; frumentum in urbibus : frumentum agrorum cum silibus urhis, & locorum illi adjacentium, convexit in ipsam. Congregavit igitur Joseph tritium quasi arenam maris plurimum vehementer, adeo ut sessus esset numerando, nec ulli esset numerus. Et Joseph non nisi fuit duo filii antequam ingrederetur annus famis, quos peperit ei Asnath filia Phutiphrae sacerdotis Avam. Vocavitque Joseph nomen filii sui primogeniti, Manasse; quoniam oblivisci me fecit Deus cuncti laboris mei, & universæ domus patris mei. Nomen verò alterius vocavit, Aphrem; quoniam fructificavit me fecit Deus in terra subjectionis mee. Igitur abluti sūt aini abundantia, qui fuerant in terra Ægypti. Cōperit septē anni famis venire, quæquodmodū prædixerat Joseph, & facta est fames in omnib' regionib' : & in tota terra Ægypti nō erat panis. Et esuriēte totā terrā Ægypti, multarūt populū contra Pharaonem pro pane. Et dixit Pharaon omnib' Ægyptiis, Itē ad Joseph, et q; vobis dixerit, facietis,

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

43 Et ascendere eum fecit in quadri-
ga sua secundum gradum praeconizare
fecit cora eo. Sic est pater regis:
& coelificavit eum super omnem
44 terram Aegypti. Dixitq; Pharaon
ad Joseph. Ego Pharaon creabiq;
verbo tuo u6 levabit vir manu
sua ad tenenda arma. neq; pedes
suos ad equitandum super e-
quum. in universa terra Aegy-
pti. Et vocavit Pharaon nome
Joseph. Vir cui secreta revele-
bantur: deditq; ei Afeneth, fi-
lia Putipharis principis Oni.
in uxorem: egressusq; est Jo-
seph dominans per universam
46 terram Aegypti. Joseph autem
triginta annorum aetatis erat.
quingenta iteque cora Pharaone
rege Aegypti: & egressus est
Joseph a facie Pharaonis, &
transiit in universam terram
47 Aegypti. Et congregavitur ibi
habitatorum terre frumentum in
horreis. in septem annis fertili-
tatis. Et congregavit omne
frumentum annoru septem. quod
fuit in terra Aegypti: & posuit
frumentum in urbibus: in una-
quaq; urbe posuit frumentum
49 agri. qui in circuitu ejus erat.
Et congregavit Joseph frum-
tum quasi arenam maris. multu
nimis: donec cessaret numeri-
tus. eo quod non habebat nu-
meru. Joseph autem nati sunt
duo filii. antequam veniret
annus famis: quos peperit ei
Afeneth. filia Putipharis prin-
cipis Oni. Vocavitq; Joseph
nomen primogeniti. Manasse:
dicens. Quia obliviscivi me fecit
Deus: omnis laboris mei. et om-
nis domus patris mei. Nomen au-
tem secundi. appellavit Ephraim:
dicens. Quia creverit me fecit
Deus in terra subjectionis meae.
53 Et coepit fieri septem anni furi-
tatis qui fuerit in terra A-
egypti. Et coepit venire septem
anni famis. sicut dixit Joseph:
& fuit famis in universis ter-
ris: & in omni terra Aegypti
erat panis. Egiptiis autem qui
in omni terra Aegypti fuerat clamavit
popul' cora Pharaone pro pa-
ne: dixitq; Pharaon omnib' A-
egyptiis. Itc ad Joseph. & sicut
dixerit vobis. facite.

43 Et ascendere eum fecit in quadri-
ga sua secundum gradum praeconizare
fecit cora eo. Sic est pater regis:
& coelificavit eum super omnem
44 terram Aegypti. Dixitq; Pharaon
ad Joseph. Ego Pharaon creabiq;
verbo tuo u6 levabit vir manu
sua ad tenenda arma. neq; pedes
suos ad equitandum super e-
quum. in universa terra Aegy-
pti. Et vocavit Pharaon nome
Joseph. Vir cui secreta revele-
bantur: deditq; ei Afeneth, fi-
lia Putipharis principis Oni.
in uxorem: egressusq; est Jo-
seph dominans per universam
46 terram Aegypti. Joseph autem
triginta annorum aetatis erat.
quingenta iteque cora Pharaone
rege Aegypti: & egressus est
Joseph a facie Pharaonis, &
transiit in universam terram
47 Aegypti. Et congregavitur ibi
habitatorum terre frumentum in
horreis. in septem annis fertili-
tatis. Et congregavit omne
frumentum annoru septem. quod
fuit in terra Aegypti: & posuit
frumentum in urbibus: in una-
quaq; urbe posuit frumentum
49 agri. qui in circuitu ejus erat.
Et congregavit Joseph frum-
tum quasi arenam maris. multu
nimis: donec cessaret numeri-
tus. eo quod non habebat nu-
meru. Joseph autem nati sunt
duo filii. antequam veniret
annus famis: quos peperit ei
Afeneth. filia Putipharis prin-
cipis Oni. Vocavitq; Joseph
nomen primogeniti. Manasse:
dicens. Quia obliviscivi me fecit
Deus: omnis laboris mei. et om-
nis domus patris mei. Nomen au-
tem secundi. appellavit Ephraim:
dicens. Quia creverit me fecit
Deus in terra subjectionis meae.
53 Et coepit fieri septem anni furi-
tatis qui fuerit in terra A-
egypti. Et coepit venire septem
anni famis. sicut dixit Joseph:
& fuit famis in universis ter-
ris: & in omni terra Aegypti
erat panis. Egiptiis autem qui
in omni terra Aegypti fuerat clamavit
popul' cora Pharaone pro pa-
ne: dixitq; Pharaon omnib' A-
egyptiis. Itc ad Joseph. & sicut
dixerit vobis. facite.

VERSO SAMARITANA.
43 Et ascendere eum fecit in quadri-
ga sua secundum gradum praeconizare
fecit cora eo. Sic est pater regis:
& coelificavit eum super omnem
44 terram Aegypti. Dixitq; Pharaon
ad Joseph. Ego Pharaon creabiq;
verbo tuo u6 levabit vir manu
sua ad tenenda arma. neq; pedes
suos ad equitandum super e-
quum. in universa terra Aegy-
pti. Et vocavit Pharaon nome
Joseph. Vir cui secreta revele-
bantur: deditq; ei Afeneth, fi-
lia Putipharis principis Oni.
in uxorem: egressusq; est Jo-
seph dominans per universam
46 terram Aegypti. Joseph autem
triginta annorum aetatis erat.
quingenta iteque cora Pharaone
rege Aegypti: & egressus est
Joseph a facie Pharaonis, &
transiit in universam terram
47 Aegypti. Et congregavitur ibi
habitatorum terre frumentum in
horreis. in septem annis fertili-
tatis. Et congregavit omne
frumentum annoru septem. quod
fuit in terra Aegypti: & posuit
frumentum in urbibus: in una-
quaq; urbe posuit frumentum
49 agri. qui in circuitu ejus erat.
Et congregavit Joseph frum-
tum quasi arenam maris. multu
nimis: donec cessaret numeri-
tus. eo quod non habebat nu-
meru. Joseph autem nati sunt
duo filii. antequam veniret
annus famis: quos peperit ei
Afeneth. filia Putipharis prin-
cipis Oni. Vocavitq; Joseph
nomen primogeniti. Manasse:
dicens. Quia obliviscivi me fecit
Deus: omnis laboris mei. et om-
nis domus patris mei. Nomen au-
tem secundi. appellavit Ephraim:
dicens. Quia creverit me fecit
Deus in terra subjectionis meae.
53 Et coepit fieri septem anni furi-
tatis qui fuerit in terra A-
egypti. Et coepit venire septem
anni famis. sicut dixit Joseph:
& fuit famis in universis ter-
ris: & in omni terra Aegypti
erat panis. Egiptiis autem qui
in omni terra Aegypti fuerat clamavit
popul' cora Pharaone pro pa-
ne: dixitq; Pharaon omnib' A-
egyptiis. Itc ad Joseph. & sicut
dixerit vobis. facite.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.
43 Et ascendere eum fecit in quadri-
ga sua secundum gradum praeconizare
fecit cora eo. Sic est pater regis:
& coelificavit eum super omnem
44 terram Aegypti. Dixitq; Pharaon
ad Joseph. Ego Pharaon creabiq;
verbo tuo u6 levabit vir manu
sua ad tenenda arma. neq; pedes
suos ad equitandum super e-
quum. in universa terra Aegy-
pti. Et vocavit Pharaon nome
Joseph. Vir cui secreta revele-
bantur: deditq; ei Afeneth, fi-
lia Putipharis principis Oni.
in uxorem: egressusq; est Jo-
seph dominans per universam
46 terram Aegypti. Joseph autem
triginta annorum aetatis erat.
quingenta iteque cora Pharaone
rege Aegypti: & egressus est
Joseph a facie Pharaonis, &
transiit in universam terram
47 Aegypti. Et congregavitur ibi
habitatorum terre frumentum in
horreis. in septem annis fertili-
tatis. Et congregavit omne
frumentum annoru septem. quod
fuit in terra Aegypti: & posuit
frumentum in urbibus: in una-
quaq; urbe posuit frumentum
49 agri. qui in circuitu ejus erat.
Et congregavit Joseph frum-
tum quasi arenam maris. multu
nimis: donec cessaret numeri-
tus. eo quod non habebat nu-
meru. Joseph autem nati sunt
duo filii. antequam veniret
annus famis: quos peperit ei
Afeneth. filia Putipharis prin-
cipis Oni. Vocavitq; Joseph
nomen primogeniti. Manasse:
dicens. Quia obliviscivi me fecit
Deus: omnis laboris mei. et om-
nis domus patris mei. Nomen au-
tem secundi. appellavit Ephraim:
dicens. Quia creverit me fecit
Deus in terra subjectionis meae.
53 Et coepit fieri septem anni furi-
tatis qui fuerit in terra A-
egypti. Et coepit venire septem
anni famis. sicut dixit Joseph:
& fuit famis in universis ter-
ris: & in omni terra Aegypti
erat panis. Egiptiis autem qui
in omni terra Aegypti fuerat clamavit
popul' cora Pharaone pro pa-
ne: dixitq; Pharaon omnib' A-
egyptiis. Itc ad Joseph. & sicut
dixerit vobis. facite.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

43 * واركب جبينه * ورفعي بين يديه الطريف * وولد علي جميع بلد مصر * ثم قال له واعي
44 ابي فرعون ومن غير رايك لا يمد انسان يده ولا رجله في جميع بلد مصر * فاما موضح الحجاب
45 وروحه باسباب ابنه ووطبقار امام اون * وروح واليا علي جميع بلد مصر * وكان يوسف بن
46 لدايس سنه حين دفع بين يدي فرعون ملك مصر * ولما خرج من بين يديه طاف في جميع
47 بلد مصر * ثم انبت الارض في سبي السبع ملي الحليلين * فجمع باي طعام السبع السنين
48 الذي كان في بلد مصر * وجعله في القري * جعل طعام كل حليل لسبعه هي حولها في وسطها
49 * فجمع يوسف من البرسيم يومئذ الحليلين * حتى اساهي عن احصائه اذ لا احصاه له * وولد
50 ليوسف اثنان قبل ان تدخل سنه الجوع * هما اللذان ولدتهما اسباب ابنه ووطبقار امام
51 اون * فسمي الذكر ماسا * قال ان الله نساني جميع سقاي وما كان منه في بيت ابي * فسمي
52 الذي اقبلت * قال ان الله اقبلني في بلد صعقي * ثم فني سبع سبي السبع الذي كان في
53 بلد مصر * ويدايت سبع سبي الجوع في ان نأني كما قال يوسف * فكان جوع في جميع البلدان *
54 وفي جميع بلد مصر كان طعام * فلما جاع جميع اهل مصر صرح القوم ابي فرعون بسبب
55 الطعام * فقال لهم امصوا ابي يوسف فما يعمله لكم فاصعدوا *

Et impositus fuit equo ejus secundo. &
acclamatus est ante eum. Vocatus: &
praefecit eum universae regioni Aegypti.
Tunc dixit ei. Et quia ego sum Thufi-
on. absque tua mente non extenderi quis-
quam manum suam nec pedem suam in
omni regione Aegypti. Et vocavit eum.
Manasse: quia edificatorems habitum. & coning-
avit eum cum Afenath filia Phutipharis
principis Oni. & coelificavit eum super om-
nem regionem Aegypti. Et vocavit so-
46 seph filius triginta annorum quando fecit
coram Pharaone regem Aegypti. Et tunc
egressus est de conspectu ejus. & transiit
totam regionem Aegypti. Deinde pro-
47 duxit terra in anni faturitatis plenitudi-
nem horreorum. Congregavitq; reliquum
48 cibum septem annoru. qui erat in regione
Aegypti. & posuit eum in urbibus. Posuit
estam singulorum agrorum. pro oppido
eius adiacentibus. intra ipsam. Congessit
49 ergo Joseph frumentu comparabile are-
nae maris pro copia. ita ut desisteret ab e-
numeracione: cum non esset ei numerus.
Et nati sunt Josepho duo filii. antequam
50 ingressus esset annus famis: u sunt quos
genovit ei Afenath filia Phutipharis (sacer-
dotis Oni). Vocavitq; primogenitum.
Manasse: Au. Deus oblitiscivi me fecit:
omnis tribulacionis meae. & ejus quae suc-
cesserunt in domo patris mei. Et vocavit
51 secundum. Ephraim: quiaque. Deus cre-
verit me fecit in regione imbecillitatis
meae. Deinde clapsi sunt septem anni fa-
militatis quae fuerat in regione Aegypti.
Et cepervit septem anni famis. & nati
52 dixerunt Joseph. sicut quae famis in omnibus
regionibus. & in omni regione Aegypti
erat esca. Cumque esca fuissent omnes ha-
53 bitatores Aegypti. exclamavit populus ad
Pharaonem pro esca. Dixit autem ad eos.
Ite ad Joseph. & quod dixerit vobis.
facite.

ספר בראשית: מד

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

vos ad sum locutus quod Hoc Ioseph eos ad dixit Et
 14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי לכם
 Exploratores estis. Jam nunc
 15 לאמר סרגלים אתם: בואת הבחנה חי פרעה
 Experimentum veltri capiam:
 per salutem Pharaonis non
 16 אם תצאו מזה כי אסבוא אחיכם הקטן
 egrediemini hinc, donec veniat
 מיתתו מזה: ואת אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 17 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 18 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 19 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 20 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 21 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 22 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 23 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 24 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 25 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 26 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 27 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum

Hoc est, ait, quod locut sum; Exploratores estis. Jam nunc experimentum veltri capiam: per salutem Pharaonis non egrediemini hinc, donec veniat frater vester minimus. Mittite ex vobis unum, & adducat eum: vos autem eritis in vinculis, donec probentur quæ dixistis, utrum vera an falsa sint: alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis. Tradidit ergo illos custodia tribus diebus. Die autem tertio eductis de carcere, ait, Facite quæ dixi, & vivetis: Deum enim timeo. Si pacifici estis, frater vester unus ligetur in carcere: vos autem abite, & ferte frumenta quæ emistis, in domos vestras. Et frater vestrum minimum ad me adducite, ut possim vestros probare sermones, & non moriamini. Fecerunt ut dixerat, Et loquuti sunt ad invicem, Merito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ illius, dū deprecaretur nos, & non audivimus: idcirco venit super nos ista tribulatio. E quibus unus Ruben, ait, Nunquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum, & non audistis me? en sanguis ejus exquiritur, Nesciebat autem quod intelligeret Ioseph, eò quod per interpretem loqueretur ad eos. Avertitque se parumper, & flevit: & reversus locutus est ad eos. Tollentque Simeon, & ligans illis præsentibus, jussit ministris ut implerent eorum faccos tritico, & reponerent pecunias singulorum in fasculis suis, datis supra cibariis in viam: qui fecerunt ita. At illi portantes frumenta in afnis suis, profecti sunt. Apertaque unus sacco, ut daret juramento pabulum in diverforio, contempit pecuniã in ore faculli,

14 Dixit autem eis Ioseph, Hoc est 14
 quod dixi vobis, dicens, quæ ex- 15
 ploratores estis. In hoc (c) ma- 15
 nifesti eritis: (f) per salutem 16
 Pharaonis non exibitis hinc, nisi 16
 frater vester minor venerit hinc. 16
 Mittite ex vobis unum, & si- 16
 mitate fratrem vestrum: & vos 16
 (g) abducamini, quoadquæ 17
 manifestabitur verba vestra, si ve- 17
 ra dicetis, an non: (h) si autem 17
 non, per salutem Pharaonis pro- 17
 fecti exploratores estis. Et posuit 17
 eos in custodia tres dies. Dixit 18
 autem eis die tertio, Hoc facite, 18
 & vivetis: Deum enim ego timeo. 18
 Si pacifici estis, frater vester 19
 unus decimatus in custodia: 19
 ipsi vero ite, & asportate em- 19
 ptiorem frumentationis vestre. 19
 Et frater vestrum juniorum ad- 20
 ducite ad me, & credatur verba 20
 vestra: si autem non, mori- 20
 amini. Fecerunt autem sic. Et 21
 dixit unusquisque ad fratrem 21
 suum, Cum ego in peccatis enim sum 21
 pro fratre nostro, quia dispe- 21
 scimus tribulationem animæ quæ, 21
 quando orabat nos, & non exau- 21
 divimus eum: & propter hoc 21
 supervenit in nos tribulatio hæc. 21
 Respondens autem Ruben, dixit 22
 eis, Nōne locutus sum vobis, 22
 dicens, Ne noceretis puerum, & non 22
 exaudistis me? & ecce sanguis 22
 ejus exquiritur. Ipsi autem igno- 22
 rant, quia audit Ioseph: inter- 22
 pres enim inter illos erat. Avertit 22
 enim autem se ab eis, flevit Ioseph: 22
 & iterum accessit ad eos, 22
 & dixit illis, & ligavit ipsum coram 22
 eis. Mandavit autem Ioseph im- 22
 pleri vasa eorum frumento, & 22
 reddi argentum eorum uniuscuique 22
 in sacco suo, & dari eis ci- 22
 bariã in viam. Et factum est il- 22
 lis sic. Et inponentes frumentum 22
 super asinos suos, abierunt inde. 22
 Solvens autem unus, (i) mansit 22
 frumentum suum, ut daret pabulum 22
 asinis suis, in loco qui dicitur, 22
 & vidit alligatam argenti sui, 22
 & erat super os mansi.

MS.A. (i) ויגלו (h) הוּ אֶתְּמַלְּאֵתָם (i) אֶתְּמַלְּאֵתָם (x) בְּנֵי אֶתְּמַלְּאֵתָם (λ) אֶתְּמַלְּאֵתָם (μ) אֶתְּמַלְּאֵתָם (ν) אֶתְּמַלְּאֵתָם (δεν)

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי לכם
 Exploratores estis. Jam nunc
 15 לאמר סרגלים אתם: בואת הבחנה חי פרעה
 Experimentum veltri capiam:
 per salutem Pharaonis non
 16 אם תצאו מזה כי אסבוא אחיכם הקטן
 egrediemini hinc, donec veniat
 מיתתו מזה: ואת אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 17 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 18 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 19 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 20 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 21 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 22 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 23 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 24 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 25 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 26 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 27 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum

Inquit ad eos Ioseph, Exploratores estis. 14
 Per hoc experimentum veltri fiet: Non, per 15
 vitam Pharaonis, non egrediemini hinc, nisi 15
 veniat frater veltre minimus hinc. Mittite 16
 unum ex vobis, ut adducat fratrem vestrum: 16
 & vos interim vinciemini, & probabuntur 16
 verba vestra, utrum veritatem dixeritis: quod 16
 si minus, per vitam Pharaonis exploratores 16
 estis. Itaque conjecit eos in carcerem tribus 17
 diebus. Et dixit ad eos Ioseph die tertio, 17
 Hoc facite ut vivatis, Deum enim meo- 17
 tuo. Si iusti estis, frater vester unus vincietur 17
 autur in carcere vestro: vos autem ite, per- 17
 vehite annonam famelicis qui sunt in do- 17
 micibus vestris: Et frater vestrum natu- 17
 mitem adducite ad me, ut præstetur fides 17
 verbis vestris, & non moriamini: & fecerunt 17
 ita. Dixeruntque viri ad fratrem suum, 17
 Profecti rei sumus ob fratrem nostrum, 17
 quoniam videntes anxietatem animæ illius 17
 cum deprecaretur nos, non exaudivimus eum: 17
 idcirco venit super nos miseria ista. 17
 Respondit Ruben, & dixit eis: Annon dixi 17
 vobis, ut ne peccaretis adversus puerum, & 17
 non audistis: pariter sanguis ejus en exquir- 17
 tur. Ipsi vero nesciebant quod perciperet Jo- 17
 seph, quoniam interpres aderat inter eos. A- 17
 vertitque se ab eis, & flevit: & reversus 17
 locutus est cum eis: tollentque cum eis Simeon, 17
 vinxit eum ipfis præsentibus. Deinde præce- 17
 pit Ioseph ut implerent vasa eorum tritico, 17
 & reponerent argentum eorum, cuiusque in 17
 sacco suo, & ut darent eis vitium pro 17
 iocione: Et fecerunt eis sic. Impositio igitur 17
 frumento suo asinis suis, discesserunt illinc. 17
 Et aperiens unus ex eis sacco suo ut ob- 17
 tineret pabulum asino suo, in diverforio, 17
 vidit pecuniã suã positã in ore facelli,

14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי לכם
 Exploratores estis. Jam nunc
 15 לאמר סרגלים אתם: בואת הבחנה חי פרעה
 Experimentum veltri capiam:
 per salutem Pharaonis non
 16 אם תצאו מזה כי אסבוא אחיכם הקטן
 egrediemini hinc, donec veniat
 מיתתו מזה: ואת אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 17 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 18 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 19 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 20 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 21 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 22 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 23 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 24 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 25 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 26 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum
 27 ואת אחיכם יצא את אחיכם
 fratrem vestrum accipiat & junum

MS.A. (i) ויגלו (h) הוּ אֶתְּמַלְּאֵתָם (i) אֶתְּמַלְּאֵתָם (x) בְּנֵי אֶתְּמַלְּאֵתָם (λ) אֶתְּמַלְּאֵתָם (μ) אֶתְּמַלְּאֵתָם (ν) אֶתְּמַלְּאֵתָם (δεν)

Targum ONKELOS: תרגום אונקלוס

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

28 ואמר לאחוריו אחותי כספי ואמר
29 תאבטעני ונפק מדע לבדו ודחורו
30 ונבד לאחוריו למסר כהדיא עברי
31 לנא: ואחו לוד יעקב אבוקו
32 לארעא רבנעו וחנאו ליה יתפל
33 ובעע יתחון למסר: מלול נבא
34 רבנא דארעא עקנא קשו ויתב
35 יתנא כמאלל ית ארעא: ואמרנא
36 ליה פנעו אנתא לא רבנא
37 אלו: תיר יעקב אנתא איתון בני
38 אנתא תר ליתו ויערא וימא
39 רון עב אנתא פארעא רבנעו:
40 ואמר לנא נבא רבנא דארעא
41 נבא אלע ארי כינע יתחון
42 תר שכוקו ליתו ויד עמרא
43 תחסר כבתיקו סבו ואוירי:
44 יתחו ית איתון וערא ליתו
45 ויאע ארי לנא אלילי איתון ארי
46 כינע איתון ית איתון איתון לכו
47 וית יאעא תעברין כה סחורא:
48 ויהו אנו מריקין סקירון ויהא
49 נבא צרר כספיה כספיה ויתו
50 וירחו: ואמר לריו יעקב
51 אבוקו וריו איתחון יוסף ליתו
52 ושקעו ליתו וית פנעו
53 תרבונו עלי יהא כולו: ואמר
54 ראובן אבוקו למסר ית חרין בני
55 חמיתאם לא איתניה לך הבית
56 ער יתו ואת איתניה לך: ואמר
57 לא יתור בני עקנו ית אחוריו
58 מית יהוה בלחורו אשתא
59 ויערערה מותא פאודא די
60 רבוקו כה יתחון ית שכיקי
61 ברונא לשאור:

Et dixit fratribus suis, Red-
dita est pecunia mea; & ecce
est in sacculo meo: Et facti
sunt quasi insani; & obli-
puerunt ad invicem, dicentes
Quid est hoc, quod fecit nobis
Deus? Et venerunt ad Jacob
patrem suum in terrâ Chana-
an: & narraverunt ei omnia
quæ acciderant eis, dicentes
Locutus est vir dominus terræ
nobiscum dura: & putavit
nos esse exploratores terræ.
Et diximus ei, Recti sumus
nos: non sumus exploratores.
Et dicitur ei, Reddite frater
sumus nos, filii patris nostri: unus
non comparet; & minimus hodie
est cum patre nostro, in terrâ
Chanaan. Dixitque nobis vir
dominus terræ; In hoc sciam
quod recti estis vos: unum
fratrem vestrum dimittite apud
me; & frumentum quod defic-
cit in domo vestra, tollite &
abite. Et adducite fratrem
vestrum minimum ad me: ut
sciam quod non estis explora-
tores, sed quod recti estis vos:
fratrem vestrum dabo vobis;
& in terrâ negociabimini. Et
factum est, ipsi effundentibus
sacculos suos, ecce argentum
ligatum uniuscuiusque viri erat
in ore facili sui: & viderunt
argentum ligatum, ipsi & pater
eorum, & timuerunt. Dixit-
que eis Jacob pater eorum; &
Abiq; liberis me fecistis: Jo-
seph non superest, & Simeon
non est hic; & Benjamin aufer-
retis; super me fuerunt omnia
hæc. Atque Ruben patri suo
dicens, Duos filios meos inter-
ficies, si non reduxero eum tibi:
trade illum in manum meam.
Et ego reducam eum tibi. Et
ait; Non descendet filius meus
vobiscum: quoniam frater e-
jus mortuus est, & ipse solus
remanfit; & si acciderit ei
mors in via, in qua ambulatis;
deducetis eum cum dolore ad
inferos.

28 ויאמר לאחוריו אחותי כספי ואמר
29 תאבטעני ונפק מדע לבדו ודחורו
30 ונבד לאחוריו למסר כהדיא עברי
31 לנא: ואחו לוד יעקב אבוקו
32 לארעא רבנעו וחנאו ליה יתפל
33 ובעע יתחון למסר: מלול נבא
34 רבנא דארעא עקנא קשו ויתב
35 יתנא כמאלל ית ארעא: ואמרנא
36 ליה פנעו אנתא לא רבנא
37 אלו: תיר יעקב אנתא איתון בני
38 אנתא תר ליתו ויערא וימא
39 רון עב אנתא פארעא רבנעו:
40 ואמר לנא נבא רבנא דארעא
41 נבא אלע ארי כינע יתחון
42 תר שכוקו ליתו ויד עמרא
43 תחסר כבתיקו סבו ואוירי:
44 יתחו ית איתון וערא ליתו
45 ויאע ארי לנא אלילי איתון ארי
46 כינע איתון ית איתון איתון לכו
47 וית יאעא תעברין כה סחורא:
48 ויהו אנו מריקין סקירון ויהא
49 נבא צרר כספיה כספיה ויתו
50 וירחו: ואמר לריו יעקב
51 אבוקו וריו איתחון יוסף ליתו
52 ושקעו ליתו וית פנעו
53 תרבונו עלי יהא כולו: ואמר
54 ראובן אבוקו למסר ית חרין בני
55 חמיתאם לא איתניה לך הבית
56 ער יתו ואת איתניה לך: ואמר
57 לא יתור בני עקנו ית אחוריו
58 מית יהוה בלחורו אשתא
59 ויערערה מותא פאודא די
60 רבוקו כה יתחון ית שכיקי
61 ברונא לשאור:

VER. SAM. *ויהו אנו מריקין סקירון ויהא נבא צרר כספיה כספיה ויתו וירחו: ואמר לריו יעקב אבוקו וריו איתחון יוסף ליתו ושקעו ליתו וית פנעו תרבונו עלי יהא כולו: ואמר ראובן אבוקו למסר ית חרין בני חמיתאם לא איתניה לך הבית ער יתו ואת איתניה לך: ואמר לא יתור בני עקנו ית אחוריו מית יהוה בלחורו אשתא ויערערה מותא פאודא די רבוקו כה יתחון ית שכיקי ברונא לשאור:*

Dixitque ad fratres suos, Red-
ditum est argenti meum, & ecce est
in sacco meo: & egrossi sunt cor-
dibus, & contempserunt alter
super alterum, dicentes, Quid
hoc est quod fecit nobis Dominus?
Veneruntque ad Jacob patrem suum
in terram Chananaan, & narra-
verunt ei omnia que acciderunt
illis, & infirmavit nos exploratores
regionis. Diximusque ei, Recti
sumus nos, non sumus exploratores.
Et dixit ei, Reddite frater sumus
nos, filii patris nostri: unus non
est cum patre nostro, hodie in
terra Chanaan. Dixitque nobis
vir dominus terræ; In hoc cog-
noscam ego quod veraces
estis, fratrem vestrum unum
dimittite mihi, & cibaria di-
mitte vobis accipite, & abite.
Adducite autem mihi
fratrem vestrum minimum, &
cognoscam quod exploratores
non estis, sed veraces: fratrem
vestrum dabo vobis, & in terra
negociabimini. Cum autem ipsi
effunderent sacculos suos, ecce
argentum ligatum erat argenti
uniuscuiusque viri, ipsi & pater
eorum, & timuerunt. Illis vero
respondens Jacob pater eorum, me
obstitit: super me fuerunt omnia
hæc. Atque Ruben patri suo
dicens, Duos filios meos occides,
nisi adduxero eum tibi: da enim in
manum meam. Et ego reducam
illum ad te. Respondensque Non
descendet filius meus vobiscum,
quia frater ejus mortuus est, &
ipse solus est remansurus: & si
acciderit ei mors in via, per quam
ambulatis, deducetis eum cum
dolore ad inferos.

CAP. XLIII. F Ames autem pravebat in terrâ.

CAP. XLIII. F Ames autem invalecebat in terra. VER. SAM. (p) ignominia

1 ויהו אנו מריקין סקירון ויהא נבא צרר כספיה כספיה ויתו וירחו: ואמר לריו יעקב אבוקו וריו איתחון יוסף ליתו ושקעו ליתו וית פנעו תרבונו עלי יהא כולו: ואמר ראובן אבוקו למסר ית חרין בני חמיתאם לא איתניה לך הבית ער יתו ואת איתניה לך: ואמר לא יתור בני עקנו ית אחוריו מית יהוה בלחורו אשתא ויערערה מותא פאודא די רבוקו כה יתחון ית שכיקי ברונא לשאור:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

28 * فقال لأخوتي قد رف قصي * وهاهي في رحاي فبعن فلوهم وأرجع كل واحد مع أخيه *
29 * قائلن ماذا صنع الله بنا * ثم جاؤا إلي يعقوب أنهم إلي بلدك كنعان * فقصوا عليه جميع ما
30 * قالهم وقالوا * خاطبنا الرجل سيد البلد بصعوبة * ولهمنا سكرس البلد * فقلنا نحن نقاب
31 * لم نكن فظ جواسيس * ولكن أننا عسأنا بنو أبننا * أحدا معقود * والأحر عبدنا اليوم
32 * في بلد كنعان * فقال لنا تخليه أعلم أنك نقاب * دعوا عبدنا واحدا * وخذوا موت
33 * مناريتكم وأصقوا * وأبوني بأخكم الأصغر حي أعلم أنك لم نكن جواسيس وأنكم نقاب
34 * وأعطتكم أطاكم ونكروا في البلد * فبينما هم يبرعون أوعيمهم إذا بصن قصه كل رجل
35 * في وعابه * فلما رآوا صر قصصهم هم وأبوهم فدعوا * ثم قال لهم يعقوب أبوهم قد أنكلتوني *
36 * يوسف معقود وسيمعون كجوس ويبياسين مطلوب * يك أجمعب هذه كلها * قال رأوسين لأبيه
37 * أنكل أبي إن لم أحي به أتيك * أعطنيه وأنا أروه أتيك * قال لا يتكذب رأبي معكم * لأن
38 * أحاه قد مات وهو وحده بعني * فإن صادفني أتيه في الطريق التي تمصون فيها * أنكلتني سيبيني
كسحني إلي أتيك *

Dixitque ad fratres suos, Redditum est
argenti meum, & ecce est in vase meo.
Perterriti ergo sunt corda eorum, &
contempserunt alter super alterum,
dicentes: Quid fecit nobis Deus?
Deinde venerunt ad Jacob patrem suum
in regionem Chananaan, narra-
veruntque ei omnia que acciderunt
illis, & infirmavit nos exploratores
regionis. Diximusque ei, Recti sumus
nos, non sumus exploratores. Et
dixit ei, Reddite frater sumus nos,
filii patris nostri: unus non est cum
patre nostro, hodie in regione
Chananaan. Dixit autem nobis, Hac
ratione sciam vos esse probos: Relin-
quate apud me unum ex vobis, &
accipite alimentum habitacionum
vestrarum, & abite. Atque
adducite ad me fratrem vestrum
minimum, ut sciam vos non esse
exploratores, et vos esse probos: &
dabo vobis fratrem vestrum, &
mercabimini in regione. Dum
vero evacuarentur vasa sua, ecce
sacculus argenti cuiuslibet viri in vase
suo. Cuiusque indidit sacculos
argenti sui, ipsi & pater eorum, &
timuerunt. Illis vero respondens
Jacob pater eorum, tam obstitit
me. Insuper mortuus est, & Simeon
in carcere positus, & Benjamin
requiritur: Super me congregata sunt
hæc omnia. Dixit autem Ruben
patri suo, Orber viraque filio
meo, nisi adducam illum ad te: da
mihi eum, & ego reducam illum ad
te. Respondensque ei, Non descendet
filius meus vobiscum, quoniam
frater ejus mortuus est, & ipse
solus remansit: & si evenerit ei
mors in via per quam ambulatis,
dimittetis eum cum dolore ad
pultiverum.

Dixitque ad fratres suos, Redditum est
argenti meum, & ecce est in vase meo.
Perterriti ergo sunt corda eorum, &
contempserunt alter super alterum,
dicentes: Quid fecit nobis Deus?
De-
inde venerunt ad Jacob patrem suum
in
regionem Chananaan, narra-
veruntque ei omnia que acciderunt
illis, & infirmavit nos exploratores
regionis. Diximusque ei, Recti
sumus nos, non sumus exploratores.
Et dixit ei, Reddite frater sumus
nos, filii patris nostri: unus non
est cum patre nostro, hodie in regione
Chananaan. Dixit autem nobis, Hac
ratione sciam vos esse probos: Relin-
quate apud me unum ex vobis, &
accipite alimentum habitacionum
vestrarum, & abite. Atque
adducite ad me fratrem vestrum
minimum, ut sciam vos non esse
exploratores, et vos esse probos: &
dabo vobis fratrem vestrum, &
mercabimini in regione. Dum
vero evacuarentur vasa sua, ecce
sacculus argenti cuiuslibet viri in vase
suo. Cuiusque indidit sacculos
argenti sui, ipsi & pater eorum, &
timuerunt. Illis vero respondens
Jacob pater eorum, tam obstitit
me. Insuper mortuus est, & Simeon
in carcere positus, & Benjamin
requiritur: Super me congregata sunt
hæc omnia. Dixit autem Ruben
patri suo, Orber viraque filio
meo, nisi adducam illum ad te: da
mihi eum, & ego reducam illum ad
te. Respondensque ei, Non descendet
filius meus vobiscum, quoniam
frater ejus mortuus est, & ipse
solus remansit: & si evenerit ei
mors in via per quam ambulatis,
dimittetis eum cum dolore ad
pultiverum.

CAP. XLIII. Et Ames erat valida in regione. * والجوج سيدك في البلد *

1 وיהو أנו مريكين سكرين وياه نبا زرر كسفيه كسفيه ويطو ويرحو: واطمر لريو يعقوب ابوكو وريو ايتحنون يوسف ليطو وشكعو ليطو ويط فنعو ترابونو علي يها كولو: واطمر رابون ابوكو لمسر يت حرين بني حميتام لا ايتنيه لك البيت عر يتو واط ايتنيه لك: واطمر لا يتور بني عكنو يت اهوريو ميت يهو ب لحرور اشتها ويعرعره موتا فادوا دي ربوكو كه يتحنون يت شككي برونا لساور:

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון...

Et factu est, cum consummasset edere frumentum, quod attulerat de Aegypto: ait illis pater eorum; Revertimini, et emite nobis pauxillum frumenti. Et ait ei Judas, dicens: Contestas contestaris est nos vir dicens, Non videatis faciem meam, nisi cum fuerit frater vester vobiscum? Si tu mittis fratrem nostrum nobilem, defendemus et eme-

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

אמר להון ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון...

VERSIO SAMARITANA.

אמר להון ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון... ויהי כר שצאל למיכל וידע עובדא... ואתחילו מצערים ואמר להון...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Et factum est postquam edidit, consumpsitque annonam quam adduxerat ex Aegypto, ait dicens ei pater eorum; Revertimini, emite nobis parum cibarii. Respondit vero ei frater eius dicens; Contestando contestatus est aduersus nos bonum ille dicens; Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum. Si miseris fratri vestro vobiscum, defendemus et ememus tibi cibaria. Et cum dixisset, quoniam visus ille dicit nobis, Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum, Israel 6 respondit dicens; Quare hoc mihi fecistis mihi, dicendo hoc bonum, in ad huc vobis est frater? Et respondit, In-7 terrogando interrogavit de vobis, et de cognatione vestra, dicens; Pater vester vixit? nunquid vobis est frater? et conuenerunt illi secundum rationem verborum istorum. 14 Nam sciendo sciebatur quod diciturus erat, Adhuc frater vestrum vobiscum? Dixit autem 8 Judas Israeli patri suo; Mitte pecuniam meam, et surgentes, veniemus, et ememus tibi cibaria, et non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam patri nostro. Ego 9 respondeo pro illo, de manu uerba requires eum ad te, et peccator eum coram te, et pro peccato tuo in te omnibus diebus. Nam 10 si uideris, sum iustus, et non reddis mihi reddendum. Iam utique bis reddendum. Num dicitur ei 11 Israel pater eorum; Si tibi est, nunc hoc facis, accipite de rebus (a) laudabilibus tuis in vobis vestris, et deserte in vobis meis, paululum vestre, paululum mellis, et aroniam, et stactem, et terebinthum, et amygdalas. Duplum quoque 12 pecuniam accipite in manibus vestris, et argenti repositum in ore facorum vestrorum reportabit in manibus vestris, fortasse etiam hoc fiet. Frater 13 etiam vester sumite, et surgite, et revertimini ad vtrum illud. Dominus autem annuip- 14 tens dicit non nisi frater vester coram illo bonum, et dimittas vobis frater vestrum vobis, et Benjamin: ego autem (b) 14 quandoquidem orbis sum liberis, orbatus sum. VER. SAM. (a) decernatis (b) prout contingat mihi, expectabo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

فلما فرغ من اكل التبن التي اتوا بها من مصر قال لهم ابوهوا اصعوا فامثروا لنا قديلا... من الطعام قال له يهوذا ان الرجل ناسدا وقال لنا لا نتروا وجهي الا واحوكم معكم... بعث احاما معنا الكدرا وامثرا لك طعاما وان لم تبعهنا لا نتكدر لان الرجل قال لنا لا نتروا وجهي الا واحوكم معكم... وقال اسرائيل ولم اساعتم الي بان احبرتم الرجل ان قد بقي لكم لحم قالوا انه ساعل عنا وعن مولدنا وقال هل ابوهكم بعد باق وهل بقي لكم لحم... فاحبراه عن سبيل هذا الكلام هل علمنا انه سيعول احصوا احاكمم... اعبت بالعلم معا حي يعوم فصصي وكيا ولا نموت بحن واننا واطعنا وانا اصمعه ومن يدي تطلبه وان لم احني به اليك واصعه بين يديك فانا مذنب اليك طول الزمان ولو انا نسينا لكنا قد رجعنا مريين قال لهم اسرائيل ابوهوا ان كان ذلك فاصعوا حبة... حذوا من فاكهة البلد في اوعيتكم واحذروا الي الرجل هدية فليل تبارك وليل عسل وحبوب وساهبلوط ويطم ووزع وعص الفصه حذوا معكم والقصه المردود في افواه اوعيتكم... ووهوا معكم لعل ذلك كان سهوا وحذوا احاكمم ووهوا فارجعوا الي الرجل والقادر الكافي... تعطكم رحمة بين يديه فيطلى لكم احاكمم الاخر وييامن واحاف انا ان ائكل كما تكلمت

Et factum est postquam edidit, consumpsitque annonam quam adduxerat ex Aegypto, ait dicens ei pater eorum; Revertimini, emite nobis parum cibarii. Respondit vero ei frater eius dicens; Contestando contestatus est aduersus nos bonum ille dicens; Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum. Si miseris fratri vestro vobiscum, defendemus et ememus tibi cibaria. Et cum dixisset, quoniam visus ille dicit nobis, Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum, Israel 6 respondit dicens; Quare hoc mihi fecistis mihi, dicendo hoc bonum, in ad huc vobis est frater? Et respondit, In-7 terrogando interrogavit de vobis, et de cognatione vestra, dicens; Pater vester vixit? nunquid vobis est frater? et conuenerunt illi secundum rationem verborum istorum. 14 Nam sciendo sciebatur quod diciturus erat, Adhuc frater vestrum vobiscum? Dixit autem 8 Judas Israeli patri suo; Mitte pecuniam meam, et surgentes, veniemus, et ememus tibi cibaria, et non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam patri nostro. Ego 9 respondeo pro illo, de manu uerba requires eum ad te, et peccator eum coram te, et pro peccato tuo in te omnibus diebus. Nam 10 si uideris, sum iustus, et non reddis mihi reddendum. Iam utique bis reddendum. Num dicitur ei 11 Israel pater eorum; Si tibi est, nunc hoc facis, accipite de rebus (a) laudabilibus tuis in vobis vestris, et deserte in vobis meis, paululum vestre, paululum mellis, et aroniam, et stactem, et terebinthum, et amygdalas. Duplum quoque 12 pecuniam accipite in manibus vestris, et argenti repositum in ore facorum vestrorum reportabit in manibus vestris, fortasse etiam hoc fiet. Frater 13 etiam vester sumite, et surgite, et revertimini ad vtrum illud. Dominus autem annuip- 14 tens dicit non nisi frater vester coram illo bonum, et dimittas vobis frater vestrum vobis, et Benjamin: ego autem (b) 14 quandoquidem orbis sum liberis, orbatus sum.

Et factum est postquam edidit, consumpsitque annonam quam adduxerat ex Aegypto, ait dicens ei pater eorum; Revertimini, emite nobis parum cibarii. Respondit vero ei frater eius dicens; Contestando contestatus est aduersus nos bonum ille dicens; Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum. Si miseris fratri vestro vobiscum, defendemus et ememus tibi cibaria. Et cum dixisset, quoniam visus ille dicit nobis, Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum, Israel 6 respondit dicens; Quare hoc mihi fecistis mihi, dicendo hoc bonum, in ad huc vobis est frater? Et respondit, In-7 terrogando interrogavit de vobis, et de cognatione vestra, dicens; Pater vester vixit? nunquid vobis est frater? et conuenerunt illi secundum rationem verborum istorum. 14 Nam sciendo sciebatur quod diciturus erat, Adhuc frater vestrum vobiscum? Dixit autem 8 Judas Israeli patri suo; Mitte pecuniam meam, et surgentes, veniemus, et ememus tibi cibaria, et non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam patri nostro. Ego 9 respondeo pro illo, de manu uerba requires eum ad te, et peccator eum coram te, et pro peccato tuo in te omnibus diebus. Nam 10 si uideris, sum iustus, et non reddis mihi reddendum. Iam utique bis reddendum. Num dicitur ei 11 Israel pater eorum; Si tibi est, nunc hoc facis, accipite de rebus (a) laudabilibus tuis in vobis vestris, et deserte in vobis meis, paululum vestre, paululum mellis, et aroniam, et stactem, et terebinthum, et amygdalas. Duplum quoque 12 pecuniam accipite in manibus vestris, et argenti repositum in ore facorum vestrorum reportabit in manibus vestris, fortasse etiam hoc fiet. Frater 13 etiam vester sumite, et surgite, et revertimini ad vtrum illud. Dominus autem annuip- 14 tens dicit non nisi frater vester coram illo bonum, et dimittas vobis frater vestrum vobis, et Benjamin: ego autem (b) 14 quandoquidem orbis sum liberis, orbatus sum.

Et factum est postquam edidit, consumpsitque annonam quam adduxerat ex Aegypto, ait dicens ei pater eorum; Revertimini, emite nobis parum cibarii. Respondit vero ei frater eius dicens; Contestando contestatus est aduersus nos bonum ille dicens; Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum. Si miseris fratri vestro vobiscum, defendemus et ememus tibi cibaria. Et cum dixisset, quoniam visus ille dicit nobis, Non videbitis faciem meam, nisi frater vester vobiscum, Israel 6 respondit dicens; Quare hoc mihi fecistis mihi, dicendo hoc bonum, in ad huc vobis est frater? Et respondit, In-7 terrogando interrogavit de vobis, et de cognatione vestra, dicens; Pater vester vixit? nunquid vobis est frater? et conuenerunt illi secundum rationem verborum istorum. 14 Nam sciendo sciebatur quod diciturus erat, Adhuc frater vestrum vobiscum? Dixit autem 8 Judas Israeli patri suo; Mitte pecuniam meam, et surgentes, veniemus, et ememus tibi cibaria, et non moriemur, etiam nos, etiam tu, etiam patri nostro. Ego 9 respondeo pro illo, de manu uerba requires eum ad te, et peccator eum coram te, et pro peccato tuo in te omnibus diebus. Nam 10 si uideris, sum iustus, et non reddis mihi reddendum. Iam utique bis reddendum. Num dicitur ei 11 Israel pater eorum; Si tibi est, nunc hoc facis, accipite de rebus (a) laudabilibus tuis in vobis vestris, et deserte in vobis meis, paululum vestre, paululum mellis, et aroniam, et stactem, et terebinthum, et amygdalas. Duplum quoque 12 pecuniam accipite in manibus vestris, et argenti repositum in ore facorum vestrorum reportabit in manibus vestris, fortasse etiam hoc fiet. Frater 13 etiam vester sumite, et surgite, et revertimini ad vtrum illud. Dominus autem annuip- 14 tens dicit non nisi frater vester coram illo bonum, et dimittas vobis frater vestrum vobis, et Benjamin: ego autem (b) 14 quandoquidem orbis sum liberis, orbatus sum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translitt. Latina.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

15 ועסבו נבריא ית הקרובותיה ורא
ועל חריון כספא וקמו ביריון
ובברו ית נביון וקמו ונחוו
16 למעלים וקמו קרובים וקמו ארם
עסחו ית בנימין ואמר לדימנא
על ביתיה ועל ית נבריא לביהא
וכסו נכסיה ואתון ארע עסי יכלון
17 נבריא בשיריה ועבר נבריא קמא
ראמבר יוסף ואעיל נבריא ית נבריא
18 לבית יוסף: ורחילו נבריא ארם
אחעל לבית יוסף ואמר על עסק
כספא וראחב כספונא בקרמיהא
אחנא מחעליו לאחברא עלנא
ולא חספא עלנא וחספא חנא
19 לעבריון למרבר ית חקונו וקריבו
לות נבריא וירמנא על בית יוסף
20 ומליל עמיה בחר ע ביתא: ואמר
כענו רבנו מיתח נחיה
21 בקרמיהא למבון עמיה: ויהוה נר
אתינא לבית מברא ופחנא ית
טעונא וראחב כספא נבר כספון טעונה
כספא במקלחיה ואתינא חחיה
22 וקספא אחרנא אחרנא
ביתא למבון עמיה לא ידענא מן
שוי כספנא כספונא: ואמר שלם
23 לכו לא חריון אלהא ואלהא
ראבוכו ית לבו סמן כספונכו
כספון אתח לותי ואפיק לחחון
24 ויאעיל נבריא נבריא
בית יוסף ויהב מיה ואסחו
ריליהון ויהב כספא לחמיהון:
וארקנו ית חקונו ער רעל
25 יוסף בשיריה ארם שמעו ארם חסן
26 אכליו לחמא: ועל יוסף לביתיה
ביריון ליה ית חקונו וסערו ליה על-
ארע:

15 Et tulerunt viri munus hoc; &
duplex argentum tulerunt in ma-
nibus suis, tulerunt quoque Ben-
jamin: et surrexerit, & descen-
derunt in Aegyptum; & dixerunt
cora Joseph: Et vidit Joseph cu-
eis Benjamin: & dixit illi qui
erat praeceptor super domum sua:
Introduce viros in domum: &
occide victimas; & prepara;
quia mecum comesturi sunt viri
in prandio. Fecitque vir, sicut
dixerat Joseph: & introduxit
viros in domum Joseph. Et timu-
erunt viri, eo quod introducti
essent in domum Joseph: & dixe-
runt: Propter argentum, quod prius
reducti est in faculis nostris, nos
sumus introducti: ut domi-
netur nostris, & quærat occasio-
nes contra nos; & possideat nos
in servis. Tollatque agnoscit.
19 Et accesserunt ad virum, qui erat
praeceptor super domum Joseph:
& locuti sunt cum eo in portu
domus. Et dixerunt, Rogamus
domine ut audeas nos: descen-
dentes descendimus prius ad
emendum frumenti. Et factum
est, quando venimus in domum
diversorii, & aperuimus sacco-
s nostros; ecce argentum uniuersu-
rum; erat in ore sacculi sui; inven-
imus argentum nostrum in suo
poudere: & reducimus illud in
mana nostra. Aliud quoque; ar-
gentum afferimus in manu nos-
tra, ad emendum frumenti: nec-
scimus quis possit argentum
nostrum in facis nostris. Dixitque
eis, Pax vobis, nolite timere;
Dens vester, & Dens patris
vestri dedit vobis thesaurum in
facis vestris; argentum vestrum
venit ad me: & eduxit ad eos
Simeon. Et introduxit vir homi-
nes in domum Joseph; & dedit
aquam; & lavavit pedes suos;
& dedit pabulum affinis suis.
Et paraverit munera, an-
tequam veniret Joseph ad præ-
dium: quia audiverat, quod ibi
comesturi essent panem. Et in-
gressus est Joseph in domum;
& obtulerunt ei munera quæ
erant in manibus eorum in do-
mo; & adoraverunt eum pro-
ni in terram.

15 ויטעו ארע עסי יכלון
ואמר לדימנא על ביתיה
ועל חריון כספא וקמו ביריון
ובברו ית נביון וקמו ונחוו
16 למעלים וקמו קרובים וקמו ארם
עסחו ית בנימין ואמר לדימנא
על ביתיה ועל ית נבריא לביהא
וכסו נכסיה ואתון ארע עסי יכלון
17 נבריא בשיריה ועבר נבריא קמא
ראמבר יוסף ואעיל נבריא ית נבריא
18 לבית יוסף: ורחילו נבריא ארם
אחעל לבית יוסף ואמר על עסק
כספא וראחב כספונא בקרמיהא
אחנא מחעליו לאחברא עלנא
ולא חספא עלנא וחספא חנא
19 לעבריון למרבר ית חקונו וקריבו
לות נבריא וירמנא על בית יוסף
20 ומליל עמיה בחר ע ביתא: ואמר
כענו רבנו מיתח נחיה
21 בקרמיהא למבון עמיה: ויהוה נר
אתינא לבית מברא ופחנא ית
טעונא וראחב כספא נבר כספון טעונה
כספא במקלחיה ואתינא חחיה
22 וקספא אחרנא אחרנא
ביתא למבון עמיה לא ידענא מן
שוי כספנא כספונא: ואמר שלם
23 לכו לא חריון אלהא ואלהא
ראבוכו ית לבו סמן כספונכו
כספון אתח לותי ואפיק לחחון
24 ויאעיל נבריא נבריא
בית יוסף ויהב מיה ואסחו
ריליהון ויהב כספא לחמיהון:
וארקנו ית חקונו ער רעל
25 יוסף בשיריה ארם שמעו ארם חסן
26 אכליו לחמא: ועל יוסף לביתיה
ביריון ליה ית חקונו וסערו ליה על-
ארע:

VERSIO SAMARITANA.

15 ויטעו ארע עסי יכלון
ואמר לדימנא על ביתיה
ועל חריון כספא וקמו ביריון
ובברו ית נביון וקמו ונחוו
16 למעלים וקמו קרובים וקמו ארם
עסחו ית בנימין ואמר לדימנא
על ביתיה ועל ית נבריא לביהא
וכסו נכסיה ואתון ארע עסי יכלון
17 נבריא בשיריה ועבר נבריא קמא
ראמבר יוסף ואעיל נבריא ית נבריא
18 לבית יוסף: ורחילו נבריא ארם
אחעל לבית יוסף ואמר על עסק
כספא וראחב כספונא בקרמיהא
אחנא מחעליו לאחברא עלנא
ולא חספא עלנא וחספא חנא
19 לעבריון למרבר ית חקונו וקריבו
לות נבריא וירמנא על בית יוסף
20 ומליל עמיה בחר ע ביתא: ואמר
כענו רבנו מיתח נחיה
21 בקרמיהא למבון עמיה: ויהוה נר
אתינא לבית מברא ופחנא ית
טעונא וראחב כספא נבר כספון טעונה
כספא במקלחיה ואתינא חחיה
22 וקספא אחרנא אחרנא
ביתא למבון עמיה לא ידענא מן
שוי כספנא כספונא: ואמר שלם
23 לכו לא חריון אלהא ואלהא
ראבוכו ית לבו סמן כספונכו
כספון אתח לותי ואפיק לחחון
24 ויאעיל נבריא נבריא
בית יוסף ויהב מיה ואסחו
ריליהון ויהב כספא לחמיהון:
וארקנו ית חקונו ער רעל
25 יוסף בשיריה ארם שמעו ארם חסן
26 אכליו לחמא: ועל יוסף לביתיה
ביריון ליה ית חקונו וסערו ליה על-
ארע:

15 Et accepterunt illi munus hoc; &
duplex argentum quoque accepit in
manibus suis; & Benjamin: et
surrexerunt, & descenderunt in
Aegyptum; & dixerunt coram
Joseph: & dicit illi qui erat
praeceptor in domum Joseph:
Introduce eos in domum; & occide
victimas; & prepara; quia cum
meo comeduri sunt viri in prandio.
Fecitque vir sicut dixerat Joseph:
& introduxit viros in domum
Joseph. Et timuerunt viri, eo quod
introducti essent in domum
Joseph; & dixerunt: Propter
argentum, quod prius reductus est
in faculis nostris, nos sumus
introducti: ut introducti fuerit in
domum; & quærat occasiones
contra nos; & possideat nos in
servis. Tollatque agnoscit.
19 Et accesserunt ad virum, qui erat
praeceptor super domum Joseph:
& locuti sunt cum eo in portu
domus. Et dixerunt, Rogamus
domine ut audeas nos: descen-
dentes descendimus prius ad
emendum frumenti. Et factum
est, quando venimus in domum
diversorii, & aperuimus sacco-
s nostros; ecce argentum uniuersu-
rum; erat in ore sacculi sui; inven-
imus argentum nostrum in suo
poudere: & reducimus illud in
mana nostra. Aliud quoque; ar-
gentum afferimus in manu nos-
tra, ad emendum frumenti: nec-
scimus quis possit argentum
nostrum in facis nostris. Dixitque
eis, Pax vobis, nolite timere;
Dens vester, & Dens patris
vestri dedit vobis thesaurum in
facis vestris; argentum vestrum
venit ad me: & eduxit ad eos
Simeon. Et introduxit vir homi-
nes in domum Joseph; & dedit
aquam; & lavavit pedes suos;
& dedit pabulum affinis suis.
Et paraverit munera, an-
tequam veniret Joseph ad præ-
dium: quia audiverat, quod ibi
comesturi essent panem. Et in-
gressus est Joseph in domum;
& obtulerunt ei munera quæ
erant in manibus eorum in do-
mo; & adoraverunt eum pro-
ni in terram.

VERSIO SAMARITANA.

15 ויטעו ארע עסי יכלון
ואמר לדימנא על ביתיה
ועל חריון כספא וקמו ביריון
ובברו ית נביון וקמו ונחוו
16 למעלים וקמו קרובים וקמו ארם
עסחו ית בנימין ואמר לדימנא
על ביתיה ועל ית נבריא לביהא
וכסו נכסיה ואתון ארע עסי יכלון
17 נבריא בשיריה ועבר נבריא קמא
ראמבר יוסף ואעיל נבריא ית נבריא
18 לבית יוסף: ורחילו נבריא ארם
אחעל לבית יוסף ואמר על עסק
כספא וראחב כספונא בקרמיהא
אחנא מחעליו לאחברא עלנא
ולא חספא עלנא וחספא חנא
19 לעבריון למרבר ית חקונו וקריבו
לות נבריא וירמנא על בית יוסף
20 ומליל עמיה בחר ע ביתא: ואמר
כענו רבנו מיתח נחיה
21 בקרמיהא למבון עמיה: ויהוה נר
אתינא לבית מברא ופחנא ית
טעונא וראחב כספא נבר כספון טעונה
כספא במקלחיה ואתינא חחיה
22 וקספא אחרנא אחרנא
ביתא למבון עמיה לא ידענא מן
שוי כספנא כספונא: ואמר שלם
23 לכו לא חריון אלהא ואלהא
ראבוכו ית לבו סמן כספונכו
כספון אתח לותי ואפיק לחחון
24 ויאעיל נבריא נבריא
בית יוסף ויהב מיה ואסחו
ריליהון ויהב כספא לחמיהון:
וארקנו ית חקונו ער רעל
25 יוסף בשיריה ארם שמעו ארם חסן
26 אכליו לחמא: ועל יוסף לביתיה
ביריון ליה ית חקונו וסערו ליה על-
ארע:

15 Et accepterunt illi munus hoc; &
duplex argentum quoque accepit in
manibus suis; & Benjamin: et
surrexerunt, & descenderunt in
Aegyptum; & dixerunt coram
Joseph: & dicit illi qui erat
praeceptor in domum Joseph:
Introduce eos in domum; & occide
victimas; & prepara; quia cum
meo comeduri sunt viri in prandio.
Fecitque vir sicut dixerat Joseph:
& introduxit viros in domum
Joseph. Et timuerunt viri, eo quod
introducti essent in domum
Joseph; & dixerunt: Propter
argentum, quod prius reductus est
in faculis nostris, nos sumus
introducti: ut introducti fuerit in
domum; & quærat occasiones
contra nos; & possideat nos in
servis. Tollatque agnoscit.
19 Et accesserunt ad virum, qui erat
praeceptor super domum Joseph:
& locuti sunt cum eo in portu
domus. Et dixerunt, Rogamus
domine ut audeas nos: descen-
dentes descendimus prius ad
emendum frumenti. Et factum
est, quando venimus in domum
diversorii, & aperuimus sacco-
s nostros; ecce argentum uniuersu-
rum; erat in ore sacculi sui; inven-
imus argentum nostrum in suo
poudere: & reducimus illud in
mana nostra. Aliud quoque; ar-
gentum afferimus in manu nos-
tra, ad emendum frumenti: nec-
scimus quis possit argentum
nostrum in facis nostris. Dixitque
eis, Pax vobis, nolite timere;
Dens vester, & Dens patris
vestri dedit vobis thesaurum in
facis vestris; argentum vestrum
venit ad me: & eduxit ad eos
Simeon. Et introduxit vir homi-
nes in domum Joseph; & dedit
aquam; & lavavit pedes suos;
& dedit pabulum affinis suis.
Et paraverit munera, an-
tequam veniret Joseph ad præ-
dium: quia audiverat, quod ibi
comesturi essent panem. Et in-
gressus est Joseph in domum;
& obtulerunt ei munera quæ
erant in manibus eorum in do-
mo; & adoraverunt eum pro-
ni in terram.

VERSIO SAMARITANA.

15 ויטעו ארע עסי יכלון
ואמר לדימנא על ביתיה
ועל חריון כספא וקמו ביריון
ובברו ית נביון וקמו ונחוו
16 למעלים וקמו קרובים וקמו ארם
עסחו ית בנימין ואמר לדימנא
על ביתיה ועל ית נבריא לביהא
וכסו נכסיה ואתון ארע עסי יכלון
17 נבריא בשיריה ועבר נבריא קמא
ראמבר יוסף ואעיל נבריא ית נבריא
18 לבית יוסף: ורחילו נבריא ארם
אחעל לבית יוסף ואמר על עסק
כספא וראחב כספונא בקרמיהא
אחנא מחעליו לאחברא עלנא
ולא חספא עלנא וחספא חנא
19 לעבריון למרבר ית חקונו וקריבו
לות נבריא וירמנא על בית יוסף
20 ומליל עמיה בחר ע ביתא: ואמר
כענו רבנו מיתח נחיה
21 בקרמיהא למבון עמיה: ויהוה נר
אתינא לבית מברא ופחנא ית
טעונא וראחב כספא נבר כספון טעונה
כספא במקלחיה ואתינא חחיה
22 וקספא אחרנא אחרנא
ביתא למבון עמיה לא ידענא מן
שוי כספנא כספונא: ואמר שלם
23 לכו לא חריון אלהא ואלהא
ראבוכו ית לבו סמן כספונכו
כספון אתח לותי ואפיק לחחון
24 ויאעיל נבריא נבריא
בית יוסף ויהב מיה ואסחו
ריליהון ויהב כספא לחמיהון:
וארקנו ית חקונו ער רעל
25 יוסף בשיריה ארם שמעו ארם חסן
26 אכליו לחמא: ועל יוסף לביתיה
ביריון ליה ית חקונו וסערו ליה על-
ארע:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 * فاحد القوم هذه الهدية وضعها من العضة احدوه معهم وبينهم * فاموا واكذروا الي مصر
16 * ووقوا بين يدي يوسف * فلما راى يوسف معهم بينهم * قال كاحاه ادخل القوم الي منزل
17 * وادخ وديكا واصلح ما تدبكه * فان القوم يا كون معي طهر * فصنع الرجل كما امن به يوسف
18 * فادخلهم الي منزله * فخافوا اذا دخلوا الي منزل يوسف * وقالوا اما نحن بسبب العضة التي ردت
في اوعينا في الابتداء مدخلون * ليس بسبب علينا ويجبي علينا يا حذنا عندك وحملا ملكا
19 * فعدوا الي صاحب يوسف * وكموه عند باب البيت * وقالوا يا سيدي انا اكذرا في الابتداء
20 * لعمار طعاما * فلما صرا الي البيت فكنا اوعينا فاذا فصره كل رجل في وعاله * فصنا بولها
21 * فودناها معنا * وفصره احري حذراها معنا لعمار طعاما * ولم نعلم من صير فصنا في اوعينا
22 * وقال لهم سلم لكم * لا تكافوا الهكم ولاة ابيكم روكم كسراي اوعيتكم واما فصكم
23 * فقد صارت الي * ثم اخرج اليهم سمعون * ولما ادخل الرجل القوم الي بيت يوسف * اعطاهم ماء
24 * فعدوا اليهم * وطرح فنا كحمرفهم * وهيا الهدية الي ان جاء يوسف في الطهر * لا هم سمعوا
25 * يا هم سم يا كون طعاما * ولما جاء يوسف الي منزله ادخلوا اليه الهدية التي جاءت معهم الي
26 * منزله * وسجدوا على الارض *

15 * فاحد القوم هذه الهدية وضعها من العضة احدوه معهم وبينهم * فاموا واكذروا الي مصر
16 * ووقوا بين يدي يوسف * فلما راى يوسف معهم بينهم * قال كاحاه ادخل القوم الي منزل
17 * وادخ وديكا واصلح ما تدبكه * فان القوم يا كون معي طهر * فصنع الرجل كما امن به يوسف
18 * فادخلهم الي منزله * فخافوا اذا دخلوا الي منزل يوسف * وقالوا اما نحن بسبب العضة التي ردت
في اوعينا في الابتداء مدخلون * ليس بسبب علينا ويجبي علينا يا حذنا عندك وحملا ملكا
19 * فعدوا الي صاحب يوسف * وكموه عند باب البيت * وقالوا يا سيدي انا اكذرا في الابتداء
20 * لعمار طعاما * فلما صرا الي البيت فكنا اوعينا فاذا فصره كل رجل في وعاله * فصنا بولها
21 * فودناها معنا * وفصره احري حذراها معنا لعمار طعاما * ولم نعلم من صير فصنا في اوعينا
22 * وقال لهم سلم لكم * لا تكافوا الهكم ولاة ابيكم روكم كسراي اوعيتكم واما فصكم
23 * فقد صارت الي * ثم اخرج اليهم سمعون * ولما ادخل الرجل القوم الي بيت يوسف * اعطاهم ماء
24 * فعدوا اليهم * وطرح فنا كحمرفهم * وهيا الهدية الي ان جاء يوسف في الطهر * لا هم سمعوا
25 * يا هم سم يا كون طعاما * ولما جاء يوسف الي منزله ادخلوا اليه الهدية التي جاءت معهم الي
26 * منزله * وسجدوا على الارض *

15 * فاحد القوم هذه الهدية وضعها من العضة احدوه معهم وبينهم * فاموا واكذروا الي مصر
16 * ووقوا بين يدي يوسف * فلما راى يوسف معهم بينهم * قال كاحاه ادخل القوم الي منزل
17 * وادخ وديكا واصلح ما تدبكه * فان القوم يا كون معي طهر * فصنع الرجل كما امن به يوسف
18 * فادخلهم الي منزله * فخافوا اذا دخلوا الي منزل يوسف * وقالوا اما نحن بسبب العضة التي ردت
في اوعينا في الابتداء مدخلون * ليس بسبب علينا ويجبي علينا يا حذنا عندك وحملا ملكا
19 * فعدوا الي صاحب يوسف * وكموه عند باب البيت * وقالوا يا سيدي انا اكذرا في الابتداء
20 * لعمار طعاما * فلما صرا الي البيت فكنا اوعينا فاذا فصره كل رجل في وعاله * فصنا بولها
21 * فودناها معنا * وفصره احري حذراها معنا لعمار طعاما * ولم نعلم من صير فصنا في اوعينا
22 * وقال لهم سلم لكم * لا تكافوا الهكم ولاة ابيكم روكم كسراي اوعيتكم واما فصكم
23 * فقد صارت الي * ثم اخرج اليهم سمعون * ولما ادخل الرجل القوم الي بيت يوسف * اعطاهم ماء
24 * فعدوا اليهم * وطرح فنا كحمرفهم * وهيا الهدية الي ان جاء يوسف في الطهر * لا هم سمعوا
25 * يا هم سم يا كون طعاما * ولما جاء يوسف الي منزله ادخلوا اليه الهدية التي جاءت معهم الي
26 * منزله * وسجدوا على الارض *

15 * فاحد القوم هذه الهدية وضعها من العضة احدوه معهم وبينهم * فاموا واكذروا الي مصر
16 * ووقوا بين يدي يوسف * فلما راى يوسف معهم بينهم * قال كاحاه ادخل القوم الي منزل
17 * وادخ وديكا واصلح ما تدبكه * فان القوم يا كون معي طهر * فصنع الرجل كما امن به يوسف
18 * فادخلهم الي منزله * فخافوا اذا دخلوا الي منزل يوسف * وقالوا اما نحن بسبب العضة التي ردت
في اوعينا في الابتداء مدخلون * ليس بسبب علينا ويجبي علينا يا حذنا عندك وحملا ملكا
19 * فعدوا الي صاحب يوسف * وكموه عند باب البيت * وقالوا يا سيدي انا اكذرا في الابتداء
20 * لعمار طعاما * فلما صرا الي البيت فكنا اوعينا فاذا فصره كل رجل في وعاله * فصنا بولها
21 * فودناها معنا * وفصره احري حذراها معنا لعمار طعاما * ولم نعلم من صير فصنا في اوعينا
22 * وقال لهم سلم لكم * لا تكافوا الهكم ولاة ابيكم روكم كسراي اوعيتكم واما فصكم
23 * فقد صارت الي * ثم اخرج اليهم سمعون * ولما ادخل الرجل القوم الي بيت يوسف * اعطاهم ماء
24 * فعدوا اليهم * وطرح فنا كحمرفهم * وهيا الهدية الي ان جاء يوسف في الطهر * لا هم سمعوا
25 * يا هم سم يا كون طعاما * ولما جاء يوسف الي منزله ادخلوا اليه الهدية التي جاءت معهم الي
26 * منزله * وسجدوا على الارض *

15 * فاحد القوم هذه الهدية وضعها من العضة احدوه معهم وبينهم * فاموا واكذروا الي مصر
16 * ووقوا بين يدي يوسف * فلما راى يوسف معهم بينهم * قال كاحاه ادخل القوم الي منزل
17 * وادخ وديكا واصلح ما تدبكه * فان القوم يا كون معي طهر * فصنع الرجل كما امن به يوسف
18 * فادخلهم الي منزله * فخافوا اذا دخلوا الي منزل يوسف * وقالوا اما نحن بسبب العضة التي ردت
في اوعينا في الابتداء مدخلون * ليس بسبب علينا ويجبي علينا يا حذنا عندك وحملا ملكا
19 * فعدوا الي صاحب يوسف * وكموه عند باب البيت * وقالوا يا سيدي انا اكذرا في الابتداء
20 * لعمار طعاما * فلما صرا الي البيت فكنا اوعينا فاذا فصره كل رجل في وعاله * فصنا بولها
21 * فودناها معنا * وفصره احري حذراها معنا لعمار طعاما * ولم نعلم من صير فصنا في اوعينا
22 * وقال لهم سلم لكم * لا تكافوا الهكم ولاة ابيكم روكم كسراي اوعيتكم واما فصكم
23 * فقد صارت الي * ثم اخرج اليهم سمعون * ولما ادخل الرجل القوم الي بيت يوسف * اعطاهم ماء
24 * فعدوا اليهم * وطرح فنا كحمرفهم * وهيا الهدية الي ان جاء يوسف في الطهر * لا هم سمعوا
25 * يا هم سم يا كون طعاما * ولما جاء يوسف الي منزله ادخلوا اليه الهدية التي جاءت معهم الي
26 * منزله * وسجدوا على الارض *

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELOS.

27 וישאל לרזן לשלם ואמר השלים
28 אביקו סבא די אפרתו חסד בען
29 קום : ואמר שלם לעבדך לאביקא
30 ערבען קסוכרעו וסעניו : וקום
31 עמודו ורוא די פנעם אחוה פו
32 אמיה ואמר רזן אחוכו ועדארי
33 אפרתו לאמר קום אפרתים
34 עלך ברי ואמר ויסקאר ארתוללו
35 רחמיה על אחוה ובעא למבני
36 ועל לאדרון בית משכבא ובבא
37 וסמן : ואסרו אפוחו ובען ואחשן
38 ואמר שו לחמא : ושויאו ליה
39 בלחוריה ורחוה ברחוריהו
40 ולמערבא דאכלין עמיה בלחוריהו
41 ארי לא יכלו מצרא למכל עם
42 עברא לחמא ארי בעורא דמערבא
43 חלוין ליה עברא אכלו : ואסרו
44 קדמיה דבא כרבוניה וועריא
45 כעוריהו ורמחו ורמחו ובר
46 לחבריה : ונטל חולקין פו קרמוהו
47 לקרמיהו וטני חולקא רביקו
48 מחולקי רכליהו חמשא חולקין
49 ושחיו ורזין עמיה : מר
50 ופקור ית דירי ממנא על פתוחה
51 למימרי מלי ית טועני נבריא עפורה
52 במא ריכלין למטען ושכרסק נבר
53 בפום טועניהו : וית בלוי פלודא
54 דכספא חשון בפום טועניא רועיא
55 וית כסף וינורו ועבר כפתומא
56 ריוס די מלי : צפרא נהר ונבריא
57 ארפטריו אנון וחסריוז : אנון ונפון
58 ית קרתא לא ארדוקו ויסק ארד
59 לר ממנא על פתוחה קום רחל
60 בת נבריא ותרביקעו ותמר לרזן
61 למא השלמיון בישתא חלק
62 סבתא : הלארין דשתו רבני פיה
63 ורוא פקא מבק פיה אבאישחון
64 ריערתו :

27 Et salutavit eos, & ait: Nunquid est pax patri vestro seni, quem dixisti: nunquid adhuc vivit? Et dixit: Pax est servo tuo patri nostro, adhuc vivit: & incurvati sunt, & adoraverunt. Et levavit oculos suos, et vidit Benjamin fratrem suum, filii ioseph: & ait: Est hic frater vester minimus, quem dixisti mihi: & ait: Deus miseretur tui, fili mi. Et sedit ioseph, quia commota fuerant viscera eius super fratrem suum; et volebat flere: et ingressus est in concubulum cubiculi sui, & flevit ibi. Et lavit faciem suam, & egressus est: & confortatus est; & dixit: Ponite panem. Et posuerunt ei seorsum, & illis seorsum: & Egyptiis, qui cœdebant cum eo, seorsum; non enim poterant Egyptiis comedere cum Hebræis panem: quoniam pecus quod Egyptii colunt, Hebræi comedunt. Et discubuerunt coram eo, maior iuxta maiorem aetatem suam, & minor iuxta minoritatem suam: & admirati viri facti ad invicem. Et apposita sunt portiones ad faciem ejus portioneis: & major fuit portio Benjamin quintupliciter portionibus omnium: & biberunt & inebriati sunt cum eo.

27 Et salutavit eos, & ait: Nunquid est pax patri vestro seni, quem dixisti: nunquid adhuc vivit? Et dixit: Pax est servo tuo patri nostro, adhuc vivit: & incurvati sunt, & adoraverunt. Et levavit oculos suos, et vidit Benjamin fratrem suum, filii ioseph: & ait: Est hic frater vester minimus, quem dixisti mihi: & ait: Deus miseretur tui, fili mi. Et sedit ioseph, quia commota fuerant viscera eius super fratrem suum; et volebat flere: et ingressus est in concubulum cubiculi sui, & flevit ibi. Et lavit faciem suam, & egressus est: & confortatus est; & dixit: Ponite panem. Et posuerunt ei seorsum, & illis seorsum: & Egyptiis, qui cœdebant cum eo, seorsum; non enim poterant Egyptiis comedere cum Hebræis panem: quoniam pecus quod Egyptii colunt, Hebræi comedunt. Et discubuerunt coram eo, maior iuxta maiorem aetatem suam, & minor iuxta minoritatem suam: & admirati viri facti ad invicem. Et apposita sunt portiones ad faciem ejus portioneis: & major fuit portio Benjamin quintupliciter portionibus omnium: & biberunt & inebriati sunt cum eo.

27 salutavit quoque eos pacifice, & dicens: Nunquid pax est patri vestro, seni de quo loquebamini? & respondit: Pax est servo tuo patri nostro adhuc vivit: & dixit: Benedixisti tui viri ille à Deo, et incurvaverunt, et adoraverunt. Levavitque oculos suos, & vidit Benjamin fratrem suum, filii matris sue dilectique: ille est frater vester minimus, de quo loquebamini mihi? & dixit: Deus (c) miseretur tui, fili mi. Et sedit ioseph, quia commota fuerant viscera eius super fratrem suum, quare voluit in concubulum cubituli sui, & flevit ibi. Postquam lavit faciem suam, & egressus est, confortatusque est; et dixit: Apponite panem. Et apposuerunt illi feni, et eis feni: & Egyptiis vero qui feni comedebant: cum eo, seorsim apposuerunt: non possunt Egyptiis comedere panem cum Hebræis: hoc est enim abominatio Egyptiis. Et sederunt coram ioseph, primogenitus secundarius primogenituram suam, et junior secundum iuventutem suam, et mirabantur illi alter alterum. Apposuitque autem feni ferculum à facie eius ad eos: sed multipliciter ferculum Benjamin pro ferculis illorum omnium quintupliciter, & biberunt, & inebriati sunt cum eo.

27 Et accepit autem dispensatori domus suae, dicens: Imple faccos virorum frumento, quantum possunt portare: & pone argentum uniuscuiusque, in ore facci sui. Calicem autem meum argenteum ponas in ore facci minoris, & argenti emptionis suae fecit; iuxta verbum ioseph, quod locutus fuerat. Oratioque, mane, viri dimissi sunt, & afini sui. Illi egressi sunt de civitate, non longe aberant: & ioseph dixit dispensatori domus suae, Surge sequere post viros: & apprehendes eos, & dices eis: Quare reddidisti malum pro bono? Nonne hic calix erat, quo bibebat dominus meus? & ipse ioseph quærens quæsit eum: malam rem fecistis.

27 Et accepit autem dispensatori domus suae, dicens: Imple faccos virorum frumento, quantum possunt portare: & pone argentum uniuscuiusque, in ore facci sui. Calicem autem meum argenteum ponas in ore facci minoris, & argenti emptionis suae fecit; iuxta verbum ioseph, quod locutus fuerat. Oratioque, mane, viri dimissi sunt, & afini sui. Illi egressi sunt de civitate, non longe aberant: & ioseph dixit dispensatori domus suae, Surge sequere post viros: & apprehendes eos, & dices eis: Quare reddidisti malum pro bono? Nonne hic calix erat, quo bibebat dominus meus? & ipse ioseph quærens quæsit eum: malam rem fecistis.

27 Et accepit autem dispensatori domus suae, dicens: Imple faccos virorum frumento, quantum possunt portare: & pone argentum uniuscuiusque, in ore facci sui. Calicem autem meum argenteum ponas in ore facci minoris, & argenti emptionis suae fecit; iuxta verbum ioseph, quod locutus fuerat. Oratioque, mane, viri dimissi sunt, & afini sui. Illi egressi sunt de civitate, non longe aberant: & ioseph dixit dispensatori domus suae, Surge sequere post viros: & apprehendes eos, & dices eis: Quare reddidisti malum pro bono? Nonne hic calix erat, quo bibebat dominus meus? & ipse ioseph quærens quæsit eum: malam rem fecistis.

27 Et accepit autem eis qui erant super domum suam, dicens: Imple faccos istorum hominum cibarius quantum poterunt ferre, et pone argentum cuiusque in ore facci sui. Scythum vero meum, scythum argenteum ponas in ore facci minoris, et argenti emptionis eius scitque secundarius verbum quod dixerat ioseph. Mane illuxit, et homines illi dimissi sunt, et afini eorum. Illi egressi sunt ex urbe: nec longe aberant, cum ioseph dixit prefato domum suam, Surge sequere post viros istos, et apprehendes eos, dices eis: Quare reddidisti malum pro bono? Nonne ille est, qui bibit de domo meo? & in quo ipse audivit meum? & malum fecistis quod fecistis.

CAP. XLIV.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

VER. SAM.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

27 *فَسأَلَهُمْ عَنْ سَلَامِهِمْ* وقال هل بعد أبويكم الشيخ الذي ذكرتم حي * وهل هو سالم * قالوا
28 الآن عندك أبونا باق وهو سالم * وحرروا ويكفوا * ثم رفع عينييه وطر بنيامين أحاه ابن سلعاه
29 أمه * فقال أهدا أحوكم الأصغر الذي ذكرتموه لي * قالوا نعم * فقال الله يراف بك يا بني * ثم أسرع
30 يوسف مما حاجب رحمته علي أخيه وطلب ان يبكي * فدخل الي أخدر فبكا ثم * ثم غسل
31 وجهه وخرج وصرى * وقد سوا الطعام * ففكسوا له وحده ولهم وحدهم وللمصريين الذين باء كلون
32 معه وحدهم * لأن المصريين لا يستجرون ان ياء كلوا مع العبرانيين طعاما لأن طعامهم مكرور
33 عندهم * واجلسهم بين يديه * الدكر في مريسته * والأصغر في مريسته * وحبب القوم بعضهم
34 في بعض * وحمل ثلاث من بين يديه اليهم * فكانت ربه بنيامين أكبر من الأبراهيم
* الفصل الرابع والأربعون
* ثم أمر وكتبه * وقال له أملاء أوجيه القوم طعاما حسب ما يطبقون حملا * وصير فصه كل
1 رجل في وعائه * ويصير جامي جام الفصه في قم وعاء الأصغر مع فصه مريسه * فصنع كما أمر
2 به يوسف * فلما أضاء الصبح أطلق القوم وجههم * فهم قد خرجوا من العقيبه ولم يبعدوا
3 إذ قال يوسف لوكيله قم فأكلهم * فإذا أكلهم قل لهم لم كاهلتم على أكبر نالسن اليس هذا
4 الذي يسرب مولاي فبه * وهو إنما أمكنكم به * أسألتهم فما صنعتم *

27 Et interrogavit eos de incoluntate eorum, et dixit: Adhibete pater vester, inquit, de quo mentionem feceratis, virus est? & incoluntis vir est? Dixerunt: Adhuc servus tuus pater noster superest, est, & ipse sanus est: & profuerunt ei, & adoraverunt. Deinde elevavit oculos suos, et vidit Benjamin fratrem suum, filium matris suae dilectique: Numquid ille est frater vester minimus, de quo mentionem fecistis mihi? & dixit: Ita, ait, Deus miseretur tui, o fili mi. Deinde acceleravit ioseph, eo quod concitata esset misericordia sua super fratrem suum, et voluit flere: et ingressus est penitentiali, flevitque ibi. Deinde laus facie suam, et egressus est, et placidum se prebuit, et antulerunt cibum. Obtulitque autem ipse feni, et ipse feni, et Egyptiis qui comedebant cum eo, feni: quia Egyptiis non audent edere cum Hebræis cibum: hoc enim est abominabile eis apud illos. Et sederunt in gradu suo, et parum in gradu suo: et obliquerunt homines invicem. Et sublati sunt portiones de conspectu eius ad illos, eratque portio Benjamin copiosior portionibus eorum quintuplo: & biberunt cum eo quousque inebriaverunt.

27 Et interrogavit eos de incoluntate eorum, et dixit: Adhibete pater vester, inquit, de quo mentionem feceratis, virus est? & incoluntis vir est? Dixerunt: Adhuc servus tuus pater noster superest, est, & ipse sanus est: & profuerunt ei, & adoraverunt. Deinde elevavit oculos suos, et vidit Benjamin fratrem suum, filium matris suae dilectique: Numquid ille est frater vester minimus, de quo mentionem fecistis mihi? & dixit: Ita, ait, Deus miseretur tui, o fili mi. Deinde acceleravit ioseph, eo quod concitata esset misericordia sua super fratrem suum, et voluit flere: et ingressus est penitentiali, flevitque ibi. Deinde laus facie suam, et egressus est, et placidum se prebuit, et antulerunt cibum. Obtulitque autem ipse feni, et ipse feni, et Egyptiis qui comedebant cum eo, feni: quia Egyptiis non audent edere cum Hebræis cibum: hoc enim est abominabile eis apud illos. Et sederunt in gradu suo, et parum in gradu suo: et obliquerunt homines invicem. Et sublati sunt portiones de conspectu eius ad illos, eratque portio Benjamin copiosior portionibus eorum quintuplo: & biberunt cum eo quousque inebriaverunt.

27 Et interrogavit eos de incoluntate eorum, et dixit: Adhibete pater vester, inquit, de quo mentionem feceratis, virus est? & incoluntis vir est? Dixerunt: Adhuc servus tuus pater noster superest, est, & ipse sanus est: & profuerunt ei, & adoraverunt. Deinde elevavit oculos suos, et vidit Benjamin fratrem suum, filium matris suae dilectique: Numquid ille est frater vester minimus, de quo mentionem fecistis mihi? & dixit: Ita, ait, Deus miseretur tui, o fili mi. Deinde acceleravit ioseph, eo quod concitata esset misericordia sua super fratrem suum, et voluit flere: et ingressus est penitentiali, flevitque ibi. Deinde laus facie suam, et egressus est, et placidum se prebuit, et antulerunt cibum. Obtulitque autem ipse feni, et ipse feni, et Egyptiis qui comedebant cum eo, feni: quia Egyptiis non audent edere cum Hebræis cibum: hoc enim est abominabile eis apud illos. Et sederunt in gradu suo, et parum in gradu suo: et obliquerunt homines invicem. Et sublati sunt portiones de conspectu eius ad illos, eratque portio Benjamin copiosior portionibus eorum quintuplo: & biberunt cum eo quousque inebriaverunt.

Et accepit autem eis qui erant super domum suam, dicens: Imple vasa hominum cibo quantum possunt portare, et pone argentum cuiusque in ore vase sui. Et ponatur cratem meam, crater argenti, in ore vasis ioseph, cum argento ammonis suae: scitque senarius precipit ei ioseph. Cumque illuxisset mane, non dimissi homines et afinos eorum. Ipsi vero iam exierant et civitate, et nondum aberant, quando dixit ioseph euntibus suis, Surge sequere post viros istos, et apprehendes illos, dicens eis: Quare retrahistis pro bono malum? Nonne ille est, qui bibit de domo meo? & ipse quidem tenuit vos pro illis: peccatis illis in eo quod fecistis.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum ONKELOS.

6 וארבעתים ושלל עשרות ויתחמקו... 7 והאלון ואמר ליה למה ימלא... 8 רבנו כפתונא האלון חסל עבדה... 9 מלמעבר כפתונא חרין דאכסא... 10 די אשכחנא בפומ טועניא אחיבנא... 11 לק מארעא דכענו איכדון נעיל... 12 סביר רבונך מנין דקסר אומנין... 13 ררוב: די ישחבך עשה מעבדה... 14 ותקטיל ואף אחתה נדי לרבוני... 15 לעבדו ואמר אף כענו כפתונא... 16 כן הוא די ישחבך עמידה ויהי לי... 17 עבד אחיו חרין ופאין: ואחיא... 18 ואחיו נכר ית טועניא לארעא... 19 ופרחו נכר טועניא: וכלש כפא... 20 שר ובושרא שצי ואישחבך בליה... 21 כטועניא דבנימן: ובקנו לבושיה... 22 ורמו נכר על חסריה וחביל לקרנא... 23 ועל יהודה אחיה לביית ויספרוהו... 24 עד כענו חסן ונפלו קרבורי על... 25 ארעא ואמר לרון ויסר מה עבדא... 26 הדין די עברתון הלא ידעוון אר... 27 כדקא סבדק נכרא די כות: ואמ... 28 יהודה מה יעמר לרבוני מה נמל... 29 ומה נבי מן קנסו ואשחבך... 30 חבא עבדה דא אחתה עבדו... 31 לרבוני דא אחתה עבדו... 32 דאשחבך בליה: ניריה: ועמ... 33 חס לך מלמעבר דא נכרא די... 34 אשחבך בליה: ניריה: ויהי... 35 לך עבדו ואחיו סקו לשלם... 36 לוד דבוסון: וקניב רבני מלל... 37 יהודה ואמר כענו רבני מלל... 38 כענו עבדה פתונא קדם דמני... 39 ולי יתקף ריגון עבדה לך... 40 כפרעה כפא: רבני טא: ו... 41 עברוהו למסר האחיל לכוא אפל... 42 או אפא:

6 ארבעתים ושלל עשרות ויתחמקו... 7 והאלון ואמר ליה למה ימלא... 8 רבנו כפתונא האלון חסל עבדה... 9 מלמעבר כפתונא חרין דאכסא... 10 די אשכחנא בפומ טועניא אחיבנא... 11 לק מארעא דכענו איכדון נעיל... 12 סביר רבונך מנין דקסר אומנין... 13 ררוב: די ישחבך עשה מעבדה... 14 ותקטיל ואף אחתה נדי לרבוני... 15 לעבדו ואמר אף כענו כפתונא... 16 כן הוא די ישחבך עמידה ויהי לי... 17 עבד אחיו חרין ופאין: ואחיא... 18 ואחיו נכר ית טועניא לארעא... 19 ופרחו נכר טועניא: וכלש כפא... 20 שר ובושרא שצי ואישחבך בליה... 21 כטועניא דבנימן: ובקנו לבושיה... 22 ורמו נכר על חסריה וחביל לקרנא... 23 ועל יהודה אחיה לביית ויספרוהו... 24 עד כענו חסן ונפלו קרבורי על... 25 ארעא ואמר לרון ויסר מה עבדא... 26 הדין די עברתון הלא ידעוון אר... 27 כדקא סבדק נכרא די כות: ואמ... 28 יהודה מה יעמר לרבוני מה נמל... 29 ומה נבי מן קנסו ואשחבך... 30 חבא עבדה דא אחתה עבדו... 31 לרבוני דא אחתה עבדו... 32 דאשחבך בליה: ניריה: ועמ... 33 חס לך מלמעבר דא נכרא די... 34 אשחבך בליה: ניריה: ויהי... 35 לך עבדו ואחיו סקו לשלם... 36 לוד דבוסון: וקניב רבני מלל... 37 יהודה ואמר כענו רבני מלל... 38 כענו עבדה פתונא קדם דמני... 39 ולי יתקף ריגון עבדה לך... 40 כפרעה כפא: רבני טא: ו... 41 עברוהו למסר האחיל לכוא אפל... 42 או אפא:

Et affectus est eos, dixitque 6 illis verba ista. Et respondit 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus servi domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem? Et affectus est eos, dixitque 6 illis verba ista. Et respondit 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem?

VERSIO SAMARITANA.

6 ארבעתים ושלל עשרות ויתחמקו... 7 והאלון ואמר ליה למה ימלא... 8 רבנו כפתונא האלון חסל עבדה... 9 מלמעבר כפתונא חרין דאכסא... 10 די אשכחנא בפומ טועניא אחיבנא... 11 לק מארעא דכענו איכדון נעיל... 12 סביר רבונך מנין דקסר אומנין... 13 ררוב: די ישחבך עשה מעבדה... 14 ותקטיל ואף אחתה נדי לרבוני... 15 לעבדו ואמר אף כענו כפתונא... 16 כן הוא די ישחבך עמידה ויהי לי... 17 עבד אחיו חרין ופאין: ואחיא... 18 ואחיו נכר ית טועניא לארעא... 19 ופרחו נכר טועניא: וכלש כפא... 20 שר ובושרא שצי ואישחבך בליה... 21 כטועניא דבנימן: ובקנו לבושיה... 22 ורמו נכר על חסריה וחביל לקרנא... 23 ועל יהודה אחיה לביית ויספרוהו... 24 עד כענו חסן ונפלו קרבורי על... 25 ארעא ואמר לרון ויסר מה עבדא... 26 הדין די עברתון הלא ידעוון אר... 27 כדקא סבדק נכרא די כות: ואמ... 28 יהודה מה יעמר לרבוני מה נמל... 29 ומה נבי מן קנסו ואשחבך... 30 חבא עבדה דא אחתה עבדו... 31 לרבוני דא אחתה עבדו... 32 דאשחבך בליה: ניריה: ועמ... 33 חס לך מלמעבר דא נכרא די... 34 אשחבך בליה: ניריה: ויהי... 35 לך עבדו ואחיו סקו לשלם... 36 לוד דבוסון: וקניב רבני מלל... 37 יהודה ואמר כענו רבני מלל... 38 כענו עבדה פתונא קדם דמני... 39 ולי יתקף ריגון עבדה לך... 40 כפרעה כפא: רבני טא: ו... 41 עברוהו למסר האחיל לכוא אפל... 42 או אפא:

Et affectus est eos, dixitque 6 illis verba ista. Et respondit 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem?

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

6 فلكم قسم وكلهم بذلك * فقالوا له لا يعمل سيدي هذا القول * حاسا عبدك ان يصعدوا مني... 7 هذا الامر * هوذا افضه وجدناها في اوتار اوعيينا ردهاها عليك من بلد كنعان * فكيف نسوي... 8 من بيت مولك فسه اودهبا * من وجد معه من عبدك فليقبل * ونحن ايضا نكون... 9 لسدي عبدنا * قال الآن ما قلتم هو كذلك * من وجد معه كان لي عبدا * وانتم تكونون... 10 سرا * فاسرعوا لخط كل رجل وعباءه على الارض * وروح كل رجل وعباءه * فمسهها ويدا بالاكبر... 11 واسهبي الي الاضر * ووجد اجام في وعباءه بيناسن * حرووا بيناسم * واستال كل رجل وعباءه على... 12 وجعلوا الي العربية * فدخل يهودا واحويه الي بيت يوسف وهو رم * ووقعوا بين يديه... 13 على الارض * وقال لهم يوسف ما هذا الصنع الذي صنعتم * اما علمتم اننا نمكن رجل... 14 منبلي * قال يهودا ما نقول لسدي وما نسلّم به وياحج * الله اوقع عبدك بدنسهم * ها نحن... 15 عبدا لسدي * نحن ومن وجد اجام في يده * قال اما معاد من ان اصنع هذا الرجل الذي... 16 وجد اجام في يده هو يهودا * وانتم اصعدوا يسلم الي ابنكم * فقدم اليه يهودا... 17 وقال * يا سيدي اينلكم عبدك كلاما يحصن سدي ولا يستد عصبك على عبدك * كان... 18 سيدي ستال عبدا فانه * هل موجود لكم اب او اخ *
Et affectus est eis 6, & locutus est eis 6 haec. Dixerunt ei, Ne dicat dominus 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem?

Et affectus est eos, dixitque 6 illis verba ista. Et respondit 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem?

Et affectus est eos, dixitque 6 illis verba ista. Et respondit 7 meus hunc semenem; absit a servis tuis ut faciant inhiuicem domini. Et ecce argens: unum quod invenimus in ore faccora nostrorum; et iudicium ad te, de terra Chanaan: quomodo ergo furati effugimus de domo domini tui, vasa argentea aut vasa aurea? Apud quemcumque de servis tuis fuerit inventus scyphus, occidatur: nos quoque erimus domini nostri. Et dixit: Erit nunc iuxta sermones vestros. Ita est: apud quemcumque fuerit inventus, erit mihi servus; vos autem eritis innoxii. Et felicitaverunt, & deposuerunt unumquisque faccum suum in terra: & aperuit unumquisque, faccum suum. Et scrutatus est in maiore incepit, & in minore perfecit: & inventus est scyphus in sacco Benjamin. Et sciderunt velimenta sua: & oneraverunt unumquisque, asinum suum; & reversi sunt in civitatem. Et ingressus est Judas & fratres eius in domum Joseph, & ipse adhuc erat ibi: & corruerunt coram eo in terram. Dixitque eis Joseph, Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis, quod invelligans invelligaverit viri? Dicitur ego: Dixitque Judas, Quid dicemus domino meo? quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie Dei inventum est peccatum in servis tuis; ecce sumus servi domini meo, tam nos, quam ille in cuius manu inventus est scyphus. Et ait, Absit a me hoc facere: vir in cuius manu invenit? est scyphus erit mihi servus; vos autem ascedite in pace ad patrem vestrum. Et accessit ad eum Judas; & ait, Obsecro domine mi: loquatur nunc servus tuus verbi coram domino meo; & non ita fuerit furor tuus super servum tuum: quoniam talis est tu scilicet Pharaon. Dominus meus interrogavit servos suos, dicens: Num habetis patrem, aut fratrem?

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. Targum ONKELOS.

וַאֲמַרְנָה לְרַבְּבוֹנֵי אֵיךְ לֵאמֹר... וְאִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר... וְאִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר...

20 Et dixim⁹ Duo meo; Est nobis pater senex, & filii⁹ fenectus parvul⁹; frater autem ejus mortu⁹ est; & remansit solus ipse marri su⁹, & pater ejus dilexit eū. Et dixit⁹ seruis tuis; Deducite eū ad me: & ponā oculū meū sup eum. Dixim⁹q; Dño meo; Non potest puer relinquere patrē suū: si autē reliquerit patrem suum, morietur. Et dixit⁹ seruis tuis; Si non descenderit frater vester minim⁹ yobificum, non videaris ultrā faciē meam. Et factū est, cum ascendimus ad servum tuum patrem nostrū: narravimus ei verba domini mei. Dixitq; pater noster: Revertimini, emite nobis modicum frumenti. Et diximus; Non possumus descendere: si ierit frater noster minim⁹ nobificum, descendemus; quoniam non possumus videre faciē viri, si frater noster minim⁹ non ierit nobificum. Dixitq; nobis pater noster serv⁹ tuus; Vos scitis quia duos petus perit mihi uxor mea. Egredulq; est un⁹: a me; & dixi; Occisione occisus est: & non vidi eum usque in præsens. Et si tuleritis hunc à faciē meā, & acciderit ei mors: deducetis canitiem meam cum afflictione ad inferos. Et nunc cum venero ad servū tuū patrē meū, & puer non redierit nobificus, et anima ej⁹ est ei dilecta quasi anima sua. Cūque viderit quod puer non est nobificum, morietur: & deducet servi tui canitiē patris nostri servi tui cum moerore ad inferos. Serv⁹ enim tuus sponondit pro puero apud patrē meū, dicens: Si nō reduxero eū tibi, erog⁹ peccati reus in patrem meū onib⁹ dieb⁹. Et nunc, manebit obsecro serv⁹ tu⁹ pro puero, in servitute Dñi mei: & puer ascendat cū fratrib⁹ suis. Quomodo potero ascendere ad patrem meum, puer non existerit mecum? ne videam malum quod inveniet patrem meum.

20 וְאִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר... 21 אֵפֶי נֹבִיס פֶּאֶר סֵנֶס, & בְּנֵי פֶנֶסְטֵס פֶּרְוֵלִים... 22 גֵּנְוִיס יִפְסֵלֵס פֶּרְוֵלִים... 23 אִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר... 24 דִּיִּלֵּיִס אֲוֵסֵר סֵרְוִיס טִוּס... 25 אֵפֶי עֵי דִּפְסֵדֵרֵד אֲדֵי מֵ פֹסֵס... 26 מֵסֵס. אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 27 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 28 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 29 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 30 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 31 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 32 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 33 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 34 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס...

VERSIO SAMARITANA. 20 וְאִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר... 21 אֵפֶי נֹבִיס פֶּאֶר סֵנֶס, & בְּנֵי פֶנֶסְטֵס פֶּרְוֵלִים... 22 גֵּנְוִיס יִפְסֵלֵס פֶּרְוֵלִים... 23 אִשְׁחָאֵר הוּא בְּלַחְוֵי וְהוּא לְאִשְׁחָאֵר... 24 דִּיִּלֵּיִס אֲוֵסֵר סֵרְוִיס טִוּס... 25 אֵפֶי עֵי דִּפְסֵדֵרֵד אֲדֵי מֵ פֹסֵס... 26 מֵסֵס. אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 27 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 28 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 29 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 30 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 31 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 32 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 33 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס... 34 אֵס דִּיִּסְוִיס דִּיִּסְוִיס...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20 فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 21 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 22 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 23 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 24 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 25 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 26 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 27 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 28 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 29 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 30 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 31 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 32 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 33 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ... 34 وَحَدَهُ لَامَةً * وَابْنَهُ يَحِيَهُ * فَعَلِمْنَا لِسِدِّي لَنَا مَوْجُودَ آبِ سَجْمِ كَيْسٍ * وَابْنِ سَيَكُوْحَةِ صَعْبٍ * وَأَحْوَهُ قَدِ مَاتَ * فَبَعِي هُوَ...

20 Diximus dominae meae, Est mihi pater senex, & filii⁹ fenectus parvulus, & frater ejus mortuus est, & remansit ipse solus maritus meus, & pater ejus amat eum. Dixit⁹q; seruis tuis, Adducite eum ad me, ponam oculos meos in eo. Dixim⁹q; domino meo, Non potest puer delinquere patrem suum, si fuerit delinquit eum, morietur. Dixit⁹q; seruis tuis, Nisi descenderit frater vester minim⁹ nobificum, non revelabimus videre faciē meam. Cūque ascendimus ad servum tuum patrem nostrum, narravimus ei sermōnem domini nostri. Et dicit⁹ nobis pater noster, Redite, & emite nobis parum cibi. Diximus, Non possumus descendere, nisi frater noster minim⁹ nobificum, descendemus; quoniam non possumus videre faciē viri, si frater noster minim⁹ non fuerit nobificum. Dixit⁹q; seruis tuis, Vos scitis quomodo convingerem meam genitricem, nisi duos filios. Extraxi pedes meos in mare, & dixi; Fortē jam praedixi factus es, nec vidi eum hucusq;. Quod si tuleritis hunc etiam ad me, & evenierit ei mors, descendere facietis canitiem meam malo ad pulverem. Et modo enim pervenerit familia servi tui ad patrem meum, & puer non fuerit nobificum, & quis anima pendens sit ab anima ipsius. Cūq; viderit puerum non esse nobificum, morietur, & descendere facietis famulatus tui, canitiem servi tui patris nostri cum dolore ad pulverem. Et factus quod servus tuus sponondit pro puero, patrem meo, dicens; Nisi adduxero eum ad te, & stetero cum ante te, ero delinquens in patrem meum tonitruusque temporis. Sed ecce ego nunc famulus tuus loco pueri mutatus sum dominus meo, & ascendit puer cum fratrib⁹ suis. Quomodo ego cogito quomodo ascendam ad patrem meum, cum puer non sit mecum? & videro oculis meis tribulationem quae eveniet tibi.

20 Diximus dominae meae, Est mihi pater senex, & filii⁹ fenectus parvulus, & frater ejus mortuus est, & remansit ipse solus maritus meus, & pater ejus amat eum. Dixit⁹q; seruis tuis, Adducite eum ad me, ponam oculos meos in eo. Dixim⁹q; domino meo, Non potest puer delinquere patrem suum, si fuerit delinquit eum, morietur. Dixit⁹q; seruis tuis, Nisi descenderit frater vester minim⁹ nobificum, non revelabimus videre faciē meam. Cūque ascendimus ad servum tuum patrem nostrum, narravimus ei sermōnem domini nostri. Et dicit⁹ nobis pater noster, Redite, & emite nobis parum cibi. Diximus, Non possumus descendere, nisi frater noster minim⁹ nobificum, descendemus; quoniam non possumus videre faciē viri, si frater noster minim⁹ non fuerit nobificum. Dixit⁹q; seruis tuis, Vos scitis quomodo convingerem meam genitricem, nisi duos filios. Extraxi pedes meos in mare, & dixi; Fortē jam praedixi factus es, nec vidi eum hucusq;. Quod si tuleritis hunc etiam ad me, & evenierit ei mors, descendere facietis canitiem meam malo ad pulverem. Et modo enim pervenerit familia servi tui ad patrem meum, & puer non fuerit nobificum, & quis anima pendens sit ab anima ipsius. Cūq; viderit puerum non esse nobificum, morietur, & descendere facietis famulatus tui, canitiem servi tui patris nostri cum dolore ad pulverem. Et factus quod servus tuus sponondit pro puero, patrem meo, dicens; Nisi adduxero eum ad te, & stetero cum ante te, ero delinquens in patrem meum tonitruusque temporis. Sed ecce ego nunc famulus tuus loco pueri mutatus sum dominus meo, & ascendit puer cum fratrib⁹ suis. Quomodo ego cogito quomodo ascendam ad patrem meum, cum puer non sit mecum? & videro oculis meis tribulationem quae eveniet tibi.

20 Diximus dominae meae, Est mihi pater senex, & filii⁹ fenectus parvulus, & frater ejus mortuus est, & remansit ipse solus maritus meus, & pater ejus amat eum. Dixit⁹q; seruis tuis, Adducite eum ad me, ponam oculos meos in eo. Dixim⁹q; domino meo, Non potest puer delinquere patrem suum, si fuerit delinquit eum, morietur. Dixit⁹q; seruis tuis, Nisi descenderit frater vester minim⁹ nobificum, non revelabimus videre faciē meam. Cūque ascendimus ad servum tuum patrem nostrum, narravimus ei sermōnem domini nostri. Et dicit⁹ nobis pater noster, Redite, & emite nobis parum cibi. Diximus, Non possumus descendere, nisi frater noster minim⁹ nobificum, descendemus; quoniam non possumus videre faciē viri, si frater noster minim⁹ non fuerit nobificum. Dixit⁹q; seruis tuis, Vos scitis quomodo convingerem meam genitricem, nisi duos filios. Extraxi pedes meos in mare, & dixi; Fortē jam praedixi factus es, nec vidi eum hucusq;. Quod si tuleritis hunc etiam ad me, & evenierit ei mors, descendere facietis canitiem meam malo ad pulverem. Et modo enim pervenerit familia servi tui ad patrem meum, & puer non fuerit nobificum, & quis anima pendens sit ab anima ipsius. Cūq; viderit puerum non esse nobificum, morietur, & descendere facietis famulatus tui, canitiem servi tui patris nostri cum dolore ad pulverem. Et factus quod servus tuus sponondit pro puero, patrem meo, dicens; Nisi adduxero eum ad te, & stetero cum ante te, ero delinquens in patrem meum tonitruusque temporis. Sed ecce ego nunc famulus tuus loco pueri mutatus sum dominus meo, & ascendit puer cum fratrib⁹ suis. Quomodo ego cogito quomodo ascendam ad patrem meum, cum puer non sit mecum? & videro oculis meis tribulationem quae eveniet tibi.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. TARGUM ONKELOS.

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

14 Et ruit sup cervicé Benjamin fratris sui, & flevit: Benjamin quooq; flevit sup cervicé ej'. Et oscula' est omnes fratres suos, & flevit sup eos: & postea locuti sunt fratres ejus cum eo. Et ruit audir' est in domo Pharaonis, dicendo, Venerunt fratres Joseph: placuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorú ejus. Dixitq; Pharao ad Joseph, Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate jumenta vestra; & ite & afferte in terram Chanáá. Et tollite parre vestrá, & homines dom' vestrá, & venite ad me: & dabo vobis optima' terrá Egypti; et comedetis bona terrá. Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terrá Egypti cur' familie vestre et uxori- bus vestris, & tollite patrē vestrú, & venite. Et oculi' vester non parcat sup fellestili vestre: quoniam optima toti' terræ Egypti vestra erunt. Feceruntq; ita filii Israél; et dedit eis Joseph plaustra, secundú præcep- tum Pharaonis: et dedit eis ci- baria in viá. Unicuiq; omniú dedit stolas, ut induerentur: Benjamin quooq; dedit trec- tos flosos argenteos, & quinq; stolas in dumentis. Patri quooq; suo similiter misit, decem an- nos oneratos bonis Egypti: et decem afinas portantes fru- tumentum, & panes et cibaria patri suo, in viá. Et misit fra- tres suos, et abierunt: et dixit eis: Non contédatis in viá. Et ascendérunt de Egypto: et venerunt in terram Chanáá, ad Jacob patrē suú. Et narra- verunt ei, dicentes, Adhuc Jo- seph vivit; et quod domina- tur in universa terrá Egypti: Et erant verba hæc vacillan- tia in corde suo; quoniam non credebat eis. Et locuti sunt cum eo omnia verba Jo- seph, que locutus fuerat cum eis: & vidit plaustra que mi- serat Joseph, ut portarent eum: & requievit Spiritus sanctus super Jacob patrē suum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 Et ruit sup cervicé Benjamin fratris sui, & flevit: Benjamin quooq; flevit sup cervicé ej'. Et oscula' est omnes fratres suos, & flevit sup eos: & postea locuti sunt fratres ejus cum eo. Et ruit audir' est in domo Pharaonis, dicendo, Venerunt fratres Joseph: placuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorú ejus. Dixitq; Pharao ad Joseph, Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate jumenta vestra; & ite & afferte in terram Chanáá. Et tollite parre vestrá, & homines dom' vestrá, & venite ad me: & dabo vobis optima' terrá Egypti; et comedetis bona terrá. Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terrá Egypti cur' familie vestre et uxori- bus vestris, & tollite patrē vestrú, & venite. Et oculi' vester non parcat sup fellestili vestre: quoniam optima toti' terræ Egypti vestra erunt. Feceruntq; ita filii Israél; et dedit eis Joseph plaustra, secundú præcep- tum Pharaonis: et dedit eis ci- baria in viá. Unicuiq; omniú dedit stolas, ut induerentur: Benjamin quooq; dedit trec- tos flosos argenteos, & quinq; stolas in dumentis. Patri quooq; suo similiter misit, decem an- nos oneratos bonis Egypti: et decem afinas portantes fru- tumentum, & panes et cibaria patri suo, in viá. Et misit fra- tres suos, et abierunt: et dixit eis: Non contédatis in viá. Et ascendérunt de Egypto: et venerunt in terram Chanáá, ad Jacob patrē suú. Et narra- verunt ei, dicentes, Adhuc Jo- seph vivit; et quod domina- tur in universa terrá Egypti: Et erant verba hæc vacillan- tia in corde suo; quoniam non credebat eis. Et locuti sunt cum eo omnia verba Jo- seph, que locutus fuerat cum eis: & vidit plaustra que mi- serat Joseph, ut portarent eum: & requievit Spiritus sanctus super Jacob patrē suum.

Deinde cecidit super collum Benjamin fr. ris sui, & flevit. & Benjamin flevit etiam super collum ejus. Et osculatus est omnes fratres suos, & flevit cum eis. Et postea locuti sunt cum eo. Et dixit ei vox ad Pharaonem, et dixit illi: Venerunt fratres Joseph. Placuit autem ei illi, & viris illi. Dicitur et n. Et dixit Pharaon ad Joseph, Dic fratribus tuis. Facite rem vestram, onerate jumenta vestra, & ibi. & redite et in terram Chanana. Imponite plaustra patrum vestrorum, & fam. lam v. vestram, & peducite eos ad me, & vobiscum vobis jumenta vestra, & homines domus vestrae: & comeditis quod optimum est in ea. Et ibi quidem iudicatur vobis de regione Egypti plaustra pro parvulis vestris, & mulieribus vestris: & imponite patrem vestrum, & venite. Et oculi vestri non miseratione moveantur de inestibus vestris, quoniam facilius regionis Egypti, vestra est. Fecerunt igitur sic filii Israel: deditque eis Joseph plaustra de mandato Pharaonis, & vitaticum pro itinere. Et dedit eis illud vivo ex ipsi vestrum pretio: deditque Benjamin octena as drachmas, et quinque vestes pretiosas. Et misit patri suo decem afinas onustas optimis quibuslibet rebus Egypti, et decem afinas onustas frum- to, & cibo, atque alimentis, parti suo pro itinere. Dande misit fratres suos, & ait illis: Ne vixerim in via. Et ascendere vult ex Egypto, vicerunt in regionem Chananaan ad Jacob patrem suum. Et dedit multaverunt ei, ac dixerunt. Adhuc Joseph superest est: quoniam est presens in universa regione Egypti: hanc illi aule cor ejus, nec fidem prebuit eis. Preterea narraverunt ei omnes sermones Josephi quos locutus fuerat ad eos, viditque curus quos miserat ad vehendum illum: quapropter requirit spiritus Jacob patris eorum.

14 Tom cecidit super collum Benjamin fratris sui, & flevit: quooq; flevit quooque super collum ejus. Et osculatus est omnes fratres suos, & flevit sup eos: & postea locuti sunt fratres ejus cum eo. Et ruit audir' est in domo Pharaonis, dicendo: Venerunt fratres Joseph: placuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorú ejus. Dixitq; Pharaon ad Joseph, Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate jumenta vestra; & ite & afferte in terram Chanáá. Et tollite parre vestrá, & homines dom' vestrá, & venite ad me: & dabo vobis optima' terrá Egypti; et comedetis bona terrá. Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terrá Egypti cur' familie vestre et uxori- bus vestris, & tollite patrē vestrú, & venite. Et oculi' vester non parcat sup fellestili vestre: quoniam optima toti' terræ Egypti vestra erunt. Feceruntq; ita filii Israél; et dedit eis Joseph plaustra, secundú præcep- tum Pharaonis: et dedit eis ci- baria in viá. Unicuiq; omniú dedit stolas, ut induerentur: Benjamin quooq; dedit trec- tos flosos argenteos, & quinq; stolas in dumentis. Patri quooq; suo similiter misit, decem an- nos oneratos bonis Egypti: et decem afinas portantes fru- tumentum, & panes et cibaria patri suo, in viá. Et misit fra- tres suos, et abierunt: et dixit eis: Non contédatis in viá. Et ascendérunt de Egypto: et venerunt in terram Chanáá, ad Jacob patrē suú. Et narra- verunt ei, dicentes, Adhuc Jo- seph vivit; et quod domina- tur in universa terrá Egypti: Et erant verba hæc vacillan- tia in corde suo; quoniam non credebat eis. Et locuti sunt cum eo omnia verba Jo- seph, que locutus fuerat cum eis: & vidit plaustra que mi- serat Joseph, ut portarent eum: & requievit Spiritus sanctus super Jacob patrē suum.

14 Et ruit sup cervicé Benjamin fratris sui, & flevit: Benjamin quooq; flevit sup cervicé ej'. Et oscula' est omnes fratres suos, & flevit sup eos: & postea locuti sunt fratres ejus cum eo. Et ruit audir' est in domo Pharaonis, dicendo, Venerunt fratres Joseph: placuit in oculis Pharaonis, & in oculis servorú ejus. Dixitq; Pharao ad Joseph, Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate jumenta vestra; & ite & afferte in terram Chanáá. Et tollite parre vestrá, & homines dom' vestrá, & venite ad me: & dabo vobis optima' terrá Egypti; et comedetis bona terrá. Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terrá Egypti cur' familie vestre et uxori- bus vestris, & tollite patrē vestrú, & venite. Et oculi' vester non parcat sup fellestili vestre: quoniam optima toti' terræ Egypti vestra erunt. Feceruntq; ita filii Israél; et dedit eis Joseph plaustra, secundú præcep- tum Pharaonis: et dedit eis ci- baria in viá. Unicuiq; omniú dedit stolas, ut induerentur: Benjamin quooq; dedit trec- tos flosos argenteos, & quinq; stolas in dumentis. Patri quooq; suo similiter misit, decem an- nos oneratos bonis Egypti: et decem afinas portantes fru- tumentum, & panes et cibaria patri suo, in viá. Et misit fra- tres suos, et abierunt: et dixit eis: Non contédatis in viá. Et ascendérunt de Egypto: et venerunt in terram Chanáá, ad Jacob patrē suú. Et narra- verunt ei, dicentes, Adhuc Jo- seph vivit; et quod domina- tur in universa terrá Egypti: Et erant verba hæc vacillan- tia in corde suo; quoniam non credebat eis. Et locuti sunt cum eo omnia verba Jo- seph, que locutus fuerat cum eis: & vidit plaustra que mi- serat Joseph, ut portarent eum: & requievit Spiritus sanctus super Jacob patrē suum.

14 Tom cecidit super collum Benjamin fratris sui, & flevit: quooq; flevit quooque super collum ejus. Et osculatus est omnes fratres suos, & flevit cum eis. Et postea locuti sunt cum eo. Et dixit ei vox ad Pharaonem, et dixit illi: Venerunt fratres Joseph. Placuit autem ei illi, & viris illi. Dicitur et n. Et dixit Pharaon ad Joseph, Dic fratribus tuis. Facite rem vestram, onerate jumenta vestra, & ibi. & redite et in terram Chanana. Imponite plaustra patrum vestrorum, & fam. lam v. vestram, & peducite eos ad me, & vobiscum vobis jumenta vestra, & homines domus vestrae: & comeditis quod optimum est in ea. Et ibi quidem iudicatur vobis de regione Egypti plaustra pro parvulis vestris, & mulieribus vestris: & imponite patrem vestrum, & venite. Et oculi vestri non miseratione moveantur de inestibus vestris, quoniam facilius regionis Egypti, vestra est. Fecerunt igitur sic filii Israel: deditque eis Joseph plaustra de mandato Pharaonis, & vitaticum pro itinere. Et dedit eis illud vivo ex ipsi vestrum pretio: deditque Benjamin octena as drachmas, et quinque vestes pretiosas. Et misit patri suo decem afinas onustas optimis quibuslibet rebus Egypti, et decem afinas onustas frum- to, & cibo, atque alimentis, parti suo pro itinere. Dande misit fratres suos, & ait illis: Ne vixerim in via. Et ascendere vult ex Egypto, vicerunt in regionem Chananaan ad Jacob patrem suum. Et dedit multaverunt ei, ac dixerunt. Adhuc Joseph superest est: quoniam est presens in universa regione Egypti: hanc illi aule cor ejus, nec fidem prebuit eis. Preterea narraverunt ei omnes sermones Josephi quos locutus fuerat ad eos, viditque curus quos miserat ad vehendum illum: quapropter requirit spiritus Jacob patris eorum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

28 Dixitque Israel: Magnū gaudium est mihi, Joseph filio meo adiuu vivente: Vadam & videbo cum, antequam moriar.

Et dixit Israel, Sufficiens est meus adiuu filius meus Joseph, ibi, videbo cum antequam moriar.

CAP. XLVI.

VERSIO SAMARITANA.

1 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 2 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 3 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 4 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 5 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 6 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 7 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 8 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 9 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 10 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 11 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 12 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 13 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם... 14 ונטל ישראל וכל בניו וכל נשותיהם ואת כל בניו ואת כל נשותיהם...

28 Dixitque Israel: Magnū gaudium est mihi, Joseph filio meo adiuu vivente: Vadam & videbo cum, antequam moriar. 29 Et adduxerunt quoque peiora eorum, & substantiam quam acquirētur in terrā Chananae, & venerunt in Ægyptum: Jacob, & omnes filii sui cum eo. 30 Tam filii sui, quam filii filiorum suorum cum eo, filias quoque suas, & filias filiorum suorum, & omnem progeniem suam, adduxit secum in Ægyptum. 31 Et hæc sunt nomina filiorum Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, Jacob & filii eius: Primogenitus Jacob, Ruben. Filii autem Ruben, Enoch, & Phallu, Efron & Charimi. Et filii Simeon, Jemuel & Jamin, & Ahod, & Jaichin & Sacher: & Saul filius Chanaanitidis. Filii autē Levi, Gerfon, & Caath, & Merari. Filii autem Judah, Her & Onan, & Sela, & Phares & Zara: mortuique sunt Her & Onan in terrā Chananae; Filii autem Phares fuerunt Efron & Anul. Et filii Iachar, Thola & Phua, & Job & Semeron. Filii autem Zabulon, Sared & Helon, & Jaleel.

1 Et profectus est Israel, & omnes qui cum eo: & venit in Bersabee: & immolavit ibi victimas Deo patris sui Isaac. Atque dicit, Et dicit, Et dicit, Ego sum fortissimus Deus patris tui: ne timeas descendere in Ægyptum; quoniam in gentem magnam ponam te ibi. Ego descendam tecum in Ægyptum; ego quoque ascenderem te faciam: & Joseph ponet manum suam super oculos tuos. Et surrexit Jacob de Bersabee: et tulerunt filii Israel Jacob patrem suum, & familiam eorum, & uxores eorum, in plaustris quæ misit Pharao ut portarent eum. 2 Adduxerunt quoque peiora eorum, & substantiam quam acquirētur in terrā Chananae, & venerunt in Ægyptum: Jacob, & omnes filii sui cum eo. 3 Tam filii sui, quam filii filiorum suorum cum eo, filias quoque suas, & filias filiorum suorum, & omnem progeniem suam, adduxit secum in Ægyptum. 4 Et hæc sunt nomina filiorum Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum, Jacob & filii eius: Primogenitus Jacob, Ruben. Filii autem Ruben, Enoch, & Phallu, Efron & Charimi. Et filii Simeon, Jemuel & Jamin, & Ahod, & Jaichin & Sacher: & Saul filius Chanaanitidis. Filii autē Levi, Gerfon, & Caath, & Merari. Filii autem Judah, Her & Onan, & Sela, & Phares & Zara: mortuique sunt Her & Onan in terrā Chananae; Filii autem Phares fuerunt Efron & Anul. Et filii Iachar, Thola & Phua, & Job & Semeron. Filii autem Zabulon, Sared & Helon, & Jaleel.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

28 وقال حسي ان يوسى ابني بعد باق امصي واراه قبل ان اموت * الفصل السادس والاربعون * فوجل اسرائيل وجميع من له حي جاء الي بئر سبع * فذبح ذبايح لاله ابيه اسكف * فقال الله له في رؤيا الليل يا يعقوب يا يعقوب قال لبيك * قال انا الله اله ابيك لا تخف من اكدود الي مصر فاني اصديق مدك ثم امه عظمه * انا اتزل معك * وانا اصعدك * وياوسى يعمصك * فقام يعقوب من بئر سبع * وحملوا بني اسرائيل اباهم واطعالهم وساعهم على العجول التي بعث لها فروع لجملة * واحلوا ماسيسهم وسرحهم الذئب ملكود في بلد كنعان * وجاءوا الي مصر * وجميع نسله معه * بنود وبنود بنده وبنات وبنات بنده وسائر نسله جاء بهم معه الي مصر * وهذه اسماء اسرائيل الذاحلين الي مصر دخل يعقوب وبنود * يكن رامين * وبنود رامين حنوح وقلو وحصرون وصرمي * وبنو سمعون يمواسيل واميين واهود وياحسن وصوفر * وساول بن الكنعانية * وبنو ليوبي جبرسون ومهاب وصران * وبنو يهوذا عبر طوران وسبك * وقارص قذرايح * وبنات عبر واران في بلد كنعان * وكان بنو قارص حصرون وحامول * وبنو يساحار بولاع وفواء وصرمون * وبنو بنولون سارو وليلون ويكليل

Et dixit, Sufficiens mihi quod Joseph filius meus adiuu superites est: vadam, & videbo cum antequam moriar.

CAP. XLVI.

Et profectus est Israel, & omnes qui cum eo: & venit ad Birsabee: & immolavit ibi victimas Deo patris sui Isaac. Atque dicit, Et dicit, Ego sum fortissimus Deus patris tui: ne timeas descendere in Ægyptum: quoniam in gentem magnam ponam te ibi. Ego descendam tecum, & ego extraham te, & Joseph claudet oculos tuos. Surrexit ergo Jacob de Birsabee, & imposuerunt filii Israel patrem suum, & parantes suas, & mulieres suas plaustris quæ miserat Pharao ad vehendos illos. Et tulerunt nomina sua et suppellectilem suam, quam possederant in regione Chananae, & venerunt in Ægyptum, omnesque progenies eius cum eo. Filii eius, & filii filiorum eius, & filie eius, ac filie filiorum eius, totamque progeniem suam adduxit secum in Ægyptum. Et hæc nomina filiorum Israel ingressi sunt in Ægyptum. Ingressus est Jacob, & filii eius: Primogenitus eius, Ruben. Et filii Ruben, Chonuch, & Falon, & Hefson, & Charimi. Et filii Simeon, Jemuel, & Jamin, & Ahod, & Jaichin, & Sacher, & Saul filius Chanaanæ. Et filii Levi, Gerfon, & Caath, & Merari. Et filii Judæ, Her, & Onan, & Sela, & Phares, & Zara: & Phares & Zara mortui sunt in terra Chananae. Et filii Phares, Efron, & Anul, & Iachar, Thola, & Phua, & Job, & Semeron. Et filii Zabulon, Sared, & Helon, & Jaleel.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

15 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
16 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
17 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
18 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
19 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
20 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
21 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
22 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
23 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
24 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
25 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
26 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
27 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
28 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
29 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
30 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו

15 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
16 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
17 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
18 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
19 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
20 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
21 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
22 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
23 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
24 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
25 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
26 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
27 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
28 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
29 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit
30 Ipsi sunt filii Lie, quos peperit

15 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
16 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
17 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
18 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
19 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
20 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
21 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
22 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
23 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
24 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
25 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
26 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
27 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
28 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
29 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
30 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו

15 Hi sunt filii Lie quos peperit
16 Hi sunt filii Lie quos peperit
17 Hi sunt filii Lie quos peperit
18 Hi sunt filii Lie quos peperit
19 Hi sunt filii Lie quos peperit
20 Hi sunt filii Lie quos peperit
21 Hi sunt filii Lie quos peperit
22 Hi sunt filii Lie quos peperit
23 Hi sunt filii Lie quos peperit
24 Hi sunt filii Lie quos peperit
25 Hi sunt filii Lie quos peperit
26 Hi sunt filii Lie quos peperit
27 Hi sunt filii Lie quos peperit
28 Hi sunt filii Lie quos peperit
29 Hi sunt filii Lie quos peperit
30 Hi sunt filii Lie quos peperit

VERSIO SAMARITANA.

15 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
16 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
17 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
18 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
19 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
20 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
21 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
22 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
23 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
24 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
25 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
26 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
27 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
28 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
29 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו
30 ואלו בניו ילידו ליעקב בנפשו

15 Hi sunt filii Lie, quos peperit
16 Hi sunt filii Lie, quos peperit
17 Hi sunt filii Lie, quos peperit
18 Hi sunt filii Lie, quos peperit
19 Hi sunt filii Lie, quos peperit
20 Hi sunt filii Lie, quos peperit
21 Hi sunt filii Lie, quos peperit
22 Hi sunt filii Lie, quos peperit
23 Hi sunt filii Lie, quos peperit
24 Hi sunt filii Lie, quos peperit
25 Hi sunt filii Lie, quos peperit
26 Hi sunt filii Lie, quos peperit
27 Hi sunt filii Lie, quos peperit
28 Hi sunt filii Lie, quos peperit
29 Hi sunt filii Lie, quos peperit
30 Hi sunt filii Lie, quos peperit

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 هؤلاء بنو ليا الذين ولدتهم ليعقوب في قدان ارم ودينا ابنه * جمعهم ثلثة وولدون ثلثا
16 وولدوا عاد صعيون ويحيى وسوحي واصبون وعديري وارووف واراييلي * وولدوا اسيريما ويسول
17 ويسوي وبريعا وسارح احهم * وولدوا بريعا حابر ولدكيايل * هؤلاء بنو رافا التي اعطاها لابان لليا
18 ابنته * جميع ما ولدت ليعقوب ستم عس ثلثا * وولدوا راحيل يوسى وييامين * وولد ليعقوب
19 في بلد مصر من ولدت له اسات ابنه فوطيفع امام افن * وولدوا رافيم * وولدوا ييامين بالبع
20 واخر واسيدل وحيدر واعمان واخي ورفن معتم وعصم وايد * هؤلاء بنو راحيل الذين ولدوا
21 ليعقوب * جميعهم اربعه عس ثلثا * وابن دان حوسلم * وولدوا يديايل ويوسى ويبيص
22 ولسلم * هؤلاء بنو بلها التي اعطاها لابان لراحيل ابنته * جميع من ولدته ليعقوب سبعة اوس
23 * جميع النعوس اجابيه من آل يعقوب الي مصر من حج من صلبه * وولدوا سوي يسوسه
24 ستم وولدون ثلثا * ويوسى وابناه الذين ولدوا له مصر وهما نهمان * جمله النعوس التي دخلت
25 من آل يعقوب الي مصر سبعون * ثم بعث نيمودا بين يديه الي يوسى ليذله على بلك سدي
26 ثم جاول اليه * واسرح يوسى دابته وصعد ليبلغني اسرايل اياه الي السديس * فلما طهره لانه انكب
27 على عينه وبنكي عليه * وقال له اموت الان بعد ما رايتك * وبعثت اباك بعد باق
28

15 Hi sunt filii Lie, quos peperit
16 Hi sunt filii Lie, quos peperit
17 Hi sunt filii Lie, quos peperit
18 Hi sunt filii Lie, quos peperit
19 Hi sunt filii Lie, quos peperit
20 Hi sunt filii Lie, quos peperit
21 Hi sunt filii Lie, quos peperit
22 Hi sunt filii Lie, quos peperit
23 Hi sunt filii Lie, quos peperit
24 Hi sunt filii Lie, quos peperit
25 Hi sunt filii Lie, quos peperit
26 Hi sunt filii Lie, quos peperit
27 Hi sunt filii Lie, quos peperit
28 Hi sunt filii Lie, quos peperit
29 Hi sunt filii Lie, quos peperit
30 Hi sunt filii Lie, quos peperit

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.
הַרְגוּם אֲנֹכְלוֹס

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

10 Benedixitq; Jacob Pharaoni: et egressus est a facie Pharaonis. Et collocavit Joseph patrem suum...

10 בְּנִדְבִיחָהּ יַעֲקֹב פְּרָעֹה וַיֵּצֵא מִפְּנֵי פְּרָעֹה וַיִּסְּקֵהוּ יוֹסֵף אֶת אָבוֹת הָאֲבוֹתָיו וַיִּסְּקֵהוּ יוֹסֵף אֶת אָבוֹת הָאֲבוֹתָיו...

VERSIO SAMARITANA.

10 בְּנִדְבִיחָהּ יַעֲקֹב פְּרָעֹה וַיֵּצֵא מִפְּנֵי פְּרָעֹה וַיִּסְּקֵהוּ יוֹסֵף אֶת אָבוֹת הָאֲבוֹתָיו...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 ثم دعا له وخرج من بين يديه * واسكن يوسف ابا واحويه * واعطاهم
11 حوتا في بلد مصر في اجوع موضح منه * وفي بلد عين شمس * كما امر فرعون * وان يوسف
12 ابا واحويه وسائر اهله طعاما فكل قدر اطعمهم * وطعام ليس في جميع البلد من اسناد اجوع
13 حدا * حي اصل اهل بلد مصر وبلد الشام من اجوع * فجمع يوسف جميع الورق الذي كان
14 موجودا في بلد مصر وفي بلد الشام * بالمدن التي كانوا يمارونها * واحدا له ابي بيت مال فرعون
15 حي في الورق من بلد مصر ومن بلد الشام * وجاء المصريون ابي يوسف قائدين * اعطيا
16 طعاما لبلد مود حدا * لان الورق قد في * قال لهم يوسف ها هو ما سيديكم اعطكم
17 ما سيديكم اذ في الورق * فاعوه ما سيديكم فاعطاهم طعاما تاكيل وتغذية العدم والبقير
18 والتكمير * وجعلهم بالطعام تلك السنة * فلما فويت تلك السنة جاف في السنة الثانية وقالوا
19 له لا نمك سيدنا ان الورق قد في * والمواشي من الهياكل عند سيدنا * ولم يبق بين يديه
20 الا ابداننا وارصوا * فلم يموت كحصرنا كمن وارصوا * اسدينا كمن وارصنا الطعام * حي نصر
عبد الفرعون * وارصوا ملكا له * واعطنا حيا كحياه ولا عمت ولا حبل الارض * فاسري يوسف
جميع اراضي المصريين لفرعون * لانهم باعوا كل رجل منهم صعيده * مما اسند اجوع
علمهم * فصارت الصياح لفرعون *

Deinde deprecatus est ei, & egressus est eo confectus eius. Et habitavit sicut Joseph in patriam suam & fratres suos, & dedit eis possessionem in regione Aegypti, in optato loco ipsius, & ipsa est regio Aïn Sencer, sicut praecepit Pharaon. Et providit Ioseph patri suo, & fratribus suis, & reliquis dominis suis sibi, iuxta numerum parvulorum eorum. Et cibos non erat in omni regione, pro abundantia famae maxima, ita ut in paupertate redigerentur incolae regionis Aegypti, & regionis Syriae praesenti. Cum autem Ioseph omnem pecuniam quae inveniebatur in regione Aegypti, & in regione Syriae, pro ratione quam emebant, & invenisset eam in egyptum Pharaonis. Haec est consumpta est sicut pecunia in regione Aegypti, & in regione Syriae. Venientesque ad Ioseph dicentes, Da nobis cibum ne moriamur coram te, quia pecunia iam consumpta est. At illis Ioseph, Adducite armenta vestra, vendam vobis pro armentis vestris, cum consumpta sit pecunia. Adduxeruntque ad Ioseph eum armenta sua, & dedit eis cibum pro equis, & pro armentis ovium, & boum, & aliorum, & compensavit illos cibo in anno illo. Cumque fuisset annus ille, venerunt ad eum anno secundo, & dixerunt ei: Non celavimus dominum nostrum quod pecunia iam consumpta sit, & armenta iumentorum apud dominum nostrum sunt, nec manerit in confectis ejus quae corpora nostra, & terra nostra. Ad quid moriamur in presentia tua nos, & terra nostra? Emec nos & terras nostras pro cibo, ut fiamus mancipia Pharaonis, & terra pro possessio ipsi: & da nobis sementem quo vivamus, & ne moriamur, & ne evacuetur terra. Emitteque Ioseph omnes terras Aegyptiorum Pharaoni, quoniam vendidit qualibet eorum villam suam, eo quod intulisset fames super eos; & facti sunt villae, Pharaonis.

ספר בראשית : מח

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

21. „Ægypti termini extremitate ab urbes ad eâ fecit tranſire populum Et
 ואת דעם העבור אתו לערים מקצה נבול מצרים
 quia venit non sacerdotum terrâ tantum. extremitatē ad ufq; &
 ועד קצה : רק ארמת הכהנים לא קנה כי
 dedit quâd fuis flatum comedebant & Parboh ad sacerdotibus flatum
 רק לכהנים מאת פרעה והכל ארמת חקם אשר נתן
 Joseph dicit Et suam terram vendiderunt non Idcirco : Parboh eis
 להם פרעה על כן לא מכרו את ארמתם : ואמר יוסף
 Parboh ipſi veſtris terram & hodie vos emi Ecce ſpouulum ad
 ארמתם ואת ארמתם ואת ארמתם ואת ארמתם לפרעה
 terram feretis & ſemen vobis Ecce
 הא לכם ואת ארמתם : והיה במוותי ויהי
 femer in vobis terri manu quatuor & Parboh ſerui erimus & mei dñi
 ונתתם חמישית לפרעה וארבע יהיה לכם לורע
 comedendum ad & veſtris domib; in qui iis & vobis cibum in & ארבע
 השרה ולאכלם ולאשר בבתכם ואת
 oculis in gratiam inveniatis nos Vivificati dixerunt Et veſtris parvulis
 לשתכם : ואמר רחמינו נצטא ה' בעיני
 ſtatuti in Joseph illud poſuit Et Parboh ſerui erimus & mei dñi
 ארני והיינו עבדים לפרעה : וישם אתה יוסף רחוק
 tantum ſpouium ad Parboh ipſi Ægypti terram ſuper hanc diem ad ufq;
 ער היום הזה על ארמת מצרים לפרעה לחמש רק
 Iſrael habitavit Et Parboh fuit non ipſorummet ſacerdotum terra
 ארמתו הנהים לבדם לא היה לפרעה : וישב שרעא
 creverunt & eis in Lerediamoni Et Gboſten terrâ in Ægypti terrâ in
 בארץ מצרים פארץ גשן ואתו ברה יוסף
 Ægypti terrâ in Jahacob vixit Et valde ſunt multiplicati &
 יוסף מאד : ויהי יעקב פארץ מצרים
 anni ſeptem ei vitz anni Jahacob dies fuerunt & annos ſeptemdecim
 שקע עשרה שנה ויהי יוסף יעקב שני חייו שבע שנים
 ſpouium ad Iſrael dies appropinquaverit Et anni centi & quadraginta &
 וארבע מאת שנה : וקרבו יוסף וישראל למות
 gratiam inveni quâſi Si ei dixit & Joseph ad ſuam ſuam ad vocavit &
 ויקרא לבני יוסף ואמר לו אסנת מצאתי
 necum facies & meo ſenore ſuâ tuâ manâ quælo pone ſuis oculis in
 בעיני עיני ירה תחת רגלי ועשית עמרי
 dormiam Et Ægypto in me ſepelias quælo Ne veritate & miſericordiâ
 חסד ורחם את אבותי וקברני מצרים : ושכנתי
 corâ ſepulchro in me ſepelias & Ægypto ex me tolleſ Et meos patres eâ
 עם אבותי ופאתנו מצרים וקברני בקברותי
 mihi Jura dixit Et tuâ verba ſecunda faciam Ego dixit Et
 ואמר אנכי אעשה כדברך : ואמר השבעה לי
 ledi caput ſuper Iſrael ſe incuravit & ei juravit &
 וישבע לו וישתחו ושרעא על ראש המטה :

21. Et cunctos populos ejus, à no-
 viſſimis terminis Ægypti uf-
 que ad extremos fines ejus.
 22. Præter terram ſacerdotum, quæ
 à rege tradita fuerat eis : qui-
 bus & ſtatura cibaria ex hor-
 reis publicis præbebantur, &
 idcirco non fuit compulſi vē-
 dere poſſeſſiones ſuas. Dixit
 ergo Joſeph ad populos, Et
 ut cernitis, & vos & terram
 veſtram Pharaon poſſidet : ac-
 cipite ſemina, & ſerite agros,
 24. Ut fruges habere poſſitis.
 Quintam partem regi dabitis:
 quatuor reliquas permitto vo-
 vis in ſementem, & in cibum
 25. familiaris & liberis veſtris. Qui
 reſponderunt, Salus noſtra in
 manu tua eſt: reſpiciat nos cæ-
 lum dominus noſter, & latu
 26. ſervimus regi. Eo ex tem-
 pore ufq; in præſentem diem,
 in univerſa terra Ægypti, re-
 gibus quinta pars ſolvitur, &
 factum eſt quaſi in legem:
 abſque terra ſacerdotali,
 quæ libera ab hac conditione
 27. fuit. Habitatit ergo Iſrael in
 Ægypto, id eſt, in terra Geſſe,
 & poſſedit eam : auſtuloſ
 28. eſt, & multiplicans nimis. Et
 vixit in ea decē et ſeptē annis:
 factique ſunt omnes dies vitz
 illius, centum quadraginta ſe-
 29. ptem annorum. Cūque ap-
 proquinquare cerneret diem
 mortis ſuz, vocavit filium ſuum
 30. Joſeph, & dixit ad eum, &
 Si inveni gratiâ in conſpectu
 tuo, pone manum tuam ſub
 femore meo : & facies mihi mi-
 ſericordiâ & veritatē, ut non
 31. ſepelias me in Ægypto. Sed
 dormiam cum patribus meis,
 & auferas me de terra hac,
 condâq; in ſepulchro majorū
 32. meorū. Cui reſpondit Joſeph,
 Ego faciam quod juſtiſi. Et
 ille, Jura ergo, inquit, mihi.
 Quo jurante, adoravit Iſrael
 Deū, convertit & ad lectuli caput.
 CAP. XLVIII.
 1. His ita trãſactis, nuntiatus eſt
 Joſeph quòd ægrotaret pater
 ſuus : qui, aſſumptis duob; fi-
 liis Manafſe et Ephraim, ire
 perrexit.

21. Καὶ τὸν λαὸν ἀπετάλασαν αὐτὸς εἰς
 ἀκρίδας, ἀπὸ ἀκρῶν βίβλων Αἰγύπτου ἕως
 22. τῶν ἀκρῶν Χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερῶν
 μόνων. ἕκ (σ) ἐδάματο πάντες τὴν ἰσραήλ
 ἐν δόσει ἐκ τῆς ἐδάμα (τ) δόμα τοῦ ἱερέως
 φαραὸν, ὃν ἵδον ὅτι δὸνον, ἢν ἔδωκεν αὐ-
 τοῖς φαραὸν. διὰ οὗτο ἕκ ἀπέλασαν τὸ γῆν
 23. αὐτῶν. Εἶπε δὲ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς Αἰ-
 γυπτιοὺς, Ἰδὲ κείμεθα ὑμῶς καὶ ἡ γῆ
 ὑμῶν ὀμιεμε τῷ φαραὸν· ἀδέεστε αὐτοῖς
 24. (υ) σάρεμα, ὅτι ἀνέεστε τὸ γῆν. Καὶ ἔπει τὰ
 γὰρ ματὰ (σ) αὐτοῖς, ὅτι δόσει τὸ πῆμα σπον
 (χ) μέρθ φαραὸν πρὸς τὸ πῆμα ἐμῆ
 ἔπει ὑμῶν αὐτοῖς ἐκ (δ) σάρεμα τῆ γῆ, καὶ
 εἰς βῆσον ὑμῶν, καὶ πρὸς τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις
 25. ὑμῶν. Καὶ ἔπει, Σκευάσα ἡμῶς (ω) ἔσπε-
 ρηθί γάρον ἐναρτίον τῷ μέρθ ἡμῶν, καὶ ἐστὶ
 26. μέρθ πᾶσις τῷ φαραὸν. Καὶ ἔδειτο αὐ-
 τοῖς Ἰσραὴλ εἰς πῆμα ἕως τὸ ἡμέρας
 ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου (α) τῷ φαραὸν
 ἀποποικίλῃν, γὰρ ἐκ τῆς τῶν ἱερῶν μῆ-
 27. νοῦ ἕκ ἢν τὸ φερέθ. Κατέκισεν δὲ Ἰσρα-
 ἴλ (β) ἐν γῆ Αἰγύπτου ἐπὶ γῆς Γεσσεῖ καὶ
 ἐκαλεσθημῆθ ἕως αὐτῆς, ὅτι ἠνέδισεν ἡ
 28. ἐκαλήθη ἡ σφόδρα. Ἐπέμεινεν δὲ Ἰσρα-
 ἴλ ἐν γῆ Αἰγύπτου δεκάετα ἔτη, καὶ ἐβύβησεν
 αὐτῶν Ἰσραὴλ ἐναρτίον τῷ οὐλοῖ ἀντῶ
 29. ἐκατὸν (γ) τριακονταεταρτίον ἔτη. Ἰσρα-
 ἴλ δὲ αὐτῶν Ἰσραὴλ τῷ ἀποδεδείκ. καὶ
 ἐκαλεσε τὸν ἵδον αὐτῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἔσπε-
 ρηθί. Εἰ ἔσπερα γάρον ἐναρτίον (δ) ἀπο-
 δεῖ τὴν χεῖρα ἐκ τῶν μέρθ ὑμῶν, καὶ
 ποιήσατε ἐπὶ ἐμῆ ἐλεημοσύνη καὶ ἀκούσει-
 30. ας τῷ μῆ (σ) με δάμα ἐν Αἰγύπτου. Ἀλλὰ
 νομισθησάμα μὲ τῶν πατέρων μῆ καὶ ἀπέ-
 με ἐκ Αἰγύπτου, καὶ δάμα ἐκ με ἐν τῷ τῶ-
 ποῦ αὐτῶν. Ὅτι ἔσπερεν, Ἰσραὴλ ποιήσθ καὶ
 31. τὸ πῆμα (ε) εἶπε δὲ, Ὅμοιον μῆ, καὶ ἔμω-
 σεν αὐτῶν. Καὶ ἀπεσπικάνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ
 τὸ ἀκρον τῆς ἰσάδε αὐτοῦ.

Et populum subjecte ei in pueror, ab
 extrema finibus Ægypti usque
 ad extremos; Præter terram
 sacerdotum tantum: non possedit
 (σ) ἡ γῆ ἱερῶν. In (δ) ἀνέειν enim
 dedit donum sacerdotibus Phara-
 on; & comedebant dationem,
 quam dedit eis Pharaon. Propter
 hoc non vendiderunt terram suam.
 Dixit autem Ioseph omnibus
 Ægyptiis, Ecce acquisivi vos &
 terram vestram hodie Pharaoni:
 sumite sementem, & (f) minima
 terram. Et venit genuina
 ejus, & dabitis quintam partem
 terram: quatuor autem partes
 erunt vobis ipsi in sementem terre,
 & in escam vobis, & in cibum
 qui in domibus vestris. Et dice-
 runt, Satis illi nos: invenimus
 gratiam coram domino nostro, &
 erimus pueri Pharaoni. Et posuit
 illis Ioseph in preceptum p̄ſcriptum
 in hodiernum diem in terra Æ-
 gypti, ut præſentem diem Pharaoni,
 præter terram sacerdotum tan-
 tum: (e) non erat Pharaoni.
 Habitavit autem Iſrael in terra
 Ægypti super terram Gesem: et
 (f) habebat hereditatem in ea: et
 creverunt et multiplicati sunt
 valde. Superavit autem Iacob
 in terra Ægypto decem et septem
 annos. Et fuerunt dies Iacob
 annorum vite ejus, centi quadra-
 ginta ſep̄te anni. Appropinqua-
 runt autē dies Iſrael, ut more-
 ratur: vocavit filiū suū Ioseph: et
 dixit ei, Si inveni gratiā coram
 te, ſuppone manū tuā ſub ſomere
 meo: et facies in me miſericordiā
 et veritatē, ut non ſepelias me
 in Ægypto. Sed dormiā cū pa-
 trib; meis: et tolle me ex Æ-
 gypto, et ſepelias me in ſepulchro
 eorum. Ille verò dixit, Ego faciā
 juxta verbum tuū. Dixit autē, In-
 juravit ei. Et adoravit Iſrael ad
 ſummum caput virgæ ejus.

CAP. XLVIII. מח

tuis pater Ecce : Joseph ad dixit & hanc verba post fuit Et
 ויהי אחרי הדברים האלה ואמר ליוסף הנה אבותי
 & Manafſe ſecum ſuos filios duos cepit Et ægyptus
 חלרו ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
 Ephraim
 אפרים :

CAP. XLVIII.
 1. His ita trãſactis, nuntiatus eſt
 Joſeph quòd ægrotaret pater
 ſuus : qui, aſſumptis duob; fi-
 liis Manafſe et Ephraim, ire
 perrexit.

ΚΕ Φ. μῆ.
 1. Ἐγένετο δὲ ὅτι τὰ τῶν ἡμέρα ταύτην, καὶ ἀ-
 περγήθη τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ πατήρ (ε) ἐνο-
 χλάθ. ὅτι ἀμάλωθεν τὸ εἶδος ὑπὸς (α) αὐτοῦ
 καὶ Μανασσὶ καὶ τῷ Ἐφραϊμ, ἵλασε σπεί-
 τῶν αὐτοῦ.

CAP. XLVIII.
 F Actū est autē post verba hæc
 & nunciatum est Joseph, quia
 pater tuus (a) iurabat. Et as-
 sumens duos filios suos, Manasse
 & Ephraim, venit ad Jacob.

MS.A. Κεφ.μῆ. (α) αὐτῶν μετ' αὐτοῦ τὸν Μανασσὴ

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

21. *וְהַחֲפֹדָא גַבִּיבָא אֲתֵי, כִּי מַרְא חֲפֹרָא. כִּי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, כִּי מַרְא חֲפֹרָא.
 22. *חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 23. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 24. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 25. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 26. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 27. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 28. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 29. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 30. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.
 31. *וְכִי מַרְא חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי, אֲתֵי חֲפֹרָא אֲתֵי.

21. *Populum vero transfudit ad civitate in civita-
 tem, ab extremitate terminorum Ægypti
 22. ufque ad extremitatem ipsius. Solam terram
 23. sacerdotum non emit, quoniam certum de-
 mensum destinatum fuerat sacerdotibus ad
 Pharaone: comedebantque statuta sibi ciba-
 ria que largiebatur eis Pharaon: propterea
 non vendiderunt humum suam. Et dixit Jo-
 24. seph ad populum, Ecce emi vos hodie, vos
 inquam & terras vestras Pharaoni: in vobis
 25. semen ut feminetis terram. Et cum prove-
 26. nerit annona, dabitis unum ex quinq; Pha-
 raoni, & quatuor partes erunt vobis pro
 femine agri, & pro victu vestro, & victu
 27. domorum vestrarum, & familiarum vestra-
 rum. Et responderunt, Vivificasti nos, inveni-
 28. mus gratiam in oculis domini nostri, simi-
 29. que servi Pharaonis. Et impoſuit hoc Jo-
 seph legem utque in hodiernū diē super ter-
 30. rā Ægypti, ut Pharaoni daretur quinta pars,
 præter terrā sacerdotū, quæ nō facta eſt Pha-
 31. raoni. Mansit itaq; Iſrael in terra Goſan, &
 in ea magnificati creverunt, & multiplicati
 sunt vehementer. Vixit autē Jacob in terra
 Ægypti ſep̄tēdecim annis: factiq; sunt dies
 annorum vite Jacobi, centum quadraginta
 29. ſeptem anni. Et appropinquarunt dies Iſrael
 ut moreretur, vocavitq; Joſeph filium ſu-
 um, & dixit ei: Si inveni gratiam in oculis
 tuis, pone manū tuā ſub dorſo meo, ut
 adquirem te per Dominum, & facias mihi be-
 neficium, & juſticiam, & non ſepelias me
 in Ægypto: Et jaceam cum patribus meis: &
 30. tolle me ex Ægypto, & ſepeli me in ſepulchro
 eorum. Et dixit Joſeph, Ego faciā juxta
 31. verbum tuum. Et ait, Jura mihi. Et iuravit
 ei. Et adoravit Iſrael ad ſummum caput
 ſcep̄tri ejus.

21. *Populum vero transfudit ad civitate in civita-
 tem, ab extremitate terminorum Ægypti
 22. ufque ad extremitatem ipsius. Solam terram
 23. sacerdotum non emit, quoniam certum de-
 mensum destinatum fuerat sacerdotibus ad
 Pharaone: comedebantque statuta sibi ciba-
 ria que largiebatur eis Pharaon: propterea
 non vendiderunt humum suam. Et dixit Jo-
 24. seph ad populum, Ecce emi vos hodie, vos
 inquam & terras vestras Pharaoni: in vobis
 25. semen ut feminetis terram. Et cum prove-
 26. nerit annona, dabitis unum ex quinq; Pha-
 raoni, & quatuor partes erunt vobis pro
 femine agri, & pro victu vestro, & victu
 27. domorum vestrarum, & familiarum vestra-
 rum. Et responderunt, Vivificasti nos, inveni-
 28. mus gratiam in oculis domini nostri, simi-
 29. que servi Pharaonis. Et impoſuit hoc Jo-
 seph legem utque in hodiernū diē super ter-
 30. rā Ægypti, ut Pharaoni daretur quinta pars,
 præter terrā sacerdotū, quæ nō facta eſt Pha-
 31. raoni. Mansit itaq; Iſrael in terra Goſan, &
 in ea magnificati creverunt, & multiplicati
 sunt vehementer. Vixit autē Jacob in terra
 Ægypti ſep̄tēdecim annis: factiq; sunt dies
 annorum vite Jacobi, centum quadraginta
 29. ſeptem anni. Et appropinquarunt dies Iſrael
 ut moreretur, vocavitq; Joſeph filium ſu-
 um, & dixit ei: Si inveni gratiam in oculis
 tuis, pone manū tuā ſub dorſo meo, ut
 adquirem te per Dominum, & facias mihi be-
 neficium, & juſticiam, & non ſepelias me
 in Ægypto: Et jaceam cum patribus meis: &
 30. tolle me ex Ægypto, & ſepeli me in ſepulchro
 eorum. Et dixit Joſeph, Ego faciā juxta
 31. verbum tuum. Et ait, Jura mihi. Et iuravit
 ei. Et adoravit Iſrael ad ſummum caput
 ſcep̄tri ejus.

CAP. XLVIII.
 F Actum est autem post feroces istos, ut
 perclarum esset ad Joseph, Ego pater tuus
 ægrotavit; quare duxit ambos filios suos
 scem, Manassem, & Apherem.

CAP. XLVIII.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBREOS-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translata Latina.

Targum ONKELOS.

15 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
16 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
17 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
18 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
19 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...

Et benedixit Joseph, et ait: Deus in cuius conspectu servierunt patres mei, Abraham & Isaac, Deus qui pavit me, & nativitate mea...
Et ait Joseph pater suo, Non irascatur tibi, quod dextera tua super caput eius. Et noluit pater...
Et ait Joseph pater suo, Non irascatur tibi, quod dextera tua super caput eius...

15 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
16 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
17 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
18 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
19 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...

15 Postquam benedixit Joseph, dixit: Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei, Abraham, & Isaac, Deus qui pavit me...
16 Et ait Joseph pater suo, Non irascatur tibi, quod dextera tua super caput eius...
17 Et ait Joseph pater suo, Non irascatur tibi, quod dextera tua super caput eius...

VERSIO SAMARITANA.

15 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
16 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
17 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
18 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...
19 וברוך ית יוסף ואמר יי רי פלח...

CAP. XLIX.

18 Postquam vocavit Jacob filios suos, dixitque, Congregavit me, et narravit quod accidit vobis in novissimis diebus...
19 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
20 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 وبارك في يوسف وقال له الله الذي سار ابوي في طاعته ابراهيم واسحق هو الله الذي يعالني...
16 فقلت لكم اليوم ملك فكمي من كل سر هو مبارك في هذين العامين ويسميان...
17 باسمي واسم ابوي ابراهيم واسحق ويسميان كمن في الارض فلما راى يوسف ان اياه قد...
18 جعل يده اليمني على راس ابراهيم ساه ذلك فليسد لها ليديها عن راس ابراهيم الي راس اسحاق...
19 وقال يوسف لابنه ليس ذلك صوابا يا ابني ان هذا الدين اجعل بميتك على راسه فاني ابوه وقال...
20 قد علمت يا بني ان هذا يكبر ايضا ويكون منه ايضا امه وليكي اعلم ان احاد الاصغر...
21 يكبر اكبر منه ويكون نسله من الامم فلما بارك فمهما ذلك اليوم قال بك سيدك بنو...
22 اسرائيل قائلمن بعضا لبعض يصيرك الله مثل ابراهيم واسحاق فلما قدم ابراهيم على اسحاق...
23 فقال يوسف انا مايت فيكون الله معكم ويردكم الي بلد ابيكم وايا قد اعطيتك...
24 فما رايت اياك اذ كنت في ارض مصر من يد الامم ومن لسيفي وفوسي...
25 الفصل التاسع والاربعون...
26 فنادموا وحزبوا منا نيتانكم في اخر هذه الايام اجعلوا واسموا ذلك باسم يعقوب واسموا من...
27 اسرائيل انكم يا رؤيس انت تبارك في وادي اول تبارك في السيف معصلي في الغر...
28 والان يهله من ماء لا تعصلي ادا صعدت على مصبح ابيك حينئذ مما تبدلت لحمي...

15 benedixit Joseph, et ait illi, Deus, in cuius obedientia ambulaverunt duo patres mei, Abraham, & Isaac, ipsemet Deus qui pavit me...
16 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
17 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
18 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
19 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
20 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
21 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
22 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
23 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
24 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
25 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...

CAP. XLIX.

18 Postquam vocavit Jacob filios suos, et ait, Congregavit me, et narravit quod accidit vobis in fine huius diebus...
19 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
20 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
21 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
22 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
23 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
24 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...
25 Et ait, Congregavit me, et audivit filium Jacob, et audivit Israel patrem vestrum...

ספר בראשית : מט

5 שמעון וְלֵוִי אֶחָיו כָּלֵו חָמָס מִבְּרִיתָהֶם :
 6 כָּסִים אֶל־תִּכְבַּד נַפְשִׁי בְּקִהְלֹם אֶל־תִּתִּיר
 7 עֵקְרוֹ שׂוֹר : אִיּוֹר אֶבֶם כִּי עָוֹ וְעִבְדֵיהֶם
 8 יִתְּוֶרָה אֶתָּה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה
 9 אִבְיָהּ יִשְׁחָבוּ לָךְ בְּנֵי אִבְיָהּ : גִּיד אִוִּיָּה
 10 יִתְּוֶרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה
 11 אֶסְרִי לְפָנַי עֵינָי וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אִרְוֹנוֹ
 12 זָבֻלוֹן יִשְׁכֵּן עִינָי מִיּוֹר וְרִגְוֹן שְׁנֵים־מֵחַלְבִּי : וְנֹדֶן
 13 לְחֹף וַיִּסֵּם וְשָׁן וְרוּא וְרִחֹף אֵיזֵר וְיִרְבֵּנוֹ
 14 עֵרְוֶיזוֹן : וְשֹׁשָׁן חֲמֹר רֵם רִגְוֹ בֵּין הַפְּשִׁפְשִׁים :
 15 יוֹרָא מִתְּוֶרָה בֵּין טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיִּשֵׁת
 16 שְׁכֵמֹה אֶסְרִי לְפָנַי לְמַס עֵבֶד : הָן יִרְוֹן
 17 עֵמֹה כְּאֹדֶר שְׁרֵמֵי יִשְׂרָאֵל : וְהִרְדֵּן נִחַשׁ עֵלִי
 18 וְגָד שְׁפִירָן עֵלִי־הָאָרֶץ הַזֶּשֶׁת עֵקְבֵי־סוּם וְיִחָד עֵרְוֶיזוֹן
 19 אִוִּיָּה רֵישׁוֹנְתָּהּ קִוִּיתִי וְהִוִּיָּה : גִּיד יִוִּד
 יִתְּוֶרָה וְהִוִּיָּה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה

Simeon & Levi fratres, vasa iniquitatis bellantia. In consilium eorum non veniat anima mea, & in coetu illorum non sit gloria mea: quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum. Maledictus furor eorum, quia pernix; & indignatio eorum, quia dura: dividam eos in Jacob, & dispergam eos in Israel. Juda, te laudabunt fratres tui: manus tua in cervicibus inimicorum tuorum, adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda: ad preadam, ascendisti: quietescens accubisti ut leo, & quasi lezna: quis suscitabit eum? NON AUFERETUR sceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. Ligans ad vineam pullum suum, & ad vitem, o filii mi, asnam suam. Lavabit in vino stolam suam, & in sanguine vuz pallium suum. Pulchriores sunt oculi ejus viri, & dentes ejus lacte candidiores. Zabulon in litore maris habitabit, & in statione navium pertingens usque ad Sidonem. Issachar affinis fortis accubans inter terminos. Vidit requiem quod esset bona, & terram quod optima: & suppositit humerum suum ad portandum, factusque est tributis serviens. Dan judicabit populum suum, sicut & alia tribus in Israel. Fiat Dan coluber in via, cecillas in femita, mordens ungulas equi, ut cadat ascensor ejus retro. SALUTARE tuum expectabo Domine. Gad, accinctus prelabitur ante eum: & ipse accingetur retrorsum.

Symon & Levi fratres con- summauerunt iniquitatem (b) propositi sui. In consilium eorum non veniat anima mea: & in conuergatio eorum non (c) contendant uictoria mea: quia in furore suo interfecerunt homines, & in cupiditate sua (d) subuerterunt taurum. Maledictus furor eorum, quia pernix: & ira eorum, quia indurata est. Dividam eos in Jacob, & dispergam eos in Israel. Juda, te laudent fratres tui: manus tue super cervicem inimicorum tuorum: adorabunt te filii patris tui. Catulus leonis Juda: ex germine filii tui, ascendisti: recubans dormisti, ut leo, & quasi catulus leonis: quis suscitabit eum? Non deficiet (f) princeps ex Juda, & dux de femoribus ejus, donec veniat, (g) qui respiciat gentium. Alligans ad vitem pullum suum, & (h) ad bellum pullum asine sue: lavabit in vino stolam suam, & in sanguine vuz amittit suum. (i) Gratifici oculi ejus (k) super vinum, & candidi dentes ejus, quodam lacte. Zabulon iuxta mare habitabit, & ipse secus accessum navium: & petendet usque ad Sidonem. Issachar bonus desiderans, requiescit inter medios clerici. Et videns requiem quia bona est, & terram quia pinguis, suppositit humerum suum ad laborandum: & factus est vir (l) agricola. Dan judicabit populum suum, tanquam & ma viribus in Israel. Et fiat (m) Dan serpens in via, sedens in femita, mordens calcaneum equi: & cecidet equus retrorsum, & Saltem expectavit Dominum. Gad, (n) tentatio tentabit eum: & ipse tentabit eum secus pedes.

M.S.A. (γ) και διασκορπισω αυτους (δ) σε (ε) αν (ζ) απο θυνη, (η) εν κτηνο (θ) εναντιον του

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

5 * שמעון וְלֵוִי אֶחָיו כָּלֵו חָמָס מִבְּרִיתָהֶם :
 6 כָּסִים אֶל־תִּכְבַּד נַפְשִׁי בְּקִהְלֹם אֶל־תִּתִּיר
 7 עֵקְרוֹ שׂוֹר : אִיּוֹר אֶבֶם כִּי עָוֹ וְעִבְדֵיהֶם
 8 יִתְּוֶרָה אֶתָּה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה
 9 אִבְיָהּ יִשְׁחָבוּ לָךְ בְּנֵי אִבְיָהּ : גִּיד אִוִּיָּה
 10 יִתְּוֶרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה מִיּוֹרָה
 11 אֶסְרִי לְפָנַי עֵינָי וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אִרְוֹנוֹ
 12 זָבֻלוֹן יִשְׁכֵּן עִינָי מִיּוֹר וְרִגְוֹן שְׁנֵים־מֵחַלְבִּי : וְנֹדֶן
 13 לְחֹף וַיִּסֵּם וְשָׁן וְרוּא וְרִחֹף אֵיזֵר וְיִרְבֵּנוֹ
 14 עֵרְוֶיזוֹן : וְשֹׁשָׁן חֲמֹר רֵם רִגְוֹ בֵּין הַפְּשִׁפְשִׁים :
 15 יוֹרָא מִתְּוֶרָה בֵּין טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיִּשֵׁת
 16 שְׁכֵמֹה אֶסְרִי לְפָנַי לְמַס עֵבֶד : הָן יִרְוֹן
 17 עֵמֹה כְּאֹדֶר שְׁרֵמֵי יִשְׂרָאֵל : וְהִרְדֵּן נִחַשׁ עֵלִי
 18 וְגָד שְׁפִירָן עֵלִי־הָאָרֶץ הַזֶּשֶׁת עֵקְבֵי־סוּם וְיִחָד עֵרְוֶיזוֹן
 19 אִוִּיָּה רֵישׁוֹנְתָּהּ קִוִּיתִי וְהִוִּיָּה : גִּיד יִוִּד
 יִתְּוֶרָה וְהִוִּיָּה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה יִתְּוֶרָה

Simeon & Levi fratres, vasa furoris ex natura sua. In arcanum eorum haud ingressa est anima mea, & in coetu illorum non decidi ex gloria mea; nam in furore suo peremerunt viros, & in ira sua confulverunt murum. Maledictus furor eorum, quoniam nimis vehemens est, & ira eorum quia pessima est: dividam eos in Israel, & dispergam eos in Israel. Juda, te laudabunt fratres tui: manus tua super cervicem hostium tuorum, adorent te filii patris tui. Catulus & leonis Juda, de cade filii mi ascendisti: genuflexit & accubuit ceo leo, & ut catulus leonis, & quis excitabit eum? Non deficiet princeps tuus, & dux tuus super cervicem inimicorum tuorum, ad preadam tuam, & dux de femore tuo super cervicem inimicorum tuorum, donec veniat is cuius illud est, & ipse expectabunt gentes. Alligabit vitum ad vineam suam, & palmitem filium asine sue dealbabit vino vestimentum suum, & sanguine uvaram operimentum suum. Rutilantiores sunt oculi ejus viri, & candidiores dentes ejus lacte. Zabulon ad litura marium habitabit, & ipsemet super pulchritudinem navium, & terminus ejus usque ad Sidonem. Issachar vir gigas accubans inter semitas, Et videns habitationem suam esse pulchram, & terram suam bonam, inclinavit humerum suum servituti, & factus est sub tributo. Dan judicabit populum suum, quemadmodum alia ex tribubus Israel. Erat Dan ferpens qui est secus viam, & basiliscus qui est prope semitas, mordens equum in calcaneo ejus, & proflernens equitem ejus retrorsum. Saltem tuam expectavi Domine. Gad inter cuncum egredietur, ipseque trahet calcaneum.

Simeon & Levi fratres, vasa furoris ex natura sua. In arcanum eorum haud ingressa est anima mea, & in coetu illorum non decidi ex gloria mea; nam in furore suo peremerunt viros, & in ira sua confulverunt murum. Maledictus furor eorum, quoniam nimis vehemens est, & ira eorum quia pessima est: dividam eos in Israel, & dispergam eos in Israel. Juda, te laudabunt fratres tui: manus tua super cervicem hostium tuorum, adorent te filii patris tui. Catulus & leonis Juda, de cade filii mi ascendisti: genuflexit & accubuit ceo leo, & ut catulus leonis, & quis excitabit eum? Non deficiet princeps tuus, & dux tuus super cervicem inimicorum tuorum, ad preadam tuam, & dux de femore tuo super cervicem inimicorum tuorum, donec veniat is cuius illud est, & ipse expectabunt gentes. Alligabit vitum ad vineam suam, & palmitem filium asine sue dealbabit vino vestimentum suum, & sanguine uvaram operimentum suum. Rutilantiores sunt oculi ejus viri, & candidiores dentes ejus lacte. Zabulon ad litura marium habitabit, & ipsemet super pulchritudinem navium, & terminus ejus usque ad Sidonem. Issachar vir gigas accubans inter semitas, Et videns habitationem suam esse pulchram, & terram suam bonam, inclinavit humerum suum servituti, & factus est sub tributo. Dan judicabit populum suum, quemadmodum alia ex tribubus Israel. Erat Dan ferpens qui est secus viam, & basiliscus qui est prope semitas, mordens equum in calcaneo ejus, & proflernens equitem ejus retrorsum. Saltem tuam expectavi Domine. Gad inter cuncum egredietur, ipseque trahet calcaneum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

תרגום אונקלוס

Targum Onkelos.

TEXTUS HEBRÆOS AMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

שמעון וליא דאון ובריו נברו ונברו
 חובותו עבדו נבואה : בדיחו לא
 הוה נפש פאנכונשוהו למחז לאגחית
 מן יקר זני פרוטיון ספלו קטור
 וברעוהו ורעו שוהו סמאה : ליש דרעוהו
 ארי חקו וחסדו ארי חקו אפלו
 בעלב ונברו פישא : יהודה אלה
 אורחא לא בהחיה בן ירו ונברו
 חתק על בליל וברו וברו סמא ויון
 מחורו קל קרסו ויון מקרסו למשא
 בשלמך בני אבוק : שלטו ודי בשדו
 ובסופא ית פא מלכא מדי ויהודה ארי
 מיון קטלא ברי נפש סלקא ונהו שרי
 בחקו פאניא וקליחא ליד מלכו
 דתועה : לא יערי עבד שולש מדכות
 יהודה וספרא מבר נבואה עד עלמא עד
 יוניה משהא דריליה ויא מלכא ויהודה
 ושמעון עממא : יסור ויא למרחיה
 עמא יקון הכליה יהוד ויקא חסוד סחוד
 ליה ועבד אורחא באול פן פשה ירו ארנו
 טב לבשויה בסותיה מלא צע ויורו
 ובעונו : יסקו טורו ברכו ושוין
 נעויה חסר יהוד ונפש עבד ונברו
 עמא : וכל על ספר פיא ישי והוא כבש
 מחונו בספין וטכונא וכל וטכונא ויהו
 מני ער ציון : יששכר עריר נכסין
 ואחסותיה בן חומא : ויא חולקא ארי
 כנורא אראו מעבדא פרוי וכבש מחונו
 עממא וישעיה וירדו וירדו וירדו וירדו
 יהוד ליה פחין ומקמי ספין : מדידתו
 ונברו ויקום נבואה בן מוא ונברו
 ונברו ויהו ונברו אשכא וירשאל : ער
 נברו וירבחו ויקום מדידתו וירדו
 חתמי על עממא ומחורה חתק
 כל שחא חכו חרמ ושרי על אורחא
 וכפונא וקמו על שכלא וקטל נברו
 משיות פשחא פשו עמ דלא ונקר
 סיסו וריון וימר ונברו לאחרא :
 לפונק ספרות : מדידתו נברו
 מניו ברי עריו יהודה נברו אחרון
 לקרא ונברו ספין ויון לארדו :

5 Simeon & Levi fratres: viri fortissimi in terrâ peregrinationis sue fecerunt fortitudinem. In secreto eorum non fuit anima mea; & in congregatione eorum non conveniat gloria mea: quoniam in furore suo occiderunt occinnoem; & in voluntate sua, suffoderunt murum inimicorum. Maledictus fit furor eorum, quoniam fortis; & ira eorum, quia dura: dividam eos in Jacob; & dispergam eos in Israel. Juda, laudabo te & non es confusus; te laudabunt fratres tui; Manus tua prevalebit contra inimicos tuos: dispergentur hostes tui, convertentur retrorsum in conspectu tuo; & prævenerint salutantes te filii patris tui. Dominus erit in principio, fed in fine magnificabitur regnū domus Judæ; quoniam de iudicio mortis, filii mi, animâ tuâ abutilisti: quiesceat & habitabit in fortitudine quasi leo, & quasi leuca, non erit regnum quod cōmoverat cum. Non auferetur habens principatū à domo Judæ; neq; scriba à filiis filiorum ejus, nisi q̄m fecerit: donec veniat Messias, cujus est regnū; et ei obediet populi. Habitabit Israel in circuitu civitatis sue, populi adificabit templū ej; eruntq; julli in circuitu ej; & factores legis in doctrinâ ej; purpura optima erit vestimētū ej; Operimentū ejus erit sericum tinctū coccino variisq; coloribus. Montes ej; rubicidiores erūt in vineis suis, distillabunt colles ej; vinū: dealbabitur campū ejus frumetis, & gregebis ovīb; Zabulon juxta portum maris habitabit: et ipse subijciet provincias nabiv; & bona maris comedet, & termin' ej; erit pertinens usq; ad Sydonē. Isāchar dives in substantiâ: & possessio ej; erit inter terminos. Et vidit partē suā, q̄ erat bona; & terrā quia fructifera est subijciet provincias populorū, et disperdet habitatores earū; & qui relicti fuerint in eis erūt ei servietes, et tributarii. De domo Dan eligetur et confurget vir: in dieb; ej; liberabitur popul' su; & in annis ej; requiescet simul trib' Israel. Erit vir qui eligetur et confurget de domo Dan, cuj' timor irruet super populos, & percussit frutret Philistæos, quasi coluber: apsis infidabitur juxta semitâ, interficiet robustos castroꝝ Philistinorū equites cum pedib; enervabit equos et quadrigas, et deiciet et alcēfores eorū retrorsā. Salutare tuū expecto Dñe. Castra armatorū de domo Gad transibunt Jordanē, ad prælium corā fratrib; suis; & cum multâ substantiâ revertentur in terram suam.

5 * שמעון וליא דאון ובריו נברו ונברו
 חובותו עבדו נבואה : בדיחו לא
 הוה נפש פאנכונשוהו למחז לאגחית
 מן יקר זני פרוטיון ספלו קטור
 וברעוהו ורעו שוהו סמאה : ליש דרעוהו
 ארי חקו וחסדו ארי חקו אפלו
 בעלב ונברו פישא : יהודה אלה
 אורחא לא בהחיה בן ירו ונברו
 חתק על בליל וברו וברו סמא ויון
 מחורו קל קרסו ויון מקרסו למשא
 בשלמך בני אבוק : שלטו ודי בשדו
 ובסופא ית פא מלכא מדי ויהודה ארי
 מיון קטלא ברי נפש סלקא ונהו שרי
 בחקו פאניא וקליחא ליד מלכו
 דתועה : לא יערי עבד שולש מדכות
 יהודה וספרא מבר נבואה עד עלמא עד
 יוניה משהא דריליה ויא מלכא ויהודה
 ושמעון עממא : יסור ויא למרחיה
 עמא יקון הכליה יהוד ויקא חסוד סחוד
 ליה ועבד אורחא באול פן פשה ירו ארנו
 טב לבשויה בסותיה מלא צע ויורו
 ובעונו : יסקו טורו ברכו ושוין
 נעויה חסר יהוד ונפש עבד ונברו
 עמא : וכל על ספר פיא ישי והוא כבש
 מחונו בספין וטכונא וכל וטכונא ויהו
 מני ער ציון : יששכר עריר נכסין
 ואחסותיה בן חומא : ויא חולקא ארי
 כנורא אראו מעבדא פרוי וכבש מחונו
 עממא וישעיה וירדו וירדו וירדו וירדו
 יהוד ליה פחין ומקמי ספין : מדידתו
 ונברו ויקום נבואה בן מוא ונברו
 ונברו ויהו ונברו אשכא וירשאל : ער
 נברו וירבחו ויקום מדידתו וירדו
 חתמי על עממא ומחורה חתק
 כל שחא חכו חרמ ושרי על אורחא
 וכפונא וקמו על שכלא וקטל נברו
 משיות פשחא פשו עמ דלא ונקר
 סיסו וריון וימר ונברו לאחרא :
 לפונק ספרות : מדידתו נברו
 מניו ברי עריו יהודה נברו אחרון
 לקרא ונברו ספין ויון לארדו :

Simeon et Levi fratres, viri fortissimi in terra peregrinationis sue fecerunt fortitudinem. In secreto eorum non fuit anima mea; & in congregatione eorum non conveniat gloria mea; quoniam in furore suo occiderunt occinnoem; & in voluntate sua, suffoderunt murum inimicorum. Maledictus fit furor eorum, quoniam fortis; & ira eorum, quia dura: dividam eos in Jacob; & dispergam eos in Israel. Juda, laudabo te & non es confusus; te laudabunt fratres tui; Manus tua prevalebit contra inimicos tuos: dispergentur hostes tui, convertentur retrorsum in conspectu tuo; & prævenerint salutantes te filii patris tui. Dominus erit in principio, fed in fine magnificabitur regnū domus Judæ; quoniam de iudicio mortis, filii mi, animâ tuâ abutilisti: quiesceat & habitabit in fortitudine quasi leo, & quasi leuca, non erit regnum quod cōmoverat cum. Non auferetur habens principatū à domo Judæ; neq; scriba à filiis filiorum ejus, nisi q̄m fecerit: donec veniat Messias, cujus est regnū; et ei obediet populi. Habitabit Israel in circuitu civitatis sue, populi adificabit templū ej; eruntq; julli in circuitu ej; & factores legis in doctrinâ ej; purpura optima erit vestimētū ej; Operimentū ejus erit sericum tinctū coccino variisq; coloribus. Montes ej; rubicidiores erūt in vineis suis, distillabunt colles ej; vinū: dealbabitur campū ejus frumetis, & gregebis ovīb; Zabulon juxta portum maris habitabit: et ipse subijciet provincias nabiv; & bona maris comedet, & termin' ej; erit pertinens usq; ad Sydonē. Isāchar dives in substantiâ: & possessio ej; erit inter terminos. Et vidit partē suā, q̄ erat bona; & terrā quia fructifera est subijciet provincias populorū, et disperdet habitatores earū; & qui relicti fuerint in eis erūt ei servietes, et tributarii. De domo Dan eligetur et confurget vir: in dieb; ej; liberabitur popul' su; & in annis ej; requiescet simul trib' Israel. Erit vir qui eligetur et confurget de domo Dan, cuj' timor irruet super populos, & percussit frutret Philistæos, quasi coluber: apsis infidabitur juxta semitâ, interficiet robustos castroꝝ Philistinorū equites cum pedib; enervabit equos et quadrigas, et deiciet et alcēfores eorū retrorsā. Salutare tuū expecto Dñe. Castra armatorū de domo Gad transibunt Jordanē, ad prælium corā fratrib; suis; & cum multâ substantiâ revertentur in terram suam.

VERSIO SAMARITANA.

5 * שמעון וליא דאון ובריו נברו ונברו
 חובותו עבדו נבואה : בדיחו לא
 הוה נפש פאנכונשוהו למחז לאגחית
 מן יקר זני פרוטיון ספלו קטור
 וברעוהו ורעו שוהו סמאה : ליש דרעוהו
 ארי חקו וחסדו ארי חקו אפלו
 בעלב ונברו פישא : יהודה אלה
 אורחא לא בהחיה בן ירו ונברו
 חתק על בליל וברו וברו סמא ויון
 מחורו קל קרסו ויון מקרסו למשא
 בשלמך בני אבוק : שלטו ודי בשדו
 ובסופא ית פא מלכא מדי ויהודה ארי
 מיון קטלא ברי נפש סלקא ונהו שרי
 בחקו פאניא וקליחא ליד מלכו
 דתועה : לא יערי עבד שולש מדכות
 יהודה וספרא מבר נבואה עד עלמא עד
 יוניה משהא דריליה ויא מלכא ויהודה
 ושמעון עממא : יסור ויא למרחיה
 עמא יקון הכליה יהוד ויקא חסוד סחוד
 ליה ועבד אורחא באול פן פשה ירו ארנו
 טב לבשויה בסותיה מלא צע ויורו
 ובעונו : יסקו טורו ברכו ושוין
 נעויה חסר יהוד ונפש עבד ונברו
 עמא : וכל על ספר פיא ישי והוא כבש
 מחונו בספין וטכונא וכל וטכונא ויהו
 מני ער ציון : יששכר עריר נכסין
 ואחסותיה בן חומא : ויא חולקא ארי
 כנורא אראו מעבדא פרוי וכבש מחונו
 עממא וישעיה וירדו וירדו וירדו וירדו
 יהוד ליה פחין ומקמי ספין : מדידתו
 ונברו ויקום נבואה בן מוא ונברו
 ונברו ויהו ונברו אשכא וירשאל : ער
 נברו וירבחו ויקום מדידתו וירדו
 חתמי על עממא ומחורה חתק
 כל שחא חכו חרמ ושרי על אורחא
 וכפונא וקמו על שכלא וקטל נברו
 משיות פשחא פשו עמ דלא ונקר
 סיסו וריון וימר ונברו לאחרא :
 לפונק ספרות : מדידתו נברו
 מניו ברי עריו יהודה נברו אחרון
 לקרא ונברו ספין ויון לארדו :

Simeon et Levi fratres, viri fortissimi in terra peregrinationis sue fecerunt fortitudinem. In secreto eorum non fuit anima mea; & in congregatione eorum non conveniat gloria mea; quoniam in furore suo occiderunt occinnoem; & in voluntate sua, suffoderunt murum inimicorum. Maledictus fit furor eorum, quoniam fortis; & ira eorum, quia dura: dividam eos in Jacob; & dispergam eos in Israel. Juda, laudabo te & non es confusus; te laudabunt fratres tui; Manus tua prevalebit contra inimicos tuos: dispergentur hostes tui, convertentur retrorsum in conspectu tuo; & prævenerint salutantes te filii patris tui. Dominus erit in principio, fed in fine magnificabitur regnū domus Judæ; quoniam de iudicio mortis, filii mi, animâ tuâ abutilisti: quiesceat & habitabit in fortitudine quasi leo, & quasi leuca, non erit regnum quod cōmoverat cum. Non auferetur habens principatū à domo Judæ; neq; scriba à filiis filiorum ejus, nisi q̄m fecerit: donec veniat Messias, cujus est regnū; et ei obediet populi. Habitabit Israel in circuitu civitatis sue, populi adificabit templū ej; eruntq; julli in circuitu ej; & factores legis in doctrinâ ej; purpura optima erit vestimētū ej; Operimentū ejus erit sericum tinctū coccino variisq; coloribus. Montes ej; rubicidiores erūt in vineis suis, distillabunt colles ej; vinū: dealbabitur campū ejus frumetis, & gregebis ovīb; Zabulon juxta portum maris habitabit: et ipse subijciet provincias nabiv; & bona maris comedet, & termin' ej; erit pertinens usq; ad Sydonē. Isāchar dives in substantiâ: & possessio ej; erit inter terminos. Et vidit partē suā, q̄ erat bona; & terrā quia fructifera est subijciet provincias populorū, et disperdet habitatores earū; & qui relicti fuerint in eis erūt ei servietes, et tributarii. De domo Dan eligetur et confurget vir: in dieb; ej; liberabitur popul' su; & in annis ej; requiescet simul trib' Israel. Erit vir qui eligetur et confurget de domo Dan, cuj' timor irruet super populos, & percussit frutret Philistæos, quasi coluber: apsis infidabitur juxta semitâ, interficiet robustos castroꝝ Philistinorū equites cum pedib; enervabit equos et quadrigas, et deiciet et alcēfores eorū retrorsā. Salutare tuū expecto Dñe. Castra armatorū de domo Gad transibunt Jordanē, ad prælium corā fratrib; suis; & cum multâ substantiâ revertentur in terram suam.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 * שמעון וליא דאון ובריו נברו ונברו
 חובותו עבדו נבואה : בדיחו לא
 הוה נפש פאנכונשוהו למחז לאגחית
 מן יקר זני פרוטיון ספלו קטור
 וברעוהו ורעו שוהו סמאה : ליש דרעוהו
 ארי חקו וחסדו ארי חקו אפלו
 בעלב ונברו פישא : יהודה אלה
 אורחא לא בהחיה בן ירו ונברו
 חתק על בליל וברו וברו סמא ויון
 מחורו קל קרסו ויון מקרסו למשא
 בשלמך בני אבוק : שלטו ודי בשדו
 ובסופא ית פא מלכא מדי ויהודה ארי
 מיון קטלא ברי נפש סלקא ונהו שרי
 בחקו פאניא וקליחא ליד מלכו
 דתועה : לא יערי עבד שולש מדכות
 יהודה וספרא מבר נבואה עד עלמא עד
 יוניה משהא דריליה ויא מלכא ויהודה
 ושמעון עממא : יסור ויא למרחיה
 עמא יקון הכליה יהוד ויקא חסוד סחוד
 ליה ועבד אורחא באול פן פשה ירו ארנו
 טב לבשויה בסותיה מלא צע ויורו
 ובעונו : יסקו טורו ברכו ושוין
 נעויה חסר יהוד ונפש עבד ונברו
 עמא : וכל על ספר פיא ישי והוא כבש
 מחונו בספין וטכונא וכל וטכונא ויהו
 מני ער ציון : יששכר עריר נכסין
 ואחסותיה בן חומא : ויא חולקא ארי
 כנורא אראו מעבדא פרוי וכבש מחונו
 עממא וישעיה וירדו וירדו וירדו וירדו
 יהוד ליה פחין ומקמי ספין : מדידתו
 ונברו ויקום נבואה בן מוא ונברו
 ונברו ויהו ונברו אשכא וירשאל : ער
 נברו וירבחו ויקום מדידתו וירדו
 חתמי על עממא ומחורה חתק
 כל שחא חכו חרמ ושרי על אורחא
 וכפונא וקמו על שכלא וקטל נברו
 משיות פשחא פשו עמ דלא ונקר
 סיסו וריון וימר ונברו לאחרא :
 לפונק ספרות : מדידתו נברו
 מניו ברי עריו יהודה נברו אחרון
 לקרא ונברו ספין ויון לארדו :

5 * שמعون وليا داون وبريو نبرو ونبرو
 حووتو عبدو نبواه : بدحو لا
 هو نفس فانكونشوهو لمحو لاغحيت
 من يقر زني فروتيون سفلو كاتور
 وبرعوهو ورعو شوهو سمائه : ليش درعوهو
 اري حكو وحسدو اري حكو افلو
 بعلب ونبرو فيشا : يهودا اله
 اورحا لا بهحيه بن يرو ونبرو
 حتك على بليل وبرو وبرو سماء ويون
 محورو كل كرسو ويون مكرسو لمشا
 בשلمك بني ابوك : سلطو ودي بشدو
 وبسوف ايت فا ملكا مدي ويهودا اري
 ميون كطلا بري نפש سلكا ونهو شري
 بحكو فانياء وكليحاء ليد ملكو
 دتوعه : لا يعري عبد شولس مدכות
 يهودا وسفرا مبر نبواه עד علىمآ עד
 يونيه مשהا دريليه ويا ملكا ويهودا
 وشمعون عماما : يسور ويا لمريه
 عما يكون الكلحاء يهود ويكأ حسود سحود
 ليه وعبد اورحا باول فن فشه يرو ارنو
 طب لبشويه بسوتيه ملاء ضع ويورو
 وبعونو : يسكو طورو بركو وشوين
 نعويه حسر يهود ونפש عبد ونبرو
 عما : وكل على سفر فيا يسي وهو كبش
 محونو بسفين وطكونا وكل وطكونا ويهو
 مني عر ציון : يشسحر عرير نكسين
 واحسوتيه بن حوما : ويا حولقا اري
 كنورا اراو معبدا فروي وكبش محونو
 عماما ويشعيا ويردو ويردو ويردو ويردو
 يهود ليه فحين ومقمي سفين : مديدتو
 ونبرو ويكوم نبواه بن مواء ونبرو
 ونبرو ويهو ونبرو اشكأ ويرشال : عر
 نبرو ويربحو ويكوم مديدتو ويردو
 حتمي على عماما ومحوه حتك
 كل شحا حكو حرم وشري على اورحا
 وكفونا وكمو على سכלا وكطل نبرو
 مشيوت فشحأ فشو عم دلا ونكر
 سيسو ورينو ويمر ونبرو لاأحرا :
 لفونك سפרות : مديدتو نبرو
 منيو بري عريو يهودا نبرو اأرون
 لكرأ ونبرو سفين ويون لاأردو :

5 * שמעון וליא דאון ובריו נברו ונברו
 חובותו עבדו נבואה : בדיחו לא
 הוה נפש פאנכונשוהו למחז לאגחית
 מן יקר זני פרוטיון ספלו קטור
 וברעוהו ורעו שוהו סמאה : ליש דרעוהו
 ארי חקו וחסדו ארי חקו אפלו
 בעלב ונברו פישא : יהודה אלה
 אורחא לא בהחיה בן ירו ונברו
 חתק על בליל וברו וברו סמא ויון
 מחורו קל קרסו ויון מקרסו למשא
 בשלמך בני אבוק : שלטו ודי בשדו
 ובסופא ית פא מלכא מדי ויהודה ארי
 מיון קטלא ברי נפש סלקא ונהו שרי
 בחקו פאניא וקליחא ליד מלכו
 דתועה : לא יערי עבד שולש מדכות
 יהודה וספרא מבר נבואה עד עלמא עד
 יוניה משהא דריליה ויא מלכא ויהודה
 ושמעון עממא : יסור ויא למרחיה
 עמא יקון הכליה יהוד ויקא חסוד סחוד
 ליה ועבד אורחא באול פן פשה ירו ארנו
 טב לבשויה בסותיה מלא צע ויורו
 ובעונו : יסקו טורו ברכו ושוין
 נעויה חסר יהוד ונפש עבד ונברו
 עמא : וכל על ספר פיא ישי והוא כבש
 מחונו בספין וטכונא וכל וטכונא ויהו
 מני ער ציון : יששכר עריר נכסין
 ואחסותיה בן חומא : ויא חולקא ארי
 כנורא אראו מעבדא פרוי וכבש מחונו
 עממא וישעיה וירדו וירדו וירדו וירדו
 יהוד ליה פחין ומקמי ספין : מדידתו
 ונברו ויקום נבואה בן מוא ונברו
 ונברו ויהו ונברו אשכא וירשאל : ער
 נברו וירבחו ויקום מדידתו וירדו
 חתמי על עממא ומחורה חתק
 כל שחא חכו חרמ ושרי על אורחא
 וכפונא וקמו על שכלא וקטל נברו
 משיות פשחא פשו עמ דלא ונקר
 סיסו וריון וימר ונברו לאחרא :
 לפונק ספרות : מדידתו נברו
 מניו ברי עריו יהודה נברו אחרון
 לקרא ונברו ספין ויון לארדו :

Et Simeon et Levi duo fratres, in instrumētis tyrannidis viupit eorum. Et in 6 conspatione eorum non est ingressa anima mea, et in congregatione eorum non est conjuncta substantia mea & quoniam in ira sua occiderunt gentem, & voluntatem suâ exusserunt murum sui amonum. Culpabilis ira eorum, quâ in officio est? Exarsescit eorum quâ in officio est? Dividam eos in familia Jacob, et dispergam eos in familia Israel. Et te, O Iudæ, celebrabunt fratres tui, quia manus tua in cervicibus inimicorum tuorum, & subijciet te tibi filii patris tui. Eris, O Iudæ, veluti catulus leonis, quia eripisti fittum meum de nec. Cum cubaverit & jacuerit veluti leo & leena, quis est qui sufficit eum? Non præterit vira quæ de Iudæa, & Legizator de sub impoerit ejus, donec veniat is cuius ipse est, & ad quem congregabuntur populi. Legas it ad vitum pulli sui, et ad palmitem filios asine sue: lavans vino vestem suam, & sanguine uvarum indumentum suum. Pulver oculis magis quam vinum, ovis dentibus prælium lac. Zabulon in oris maris habitabit, & in litore ejus naves ex exercitiis conficit ejus usque ad Sada. Et Isachar veluti corpus squammæ, & Iudæus inter duos horos. Tum videbit is requiem quâ bona fit, & terram quâ maledictabilis fit, & extendet colli suum ad bajulandum, & fiet servus. Duo 16 iudicibus populo suo per quosvis Tribus est filii Israel. Et erit veluti coluber in via, et veluti serpens in fenita, mordens calcaneis equi, ut cadat vitro. Dicit Spera 18 auxilium tuum, O Domine mi. Et Gad, 19 cuiusvisque exercitus qui congregabitur adversus eum, confinget posteriora.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

TARGUM ONKELOS.

20 דאשך טבא ארעיה והוא ברא פתנתני...
21 מלכו: נפתלו פארעא טבא יתרו מ עבירה...
22 והחטתיה חרה מעבדא פדלו ודון סתון...
23 ומברכו עליהו: פרי דרעו וזתף פרי...
24 ויתברך נפשו ויניב על עינא דמא תרו...
25 שבוין וקפו מנפיהו וקפלו חלקא...
26 ואחסתא: ואכדו עפיהו וממדי ואעיקר...
27 ליה נברין נברין בעלי פלנותיה: ויחבת...
28 דרון נבריותיה על רגס אורייתא בסתרא...
29 ושי חוקמא ויהצעה פנו ותר מאד רב על...
30 דרעיהו ואסור מלכותא וחקף דא חות...
31 ליה אקום אל חקפא רב קבד בימי מרה...
32 וזאכרו וכו' ורעא וישראל מיסר אלא...
33 דאכדו יתו כמער דות שר ויברכו פרו...
34 ויתנו משלא רשימא מלעיל אברקו דנתן...
35 מפעמי ארעא מרע פרכתא אברקו...
36 וראשק: פרכתא אברקו יתוספן על פרכתא...
37 דלר כוכו אבתו דחסדו לחן רבביא...
38 דמו עלמא ריון כל אלון לרשיא ריוסף...
39 ולברא פרישא דחוחו: פנימן פארעיה...
40 חשרי טבנתא ובחסתתיה יתפע מקרשא...
41 פפסדא ובקפא יתויו מקרבו וברקא קור פניא...
42 ובעדו רשיא יתויו מפלניו מודר חלקוהו...
43 משארן קורשיא: כל אלון שבשיא וישראל...
44 יתויו עסר דא דמל לחון אבהו וכו'...
45 יתויו נבר דבב כחיה פרי דחוחו: ופקר...
46 יתויו ואמר לחון אמר מחנש רוקמי...
47 קבדו יתו לוד אבתו דמערותא דבחקל...
48 עפרון חתמא: כמערמא רבקה דפלחא...
49 דיד על אפן מרמא פארעיה רגנעו דבון...
50 אברתם ויתחלקא מן עפרו חתמא...
51 לאחסתת קבורא: חסן קבדו ית אברתם...
52 וית שרה אחותיה חסן קבדו ויתחוקנית...
53 דקחא אחותיה חסן קבדו ית לאה: ובעני...
54 חקלא ומערמא דרביח מן בני חתמא: ושי...
55 ושי יעקב לפקרא ית פנחזו וכנש דגלוהו...
56 לרסא אנתו ואתחנש לעמיה:

20 Terra Afer optima erit: & ipsa...
21 enutrietur delictis regum. Neptala...
22 in terra optima cadet fors ejus: et...
23 laudabuntur et benedicent super eos.
24 Filius accretiens Joseph: & filius...
25 qui benedicetur, quasi vitis quae...
26 plantata est iuxta fontem aquarum:
27 duo tribus egredientur de filiis...
28 suis; succipientes partem & hereditatem...
29 suam. Et coanguliantur verum eum, &...
30 uti sunt in eum: & exasperaverunt eum...
31 viri fornicissimi. Et completa est in eis...
32 propheta ejus; & quod observaverat legem...
33 in oculo, propoliunt: constantem spem...
34 suam: tunc polium est aurum super...
35 brachia ejus, & corrobora vit & confirmavit...
36 regnum ejus, quod fuit ei datum a facie...
37 Dei fortissimi Jacob: cujus verbo gubernantur...
38 patres & filii tribuum Israel. Verbum...
39 Dei patris tui erit in adjutorium tui, &...
40 omnipotens benedicat tibi; & benedictionibus...
41 roris quae descendit de caelo desuper, benedictionibus...
42 quae ascendant de profundis terrae...
43 benedictionibus patris tui & matris tuae.
44 Benedictiones patris tui addentur...
45 super benedictiones quibus benedixerunt...
46 tui meos, quas operaverunt principes...
47 qui a saeculo fuerunt: erunt omnes istae benedictiones...
48 super caput Joseph, & super virum qui...
49 segregatus fuit a fratribus suis. In terra...
50 Benjamin habitabit templi majestas, & in...
51 possessione ejus edificabitur fanatum: mane...
52 & vespere offerent sacerdotibus oblationes, &...
53 in tempore vespertino dividunt refecturam...
54 portionum suarum, de reliquis, quae...
55 sanctificatae sunt. Omnes hi tribus...
56 israel duodecim: & hoc est quod locutus...
57 est cum eis pater eorum, & benedixit...
58 eis: juxta benedictionem uniuscujusque benedixit...
59 eis. Et praecepit eis; & dixit eis, Ego...
60 congrego ad populum meum; sepelire me cum...
61 patribus meis: in spelunca quae est in agro...
62 Ephron Ethai. In spelunca duplici quae est...
63 in agro, qui est contra faciem Mambre, in...
64 terra Chanaan: quem agrum emit Abraham ab...
65 Ephron Ethaeo, in possessione sepulchri. Ibi...
66 sepelietur Isaac & Rebecca uxore sua. Et...
67 sepelietur Jacob in spelunca, & ibi sepelietur...
68 Isaac & Rebecca uxore sua. Et sepelietur...
69 Jacob in spelunca, & ibi sepelietur Isaac &...
70 Rebecca uxore sua. Et sepelietur Jacob in...
71 spelunca, & ibi sepelietur Isaac & Rebecca...
72 uxore sua. Et sepelietur Jacob in spelunca, &...
73 ibi sepelietur Isaac & Rebecca uxore sua.

20 אשך טבא ארעיה והוא ברא פתנתני...
21 מלכו: נפתלו פארעא טבא יתרו מ עבירה...
22 והחטתיה חרה מעבדא פדלו ודון סתון...
23 ומברכו עליהו: פרי דרעו וזתף פרי...
24 ויתברך נפשו ויניב על עינא דמא תרו...
25 שבוין וקפו מנפיהו וקפלו חלקא...
26 ואחסתא: ואכדו עפיהו וממדי ואעיקר...
27 ליה נברין נברין בעלי פלנותיה: ויחבת...
28 דרון נבריותיה על רגס אורייתא בסתרא...
29 ושי חוקמא ויהצעה פנו ותר מאד רב על...
30 דרעיהו ואסור מלכותא וחקף דא חות...
31 ליה אקום אל חקפא רב קבד בימי מרה...
32 וזאכרו וכו' ורעא וישראל מיסר אלא...
33 דאכדו יתו כמער דות שר ויברכו פרו...
34 ויתנו משלא רשימא מלעיל אברקו דנתן...
35 מפעמי ארעא מרע פרכתא אברקו...
36 וראשק: פרכתא אברקו יתוספן על פרכתא...
37 דלר כוכו אבתו דחסדו לחן רבביא...
38 דמו עלמא ריון כל אלון לרשיא ריוסף...
39 ולברא פרישא דחוחו: פנימן פארעיה...
40 חשרי טבנתא ובחסתתיה יתפע מקרשא...
41 פפסדא ובקפא יתויו מקרבו וברקא קור פניא...
42 ובעדו רשיא יתויו מפלניו מודר חלקוהו...
43 משארן קורשיא: כל אלון שבשיא וישראל...
44 יתויו עסר דא דמל לחון אבהו וכו'...
45 יתויו נבר דבב כחיה פרי דחוחו: ופקר...
46 יתויו ואמר לחון אמר מחנש רוקמי...
47 קבדו יתו לוד אבתו דמערותא דבחקל...
48 עפרון חתמא: כמערמא רבקה דפלחא...
49 דיד על אפן מרמא פארעיה רגנעו דבון...
50 אברתם ויתחלקא מן עפרו חתמא...
51 לאחסתת קבורא: חסן קבדו ית אברתם...
52 וית שרה אחותיה חסן קבדו ויתחוקנית...
53 דקחא אחותיה חסן קבדו ית לאה: ובעני...
54 חקלא ומערמא דרביח מן בני חתמא: ושי...
55 ושי יעקב לפקרא ית פנחזו וכנש דגלוהו...
56 לרסא אנתו ואתחנש לעמיה:

20 Ex Afer pascua pascua; 20
21 Iste quoque dabit delicias regis. Nephali, ex va 21
22 diversis dabit eloquia (m) 22
23 Nephalius Joseph, filius 23
24 Nephalius iuxta fontem, filius natus minimus a 24
25 scendit mru. Et amavit: 25
26 iudice afferentur eum, & 26
27 contendentur ad sepulchrum, 27
28 et (n) dederunt ei (m) Sa- 28
29 garim. Sed fecit in i- 29
30 foritudine arcis sui, & 30
31 convorsabantur brachia manuum ejus a ma- 31
32 luitas patris sui, a no- 32
33 mine patris sui Jacob, a no- 33
34 mine patris sui, a no- 34
35 mine patris sui, a no- 35
36 mine patris sui, a no- 36
37 mine patris sui, a no- 37
38 mine patris sui, a no- 38
39 mine patris sui, a no- 39
40 mine patris sui, a no- 40
41 mine patris sui, a no- 41
42 mine patris sui, a no- 42
43 mine patris sui, a no- 43
44 mine patris sui, a no- 44
45 mine patris sui, a no- 45
46 mine patris sui, a no- 46
47 mine patris sui, a no- 47
48 mine patris sui, a no- 48
49 mine patris sui, a no- 49
50 mine patris sui, a no- 50
51 mine patris sui, a no- 51
52 mine patris sui, a no- 52
53 mine patris sui, a no- 53
54 mine patris sui, a no- 54
55 mine patris sui, a no- 55
56 mine patris sui, a no- 56
57 mine patris sui, a no- 57
58 mine patris sui, a no- 58
59 mine patris sui, a no- 59
60 mine patris sui, a no- 60
61 mine patris sui, a no- 61
62 mine patris sui, a no- 62
63 mine patris sui, a no- 63
64 mine patris sui, a no- 64
65 mine patris sui, a no- 65
66 mine patris sui, a no- 66
67 mine patris sui, a no- 67
68 mine patris sui, a no- 68
69 mine patris sui, a no- 69
70 mine patris sui, a no- 70
71 mine patris sui, a no- 71
72 mine patris sui, a no- 72
73 mine patris sui, a no- 73
74 mine patris sui, a no- 74
75 mine patris sui, a no- 75

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20 *واسر طعامه منمن وهو يعطي ملكه الملوكة ويعطاني كاتبة موسلي يزد أفوال الكسي *يوسف
21 ابن ممر لعصن ممر علي عين ماء له عرف قد آمدت علي سور *ومرور وفسروا وهددوه
22 *عجاب السهام *فلبت ووسه في صابة واهرب ذراعاه *من طاعة جليل يعقوب *من ثم رعا
23 *ذات إسرائيل *أسأل من الله أنسك أن تعينك ومن الكافي أن يبارك فيك بركة السماء من
24 العلو ويركات العجر الرابضة سعد ويركات الندى والبطن *ويركات أنسك تصاف الي بركات
25 أسقي ولي ما أسهي يباع الذهب *ويكون الجبيع علي رأس يوسف *وهامة ناسك أحويه *
26 *ويبىامن كالتيب يعروس *ألعده باكل ثوبا *والعيني يقسم السلب *هذه جباله أسباط
27 إسرائيل اثني عسرسبأ وهذا ما قال لهم أبوههم *وأرك فهم كل أمري علي حسب أسكفاه برك
28 عليهم *ثم أوصاهم وقال لهم أنا منصم الي قومي *أدعوني مع أبوي في اللعان التي في صبيعة
29 عفرون الكي *هي اللعان التي في الصبيعة المصعة حصن ممر في بلد السلام *التي أسرها
30 إبراهيم من عفرون الكي حطه معين *ثم دفلوا إبراهيم وسارن روحه *وهم دفلوا إسكاف
31 وريعه روحه *وهم دفت ليا *سري الصيعه واللعان التي فيها من بيت حنت *قلها فرع
32 يعقوب من وصيه لبيده صم رجله الي السبير ويوي *وصار الي قومه
33

Et Afer, efca eius pinguis, & isse dabit 20
delicias regum. Et Nephali dabit cor- 21
va emissa, repetet eloquia patris. Et 22
Joseph filius fructifer, dabit ramus frum- 23
tiferi ad fontem aquae, habens radices ex- 24
tensas super murum. Et exeat: habentur 25
eum, & multiplicati sunt, ac ministrati 26
suis ei sagittarii. Et mentis est areus 27
ejus cum duritie, & transacta fuit brachia 28
ejus, ob obedientiam. Praeficiunt filii 29
Jacob, inde parit israhel. Ro- 30
go Deus patris tui ut adjuvet te, et Sa- 31
lutaritatem, ne benedicas te benedictione 32
cui ab excelso, & benedictionibus a- 33
byssii jacenibus deorsum, & benedictio- 34
nibus ubertem et aeternam. Et benedicti- 35
ones patris tui adjuventur ad benedicti- 36
ones antecessorum meorum, et ad id quod 37
optat collis aeternitatis, & sine omnia sup- 38
er caput Joseph et verticem continentissi- 39
mi fratrum suorum. Et Benjamin fu- 40
cit lupus depredabitur, mande comedet 41
strutem, & in vesperis dividet rapinam. 42
Hic est catus Tribuum Israel, duodecim: 43
Tribus: & hoc est quod dixi eis pater 44
vorum: & benedixit eis, uniusque secundum 45
meritum suum benedixit. Deinde 46
praecipit eis, ait illis: Ego congrega- 47
tus sum ad populum meum; sepelire me 48
cum patribus meis in spelunca quae est in 49
vire Aferon Ethaei. Ista est spelunca 50
quae est in vire duplici, quae adverso Ma- 51
nre, in regione Syriae, quam emerat Ebra- 52
him ad Aferon Ethaeo in proprietatem sep- 53
ulturae. Ibi sepelitur filius Ebrahim, & 54
Sara uxor ejus, & ibi sepelitur Isaac 55
& Rebecca uxor ejus, & ibi sepelitur Ja- 56
cob. Emptio virei & speluncae quae est 57
in illa, a filiis Ethaei. Cum autem perfe- 58
cisset Jacob hortationem suam ad filios 59
suos, collegit pedes suos ad lectum, & 60
defunctus est, & abist ad gentem suam.

TARGUM ONKELOS. CAP. L.

1 וּבָל יוֹסֵף עַל אֲבוֹתָיו וּבָכָא... 2 וּלְוֹדוֹ יוֹשֵׁף לֵוִי: וְיִקְרָא יוֹסֵף... 3 עֲבֹדוֹ יִתְּאֲחִיזָה לְמִסְתָּר... 4 אֲבוֹתָיו וְחִנְטוֹ אֲסִיחָה יִתְּאֲחִיזָה... 5 וְסִלְמוֹ לֵוִי אֲרִבְעוֹן יָמִים אֲרִי... 6 מִצְרַיִם יוֹם חִנְטָהּ וּבְכֹו יִתְּחִיר... 7 מִצְרַיִם שְׁבַע יוֹמִים: וְעֲבָדוֹ יוֹמִי... 8 בְּבִיתָהּ וּמִלֵּו יוֹסֵף עַם יִרְעָה... 9 לְמִימְרָא אֲבִי כְלֵן אֲשֶׁר־חִרְתָּ דְחִמָּו... 10 בְּעֵינָיו מִלֵּו כְלֵן קֹדֶם יִרְעָה... 11 לְמִימְרָא: אֲבָא קִים עַל לְמִימְרָא דְאֲבִי... 12 אֲבָא מִצְרַיִם בְּקִנְיָו דְאֲחִיקֵנוּ לֵוִי... 13 בְּאֲרַע דְכְנַעַן חֲקִינְיָו וּבְכֹו... 14 אֲבָא קִנְיָו וְאֲקִרְיָו יִתְּ אֲבָא וְאֲחִיב: 15 וְאֲמַר יִרְעָה קִם וְאֲקִרְיָו יִתְּ אֲבָא... 16 כְּמָא דְקִמְתָּ עֵלָּו: וְסִלְקוּ יוֹסֵף... 17 לְמִקְבְּרֵי יִתְּ אֲבוֹדוֹ וְסִלְקוּ עִשְׂיָה... 18 כָּל עֲבָדוֹ יִרְעָה סְבִי בִיתָהּ וְהוֹכֵל סְבִי... 19 אֲרַע דְמִצְרַיִם: וְכָל יִרְעָה יוֹסֵף... 20 וְאֲבוֹדוֹ וְכֹוֹת אֲבוֹדוֹ לְחֹדוּ מְסִלְחוֹ... 21 וְעֵרְבוּ וְחִרְדוּ וְשָׁבוּ בְּאֲרַע... 22 דְרָשָׁן: וְסִלְקוּ עִשְׂיָה אֲחִי-דְרִיחְקוֹ... 23 אֲחִי-רָשָׁן: וְחֹת מִשְׁרִיתָא סְנִיחָה... 24 לְחִירָא: וְאִילוּ עַד בֵּית דְאֲדָר דְאֲדָר... 25 דִּי עֲבָדוֹ יִרְעָה וְיִתְּ אֲבָא וְאֲחִיב... 26 מִסְפַּד רֵב וְיִתְּ אֲבָא לְחִירָא וְעֵבֶר... 27 לְאֲבוֹדוֹ אֲבָלָא שְׁבַע יוֹמִים: וְחֹת... 28 רֵב אֲרַע כְּנַעַנָא יִתְּ אֲבָלָא... 29 בְּבִית דְאֲדָר דְאֲדָר וְאֲמָרוּ אֲבָלָא... 30 יִתְּ אֲבָלָא דִּין לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קִרְא... 31 שְׁמָה: אֲבָל מִצְרַיִם דִּי עֲבָרָא... 32 יִרְעָה: וְעֵבֶר בְּנוֹת לֵוִי כֹן כְּמָא... 33 דִּי פְקִירוֹ: וְעֵסְלוֹ יִתְּ אֲבָלָא... 34 לְאֲרַע רְכֵנָן וְקִבְדוֹ יִתְּחִיר... 35 כְּמִקְבְּרֵי חִקֵּל כְּפִלְתָא דְבוֹן אֲבָרְהָם... 36 יִתְּ חִקֵּלָא לְאֲחִיקֵנוּ קִבְרָא מִן... 37 עֲבָדוֹ חִתָּהּ עַל-אֲחִי מִצְרַיִם:

1 ETruit Joseph super faciem: patris sui: & fleuit super eum, & oculus eius est eum. Et precepit Joseph feruis suis medicis, ut condierunt patrem suum: et condierunt medici Israel. Et expletis quadraginta diebus, quibus complebatur dies conditorum, fleverunt cum Aegyptii septuaginta diebus. Et transferunt dies plancus ejus: & locutus est Joseph cum domo Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam in oculis veistris, loquimini obsecro, cora Pharaone dicentes. Quod pater meus adjuravit me dicens; Ecce morior: in sepulchro meo, quod preparavi mihi in terra Chanaan, ibi sepelies me: & nunc ascendam obsecro, & sepeliam patrem meum, & revertar. Dixitque Pharaon: Ascende, sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascenditque Joseph ut sepeliret patrem suum: & ascendierunt cum eo omnes fervei Pharaonis, seniores domus sue; & omnes senes terræ Aegypti. Omnisque domus Joseph: & fratres sui: & domus patris sui: exceptis parvulis, oves quoque; corum & boves dereliquerunt in terra Gessen. Ascenderuntque cum eo currus & equites; eratque turba magna nimis. Et venerunt usque ad aream Atad, quæ est ultra Jordanem; & planxerunt ibi plancum magnum atque nimis vehementem: & fecit patri suo luctum septem diebus. Et vidit habitator terræ Chanaan luctum, qui fiebat in loco areæ Atad; & dixerunt, Luctus vehementis est iste Aegyptiis: & idcirco vocatum est nomen ejus, Luctus Aegypti; qui est trans Jordanem. Feceruntque filii ejus, sicut preceperat eis. Portaveruntque eum filii sui in terram Chanaan; & sepelierunt eum in spelunca duplici, quæ est in agro, qui est contra agrum Mamre: quem agrum emit Abraham in possessionem sepulchri à filius Heth.

1 ETruit Joseph super faciem: patris sui: & fleuit super eum, & oculus eius est eum. Et precepit Joseph feruis suis medicis, ut condierunt patrem suum: et condierunt medici Israel. Et expletis quadraginta diebus, quibus complebatur dies conditorum, fleverunt cum Aegyptii septuaginta diebus. Et transferunt dies plancus ejus: & locutus est Joseph cum domo Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam in oculis veistris, loquimini obsecro, cora Pharaone dicentes. Quod pater meus adjuravit me dicens; Ecce morior: in sepulchro meo, quod preparavi mihi in terra Chanaan, ibi sepelies me: & nunc ascendam obsecro, & sepeliam patrem meum, & revertar. Dixitque Pharaon: Ascende, sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascenditque Joseph ut sepeliret patrem suum: & ascendierunt cum eo omnes fervei Pharaonis, seniores domus sue; & omnes senes terræ Aegypti. Omnisque domus Joseph: & fratres sui: & domus patris sui: exceptis parvulis, oves quoque; corum & boves dereliquerunt in terra Gessen. Ascenderuntque cum eo currus & equites; eratque turba magna nimis. Et venerunt usque ad aream Atad, quæ est ultra Jordanem; & planxerunt ibi plancum magnum atque nimis vehementem: & fecit patri suo luctum septem diebus. Et vidit habitator terræ Chanaan luctum, qui fiebat in loco areæ Atad; & dixerunt, Luctus vehementis est iste Aegyptiis: & idcirco vocatum est nomen ejus, Luctus Aegypti; qui est trans Jordanem. Feceruntque filii ejus, sicut preceperat eis. Portaveruntque eum filii sui in terram Chanaan; & sepelierunt eum in spelunca duplici, quæ est in agro, qui est contra agrum Mamre: quem agrum emit Abraham in possessionem sepulchri à filius Heth.

1 ET cecidit Joseph super faciem patris sui, fleuitque super eum; et oculus eius est eum. Præcepit autem Joseph feruis suis medicis ut a aromaribus condierent patrem suum; & aromaribus Medici condierunt Israel. Et cõtr-3 pleverunt ei quadraginta dies, sic enim complevit dies aromaribus condicio cum, fleuitque cum Aegyptiis septuaginta diebus. Transferebat autem diebus luctus ejus, locutus est Joseph domui Pharaonis dicens; Si nunc inveni gratiam in oculis veistris, loquimini queso in auribus Pharaonis, dicens: Pater meus adjuravit me antequam moreretur, dicens; Ecce ego morior; in sepulchro meo quod ego fodis mihi in terra Chanaan, ibi me sepelies. Nunc igitur ascendam obsecro, & sepeliam patrem meum sicut adjuravit me, & revertar. Responditque Pharaon, Ascende, & sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascendit igitur Joseph ut sepeliret patrem suum, ascendieruntque cum eo omnes fervei Pharaonis, seniores domus ejus; & omnes seniores terræ Aegypti. Omnis quoque domus Joseph, fratres ejus, & domus patris ejus; tantum parvulos suos, oves suas, & boves suos, & equos reliquerunt in terra Gessen. Ascenderunt enim cum eo, & currus, & (a) equites, sicutque turba magna valde. Et venerunt usque ad aream Atad, quæ est in transitu Jordanis, & plancuerunt ibi plancum magno et ex: & vidit habitator patri sui luctum septem diebus. Videtur autem in loco terræ Chanaan luctum in area Atad, dixeruntque; Luctus iste gravis est Aegyptiis: ideo vocaverunt nomen ejus, Luctus Aegypti, qui est in transitu Jordanis. Et fecerunt ei filii ejus, sicut que mandatum preceperat illi. Tulervntque eum filii ejus in terram Chanaan, sepelieruntque eum in spelunca agri duplici, quoniam adquisit fuerat Abraham cum agro in possessione sepulchri ab Ephron Hethæo, & regione Mamre. VER. SAM. (a) pedites;

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

1 * فَادْبَكْتُ يَوْسُفَ عَالِي وَجْهَ أَبِيهِ فَبَكَتِي عَلَيْهِ 1 * فَادْبَكْتُ يَوْسُفَ عَالِي وَجْهَ أَبِيهِ فَبَكَتِي عَلَيْهِ 2 * وَبَكَتِي * وَأَمْرَ عِبِيدِهِ الْأَطْبَاءَ أَنْ يَحْبُطُوا * حَبَّطَتِ الْأَطْبَاءُ إِسْرَائِيلَ * إِلَيَّ أَنْ كَمَلْتُ لَهُ أَرْبَعُونَ 2 * وَبَكَتِي * وَأَمْرَ عِبِيدِهِ الْأَطْبَاءَ أَنْ يَحْبُطُوا * حَبَّطَتِ الْأَطْبَاءُ إِسْرَائِيلَ * إِلَيَّ أَنْ كَمَلْتُ لَهُ أَرْبَعُونَ 3 * يَوْمًا لِأَنَّ كَذَلِكَ تَكْمَلُ أَيَّامُ الْكَاطِمِينَ * وَبَكَتِي عَلَيْهِ الْمَصْرِيُّونَ سَبْعِينَ يَوْمًا * وَلَمَّا جَارَتْ أَيَّامُ بَكَتِي 3 * يَوْمًا لِأَنَّ كَذَلِكَ تَكْمَلُ أَيَّامُ الْكَاطِمِينَ * وَبَكَتِي عَلَيْهِ الْمَصْرِيُّونَ سَبْعِينَ يَوْمًا * وَلَمَّا جَارَتْ أَيَّامُ بَكَتِي 4 * كَلَّمَ يَوْسُفَ آلَ فِرْعَوْنَ * وَقَالَ لَهُمْ إِنْ وَجَدْتُمْ حَظًا عِنْدِي فَمَكِّمُوا فِرْعَوْنَ وَفُولُوا لَهُ * إِنْ أَيْ اسْكُنْ عِنْدِي 4 * كَلَّمَ يَوْسُفَ آلَ فِرْعَوْنَ * وَقَالَ لَهُمْ إِنْ وَجَدْتُمْ حَظًا عِنْدِي فَمَكِّمُوا فِرْعَوْنَ وَفُولُوا لَهُ * إِنْ أَيْ اسْكُنْ عِنْدِي 5 * وَقَالَ لِي * هَا أَنَا مَيِّتٌ أَوْفِي فِي قَبْرِ أَبِي الَّذِي كَرِهْتُ لِي فِي بَلَدِ كَنْعَانَ * وَالآنَ اصْعَدْ فَادْفِنْ أَبِي 5 * وَقَالَ لِي * هَا أَنَا مَيِّتٌ أَوْفِي فِي قَبْرِ أَبِي الَّذِي كَرِهْتُ لِي فِي بَلَدِ كَنْعَانَ * وَالآنَ اصْعَدْ فَادْفِنْ أَبِي 6 * وَارْجِعْ * قَالَ فِرْعَوْنَ اصْعَدْ فَادْفِنْ أَبَاكَ كَمَا أَحْلَمْتُكَ * فَصَعِدَ يَوْسُفَ لِيَدْفِنَ أَبَاهُ * وَصَعِدَ مَعَهُ 6 * وَارْجِعْ * قَالَ فِرْعَوْنَ اصْعَدْ فَادْفِنْ أَبَاكَ كَمَا أَحْلَمْتُكَ * فَصَعِدَ يَوْسُفَ لِيَدْفِنَ أَبَاهُ * وَصَعِدَ مَعَهُ 7 * جَمِيعَ فِوَالِ فِرْعَوْنَ وَسَيُوجِ أَهْلَهُ وَجَمِيعَ سَيُوجِ بَلَدِ مِصْرَ * وَجَمِيعَ أَهْلِ يَوْسُفَ وَأَحِبِّهِ وَالْأَبْنَاءَ 7 * جَمِيعَ فِوَالِ فِرْعَوْنَ وَسَيُوجِ أَهْلَهُ وَجَمِيعَ سَيُوجِ بَلَدِ مِصْرَ * وَجَمِيعَ أَهْلِ يَوْسُفَ وَأَحِبِّهِ وَالْأَبْنَاءَ 8 * عِبْرَانَ أَطْفَالَهُمْ وَعَمَّهُمْ وَيَعْرَبَهُمْ بِلَدِّ كَنْعَانَ * وَصَعِدَتْ مَعَهُ الْكَيْلُ وَالْفِرْسَانُ * فَكَانَ 8 * عِبْرَانَ أَطْفَالَهُمْ وَعَمَّهُمْ وَيَعْرَبَهُمْ بِلَدِّ كَنْعَانَ * وَصَعِدَتْ مَعَهُ الْكَيْلُ وَالْفِرْسَانُ * فَكَانَ 9 * الْعَسْكَرَ عَظِيمًا حَدًّا * وَجَاءَ إِلَى أُنْدُرَ الْعَوْسُجِ الَّذِي فِي عِبْرَ الْأُرُونَ * فَدَفِنُوهُ تَمَّ تَدْفِينُهُ عَظِيمًا 9 * الْعَسْكَرَ عَظِيمًا حَدًّا * وَجَاءَ إِلَى أُنْدُرَ الْعَوْسُجِ الَّذِي فِي عِبْرَ الْأُرُونَ * فَدَفِنُوهُ تَمَّ تَدْفِينُهُ عَظِيمًا 10 * وَبَدَأَ حَدًّا * وَصَعِدَ لِأَسْبَةِ حَرًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ * فَكَلَّمَ سَكَّانَ الْبَلَدِ الْكَنْعَالِي الْكَنْعَانَ فِي أُنْدُرَ الْعَوْسُجِ * 10 * وَبَدَأَ حَدًّا * وَصَعِدَ لِأَسْبَةِ حَرًا سَبْعَةَ أَيَّامٍ * فَكَلَّمَ سَكَّانَ الْبَلَدِ الْكَنْعَالِي الْكَنْعَانَ فِي أُنْدُرَ الْعَوْسُجِ * 11 * فَقَالُوا هَذَا حَرْنُ عَظِيمٍ لِلْمِصْرِيِّينَ * وَكَلَّمَ سَيِّدِي حَرْنَ الْمِصْرِيِّينَ الَّذِي فِي عِبْرَ الْأُرُونَ * وَصَعِدَ 11 * فَقَالُوا هَذَا حَرْنُ عَظِيمٍ لِلْمِصْرِيِّينَ * وَكَلَّمَ سَيِّدِي حَرْنَ الْمِصْرِيِّينَ الَّذِي فِي عِبْرَ الْأُرُونَ * وَصَعِدَ 12 * بِهْ تَدْفِينُهُ جَمِيعَ مَا أَوْصَانِي بِهِ * وَحَمَلُوهُ إِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * وَدَفِنُوهُ فِي مَعَارِنِ الصَّيغَةِ الْمَصْعَفَةِ الَّتِي 12 * بِهْ تَدْفِينُهُ جَمِيعَ مَا أَوْصَانِي بِهِ * وَحَمَلُوهُ إِلَى بَلَدِ كَنْعَانَ * وَدَفِنُوهُ فِي مَعَارِنِ الصَّيغَةِ الْمَصْعَفَةِ الَّتِي 13 * اسْتَرَاهَا إِبْرَاهِيمُ كَوْرٍ مَعْبُودٍ مِّنْ عَقْرُونَ الْكَنْعِي * الَّتِي يَحْضِنُ مِصْرِي * 13 * اسْتَرَاهَا إِبْرَاهِيمُ كَوْرٍ مَعْبُودٍ مِّنْ عَقْرُونَ الْكَنْعِي * الَّتِي يَحْضِنُ مِصْرِي *

1 ETruit Joseph super faciem patris sui, et fleuit super eum, et oculus eius est eum. Præcepit autem Joseph feruis suis medicis, ut a aromaribus condierent patrem suum; et aromaribus Medici condierunt Israel. Et cõtr-3 pleverunt ei quadraginta dies, sic enim complevit dies aromaribus condicio cum, fleuitque cum Aegyptiis septuaginta diebus. Transferebat autem diebus luctus ejus, locutus est Joseph domui Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam in oculis veistris, loquimini queso in auribus Pharaonis, dicens: Pater meus adjuravit me antequam moreretur, dicens; Ecce ego morior; in sepulchro meo quod ego fodis mihi in regione Chanaan; ibi me sepelies. Nunc igitur ascendam obsecro, et sepeliam patrem meum sicut adjuravit me, et revertar. Dixit Pharaon, Ascende, et sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascendit igitur Joseph ut sepeliret patrem suum, ascendieruntque cum eo omnes duces Pharaonis, et seniores familie ejus, et omnes seniores regionis Aegypti. Et omnis familia Joseph, et fratres sui, et familia patris sui, ad eum pueros suos, et oves suas, et boves suas, et equos reliquerunt in regione Sadir. Et ascendierunt cum eo, et currus, et equites, sicutque turba magna valde. Et venerunt ad aream magnam, quæ est in transitu Jordanis, et plancuerunt ibi plancum magno ac ingenti nimis, et fecit patri suo mareborum septem diebus. Videtur autem habitatoribus regionis Chanaan, tristitiam in area Hethi, dixeruntque; Hæc est tristitia magna Aegyptiorum; Et propterea vocata est, Tristitia Aegyptiorum, quæ est in transitu Jordanis. Et fecerunt ei filii ejus omnia que præceperat eis. Et portaverunt eum ad regionem Chanaan, et sepelierunt eum in spelunca duplici, quoniam adquisit fuerat Abraham a Ephron Hethæo, & regione Mamre, quod est in regione Hethi.

1 ETruit Joseph super faciem patris sui, et fleuit super eum, et oculus eius est eum. Præcepit autem Joseph feruis suis medicis, ut a aromaribus condierent patrem suum; et aromaribus Medici condierunt Israel. Et cõtr-3 pleverunt ei quadraginta dies, sic enim complevit dies aromaribus condicio cum, fleuitque cum Aegyptiis septuaginta diebus. Transferebat autem diebus luctus ejus, locutus est Joseph domui Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam in oculis veistris, loquimini queso in auribus Pharaonis, dicens: Pater meus adjuravit me antequam moreretur, dicens; Ecce ego morior; in sepulchro meo quod ego fodis mihi in regione Chanaan; ibi me sepelies. Nunc igitur ascendam obsecro, et sepeliam patrem meum sicut adjuravit me, et revertar. Dixit Pharaon, Ascende, et sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascendit igitur Joseph ut sepeliret patrem suum, ascendieruntque cum eo omnes duces Pharaonis, et seniores familie ejus, et omnes seniores regionis Aegypti. Et omnis familia Joseph, et fratres sui, et familia patris sui, ad eum pueros suos, et oves suas, et boves suas, et equos reliquerunt in regione Sadir. Et ascendierunt cum eo, et currus, et equites, sicutque turba magna valde. Et venerunt ad aream magnam, quæ est in transitu Jordanis, et plancuerunt ibi plancum magno ac ingenti nimis, et fecit patri suo mareborum septem diebus. Videtur autem habitatoribus regionis Chanaan, tristitiam in area Hethi, dixeruntque; Hæc est tristitia magna Aegyptiorum; Et propterea vocata est, Tristitia Aegyptiorum, quæ est in transitu Jordanis. Et fecerunt ei filii ejus omnia que præceperat eis. Et portaverunt eum ad regionem Chanaan, et sepelierunt eum in spelunca duplici, quoniam adquisit fuerat Abraham a Ephron Hethæo, & regione Mamre, quod est in regione Hethi.

1 ETruit Joseph super faciem patris sui, et fleuit super eum, et oculus eius est eum. Præcepit autem Joseph feruis suis medicis, ut a aromaribus condierent patrem suum; et aromaribus Medici condierunt Israel. Et cõtr-3 pleverunt ei quadraginta dies, sic enim complevit dies aromaribus condicio cum, fleuitque cum Aegyptiis septuaginta diebus. Transferebat autem diebus luctus ejus, locutus est Joseph domui Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam in oculis veistris, loquimini queso in auribus Pharaonis, dicens: Pater meus adjuravit me antequam moreretur, dicens; Ecce ego morior; in sepulchro meo quod ego fodis mihi in regione Chanaan; ibi me sepelies. Nunc igitur ascendam obsecro, et sepeliam patrem meum sicut adjuravit me, et revertar. Dixit Pharaon, Ascende, et sepeli patrem tuum: sicut adjuravit te. Ascendit igitur Joseph ut sepeliret patrem suum, ascendieruntque cum eo omnes duces Pharaonis, et seniores familie ejus, et omnes seniores regionis Aegypti. Et omnis familia Joseph, et fratres sui, et familia patris sui, ad eum pueros suos, et oves suas, et boves suas, et equos reliquerunt in regione Sadir. Et ascendierunt cum eo, et currus, et equites, sicutque turba magna valde. Et venerunt ad aream magnam, quæ est in transitu Jordanis, et plancuerunt ibi plancum magno ac ingenti nimis, et fecit patri suo mareborum septem diebus. Videtur autem habitatoribus regionis Chanaan, tristitiam in area Hethi, dixeruntque; Hæc est tristitia magna Aegyptiorum; Et propterea vocata est, Tristitia Aegyptiorum, quæ est in transitu Jordanis. Et fecerunt ei filii ejus omnia que præceperat eis. Et portaverunt eum ad regionem Chanaan, et sepelierunt eum in spelunca duplici, quoniam adquisit fuerat Abraham a Ephron Hethæo, & regione Mamre, quod est in regione Hethi.

CAP. L. PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. Targum Onkelos.

14 ויב יוסף למצרים הוא ואתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 15 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 16 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 17 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 18 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 19 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 20 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 21 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 22 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 23 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 24 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 25 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו... 26 ויב יוסף אתיו וכל משפחתו אשר עליו למקבר יד אבותיו...

14 Postea reversus est Joseph in Aegyptum, ipse & fratres ejus & omnes qui ascenderunt cum eo, ut sepelirent patrem suum. Postquam sepelivit patrem suum. Videruntque fratres Joseph, quod mortuus esset pater eorum; & dixerunt, Fortè observabit nobis Joseph inimicitiam; & reddet nobis, omne malum quod tribuimus ei. Mandaveruntque ad Joseph, dicentes: Pater tuus præcepit ante mortem suam, dicens. Si eadiceas ad Joseph: Obsecro, ut dimittas delicta fratrum tuorum & peccata, quia malum retribuatur tibi; & nunc, dimitte obsecro, dilicta servorum Dei patris tui; & slevit Joseph cum eo. Ierunt quoque fratres sui, & ceciderunt coram eo: atque dixerunt: Ecce nos sumus servi tui. Dixitque eis Joseph. Nè timeatis: quoniam ego timico Deum. Vos autem cogitastis contra me malum: sed coram Deo reputata est in bonum; ut faceret sicut in die hac, ut sustinere populum multum. Et nunc nolite timere; ego pacam vos, & familia vestram: & confortatus est eos; & locus est consolationem ad cor eorum. Et habitavit Joseph in Agypto: ipse & domus patris sui: & vixit Joseph centum & decem annis. Et vidit Joseph de Ephraim filios tertios: filii quoque Machir, filii Manasse, nati sunt, quos nutritiv Joseph. Dixitque Joseph fratribus suis; & Ego morior: & Deus recordans recordabitur vestri, & levabit vos de terra hac; in terram, quam juravit Abraham & Isaac, & Jacob. Et adjuravit Joseph filios Israel, dicens: Memoria memor erit vestri Deus; & levabitur offa mea hinc. Mortuusque est Joseph cum esset ætatis centi & decem annorum: & eodierit eum aromatis, & posuerit eum in arca in Agypto.

VERSIO SAMARITANA.

14 ne timeatis, ego nutritiv vos, & parvulos vestros: et confortatus est eos. Locutusque est secundum cor eorum. Ha: 22 bitavit autem Joseph in Agypto, ipse, & domus patris ejus, usque ad centum & decem annos. Vidit quoque Joseph filios Ephraim tertie generationis: etiam filii Machir filii Manasse nati sunt in diebus Joseph. Postea dixit 24 Joseph fratribus suis, Ego morior: Dominus autem visitando visitabit vos, & educet vos de terra ista, in terram quam juravit Abraham, Isaac, & Jacob. Et adjuravit 22 vii Joseph filios Israel, dicens: Memoria recordabitur Deus, & levabitur offa mea hinc. Mortuus est autem Joseph annos 24 natus centum & decem; & aromatis hinc condavit eum, & posuit eum in loculo in Agypto. Iste liber primus scilicet dicitur & c.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 ثم رجع يوسف الى مصر هو واخوته وسائر من كان معه ليدفن اباهم بعد ما دفنوه فلما راي اخوته يوسف ان اباهم قد مات قالوا ليت يوسف لا يمشى معنا ويكافئنا على السر الذي اوليناه فامرهم يوسف ان اباكم ايضا قبل موته وقال قولوا كذا ليوسف بطيبه يا يوسف استعير لآخوتك درهم وخطيبهم فهد اولوك سرا والان نسالك ان تصدح عن رب عبدك اله ابيك فبنا يوسف حين كلمك بذلك وجاء اخوته ايضا فودعوا بين يديه وقالوا هوذا نحن عبدك لك قال لهم يوسف لا تكافوا ابني احف الله اسم قد ربح على سرا والله قد رحيت لاجل ان يصحح ما ترويه اليوم ويحيي دوما كعبدا والان لا تكافوا انا اموتكم واطعناكم فعرافهم ودارهم ثم افام يوسف بمصر هو وال ابيه وعاش يوسف مائة وعسر سنين حتى راي لآخوتهم بنين ثولت وايضا بنو ماحبر ابن ماسا وبنو في حين ثم قال لآخوته انا ماتت والله سيدكم ويصدقكم من هذا البلد الى البلد الذي اقسم ان يبلكه ابراهيم واسحق ويعقوب فاحلف يوسف بني اسرائيل وقال لهم اذ اركبكم الله تعالى فاصعدوا بعظامي معكم فمات يوسف ابن مائة وعسر سنين وخطوطه وصين في بابون بمصر ثم السعرا الاول يعون الله تعالى وهو سعرا اكلتبه

14 tum reversus est Joseph in Agyptum, ipse & fratres sui, & omnes qui erant cum eo ad sepeliendum patrem suum, postquam sepelivit eum. Cumque visissent fratres Joseph patrem suum iam mortuum esse, dixerunt: atque Joseph non minuitur nobis: et revidetur nobis pro malo quod intulimus ei. Praecepitque, qui dixerat ad Joseph: Pater tuus mandavit nobis ante mortem suam, et ait: Dicite sic ad Joseph: Obsecro, O Joseph, condones fratrum tuorum culpam (suam, & peccatum) iuramentum intulerunt tibi malum: Et modo rogamus te, ut ignoscas culpam servorum Dei patris tui. Flevitque Joseph cum locutus fuit cum de hoc. Et venerunt quoque fratres ejus, & ceciderunt coram eo, et dixerunt: Ecce nos servos sumus tibi. At illis lo- 19 sep, nè timeatis, quoniam ego timeo Deum. Vos dispoistis: adversum me malum: sed Deus disposuit bonum, quatenus factus quod videlicet hodie, et visitaverit populum copiosum. Et nunc ne timeatis, ego 21 alam vos; & pueros vestros. Igitur confortatus est eos, & blanditusque est eis. Tunc permanit Joseph in Agypto, ipse, ac familia patris sui, & vixit Joseph centum & decem annos. Ita ut videret Ephraim 23 filios triepotes. Ite filii Machir filii Manasse nati sunt in gremio ejus. Dicente 24 dixit fratribus suis, Ego moriens sum: et Deus recordabitur vestri, & defendet facies vos de ista regione, ad regionem quæ juravit se daturum in possessionem Ephraim, Manasse, & Jacob. Adjuravitque 25 Joseph filios Israel, & ait illis: Cum recordans fuerit vestri Deus, transportate offa mea vobiscum. Et mortuus est Joseph filius centum & decem annorum: & condavit eum, & posuit eum in arca in Agypto. Abfolutus est liber primus (auxiliante Deo) nempe liber Creationis.

N : ספר שמות
C A P I N

Verfio VULG.
LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.
Cum Translatione LATINA.

cum Ægyptum ingrediuntur Israel filiorum nomina hæc Et
 1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ארת
 ,Levi, Simeon, Ruben : sunt ingressi sicut familia & vir Jacob
 2 ועקב איש ויביתו בנאו : ראובן שמעון ו
 ,Naphtali & Dan, Benjamin & Zabulon, Issachar, Jehudah &
 3 ויהודה : יששכר וזבולן ובנימו : דן ונפתלי
 4 ,Jahob, Jemur egredientium anima omnis fuit Et. Afer & Obad
 5 נר ואשר : ויהי כל נפש יצאיו יוסף את : anima septuaginta
 est mortuus Et. Ægypto in erat Joseph ac : anima septuaginta
 6 ושבעים נפש ויוסף היה במצרים : וימרת
 illa generatio omnis & ejus fratres omnes & Joseph
 7 ויוסף וכל אחיו וכל רדוד ההוא :
 sunt multiplicati & fradificaverunt Israel filii Et
 8 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 eis terra est repleta & valde valde in sunt roborati &
 9 ויעצמו במצרים מאד ותמלא הארץ אדם :
 cognovit non qui. Ægyptum super novus rex furere Et
 10 ויוסף מלך מרדש על מצרים אשר לא ידע את
 Israel filiorum populus Ecce : haum populam ad dixit Et. Joseph
 9 ויוסף : ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל
 fortune illam in fortium. Agite nobis forte fortior & multus
 10 רב ועצום מסנו : הנה נרחקמרה לו פרו
 ipse etiam addatur bellum evenerit rñm sibi & multiplicet
 11 וירבה והיה כיר הרבאנה מלחמה ונוסף גם הווא
 terra ascendet & nos contra pugnet & nostris inimici super
 12 וישמו עליו שרי מסיס למען ענרו
 ,Paruh ipsi thesaurorum urbes adficavit Et suis oneribus in
 13 בסבלהם וכן ערי מסכנות לפרעה
 eum affligent quemadmodum Et. Rahameses & Pithom
 14 אד פתם ואת רעמסס : ובאשר יענו ארו
 propter angustiantes & crecebat sic & multiplicabatur sic
 15 בני ישראל : ויעבדו מצרים את בני ישראל
 Israel filios Ægyptii fecerunt servare Et. Israel filios
 13 בני ישראל : ויעבדו מצרים את בני ישראל
 dura servitute in eorum vitam amarificaverunt Et. duritia in
 14 בפרו : וימרדו את חייבת בעבדה קשה
 omni cum agro in servitute omni in & lateribus in & luto in
 15 בחמר ובלבנים וברקובים בעבדה בשדה את כל
 rex dixit Et. labora in eis in fuit operari quibus seorum opere
 15 עבדתם אשר עבדו בהם בפרו : ויאמר מלך
 ,Siph, unius nomen quarum Hebraeorum obfitericibus Ægyptii
 מצרים למלכות רעובות אשר שם האחת שפרה
 Puhah alterius nomen Et
 16 ושם השנת פועה :

CAP. I.
 Hæc sunt nomina filiorum
 1 Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob : singuli cum domibus suis introierunt ; Ruben, Simeon, Levi,
 2 Judas, Issachar, Zabulon & Benjamin, Dan, & Nephtali,
 3 Gad, & Afer, Erant igitur omnes animæ eorum qui egressi sunt de femore Jacob, septuaginta : Joseph autem in Ægypto erat. Quo mortuo, & uoiveris fratribus ejus, & uoiveris cognatione illâ, filii Israel creverunt, & quasi germinantes multiplicati sunt : ac roborati nimis, impleverunt terram. Surrexit interea rex novus super Ægyptum, qui ignorabat Joseph. Et ait ad populum suum ; Ecce, populus filiorum Israel multus, & fortior nobis est. Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicentur : & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnatisq; nobis egrediat de terra. Præposuit itaque eis magistros operum, ut affligerent eos oneribus : & edificarent; utres tabernaculorum Pharaonis, Pithom & Ramesses. Quantôq; opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & crecebant. Oderantq; filios Israel Ægyptii, & affligebant illudentes eis. Atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti & lateris, omnique famulatu, quo in terræ operibus premebantur. Dixit autem rex Ægypti obfitericibus Hebræorum : quarum una vocabatur Sephora, altera Phua,

CAP. I.
 Hæc sunt nomina filiorum
 1 Israel qui ingressi sunt in Ægyptum cum Jacob patre suo ; unusquisque cum domo sua introierunt : Ruben, Simeon, Levi, Judas, Issachar, Zabulon, Benjamin, Dan, & Nephtali, Gad, & Afer : Joseph autem erat in Ægypto. Erant autem omnes (a) animæ de Jacob, septuaginta quinque. Mortuus est autem Joseph, et omnes fratres ejus, et omnis generatio illa. Filii autem Israel creverunt et multiplicati sunt, et (b) effugati facti sunt, et invasebant vultu valde valde : multiplicabant autem illos terra. Surrexit autem rex (c) alius in Ægypto, qui nesciebat Joseph. Et dixit genti suæ, Ecce genus filiorum Israel, exardens multitudo est : et valet super nos. Venite itaque, et opprimamus illos, ne forte invadant : et cum acciderit nobis bellum, adjuvantur et ipsi ad adjuvandos : et expugnant nos erudius de terra. Et præfexit eis (d) præfectos operum, ut affligerent eos in operibus. Et edificaverunt civitates magnas Pharaoni, Pitho, et Ramesse, et On, quæ est Heliopolis. Quanto autem eos humiliabant, tanto plures fiebant, et invasebant vultu valde valde. Et (e) abhorrebant Ægyptii filios Israel violentia. Et amarificabant vitam vitam in operibus duris, luto, et opere lateris, et omnibus operibus quæ in campis, servandam omnia opera, quibus serviliter premebantur eis omni violentia. Et dixit rex Ægyptiorum obfitericibus Hebræorum : quarum unius nomen, Sephora ; et nomen secundæ, Phua.

MS.A. * Ἐξῆς δὲ Αἰγύπτου.
 (a) Ἰσραὴλ, (b) Βενιμείων, (γ) καλλιστοσύνη (δ) ἔθνη, Ἰσραὴλ τὸ γένος (ε) δευτεροκλήσιον ἢ ἰσραὴλ κακώτερον (δ) Πιθώμ, (ι) ἐργασίῳ (κ) αὐτῶν ἢ ὄνομα.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

שִׁבְרָא לְבָנִים וְזִמְרָא וְנִמְרָא וְנִמְרָא וְנִמְרָא.

LIBER SECUNDUS LEGIS,
QUI VOCATUR EXITUS.

CAP. I.
 Hæc sunt nomina filiorum Israel qui ingressi sunt Ægyptum cum Jacob, quousque cum domo sua ingressi sunt. Ruben, & Simeon, & Levi, & Juda, Et Issachar, & Zabulon, & Benjamin, Et Dan, & Nephtali, & Gad, & Afer. Fuerunt igitur omnes animæ quæ egressæ sunt de dorso Jacob, septuaginta animæ : Joseph autem erat in Ægypto. Mortuusque est Joseph, & cuncti fratres ejus, & omnis illa generatio. Et filii Israel creverunt, & progenerunt, & multiplicati sunt, & roborati supra modum, & impleta est ipsa terra. Et surrexit rex novus super Ægyptum, qui non noverat Josephum. Dixitque ad populum suum, En populus filiorum Israel plures sunt ac fortiores nobis. Agite, prudenter iuvamur erga eum antequam multiplicentur : ne forte ingruent nobis prælio, jungantur etiam ipsi hostibus nostris, dimicentque contra nos, & eiciant nos è terra. Itaque præfecerunt eis præfectos pessimos, qui deprimerent eos depreffione sua : & extriebant civitates, horrea Pharaonis, Pithon & Raamis. Verùm quò magis ipsi premebant eos, eò magis crecebant, eoque magis roborabantur : ita ut tædio afficerentur Ægyptii propter filios Israel cum servitia. Et exacerbabant vitam eorum operibus duro, nempe luto & lateribus, omniq; servitio rursus : omnis servitium quâ depremebant eos, erat cum arrocitate. Præterea dixit rex Ægypti obfitericibus Hebræis, quarum una vocabatur Phua, altera Suphura :

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם...

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina. Cum, inquit, obfiteribus 16 Hebraeis, & videtur super...

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם...

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם...

VER. SAM. (a) non algoso (b) medio licalgoso. Cum autem homo de tribu Levi...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * إِذَا قَالْتُمَا الْعِبْرَانِيَّاتِ فَاظْطَرَا عَيْدَ الْمَيْمَنِ أَنْ كَانَ ابْنُ فَاطِمَةَ * وَأَنْ كَانَتْ نَبْتَ فَاَسْبَعِيَا يَا * 17 * حَافِئِ الْعَالِيَتَانِ اللَّهُ * وَلَمْ تَصْمَعَا كَمَا قَالَ لِهَٰمَا مَلَكٌ مِّنْ مَّرْصَمِ فَاَسْبَعِيَا الْمَيْمَنِ * فَاذْعَا بِهِمَا * 18 مَلَكٌ مِّنْ مَّرْصَمِ وَقَالَ لِهَٰمَا مَا بِالْكَيْمَا صَمَعْتُمَا هَٰذَا الْأَمْرَ مِنْ أَسْبَعِيَا كَيْمَا الْمَيْمَنِ * قَالَتَا لَهُ أَنْ الْعِبْرَانِيَّاتِ * 19 نَسْنُ كَالنِّسَاءِ الْمَصْرِيَّاتِ لِأَنَّ كَلِمَتِي بِمَصْرٍ * وَقَبِيلُ أَنْ تَدْخُلِ الْمَيْمَنِ الْعَالِيَةَ يَلِدُنَّ * فَاَحْسِنِ * 20 اللَّهُ إِلَيَّ الْعَالِيَتَيْنِ * فَكُنَّ الْعَوْمَ وَعَطْمُوا حِدًا * وَمَا حَافِ الْعَالِيَتَانِ اللَّهُ صَمَحَ لِهَٰمَا نَبِيًّا وَحَبَّهَمَا * 21 ثُمَّ أَمْرٌ فَرَعُونَ جَمِيعَ قَوْمِهِ قَائِلًا * كُلُّ ابْنِ يُولَدُ لَهُمْ أَطْرَحُوهُ فِي النَّبْلِ * وَكُلُّ ابْنَةٍ أَسْبَعُوهُمَا * 22 * الفصل الثاني * 1 * نَمِ مَصِي بَجَلٍ مِّنْ آلِ لِيُوي فَرُوْجِ بَابَتِهِ لِيُوي * حَمَلَتْ الْأَمْرَاءُ وَوَلِدَتْ ابْنًا * وَمَا رَأَيْتُ * 2 حَسَنًا أَحْسَنَ مِنْهُ أَسْهُر * وَلَمْ يَطْفِ أَنْ كَفَيْهِ بَعْدَ * فَاحْضَتْ لَهُ بَابُوتِ بَنُوِي وَفَعْرَهُ الْعَقْرُ وَالرُّوْفِ * 3 وَصَيْرِيَهُ فِيهِ * وَصَيْرِيَهُ فِي الدَّيْسِ عَلَيَّ سَاطِي النَّبْلِ * وَوَقَعَتْ أَحْسَنُ مِنْ بَعْدِهِ لِيَطْرُ مَا يَصْمَعُ * 4 * فَهَلَبَتْ ابْنَهُ فَرَعُونَ لِيَدْخُلَ فِي النَّبْلِ * وَكَانَ جَوَارِيهَا سَاطِرَاتِ عَيْكَ سَاطِي النَّبْلِ * قَرَأَتْ * 5 النَّابُوتِ فِي وَسْطِ الدَّيْسِ * فَحَدَّتْ يَدَهَا فَاحْضَدَهُ * وَفَكْحَةً وَرَأَيْتُهُ فَأَادَا صَيِّ يَدَيْكَ * فَاسْتَعْبَتْ * 6 عَلَيْهِ وَقَالَتْ هَٰذَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ * قَالَتْ لَهَا أَحْسَنُ أَمْصِي وَأَدْعُوا لَكَ مَرْجِعًا * مَرَجِعَ مِنْ * 7 الْعِبْرَانِيَّاتِ نَبُوْجَةَ لَيْكَ *

Cum autem homo de tribu Levi accepit filium Levi. Et concepit mulier, & peperit filium: & videtur quod pulchre esset, occulataque eum vultus amplius illum occulatae, simplici eis mater eius acculatae, & linivit eam bitumine, & depoluit in ea puerum, & depoluit in cado palude ad ripam fluminis. Et dicitur quod soror ejus a longo, us fuerit quid fieri ei. Et descendit filia Pharaonis, et lavavit se ad flumen, auclit autem ejus ambulabat secus fluminis: Videtur autem acculata media palude, misit ancillam suam, et accepit eam. Cumque eam aperisset, in specu puerum, & ecce puer plorabat, & misertusque ejus filia Pharaonis, ait, Ex pueris Hebraeorum hic est. Soror vero ejus dixit filia Pharaonis, Nuncquid ibi? vocabo tibi mulierem nutricem ex Hebraeis, quae lactet tibi puerum.

وַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם... וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַמַּיִם וְאֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הָאֶרֶץ וְאֶת-הַשָּׁמַיִם...

CAP. II. Pater autem abijt vir de familia Levi, & cepit maximonium duxit filium Levi. Concepit mulier, & peperit filium: & videtur quod pulchre esset, & occulata illa tres menses. Et non potuit celare eum ultrius: & accepit eam ancilla, & depoluit in ea puerum, & collocauit eam in specu ad ripam Nili. Et fuit soror ejus a longo, ut dicitur quid fieri ei. Et descendit filia Pharaonis, et lavavit se in Nilo, & erat ancilla ejus decumbulante super ripam Nili: viditque eam in medio fluminis, extenditque manum suam, & accepit eam. Et aperuit illam, & ecce puer plorans: et misertus est ejus, & dixit, Hic est ex filiis Israel. Dixit ei soror ejus, Ysrahel, et accessit illi mulierem nutricem ex Hebraeis, ut lactet tibi.

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. cum Translatione LATINA.

ספר שמות : ג

Peregrinus dixit quia Gherfon, ejus nomen vocavit & filii peperit Et...

Quæ peperit ei filii, quæ vocavit Gherfam, dicens : Advena fui in terra aliena...

In utero autem concipiens mulier peperit filium : Et cognominavit Moyses nomen ejus...

CAP. III.

Midian sacerdotis sui focii libro pecora pascens erat Moyses Et...

CAP. III.

Moyfes autem pascabat oves Jethro focii sui, sacerdotis Madian...

CAP. III.

Και Μουſης ὡς ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰαθρῶν...

MS.A. Kap. 3. (a) Ἰθρῶν (b) ἐν φλογὶ πνεύματος (γ) τὴ ὄνη (δ) Καὶ...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * סְבַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְעַד הָאָרֶץ... 23 כָּחַל מִן הַמִּדְבָּר... 24 וְעַבְדְּךָ יְהוָה... 25 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה...

Quæ peperit filium, & vocavit ille nomen ejus, Gerfon : di xit enim, Peregrinus fui in terra aliena...

Quæ peperit filium, & vocavit ille nomen ejus, Gerfon : di xit enim, Peregrinus fui in terra aliena...

CAP. III.

Moses autem pascabat oves Jethron focii sui sacerdotis Mediao, duxitque oves in desertum, & venit ad montem Dei, Horeb...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS. Et peperit filium, et vocavit nomen eius Gerſo: quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel, propter duram servitutem que erat super eos, et clamavit: et ascendit clamor eorum coram Deo, propter servitutem. Et ait coram Deo clamor eorum: et recordatus est Deus patris sui: quia pepigit cum Abraham, et cum Isaac, et cum Jacob. Et nota fuit coram Domino subjectio filiorum Israel: et dixit in verbo suo, ut liberaret eos.

Et peperit filium, cuius nomen vocavit Gerſo, quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel pro servitute, clamavit enim, et ascendit clamor eorum ad Deum de servitute. Et exaudivit Deus eos, quoniam clamor eorum, recordatusque est Deus patris sui cum Abraham, Isaac, et Jacob. Vidit quoque Deus filium Israel, et cognovit Deus.

Et peperit filium, cuius nomen vocavit Gerſo, quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel pro servitute, clamavit enim, et ascendit clamor eorum ad Deum de servitute. Et exaudivit Deus eos, quoniam clamor eorum, recordatusque est Deus patris sui cum Abraham, Isaac, et Jacob. Vidit quoque Deus filium Israel, et cognovit Deus.

CAP. III.

Moyſes autem pascabat oves Jethro principis Madian, loceri sui: et minavit oves post opum pascua deserti: et venit in montem Oreb, ubi revelata est gloria Dei. Et apparuit ei angelus Domini in flamma ignis, de medio rubi: et vidit et ecce rubus ardebat ignis, et non comburebatur. Et dixit Moyſes, Declinabo nunc et videbo, visione habita magna: quare non cõbura rubus. Et vidit Dominus, et declinavit ad videndum: et vocavit eum Deus de medio ignis, et ait, Moyſes Moyſes, qui dixit Ego ego. Et dixit ei, Non appropinques huic: solve calcamētum tuum de pedibus tuis, quonia locus super quem tu stas, locus sanctus est. Et ait, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare verum gloriam Dei. Et dixit Dominus, Revelata est coram me subjectio populi mei, qui est in Egypto: et clamor eorum auditus est in conspectu meo, propter exactiones eorum, quonia revelata sunt coram me dolores eorum. Et apparuit, ut liberarem eos de manu Egyptiorum: et ut ascenderem faciem eos de terra hanc: ad terram bonam et spatiosam: hac: ad terram fluentem lacte et melle: ad locum Chananaei, et Ethari, et Amorraei, et Pherezai, et Evezai, et Jebusai.

Moyſes autem pascabat oves Jethro principis Madian, loceri sui: et minavit oves post opum pascua deserti: et venit in montem Oreb, ubi revelata est gloria Dei. Et apparuit ei angelus Domini in flamma ignis, de medio rubi: et vidit et ecce rubus ardebat ignis, et non comburebatur. Et dixit Moyſes, Declinabo nunc et videbo, visione habita magna: quare non cõbura rubus. Et vidit Dominus, et declinavit ad videndum: et vocavit eum Deus de medio ignis, et ait, Moyſes Moyſes, qui dixit Ego ego. Et dixit ei, Non appropinques huic: solve calcamētum tuum de pedibus tuis, quonia locus super quem tu stas, locus sanctus est. Et ait, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare verum gloriam Dei. Et dixit Dominus, Revelata est coram me subjectio populi mei, qui est in Egypto: et clamor eorum auditus est in conspectu meo, propter exactiones eorum, quonia revelata sunt coram me dolores eorum. Et apparuit, ut liberarem eos de manu Egyptiorum: et ut ascenderem faciem eos de terra hanc: ad terram bonam et spatiosam: hac: ad terram fluentem lacte et melle: ad locum Chananaei, et Ethari, et Amorraei, et Pherezai, et Evezai, et Jebusai.

Cap. III. Cum autem Moyses pascaret oves Jethro principis Madian, loceri sui: pascuit in deserto, et venit ad montem Oreb. Et apparuit ei Angelus Domini in flamma ignis de medio rubi: et vidit, et ecce rubus ardebat in igne, et non comburebatur. Tum dixit Moyses, Declinabo nunc, et videbo visum inhabitabilem, propter quod non exivi in rubus. Vidit quoque Deus quod dixerat ad videndum, et vocavit eum Deus de medio rubi: et ait, Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. Tum dixit, Ne accedes ad istum locum, solve calcamētum tuum de pede tuo, quia locus super quem stas, terra sancta est. Dixit quoque, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare visum in flamma in deserto. Et dixit Dominus, Videndo visum effectum populi mei, qui est in Egypto, et clamor eorum auditus est in facie Dei: exactiones enim, quoniam cognovit (c) dolores eorum. Et declinavit ad liberandum eum de manu Egyptiorum, et educerem eum de terra illa in terram bonam et latam, in terram fluentem lacte et melle, in locum Chananaeorum, Etharorum, et Amorraeorum, et Pherezorum, et Evezorum, et Jebusorum.

Et pascuit oves Jethro principis Madian, loceri sui: et pascuit in deserto, et venit ad montem Oreb, ubi in flamma ignis de medio rubi: et vidit et ecce rubus ardebat in igne, et non comburebatur. Tum dixit Moyses, Declinabo nunc, et videbo visum inhabitabilem, propter quod non exivi in rubus. Vidit quoque Deus quod dixerat ad videndum, et vocavit eum Deus de medio rubi: et ait, Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. Tum dixit, Ne accedes ad istum locum, solve calcamētum tuum de pede tuo, quia locus super quem stas, terra sancta est. Dixit quoque, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare visum in flamma in deserto. Et dixit Dominus, Videndo visum effectum populi mei, qui est in Egypto, et clamor eorum auditus est in facie Dei: exactiones enim, quoniam cognovit dolores eorum. Et declinavit ad liberandum eum de manu Egyptiorum, et educerem eum de terra illa in terram bonam et latam, in terram fluentem lacte et melle, in locum Chananaeorum, Etharorum, et Amorraeorum, et Pherezorum, et Evezorum, et Jebusorum.

Et pascuit oves Jethro principis Madian, loceri sui: et pascuit in deserto, et venit ad montem Oreb, ubi in flamma ignis de medio rubi: et vidit et ecce rubus ardebat in igne, et non comburebatur. Tum dixit Moyses, Declinabo nunc, et videbo visum inhabitabilem, propter quod non exivi in rubus. Vidit quoque Deus quod dixerat ad videndum, et vocavit eum Deus de medio rubi: et ait, Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. Tum dixit, Ne accedes ad istum locum, solve calcamētum tuum de pede tuo, quia locus super quem stas, terra sancta est. Dixit quoque, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare visum in flamma in deserto. Et dixit Dominus, Videndo visum effectum populi mei, qui est in Egypto, et clamor eorum auditus est in facie Dei: exactiones enim, quoniam cognovit dolores eorum. Et declinavit ad liberandum eum de manu Egyptiorum, et educerem eum de terra illa in terram bonam et latam, in terram fluentem lacte et melle, in locum Chananaeorum, Etharorum, et Amorraeorum, et Pherezorum, et Evezorum, et Jebusorum.

Cap. III. Et pascuit oves Jethro principis Madian, loceri sui: et pascuit in deserto, et venit ad montem Oreb, ubi in flamma ignis de medio rubi: et vidit et ecce rubus ardebat in igne, et non comburebatur. Tum dixit Moyses, Declinabo nunc, et videbo visum inhabitabilem, propter quod non exivi in rubus. Vidit quoque Deus quod dixerat ad videndum, et vocavit eum Deus de medio rubi: et ait, Moyses, Moyses, qui respondit, Adsum. Tum dixit, Ne accedes ad istum locum, solve calcamētum tuum de pede tuo, quia locus super quem stas, terra sancta est. Dixit quoque, Ego sum Deus pater tuus, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob: et inclinavit Deus vultum suum: quonia timuit intrare visum in flamma in deserto. Et dixit Dominus, Videndo visum effectum populi mei, qui est in Egypto, et clamor eorum auditus est in facie Dei: exactiones enim, quoniam cognovit dolores eorum. Et declinavit ad liberandum eum de manu Egyptiorum, et educerem eum de terra illa in terram bonam et latam, in terram fluentem lacte et melle, in locum Chananaeorum, Etharorum, et Amorraeorum, et Pherezorum, et Evezorum, et Jebusorum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Et peperit filium, et vocavit nomen eius Gerſo: quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel, propter duram servitutem que erat super eos, et clamavit: et ascendit clamor eorum coram Deo, propter servitutem. Et ait coram Deo clamor eorum: et recordatus est Deus patris sui: quia pepigit cum Abraham, et cum Isaac, et cum Jacob. Et nota fuit coram Domino subjectio filiorum Israel: et dixit in verbo suo, ut liberaret eos.

Et peperit filium, et vocavit nomen eius Gerſo: quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel, propter duram servitutem que erat super eos, et clamavit: et ascendit clamor eorum coram Deo, propter servitutem. Et ait coram Deo clamor eorum: et recordatus est Deus patris sui: quia pepigit cum Abraham, et cum Isaac, et cum Jacob. Et nota fuit coram Domino subjectio filiorum Israel: et dixit in verbo suo, ut liberaret eos.

Et peperit filium, et vocavit nomen eius Gerſo: quia dixit, Advena fui in terra aliena. Et factum est post multos dies, et mortuus est rex Egypti: et ingenuatus filius Israel, propter duram servitutem que erat super eos, et clamavit: et ascendit clamor eorum coram Deo, propter servitutem. Et ait coram Deo clamor eorum: et recordatus est Deus patris sui: quia pepigit cum Abraham, et cum Isaac, et cum Jacob. Et nota fuit coram Domino subjectio filiorum Israel: et dixit in verbo suo, ut liberaret eos.

vdi eriam & me ad venit Iſrael filiorum clamor ecce nunc Et
 ועתה מנה צעקת בני ישראל באה הלו וגסר דאחתי
 vni nunc Et eos opprimunt Aegyptii qua oppressionem
 אתה הלוח מצרים אשר לחצים ארם : ועתה לכה
 Iſrael filios meum populum educ & Paroh ad te mitam &
 ואשלחך אל פרעה והוצא את בני ישראל
 quod ſum Quis : Deum ad Moſeh dixit Et Aegypto ex
 מצרים : ואמר משה אל האלהים מי אנכי כי
 Aegypto ex Iſrael filios educi quod & Paroh ad vadam
 ארץ אל פרעה וכי אוציאת בני ישראל
 te nificum ego quod ſignum tibi hoc Et : tecum ero Quia dixit Et
 ואמר כי אחיה עפרו יהי לך האות כי אנכי שלחתיך
 colitis : Aegypto ex populum educeris Cum
 בלוציאתך אתה העם מצרים תעברון את האלהים על
 ego Ecce : Deum
 יהיה הוה : ואמר משה אל האלהים הנה אנכי
 veſtrorum patrum Deus : eis dicam & Iſrael filios ad venien
 כה אל בני ישראל ואמרת להם אתה האבותים
 dicam quid ejus nomen Quod mihi dicit Et vos ad me miſit
 שלחני אליכם ואמר לי משה דעו את האלהים
 qui Pro : Moſeh ad Deum dixit Et eos ad
 אלהים : ואמר אלהים אל משה אתה אשר
 me miſit Eri : Iſrael filius dices Sic : dixit Et ero
 ארוה ואמר כה האמר לבני ישראל אתה שלחתי
 ad dices Sic : Moſeh ad Deum adhuc dixit Et vos ad
 אליכם : ואמר רוי אלהים אל משה כה האמר אל
 Abraham Deus veſtrorum patrum Deus Dominus : Iſrael filios
 בני ישראל יהוה אלהי האבותים אלהי אברהם
 nunc nomen hoc vos ad me miſit Jacob Deus & Iſhac Deus
 אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם והוה שמי
 generatio in mei merito hac & ſeculum in
 רעים ויהי רוי לך : לך אספרה
 Deus Dominus : eis ad dices & Iſrael ſenes
 אתה וקני ישראל ואמרת אלהי יהוה אלהי
 Iſrahel & Iſhac & Abraham Deum ad eis capite veſtrorum patrum
 אברהם נראה אלהי אלהי אברהם יצחק ויעקב
 vobis eis factum quod & vos viſitavi Viſitando : dicendo
 לאמר פקדו פקדונותיכם ואת העשוי לכם
 afflictione ex vos faciam Ascendere : dixi Et Aegypto in
 במצרים : ואמר העלה אתכם מעני
 Perizai & Emorrai & Chittai & Chenanahzi terram ad Aegypti
 מצרים אל ארץ רבנות והחזיר והאמר ורפוי
 obediet Et melle & lacte fluentem terram ad Jebuſai & Chivvzi &
 והחזיר והוביסי אל ארץ רבת חלב ורביש : ושמעו
 Aegypti regem ad Iſrael ſenes & ru ibis & tuz voci
 לקדו ובאת אהה וקניו ישראל גלגל מצרים
 occurrit Hebrorum Deus Dominus eum ad dicitis &
 ואתם תלכו ויהוה אלהי העברים נקדה עלינו
 ſacrificum ut deſertum in diem trium viam nunc ibimus nunc Et
 ועתה נקדה נא לך רדו שלשת ימים בספרך ונבחרה
 noſtro Deo Domino
 יהוה אלהינו :

9 Clamor ergo filiorum Iſrael venit ad me : vidi que affli-
 dionem eorum, qua ab Aegyp-
 10 ptii opprimuntur. Sed veni,
 & mitam te ad Pharaonem,
 ut educas populum meum, fi-
 11 lios Iſrael, de Aegypto. Dixit
 Moyses ad Deum, Quis sum
 12 ego ut vadam ad Pharaonem,
 & educam filios Iſrael de Aegypto ?
 13 Qui dixit ei, Ego ero tecum : & hoc habebis
 14 ſignum, quod miſerum te : Cum educeris populum
 15 meum de Aegypto, immolabis
 16 Deo ſuper montem iſtum. Air
 17 Moyses ad Deum, Ecce ego
 18 vadam ad filios Iſrael, & dicam
 19 eis, Deus patrum veſtrorum
 20 miſit me ad vos. Si dixerint
 21 mihi, Quod eſt nomen ejus ?
 22 quid dicam eis ? Dixit
 23 Moyses ad Moysen, EGO SUM QUI SUM. Qui EST, miſit
 24 me ad vos. Dixitque iterum
 25 Deus ad Moysen, Hec dices
 26 filiis Iſrael, Dominus Deus
 27 patrum veſtrorum, Deus Abraham,
 28 Deus Iſaac, & Deus Jacob,
 29 miſit me ad vos : hoc nomen
 30 mihi eſt in æternum, & hoc
 31 memoriale meum in generationem
 32 & generationem. Vade, & congrega
 33 ieniores Iſrael, & dices ad eos,
 34 Dominus Deus patrum veſtrorum
 35 apparuit mihi, Deus Abraham,
 36 Deus Iſaac, & Deus Jacob, dicens,
 37 Viſitatione viſitavi vos, & quecumque
 38 contigit vobis in Aegypto, in terra
 39 Chanaan, & Hethai, & Amorrhai, &
 40 Pherrezi, & Hevrai, & Jebuſai, ad
 41 terram fluentem lacte & melle. Et
 42 audivit vocem tuam : ingredierique
 43 tu, & ſeniores Iſrael, ad regem
 44 Aegypti, & dices ad eum, Domi-
 45 nus Deus Hebræorum vocavit nos :
 46 ibimus viam trium dierum in deſer-
 47 tum, ut immolemus Domino Deo
 48 noſtro.

9 Καὶ ὤν ἐπὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἴκεν
 ἄχος ἐπὶ ἐμὲ (μ) ἔβλεπον τὸν θλιμμένον
 10 ἐν οἱ Αἰγύπτῳ ἐπιπιπνόντων αὐτοὺς. Καὶ ὤν
 11 ἔλθω, & ἐπιμιθῶ ἐπὶ φαραὼ βασιλεὺς
 Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν μου τῆς
 12 Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς
 13 πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 14 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 15 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 16 ἵνα ἐκδοκῶ τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 17 ὅτι τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ βασιλεὺς
 18 Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ
 19 τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν,
 20 Ἔγω εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 21 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 22 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 23 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 24 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 25 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 26 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 27 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 28 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι
 29 ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 30 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 31 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 32 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 33 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 34 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 35 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 36 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 37 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 38 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 39 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 40 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 41 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 42 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 43 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 44 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 45 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 46 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 47 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 48 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 49 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 50 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 51 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 52 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 53 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 54 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 55 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 56 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 57 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 58 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 59 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 60 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 61 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 62 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 63 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 64 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 65 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 66 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 67 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 68 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 69 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 70 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 71 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 72 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 73 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 74 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 75 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 76 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 77 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 78 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 79 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 80 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 81 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 82 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 83 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 84 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 85 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 86 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 87 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 88 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 89 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 90 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 91 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 92 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 93 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 94 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 95 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 96 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 97 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 98 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 99 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 100 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 101 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 102 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 103 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 104 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 105 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 106 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 107 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 108 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 109 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 110 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 111 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 112 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 113 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 114 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 115 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 116 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 117 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 118 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 119 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 120 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 121 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 122 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 123 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 124 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 125 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 126 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 127 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 128 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 129 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 130 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 131 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 132 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 133 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 134 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 135 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 136 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 137 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 138 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 139 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 140 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 141 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 142 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 143 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 144 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 145 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 146 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 147 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 148 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 149 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 150 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 151 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 152 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 153 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 154 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 155 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 156 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 157 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 158 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 159 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 160 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 161 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 162 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 163 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 164 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 165 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 166 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 167 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 168 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 169 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 170 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 171 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 172 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 173 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 174 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 175 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 176 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 177 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 178 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 179 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 180 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 181 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 182 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 183 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 184 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 185 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 186 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 187 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 188 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 189 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 190 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 191 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 192 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 193 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 194 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 195 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 196 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 197 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 198 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 199 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 200 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 201 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 202 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 203 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 204 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 205 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 206 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 207 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 208 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 209 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 210 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 211 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 212 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 213 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 214 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 215 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 216 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 217 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 218 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 219 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 220 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 221 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 222 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 223 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 224 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 225 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 226 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 227 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 228 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 229 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 230 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 231 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 232 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 233 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 234 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 235 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 236 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 237 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 238 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 239 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 240 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 241 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 242 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 243 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 244 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 245 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 246 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 247 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 248 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 249 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 250 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 251 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 252 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 253 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 254 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 255 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ
 256 βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν
 257 μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου; ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς
 258 Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου, ὅταν πορεύσῃς
 259 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ
 260 εἰπῇς πρὸς αὐτόν, ὁ θεὸς πατέρων σου
 261 ἐπέστησέν με πρὸς σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν
 262 λαόν σου ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν
 263 Μωϋσῆς πρὸς τὸν θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι
 264 πρὸς φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἵνα
 265 ἐκβάλω τὸν λαόν μου ἐκ τῆς Αἰγύπτου;
 266 ὁ θεὸς εἶπεν πρὸς Μωϋσῆν, ἐγώ εἰμι ὁ
 267 θεός σου, ὅταν πορεύσῃς πρὸς φαραὼ
 268 βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ εἰπῇς πρὸς αὐτόν,
 269 ὁ θεὸς πατέρων σου ἐπέστησέν με πρὸς
 270 σε, ἵνα ἐκβάλω τὸν λαόν σου ἐκ τῆς
 271 Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς τὸν
 272 θεόν, τίς ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς φαραὼ

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. TARGUM ONKELOS.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

9 ובען הא קבילת בני ישראל עלת
10 מצרתי רחוקו רחוקו ובען
11 עשתי בני ישראל ממצרים
12 ואתר משה קרם י מן אנה אדי
13 רות פרעה ואני אפיק ית בני
14 ישראל ממצרים ואמר ארי ית
15 מימרי בסעוד רחוקו רחוקו
16 שר אחרת באפוקי ית עמל
17 ממצרים חתלחו קרם י על טרף
18 רחוקו ואמר משה קרם י הא אנה
19 אתר לית בני ישראל ואמר רחוקו
20 אלהא אבחרתו שר אחרת לית
21 ויסרו לי מה שמיה מר אבמר
22 רחוקו ואמר יל משה אחרת
23 אחרת אחרת שר אחרת לית
24 עור י למשה קרם י רחוקו רחוקו
25 ישראל אלהא רחוקו רחוקו
26 אלהיה רחוקו רחוקו רחוקו
27 ואלהיה רחוקו רחוקו רחוקו
28 שמי לעלם רחוקו רחוקו רחוקו
29 ור: אול רחוקו רחוקו רחוקו
30 ותימר רחוקו רחוקו רחוקו
31 אתיה לי אלהיה רחוקו רחוקו
32 ויעקב למימר מר רחוקו רחוקו
33 ויתר רחוקו רחוקו רחוקו
34 מצרים רחוקו רחוקו רחוקו
35 ואמר רחוקו רחוקו רחוקו
36 ואלהא עברתו רחוקו רחוקו
37 למימר רחוקו רחוקו רחוקו
38 לית מלכ רחוקו רחוקו רחוקו
39 אלהא רחוקו רחוקו רחוקו
40 ויתר רחוקו רחוקו רחוקו
41 במריא רחוקו רחוקו רחוקו

9 Et nunc, clamor filiorum I-
srael venit corā me: manifesta
est etiam corā me tribulatio,
quā Aegyptii tribulant eos.
10 Et nunc veni; & mittam te ad
Pharaonem; & educ popu-
lum meum filios Israel, de A-
gypto. Et dixit Moyses coram
Deo; Quis ego sum, ut vadam
ad Pharaonem: & ut edu-
cam filios Israel de Aegypto?
12 Et dixit ei, Quia eric verbum
meum in adiutorium tuum; &
hoc tibi signum, quod ego mit-
to te: Cum eduxerit populum
de Aegypto; servieris coram
domino, super montem
hunc. Et dixit Moyses coram
Deo; Ecce ego vadam ad fili-
os Israel: & dicam eis; Deus
patrum vestrorum misit me ad
vos: & dicent mihi, Quod est
nomen ejus? Quid dicam eis?
14 Et dixit Deus ad Moysen; E-
ro qui ero: Et dixit, Sic dices
filiis Israel; Qui ero, misit
me ad vos. Dixitque iterum
Deus ad Moysen; Hec dices
filiis Israel: Dominus Deus
patrum vestrorum, Deus A-
braham, Deus Isaac, & Deus
Jacob, misit me ad vos: hoc
est nomen meum in aeternum;
& hoc est memoriale meum, in
omni generatione & genera-
tione. Vade et congrega se-
niores Israel; & dices eis, Do-
minus Deus patrum vestro-
rum apparuit mihi; Deus A-
braham, Isaac & Jacob, di-
cens: Recordans recordatus
sum vestri; & omnium que
facta sunt vobis in Aegypto.
17 Et dixi; Ascendere faciam
vos de subjectione Aegyptio-
rum: ad terram Chananaem,
& Ethiaz; & Amorrai; & Phe-
rezai; & Evali; & Jebulai;
ad terram fluentem lacte &
melle. Et obediens verbo tui;
& venies, tu & seniores Ista-
el, ad regem Aegypti; dice-
tisque ei, Dominus Deus Juda-
orum invocatus est super nos;
& nunc canas obsecro, itinere-
trium dierum per desertum,
ut immolemus Domino Deo
nostro.

9 ובען הא קבילת בני ישראל עלת
10 מצרתי רחוקו רחוקו ובען
11 עשתי בני ישראל ממצרים
12 ואתר משה קרם י מן אנה אדי
13 רות פרעה ואני אפיק ית בני
14 ישראל ממצרים ואמר ארי ית
15 מימרי בסעוד רחוקו רחוקו
16 שר אחרת באפוקי ית עמל
17 ממצרים חתלחו קרם י על טרף
18 רחוקו ואמר משה קרם י הא אנה
19 אתר לית בני ישראל ואמר רחוקו
20 אלהא אבחרתו שר אחרת לית
21 ויסרו לי מה שמיה מר אבמר
22 רחוקו ואמר יל משה אחרת
23 אחרת אחרת שר אחרת לית
24 עור י למשה קרם י רחוקו רחוקו
25 ישראל אלהא רחוקו רחוקו
26 אלהיה רחוקו רחוקו רחוקו
27 ואלהיה רחוקו רחוקו רחוקו
28 שמי לעלם רחוקו רחוקו רחוקו
29 ור: אול רחוקו רחוקו רחוקו
30 ותימר רחוקו רחוקו רחוקו
31 אתיה לי אלהיה רחוקו רחוקו
32 ויעקב למימר מר רחוקו רחוקו
33 ויתר רחוקו רחוקו רחוקו
34 מצרים רחוקו רחוקו רחוקו
35 ואמר רחוקו רחוקו רחוקו
36 ואלהא עברתו רחוקו רחוקו
37 למימר רחוקו רחוקו רחוקו
38 לית מלכ רחוקו רחוקו רחוקו
39 אלהא רחוקו רחוקו רחוקו
40 ויתר רחוקו רחוקו רחוקו
41 במריא רחוקו רחוקו רחוקו

9 Et nunc, clamor filiorum I-
srael venit corā me: manifesta
est etiam corā me tribulatio,
quā Aegyptii tribulant eos.
10 Et nunc veni; & mittam te ad
Pharaonem; & educ popu-
lum meum filios Israel, de A-
gypto. Et dixit Moyses coram
Deo; Quis ego sum, ut vadam
ad Pharaonem: & ut edu-
cam filios Israel de Aegypto?
12 Et dixit ei, Quia eric verbum
meum in adiutorium tuum; &
hoc tibi signum, quod ego mit-
to te: Cum eduxerit populum
de Aegypto; servieris coram
domino, super montem
hunc. Et dixit Moyses coram
Deo; Ecce ego vadam ad fili-
os Israel: & dicam eis; Deus
patrum vestrorum misit me ad
vos: & dicent mihi, Quod est
nomen ejus? Quid dicam eis?
14 Et dixit Deus ad Moysen; E-
ro qui ero: Et dixit, Sic dices
filiis Israel; Qui ero, misit
me ad vos. Dixitque iterum
Deus ad Moysen; Hec dices
filiis Israel: Dominus Deus
patrum vestrorum, Deus A-
braham, Deus Isaac, & Deus
Jacob, misit me ad vos: hoc
est nomen meum in aeternum;
& hoc est memoriale meum, in
omni generatione & genera-
tione. Vade et congrega se-
niores Israel; & dices eis, Do-
minus Deus patrum vestro-
rum apparuit mihi; Deus A-
braham, Isaac & Jacob, di-
cens: Recordans recordatus
sum vestri; & omnium que
facta sunt vobis in Aegypto.
17 Et dixi; Ascendere faciam
vos de subjectione Aegyptio-
rum: ad terram Chananaem,
& Ethiaz; & Amorrai; & Phe-
rezai; & Evali; & Jebulai;
ad terram fluentem lacte &
melle. Et obediens verbo tui;
& venies, tu & seniores Ista-
el, ad regem Aegypti; dice-
tisque ei, Dominus Deus Juda-
orum invocatus est super nos;
& nunc canas obsecro, itinere-
trium dierum per desertum,
ut immolemus Domino Deo
nostro.

Nunc autem ecce clamor filio-
rum Israel venit ad me,
atque etiam vidi oppres-
sionem quā Aegyptii opprimunt
eos. Nunc igitur veni, & 10
mittam te ad Pharaonem,
ut educares populum meum,
filios Israel de Aegypto. Re- 11
sponditque Moyses Deo, Quis
ego, ut eam ad Pharaonem,
& ut educares filios Israel
de Aegypto? Et dixit, Quia 12
ero tecum; & hoc erit tibi
signum, quod ego mit- 13
to te: Cum eduxerit populum de
Aegypto, servieris Deo super
montem istum. Respondit ei 14
vā Moyses Dno, Ecce ego ve-
niam ad filios Israel, dicam-
que eis, Deus patrum vestro-
rum misit me ad vos: sed 15
dicentibus mihi, Quod no-
men eius, quid respondebo illi-
s? Dixitque Deus Moysi, Ego
sum, qui sum: Sic dices, Sic
loquere filijs Israel; Quis est,
qui misit me ad vos. 16
Et dixit iterum Deus Moysi, Sic
loquere filiis Israel; Domi-
nus Deus patrum vestro-
rum, Deus Abraham, & Deus
Isaac, & Deus Jacob misit me
ad vos: hoc est no-
men meum in aeternum, &
hoc memoriale meum in ge-
nerationem et generationem. 17
Vade, & congrega seniores
filiorum Israel, & dices
illis; Dominus Deus pa-
trum vestrorum apparuit
mihi, Deus Abraham, &
Isaac, & Jacob, dicens; Mi-
siscendo vobis vos, & quod
faciam est vobis in Aegypto.
Dixit quoque, Ascendite vos
18
faciem de subjectione Aegypti
in terram Chananaeorum, He-
thaeorum, & Amorrhoeorum,
& Pherezaeorum, & Hev-
aeorum, & Jebulaeorum,
in terrā fluentē lacte & melle.
19 Et dixit Moyses, Quis
erit mihi, qui vadam ad
Pharaonem, ut educares
filios Israel de Aegypto?
20 Et dixit Deus ad Moysen,
Ego sum, qui ero tecum:
& hoc erit tibi signum, quod
ego mitto te: Cum eduxerit
populum de Aegypto, ser-
vieris Deo super montem
hunc. 21 Et dixit Moyses
coram Deo, Quis ego sum,
ut vadam ad Pharaonem,
& ut educares filios Israel
de Aegypto? 22 Et dixit
Deus ad Moysen, Quia eric
verbum meum in adiutorium
tuum; & hoc tibi signum,
quod ego mitto te: Cum
eduxerit populum de Aegypto,
servieris Deo super montem
hunc. 23 Et dixit Moyses
coram Deo, Ecce ego vadam
ad filios Israel: & dicam
eis; Deus patrum vestrorum
misit me ad vos: & dicent
mihi, Quod est nomen ejus?
24 Et dixit Deus ad Moysen,
Ero qui ero: Et dixit, Sic
dices filiis Israel; Qui ero,
misit me ad vos. 25 Dixit
quoque iterum Deus ad Moysen,
Hec dices filiis Israel: Do-
minus Deus patrum vestro-
rum apparuit mihi; Deus
Abraham, Isaac & Jacob,
dicens: Recordans recordatus
sum vestri; & omnium que
facta sunt vobis in Aegypto.
26 Et dixi; Ascendere faciam
vos de subjectione Aegyptio-
rum: ad terram Chananaem,
& Ethiaz; & Amorrai; & Phe-
rezai; & Evali; & Jebulai;
ad terram fluentem lacte &
melle. 27 Et obediens verbo
tuo; & venies, tu & seniores
Israel, ad regem Aegypti;
dicensque ei, Dominus Deus
Hebraeorum invocatus est
super nos; & nunc canas
obsecro, itinere trium dierum
per desertum, ut immolemus
Domino Deo nostro.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 * وَالْآن هُوَذَا صَرَخَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ وَصَلَ إِلَيَّ * وَرَأَيْتُ الصَّعْطَ الَّذِي صَعَطَهُمُ الْمِصْرِيُّونَ
10 * وَالْآنَ نَعَالٌ لَّابْعَتِ بِكَ إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ قَوْمِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَلَدِ مِصْرَ * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ
11 * مَنْ أَمَا حَيِّ امْرُؤِي إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ * قَالَ أَمَا أَتَوْنُ مَعَكَ *
12 * وَهَذِهِ آيَةٌ لَكَ فِي أَيَّتِي بَعْدَتِكَ * وَإِذَا أُحْرَجْتَ الْقَوْمَ مِنْ مِصْرَ فَأَعْبُدُوا اللَّهَ عَلَى هَذَا التَّكْوِيلِ
13 * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ هَا أَنَا سَائِرٌ إِلَيَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَأَقُولُ لَهُمْ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * فَإِنْ قَالُوا
14 * لِي مَا اسْمُهُ * مَا أَقُولُ لَهُمْ * قَالَ لَهُ الْآرَبِيُّ الَّذِي لَا يَرُؤُهُ * قَالَ كَذَا قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ * اللَّهُ
15 * إلهَ آبَائِكُمْ إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * هَذَا اسْمِي إِلَيَّ اللَّهُمَّ * وَهَذَا دَعْوِي
16 * إِلَيَّ حَيْثُ وَجَيْتُ * أَمْضِ فَاجْعَلْ سِيْرِي فِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ * اللَّهُ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي
17 * لِي * إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ * فَإِنِ فَرَغْتَ دَعْوِي * وَمَا صَلِحَ بِكُمْ بِمِصْرَ * فَقُلْتُ أَصْعَدُكُمْ
18 * مِنْ عَدَاتِ الْمِصْرِيِّينَ إِلَيَّ مَوْجِعَ التَّمَعَانِيِّينَ وَالْحَمِيسِيِّينَ وَالْقُرَيْيِيِّينَ وَالْحَوِيسِيِّينَ
وَالْيَهُوسِيِّينَ * إِلَيَّ بَلَدِ تَقِيسَ الْبَيْسِ وَالْعَسَلِ * فَأَدَا قَبِيلُوا مِنْكَ فَأَحْضَلْ أَيْتَ وَسِيْرِي فِي
إِسْرَائِيلَ إِلَيَّ مِنْكَ مِصْرَ * وَقَوْلُوا لَهُ اللَّهُ إلهَ الْعِبْرَانِيِّينَ وَأَقَامَا آمِينَ * فَدَسَّسَ الْآنَ مَسْرُ بَلَدِهِمْ
فِي الْبَرِّ وَيَدْعُجُ لِلَّهِ رَبِّنَا *

9 * وَالْآن هُوَذَا صَرَخَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ وَصَلَ إِلَيَّ * وَرَأَيْتُ الصَّعْطَ الَّذِي صَعَطَهُمُ الْمِصْرِيُّونَ
10 * وَالْآنَ نَعَالٌ لَّابْعَتِ بِكَ إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ قَوْمِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَلَدِ مِصْرَ * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ
11 * مَنْ أَمَا حَيِّ امْرُؤِي إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ * قَالَ أَمَا أَتَوْنُ مَعَكَ *
12 * وَهَذِهِ آيَةٌ لَكَ فِي أَيَّتِي بَعْدَتِكَ * وَإِذَا أُحْرَجْتَ الْقَوْمَ مِنْ مِصْرَ فَأَعْبُدُوا اللَّهَ عَلَى هَذَا التَّكْوِيلِ
13 * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ هَا أَنَا سَائِرٌ إِلَيَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَأَقُولُ لَهُمْ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * فَإِنْ قَالُوا
14 * لِي مَا اسْمُهُ * مَا أَقُولُ لَهُمْ * قَالَ لَهُ الْآرَبِيُّ الَّذِي لَا يَرُؤُهُ * قَالَ كَذَا قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ * اللَّهُ
15 * إلهَ آبَائِكُمْ إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * هَذَا اسْمِي إِلَيَّ اللَّهُمَّ * وَهَذَا دَعْوِي
16 * إِلَيَّ حَيْثُ وَجَيْتُ * أَمْضِ فَاجْعَلْ سِيْرِي فِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ * اللَّهُ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي
17 * لِي * إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ * فَإِنِ فَرَغْتَ دَعْوِي * وَمَا صَلِحَ بِكُمْ بِمِصْرَ * فَقُلْتُ أَصْعَدُكُمْ
18 * مِنْ عَدَاتِ الْمِصْرِيِّينَ إِلَيَّ مَوْجِعَ التَّمَعَانِيِّينَ وَالْحَمِيسِيِّينَ وَالْقُرَيْيِيِّينَ وَالْحَوِيسِيِّينَ
وَالْيَهُوسِيِّينَ * إِلَيَّ بَلَدِ تَقِيسَ الْبَيْسِ وَالْعَسَلِ * فَأَدَا قَبِيلُوا مِنْكَ فَأَحْضَلْ أَيْتَ وَسِيْرِي فِي
إِسْرَائِيلَ إِلَيَّ مِنْكَ مِصْرَ * وَقَوْلُوا لَهُ اللَّهُ إلهَ الْعِبْرَانِيِّينَ وَأَقَامَا آمِينَ * فَدَسَّسَ الْآنَ مَسْرُ بَلَدِهِمْ
فِي الْبَرِّ وَيَدْعُجُ لِلَّهِ رَبِّنَا *

9 * وَالْآن هُوَذَا صَرَخَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ وَصَلَ إِلَيَّ * وَرَأَيْتُ الصَّعْطَ الَّذِي صَعَطَهُمُ الْمِصْرِيُّونَ
10 * وَالْآنَ نَعَالٌ لَّابْعَتِ بِكَ إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ قَوْمِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَلَدِ مِصْرَ * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ
11 * مَنْ أَمَا حَيِّ امْرُؤِي إِلَيَّ فِرْعَوْنُ وَأُحْبِجُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ * قَالَ أَمَا أَتَوْنُ مَعَكَ *
12 * وَهَذِهِ آيَةٌ لَكَ فِي أَيَّتِي بَعْدَتِكَ * وَإِذَا أُحْرَجْتَ الْقَوْمَ مِنْ مِصْرَ فَأَعْبُدُوا اللَّهَ عَلَى هَذَا التَّكْوِيلِ
13 * قَالَ مُوسَى لِلَّهِ هَا أَنَا سَائِرٌ إِلَيَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ * فَأَقُولُ لَهُمْ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * فَإِنْ قَالُوا
14 * لِي مَا اسْمُهُ * مَا أَقُولُ لَهُمْ * قَالَ لَهُ الْآرَبِيُّ الَّذِي لَا يَرُؤُهُ * قَالَ كَذَا قُلْ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ * اللَّهُ
15 * إلهَ آبَائِكُمْ إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ بَعْدِي أَلَيْكُمْ * هَذَا اسْمِي إِلَيَّ اللَّهُمَّ * وَهَذَا دَعْوِي
16 * إِلَيَّ حَيْثُ وَجَيْتُ * أَمْضِ فَاجْعَلْ سِيْرِي فِي إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ * اللَّهُ إلهَ آبَائِكُمْ بَعْدِي
17 * لِي * إلهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ * فَإِنِ فَرَغْتَ دَعْوِي * وَمَا صَلِحَ بِكُمْ بِمِصْرَ * فَقُلْتُ أَصْعَدُكُمْ
18 * مِنْ عَدَاتِ الْمِصْرِيِّينَ إِلَيَّ مَوْجِعَ التَّمَعَانِيِّينَ وَالْحَمِيسِيِّينَ وَالْقُرَيْيِيِّينَ وَالْحَوِيسِيِّينَ
وَالْيَهُوسِيِّينَ * إِلَيَّ بَلَدِ تَقِيسَ الْبَيْسِ وَالْعَسَلِ * فَأَدَا قَبِيلُوا مِنْكَ فَأَحْضَلْ أَيْتَ وَسِيْرِي فِي
إِسْرَائِيلَ إِلَيَّ مِنْكَ مِصْرَ * وَقَوْلُوا لَهُ اللَّهُ إلهَ الْعِبْرَانِيِّينَ وَأَقَامَا آمِينَ * فَدَسَّسَ الْآنَ مَسْرُ بَلَدِهِمْ
فِي الْبَرِّ وَيَدْعُجُ لِلَّهِ رَبِّنَا *

Et nunc ecce clamor filiorum Israel, jam est
peruenit ad me, & vidi angustiam quam
ancorunt eos Aegyptii. Itaque veni ut
mittam te ad Pharaonem, & educ popu-
lum meum, filios Israel de regione A-
egypti. Dixit Moysi Deo, Quis sum ego
ut eam ad Pharaonem, & educa filios Is-
rael de terra Aegypti? Dixit, Ego ero te-
cum, & hoc signum tibi quod ego mit-
to te: Et cum eduxerit populum ex A-
egypto, adoratur Dominus super hunc montem.
Dixit Moysi Deo, Ecce ego vado ad filios
Israel, dicamque eis: Deus patrum vestro-
rum misit me ad vos: Quod si dixerit
mihi, Quod nomen eius? Quod dicam
illis? Dixit ei, Aeternus, qui non poterit,
Dixit, Ita dicit filius
Israel; Deus, Deus patrum vestrorum,
Deus Abraham, & Isaac, & Jacob misit
me ad vos: Hoc est nomen meum in fe-
culum, & haec memoria mea in genera-
tionem & generationem. Vade, & con-
grega senes filiorum Israel, & dic eis;
Deus, Deus patrum vestrorum apparuit
mihi, Deus Abraham, & Isaac, & Jacob,
dicens; Jam recordatus est vestri, &
quod faciam est vobis in Aegypto.
Dixit enim; Extraham vos ex tormento
Aegyptiorum ad locum Chananaeorum, &
Hethaeorum, & Amorrhoeorum, & Phe-
rezaeorum, & Hevaeorum, & Jebulaeorum,
ad regionem manantem lacte & melle.
Cuiusque acceptaveritis, ite, & ingredere
in ea
senes filiorum Israel ad regem Aegypti,
& dicite illi; Dei, Dei Hebraeorum vine-
re nos
in terram desideratam; ibimus modo in terram
desertum, & sacrificabimus Domino Deo nostro.

Et nunc ecce clamor filiorum Israel, jam est
peruenit ad me, & vidi angustiam quam
ancorunt eos Aegyptii. Itaque veni ut
mittam te ad Pharaonem, & educ popu-
lum meum, filios Israel de regione A-
egypti. Dixit Moysi Deo, Quis sum ego
ut eam ad Pharaonem, & educa filios Is-
rael de terra Aegypti? Dixit, Ego ero te-
cum, & hoc signum tibi quod ego mit-
to te: Et cum eduxerit populum ex A-
egypto, adoratur Dominus super hunc montem.
Dixit Moysi Deo, Ecce ego vado ad filios
Israel, dicamque eis: Deus patrum vestro-
rum misit me ad vos: Quod si dixerit
mihi, Quod nomen eius? Quod dicam
illis? Dixit ei, Aeternus, qui non poterit,
Dixit, Ita dicit filius
Israel; Deus, Deus patrum vestrorum,
Deus Abraham, & Isaac, & Jacob misit
me ad vos: Hoc est nomen meum in fe-
culum, & haec memoria mea in genera-
tionem & generationem. Vade, & con-
grega senes filiorum Israel, & dic eis;
Deus, Deus patrum vestrorum apparuit
mihi, Deus Abraham, & Isaac, & Jacob,
dicens; Jam recordatus est vestri, &
quod faciam est vobis in Aegypto.
Dixit enim; Extraham vos ex tormento
Aegyptiorum ad locum Chananaeorum, &
Hethaeorum, & Amorrhoeorum, & Phe-
rezaeorum, & Hevaeorum, & Jebulaeorum,
ad regionem manantem lacte & melle.
Cuiusque acceptaveritis, ite, & ingredere
in ea
senes filiorum Israel ad regem Aegypti,
& dicite illi; Dei, Dei Hebraeorum vine-
re nos
in terram desideratam; ibimus modo in terram
desertum, & sacrificabimus Domino Deo nostro.

TARGUM ONKELOS. תרגום אונקלוס

TEXTUS HEBREOS-SAMARITANUS.

TEXT. ET. VER. SAM. Translato Latina.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Ego autem novi quid non per-19 mittere vobis rex Aegypti ut eatis. Ideo mittam manum meam, 20 et percussiam Aegyptios in cunctis mirabilibus meis quae facturi sum in medio eorum: & postea dimittet vos. Dabo ergo 21 istam gratiam populo huic in oculis Aegyptiorum, scilicet cum exibitis, ut non excaritis vacui. Pectet igitur vir ad 22 proximum suo, et mittet ad proxima sua, ad vicina sua, & hospitia domus suae, vase argenteo, & vase aureo, & vestes, quas ponet super filios vestros, et super filias vestras, & (d) solum ibitis Aegyptios.

CAP. IV.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

CAP. IV.

19 Respondit autem Moyses, & dixit: Aut coes non credent mihi, neque audient vocem meam: dicent enim, Non apparuit tibi Dominus. Et dixit illi Dominus, Quod hoc in manu tua? & respondit, Virga. Dixitque, Pro-3 ject illam in terram, et percussit illam in terram, factusque est in serpente, & fugit Moyses a facie eius. Dixit quoque 4 Dominus Moysi, Accipe manum tuam, & apprehende caudam ejus: & non timet manum suam, & apprehendet eam sicut aspidem. Et dixit quod apparuit tibi 5 Dominus Deus patrum tuorum, Deus Abraham, et Deus Isaac, & Deus Jacob. Et dixit ei Moyses, Insuper nunc manum tuam in sinum tuum: & intulit manum suam in sinum suum: & eduxit eam de sinu suo; & ecce manus ejus leprosa erat sicut ni- 6 x. Tunc 7 dixit, Reserui manum tuam in sinu tuo; & postea eduxit eam de sinu suo, & ecce reversa est sicut caro eius. Et 8 dixit, Reserui manum tuam in sinu tuo; & postea eduxit eam de sinu tuo; & ecce reversa est sicut caro eius. Et 9 dixit, Reserui manum tuam in sinu tuo; & postea eduxit eam de sinu tuo; & ecce reversa est sicut caro eius.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

19 Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet rex Aegypti, ut eatis: neque quidem propterea quod potentia eius sit magna. Mittaq; statim plagam fortitudinis meae, et percussiam Aegyptios; in cunctis mirabilibus meis, quae facturus sum in medio eorum: & post haec mittet vos. Et dabo populum hunc in gratiam, in oculis Aegyptiorum: & quando iteritis, non ibitis vacui. Sed postulat mulier a vicina sua, & ad propinquam domus suae; vasa argentea, & vasa aurea, & vestes: ponetque super filios vestros, & super filias vestras; & vacuos relinquetis Aegyptios.

VER. SAM. (4) denudabit

CAP. IV.

19 Respondit autem Moyses, & dixit: Aut coes non credent mihi, neque audient vocem meam: dicent enim, Non apparuit tibi Angelus Dei. Dixit ei per comminationem, Quod si non apparuit tibi Angelus Dei tibi, Dei patrum tuorum Abraham, et Isaac, & Jacob. Et dixit ei Moyses, Insuper nunc manum tuam in manum tuam: & intulit manum suam in manum suam: & eduxit eam de sinu suo; & ecce reversa est sicut caro eius. Et dixit, Reserui manum tuam in manum tuam: & postea eduxit eam de sinu tuo; & ecce reversa est sicut caro eius.

19 * وَاَنَا اَعْلَمُ اَنَّ مَلِكَ مِصْرَ لَا يَدْعُكُمْ اَنْ تَخْرُجُوا مِنْ اَرْضِكُمْ وَلَا يَدَّوِّنُ لَكُمْ اَيْدِيَهُمْ * 20 * فَاصْرِفْ اَلْمِصْرِيْنَ بِكُلِّ مِصْرِيَّةٍ الَّتِي اَصْنَعُهَا فَمَا يَبِيْهُمُ * وَبَعْدَ ذٰلِكَ يُطَلِّقُكُمْ * وَاعْطِيْ 21 * الْقَوْمَ حِطًّا عِنْدَ الْمِصْرِيْنَ * فَاِذَا مَضَيْتُمْ فَلَا تَعْصُرُوْا اَرْضًا * بَلْ تَسْدُوْا بِلِحْيَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ مِنَ الْمَسَاكِيْنِ 22 * وَجَارِحُوا اَنْفُسَكُمْ مِثْلَ اَنْفُسِكُمْ وَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُوْنَ * 23 * الْفَصْلُ الرَّابِعُ * 24 * فَاجَابَ مُوسٰى وَقَالَ * لَعَلَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنِيْ وَلَا يُعْبَدُوْنَ مَعِيْ * يَعْبُدُوْنَ لَكَ يَجْعَلُ لَكَ مَلَكَ 1 * 2 * اَللّٰهُ * 3 * فَقَالَ لَهُ مِنْهَا مَاذَا يَدَّوِّنُ * قَالَ اَطْرَحُهَا عَلَيَّ الْاَرْضِ * فَطَرَحَهَا فَصَارَتْ نَعْبًا * 4 * فَهَرَّبَ مُوسٰى مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ * قَالَ اَللّٰهُ لَهُ مَدَّ يَدَكَ وَارْمَسْكَ بِدَيْتِهِ * فَلَمَّا سَأَلَ يَدَهُ فَارْمَسَكَ * 5 * صَارَ عَصًا فِيْ يَدِهِ * قَالَ لَنْكِي يَوْمَئِذٍ اَنْ قَدْ كَلَّمْتَنِيْ مَلَكُ اَللّٰهِ لَكَ اِلٰهَ اَنْ اَمَامِهِمْ اَسْرَفْتُمْ وَاسْكُفْتُمْ وَيَعْقُبُوْنَ 6 * 7 * وَقَالَ لَهُ اَيْضًا ادْخُلْ يَدَكَ اِلَيَّ كَيْفَ * فَادْخَلَهَا ثُمَّ اَخْرَجَهَا فَادَّاهَا بَيْضًا كَالنَّخْلِ * قَالَ اَرَدُّوْهُ 8 * يَدَكَ اِلَيَّ كَيْفَ وَرَدَّهَا ثُمَّ اَخْرَجَهَا وَوَدَّ عَادَتُ كَسَابِ يَدَيْهِ * قَالَ فَاَنْ لَمْ يَوْمِئِذٍ يَدُكُمْ يَوْمَ يَعْجَلُوْا 9 * 10 * اَلآيَةُ الْاُولٰى فَيَوْمَئِذٍ بِالآيَةِ الْبٰتِيَةِ * فَاَنْ لَمْ يَوْمِئِذٍ تَهْتَبُوْنَ الْاَيْسِيْنَ وَلَمْ يَعْجَلُوْا مِنْكُمْ * فَجَدَّ مِنْ 11 * مَاءِ الْبَيْتِ رُجْبًا عَلَيَّ الْبَيْتِ * فَانْتَبَهْتُ اَنْ يَصْطَرِبُوا عَلَيَّ الْاَرْضِ *

EXODUS: Versio VULG. LAT.

Versio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

כפר שמועו ה' ספר שמות ה'

verborum vir non Domine me Pro: Dominum ad Mosef dixit Et
10 ואמר משה אל יהוה כי אנכי לא אש רבדים
ad te loqui nec exieram nudius tertius ab heri ab etiam ego
אנכי גם מחמול גם משלש גם מן מן דברה אל
Dominus dixit Et sum lingua gravis & ore gravis quatuor serva
11 עבדך כי כבודך לבקר לשון אנכי: ואמר יהוה
vel surdum vel mutum pufuit quis vel homini os pufuit quis: cum ad
12 פקח או עור יהוה: ואתה רבד ואנכי
ego & vade nunc Et Dominus ego Nonne? cacum vel, vidente
13 אהיה עם פיה הווי יהוה אשר תדבר: ואמר כי
Dominus furor est irae: ammi manū per queso mitte
14 אנכי שלח נח פירחשלה: ויהוה יהוה
quod novi Levitum tuū fratrem Aharon Nonne: dixit & Mosef in
15 במשה ואמר הלא אהרן בן קהת בן לוי ויעמי כיר
tui occursum in egressu ipse ecce etiā Et? ipse loquetur loquendo
16 רבד ויהוה הוא הנה הוא יצא לקה אהרן
pones & cum ad loquitur Et suo corde in latrabitur & videbit &
17 וראה ושמה בלבו: ודברת יהוה ושמת את
docebo & sejus ore cum & tuo ore cū ero ego & ore in verba
18 דברים פפוי ואנכי אהיה עם פיה ועם פיה יהוה יהוה
populum ad te pro loquetur Et facies quæ vos
19 אתכם את אשר תשועו: ודבר הוא רבד אל העם
Deo pro ei eris tu & ore pro tibi erit ipse erit &
20 יהוה הוא יהוה רבד לפרה ואהרן חתוהו ללאלה:
ea in facie quæ tu manū in capies lancæ virgine Et
21 ואתה יהוה יהוה תבד אהרן אתה תעשה ויהוה
dixit & sua fecerā Jether ad eēt reveris & Mosef fecit Et signa
22 דאתח: ויהוה משה וישב אל יתרו חתו ויאמר
videbo & Egypto in qui meos fratres ad revertat & nunc Vadam: ei
23 לו אלכה נח ואשובה אל אחי אשר במצרים ואמר
pace in Vade Mosef ad Jethro dixit Et vivat adhuc an
24 יהוה עם יהוה ויהוה רבד לרשע ללשונם:
Egypto in revertere Vade Midian in Mosef ad Dominus dixit Et
25 ואמר יהוה אל משה במרוך רבד שב מצרים
tua animam quærentes qui viti omnes sunt mortui quia
26 ויקח משה את אשתו ואת בניו ואת רבד עמ
virgine Mosef tulit Et Egypti terram in eēt revertis & adinā
27 חתרו וישב ארצה מצרים ויקח משה את משה
in eandē In: Mosef ad Dominus dixit Et sua manu in Dei
28 האלהים ברו: ואמר יהוה אל משה ברוך
ad manus in potui quæ portenta omnia vide Egypto in redemā ad
29 לשב מצרים יהוה רבד להם הפסח אשר שמתי ברוך
dimittet me & sejus cor indurabo ego Et Partho coram es facies &
30 ועשיהם לפני פדעה ואנני אחוק את רבדו ללא ישלח
Dominus dixit Sic: Partho ad dices Et populum
31 את העם: ואמרת אל פרעה בה אמר יהוה
Israēl meus primogenit' me' Filius
32 בני בני ישראל:

10 Ait Moyfes; Obsecro, Do- mine, non sum eloquens ab heri & nudius tertius: & ex quo locutus es ad fervum tuum, impeditoris & tardioris linguæ sum. Dixit Dominus ad eum, Quis fecit os hominis? aut quis fabricatus est mutum & surdum, videntem & cæcū? Nonne ego? Perge igitur, & ego ero in ore tuo: doceboque te quid loquaris.
11 At ille; Obsecro, inquit, Domine, mitte quem missurus es. Iratus Dominus in Moy- sen, ait; Aaron frater tuus Levites, scio quod eloquens sis: ecce ipse egredietur in occursum tuum, videntique te latrabitur corde. Loquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus: & ego ero in ore tuo, & in ore illius, & ostendam vobis quid agere debeatis. Ipse loquetur pro te ad populum, & erit os tuum: tu autem eris ei in his que ad Deum pertinent. Virgam quoque hanc fume in manu tua, in qua facturus es signa.
12 Abiit Moyfes, & reversus est ad Jethro socerum suum; dixitque ei, Vadam & revertar ad fratres meos in Ægyptum, ut videam si adhuc vivat. Cui ait Jethro; Vade in pace. Dixit ergo Dñs ad Moysen in Madian; Vade, & revertere in Ægyptum: mortui sunt enim omnes qui quærebant animam tuam. Tulit ergo Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum: reverfusque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixitque ei Dominus revertenti in Ægyptum; Vide ut omnia o- lertena que posui in manu tua, facias coram Pharaone: ego indurabo cor ejus, & non dimittet populum. Dicesque ad eum, Hæc dicit Dominus, Filius meus primogenitus Israël.

10 Εἶπε ὁ Μωϋσῆς (1) ὁ σπῆς ὡς ἔγωγε, Δόκιμα ὡς ἔγωγε ἔχ' ἰσχυρὸς εἰμι σπῆς τῆς (2) γῆς, ἔδωκα ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας, ἔδωκα σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (3) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (4) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (5) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (6) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (7) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (8) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (9) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (10) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (11) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (12) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (13) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (14) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (15) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (16) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (17) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (18) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (19) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (20) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (21) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (22) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (23) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (24) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (25) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (26) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (27) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (28) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (29) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (30) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (31) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (32) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (33) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (34) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (35) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (36) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (37) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (38) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (39) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (40) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (41) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (42) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (43) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (44) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (45) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (46) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (47) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (48) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (49) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (50) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (51) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (52) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (53) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (54) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (55) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (56) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (57) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (58) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (59) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (60) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (61) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (62) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (63) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (64) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (65) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (66) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (67) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (68) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (69) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (70) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (71) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (72) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (73) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (74) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (75) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (76) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (77) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (78) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (79) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (80) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (81) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (82) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (83) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (84) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (85) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (86) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (87) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (88) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (89) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (90) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (91) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (92) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (93) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (94) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (95) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (96) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (97) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (98) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (99) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (100) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (101) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (102) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (103) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (104) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (105) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (106) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (107) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (108) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (109) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (110) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (111) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (112) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (113) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (114) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (115) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (116) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (117) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (118) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (119) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (120) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (121) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (122) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (123) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (124) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (125) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (126) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (127) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (128) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (129) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (130) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (131) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (132) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (133) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (134) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (135) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (136) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (137) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (138) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (139) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (140) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (141) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (142) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (143) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (144) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (145) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (146) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (147) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (148) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (149) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (150) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (151) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (152) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (153) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (154) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (155) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (156) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (157) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (158) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (159) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (160) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (161) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (162) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (163) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (164) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (165) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (166) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (167) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (168) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (169) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (170) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (171) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (172) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (173) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (174) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (175) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (176) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (177) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (178) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (179) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (180) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (181) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (182) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (183) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (184) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (185) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (186) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (187) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (188) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (189) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (190) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (191) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (192) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (193) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (194) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (195) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (196) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (197) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (198) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (199) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (200) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (201) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (202) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (203) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (204) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (205) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (206) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (207) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (208) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (209) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (210) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (211) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (212) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (213) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (214) ὅτι σπῆς ἡμέρας ἔδωκα σπῆς τῆς τριτῆς ἡμέρας (215) ὅτι

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum Onkelos.

10 ואמר משה קרמי בכוני לא נבר
11 רמלול אנה אף מחמל אף
12 מקרמווי אף מעור דמל לחא עם
13 עברא דאורי קרמי ממלל ועמק לישן
14 אנה ואמר יי לוי בן שני פומא
15 ר אנשדאו מרשי אלמא או
16 חרשא או פתיחא או עירא הלא
17 אנוי וכונו אול ומימרי תא עם
18 פומד ולפקד די חמלל : ואמר
19 בכוני שלח פנו מן יד יד
20 למשלח ותקוד רונאו די במשה
21 ואמר הלא אהרן אחוד ליהא גלי
22 קרמי איר ממלל ימלל יהא ואף
23 הא חונו נפק לקרמוחד ויחוקד
24 וחיחי לביוה : וחמלל עפיה וחשוני
25 יר פומא פפומיה ומימרי ווי
26 עם פומד ועם פופיה ואלו יחמו
27 עמא ויהי הוא יחיד לך למחור נמן
28 ואתה תהי ליה לרב : ויחד חומוא
29 ארמיא : ואול משה ותב לוחי חר
30 חמווי ואמר ליה אול כען ואיחוב
31 לוח אנוי די במצלום ואחור חעד
32 כען אנוי קמיני ואמר יחור למשה
33 אול לשלמיא ואמר למשה במרו
34 אול חוב למצרים איר מחור כל
35 ירד אחריה וית בכוני וארכבוני
36 על חמא ותב לאיעא רעורם
37 ונקיב משה יחד חומוא ואתה תהי
38 ביה נסון מן קרמי פיריה ואמר
39 ל משה במהבד למתב למצרים
40 יהי ית כל פומתיא ושחתי בירד
41 ותפברני קרמי פירעה ונא חמא
42 ירד לביה ולא ישלח ית עמא :
43 ותימר לפרעה כדון חמר יי כרו
44 בכרו וישאל :

10 Dixitque Moyses coram Dño,
11 Obsecro Dñs: non lum vir lo-
12 quens, etiã ab heri & nudius-
13 tertii; & ex tempore quo locu-
14 tus fuisti cum servo tuo: quon-
15 iã gravis loquela, & lingua
16 profunda ego sum. Dixitque
17 dñs ad eũ, Quis posuit os ho-
18 mini? aut quis posuit mutum,
19 aut furdũ, aut vidẽtẽ, aut cæ-
20 cum? Nonne ego Dñs? Et nũc
21 vade; & verbũ meũ erit in ore
22 tuo; & docebo te, quid loqua-
23 ris. Et ait, Obsecro Dñm: mit-
24 tẽ nũdũ per manũ illius qui
25 dignus est ut mittatur. Iratũq;
26 eff furor Dñi in Moysen, & a-
27 it, Ecce Aaron frater tuus Le-
28 vitans, notum est coram me, quod
29 ipse loquens loquetur; & ecce
30 ipse quoque egredietur in oc-
31 currem tuum; & videbit te, &
32 lætabitur in corde suo. Et lo-
33 queris cum eo; & ponet ser-
34 mones in ore suo; & verbum
35 meum erit cum ore tuo, & cum
36 ore ejus; & docebo vos, quid
37 aduri ellis. Loqueturque ipse
38 pro te cum populo; et ipse erit
39 interpret tuus; & tu eris ei in
40 principem. Virgam quoque
41 hanc, & sume in manu tua: in
42 quã facturus es signa. Abiitq;
43 Moyses, et reverteris est ad Je-
44 thro socerum suum; et dixit ei,
45 Vadam nunc, & revertar ad
46 fratres meos qui sunt in Æ-
47 gypto; et videbo, si adhuc ipse
48 vivam: Dixitque Jethro ad
49 Moysen, Vade in pace. Dixitq;
50 Dñs ad Moysen, in Madia; Va-
51 de, revertere in Ægyptũ; quia
52 mortui sunt ñnes viri, qui que-
53 rebãt interficere te. Et tulit
54 Moyses uxore suã et filios suos,
55 et imposuit eos sup asinũ,
56 et revertit est in terrã Ægypti:
57 & tulit Moyses virgã quã mi-
58 racula fieret a facie Dñi, in ma-
59 nu sua. Dixitq; Dñs ad Moysen:
60 Cum teris, ut revertaris in
61 Ægyptũ, vide, omnia portenta
62 quã posui in manu tua, et faci-
63 es ea corã Pharaone: et ego
64 indurabo cor ej; & non dimi-
65 tẽt populum. Et dices ad
66 Pharaonem: Hęc dicit domi-
67 nus; Filius meus primogeni-
68 tus meus Israel.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.
10 אמר משה קרמי בכוני לא נבר
11 רמלול אנה אף מחמל אף
12 מקרמווי אף מעור דמל לחא עם
13 עברא דאורי קרמי ממלל ועמק לישן
14 אנה ואמר יי לוי בן שני פומא
15 ר אנשדאו מרשי אלמא או
16 חרשא או פתיחא או עירא הלא
17 אנוי וכונו אול ומימרי תא עם
18 פומד ולפקד די חמלל : ואמר
19 בכוני שלח פנו מן יד יד
20 למשלח ותקוד רונאו די במשה
21 ואמר הלא אהרן אחוד ליהא גלי
22 קרמי איר ממלל ימלל יהא ואף
23 הא חונו נפק לקרמוחד ויחוקד
24 וחיחי לביוה : וחמלל עפיה וחשוני
25 יר פומא פפומיה ומימרי ווי
26 עם פומד ועם פופיה ואלו יחמו
27 עמא ויהי הוא יחיד לך למחור נמן
28 ואתה תהי ליה לרב : ויחד חומוא
29 ארמיא : ואול משה ותב לוחי חר
30 חמווי ואמר ליה אול כען ואיחוב
31 לוח אנוי די במצלום ואחור חעד
32 כען אנוי קמיני ואמר יחור למשה
33 אול לשלמיא ואמר למשה במרו
34 אול חוב למצרים איר מחור כל
35 ירד אחריה וית בכוני וארכבוני
36 על חמא ותב לאיעא רעורם
37 ונקיב משה יחד חומוא ואתה תהי
38 ביה נסון מן קרמי פיריה ואמר
39 ל משה במהבד למתב למצרים
40 יהי ית כל פומתיא ושחתי בירד
41 ותפברני קרמי פירעה ונא חמא
42 ירד לביה ולא ישלח ית עמא :
43 ותימר לפרעה כדון חמר יי כרו
44 בכרו וישאל :

TEXT. ET VER. SAM.
Tranlatio Latina.
Respondit Moyses Domino,
Obsecro Dominus, non sum ego
vir (verum)neque ab heri, neque
neque a nudius tertius, neque
ex quo locutus es servo tuo;
nam gravis ore, & gravis
lingua ego sum. Dixitque
Dominus illi, Quis posuit os
hominis? aut quis posuit mu-
tum, aut furdum, aut vidente-
m, aut cæcum, nonne ego
Dominus? Nunc igitur vade,
et verbum meum erit in ore tuo,
et docebo te quid loquaris.
Responditque Moyses, et ait,
Obsecro Domine, mitte nunc
illius quem misisti coram me:
tunc ex-
arbitra Domini in Moysen,
& dicit, Nonne Aaronem
fratrem tuum locutus es coram
me, quod loquens loquetur?
et ecce etiam ipse egredietur
occurrere tibi, & videbit te
gaudeus in corde suo. Lo-
queris aut ei, & ponet ver-
ba ista in ore ejus; & cum quo-
cum ore tuo, & cum ore
ejus, & docebo vos quod
erit vobis sciendum. Ipsi-
demque petra: pro te ad
populum, eritque ipse pro
te cum eis illis in Deum.
Virgam tuam istam accipies
in manu tua, per quam fecisti
signa. Petra autem ista,
revertetur est ad Jethro socer-
em tuum, & revertaris ad fratres
meos qui sunt in Ægyptum,
et videbo an adhuc vivam:
Et respondit Jethro Moysi,
Vade in pace. Et dixit Do-
minus Moysi in Madian; Va-
de, revertere in Ægyptum,
quoniam mortui sunt omnes
virii, quos quærebant inter-
ficere tuum. Et accepit Moyses
uxorem suam, & filios suos,
et imposuit eos super asinum,
et revertetur est in terram Ægypti,
et tulit Moyses virgam quam
miracula fieret a facie Domini,
in manu sua. Dixitque Dominus
ad Moysen; Cum teris, ut revertaris
in Ægyptum, vide, omnia portenta
quæ posui in manu tua, et faci-
es ea coram Pharaone; et ego
indurabo cor ej; & non dimi-
tetur populum. Et dices ad
Pharaonem; Hęc dicit dominus;
Filius meus primogenitus meus
Israel.

Verfio A R A B I C A cum Interpretatione L A T I N A.

10 قال موسى لربيه يا رب لست ذا نطق منك امس وما قبل ولا منذ خاطبت عبدك اني تعبد الهم
11 والاسان جمعا * قال له الله من حلفت بطعا للاسان * ومن يحلف الاحبس او الاصم او البصير
12 او الاعمي * ليس خالفهم اما الله * والان فامض فاني اكون مع فولاك * وادلك علي ما تمكلم به
13 قال يا رب ابعث من ابي باعنه * وليسد عصب الله علي * وموسى * وقال الئيس هارون احوك اللوماني *
14 اما اعلمك انه تمكلم * وهوذا هو ايضا يحرج يينلعاك * فينظر اليك ويسر في نفسه * فكلمه وصير
15 هذا التكلّم في فيه * فاني اكون مع فولاك وقوله * وادلك كما علي ما تصنعان * فيكلم هولاك
16 العوم ويكون لك رجما * وانت تكون له اسدا * ووجد هذه العصا بيدك تصنع لها المحرّات
17 قمصي موسى ورجع الي اسرحمه وقال له امض فارجع الي احوبي الذين بعصر وانظر هل هم
18 باقون * قال له امض يسلم * ثم قال الله لموسى يماني * امض فارجع الي مص فانه قد مات جميع
19 العوم الطالمن نساك * فاحد موسى زوجته وولديه وارحمهم علي * اكمبر ويعت بهم ورجع
20 الي مصر * واحد العصا الي امين الله باخذها بيده * ثم قال له الله في مصه ليرجع الي مص انظر
21 جميع البراهين التي صيرها في يديك اصنعها بين يدي فرعون * واما اسده قلبه ولا يطلع
22 العوم * فقل له كذا قال الله مسويا علي سنبل اجاز * ابي تديني اسرائيل *

At Moysi Dominus Jho, O Domine mi, non lo
habeo pronuntiationem ab heri & antea,
neque a quo locutus es cum seruo tuo; sum
enim laudus ore & lingua simul. Dixit
Deus ad illũ, Quis creavit pronuntia-
tionem homini? aut quis creavit mutum,
aut surdum, aut videndum, aut cæcum?
nonne ego sum ego Deus? Itaque vade:
& nam ego ero cum seruo tuo, & sermo-
nem tibi quid loquaris. Dixit, O Domi-
nus, mitte nunc illius quem misisti coram
me. Et dicit, Nonne est Jethro frater tuus?
et ecce ipse quocum-
quid egredietur in occur-
sionem tuam, & intuebitur
te, & exultabit in conspectu tuo. Loquetur
autem cum te, & pone istum sermonem in ore
ejus, & ego cum ore tuo sermo tuus, & sermo-
nem istum ostendam vobis quid faciatis.
Et loquetur ipse pro te ad populum; & erit
tibi interpret, & tu eris illi dominus. Et
accipe hunc baculum in manu tua, quo faci-
es prodigia. Abiit ergo Moyses, & rever-
sus est ad Æthiõpam socer suum, & dicit
ei; Vadam, & revertar ad fratres meos
qui sunt in Ægyptum; & videbo an super-
sint fratres tui. Dixit ei, Vade in pace. Preterea
dixit Deus ad Moysen in Madian; Vade,
revertere in Ægyptum; & non mortui sunt
omnes homines quos tu quærebant tuum.
Summisque Moysi uxorem suam, &
filios suos, & concepit eos super
asinum, & misit eos, & revertetur est in
Ægyptum: & accepit Moyses baculum quem
præcepit ei Deus ut acciperet in manu sua. Tum
dixit ei Deus ad Moysen; Cum teris, ut re-
vertetur in Ægyptum; vide omnia portenta
quæ posui in manu tua, fac ea coram
Pharaone, & ego indurabo cor ejus,
nec dimittet populum. Dic ei, Sic dicit
Deus, (honoris gratia, & ex benignitate)
filius meus primogenitus Israel.

& populo in exigentibus illa die in Parthoh precepit Et

6 וְיָצָא פְרַעֲוֶה בַיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּזֻשִׁים בְּעַם וְאֵת
 7 שְׁמֵרָיו לְאָמֵר: לֹא תִאֲסְפוּ לָרֶגֶץ אֲשֶׁר
 8 לְרֶגֶץ תִּבְנֶה וְאֶת־סִמְנַת הַבְּנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים
 9 לְאֵלֵהֶם: וְהִכְבֵּר עֲבָדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ
 10 וְהַשְׁמִי וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 11 מֶלֶךְ מִצְרָיִם הַיּוֹם לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 12 וְהִכְבֵּר עֲבָדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ
 13 וְהַשְׁמִי וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעַם לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 14 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 15 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 16 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 17 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 18 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 19 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 20 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 21 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 22 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 23 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 24 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 25 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 26 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 27 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 28 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 29 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 30 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 31 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 32 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 33 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 34 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 35 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 36 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 37 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 38 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 39 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 40 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 41 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 42 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 43 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 44 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 45 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 46 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 47 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 48 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 49 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 50 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 51 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 52 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 53 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 54 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 55 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 56 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 57 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 58 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 59 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 60 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 61 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 62 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 63 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 64 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 65 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 66 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 67 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 68 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 69 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 70 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 71 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 72 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 73 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 74 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 75 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 76 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 77 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 78 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 79 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 80 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 81 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 82 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 83 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 84 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 85 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 86 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 87 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 88 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 89 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 90 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 91 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 92 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 93 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 94 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 95 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 96 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 97 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 98 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 99 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
 100 לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן

6 Precepit ergo in die illo præ-
 7 sectis operum & exactoribus
 8 populi, dicens: Nequaquam
 9 ultra dabitibus paleas populo ad
 10 conficiendos lateres, sicut prius:
 11 sed ipsi vadao, & colligat
 12 stipulas. Et mensuram laterum,
 13 quam prius faciebant, impo-
 14 nent super eos, nec minuetur
 15 quidquam: vacent enim, &
 16 idcirco vociferantur, dicentes
 17 & Eamus, & sacrificemus
 18 Deo nostro. Opprimantur o-
 19 peribus, & expleant ea: ut non
 20 acquiescant verbis medicibus.
 21 Igitur egressi prædicti operum
 22 & exactores, ad populum di-
 23 xerunt. Sic dicit Pharaon, Non
 24 do vobis paleas. Ite, & colli-
 25 gite sicubi invenire poteritis,
 26 nec minuetur quidquam de
 27 opere vestro. Dispersitque est
 28 populus per omnem terram Æ-
 29 gypti ad colligendas paleas.
 30 Prædicti quoque operum in-
 31 stabant, dicentes, Complete
 32 opus vestrum quotidie, ut prius
 33 facere solebatis, quando da-
 34 bantur vobis paleæ. Flagella-
 35 tique sunt qui præerant ope-
 36 ribus filiorum Israel, ab exa-
 37 ctoribus Pharaonis, dicenti-
 38 bus, Quare non simpliciter mē-
 39 suram laterum sicut prius,
 40 nec heri, nec hodie? Vene-
 41 runtque præpositi filiorum Is-
 42 rael, & vociferati sunt ad Pha-
 43 raonem, dicientes: Cur ita
 44 agis contra servos tuos? Pa-
 45 leæ non dantur nobis, & la-
 46 teres similiter imperantur: en
 47 famuli tui flagellabis cadimur,
 48 & injuste agitur contra
 49 populum tuum. Qui ait, Vaca-
 50 tis otio, & idcirco dicitis; Eamus,
 51 & sacrificemus Domino. Ite
 52 ergo, et operamini: paleæ non
 53 dabuntur vobis, & reddetis
 54 consuetum numerum
 55 laterum. Videbantque se præ-
 56 positū filiorum Israël in malo,
 57 eò quod diceretur eis: Non
 58 minuetur quidquam de lateri-
 59 bus per singulos dies.

6 Πραξι εἰς τὴν ἡμέραν τοῖς ἐργασιαῖς ἔ-
 7 λαι καὶ τοῖς γαρματιστοῖς λέγων, Οὐκ
 8 ἔτι δαδῶνται ὑμῖν δάδου ἀρχῆς ἐπὶ τῶν
 9 τῶν παλαιῶν γὰρ δάδου (α) γὰρ ἔτι
 10 τῶν (β) ἡμέρας ἀπὸ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 11 (γ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 12 (δ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 13 (ε) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 14 (ς) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 15 (ζ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 16 (η) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 17 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 18 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 19 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 20 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 21 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 22 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 23 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 24 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 25 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 26 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 27 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 28 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 29 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 30 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 31 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 32 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 33 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 34 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 35 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 36 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 37 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 38 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 39 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 40 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 41 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 42 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 43 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 44 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 45 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 46 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 47 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 48 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 49 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 50 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 51 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 52 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 53 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 54 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 55 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 56 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 57 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 58 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 59 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 60 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 61 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 62 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 63 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 64 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 65 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 66 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 67 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 68 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 69 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 70 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 71 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 72 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 73 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 74 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 75 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 76 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 77 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 78 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 79 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 80 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 81 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 82 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 83 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 84 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 85 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 86 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 87 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 88 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 89 (θ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 90 (ι) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 91 (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 92 (λ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 93 (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 94 (ν) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 95 (ξ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 96 (ο) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 97 (π) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 98 (ρ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 99 (σ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου
 100 (τ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου

Precepit autem Pharaon exacto-
 ribus operum populi, & scribis,
 dicens, No ulterius adificietis de-
 re paleam populo ad laterifican-
 dum, (a) sicut heri, & nudifertis
 stipes ipsi vadant, & colligant
 sibi paleas. Et summam laterifi-
 cationis ipsi faciant, per singulos
 dies impones eis: nihil demes:
 vacant enim. Propter hoc clama-
 verunt, dicentes, Surgamus &
 sacrificemus Deo nostro. Egres-
 siverunt opera hominum horum,
 & caverunt heri, & non ponant
 curam in sermionibus vobis, ut
 egbant autem eos exactores ope-
 rum, & dicebant ad populum,
 dicentes, Hec dicit
 Pharaon: Non ultra do vobis paleas.
 Vos ipsi curam colligite vobis
 ipsas paleas, & nudifertis im-
 vicia. Non enim demant de sum-
 ma vestra quicquam. Et disper-
 sitque est populus in tota terra Æ-
 gypti, ad colligendam stipulam
 in paleas. Exactores autem ope-
 rum urgebant eos, dicentes, Perfice-
 cite autem assignata quoadidē,
 quemadmodum & quando paleas
 dabatur vobis. Et flagellati sunt
 scribæ de genere filiorum Israel,
 qui impositi fuerant super ipsos
 a præfectis Pharaonis, dicentes,
 Cur non perfectissis summam ves-
 stras laterificii etiam hodie,
 quemadmodum heri, & nudifertis?
 Ingressi autem scribæ filiorum
 Israel clamaverunt ad Pharaonem,
 dicentes, Ne quid in sic facis
 famulis tuis? Paleæ non datur
 famulis tuis, & lateres moliri
 debent nobis dicunt. Facere. Et
 sic piteri tui flagellati sunt. Facies
 igitur injuriam populo tuo.
 Et dixit eis, Vacatis, otiosi estis:
 propterea dicitis, Eamus, &
 sacrificemus Deo nostro. Nunc
 autem erunt operamini, paleæ
 enim non dabuntur vobis: et sum-
 mam laterificii reddetis. Vide-
 bant autem scribæ filiorum
 Israel esse in malis, dicentes,
 Non (c) omitteret de laterifi-
 catio quod assignatum est in die
 illa.

MS.A. (h) ἡμέρας (δ) ἡμέρας, & τὸ τὸ σήμερον αὐτῶν (i) παλαιῶν γὰρ δάδου (κ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δάδου (μ) ἡμέρας ἐπὶ αὐτῶν ποδὸν δ

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆOSAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM. Translato Latino.

Targum ONKELOS.

6 Et precepit Pharaon in die illo præfectis populi, & exactoribus ejus, dicens. Nolite dare ultra paleas populo, ut cõficiant lateres, sicut heri et nudus teritis: ipsi vadat et colligat sibi paleas. Et numerum laterum, quæ ipsi faciebant heri & nudis teritis, imponetis sup eos, nec minuetis ab eo: quoniam ociosus fuit, propterea clamavit, dicentes, Eam, et sacrificium corâ Deo nostro. Aggravetur opus sup viros, et occupentur in eo: & non occupentur in verbis ociosis. Et egressi sunt præfecti populi, & exactores ejus; & dixerunt populo: Hæc dicit Pharaon; Non ego dabo vobis paleas. Vos ite & tollite vobis paleas, de loco in quo invenistis: quoniam non minuetur quicquid de operibus vestris. Et dispersus est populus in omnem terrâ Egypti, ad colligendas stipulas et paleas. Præfecti autem instabant dicentes, Implete opus vestrum per singulos dies, sicut faciebatis quâdo dabatur vobis paleæ. Percussitq; sicut præpositi filiorum Israël, quos constituerant sup eos præfecti Pharaonis, dicens: Quare non completis numerum vestrum ut conficerec lateres, sicut nudis? nec heri, nec hodie? Et venerunt præfecti filiorum Israël; & clamaverunt corâ Pharaone, dicens: Quare sic facis servis tuis? Paleæ nõ dantur servis tuis; & dicunt nobis, Facite lateres: & ecce servi tui percutiuntur, et peccat sup eos populus tuus. Et ait, Ociosi estis, ociosi idcirco vocastis; Eam, et sacrificium coram Dño. Et nunc, ite & operamini; & paleæ non dabuntur vobis: et summam laborum redditis. Videbantque se præfecti filiorum Israël in malum, eo quod diceretur eis: Non minuatis quicquam de lateribus vestris, per singulos dies.

6 Et precepit Pharaon in die illo præfectis populi, & exactoribus ejus, dicens. Nolite dare ultra paleas populo, ut cõficiant lateres, sicut heri et nudus teritis: ipsi vadat et colligat sibi paleas. Et numerum laterum, quæ ipsi faciebant heri & nudis teritis, imponetis sup eos, nec minuetis ab eo: quoniam ociosus fuit, propterea clamavit, dicentes, Eam, et sacrificium corâ Deo nostro. Aggravetur opus sup viros, et occupentur in eo: & non occupentur in verbis ociosis. Et egressi sunt præfecti populi, & exactores ejus; & dixerunt populo: Hæc dicit Pharaon; Non ego dabo vobis paleas. Vos ite & tollite vobis paleas, de loco in quo invenistis: quoniam non minuetur quicquid de operibus vestris. Et dispersus est populus in omnem terrâ Egypti, ad colligendas stipulas et paleas. Præfecti autem instabant dicentes, Implete opus vestrum per singulos dies, sicut faciebatis quâdo dabatur vobis paleæ. Percussitq; sicut præpositi filiorum Israël, quos constituerant sup eos præfecti Pharaonis, dicens: Quare non completis numerum vestrum ut conficerec lateres, sicut nudis? nec heri, nec hodie? Et venerunt præfecti filiorum Israël; & clamaverunt corâ Pharaone, dicens: Quare sic facis servis tuis? Paleæ nõ dantur servis tuis; & dicunt nobis, Facite lateres: & ecce servi tui percutiuntur, et peccat sup eos populus tuus. Et ait, Ociosi estis, ociosi idcirco vocastis; Eam, et sacrificium coram Dño. Et nunc, ite & operamini; & paleæ non dabuntur vobis: et summam laborum redditis. Videbantque se præfecti filiorum Israël in malum, eo quod diceretur eis: Non minuatis quicquam de lateribus vestris, per singulos dies.

VERSIO SAMARITANA.

6 Et precepit Pharaon in die illo præfectis populi, & exactoribus ejus, dicens. Nolite dare ultra paleas populo, ut cõficiant lateres, sicut heri et nudus teritis: ipsi vadat et colligat sibi paleas. Et numerum laterum, quæ ipsi faciebant heri & nudis teritis, imponetis sup eos, nec minuetis ab eo: quoniam ociosus fuit, propterea clamavit, dicentes, Eam, et sacrificium corâ Deo nostro. Aggravetur opus sup viros, et occupentur in eo: & non occupentur in verbis ociosis. Et egressi sunt præfecti populi, & exactores ejus; & dixerunt populo: Hæc dicit Pharaon; Non ego dabo vobis paleas. Vos ite & tollite vobis paleas, de loco in quo invenistis: quoniam non minuetur quicquid de operibus vestris. Et dispersus est populus in omnem terrâ Egypti, ad colligendas stipulas et paleas. Præfecti autem instabant dicentes, Implete opus vestrum per singulos dies, sicut faciebatis quâdo dabatur vobis paleæ. Percussitq; sicut præpositi filiorum Israël, quos constituerant sup eos præfecti Pharaonis, dicens: Quare non completis numerum vestrum ut conficerec lateres, sicut nudis? nec heri, nec hodie? Et venerunt præfecti filiorum Israël; & clamaverunt corâ Pharaone, dicens: Quare sic facis servis tuis? Paleæ nõ dantur servis tuis; & dicunt nobis, Facite lateres: & ecce servi tui percutiuntur, et peccat sup eos populus tuus. Et ait, Ociosi estis, ociosi idcirco vocastis; Eam, et sacrificium coram Dño. Et nunc, ite & operamini; & paleæ non dabuntur vobis: et summam laborum redditis. Videbantque se præfecti filiorum Israël in malum, eo quod diceretur eis: Non minuatis quicquam de lateribus vestris, per singulos dies.

Præcepit Pharaon in illo die præpositis 6 populi, & exactoribus eorum, dicens: Ne 7 detis amplius populo paleam ad conficiendos lateres, sicut heri, et ante; & ipsi vadant, et colligant sibi paleam. Et tributa 8 laterum quos faciebant heri & ante, impone illis; & ne minuatet ea: ipsi: quoniam ipsi oriantur, & idcirco clamant, dicentes: Eam, & immolabimus Domino nostro. Aggravetur opus super 9 populum, & occupentur in illo, & non occupentur in verbis inanibus. Exierunt 10 ergo præfides, & exactores eorum, & dixerunt eis; Ita dixit Pharaon. Non dabo vobis paleam. Vos igitur, & accipietis 11 vobis paleam in eâ ubi invenistis; & operamini, sicut quâdo dabatur palea. Dispersus est igitur 12 que populus per universam regionem Egypti, ut colligeret fœniculam ad paleam. Et præfides instabant, dicens: Explete 13 opera vestra, pensum singulorum dierum, non sicut ac tempore quo dabatur palea. Flagellatq; sunt exactores filiorum Israël, quos præferebat eis præpositi Pharaonis, & dixerunt eis: Cur non expletis tributum vestra conficiendo lateres, sicut heri & ante, heri & hodie? Venerunt 14 autem exactores filiorum Israël, & implorârunt auxilium Pharaonis, dicens: Quare sic facis? Venerunt non datur 15 nobis, & dicunt nobis, Facite lateres: Ecce servi tui percutiuntur ubi id in quo peccaverat ut verberet eos populus tuus. Dixit, Vos oriamini; & idcirco dicatis, Ibi, & immolabimus Domino nostro. Ne ergo, & 16 laborate, & non dabatur vobis fœnicum, & tributum vestra solvetis. Videntes igitur 17 exactores filiorum Israël animas suas in malo esse, dixerunt, Ne minuatet lateres vestros, statutum singulorum dierum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 **وَأَمْرٌ فَرَعُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ جَلَّوْنَ الْعَوْمَ وَعَرَفَهُمْ قَائِلًا * لَا تَعَاوَدُوا أَنْ نَعْطُوا الْعَوْمَ بَيْتًا 7**
8 **لِيَلْبَسُوا الْاَلْسِنَ مِثْلَ اَمْسٍ وَمَا قَبْلُ * هُمْ يَعْصُونَ وَيَقْسُونَ لَهُمْ بَيْتًا * وَصَارِبَ اَلْسِنِ اَلَّتِي كَانُوا 9**
10 **يَصْعُقُونَهَا اَمْسٍ وَمَا قَبْلَهُ صَبْرًا وَعَا عَلِيمٍ * وَلَا تَلْعَقُوهُمْ مَهْمًا * لَا مَهْمَ مَرْهُونٍ وَلِذَلِكَ هُمْ يَصْحَوْنَ 11**
12 **فَخَرَجَ جَلَّوْنَ الْعَوْمَ وَعَرَفَهُمْ وَقَالُوا لَهُمْ * كَذَا قَالَ فَرَعُونَ * لَسْتُ اَعْطِيكُمْ بَيْتًا * اَنْتُمْ مَعْصُونَ 13**
14 **وَأَنْتُمْ حَلَّوْنَ لَكُمْ بَيْتًا مِنْ حَيْثُ تَحْدُونَ * وَتَحْلَوْنَ اِنْ لَيْسَ يَنْعَصُ مِنْ عَيْلِكُمْ سَي * قَبْلَهُ 15**
16 **الْعَوْمِ فِي جَمِيعِ بَلَدِ مِصْرَ لِيَقْسُوا فَاَلْسِنَ * وَاجْعَلُوْنَ مَلِكُوْنَ * فَايَلُونِ اَكْلُوا اَعْمَالَكُمْ اَمْرِيَوْمَ 17**
18 **بِئْسَ يَوْمٌ * كَمَا كَانَ وَفِي اَعْطَا اَلْسِنَ * فَصَرِبَ عَرَفَا بَيْتَ اِسْرَائِيلَ اَلَّذِينَ وَاَلَهُمْ عَلَيْهِمْ جَلَّوْنَ 19**
20 **فَرَعُونَ * وَقَالُوا لَهُمْ مَا بِالْكُمْ لَمْ تَكْتَلِبُوا صَرَابَكُمْ بَانَ تَلْبَسُوا مِثْلَ اَمْسٍ وَمَا قَبْلَهُ اَمْسٍ وَالْيَوْمَ 21**
22 *** وَجَاءَ عَرَفَا بَيْتَ اِسْرَائِيلَ وَاسْتَعَاوَا اِلَى فَرَعُونَ * فَايَلَسْنَ لَمْ يَنْصَحْ كَذَا * اَلْسِنَ لَيْسَ يَدْفَعُ 23**
24 **اَلْبَيْتَا وَيَعْلَوْنَ لَنَا اَصْرًا وَاَلْبَيْتَا * هُوَذَا عَيْدُكَ مِصْرِيَوْمَ مِمَّا اَحْطَا عَلَيْهِمْ فَوَيْكَ * قَالَ اَنْتُمْ 25**
26 **مَرْهُونٌ وَلِذَلِكَ تَعْلَوْنَ مَعْصِي لَيْبِنَا * وَالآنَ فَاصْرُوا وَاَعْلُوا * وَلَا يَطْلَفُ لَكُمْ يَسَنَ * 27**
28 **وَصَرَابِكُمْ يَوْمُونَ * فَظَرَّ عَرَفَا بَيْتَ اِسْرَائِيلَ نَعْسَهُمْ سِرَّ * وَقَالُوا لَا نَنْعَصُوا مِنْ لَيْبِكُمْ 29**
30 **اَمْرِيَوْمَ بِيَوْمٍ ***

Præcepit Pharaon in illo die præpositis 6 populi, & exactoribus eorum, dicens: Ne 7 detis amplius populo paleam ad conficiendos lateres, sicut heri, et ante; & ipsi vadant, et colligant sibi paleam. Et tributa 8 laterum quos faciebant heri & ante, impone illis; & ne minuatet ea: ipsi: quoniam ipsi oriantur, & idcirco clamant, dicentes: Eam, & immolabimus Domino nostro. Aggravetur opus super 9 populum, & occupentur in illo, & non occupentur in verbis inanibus. Exierunt 10 ergo præfides, & exactores eorum, & dixerunt eis; Ita dixit Pharaon. Non dabo vobis paleam. Vos igitur, & accipietis 11 vobis paleam in eâ ubi invenistis; & operamini, sicut quâdo dabatur palea. Dispersus est igitur 12 que populus per universam regionem Egypti, ut colligeret fœniculam ad paleam. Et præfides instabant, dicens: Explete 13 opera vestra, pensum singulorum dierum, non sicut ac tempore quo dabatur palea. Flagellatq; sunt exactores filiorum Israël, quos præferebat eis præpositi Pharaonis, & dixerunt eis: Cur non expletis tributum vestra conficiendo lateres, sicut heri & ante, heri & hodie? Venerunt 14 autem exactores filiorum Israël, & implorârunt auxilium Pharaonis, dicens: Quare sic facis? Venerunt non datur 15 nobis, & dicunt nobis, Facite lateres: Ecce servi tui percutiuntur ubi id in quo peccaverat ut verberet eos populus tuus. Dixit, Vos oriamini; & idcirco dicatis, Ibi, & immolabimus Domino nostro. Ne ergo, & 16 laborate, & non dabatur vobis fœnicum, & tributum vestra solvetis. Videntes igitur 17 exactores filiorum Israël animas suas in malo esse, dixerunt, Ne minuatet lateres vestros, statutum singulorum dierum.

ספר שמות : ו

occursum occursum in stantes, Aharon & Moyses ipsi occurrerunt Et...
Dixitque Dominus ad Moysen, Nunc videbis quæ facturus sim Pharaoni...

20 Occurreruntque Moysi & Aharon, qui stabant ex adverso, egredientibus à Pharaone.
21 Et dixerunt ad eos, Videat Dominus & iudicet, quoniam feceritis fecistis odorem nostrum coram Pharaone & servis eius...

20 Ουκ ἐγένοντο δὲ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐξ ἑναντίας αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραὼ.
21 Καὶ εἶπον αὐτοῖς, Ἴδου ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ κρίνει, ὅτι ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ἔστη ὁ Θεὸς...

Occurrerunt autem Moysi & Aharon venientibus in occursum eis, cum ipsi egredierentur à Pharaone.
Et dixerunt eis, Videat Dominus vos & iudicet, quoniam malefecistis spiritui nostro in oculis Pharaonis...

CAP. VI.

CAP. VI.

CAP. VI.

faciem, tam videtis Nunc: Moyses ad Dominum dixit Et...
Dixitque Dominus ad Moysen, Nunc videbis quæ facturus sim Pharaoni...

1 Dixitque Dominus ad Moysen, Nunc videbis quæ facturus sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, & in manu robusta eieciet illos de terra sua...

1 Καὶ εἶπε κύριε ὁ Θεὸς Μωϋσῆ, Ἴδου ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ποιῶν τὸν Φαραὼ ἐν βραχίῳ ἐξελθόντων αὐτοῦ, καὶ ἐν βραχίῳ ἐκείων αὐτοῦ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ...

Et dixit Dominus ad Moysen, Jam videbis, quæ facturus sim Pharaoni: in manu enim valida dimittet eos, & in brachio excelso eieciet eos de terra sua...

CAP. VI.

CAP. VI.

CAP. VI.

20. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה וְחַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.
21. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.

20. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה וְחַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.
21. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.

20. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה וְחַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.
21. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.

20. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה וְחַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.
21. * חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה. חַפְצֵי יָדָם דְּמַעְלָה.

loquere, Ingredere : dicendo, Mofeh ad Dominum est locutus Et
 10 יודבר אל משה וישלח את בני ישראל מארצו :
 11 ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 12 ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 13 ועל שמותם : ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 14 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 15 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 16 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 17 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 18 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 19 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 20 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 21 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 22 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 23 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 24 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : Ingredere,
 & loquere ad Pharaonem regem
 11 Egypti, ut dimittat filios
 12 Israel de terra sua. Respondit
 Moyses coram Domino,
 13 Ecce filii Israel non audiunt me :
 & quo modo audiet Pharaon,
 14 praelertim cum incircumcitus
 15 sim labiis? Locutusque est
 Dominus ad Moysen & Aa-
 16 ron, & dedit mandatum ad
 filios Israel & ad Pharaonem
 17 regem Egypti, ut educerent
 filios Israel de terra Egypti.
 18 Isti sunt principes domorum
 per familias suas. Filii Ruben
 19 primogeniti Israelis: Henoch,
 & Phallu, Hefron & Charmi.
 20 Hæ cognationes Ruben. Filii
 21 Simeon, Jamuel, & Jamin, &
 22 Aho, & Jachin; & Soar, &
 23 Saul filius Chananitidis. Hæ
 24 progenies Simeon. Et hæc
 25 nomina filiorum Levi per cog-
 26 nationes suas: Gerson, & Ca-
 27 ath, & Merari. Anni autem
 28 vitæ Levi fuerunt centum tri-
 29 ginta septem. Filii Gerson:
 30 Lobni & Semei, per cognati-
 31 ones suas. Filii Caath, & Am-
 32 ram, & Ilaar, & Hebron, &
 33 Oziel. Anni quoque vitæ
 34 Caath, cennum triginta tres.
 35 Filii Merari: Moholi, & Musi.
 36 Hæ cognationes Levi per fa-
 37 milias suas. Acceptit autem
 38 Amram uxorem Jochabed
 39 patrualem suam : quæ peperit ei
 40 Aaron & Moysen. Fuerunt
 41 quæque anni vitæ Amram, cen-
 42 tum triginta septem. Filii quo-
 43 que Ilaar, Core, & Nepheg,
 44 & Zechri. Filii quoque O-
 45 ziel, Mifael, & Elisaphan, &
 46 Sethri. Acceptit autem Aaron
 47 uxore Elisabech, filiâ Aminadab,
 48 sororem Nahafn : quæ
 49 peperit ei Nadab, & Abiu, &
 50 Eleazar, & Ithamar. Filii
 51 quoque Core, Afer, & Elca-
 52 na, & Abiafaph. Hæ sunt cog-
 53 nationes Coritarum.

10 Dixit autem Dominus ad Moysen, dicens, Ingredere, loquere Pharaoni regi Egypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. Iocutus est autem Moyses coram Domino, dicens, Ecce filii Israel non exaudierunt me, quomodo exaudiet me Pharaon? Ego autem sine (e) sermone sum. Dixit autem Dominus ad Moysen & Aaron, & præcepit eis ad Pharaonem regem Egypti, ut dimittat filios Israel de terra Egypti. Et hi sunt principes domorum familiarum eorum. Filii Ruben primogeniti Israel, Enoch, & Phallus, Afon, & Charmi: Hæc est cognatio Ruben. Et filii Simeonis, Jamuel, & Jamin, & Soar, & Saul, qui ex Phanaissa. Hæc sunt familie filiorum Simeon. Et hæc sunt nomina filiorum Levi secundam cognationes eorum: Gerson, Caath, & Merari. Et anni vitæ Levi, centum triginta septem. Et filii Gerson: Lobni & Semei: (f) domus familie eorum. Et filii Caath, Amram, & Ilaar, Chabron, & Oziel. Et anni vitæ Caath, centum triginta tres anni. Et filii Merari: Moholi, & Musi. Hæc domus familiarum Levi secundam cognationes eorum. Et accepit Amram uxorem Jochabed filiam fratris patris sui sibi in uxorem: Et genuit ei Aaron, & Moysen, & Mariam sororem eorum. Anni autem vitæ Amram, centum & triginta duo anni. Et filii Ilaar: Core, & Nepheg, & Zechri. Et filii Oziel: Mifael, & Elisaphan, & Sethri. Accepit autem Aaron uxorem Elisabech filiam Aminadab sororem Nahafn: & genuit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. Filii autem Core, & Afer, & Elcana, & Abiafaph. Hæ generationes Core.

MSA. (ζ) εναρτων (δ) υστε εξαρχων του (δ) Καριμ (ι) Ιαμειν, & Ιαωδου, & Ιαχαρι, (κ) Ιησοων, (λ) Λοβειν, & Σεμει (μ) ελαστων ηρισκοντων ετη. (ν) οι υιοι Μεραρι (ξ) ετοι βιοι (ο) υ Μουσον, (π) ηρισκοντων ετη. (ρ) Καλ οι υιοι Οζιελ "Ελισαφου, & Σεθρει (σ) "Ελισαφου (τ) "Αμιναδου, (υ) "Αβιαφου, (φ) "Ασφρ.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

10 * ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 11 ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 12 ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 13 ועל שמותם : ויבן משה לפני יוחנן בן ראובן וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 14 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 15 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 16 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 17 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 18 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 19 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 20 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 21 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 22 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 23 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן
 24 וישלח את בני ישראל מארצו וישמעון בן יואב ויהונתן בן

Et loquutus est Dominus ad Moysen, dicens :
 10 Vade dic Pharaoni regi Egypti ut dimittat
 11 filios Israel de terra sua. Et dixit Moyses
 12 ad Dominum, 'En filii Israel non audiunt
 13 me, quomodo audiet me Pharaon, cum
 14 balba sit lingua mea? Et loquutus est Do-
 15 minus cum Mofe & cum Aharon, & man-
 16 datum dedit eis ad filios Israel & ad Pha-
 17 raonem regem Egypti, ut educerent fi-
 18 lios Israel de terra Egypti. Et hi sunt
 19 præcipui domus patrum eorum. Filii Ru-
 20 bil primogeniti Israel, Henoch, & Phalu,
 21 & Hefron, & Charmi. Hæ sunt gene-
 22 rationes Rubil. Filii verò Simeon, Ja-
 23 muel, & Jamin, & Ahar, & Jachin, &
 24 Sohar, & Saul filius Chananæ. Iste sunt
 25 generationes Simeon. Et hæc sunt nomina
 26 filiorum Levi in generationes suas, Ger-
 27 son, & Cahath, & Merari. Anni verò
 28 quos vixit Levi, centum triginta & septem
 29 anni. Filii Gerson, Lebnî, & Semei
 30 in generationes eorum. Filii Cahath, Am-
 31 ram, & Jeshar, & Hebron, & Uziel.
 32 Anni autem quos vixit Cahath, centum
 33 triginta tres anni. Filii Merari, Mahli,
 34 & Musi. Hæ sunt generationes Levitarum
 35 juxta familias suas. Acceptit autem Am-
 36 ram uxorem Jochabab filiam patru sui
 37 quæ peperit ei Aharonem, & Mofen, & Mari-
 38 am. Et anni quos vixit Amram, centum
 39 ac triginta septem anni. Filii Ieshar, Co-
 40 rah, & Nepheg, & Zechri. Filii Uziel,
 41 Menfael, & Elisaphan, & Sethri. Duxit
 42 Aharon Elisabech filiam Aminadab so-
 43 rorem Nahlon, uxorem : peperitque ei
 44 Nadab, & Abihu, & Eliazar, & Ithamar.
 45 Filii Corah, Afer, & Helcana, & Achenaph.
 46 Hæ sunt generationes Corah.

Et loquutus est Dominus ad Moysen, dicens :
 10 Vade dic Pharaoni regi Egypti ut dimittat
 11 filios Israel de terra sua. Et dixit Moyses
 12 ad Dominum, 'En filii Israel non audiunt
 13 me, quomodo audiet me Pharaon, cum
 14 balba sit lingua mea? Et loquutus est Do-
 15 minus cum Mofe & cum Aharon, & man-
 16 datum dedit eis ad filios Israel & ad Pha-
 17 raonem regem Egypti, ut educerent fi-
 18 lios Israel de terra Egypti. Et hi sunt
 19 præcipui domus patrum eorum. Filii Ru-
 20 bil primogeniti Israel, Henoch, & Phalu,
 21 & Hefron, & Charmi. Hæ sunt gene-
 22 rationes Rubil. Filii verò Simeon, Ja-
 23 muel, & Jamin, & Ahar, & Jachin, &
 24 Sohar, & Saul filius Chananæ. Iste sunt
 25 generationes Simeon. Et hæc sunt nomina
 26 filiorum Levi in generationes suas, Ger-
 27 son, & Cahath, & Merari. Anni verò
 28 quos vixit Levi, centum triginta & septem
 29 anni. Filii Gerson, Lebnî, & Semei
 30 in generationes eorum. Filii Cahath, Am-
 31 ram, & Jeshar, & Hebron, & Uziel.
 32 Anni autem quos vixit Cahath, centum
 33 triginta tres anni. Filii Merari, Mahli,
 34 & Musi. Hæ sunt generationes Levitarum
 35 juxta familias suas. Acceptit autem Am-
 36 ram uxorem Jochabab filiam patru sui
 37 quæ peperit ei Aharonem, & Mofen, & Mari-
 38 am. Et anni quos vixit Amram, centum
 39 ac triginta septem anni. Filii Ieshar, Co-
 40 rah, & Nepheg, & Zechri. Filii Uziel,
 41 Menfael, & Elisaphan, & Sethri. Duxit
 42 Aharon Elisabech filiam Aminadab so-
 43 rorem Nahlon, uxorem : peperitque ei
 44 Nadab, & Abihu, & Eliazar, & Ithamar.
 45 Filii Corah, Afer, & Helcana, & Achenaph.
 46 Hæ sunt generationes Corah.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

10 Locutusque est Dominus cum Moyse dicens. Ingredere, Loquere cum Pharaone rege Aegypti, ut mittat filios Israel de terra tua. Et locutus est Moyses coram Domino, dicens. Ecce filii Israel non acceperunt mihi; quomodo ergo acquiescet mihi Pharaon? & ego sum gravis loquax. Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron: & dedit eis mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti: ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Illi sunt principes domus patrum suorum: Filii Ruben primogeniti Israel; Enoch & Phallu, Efron & Charimi, haec cognationes Ruben. Filii autem Simcon; Jannuel & Jamin & Ahod, & Jachin & Saher, & Saul, filius Chanana: haec cognationes Simcon. Et haec nomina filiorum Levi, per cognationes suas; Gerson & Caath, & Merari: Anni autem vitae Levi, fuerunt centum triginta septem. Filii autem Gerson, Lobni & Semci, per cognationes suas. Filii autem Caath; Amram & Isaar, & Hebron, & Oziel: Anni autem vitae Caath; centum & triginta & tres anni. Filii autem Merari, Mooth & Mufi: haec sunt cognationes Levi per familias suas. Et accipit Amram Jochebed sororem patris sui, sibi in uxorem; & peperit ei Aaron, & Moysen: Anni autem vitae Amram, fuerunt centum & triginta & septem anni. Filii autem Isaar: Chore & Na-pheg, & Zechri. Et filii Oziel: Misael & Helisaphan, & Sethi. Accipitque Aaron filii Helisabee filiam Aminadab, sororem Naafon, in uxorem; & peperit ei Nadab & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Filii quoque Chore; Afer & Elchana, & Abialaph: Haec sunt generationes Chore.

10 Locutusque est Dominus cum Moyse dicens. Ingredere, Loquere cum Pharaone rege Aegypti, ut mittat filios Israel de terra tua. Et locutus est Moyses coram Domino, dicens. Ecce filii Israel non acceperunt mihi; quomodo ergo acquiescet mihi Pharaon? & ego sum gravis loquax. Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron: & dedit eis mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti: ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Illi sunt principes domus patrum suorum: Filii Ruben primogeniti Israel; Enoch & Phallu, Efron & Charimi, haec cognationes Ruben. Filii autem Simcon; Jannuel & Jamin & Ahod, & Jachin & Saher, & Saul, filius Chanana: haec cognationes Simcon. Et haec nomina filiorum Levi, per cognationes suas; Gerson & Caath, & Merari: Anni autem vitae Levi, fuerunt centum triginta septem. Filii autem Gerson, Lobni & Semci, per cognationes suas. Filii autem Caath; Amram & Isaar, & Hebron, & Oziel: Anni autem vitae Caath; centum & triginta & tres anni. Filii autem Merari, Mooth & Mufi: haec sunt cognationes Levi per familias suas. Et accipit Amram Jochebed sororem patris sui, sibi in uxorem; & peperit ei Aaron, & Moysen: Anni autem vitae Amram, fuerunt centum & triginta & septem anni. Filii autem Isaar: Chore & Na-pheg, & Zechri. Et filii Oziel: Misael & Helisaphan, & Sethi. Accipitque Aaron filii Helisabee filiam Aminadab, sororem Naafon, in uxorem; & peperit ei Nadab & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Filii quoque Chore; Afer & Elchana, & Abialaph: Haec sunt generationes Chore.

10 Locutusque est Dominus cum Moyse dicens. Ingredere, Loquere cum Pharaone rege Aegypti, ut mittat filios Israel de terra tua. Et locutus est Moyses coram Domino, dicens. Ecce filii Israel non acceperunt mihi; quomodo ergo acquiescet mihi Pharaon? & ego sum gravis loquax. Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron: & dedit eis mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti: ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Illi sunt principes domus patrum suorum: Filii Ruben primogeniti Israel; Enoch & Phallu, Efron & Charimi, haec cognationes Ruben. Filii autem Simcon; Jannuel & Jamin & Ahod, & Jachin & Saher, & Saul, filius Chanana: haec cognationes Simcon. Et haec nomina filiorum Levi, per cognationes suas; Gerson & Caath, & Merari: Anni autem vitae Levi, fuerunt centum triginta septem. Filii autem Gerson, Lobni & Semci, per cognationes suas. Filii autem Caath; Amram & Isaar, & Hebron, & Oziel: Anni autem vitae Caath; centum & triginta & tres anni. Filii autem Merari, Mooth & Mufi: haec sunt cognationes Levi per familias suas. Et accipit Amram Jochebed sororem patris sui, sibi in uxorem; & peperit ei Aaron, & Moysen: Anni autem vitae Amram, fuerunt centum & triginta & septem anni. Filii autem Isaar: Chore & Na-pheg, & Zechri. Et filii Oziel: Misael & Helisaphan, & Sethi. Accipitque Aaron filii Helisabee filiam Aminadab, sororem Naafon, in uxorem; & peperit ei Nadab & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Filii quoque Chore; Afer & Elchana, & Abialaph: Haec sunt generationes Chore.

TEXT. ET VERB. SAM. Translatio Latina: Et locutus est Moyses Dominus, dicens: Pate, loquere Pharaoni regi Aegypti, ut emittat filios Israel de terra tua. Locutusque est Moyses coram Domino, dicens: Ecce filii Israel non acceperunt mihi, quomodo audiet me Pharaon? Ego etiam inconvalescens sum labiis. Locutusque est Dominus Moysi & Aaron, & dedit illis mandatum ad filios Israel, & ad Pharaonem regem Aegypti, ut emitteret filios Israel de terra Aegypti. Hi autem sunt principes domus patrum suorum: filii Ruben primogeniti Israel, Enoch & Phallu, Efron & Charimi: haec sunt familiae Ruben. Filii autem Simcon, Jannuel, & Jamin, & Ahod, & Jachin, & Saher, & Saul filius Chanana: haec sunt nomina filiorum Levi secundum generationes nativitates eorum. Gerson, & Merari: anni vero vitae Levi, centum et triginta septem anni. Filii quoque Gerson, Lobni, & Semci, secundum familias suas. Et filii Caath, Amram, & Isaar, Hebron, & Oziel: anni autem vitae Caath fuerunt centum & triginta tres anni. Et filii Merari, Mooth, & Mufi: haec sunt familiae Levitarum secundum generationes suas. Accipit autem Amram Jochebed patrem suum in uxorem, quae peperit ei Aaron, & Moysen, & Merari: anni vero vitae Amram, centum & triginta sex anni. Filii quoque Isaar, Chore, & Nephthi, & Zechri. Et filii Oziel, Misael, & Helisaphan, & Sethi: accipit autem Aaron Helisabee filiam Aminadab sororem Naafon filii in uxorem, & peperit ei Nadab, & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Filii vero Chore, Afer, & Elchana, & Abiasaf: haec sunt familiae Choreorum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

10 Item locutus est Deus cum Moysi loquens in uxorem. Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de regione tua. Dixit, O Dominus mihi, Ecce filii Israel non acceperunt mihi, quomodo accipiant mihi Pharaonem? & ego habebis sim linguam. Locutus est ergo Dominus ad Moysen, & Aaron, & praecepit eis de filiis Israel, & Pharaone rege Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Et hi sunt principes domorum patrum suorum: filii Ruben primogeniti Israel, Chanuch, & Phallu, & Efron, & Charimi. Haec sunt familiae Ruben. Et filii Simcon, Jannuel, & Jamin, & Ahod, & Jachin, & Sahar, & Saul filius Chananae. Haec sunt familiae Simcon. Et haec sunt nomina filiorum Levi secundum nativitates eorum, Gerson, & Cabath, & Merari: et anni vitae Levi, centum et triginta septem anni. Et filii Gerson, Lebna, & Semci in familias suas. Et filii Caath, Amram, & Tefuar, & Hebron, & Ozaiel: et anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Merari, Misael, & Mufi. Haec sunt familiae Levitarum secundum nativitates eorum. Et accipit Amram Jochebed materem suam in uxorem filii, peperitque ei Aaron, & Moysen: et fuerunt anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Tefuar, Curah, & Napheth, & Zechri. Et filii Ozaiel, Misael, & Helisaphan, & Sethi. Dixitque Haron uxorem Elisabee filiam Aminadab, sororem Naadab, peperitque ei Nadab, & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Et filii Curah, Afer, & Eleazar, & Abiasaf. Haec sunt familiae Curahitarum.

10 Item locutus est Deus cum Moysi loquens in uxorem. Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de regione tua. Dixit, O Dominus mihi, Ecce filii Israel non acceperunt mihi, quomodo accipiant mihi Pharaonem? & ego habebis sim linguam. Locutus est ergo Dominus ad Moysen, & Aaron, & praecepit eis de filiis Israel, & Pharaone rege Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Et hi sunt principes domorum patrum suorum: filii Ruben primogeniti Israel, Chanuch, & Phallu, & Efron, & Charimi. Haec sunt familiae Ruben. Et filii Simcon, Jannuel, & Jamin, & Ahod, & Jachin, & Sahar, & Saul filius Chananae. Haec sunt familiae Simcon. Et haec sunt nomina filiorum Levi secundum nativitates eorum, Gerson, & Cabath, & Merari: et anni vitae Levi, centum et triginta septem anni. Et filii Gerson, Lebna, & Semci in familias suas. Et filii Caath, Amram, & Tefuar, & Hebron, & Ozaiel: et anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Merari, Misael, & Mufi. Haec sunt familiae Levitarum secundum nativitates eorum. Et accipit Amram Jochebed materem suam in uxorem filii, peperitque ei Aaron, & Moysen: et fuerunt anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Tefuar, Curah, & Napheth, & Zechri. Et filii Ozaiel, Misael, & Helisaphan, & Sethi. Dixitque Haron uxorem Elisabee filiam Aminadab, sororem Naadab, peperitque ei Nadab, & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Et filii Curah, Afer, & Eleazar, & Abiasaf. Haec sunt familiae Curahitarum.

10 Item locutus est Deus cum Moysi loquens in uxorem. Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de regione tua. Dixit, O Dominus mihi, Ecce filii Israel non acceperunt mihi, quomodo accipiant mihi Pharaonem? & ego habebis sim linguam. Locutus est ergo Dominus ad Moysen, & Aaron, & praecepit eis de filiis Israel, & Pharaone rege Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Et hi sunt principes domorum patrum suorum: filii Ruben primogeniti Israel, Chanuch, & Phallu, & Efron, & Charimi. Haec sunt familiae Ruben. Et filii Simcon, Jannuel, & Jamin, & Ahod, & Jachin, & Sahar, & Saul filius Chananae. Haec sunt familiae Simcon. Et haec sunt nomina filiorum Levi secundum nativitates eorum, Gerson, & Cabath, & Merari: et anni vitae Levi, centum et triginta septem anni. Et filii Gerson, Lebna, & Semci in familias suas. Et filii Caath, Amram, & Tefuar, & Hebron, & Ozaiel: et anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Merari, Misael, & Mufi. Haec sunt familiae Levitarum secundum nativitates eorum. Et accipit Amram Jochebed materem suam in uxorem filii, peperitque ei Aaron, & Moysen: et fuerunt anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Tefuar, Curah, & Napheth, & Zechri. Et filii Ozaiel, Misael, & Helisaphan, & Sethi. Dixitque Haron uxorem Elisabee filiam Aminadab, sororem Naadab, peperitque ei Nadab, & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Et filii Curah, Afer, & Eleazar, & Abiasaf. Haec sunt familiae Curahitarum.

10 Item locutus est Deus cum Moysi loquens in uxorem. Ingredere, & loquere ad Pharaonem regem Aegypti, ut dimittat filios Israel de regione tua. Dixit, O Dominus mihi, Ecce filii Israel non acceperunt mihi, quomodo accipiant mihi Pharaonem? & ego habebis sim linguam. Locutus est ergo Dominus ad Moysen, & Aaron, & praecepit eis de filiis Israel, & Pharaone rege Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti. Et hi sunt principes domorum patrum suorum: filii Ruben primogeniti Israel, Chanuch, & Phallu, & Efron, & Charimi. Haec sunt familiae Ruben. Et filii Simcon, Jannuel, & Jamin, & Ahod, & Jachin, & Sahar, & Saul filius Chananae. Haec sunt familiae Simcon. Et haec sunt nomina filiorum Levi secundum nativitates eorum, Gerson, & Cabath, & Merari: et anni vitae Levi, centum et triginta septem anni. Et filii Gerson, Lebna, & Semci in familias suas. Et filii Caath, Amram, & Tefuar, & Hebron, & Ozaiel: et anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Merari, Misael, & Mufi. Haec sunt familiae Levitarum secundum nativitates eorum. Et accipit Amram Jochebed materem suam in uxorem filii, peperitque ei Aaron, & Moysen: et fuerunt anni vitae ejus, centum et triginta septem anni. Et filii Tefuar, Curah, & Napheth, & Zechri. Et filii Ozaiel, Misael, & Helisaphan, & Sethi. Dixitque Haron uxorem Elisabee filiam Aminadab, sororem Naadab, peperitque ei Nadab, & Abihu, & Elcazar, & Ithamar. Et filii Curah, Afer, & Eleazar, & Abiasaf. Haec sunt familiae Curahitarum.

Verſio VULG. LAT.

Verſio GRÆCA LXX. Interp. Cum Tranſlatione LATINA.

uxorem in ſibi Phuel filius eſt ſibi accepit Aharon filius Eliazar Et
ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פועל לוי לאשה
Levitarum patrum capita Iſta Phinchas ei peperit &
והולד לו את פנחס אלה ראשי אבות הלויים
Dominus dixit quibus Moſes & Aharon iſte ſus familias ſecundam
למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה
ſecundam Aegypti terra eſt Iſrael filius Educite
לרם הוציא את בני ישראל מארץ מצרים
Aegypti regem Paroh ad Iſrael filios ſuos exercitum
צבאם: הם המדרגה אל פרעה מלך מצרים
Aharon & Moſes hic: Aegyptio ex Iſrael filios educendum ad
לחוצא את בני ישראל מסצרים הוא משה ואהרן:
Aegypti in Moſch ad Iſrael eſt locutus die illa fuit Et
יהוה לבום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
Loqueri Dominus Ego dicendo Moſch ad Dominum eſt locutus Et
וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר
ad Iſrael filios qui omnia Aegypti regem Parohi ad
אל פרעה מלך מצרים את פנחס את פנחס דixit Et
labii incircumciſus ego Ecce Dominus coram Moſch dicit Et
ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים
Paroh me ad audiet quomodo &
ויאמר ושמע אתי פרעה:

At verò Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel, qui peperit ei Phineas. Hi sunt principes familiarum Leviticarum per cognationes suas. Iste est Aaron & Moyses, quibus præcepit Dominus, ut educerent filios Israel de terra Aegypti per turmas suas. Hi sunt, qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educant filios Israel de Aegypto: iste est Moyses & Aaron. In die quæ locutus est Dominus ad Moysen in terra Aegypti, Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens, Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegypti, omnia que ego loquor tibi. Et ait Moyses coram Domino, En incircumcisus labii sum, quomodo audiet me Pharaon?

Kai Eleazar os to' Aaron elabē ē zuzatran vnti'kai' autō gynaikōn kai ētēzay autō ē Phineas. ai ē ai egrai phinās. Ai autō ē Moyses, ois ēstai (h) autōis ē deos ēgypaiōn tēs uēs Iseghal (a) ēn zōis Aigūptōs Cūn dōmōm autō. Oūte ēstai ois dōmōgōn prōs Pharaōn basilia Aigūptōs. ēz ēzēzay tēs uēs Iseghal (a) ēn zōis Aigūptōs autōs Aarōn ēz Moysēs, (a) ē h' h' mōrē ēlōmōs kūrō ēz Moysēs. Ego Dominus ad Moysen dicens, Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegypti quæcunque ego dico tibi. Et dixit Moyses coram Domino, Ecce ego incircumcisus labii sum, quomodo exaudiet me Pharaon?

Et Eleazar filius Aaron accepit de 25 filiabus Phutiel sibi uxorem: & peperit ei Phineas. Hi principes familie Levitarum secundam generationes eorum. Hic Aaron & Moyses, quibus dixit Dñs, ut educant filios Israel de terra Aegypti cum (h) virtute eorum. Hi sunt differentes cum Pharaone rege Aegypti. Et educerent filios Israel de terra Aegypti, ipse Aaron & Moyses, Quæ die locutus est: 8 Dominus Moysi in terra Aegypti. Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens, Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegypti quæcunque ego dico tibi. Et dixit Moyses coram Domino, Ecce ego (i) graeli voce sum, & quomodo exaudiet me Pharaon?

MS.A. (γ) ε' Ααρων (Δ) ο δεος αυλοισ (ω) ηε Αιγυπτω (α) εν ημερε

CAP. VII. Vide Moſch ad Dominum dixit Et
ויאמר יהוה אל משה ראה נתתהו אליום פרעה
omnia loqueris Tu tuus propheta erit tuus frater Aharon &
אתה תהיה נביאה: אתה תהיה דובר את לב
dimittat ur, Paroh ad loquetur tuus frater Aharon & tibi præcipiam que
אשר אצוה ואהרן אחיה ודבר אל פרעה אשר
Parohi cor indurabo ego Et. Iſta terra eſt Iſrael filios
אד בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה
Aegypti, terra in mea portenta & mea signa multiplicabo &
והדברתי את אהרן ואת מופתי בארץ מצרים:
Aegypti in meam signum dabo & Parohi tui ad audiet non Et
ולא ושמע אלכם פרעה ונתתיו את ידיו במצרים
terra eſt Iſrael filios meum populum, meos exercitus educam &
והוצאתי את צבאתי את דעמי בני ישראל מארץ
Dominus ego quod Aegypti ſcient Et. magnis iudicis in Aegypti
מצרים בשפתים נרלים: וידוע מצרים כדאני יהוה
filios educitro & Aegyptium ſuper meam manum me extendis in
בנתיבי ארתי ער מצרים והוצאתי את בני
pæcepit quemadmodum Aharon & Moſch fecit Et. coram medio eſt Iſrael
ישראל מתוכם: ויועש משה ואהרן באשר צוה
annorum octoginta filius Moſch Et. ſecurunt ſic omnis Dominus
יהוה אתם בני עשו: ומשה בן שמני שנה
Paroh ad ſunt locuti qñ annorum octoginta & trium filius Aharon &
והיהו בן שלש ושנים שנה בדברים אל פרעה:
Cen: dicendo, Aharon ad & Moſch ad Dominum dixit Et
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כן
ad dicei & portentum vobis Date: dicendo, Paroh vos ad fuerit locut'
דבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופתי ואמרת אל
dicatione in ſibi, Parohi coram projice & tuam virgam. Tolle Aharon
אהרן קח את מפתה והשך לפני פרעה יהי לתנין:

CAP. VII. Dixitque Dominus ad Moysen, Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus erit propheta tuus. Tu loqueris ei omnia que mando tibi: & ille loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. Sed ego indurabo cor ejus, & multiplicabo signa & ostenta mea in terra Aegypti. Et non audiet vos: immitramque manum meam super Aegyptum, & educam exercitum & populum meum filios Israel de terra Aegypti per iudicia maxima. Et ſcient Aegyptii, quia ego sum Dominus, qui extendent manum meam super Aegyptum, & eduxerim filios Israel de medio eorum. Fecit itaque Moyses & Aaron, sicut præceperat Dominus: et cœperunt. Erat autem Moyses octoginta annorum, & Aaron octoginta trium, quando locuti sunt ad Pharaonem. Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron, Cum dixerit vobis Pharaon, Offendite signa: dicite ad Aaron, Tolle virgam tuam, & projice eam coram Pharaone, ac vertetur in colubrum.

ΚΕΦ. Ζ'. Et ait Dominus ad Moysen, dicens, (a) Ecce dedit te Deum Pharaoni: & Aaron frater tuus erit tuus propheta. Tu autem loqueris ei omnia quecunque mando tibi. Aaron autem frater tuus loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Israel de terra sua. Ego autem in durabo cor Pharaonis, & multiplicabo signa mea, & portenta in terra Aegypti. Et non exaudiet te vos Pharaon: & injiciam manum meam in Aegyptum, & educam cum virtute mea populum meum filios Israel de terra Aegypti cum iudiciis magnis. Et cognoscet omnes Aegyptii, quia ego sum Dominus, extendens manum meam in Aegyptum, & educam filios Israel de medio eorum. Fecit autem & Moyses & Aaron, sicut præcepit illis Dominus: ita fecerunt. Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem frater ejus annorum octoginta trium, quando (b) locutus est ad Pharaonem. Et ait & Dominus ad Moysen & Aaron, dicens, Et si loqueris ad vos Pharaon, dicens, Date nobis signum vel portentum: & dices Aaron fratri tuo, Sume virgam, & projice in terram palam Pharaonis, & palam servus ejus: & erit draco.

MS.A. (α) (μ) ηε τερατα με εν (β) αυτις. (γ) ο γρηγορησεν αυτω εν τω εν ημερε (δ) εδωκεν αυτω εν τω εν ημερε

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

25 * ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פועל לוי לאשה
26 * ויהוה יאמר אל משה ראה נתתהו אליום פרעה
27 * ואתה תהיה נביאה: אתה תהיה דובר את לב
28 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה אשר אצוה
29 * ואני אקשה את לב פרעה
30 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה אשר אצוה

25 * At verò Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutiel, qui peperit ei Phineas. Hi sunt principes familiarum Leviticarum juxta generationes suas. Iste est Moyses & Aaron, quibus dicit Dñs, Educite filios Israel de terra Aegypti, omnes exercitus eorum. Ipsi dixerunt Pharaoni regi Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti: Iste est Moyses & Aaron. Factumque est in die quo locutus est Dominus cum Moſe in terra Aegypti, Locutus est Dominus cum Moſe, & dixit ad eum: Ego sum Dominus, dic Pharaoni regi Aegypti quæcunque dico tibi. Dixitque Moſes ad Dominum, Mea lingua balba est, quomodo audiet me Pharaon?

25 * Eliazar autem filius Aharonis duxit sibi uxorem de filiabus Phutiel, qui peperit ei Phineas. Hi sunt principes familiarum Levitarum juxta generationes suas. Iste est Moyses & Aaron, quibus dicit Dñs, Educite filios Israel de terra Aegypti, omnes exercitus eorum. Ipsi dixerunt Pharaoni regi Aegypti, ut educerent filios Israel de terra Aegypti: Iste est Moyses & Aaron. Factumque est in die quo locutus est Dominus cum Moſe in terra Aegypti, Locutus est Dominus cum Moſe, & dixit ad eum: Ego sum Dominus, dic Pharaoni regi Aegypti quæcunque dico tibi. Dixitque Moſes ad Dominum, Mea lingua balba est, quomodo audiet me Pharaon?

CAP. VII.

Ait autem Dominus ad Moſen, Vide quod dederim te Deum Pharaoni, & Aharon frater tuus erit propheta tuus. Tu dices quicquid ego præcipiam tibi, & Aharon frater tuus referet Pharaoni, ut filios Israel dimittat de terra sua. Ego verò indurabo cor Pharaonis, & multiplicabo signa mea & miracula mea in terra Aegypti. At tamen non audiet vos Pharaon: & dabo manum meam in terram Aegypti cum iudicis magnis. Et ſcient Aegyptii quod ego sum Dominus, cum extulero manum meam super Aegyptios, & eduxero filios Israel de medio eorum. Fecerunt itaque Moſes & Aaron, quemadmodum præcepit eis Dominus, & cœperunt fecerunt. Moſes autem natus octoginta erat annos, & Aharon natus erat octoginta tres annos, quando alloquuti sunt Pharaonem. Et dixit Dominus ad Moysen & Aharon, Si dixerit vobis Pharaon, Profer mihi signum, dic Aharoni, Accipe baculum tuum, & projice eam coram Pharaone, fietque draco.

1 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
2 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
3 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
4 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
5 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
6 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
7 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
8 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה
9 * ואתה תהיה דובר את לב פרעה

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

25 ואלקינו בראינו ליה...
26 מבת פטיאל ליה לאחיו ולידת...
27 ליה ותפתס אליו ומש אבתק...
28 ליה ורעיתו: והוא אהרן...
29 ומשה וי אמר לו ליה ואמקית...
30 בני ישראל בארעה דמצרים על...
31 חליתו: אנו דמלון עם...
32 פרעה מלכא דמצרים לאמקא...
33 יד בני ישראל סמקאים הוא...
34 משה ואהרן: ויהוה בויא דמלל...
35 וי עם משה בארעה דמצרים...
36 ומלל וי עם משה למימר אנא...
37 מלל עם פרעה מלכא דמצרים...
38 וימר משה קרם ויהא אנא קור...
39 מלל ואמר: וימל מן פרעה:

25 Eleazar autem filius Aaron...
26 accepit uxorem de filiabus Phu...
27 tiel ubi dixi: & peperit ei...
28 Phinees: hi sunt principes...
29 patrum Levitarum, per cognat...
30 ionnes suas. Ipse est Aaron...
31 & Moyfes, quibus dixit Dom...
32 inus: Educite filios Israel...
33 de terra Egypti, per totum...
34 suas. Ipsi sunt, qui locutus fuit...
35 cu Pharaone rege Egypti; ut...
36 educerent filios Israel de...
37 Egypto: ipse est Moyfes &...
38 Aaron. Et factu est, in die...
39 quo locutus est dominus cum...
40 Moyse, in terra Egypti. Locu...
41 cutus est Dominus cum Moyse...
42 dicens, Ego Dominus: loque...
43 re cum Pharaone rege Egypti...
44 omnia que ego loquor tibi. Et...
45 ait Moyfes coram Domino: Ecce...
46 ego sum in gravibus locutus, &...
47 quomodo acquiescit mihi Pharao?

CAP. VII.
1 Dixit dominus ad Moyse...
2 sen: Vide quod contulit tibi...
3 princip Pharaoni: & Aaron...
4 frater tuus erit interpres...
5 tuus. Tu loqueris omnia que...
6 mando tibi: & Aar6 frater...
7 tuus loquetur cum Pharaone;...
8 ut dimittat filios Israel de...
9 terra sua. Et ego indurabo...
10 cor Pharaonis: & multiplicabo...
11 signa mea in terra Egypti.
12 Et non acquiescet vobis Phara...
13 o: & ponam plagam fortitudinis...
14 meae super Egyptum: & educa...
15 m exercitum meum, populum meum...
16 filios Israel, de terra Egypti;...
17 per iudicia magna. Et fecit Egyptii, quia...
18 ego Dominus, cum levavero...
19 plagam fortitudinis meae super...
20 Egyptum: & eduvero filios...
21 Israel de medio eorum.
22 Fecitque Moyfes & Aaron: sicut...
23 preceperat eis Dominus, ita...
24 fecerunt. Moyfes autem erat...
25 aetatis octoginta annorum; &...
26 Aaron octoginta & triu annorum...
27 erat: quando locuti sunt cum...
28 Pharaone. Et ait Dominus ad...
29 Moyse & Aaron, 9 dicens. Cum...
30 locutus fuerit vobis Pharao, dicens...
31 Date signa: & dices ad Aaron...
32 Tolle virgam tuam, & projice...
33 eam coram Pharaone, & vertetur...
34 in colubum.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.
25 אלקינו בראינו ליה ואלקינו בראינו ליה...
26 מבת פטיאל ליה לאחיו ולידת...
27 ליה ותפתס אליו ומש אבתק...
28 ליה ורעיתו: והוא אהרן...
29 ומשה וי אמר לו ליה ואמקית...
30 בני ישראל בארעה דמצרים על...
31 חליתו: אנו דמלון עם...
32 פרעה מלכא דמצרים לאמקא...
33 יד בני ישראל סמקאים הוא...
34 משה ואהרן: ויהוה בויא דמלל...
35 וי עם משה בארעה דמצרים...
36 ומלל וי עם משה למימר אנא...
37 מלל עם פרעה מלכא דמצרים...
38 וימר משה קרם ויהא אנא קור...
39 מלל ואמר: וימל מן פרעה:

VERSIO SAMARITANA.
25 אלקינו בראינו ליה ואלקינו בראינו ליה...
26 מבת פטיאל ליה לאחיו ולידת...
27 ליה ותפתס אליו ומש אבתק...
28 ליה ורעיתו: והוא אהרן...
29 ומשה וי אמר לו ליה ואמקית...
30 בני ישראל בארעה דמצרים על...
31 חליתו: אנו דמלון עם...
32 פרעה מלכא דמצרים לאמקא...
33 יד בני ישראל סמקאים הוא...
34 משה ואהרן: ויהוה בויא דמלל...
35 וי עם משה בארעה דמצרים...
36 ומלל וי עם משה למימר אנא...
37 מלל עם פרעה מלכא דמצרים...
38 וימר משה קרם ויהא אנא קור...
39 מלל ואמר: וימל מן פרעה:

TEXT. ET VERB. SAM.
Translatio Latina.
25 Eleazar autem filius Aaron...
26 accepit uxorem de filiabus Phu...
27 tiel ubi dixi: & peperit ei...
28 Phinees: hi sunt principes...
29 patrum Levitarum, per cognat...
30 ionnes suas. Ipse est Aaron...
31 & Moyfes, quibus dixit Dom...
32 inus: Educite filios Israel...
33 de terra Egypti, per totum...
34 suas. Ipsi sunt, qui locutus fuit...
35 cu Pharaone rege Egypti; ut...
36 educerent filios Israel de...
37 Egypto: ipse est Moyfes &...
38 Aaron. Et factu est, in die...
39 quo locutus est dominus cum...
40 Moyse, in terra Egypti. Locu...
41 cutus est Dominus cum Moyse...
42 dicens, Ego Dominus: loque...
43 re cum Pharaone rege Egypti...
44 omnia que ego loquor tibi. Et...
45 ait Moyfes coram Domino: Ecce...
46 ego sum in gravibus locutus, &...
47 quomodo acquiescit mihi Pharao?

CAP. VII.
1 Dixit dominus ad Moyse...
2 sen: Vide quod contulit tibi...
3 princip Pharaoni: & Aaron...
4 frater tuus erit interpres...
5 tuus. Tu loqueris omnia que...
6 mando tibi: & Aar6 frater...
7 tuus loquetur cum Pharaone;...
8 ut dimittat filios Israel de...
9 terra sua. Et ego indurabo...
10 cor Pharaonis: & multiplicabo...
11 signa mea in terra Egypti.
12 Et non acquiescet vobis Phara...
13 o: & ponam plagam fortitudinis...
14 meae super Egyptum: & educa...
15 m exercitum meum, populum meum...
16 filios Israel, de terra Egypti;...
17 per iudicia magna. Et fecit Egyptii, quia...
18 ego Dominus, cum levavero...
19 plagam fortitudinis meae super...
20 Egyptum: & eduvero filios...
21 Israel de medio eorum.
22 Fecitque Moyfes & Aaron: sicut...
23 preceperat eis Dominus, ita...
24 fecerunt. Moyfes autem erat...
25 aetatis octoginta annorum; &...
26 Aaron octoginta & triu annorum...
27 erat: quando locuti sunt cum...
28 Pharaone. Et ait Dominus ad...
29 Moyse & Aaron, 9 dicens. Cum...
30 locutus fuerit vobis Pharao, dicens...
31 Date signa: & dices ad Aaron...
32 Tolle virgam tuam, & projice...
33 eam coram Pharaone, & vertetur...
34 in colubum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 واهلنا براءنا ليه واهلنا براءنا ليه...
26 مבת فطيل ليه لاخي وليدت...
27 ليه وتفتس اليه ومسا ابته...
28 ليه ورعيته: وهوا اهارون...
29 وموسى ويا امر له ليه وامكيت...
30 بني اسرائيل بارع مصر على...
31 حليتو: انا دملون مع...
32 فرعون ملك مصر لامقا...
33 يد بني اسرائيل سمكاي هو...
34 موسى واهرون: ويهوه بوا دملل...
35 وي مع موسى بارع مصر...
36 وملل وي مع موسى لميמר انا...
37 ملل مع فرعون ملك مصر...
38 ويامر موسى كرم ويها انا كور...
39 ملل وامر: ويمل من فرعون:

Et Eleazar filius Aaron duxit uxorem de 25...
26 filibus Phubail, peperitque ei Phineas.
27 Hi sunt principes patrum Levitarum in...
28 familiis suis. Ipse sunt Aaron, et Musa, 26...
29 quibus dixit Deus altissimus: Educite fi...
30 lios Israel de regione Egypti, iuxta t...
31 nomas eorum. Ipse sunt qui colloquuti sunt 27...
32 cum Pharaone rege Egypti, ut educerent...
33 filios Israel de terra Egypti: ipse fuit...
34 Musa, et Aaron. Et quibus fuisse que- 28...
35 dam dies, locutus est Deus cum Musa.
36 Et dixit Deus ad Musam, Ego sum Deus: 29...
37 loquere cum Pharaone rege Egypti de...
38 omnibus que precipiam tibi. Dixit Mu- 30...
39 sa in conspectu Dei, Ecce ego habuis sum...
40 ore, & quomodo audiet Pharaon ex me?
41 CAP. VII.
42 Dixit Deus ad Musam, Vide jam con- 1...
43 stitui te dominum in negotio Pharaonis...
44 et Aaron fratris tui: erit interpres tuus. Tu 2...
45 loqueris ad Haron fratrem tuum omnia...
46 que precipiam tibi, et ipse loquetur Pha- 3...
47 raoni, ut dimittat filios Israel de regione...
48 sua. Et ego difficile reddam cor Pha- 3...
49 raonis, et multiplicabo miracula mea & 4...
50 prodigia mea in regione Egypti. Et non 4...
51 auscultabit vobis Pharaon, donec immo- 5...
52 tam plagam meam in Egypto; & educa- 5...
53 m exercitum meos, populum meum filios 5...
54 Israel de regione Egypti, cum iudiciis 5...
55 magnis. Et fecit Egyptii me esse Deus, 5...
56 quoniam extendere potentiam meam adver- 6...
57 sus Egyptios, & eduvero filios Israel 6...
58 de medio eorum. Fecerunt itaque Musa & Ha- 6...
59 ron sicut precepit illis Deus. Et erat Musa 7...
60 filius octoginta annorum, & Aaron filius 7...
61 octoginta trium annorum, quando locutus 7...
62 fuit cum Pharaone. Dicitur dicit Deus 8...
63 Chuse et Eleon sermone: Quando al- 8...
64 loquetur vobis Pharaon, dicit: Date mi- 8...
65 hi prodigia tua, dicit ad Haron, Accipe ni- 8...
66 culum tuum, & projice illum ante Pha- 8...
67 raonem, & fiet draco.

Targum Onkelos

20 ועברו בן משה ואהרן... 21 ויפקדו את הארץ... 22 ויבטלו את העינים... 23 ויבטלו את העינים... 24 ויבטלו את העינים... 25 ויבטלו את העינים...

20 Feceruntque; ita Moyfes & Aaron, ficut preceperat Dominus; & levavit virgam, & percussit aquas, que erant in flumine, ante oculos Pharaonis, & ante oculos fervorum ejus: & verſe ſunt omnes aquae quae erant in flumine, in fanguinem. Piſces quoque qui erant in flumine mortui ſunt, & putruit flumen; & poterant Aegyptii bibere aquam de flumine: & fuit ſanguis in uni-verſa terra Aegypti. Feceruntque; ſimiliter malefici Aegypti per incantationes ſuas; & induratum eſt cor Pharaonis, & non acquievit eis; ſicut locutus fuerat Dominus. Avertitque ſe Pharo; & ingreſſus eſt in domum ſuam; & non poſuit cor ſuum, etiam ad hoc. Feceruntque omnes Aegyptii per circuitum fluminis, ut biberent aquas: quia non poterant bibere ex aquis, quae erant in flumine. Impletique ſunt ſeptē dies; poſtquam percuffit Dominus fluvium.

CAP. VIII.

Dixitque Dominus ad Moyſen; Ingredere ad Pharaonem; & dices ei, Haec dicit Dominus; Dimitte populum meum, ut ſerviant coram me. Et ſi nolueris dimittere; ecce ego percussio omnē terminum tuum ranis. Et produſer fluvius ranas; & aſcendent, & ingredientur in domum tuam; & in cubiculum domus ſtrati tui, & ſuper lectulum tuum: & in domum ſervorum tuorum, & in populum tuum; & in furnos tuos, & in populum tuum, & aſcendent ranae. Dixitque Dominus ad Moyſen; Dic ad Aaron; Leva manum tuam cum virgā tuā ſuper fluvios, ſuper rivulos & ſuper paludes; & aſcendere fac ranas ſuper terram Aegypti.

26 ויבטלו את העינים... 27 ויבטלו את העינים... 28 ויבטלו את העינים... 29 ויבטלו את העינים... 30 ויבטלו את העינים... 31 ויבטלו את העינים... 32 ויבטלו את העינים... 33 ויבטלו את העינים... 34 ויבטלו את העינים... 35 ויבטלו את העינים...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

20 ויבטלו את העינים... 21 ויבטלו את העינים... 22 ויבטלו את העינים... 23 ויבטלו את העינים... 24 ויבטלו את העינים... 25 ויבטלו את העינים... 26 ויבטלו את העינים... 27 ויבטלו את העינים... 28 ויבטלו את העינים... 29 ויבטלו את העינים... 30 ויבטלו את העינים... 31 ויבטלו את העינים... 32 ויבטלו את העינים... 33 ויבטלו את העינים... 34 ויבטלו את העינים... 35 ויבטלו את העינים...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Et fecerunt ita Moyses & Aaron, sicut preceperat Dominus; & elevavit virgam suam, & percussit aquas quae erant in flumine, in oculo Pharaonis, & in oculo servorum ejus, & mutatae sunt omnes aquae fluminis in sanguinem. Pisces etiam qui erant in flumine mortui sunt, & factus flumen, ita ut non possent Aegyptii bibere aquas ex flumine; erat enim sanguis in omni terra Aegypti. Sic etiam fecerunt Magi Aegyptiorum incantationibus suis, & obviatum est cor Pharaonis, et non audivit Dominum, sicut locutus fuerat Dominus. Et recessit Pharo, atque intravit domum suam, sed non poposuit cor suum etiam ad hoc. Et judicavit omnes Aegyptii circa fluvium aquas parabiles, quoniam non poterant bibere de aquis fluminis. Completis itaque, sicut scriptum dicit postquam fluvium percussit Dominus.

CAP. VIII.

Dixit quoque Dominus ad Pharaonem, & dicit ei; Sic dicit Dominus; Dimitte populum meum, ut serviant michi. Si autem renuas dimittere, ecce ego percussio omnem terminum tuum ranis. Ebulietque fluvius ranas, & aſcendent, & venient in domos tuas, & in generalia cubilia tuorum, & ſuper lectos tuos, et in domos ſervorum tuorum, et in populum tuum; et in cubilios tuos, et in conſpectus tuos tuas. Atque, ita et in populum tuum, et in omnes ſervos tuos aſcendent ranae. Venietque Moſes & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei; Sic dicit Dominus; Dimitte populum meum ut ſerviat michi. Si autem renuas dimittere, ecce ego percussio omnem terminum tuum ranis: Ebulietque fluvius ranas, & aſcendent, & venient in domos tuas, et in generalia cubilia tuorum, et ſuper lectos tuos, et in domos ſervorum tuorum, et in populum tuum, et in cubilios tuos, et in conſpectus tuos tuas; atque, ita, et in populum tuum, et in omnes ſervos tuos, aſcendent ranae. Dixit quoque Dominus ad Moſen; Dic ad Aaron; Extende manum tuam ſuper fluvios, et ſuper rivulos, et ſuper paludes, et educ ranas ſuper terram Aegypti. Et dixit Moſes ad Aaron; Extende manum tuam cum virgā tuā, et educ ranas ſuper terram Aegypti.

(S) VER. SAM. itrigada

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

20 فصنع كذاك موسى وهرون كما قال الله * ورفع العصا وصرب الماء الذي في النبل * كحصن * فرعون وجميع قواده * فانقلب جميع الماء الذي في النبل دما * والسمك الذي في النبل مات * 21 وامن النبل * فعلم الصيرون عن ان يسربوا ماء من النبل * وصار الدم في جميع بلد مصر * 22 * فصنع كذاك الساكن بحفرهم * فاستد قلب فرعون ولم يقبل منهما كما قال الله * ثم ولي وحل * 23 * 24 * 25 * الفصل الثامن *

Egredere; sic Moyses & Aaron, uti dixerat Deus: & elevavit baculum, & percussit aquam quae est in Nilo in praesentia Pharaonis & omnium ducum ejus, & conversae est tota aqua quae erat in Nilo, in sanguinem. Et pisces qui erant in Nilo mortui sunt, & factus Nilus, & nequeunt Aegyptii bibere aquam de Nilo, & factus est sanguis in universa regione Aegypti. Feceruntque magi per artem suam, & inducuntur eis, ut dixerat Deus. Deinde avertit se, & ingressus est domum suam, & non convertit animus suum ad haec verba. Et fecerunt omnes Aegyptii circa Nilum puteos, ut biberent ex eis aquam, cum non possent bibere ex aqua Nili. Et cum completis essent septē dies postquam percussit Deus Nilum eo modo, CAP. VIII.

1 قال الله لموسى ادخل ابي فرعون وقل له كذا قال الله * اطلع قومى يعبدونى * فانا ان * 2 ابيت ان تطلعهم فيها انا صادم حمتك بالصقار * فيسعي من النبل صقار فصعد وادخل * 3 بيتك في حذر مصاحبك وجلي سيرك وبي بيت فولك وسائر قومك وفي منابرك ومعابدك * 4 وفي بيوت فولك وسائر قومك تصعد الصقار * ثم قال الله لموسى قل لفرعون مديتك * 5 يعصاك على الاتهار ملكك الحان والاجام * واصعد الصقار على بلد مصر *

Dixit Deus ad Moysen, Ingredere ad Pharaonem, & dicit ei; Sic dicit Deus; Dimitte populum meum ut adoret me. Nisi si serventis dimittere eos, ecce ego percussio fluvium tuum ranis. Et exundabit Nilus, & aſcendent, & ingredientur in domum tuam, & in thalamos cubilia tuorum, & ſuper lectum tuum, & domum ducum tuorum, et totius populi tui, in furnos tuos, & in uſa pistoria tua: Et in domos ducum tuorum, et universi populi tui aſcendent ranae. Quia dicit Deus ad Moysen; Dic ad Pharaonem; Extende manum tuam cum baculo tuo, ad verſus flumina, & amas, & cisternas, & educ ranas ſuper regionem Aegypti.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELOS.

29 ואמר משה לה אלהי ישראל...
30 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
31 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
32 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...

Et ait Moyses: Ecce ego egrediar a te, & orabo coram Domino; & auferet mixtionem a Pharaone, & a fervis suis; & a populo suo, cras: & veritatem non addat Pharaon ultra meorini; ut non dimittat populum, ad sacrificandum coram Domino. Egredissus est Moyses a conspectu Pharaonis: & oravit coram Domino. Et fecit Dominus juxta verbum Moysi; & abtulit mixtionem a Pharaone, & a fervis suis & a populo suo: nec una quidem remansit. Et ingravitavit Pharaon cor suum, etiam hac vice: et non dimisit populum.

CAP. IX.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem: & loquere cum eo; Hec dicit Dominus, Deus Judaeorum: Dimitte populum meum, ut ferviant coram me. Quod si nolueris dimittere eos: & adhuc tereptines eos. Ecce plaga a facie Domini erit in pecoribus tuis, quae sunt in agro; in equis, in asinis, in camelis, in bobus, & in ovibus: pettis grandis nimis. Et dividet Dominus inter pecora Israel, & inter pecora Aegyptiorum: & nihil morietur ex omnibus quae possident filii Israel. Posuitque Dominus terminum dicens: Cras faciet Dominus verbum istud in terra. Fecitque Dominus verbum hoc sequenti die; & mortuum est omne animal Aegyptiorum: & de animalibus filiorum Israel nec unum mortuum est. Misitque Pharaon, & ecce de animalibus filiorum Israel nec unum quidem mortuum erat: & ingravitatum est cor Pharaonis; & non dimisit a populo. Et dixit dominus ad Moysen & Aaron: Tollite vobis plenos pugillos vestros villae fornacis: & spargat illam coram te. Et dicit dominus ad Moysen & Aaron: Tollite vobis plenos pugillos vestros villae fornacis: & spargat illam coram te. Et dicit dominus ad Moysen & Aaron: Tollite vobis plenos pugillos vestros villae fornacis: & spargat illam coram te.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

29 ויאמר משה לאלהי ישראל...
30 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
31 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
32 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...

VERSIO SAMARITANA.

29 ויאמר משה לאלהי ישראל...
30 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
31 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...
32 ויגדל קרסו ויעברו ידיו...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Dixit autem Moyses, Ego egrediar a te, & orabo Dominum, ut removeat mixtionem a Pharaone, & a fervis ejus, et a populo ejus: crastina die stantur non ad te Pharaon (& fallere, non dimittendo populum tuum sacrificet Dominus. Et egredissus est Moyses a Pharaone, et rogavit Dominum. Fecit autem Dominus sicut dixit: et auferet mixtionem a Pharaone, et a fervis ejus, et a populo ejus, nec una quidem remansit. Et ingravitavit Pharaon cor suum etiam ista vice, ut non dimittet populum.

CAP. IX.

Dixit dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & dic ad eum; Ita dicit Dominus, Dimitte populum meum ad servandum coram me. Nam si recusaveris, adhuc devinebis eos: Profecto sicut in diebus tuis quae sunt in deserto, in equis, et asinis, et camelis, et ovibus, et bobus, pestilentia magna valde. Et separationem ponet Dominus inter pecora filiorum Israel, & pecora Aegyptiorum, & non morietur quicquam ex omnibus quae sunt filiorum Israel. Posuitque Dominus terminum dicens: Cras faciet Dominus verbum istud in terra. Fecit ergo Dominus hoc verbum in crastino, & mortua sunt omnia animalia Aegyptiorum: et ex animalibus filiorum Israel non est mortuum ullum. Misitque Pharaon, et vidit, et ecce non est mortuum ex animalibus filiorum Israel nec unum quidem mortuum erat. Et ingravitatum est cor ejus, et non dimisit eos. Tollitque Dominus Deus Judaeorum, & auferet mixtionem a Pharaone, & a fervis ejus, et a populo ejus, nec una quidem remansit. Et ingravitavit Pharaon cor suum etiam ista vice, ut non dimittet populum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

29 * قال موسى ها انا خارج من عندك واسمع ابي الله * فيقول الوص عن فرعون وفواده ووقوه...
30 * هذا لا يعاود فرعون السكينة ليك يطلب القوم يدعون لك * ولما خرج من عندك سمع ابي الله...
31 * فصنع الله كما قال موسى * فقال الوص عن فرعون وعن فواده وسائر قومه * لم يبق واحد...
32 * ويعل فرعون قلبه هذه المرة ايضا ولم يطلب القوم * الفصل التاسع *
1 * ثم قال الله لموسى ادخل الي فرعون وقل له * كذا قال الله * اطلب قومي يعبدوني * فاني ان...
2 * آتيت ان تطلقهم وعداك معك هم * فان اذ الله كايه في مواسيك التي في الصخره * في...
3 * الكيل والكمبر والجمال والبعير * واعد عظمه جدا * ويسمى الله بين موسى بين اسرائيل...
4 * وموسى المصريين ولا يعرف سبي من جميع ما هولبي اسرائيل * وميز الله وما فانه هذا يصنع...
5 * الله هذا الامر في البلد * فصنع الله هذا الامر من العدا ومات جميع موسى المصريين...
6 * وموسى بين اسرائيل لم يبق واحد * ويحب فرعون فطره فاذا * لم يبق من موسى بين...
7 * اسرائيل واحد * فعدل قلبه ولم يطلبهم * ثم قال الله لموسى وفرعون هذا بل حقيقكما من...
8 * فيج الاون * ويسته موسى الي السماء يحصن فرعون * فيصن عبال في جميع بلد مصر...

Ait Moyses, En ego egrediar a te, et orabo ad Deum, recedatque bellus a Pharaone & auctibus ejus, et populo istius: Verum ne repetat Pharaon istud, ut non dimittat populum ad sacrificandum Deo. Quaeque existunt in conspectu ejus, occidit ad Deum. Fecitque quemadmodum dixit Dominus, & auferet bellus a Pharaone, et a auctibus ejus, et a cuncto populo istius: nec remansit vel una. Et ingravitavit Pharaon cor suum hac vice etiam, & non dimisit populum.

CAP. IX.

Posterea dixit Deus Moysi, Ingredere ad Pharaonem, & dic ad eum; Ita dicit Dominus, Dimitte populum meum ad servandum coram me. Nam si recusaveris, adhuc devinebis eos: Profecto sicut in diebus tuis quae sunt in deserto, in equis, et asinis, et camelis, et ovibus, et bobus, pestilentia magna valde. Et separationem ponet Dominus inter pecora filiorum Israel, & pecora Aegyptiorum, & non morietur quicquam ex omnibus quae sunt filiorum Israel. Posuitque Dominus terminum dicens: Cras faciet Dominus verbum istud in terra. Fecit ergo Dominus hoc verbum in crastino, & mortua sunt omnia animalia Aegyptiorum: et ex animalibus filiorum Israel non est mortuum ullum. Misitque Pharaon, et vidit, et ecce non est mortuum ex animalibus filiorum Israel nec unum quidem mortuum erat. Et ingravitatum est cor ejus, et non dimisit eos. Tollitque Dominus Deus Judaeorum, & auferet mixtionem a Pharaone, & a fervis ejus, et a populo ejus, nec una quidem remansit. Et ingravitavit Pharaon cor suum etiam ista vice, ut non dimittet populum.

CAP. IX. PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים... Et erit in pulverem tenuissimum super omnem terram Egypti: & erit in hominibus, & in pecoribus: scabies geminans vesicas, in universa terra Egypti. Et culerunt favillam formicarum, & steterunt coram Pharaone: & sparsit illam Moyses versus caelum: & fuit scabies & vesicae multae, in hominibus, & in pecoribus. Et non poterant malefici stare coram Moysē, propter scabiem: quia erat scabies in maleficis, & in omnibus Aegyptiis. Et ingravit Dominus cor Pharaonis; & nō acquievit eis: sicut locutus fuerat Dñs cum Moysē. Dixitq; Dominus ad Moysē: Confurge mane, & sta corā Pharaone: & dicit Dñs Deus Judaeorum. Dimitte populum meum, ut serviant corā me. Quia in hac vice ego mitto omnes plagas meas in cor tuū, & in servos tuos, & in populum tuum: ut scias, quoniam nō est filius mei dominator, in universā terrā. Quoniam nunc prope exit coram me, ut mittam plagam fortitudinis meae, & percutiam te, & populum tuum, peste: consummationemque de terrā Veritatem propter hoc sustulisti, ut ostenderem tibi fortitudinem meam: & ut narrant potentiam nominis mei, in universā terrā. Adhuc subiectum retines populum meū: ut nō dimittas eos. Ecce ego defendere faciam cras, hāc ipsā horā, grandinē fortem nimis: cui similis nō fuit in Aegypto; a die quā fundata est, usq; nunc. Nunc autem, mitte congrega pecora, & omnia tua quae sunt in agro: omnes enim homines & iumenta, quae inventa fuerint in agro, & nō fuerint congregata in domum; descenderit, sup ea grando, morietur.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS. ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים... ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים... ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים...

VER. SAM.

ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים... ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים... ויהי וילקח על כל ארצות מצרים ויהי על ארצות מצרים...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Et erit in pulverē super omnē terram Aegypti: scabies super homines, super animalia in ulcus pro ducens pustulas in universa terra Aegypti. Et accepturus favillam formicarum, steterunt corā Pharaone, & sparsit eam Moyses in caelum, & fuit eis ulcus pustulosus pro ducens in hominibus, & in bestis. Neque poterunt Magi conficere coram Moysē propter ulcus; quia inerat ulcus in Magis, & in omnibus Aegyptiis. Sed cor roboravit Dominus cor Pharaonis, & non audivit eos, sicut locutus fuerat Dominus Moysi. Dixitq; Dominus Moysi, Surge summo mane, & stelle te corā Pharaone, ut dicas ei: Sic dicit Dominus Deus Hebraeorum, Dimitte populum meum, ut serviat mihi. Nam hac vice ego mitto omnes plagas meas super cor tuum, & in servos tuos, & in populum tuum; ut cognoscas quod nō est filius ego in universa terra. Nunc enim mitto manū meam, & percussurū te, & populum tuum in peste peribit, de terra. Et ecce propter hoc suscitabo te, ut ostendam tibi virtutem meam, & ut annuntietur nomen meum in universa terra. Adhuc (b) inflexis in populum meum, ut nō dimittas eum. Ecce ego plueve faciam cras, hāc tempore grandinem gravem valde, qualis nō fuit in Aegypto a die quā fundata est usque nunc. Nunc autem mitte, congrega pecora tua, & quaeque in agro tua sunt in agris. Omnis homo, & omnia iumenta quae inventa erunt in agris, & nō fuerint congregata in domum, descendent, & morietur super eam grando, & morietur.

VER. SAM. (b) dolose agit (c) dolose agit (d) potentia donata est (e) interficietur.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وَيَصْرَفِي النَّاسِ وَالْبَهَائِمِ وَجَاءَ بَأْسًا مُنْصَاطًا فِي جَمِيعِ بِلَادِ مِصْرَ * فَاحْتَدَا مِنْ فَيْحِ الْآتُونِ * وَوَقَعَ بَيْنَ يَدَيْ فِرْعَوْنَ * وَسَاءَ مَوْسَى إِلَى السَّمَاءِ فَصَارَ فَرْحًا مُنْصَاطًا بَأْسًا فِي النَّاسِ وَالْبَهَائِمِ * وَكَمْ يُطْفِئُ الْعُلَمَاءُ أَنْ يَفْعُولًا بَيْنَ يَدَيْهِ مَوْسَى مِنْ قِبَلِ الْقَرْحِ * لِأَنَّهُ كَانَ فِيهِمْ وَفِي سَائِرِ الْمِصْرِيِّينَ * وَسَاءَ اللَّهُ فَكَبِ فِرْعَوْنَ * وَلَمْ يَقْبَلْ مِنْهُمَا * كَمَا قَالَ اللَّهُ لِمَوْسَى * تَمَّ قَالَ اللَّهُ لِمَوْسَى أَدْخِلِ الْعَادَةَ * وَفِي بَيْنَ يَدَيْ فِرْعَوْنَ وَوَلَّ * كَمَا قَالَ اللَّهُ إِلَهُ الْعِبْرَانِيِّينَ * أَطْلِفْ قَوْمِي يَعْزُبُونِي * فَكَانَ فِي هَذِهِ الْمَرْحِ بَاعْتِ كَثِيرًا مِنْ أَقَابِي فِي فَكَيْكَ وَوَوَادِكَ وَوَمِئِكَ * لِنَكْبِي نَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْسَ مِئَلِي * فِي جَمِيعِ الْعَالَمِ * لِأَنِّي لَوُاطَلِفٌ قَدِيرِي لِعُقْلِكَ وَوَمِئِكَ نَالِيًا * وَاحْتَبْتِ مِنَ الْبَلَاءِ * وَكَلِمَتِي سَبَبُ حَلَةِ أَبْعِيدِكَ * لِنَكْبِي أَرِيكَ وَوَمِي * وَكَيْ يَعْصُ بِأَسْمِي فِي جَمِيعِ الْعَالَمِ * أَسْبَعْدَكَ مَسْرِيصُ * نَعْمِي لِي نَطْلِفُهُمْ * هَا أَنَا مُبْطِرِي فِي مِئَلِ هَذَا الرَّوْبِ عَدَا بِنُوَا عَظْمًا جَدًّا * أَسْمَالِي يَكُنْ مِئَلِي فِي مِصْرَ مِنْذُ يَوْمِ أَسْبَبْتُ إِلَيْ الْآنَ * وَالآنَ فَابْعَثِ فِصْنَ مَأْسِدِكَ وَجَمِيعِ مَا لَكَ فِي الصَّكْرَاءِ * فَالَهُ 19 أَيَّ إِنْسَانٍ أَوْ بَهْمَةٍ وَجَدَ فِي الصَّكْرَاءِ * وَلَمْ يَلْصِقْ إِلَى السَّمَالِ * يُنْبِئُ عَلَيْهِمُ الْبَرَّ فَيَمُوتُونَ *

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

8 ואחריה ית משה ויתאמר להם... 9 פרעה ואמר להם... 10 קרסו ית להם מן ארצו... 11 ואמר משה בעת מנה ונסבטו... 12 ויגידו בנגנא ובנגנא... 13 ובתורנא נגיל אררחה קרס... 14 לנאואמר להם יתו כן מימרא ית... 15 בסעלכוו קד שלח יתקו וית... 16 סבירו למעבר לקבל אפיקו... 17 לאסתרתי: לא כן אילו בען... 18 וברא ופלהו קרס ית אריה... 19 ארסו בען ותרתי יתו מן קרס... 20 פרעה: ואמר לו למשה ארסו ית... 21 על ארעא רמציס ויתו נגנא... 22 ויסק על ארעא רמציס ויניח... 23 ית כל עספא דארעא ית כל די... 24 אשאר ברדא: ויאים משה ית... 25 חרשיתו על ארעא רמציס ית... 26 דבר רוח קרומא פארעא כל יומא... 27 הרוא וכל ליליא צפרא רוח רוח... 28 קדומא נשל ית נבא: וסליק נבא... 29 על כל ארעא רמציס וישא כל... 30 הקום מצרים חקוף לתרא קרמוה... 31 לא יתו כן נבא רכתיה ובתרוה... 32 לא יתו כן: ונפא יתו שמשא... 33 רמל ארעא וחסבת ארעא ואלך... 34 ית כל עספא דארעא וית כל יתו... 35 אילנא ית אשאר ברדא וילא... 36 ובעספא דחקרא בכל ארעא... 37 רמציס: ואחרי פרעה ל מקרי... 38 משה ולארו ואמר בתות קרס... 39 אלרכו ורכו: וקעו שבוק בען... 40 חובי ברס ומנא חרא וכלו קרס... 41 ארכו יתו מנא חרא וכלו קרס... 42 הרין: ונקם מלוח פרעה וצד... 43 קרס ית:

8 Reductiq; sunt Moyfes & A- 8
aron ad Pharaonem; & dixit 9
eis: Ite servite corā Dño Deo 9
vestro: Qui iturū fuit? Dixitq; 10
Moyfes; Cum parvulis nostris 10
& cum seniorib' nostris; ibi- 11
mus: cum filiis nostris & cum 11
filiab' nostris; cum ovib' no- 12
stris & cum bob' nostris; ibi- 12
m' ; quia solennitas est nobis 13
corā Dño: Dixitq; eis; Sic fit 13
verbū Dñi in adiutorium ve- 14
strū; sicut dimittit vos; & fa- 14
miliā vestrā; videte; quomodo 15
malum quod vos putatis face- 15
re; contra faciem vestram stat. 16
16 Non sic; sed ite nunc viri; & 16
servite coram Dño; quoniam 17
hoc ipsum vos petistis; eiecit- 17
que eos ā cōspēctū Pharaonis. 18
18 Dixitq; Dñs ad Moyfen; Le- 18
va manum tuam super terram 19
Ægypti; ut veniat locustā; & 19
ascendat super terram Ægy- 20
pti; & comedat omnem her- 20
bam terræ; omnia quæ reli- 21
qui grandio. Et levavit Moy- 21
ses virgam suam; super terrā 22
Ægypti; & Dñs iduxit ven- 22
tum Orientalem in terram; & 23
tā die illā; & corā nocte: fa- 23
ctioque manē; ventus Orienta- 24
lis levavit locustā. Ascenditq; 24
locustā; super universam ter- 25
ram Ægypti; & mansit; in uni- 25
verso termino Ægypti; nimis 26
valida; qualis antea nōo fue- 26
rat similis ei; nec postea erit 27
talis. Cooperuitque omnem 27
terram; ita ut radii solis nōo 28
posset ad eam pervenire; & 28
obscurata est terra: & devo- 29
ravit omnem herbam terræ; & 29
omnes fructus arboris; quos 30
reliquit grandio: in herbis vir- 30
idē remanēt in arboribus; & 31
in herbā agri; in universā ter- 31
rā Ægypti. Festinavitque Pha- 32
rao; & vocavit Moyfen et A- 32
roē; et ait; Peccavi corā Dño 33
Deo vestro; & vobis. Et nunc; 33
dimittere obsecro peccatum 34
meum; & tunc modo hac vice; & 34
orate corā Dño Deo vestro: 35
ut aufert ad me; solummodo 35
mortē istā. Egredieturque est 36
ad Pharaonem; & oravit coram 36
Domino. 37

8 ארסו יתו משה ויתאמר להם... 9 ואמר להם פרעה... 10 קרסו יתו להם מן ארצו... 11 ואמר משה בעת מנה ונסבטו... 12 ויגידו בנגנא ובנגנא... 13 ובתורנא נגיל אררחה קרס... 14 לנאואמר להם יתו כן מימרא ית... 15 בסעלכוו קד שלח יתקו וית... 16 סבירו למעבר לקבל אפיקו... 17 לאסתרתי: לא כן אילו בען... 18 וברא ופלהו קרס ית אריה... 19 ארסו בען ותרתי יתו מן קרס... 20 פרעה: ואמר לו למשה ארסו ית... 21 על ארעא רמציס ויתו נגנא... 22 ויסק על ארעא רמציס ויניח... 23 ית כל עספא דארעא ית כל די... 24 אשאר ברדא: ויאים משה ית... 25 חרשיתו על ארעא רמציס ית... 26 דבר רוח קרומא פארעא כל יומא... 27 הרוא וכל ליליא צפרא רוח רוח... 28 קדומא נשל ית נבא: וסליק נבא... 29 על כל ארעא רמציס וישא כל... 30 הקום מצרים חקוף לתרא קרמוה... 31 לא יתו כן נבא רכתיה ובתרוה... 32 לא יתו כן: ונפא יתו שמשא... 33 רמל ארעא וחסבת ארעא ואלך... 34 ית כל עספא דארעא וית כל יתו... 35 אילנא ית אשאר ברדא וילא... 36 ובעספא דחקרא בכל ארעא... 37 רמציס: ואחרי פרעה ל מקרי... 38 משה ולארו ואמר בתות קרס... 39 אלרכו ורכו: וקעו שבוק בען... 40 חובי ברס ומנא חרא וכלו קרס... 41 ארכו יתו מנא חרא וכלו קרס... 42 הרין: ונקם מלוח פרעה וצד... 43 קרס ית:

VERSIO SAMARITANA.

8 ארסו יתו משה ויתאמר להם... 9 ואמר להם פרעה... 10 קרסו יתו להם מן ארצו... 11 ואמר משה בעת מנה ונסבטו... 12 ויגידו בנגנא ובנגנא... 13 ובתורנא נגיל אררחה קרס... 14 לנאואמר להם יתו כן מימרא ית... 15 בסעלכוו קד שלח יתקו וית... 16 סבירו למעבר לקבל אפיקו... 17 לאסתרתי: לא כן אילו בען... 18 וברא ופלהו קרס ית אריה... 19 ארסו בען ותרתי יתו מן קרס... 20 פרעה: ואמר לו למשה ארסו ית... 21 על ארעא רמציס ויתו נגנא... 22 ויסק על ארעא רמציס ויניח... 23 ית כל עספא דארעא ית כל די... 24 אשאר ברדא: ויאים משה ית... 25 חרשיתו על ארעא רמציס ית... 26 דבר רוח קרומא פארעא כל יומא... 27 הרוא וכל ליליא צפרא רוח רוח... 28 קדומא נשל ית נבא: וסליק נבא... 29 על כל ארעא רמציס וישא כל... 30 הקום מצרים חקוף לתרא קרמוה... 31 לא יתו כן נבא רכתיה ובתרוה... 32 לא יתו כן: ונפא יתו שמשא... 33 רמל ארעא וחסבת ארעא ואלך... 34 ית כל עספא דארעא וית כל יתו... 35 אילנא ית אשאר ברדא וילא... 36 ובעספא דחקרא בכל ארעא... 37 רמציס: ואחרי פרעה ל מקרי... 38 משה ולארו ואמר בתות קרס... 39 אלרכו ורכו: וקעו שבוק בען... 40 חובי ברס ומנא חרא וכלו קרס... 41 ארכו יתו מנא חרא וכלו קרס... 42 הרין: ונקם מלוח פרעה וצד... 43 קרס ית:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 ورد موسى وهرون الي فرعون * وقال لهما امضوا عبدوا الله ربكم * من ومن الماصون * قال 9
10 موسى بصيالياننا وسيلوحنا عصي * بصيالياننا وعصا ويعريا عصي * لان حج الله لنا * قال لهما 11
12 كذاك يكدون * الله معكم كا اطلعكم واطفالكم * هوذا اري السر حذاء وجوهكم * ليس 13
14 كذاك * عصي الرجال منكم فيعبدون الله * فانكم انما تطلبونها * وطردفهما من بين يدي 15
16 فرعون * ثم قال الله لموسي * مدي يدك علي بلك مصر بسبب اجراء * فيصعد علي بلك مصر واكل 17
18 جميع عشب البلك الذي بعاه البرد * فمد موسى يده علي بلك مصر * وساف الله الريح العبول 19
20 في البلك طول ذلك اليوم وطول الليل * فلما كانت اعداه حملت الريح العبول اجراء * فصعد 21
22 اجراء علي جميع بلك مصر * واستغر في جميع حكمها عظما جدا * ما لم يكن قبله جراد منله 23
24 ولا يكون بعده * كذاك * فعطي جميع عين البلك حي اطلع البلك * وكل جميع عسده وجميع 25
26 حمر النسك الذي بعاه البرد * ولم يبق سي من الكصن في النسك وفي عشب الصكراء في 27
28 جميع بلك مصر * فاسرع فرعون في الدعاء لموسي وهرون * وقال قد اخطا لله ريكما وركما 29
30 وا لان احمدك دني هذه المن * ولسعا الي الله ريكما ليريل عني * هذا الرب الحص * فلما حج 31
32 من عنده سعع الي الله * 33

8 Reductiq; fuerunt Musa & Haron ad 8
Pharaonem; Dixitque eis; Ite adpate 9
Deum Dominum vestrum; Quoniam & 9
quoniam iturū fuit? Dixitq; Musa; Cum parvulis 10
nostris; & senioribus nostris; cum filiis 10
nostris; & filabus nostris; cum ovibus 11
nostris; & bobus nostris; ibimus; quoniam 11
solennitas Dei nobis est. Dixitq; eis; Sic 12
erit Deus vobiscum; quomodo dimittit 12
tam vos & filios vestros. Ecce videte ma- 13
lum autefacies vestras. Non ita iobone vi- 13
ri ex vobis; & adorabunt Deum; quia 14
hoc est quod petitis. Et expulit eos ā con- 14
spēctū Pharaonis. Præterea dixit Deus 15
Mose; Extende manum tuam adversus 15
regionem Ægypti locustarum causā; & 16
ascendat super regionem Ægypti; & 16
comedet omnem herbam terræ; quoniam 17
reliquit grandio. Extenditque Blasfama- 17
num suam super regionem Ægypti; & 18
dixit Deus veni adstralem per regio- 18
nem totā illā die; & totā nocte; & cum 19
factum esset mane; portavit ventus Au- 19
stralis locustas. Et ascendit locustæ 20
super universam regionem Ægypti; & per- 20
manserunt in omnibus finibus ejus; ma- 21
gnæ valdè; quib' non fuerat ante eas lo- 21
custa similis; & non erunt post illas; tales. 22
Et cooperuit totum oculum regionis; 22
ita ut obscurata sit regio; & comedat om- 23
nem herbam terræ; & omnes fructus ar- 23
borum quos reliquerat grandio; & nihil 24
individuum remanet in arboribus; & in 24
herbis agri; in universā regione Ægypti. 25
Festinavitque Pharaonem vocare Musam 25
& Haronem; & dixit; Jam peccavi Deo 26
Domino vestro; & vobis; & nunc terredet 26
delictum meum hac vice; & intercedite 27
apud Deum Dominum vestrum; ut aufe- 27
rat ad me hanc mortem meam. Cum igitur 28
existisset ab eo; intercesserunt ad Deum. 28

8 Reductiq; fuerunt Musa & Haron ad 8
Pharaonem; Dixitque eis; Ite adpate 9
Deum Dominum vestrum; Quoniam & 9
quoniam iturū fuit? Dixitq; Musa; Cum parvulis 10
nostris; & senioribus nostris; cum filiis 10
nostris; & filabus nostris; cum ovibus 11
nostris; & bobus nostris; ibimus; quoniam 11
solennitas Dei nobis est. Dixitq; eis; Sic 12
erit Deus vobiscum; quomodo dimittit 12
tam vos & filios vestros. Ecce videte ma- 13
lum autefacies vestras. Non ita iobone vi- 13
ri ex vobis; & adorabunt Deum; quia 14
hoc est quod petitis. Et expulit eos ā con- 14
spēctū Pharaonis. Præterea dixit Deus 15
Mose; Extende manum tuam adversus 15
regionem Ægypti locustarum causā; & 16
ascendat super regionem Ægypti; & 16
comedet omnem herbam terræ; quoniam 17
reliquit grandio. Extenditque Blasfama- 17
num suam super regionem Ægypti; & 18
dixit Deus veni adstralem per regio- 18
nem totā illā die; & totā nocte; & cum 19
factum esset mane; portavit ventus Au- 19
stralis locustas. Et ascendit locustæ 20
super universam regionem Ægypti; & per- 20
manserunt in omnibus finibus ejus; ma- 21
gnæ valdè; quib' non fuerat ante eas lo- 21
custa similis; & non erunt post illas; tales. 22
Et cooperuit totum oculum regionis; 22
ita ut obscurata sit regio; & comedat om- 23
nem herbam terræ; & omnes fructus ar- 23
borum quos reliquerat grandio; & nihil 24
individuum remanet in arboribus; & in 24
herbis agri; in universā regione Ægypti. 25
Festinavitque Pharaonem vocare Musam 25
& Haronem; & dixit; Jam peccavi Deo 26
Domino vestro; & vobis; & nunc terredet 26
delictum meum hac vice; & intercedite 27
apud Deum Dominum vestrum; ut aufe- 27
rat ad me hanc mortem meam. Cum igitur 28
existisset ab eo; intercesserunt ad Deum. 28

VER. SAM. (1) parvulus vestros: (e) nunc

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

TARGUM ONKELOS.

Septem diebus azyma comeditis; in die autē primo auferetis fermentū de domibus vestris: omnis enim qui cōderit fermentatū, peribit homo ille de Israël: à die primo usq; in die septimū. In die autem primo folennitas sancta erit vobis: in die quoque septimo folennitas sancta erit vobis: nullū op' fiet in eis; sed id quod pertinet ad vescendū omī animæ, illud solummodo fiet vobis. Et observabitis azyma: quia in hac eadē die, eduxi exercitus vestros de terrā Ægypti: observabitisq; hęc in generationibus vestris. Fœdere temporis. In mense Nisā, in quartā decimā die mensis, ad vesperā; comedetis azyma: usq; ad diem vicesimā primam mensis, ad vespērā. Septē dieb' fermentū non inuenietur in domib' vestris: quia omnis qui comederit fermentatū, peribit homo ille de cœtū Israel: tam de advenis, quam de indigenis terrā. Nihil fermentatū comedetis: in cunctis habitacionibus vestris comedetis azyma. Vocavit autem Moyses omēs seniores Israël, & dixit ad eos: Capite, & tollite vobis de filiis ovium, per familias vestras, & immolate Phafe. T' olletiq; manipulū hyssopi, & tingetis in sanguine qui est in vase: & aspergetis superliminare, & duos postes, de sanguine qui est in vase: nullūq; vestrum egredietur ab ostio domus suæ, usque mane. Et revelabitur Dominus, usq; percutiat Ægyptios: videbitur sanguinem in superliminari, & super duo limina: & miserebitur Dominus super ostium; & non sinet vastatorem ingredi domos vestras, ad percutiendū. Et observabitis verbum istud; in pactum tibi & filiis tuis, usque in æternum. Erigite, quando introieritis terram, quam Dominus datur' est vobis, sicut locutus est, observabitis cultum hunc.

Septem diebus azyma comeditis; in die autē primo auferetis fermentū de domibus vestris: omnis enim qui cōderit fermentatū, peribit homo ille de Israël: à die primo usq; in die septimū. In die autem primo folennitas sancta erit vobis: in die quoque septimo folennitas sancta erit vobis: nullū op' fiet in eis; sed id quod pertinet ad vescendū omī animæ, illud solummodo fiet vobis. Et observabitis azyma: quia in hac eadē die, eduxi exercitus vestros de terrā Ægypti: observabitisq; hęc in generationibus vestris. Fœdere temporis. In mense Nisā, in quartā decimā die mensis, ad vesperā; comedetis azyma: usq; ad diem vicesimā primam mensis, ad vespērā. Septē dieb' fermentū non inuenietur in domib' vestris: quia omnis qui comederit fermentatū, peribit homo ille de cœtū Israel: tam de advenis, quam de indigenis terrā. Nihil fermentatū comedetis: in cunctis habitacionibus vestris comedetis azyma. Vocavit autem Moyses omēs seniores Israël, & dixit ad eos: Capite, & tollite vobis de filiis ovium, per familias vestras, & immolate Phafe. T' olletiq; manipulū hyssopi, & tingetis in sanguine qui est in vase: & aspergetis superliminare, & duos postes, de sanguine qui est in vase: nullūq; vestrum egredietur ab ostio domus suæ, usque mane. Et revelabitur Dominus, usq; percutiat Ægyptios: videbitur sanguinem in superliminari, & super duo limina: & miserebitur Dominus super ostium; & non sinet vastatorem ingredi domos vestras, ad percutiendū. Et observabitis verbum istud; in pactum tibi & filiis tuis, usque in æternum. Erigite, quando introieritis terram, quam Dominus datur' est vobis, sicut locutus est, observabitis cultum hunc.

VERSIO SAMARITANA. Septem diebus azyma comeditis; in die autē primo auferetis fermentū de domibus vestris: omnis enim qui cōderit fermentatū, peribit homo ille de Israël: à die primo usq; in die septimū. In die autem primo folennitas sancta erit vobis: in die quoque septimo folennitas sancta erit vobis: nullū op' fiet in eis; sed id quod pertinet ad vescendū omī animæ, illud solummodo fiet vobis. Et observabitis azyma: quia in hac eadē die, eduxi exercitus vestros de terrā Ægypti: observabitisq; hęc in generationibus vestris. Fœdere temporis. In mense Nisā, in quartā decimā die mensis, ad vesperā; comedetis azyma: usq; ad diem vicesimā primam mensis, ad vespērā. Septē dieb' fermentū non inuenietur in domib' vestris: quia omnis qui comederit fermentatū, peribit homo ille de cœtū Israel: tam de advenis, quam de indigenis terrā. Nihil fermentatū comedetis: in cunctis habitacionibus vestris comedetis azyma. Vocavit autem Moyses omēs seniores Israël, & dixit ad eos: Capite, & tollite vobis de filiis ovium, per familias vestras, & immolate Phafe. T' olletiq; manipulū hyssopi, & tingetis in sanguine qui est in vase: & aspergetis superliminare, & duos postes, de sanguine qui est in vase: nullūq; vestrum egredietur ab ostio domus suæ, usque mane. Et revelabitur Dominus, usq; percutiat Ægyptios: videbitur sanguinem in superliminari, & super duo limina: & miserebitur Dominus super ostium; & non sinet vastatorem ingredi domos vestras, ad percutiendū. Et observabitis verbum istud; in pactum tibi & filiis tuis, usque in æternum. Erigite, quando introieritis terram, quam Dominus datur' est vobis, sicut locutus est, observabitis cultum hunc.

Septem diebus azyma comeditis; in die autē primo auferetis fermentū de domibus vestris: omnis enim qui cōderit fermentatū, peribit homo ille de Israël: à die primo usque ad diem septimū. Die primo convocatio sancta, die quoque septimo convocatio sancta erit vobis: Nullum opus fiet in eis, verūm quod erit manducandum omni animæ, hoc tantum fiet a vobis. Et cæso hoc die hoc præceptum quoniam ab ipso die eduxi exercitus vestros de terra Ægypti: custodietis autē, et facietis hunc diem in generationibus vestris decreto æternū. In primo decimā quartā die mensis in vestris, comedetis azyma usque in diem vicesimum primū mensis in vestris. Septem diebus fermentatū non inuenietur in domibus vestris: omnis enim qui comederit fermentatū (h) exterminabitur anima illa de congregatione israelitis, tam de advenis, quam indigenis terræ. Nullum ergo fermentatū comedetis: in omnibus habitacionibus vestris comedetis azyma. Postea vocavit Moyses omēs seniores israelitis, & dixit eis: Audite, & sumite vobis pecudem secundam familias vestras, et mactate pascha. Accipietis quoque fasciculum hyssopi, et tingetis in sanguine qui est in petri, & applicabitis super liminum, & duobus postibus de sanguine qui est in petri: Por autem egredietur de porta quisq; domus sue usque ad mane. Transibit enim Dominus super Ægyptum, et videbitur sanguine super superliminare, & super ambos postes: cum præteribit Dominus ista illa, nec permittet ingredi in domos vestras ad percutiendū. Custodietis autē verbum istud in præcepto tibi, filijsq; tuis usq; in æternū. Fiet quoq; cœm ingrediendū in domos vestras sicut locutus est, ut observetis edictum istum in diebus istis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

15 وَأَمَّا الْيَوْمَ الْأَوَّلُ فَعَطَّلُوا التَّكْحِمَ فِيهِ مِنْ سَائِرِكُمْ * وَكُلَّ مَنْ أَكَلَ حَمِيرًا يُعْرِضُ ذَلِكَ الْإِنْسَانَ
16 مَنْ سِئَرِ إِسْرَائِيلَ * مِنَ الْيَوْمِ الْأَوَّلِ إِلَى آخِرِ الْيَوْمِ السَّابِعِ * وَالْيَوْمَ الْأَوَّلَ أَسْمَ مُعَدَّسٍ * وَالْيَوْمَ
17 يُصْنَعُ لَكُمْ * وَاحْفَظُوا الْعَطْرَ الَّذِي فِي ذَاتِ هَذَا الْيَوْمِ أَحْرَجْتُمْ حَيْرُسَ سَامَ مِنْ بَيْتِكُمْ مِصْرَ وَاحْفَظُوا
18 هَذَا الْيَوْمَ لِأَجْلِالْكُم رَسْمَ الدَّهْرِ * فِي الشَّهْرِ الْأَوَّلِ فِي الْيَوْمِ الرَّابِعِ عَشْرَةِ مِنَ الْعَاشِرِ كَلُوا فَطِيرًا
19 إِلَى آخِرِ الْيَوْمِ الْوَاحِدِ وَالْعِشْرِينَ مِنَ الشَّهْرِ بِالْعَاشِرِ * وَسَبْعَةَ أَيَّامٍ لَا يُوجَدُ حَمِيرٌ فِي بَيْتِكُمْ * وَكُلَّ
20 مَنْ أَكَلَ حَمِيرًا يَسْطَعُ مِنْ جَمَاعَةِ إِسْرَائِيلَ * مَنْ عَرِيبٌ إِلَى صَبْحِي الْبَيْتِ * كُلَّ سَيِّئٍ مِنَ الْحَمِيرِ
21 لَا تَأْكُلُوا * فِي جَمِيعِ مَسَاكِنِكُمْ كَلُوا فَطِيرًا * فَذَاعَا مُوسَى جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ * وَقَالَ لَهُمُ الْهَمُّو
22 وَحَدِّثُوا لَكُمْ عَمَّا لِعَسَائِرِكُمْ وَأَدْجُواوَالْمَسْحِ * وَحَدِّثُوا بَأْفَةِ صَعْتِوَالْعِشْرُونَ فِي الدَّمِ الَّذِي فِي
23 مِنَ بَابِ مَدِينَةٍ إِلَى الْعَدَاةِ * فَيُجْزَوُ مَلَاكُ اللَّهِ لِيَصْنَعُ الْمِصْرِينَ * وَيَنْظُرُ الدَّمُ عَلَى الْمِطْلِ وَحَدِّثِي
24 الْبَابِ * فَيَبْرِي لِمَنْ دَحَلَهُ وَلَا يَدْعُ الْمَهْلِكُ أَنْ يَدْخُلَ إِلَى بَيْتِكُمْ فِيهِلِكُمْ * وَاحْفَظُوا هَذَا
25 الْأَمْرَ رَسْمًا لَكُمْ وَلِيَسْتَمَّ إِلَى الدَّهْرِ * وَإِذَا دَخَلْتُمْ إِلَى الْبَيْتِ الَّذِي يُعْطِيكُمُ اللَّهُ كَمَا قَالَ * وَاحْفَظُوا
هَذِهِ الْعِبَادَةَ

15 Die vero primā cessare facite fermentatū de habitacionibus vestris, & quicumque manducaverit fermentatū, exterminabitur anima illa de filiis israelitis, à primo die usque ad finem diei septimi. Et dies septimus nomen sanctum erit vobis. Et nihil agatur ex operibus, sed quod comeditur à quilibet animæ, solum agatur vobis. Et observate azyma, quoniam ego in hac eadē die eduxi exercitus vestros de regione Ægypti: Et observate hunc diem in generationibus vestris, constitutione æternā. Et in mense primo, in die decimā quartā ex ipso ad vespērā, comedite azyma usque ad finem diei vicesimi primi ex mense ad vespērā. Et septem diebus non repariatur fermentatū in domibus vestris: & quicumque comederit fermentatū, exterminabitur à cœtū filiorum israelitis, ab alienigenis usque ad incolam regionis. Omnia vena fermentatam non comedatis: In omnibus vestris habitacionibus manducate azyma. Vocavitque Moyses omēs filios israelitis, & dixit eis: Surgite, & sumite vobis oves secundam familias vestras, & mactate pascha. Et accipite fasciculum hyssopi, & tingite illum sanguine qui est in cratere, & tingite superliminare, & utrumque postem janue, & sanguine qui est in pollubro: & nec exeat vus ex vobis ex janua habitacionis sue usque mane. Transibit enim Angelus Domini super liminum, & ambabus postibus janue, & miserebitur ejus qui ingrediens est eam, et non permittet perire in domos vestras, sicut locutus est, ut observetis edictum istum in diebus istis. Et cum ingredi fueritis in regionem quam dicit vobis Deus istis diebus, observate hunc cultum,

VER. SAM. (a) extirpabitur (b) extirpabitur

ספר שמות: יד

Verſio VULG. LAT.

Verſio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

16 quia tuos oculos inter frontalia in tua manu ſuper ſignum in erit Et
והיה לאות על גביתך ולשומר בן עיןך
17 בחוקך יהוה קפצתי: ויהי
Deus eos duxit ne & populum Parthoh dicitur in
בשלה פריעה אלהים ארץ
18 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
filii ascenderunt quatuor & Israhel
19 וחמש עשר עליו בני ישראל מארץ מצרים: ויהי
Mofeh adiuuaret adiuro quia, ſecum Joſeph offa
משה את עמיתו יוסף עפו כי אמר אלהים פוריתם
20 וישראל לאמר בקר יפקד אלהים אתכם
21 והעליתם את עצמתי מזה ארבעים: ויטעו
22 ויבטו את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
23 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף

16 Erit igitur quaſi ſignu in manu tua, & quaſi appendi quid, ob recordationem, inter oculos tuos: eod quod in manu forti eduxit nos Dñs de Egypto.
17 Igitur cum emiſiſſet Pharaon populu, non eos duxit De per via terræ Philiftin, quia vicina reſ: reſpuit non forte poeniteret eum, ſi vidiffet aduerſu fe bella conſurgere, & revertere- tur in Egypti. Sed circum- duxit per viam deſerti, quæ eſt iuxta mare rubru: & armati aſcenderunt filii Iſrahel de terra Egypti. Tulit quoque Moyſes offa Joſeph ſecum: eod quod adjuſſet filios Iſrahel, dicens, Viſitabit vos De, efferre offa mea hinc vobifcu. Profectu; de Sooth, caſtrametari ſunt in Etham in extremis finibus 22 ſolitudin. Dñs autem præcedebat eos ad olendenda viam, per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: ut dux eſſet itenens uroque tempore. Nunquam deſuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

16 Καὶ ἔσται ἐν ἑμεῖς ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἀ-
σπασθῶν ἀπὸ ἐπιθυμῶν (ε) ἐν χειρὶ
17 ἡμεῖς δὲ ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.
18 ὅτι ἡ γῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς γῆς Φιλιστίνης,
19 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ (ε) ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.
20 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ (ε) ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.
21 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ (ε) ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.
22 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ (ε) ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.
23 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ (ε) ἐξελθόντες ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου.

Et erit in ſignum ſuper manum tuam, & (i) immobile auct oculis tuos: in manu enim valida eduxit te Dominus de Egypto. Cum autem emiſiſſet Pharaon populu, non eduxit eos De per viam terra Philiftin, quia propde erat. Dixit enim Deus, Ne quando poeniteret populu, eum videns preſentia reuertatur in Egyptu. Et circumdaxit Deus populum via que ad deſertum, ad rubru mare. (k) Quia autem progredi aſcenderunt filii Iſrahel de terra Egypti. Et ſumit Mofes offa Joſeph ſecum: eod quod eum adiuuaret filius Iſrahel, dicens, Viſitatione viſitabit vos Dominus, & ſumit efferret offa mea hinc vobifcu. Proincedentes autem filii Iſrahel de Sooth, caſtrametati ſunt in Othm iuxta deſertum. De autem præibat eos, die quidem in columna nubis, & nocte in columna ignis: ut dux eſſet itenens uroque tempore. Nunquam deſuit autem columna nubis die, nec columna ignis noctem, coram populo.

CAP. XIV. 7

1 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
2 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
3 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
4 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
5 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
6 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף

1 LOCutus est autem Dominus ad Moysen, dicens, Loquere filiis Iſrahel; Reverti caſtrametentur e regione Phihahiroth, quæ eſt inter Magdalan & mare, contra Bueſſephon: in conſpectu ejus caſtra ponetis 3 ſuper mare. Dichruſque eſt Pharao ſuper filios Iſrahel, Coartati ſunt in terra, conſuſit eos deſertum. Et indurabo cor ejus, ac perſequeatur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu ejus: ſcientque Egyptii, quia ego ſum Dominus. Feceruntque ita. 5 Et nunciatur eſt regi Egyptiorum, quod fuſiſſet populus: immutatimque eſt cor Pharaonis, et ſervor eſt ſuper populo: & dixerunt, Quid volumus facere, ut dimitteremus Iſrahel, ne ſerviret nobis? 6 Junxit ergo currus, & omnem populu ſuum aſſumpit fecit.

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν,
2 λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἵνα
3 ἐπιστρέψωσιν ἐπιστρατεύσασθαι ἀπὸ Πι-
4 ραὴθ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
5 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
6 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
7 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
8 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
9 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
10 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
11 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
12 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
13 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
14 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
15 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
16 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
17 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
18 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
19 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
20 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
21 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
22 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
23 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens; Loquere filii Iſrahel, & reverti caſtrametentur e regione (a) Phihahiroth inter Magdalan & mare contra Bueſſephon. Coram ipſis caſtrametentur ſuper mare. Et dicit Pharaon 3 populo ſuo, Filii Iſrahel errant in terra: conſuſit enim eos deſertum. Ego autem indurabo cor Pharaonis, & perſequeatur poſt eos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu ejus: & cognoſcent omnes Egyptii, quia ego ſum Dominus. Et fecerunt ſic. Et nunciatur eſt regi Egyptiorum, quia fuſiſſet populu: & converſum eſt cor Pharaonis, & ſumulo rum ejus in populum, & dixerunt, Quid hoc fecimus, ut emitteremus filios Iſrahel, ne ſervirent nobis? Junxitque Pharaon currus ſuos, & omne populum ſuum ſumit eduxit ſecum.

CAP. XIV. 7

1 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
2 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
3 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
4 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
5 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
6 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף

1 LOCutus est autem Dominus ad Moysen, dicens, Loquere filiis Iſrahel; Reverti caſtrametentur e regione Phihahiroth, quæ eſt inter Magdalan & mare, contra Bueſſephon: in conſpectu ejus caſtra ponetis 3 ſuper mare. Dichruſque eſt Pharao ſuper filios Iſrahel, Coartati ſunt in terra, conſuſit eos deſertum. Et indurabo cor ejus, ac perſequeatur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu ejus: ſcientque Egyptii, quia ego ſum Dominus. Feceruntque ita. 5 Et nunciatur eſt regi Egyptiorum, quod fuſiſſet populus: immutatimque eſt cor Pharaonis, et ſervor eſt ſuper populo: & dixerunt, Quid volumus facere, ut dimitteremus Iſrahel, ne ſerviret nobis? 6 Junxit ergo currus, & omnem populu ſuum aſſumpit fecit.

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν,
2 λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἵνα
3 ἐπιστρέψωσιν ἐπιστρατεύσασθαι ἀπὸ Πι-
4 ραὴθ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
5 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
6 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
7 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
8 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
9 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
10 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
11 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
12 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
13 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
14 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
15 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
16 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
17 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
18 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
19 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
20 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
21 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
22 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
23 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ

Sit ergo tibi ſignum ſuper manum tuam, & memoria inter oculos tuos, quod magna vallid exduxerit te Dñs ex Egypto. Cum autem 17 dimiſiſſet Pharaon populu, non perduxit eos Deus per via terræ Paleſtinerum, eod quod propior eſſet: quoniam dixit Dominus, Ne forte metuant populu cum viderint pralium, & revertantur in Egyptum. Sed duxit Deus 18 populum per viam maris Siph: & armati aſcenderunt filii Iſrahel de terra Egypti. Tulit quoque Moſes offa Joſeph ſecum: nam jumento conſtrinxerat familiam Iſrahel, ac dixerat, Omnino recordabitur veſtri Deus, aſpirate offa mea hinc vobifcu. Itaque, pro- 19 feſti de Sochuth, caſtrametati ſunt in Otham, quæ eſt in finibus deſerti. Et verò Dominus 21 ibat ante eos, interdiu per columnam nubis, ut caſtrametari faceret eos in via: noctu autem per columnam ignis, ut luceret eis, quatenus incederet diu noctu. Non recedebat 22 columna nubis interdiu, & columna ignis noctu, a conſpectu populi.

CAP. XIV. 7

1 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
2 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
3 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
4 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
5 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף
6 ויבט את העם את הים וירד המר ברם ים סוף

1 LOCutus est autem Dominus ad Moysen, dicens, Loquere filiis Iſrahel; Reverti caſtrametentur e regione Phihahiroth, quæ eſt inter Magdalan & mare, contra Bueſſephon: in conſpectu ejus caſtra ponetis 3 ſuper mare. Dichruſque eſt Pharao ſuper filios Iſrahel, Coartati ſunt in terra, conſuſit eos deſertum. Et indurabo cor ejus, ac perſequeatur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu ejus: ſcientque Egyptii, quia ego ſum Dominus. Feceruntque ita. 5 Et nunciatur eſt regi Egyptiorum, quod fuſiſſet populus: immutatimque eſt cor Pharaonis, et ſervor eſt ſuper populo: & dixerunt, Quid volumus facere, ut dimitteremus Iſrahel, ne ſerviret nobis? 6 Junxit ergo currus, & omnem populu ſuum aſſumpit fecit.

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωϋσῆν,
2 λέγων, Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἵνα
3 ἐπιστρέψωσιν ἐπιστρατεύσασθαι ἀπὸ Πι-
4 ραὴθ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
5 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
6 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
7 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
8 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
9 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
10 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
11 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
12 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
13 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
14 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
15 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
16 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
17 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
18 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
19 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
20 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
21 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
22 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ
23 Ἰσραὴλ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπὸς τὸν κόλπον τοῦ

ET locutus est Dñs cum Moſe, dixitque ad eum; Dic familie Iſrahel, Revertantur, & caſtrametentur ad oſium foſſati inter Magdolan & inter mare, coram Bueſſephon: e regione ipſius caſtra ſigetur ſectus mare. Dixitque Pharaon de filiis Iſrahel, extra ne ſunt in terra, claſum eſt: iſper eos deſertum. Dixit autem Dominus ad Moſen, Ego indurabo cor Pharaonis, & perſequeatur vos: & glorificabor in Pharaone, & in cuncto exercitu ipſius: ſcientque Egyptii me eſſe Dominum. & fecit ſic. Porro indicatum regi Egypti quod abiſſet populu, & reverti eſt cor Pharaonis & ſervorum ejus contra populum, & dixerunt; Quid fecimus dimittentes Iſrahel de ſervitute noſtra? Quare inſecit habenas carucis ſuis, & populum ſuum ſecum duxit.

הרגם חנקלוס

Targum ONKELOS.

16 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
17 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
18 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
19 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
20 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
21 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
22 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
23 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
24 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
25 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
26 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
27 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
28 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
29 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
30 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
31 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
32 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
33 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
34 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
35 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו

16 Et ique in figum in manu
17 Et in appendum quoddam
18 in manu dicitur: quoniam in
19 manu forti eduxit nos Deus de
20 Egypto. Et factum est, cum
21 enisset Pharao populi: non
22 duxit eos Deus per viam ter-
23 rae Philistinorum quia propin-
24 qua erat: in qua dicitur Deus, Ne
25 forte formidet populus, cum
26 viderint praelium, & revertant-
27 tur in Aegyptum. Et circum-
28 dedit Deus populum per viam
29 deserti, ad mare rubrum: &
30 armati ascenderunt filii Israel
31 de terra Aegypti. Tulit autem
32 Moyses ossa Ioseph secum: eo
33 quod iuramento ad iurasset fi-
34 lios Israel, dicens: Recordans
35 recordabitur vultui Deum: &
36 effertis ossa mea vobiscum
37 hinc. Profectioque sunt de So-
38 coth: & castrametati sunt in
39 Ethan, quod est in latere de-
40 ferti. Dies autem praecedebat
41 eos per diem, in columna nubis,
42 ut duceret eos in viam: &
43 per noctem, in columna ignis, ut
44 illuminaret eis: ut ambularent
45 die ac nocte. Nunquam defi-
46 ciebat columna nubis, per diem:
47 neque columna ignis, per
48 noctem, coram populo.

16 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
17 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
18 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
19 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
20 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
21 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
22 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
23 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
24 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
25 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
26 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
27 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
28 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
29 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
30 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
31 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
32 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
33 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
34 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
35 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
36 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
37 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
38 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
39 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
40 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
41 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
42 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
43 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
44 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו
45 וידו לאת ער ידו ויתפלו בידו

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

CAP. XIV.

CAP. XIV.

VERSIO SAMARITANA.

CAP. XIII.

1 Ocurusque est Dominus cum
2 Moysie dicens. Loquere cum
3 filiis Israel: ut revertantur, &
4 castrametentur coram Phari-
5 oth: inter Magdalem & mare:
6 coram Beelphegor, est regione
7 eius castrametabuntur, super
8 mare. Dicitque: Pharaon super
9 filiis Israel, Coartati sunt in ter-
10 ra: conculsit eos delertum.
11 Et indurabo cor Pharaonis, &
12 persequetur eos: & gloriafi-
13 bor in Pharaone, & in omni
14 exercitu suo; & scient Aegy-
15 ptii, quia ego Dominus: fecer-
16 unque ita. Et nuntiatum est
17 regi Aegypti, quod abiisset po-
18 pulus: & convertit eum cor
19 Pharaonis: & servitum eius in
20 populum: & dixerunt, Quid
21 est hoc quod fecimus, ut di-
22 mitteremus Israel, ut serviret
23 nobis? Nuntiavitque ei curru suum:
24 & populum suum tulit secum.

1 Ocurusque est Dominus cum
2 Moysie dicens. Loquere cum
3 filiis Israel: ut revertantur, &
4 castrametentur coram Phari-
5 oth: inter Magdalem & mare:
6 coram Beelphegor, est regione
7 eius castrametabuntur, super
8 mare. Dicitque: Pharaon super
9 filiis Israel, Coartati sunt in ter-
10 ra: conculsit eos delertum.
11 Et indurabo cor Pharaonis, &
12 persequetur eos: & gloriafi-
13 bor in Pharaone, & in omni
14 exercitu suo; & scient Aegy-
15 ptii, quia ego Dominus: fecer-
16 unque ita. Et nuntiatum est
17 regi Aegypti, quod abiisset po-
18 pulus: & convertit eum cor
19 Pharaonis: & servitum eius in
20 populum: & dixerunt, Quid
21 est hoc quod fecimus, ut di-
22 mitteremus Israel, ut serviret
23 nobis? Nuntiavitque ei curru suum:
24 & populum suum tulit secum.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * فيكون ايدي يديك * ولسورا بين عينيك لان الله احرجنا بعدن سديده من مصر * ويا
17 * اطلع فرعون القوم لم يسبقهم الله في طريعي ارض فلسطين لانه قريب لان الله قال لا يسبقوا
18 * فهنا كيف يندم القوم اذا راوا حرا فيرجعوا الي مصر * فادارهم الله الي طريعي البحر الى بحر القلزم
19 * وبعدين صعد بنو اسرائيل من بلد مصر * واحد موسي عظام يوسف معه * لانه احلف بي
20 * اسرائيل وقال لهم * اذا ذكرتم الله فاصعدوا عظامي من هاهنا معكم * ثم رحلوا من العريش
21 * ورحلوا في اسيام في طرف البحر * وراك الله سائرين يذمهم فقال يوحنا من عظام ليدلهم علي
22 * الطريعي * وفي الليل رحلوا من ارض مصر * لا يريدون ان يرحلوا من هاهنا * ويا احرجنا بعدن سديده من مصر

16 Et ique in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

1 * نم كلم الله موسي قائل * من يبع اسرائيل ان يرجعوا ويذروا بين يدي فم اجابات * بين
2 * الجدل وبين البحر * بين يدي صفون الطاعوت * حيااله انزلوا علي البحر * حي يقول فرعون
3 * عن يبع اسرائيل امهم مكيدون في البلد وان البر اعطى عليهم * فاستد قلبه فيدكلهم *
4 * واعظم به ويكبح جنوده * ويعلم المصريون انبي الله * فصعدوا كذا لك * ويا احرجنا بعدن سديده من مصر
5 * ان القوم قد هربوا * انقلب قلبه وقرئ فواده عليهم * وقالوا ماذا صنعنا ان اطلقنا
6 * اسرائيل من خدسنا * فاسرج مركبه واحد فوجه معه *

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

16 Et erat tibi in figum super
17 manus tuas, et in monumenta
18 inter oculos tuos, quoniam in
19 manu eduxerunt Domi-
20 nus de Aegypto. Factum est
21 autem cum dimitteret Pha-
22 raon populum, ut non duceret
23 eum Deus via terra Philisti-
24 num, quoniam propinqua est:
25 dicitur enim Deus, Ne forte
26 formidet populum cum vide-
27 rit bellum, & revertatur in
28 Aegyptum. Ideo circumdedit
29 Deus populum per viam des-
30erti maris rubri: & duxit au-
31 tem generationem istam desertum
32 in latere dextero Aegypti. De-
33 cepit Ioseph ossa filii Ioseph,
34 quoniam ad iurando
35 ad iurasset Ioseph filios Isra-
36 el, dicens: P'stando vultui
37 vestro Deus, quae ad iurasset
38 ossa mea vobiscum. Inque
39 profecti sunt de Succoth, &
40 castrametati sunt in Ethan, in
41 extremo defertus. Dies autem
42 praecedebat ante faciem
43 eorum, in columna nubis, ut
44 duceret eos per viam: &
45 nocte in columna ignis, ut
46 illuminaret eos, ut sic facerent
47 diem & noctem. Non
48 deficiebat columna nubis per
49 diem, neque columna ignis per
50 noctem, ante faciem populi.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

7 ורבו שרדמא רחובי בחיור
ובל רחובי מצרא ונבדו ממנו על
בולתו ואתקפו ית לנא רפרעה
8 מלכא דמצרים ורדו בטר בני
ישראל ובעי ישראל נקמו בריש
גוי ודרפו מצראי בחריוון
9 וארביקו ויהוה כר שני על ימא
כל סוסו רחובי פרעה ופרשוהו
10 ומשרותיה על קס חרולא לקדם
בגל צפון ופרעה קריב וקפסו
11 בני ישראל ירעניוון ורדו
מצראי נטלו בחריוון ויהוה
12 להא ויעקו בני ישראל קמני
13 וזמור להא משה ואלהר קברו
במצרים דברחיה ל ממח מצרוא
14 מר דא עברת לנא לאפקוונא
15 מצרים ודא רין פתמא רי
16 מלנא עפד במצרים למימר שבוק
מנא ונפלא ית מצראי אבי טב
17 לנא ונפלא ית מצראי מנימור
במצרוא ונאמר משה לעמא לא
18 תרחלו ואתערו וחוה ית פוקקנא
19 רי דיעבר לקו וימא רין אבי כמא
20 רחובי ית מצראי וימא רין לא
21 חסוקו למחיוון עור עד עלמא
22 ויעו לבו קרב ואתון חשקוון
23 ואתו למשר קבלית צלותו
24 מלל ער בני ישראל ויטלו
25 ואת ער ית חורטוד ורמס ית
26 ירדו ער וימא בועו ויעלו בני
27 ישראל בנו וימא בועו ויעלו בני
28 ויערו בחריוון ואתקו בפרעה
ובקל משרותיה בחריוון
29 וירעו מצראי איר
30 וימא בועו ויעלו בני ישראל

7 Tulitq; sexcentos currus ele-
ctos; & omnes currus Egi-
ptiorum: & fortissimos viros
8 constituit super omnes. Indu-
ravit; Dominus cor Phara-
onis regis Egypti; & securus
est post filios Israel: filii autē
Israel egrediebantur capite
9 difcoopto. Et fecit Ium
Egyptii post eos, & compre-
henderunt eos caltramentantes
10 super mare; & omnes equi cur-
rum Pharaonis, & equites
ejus, & exercitus ejus; erant
11 super Phariotich, coram Beel-
sephon. Pharao autem appro-
pinquavit: & levaverunt filii
12 Israel oculos suos, & ecce E-
gyptii movebantur post eos, &
timuerunt valde; clamaverūt-
que filii Israel corā Domino.
13 Et dixerunt ad Moysen: Nun-
quid quia non erant sepulchra
in Aegypto, nulli sunt ut more-
remur in solitudine? Quid est
14 hoc quod fecisti nobis, ut edu-
ceres nos de Aegypto? Nonne
15 hic est fermo, quem loqueba-
mur tecum in Aegypto, dicen-
tes; Desiste à nobis, ut servia-
mus Aegyptiis: quia melius est
20 nobis ut serviamus Aegyptiis,
quān ut moriamur in solitu-
dine? Dixit; Moyses ad popu-
lum, Ne timeatis: Rate, &
videte redemptionem Domini,
15 quam faciet vobis hodie:
quia sicut Aegyptiis vidistis
16 hodie, non videbitis eos ul-
tra usq; in sempiternum. Do-
minus pugnabit pro vobis:
17 & vos tacetis. Dixitq; Do-
minus ad Moysē, Sulcepit ora-
tionem tuam: Loquere filiis Is-
18 rael, ut proficiantur. Tu autē,
tolle virgā tuam; & leva manū
tuam super mare, & divide il-
19 lud: & ingredietur filii Israel
in medium maris, per siccum.
20 Ego autem indurabo cor A-
egyptioris; & ingredietur post
eos: & glorificabor in Pha-
21 raone; & in omni exercitu e-
jus, & in curribus ejus, & in
22 quibus illius. Et scient E-
gyptii, quia ego Dominus: cum
glorificatus fuero in Pha-
23 raone; in curribus suis, & in
equibus suis.

7 ארבעת מאות רכב
8 ארבעת מאות רכב
9 ארבעת מאות רכב
10 ארבעת מאות רכב
11 ארבעת מאות רכב
12 ארבעת מאות רכב
13 ארבעת מאות רכב
14 ארבעת מאות רכב
15 ארבעת מאות רכב
16 ארבעת מאות רכב
17 ארבעת מאות רכב
18 ארבעת מאות רכב
19 ארבעת מאות רכב
20 ארבעת מאות רכב
21 ארבעת מאות רכב
22 ארבעת מאות רכב
23 ארבעת מאות רכב
24 ארבעת מאות רכב
25 ארבעת מאות רכב
26 ארבעת מאות רכב
27 ארבעת מאות רכב
28 ארבעת מאות רכב
29 ארבעת מאות רכב
30 ארבעת מאות רכב

TRANSLATIO LATINA.
Accipique sexcentos currus
electos, & omnes currus
Egyptios: & fortissimos viros
omnes equos, currus Pha-
raonis, & (b) equites ejus, &
exercitus ejus iuxta Pitha-
non: & regem Bessephon.
Pharaone autem accedente,
levaverunt filii Israel oculos
suos, & ecce Aegyptii
proficiscentes post eos:
tunc timuerunt valde, & cla-
maverunt filii Israel ad Do-
minum, dixeruntq; Moysi, An
quod non essent sepulchra
in Aegypto assumpsisti nos
ad marem in deserto?
Quare hoc fecisti nobis, ut
educer nos de Aegypto?
Nonne hoc est verbum quod
dicebam tibi in Aegypto,
dicens, Desiste questum
nobis, & servemus Aegypti-
is: quia melius est nobis ser-
vire Aegyptiis, quān mori
in deserto. Responditq; Moyses
populo, Ne timeatis, Suble-
vate autē virgā tuam, &
extende manū tuam super
mare, & (c) dividet illud: &
ingredietur filii Israel in
medium mare per siccum. Ego
autem indurabo cor Pharaonis,
ut ingredietur post eos:
& glorificabor in Pharaone
& in curribus ejus, & in
equibus ejus.

VERSIO SAMARITANA.

7 ארבעת מאות רכב
8 ארבעת מאות רכב
9 ארבעת מאות רכב
10 ארבעת מאות רכב
11 ארבעת מאות רכב
12 ארבעת מאות רכב
13 ארבעת מאות רכב
14 ארבעת מאות רכב
15 ארבעת מאות רכב
16 ארבעת מאות רכב
17 ארבעת מאות רכב
18 ארבעת מאות רכב
19 ארבעת מאות רכב
20 ארבעת מאות רכב
21 ארבעת מאות רכב
22 ארבעת מאות רכב
23 ארבעת מאות רכב
24 ארבעת מאות רכב
25 ארבעת מאות רכב
26 ארבעת מאות רכב
27 ארבעת מאות רכב
28 ארבעת מאות רכב
29 ארבעת מאות רכב
30 ארבעת מאות רכב

VER. SAM. (b) pedites e-
jus, (c) divide illud; (d) pedi-
tibus ejus, (e) pedibus ejus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

7 * واحد سحابة مركب كمنار وسائر مراكب المصريين وعلي جمعهم فواد * وسند الله قلب
8 فرعون ملك مصر * فكذب عن اسرائيل * وبنو اسرائيل حارون بنك وبعده * وكلهم المصريين
9 فلكوههم ناريس علي البحر جميع حيل مراكب فرعون وفرسانه وجوده الي قم اجبات بين
10 يدي صون الطاعوت * ولما قرب فرعون اسأل بنو اسرائيل عيونهم * فاذا المصريين راحلون
11 وراهم * تخافوا جدا وصروا الي الله * وقالوا لموسي امسن عدم القبول مصر اخرجنا لعوب في
12 البئر * ماذا صنعت بنا اذ اخرجنا من مصر * انيس هذا القول الذي قلنا لك عصيان دعنا
13 كدم المصريين فان حلسنا لهم حير من موبنا في البئر * قال موسي للقوم لا تخافوا * فقولوا بطرول
14 معوية الله لكم الي يدمعها اليوم * فانكم كما راكم المصريين اليوم * ليس تعودون ان تروهم
15 ابد الابيد * الله يحارب عنكم * وانتم فامسدوا * ثم قال الله لموسي لم تصرح الي * كلم في
16 اسرائيل في ان يرحلوا * ولست ارفع عصاك ضد يدك الي البحر * فسدع * فيدخل بنو اسرائيل في
17 سبطه في اليبس * وها انا مسدده قلب المصريين * فيدخلون وراهم وانعطم بما احله فرعون
18 ويجمع جنوده ومراكبه وفرسانه * ويعلم المصريين انبي الله اذ اعطيت باهلاك فرعون
ومراكبه وفرسانه *

7 Et assumpsit sexcentos currus selectos, &
8 reliquos currus Aegyptiorum, & super
9 eos omnes praecit dices. Et inducavit
10 Deus cor Pharaonis regis Aegypti per-
fectus est filius Israel: & filii Israel e-
rant exercitus eius manu exaltata. Et
11 proficiscuntur post eos Aegyptii, & affecit
12 sunt eos caltramentantes super mare: om-
nes equi currum Pharaonis, & equi-
tes ejus, & exercitus ejus ad Gebel
13 corā Saphon idolum. Et cum accipis-
set Pharaon, elevarunt filii Israel oculos
14 suos, & ecce Aegyptii proficiscentes
post ipsos: & timuerunt valde, & cla-
maverunt ad Deum. Et dixerunt Moysi,
15 Annē pro deserto sepulchrorum in
Aegypto eduxisti nos ut moreremur in de-
16 sero? quid fecisti nobis educens nos de
Aegypto? An non hic est fermo, quem
17 diximus tibi in Aegypto; Relinque nos
servire Aegyptiis, quia servitus nostra illis
18 melior est morte nostra in deserto? Dixit
19 Moysi populo, Nē timeatis, expectate,
& videte auxilium Dei erga vos, quod
20 facturus est hodie, quia sicut vidistis A-
egyptios hodie, amplius non videbitis eos
21 unquam in saeculum. Deus deligerabit
22 pro vobis, & vos contineat eos. Rursus
23 dixit Deus Moysi, Quare clamas ad me?
24 loquere ad filios Israel, ut discedant. Tu
25 vero eleva baculū tuum, & extende ma-
26 num tuam ad mare, & divide illud: &
27 ingredietur filii Israel per mediū ejus
28 per siccum. Et ecce ego induravimus sim
29 cor Aegyptiorum, & ingredietur post eos
30 & magnificabor per illud quod imminit
in Pharaone, & in omnes exercitus e-
jus, & currus ejus, & equites ejus. Et
31 scient Aegyptii quid ego sum Deus, cum
magnificatus fuero per destructionē Pha-
raonis & currum ejus, & equum ejus:

7 * واحد سحابة مركب كمنار وسائر مراكب المصريين وعلي جمعهم فواد * وسند الله قلب
8 فرعون ملك مصر * فكذب عن اسرائيل * وبنو اسرائيل حارون بنك وبعده * وكلهم المصريين
9 فلكوههم ناريس علي البحر جميع حيل مراكب فرعون وفرسانه وجوده الي قم اجبات بين
10 يدي صون الطاعوت * ولما قرب فرعون اسأل بنو اسرائيل عيونهم * فاذا المصريين راحلون
11 وراهم * تخافوا جدا وصروا الي الله * وقالوا لموسي امسن عدم القبول مصر اخرجنا لعوب في
12 البئر * ماذا صنعت بنا اذ اخرجنا من مصر * انيس هذا القول الذي قلنا لك عصيان دعنا
13 كدم المصريين فان حلسنا لهم حير من موبنا في البئر * قال موسي للقوم لا تخافوا * فقولوا بطرول
14 معوية الله لكم الي يدمعها اليوم * فانكم كما راكم المصريين اليوم * ليس تعودون ان تروهم
15 ابد الابيد * الله يحارب عنكم * وانتم فامسدوا * ثم قال الله لموسي لم تصرح الي * كلم في
16 اسرائيل في ان يرحلوا * ولست ارفع عصاك ضد يدك الي البحر * فسدع * فيدخل بنو اسرائيل في
17 سبطه في اليبس * وها انا مسدده قلب المصريين * فيدخلون وراهم وانعطم بما احله فرعون
18 ويجمع جنوده ومراكبه وفرسانه * ويعلم المصريين انبي الله اذ اعطيت باهلاك فرعون
ومراكبه وفرسانه *

7 Et assumpsit sexcentos currus selectos, &
8 reliquos currus Aegyptiorum, & super
9 eos omnes praecit dices. Et inducavit
10 Deus cor Pharaonis regis Aegypti per-
fectus est filius Israel: & filii Israel e-
rant exercitus eius manu exaltata. Et
11 proficiscuntur post eos Aegyptii, & affecit
12 sunt eos caltramentantes super mare: om-
nes equi currum Pharaonis, & equi-
tes ejus, & exercitus ejus ad Gebel
13 corā Saphon idolum. Et cum accipis-
set Pharaon, elevarunt filii Israel oculos
14 suos, & ecce Aegyptii proficiscentes
post ipsos: & timuerunt valde, & cla-
maverunt ad Deum. Et dixerunt Moysi,
15 Annē pro deserto sepulchrorum in
Aegypto eduxisti nos ut moreremur in de-
16 sero? quid fecisti nobis educens nos de
Aegypto? An non hic est fermo, quem
17 diximus tibi in Aegypto; Relinque nos
servire Aegyptiis, quia servitus nostra illis
18 melior est morte nostra in deserto? Dixit
19 Moysi populo, Nē timeatis, expectate,
& videte auxilium Dei erga vos, quod
20 facturus est hodie, quia sicut vidistis A-
egyptios hodie, amplius non videbitis eos
21 unquam in saeculum. Deus deligerabit
22 pro vobis, & vos contineat eos. Rursus
23 dixit Deus Moysi, Quare clamas ad me?
24 loquere ad filios Israel, ut discedant. Tu
25 vero eleva baculū tuum, & extende ma-
26 num tuam ad mare, & divide illud: &
27 ingredietur filii Israel per mediū ejus
28 per siccum. Et ecce ego induravimus sim
29 cor Aegyptiorum, & ingredietur post eos
30 & magnificabor per illud quod imminit
in Pharaone, & in omnes exercitus e-
jus, & currus ejus, & equites ejus. Et
31 scient Aegyptii quid ego sum Deus, cum
magnificatus fuero per destructionē Pha-
raonis & currum ejus, & equum ejus:

TARGUM ONKELOS.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorum. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorum. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

TEXTUS HEBREOS AMARIATANUS.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorum. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorū. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

VERSO SAMARITANA.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorum. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

19 Et receffit angel' Domini, qui gradiebat' cora' castris Israel; & venit post eos: & receffit columna nubis a facie eorum, & stetit post tergum eorum. 20 Et ingressa est inter castra Egyptioru', & inter castra Israel; & erat nubes & obscuritas Aegypti, Israel autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se invicem tota nocte. 21 Et levavit Moyses manū suam super mare: & Dominus abfultit mare vento Orientali vehementi, tota nocte: & posuit mare in siccum: & divisit sunt aquæ. Ingressi q; sunt filii Israel in mediū maris, per siccum: & aquæ erant eis muri, a dextris et a sinistris eorū. Et persecuti sunt Aegyptii, & ingressi sunt post eos; omnes equi Pharaonis, currus ejus, & equites ejus: per medium maris. Factumq; est, in custodia matutina; & respexit Domin' castra Aegyptiorū, in columnā ignis & nubes; & conurbavit castra Aegyptiorum. Et abfultit rotas currū eorū; & ducebant eos graviter: dixeruntq; Aegyptii: Fugiamus a facie Israel; quia est hæc potentia Dñi, qui persequitur pro eis in Aegypto. Et dixit Dñs ad Moysen; Leva manū tuam super mare: & revertentur aquæ super Aegyptios; super currus eorum, & super equites eorum. Et levavit Moyses manū suam super mare, & reversum est mare in tempore matutino ad vigorem suū; Aegyptii autem fugiebant in occursum ejus: & suffocavit Dominus Aegyptios in medio maris. Et reversæ sunt aquæ, et operuerunt currus, & equites; & omnes exercit' Pharaonis, qui ingressi fuerant post eos in mare: non remansit in eis usq; ad unum. Filii autē Israel ambulabant per siccum, in medio maris: & aquæ erant eis muri, a dextris & a sinistris eorū. 30 Liberavit; Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorū: & vidit Israel Aegyptios mortuos in littore maris.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * فوجئ ملك الله الاسرائيليين يدي عسكرهم اسرائيل فصار وراءهم * وحل عروج النجم من يمين ايديهم ووقع وراءهم * فدخل بين عسكر المصريين وبين عسكرهم اسرائيل * وكان الظلام والرجام فعسبا الليل * ولم يبق لهم احد فمما الى الاحر طول الليل * ومك موسى يده على البحر فسير الله على البحر رجحا قلوبا صعبه طول الليل * حي صبين جفابا بعد ما اتسع الماء * وحل بنو اسرائيل في وسط البحر في اليبس * والماء لهم اسوار عن يمينهم وعن يسارهم * وكلمهم المصريون وحلوا وراءهم بجميع حبل فرعون ومراكبه وفساربه الى وسط البحر * ولما كان في نوبة العداه * اطلع الله على عسكر المصريين بروج من ابروهم * فانهامه * وازال لولاب مراكبه وسافه بعينه * حسن قال المصريون هرب من بين يدي بة اسرائيل * لان الله يحاربهم في المصريين * ثم قال الله لموسي مد يدك على البحر يرحج الماء على المصريين وعلى مراكهم وعلى فوساهم * فمد موسى يده على البحر * فرحج البحر عندك ايجاد العداه الي صعوبته * والمصريون هاربون يلقاهم * فعروههم الله في وسط البحر * فان رجح الماء فعطى المراكب والعروسان وسارو رجس فرعون الكاهن * وراهم في البحر ولم يبق منهم احد * وبنو اسرائيل ساروا في اليبس في وسط البحر * والماء لهم اسوار * عن يمينهم وعن شمالهم * واعاب الله في ذلك اليوم بة اسرائيل من المصريين * ورايت بنو اسرائيل المصريين اموا على ساطبي البحر *

19 Et discessit Angelus Dei deambulans ante exercitum filiorum Israel, & venit post eos: & discessit columna nubium a conspectu eorum, & stetit post eos. Et ingressa est inter exercitum Aegyptiorum, & inter exercitum filiorum Israelis fueruntque tenebrae & visibiles, & velarunt noctem, & neuter eorum accessit ad alterum tota nocte. Et extendit Moyses manum suam super mare, & induxit Moyses super mare ventum Australi ubi venientem tota nocte, ita ut efficeret illud siccum, postquam divisit fuerat aqua. Et ingressi sunt filii Israel per medium mare per siccum, & aqua erat eis munitio ad dextram eorum & ad sinistram eorum. Et ingressi sunt post eos Aegyptii, & ingressi sunt post eos cum omnibus equis Pharaonis, & curribus ejus, & equitibus ejus in medium mare. Et cum fuisset vigilia matutina, profrexit Dominus super exercitum Aegyptiorum per columnam eorum & ignis & nubes, & petterunt eum. Et lux scilicet coelestis curruum ejus, & duxit eum violenter. Tunc dixerunt Aegyptii, Fugiamus a conspectu filiorum Israel, quoniam Deus pugnat pro eis contra Aegyptios. Tunc dixit Dominus ad Moysen, Extende manum tuam ad dextram mare, & revertentur aqua super Aegyptios, & super currus eorum, & super equites eorum. Et extendit Moyses manum suam super mare, & reversum est mare prope adventum matutini ad difficultatem suam, Aegyptius fugientibus obtulit illi, & fulcivit eos Deus in medio maris. Quia reversa est aqua, & cooperavit currus, & equites, & omnes exercitum Pharaonis invadentes post eos per mare; & non remansit ex eis usque. Et filii Israel ambularunt per siccum in medio maris: & aqua erat illis munitio ad dextram eorum, & ad sinistram eorum. Et accidit praefatus Deus in illa die filius Israel contra Aegyptios, & viderunt filii Israel Aegyptios mortuos super littus maris.

19 Et discessit Angelus Dei deambulans ante exercitum filiorum Israel, & venit post eos: & discessit columna nubium a conspectu eorum, & stetit post eos. Et ingressa est inter exercitum Aegyptiorum, & inter exercitum filiorum Israelis fueruntque tenebrae & visibiles, & velarunt noctem, & neuter eorum accessit ad alterum tota nocte. Et extendit Moyses manum suam super mare, & induxit Moyses super mare ventum Australi ubi venientem tota nocte, ita ut efficeret illud siccum, postquam divisit fuerat aqua. Et ingressi sunt filii Israel per medium mare per siccum, & aqua erat eis munitio ad dextram eorum & ad sinistram eorum. Et ingressi sunt post eos Aegyptii, & ingressi sunt post eos cum omnibus equis Pharaonis, & curribus ejus, & equitibus ejus in medium mare. Et cum fuisset vigilia matutina, profrexit Dominus super exercitum Aegyptiorum per columnam eorum & ignis & nubes, & petterunt eum. Et lux scilicet coelestis curruum ejus, & duxit eum violenter. Tunc dixerunt Aegyptii, Fugiamus a conspectu filiorum Israel, quoniam Deus pugnat pro eis contra Aegyptios. Tunc dixit Dominus ad Moysen, Extende manum tuam ad dextram mare, & revertentur aqua super Aegyptios, & super currus eorum, & super equites eorum. Et extendit Moyses manum suam super mare, & reversum est mare prope adventum matutini ad difficultatem suam, Aegyptius fugientibus obtulit illi, & fulcivit eos Deus in medio maris. Quia reversa est aqua, & cooperavit currus, & equites, & omnes exercitum Pharaonis invadentes post eos per mare; & non remansit ex eis usque. Et filii Israel ambularunt per siccum in medio maris: & aqua erat illis munitio ad dextram eorum, & ad sinistram eorum. Et accidit praefatus Deus in illa die filius Israel contra Aegyptios, & viderunt filii Israel Aegyptios mortuos super littus maris.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

הרגום אנקלוס

Targum ONKELOS.

וידיתק ישראל פנתא מאנ' magna, quæ fecit Dñs in Ægypto...

Viditq; Israel potentia man' magna, quæ fecit Dñs in Ægypto...

VERSIO SAMARITANA.

וידיתק ישראל פנתא מאנ' magna, quæ fecit Dñs in Ægypto...

Viditq; Israel potentia man' magna, quæ fecit Dñs in Ægypto...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وراي بدو اسرائيل الافة العظيمة التي صنعها الله بالصين * تخاف القوم الله * ولقد ناوله ويوسي * عبدك * الفصل الخامس عشر * ويدو اسرائيل هذه السمكة لله وقالوا اجمعون نسج لله اد اعدا اعدا * اكيل وركابا رسي لها في البحر * عربي وكدي الذي كان في عوا * هذا قاربت اوتب الية * الله ذو الكرم الله اسمة * مراكب فيون وجنوده رسعها في البحر * وجيار فاوله عرووا في بحر العليم * العور عظمهم * سلوا في العمى كالكبحان * عينك يا رب جيلة العور * عينك يا رب ترهب العور * ويعطية اعدارك تصدم مقوليتك * نعت سكتك فباذ كلهم كالفس * ويرج عصيتك نعرمت ابناء * ووفعت كالاطواد الهواطل * وحمدت العور في قلب البحر * وله قال العور اكرمهم فاحلهم * وادسم سلهم * وسعيني مهم نسبي * واجرو سعيني ففرضهم يذم * اهيب ركك * ععطاهم البحر * وسكوا كالرصاص في الماء العير * من منك في العبودات يا رب * من منك * اكليل العنفس * تخف * ذو المدايح * صانع الاعجوبات * مذوب عينك فابنلعهم الارض * سيرت يعصيتك القوم الذين فكهم * فسعهم بعريك ابي ماوي فدسك * فسعت الامم * فحرب * واخذ الطلف سكان فلسطين * حنيدك دس صصايدك اوم * ولجك ماوب احدهم * الرعدده وراخ كل سكان كنعان *

Et vidimus filii Israhel plerumq; maxime quam fecit Deus in Ægypto... CAP. XV. Tunc laudavit Moyses & filii Israhel hac Laudatione Deum...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆOSAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

16 הָבֵר עֲלֵיהֶן אִימָתָה וְהִלָּחֵט...
17 וְיִדְבַּע עֲשֶׂה יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 Irrat super eos terror, & timor in multitudie fortitudinis tue, taceant sicut lapis: donec transeat populus tuus, Dñe, Armis, donec transeat populus hic quem redemisti, foras. Introduces eos, & collocabis eos in monte hereditatis tue; locum paratum pro domo maiestatis tue, preparasti Domine: sanctuarium, Domine, preparaverunt manus tue. Regnum Domini dicitur in seculum & in secula seculorum. Quando ingressus est equitatus Pharaonis, cum curribus suis & equitibus suis, in mare; reduxit Dominus super eos aquas maris: Filii autem Israel ambulaverunt per siccum, in medio maris. Et tulit Maria propheticilla, soror Aaron, tympanum in manu sua: & egresse sunt omnes mulieres post eam, cum tympanis & choris. Et respondebat eis Maria: Cantate & laudate coram Domino; quoniam magnificatus est super magnificum, & magnificentia ejus est; equum et ascensorum ejus projecit in mare. Tulit autem Moyses Israel de mari rubro; & egrediuntur per desertum Agra; & ambulaverunt tribus diebus per desertum, & non inveniunt aquas. Et venerunt in Mara; & non potuerunt bibere aquas de Mara, eo quod amarum essent: propterea vocavit nomen ejusdem loci, Mara. Et conquisit eis populus contra Moysen dicens, Quid bibemus? Et oravit coram Domino, & ostendit ei Dominus lignum; & projecit in aquam, & dulces facte sunt aquae: Ibi constituit ei paculum & iudicium. Si ibi tentavit eum. Et ait, Si obedieris obedieris verbo Dñi Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris; & audieris precepta ejus, & custodieris omnia precepta ejus: omnes languores quos posuit in Agypto, non ponam super te; quia ego Dominus medicus tuus. Venerunt; in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palme: & caltrametati sunt ibi iuxta aquas.

16 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
17 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 Cedit super eos terror & pa-16
17 vor: in magnitudine brachii
18 istis fecerit ut lapis, donec
19 transierit populus tuus Dominus
19 ne; donec transeat populus
19 iste quem acquisivisti. Intro-17
17 duces eos, & plantabis eos in
20 monte passifloris tui; loco
20 similitudo habitationis tue
21 quem (p) fecisti, Domine;
21 sanctuarium, Domine, quod par-
22 avisti tuas tuas tuas. Dominus
22 respondit in eternum et ultra.
23 Quoniam intravit equitatus
23 Pharaonis cum curribus &
23 (q) equitibus in mare, & re-
23 duxit Dominus super eos a-
23 quas maris filius vero Israel
24 quod dicitur in mari per ac-
24 cidentem mari, Accepit autem
24 Maria tympanum in manu sua,
24 & egresse sunt omnes mulieres
24 post ea in tympanis et choris.
24 Responditque eis Maria,
24 Cantate Dominis; (p) quia
24 ostendit enim significavit ei,
24 quoniam & equitum decubavit
24 in mare. Et percussit sicca
24 Moysi Israel de mari rubro,
24 & duxit eum in desertum
24 Sinu: & egreduntur per
24 desertum Agra: & non inveniunt
24 aquas. Et venerunt in Mara,
24 & non potuerunt bibere
24 aquas de Mara, quia amarum
24 erat nomen aquarum ejus, Mara.
24 Et percussit Moyses paculum
24 & iudicium in aqua: & facte
24 sunt aquae dulces. Et constituit
24 ei Moyses paculum & iudicium.
24 Si ibi tentavit eum. Et ait,
24 Si obedieris obedieris verbo
24 Domini Dei tui, & quod rectum
24 est coram eo feceris; & audieris
24 precepta ejus, & custodieris
24 omnia precepta ejus: omnes
24 languores quos posuit in Agypto,
24 non ponam super te; quia
24 ego Dominus medicus tuus.
24 Venerunt; in Elim, ubi erant
24 duodecim fontes aquarum, &
24 septuaginta palme: & caltrame-
24 tati sunt ibi iuxta aquas.

VERSIO SAMARITANA.

16 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
17 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 Cedit super eos terror & pa-16
17 vor: in magnitudine brachii
18 istis fecerit ut lapis, donec
19 transierit populus tuus Dominus
19 ne; donec transeat populus
19 iste quem acquisivisti. Intro-17
17 duces eos, & plantabis eos in
20 monte passifloris tui; loco
20 similitudo habitationis tue
21 quem (p) fecisti, Domine;
21 sanctuarium, Domine, quod par-
22 avisti tuas tuas tuas. Dominus
22 respondit in eternum et ultra.
23 Quoniam intravit equitatus
23 Pharaonis cum curribus &
23 (q) equitibus in mare, & re-
23 duxit Dominus super eos a-
23 quas maris filius vero Israel
24 quod dicitur in mari per ac-
24 cidentem mari, Accepit autem
24 Maria tympanum in manu sua,
24 & egresse sunt omnes mulieres
24 post ea in tympanis et choris.
24 Responditque eis Maria,
24 Cantate Dominis; (p) quia
24 ostendit enim significavit ei,
24 quoniam & equitum decubavit
24 in mare. Et percussit sicca
24 Moysi Israel de mari rubro,
24 & duxit eum in desertum
24 Sinu: & egreduntur per
24 desertum Agra: & non inveniunt
24 aquas. Et venerunt in Mara,
24 & non potuerunt bibere
24 aquas de Mara, quia amarum
24 erat nomen aquarum ejus, Mara.
24 Et percussit Moyses paculum
24 & iudicium in aqua: & facte
24 sunt aquae dulces. Et constituit
24 ei Moyses paculum & iudicium.
24 Si ibi tentavit eum. Et ait,
24 Si obedieris obedieris verbo
24 Domini Dei tui, & quod rectum
24 est coram eo feceris; & audieris
24 precepta ejus, & custodieris
24 omnia precepta ejus: omnes
24 languores quos posuit in Agypto,
24 non ponam super te; quia
24 ego Dominus medicus tuus.
24 Venerunt; in Elim, ubi erant
24 duodecim fontes aquarum, &
24 septuaginta palme: & caltrame-
24 tati sunt ibi iuxta aquas.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 יָבֵעַ עֲלֵיהֶן אִימָתָה וְהִלָּחֵט...
17 וְיִדְבַּע עֲשֶׂה יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 יָבֵעַ עֲלֵיהֶן אִימָתָה וְהִלָּחֵט...
17 וְיִדְבַּע עֲשֶׂה יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 יָבֵעַ עֲלֵיהֶן אִימָתָה וְהִלָּחֵט...
17 וְיִדְבַּע עֲשֶׂה יְהוָה וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
18 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
19 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
20 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
21 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
22 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
23 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
24 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
25 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
26 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...
27 וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ וְיִשְׁלַח אֶת־רִיחֵהוּ...

16 Decidat super eos terror & timor, in ma-16
16 gnitudine potentie tue: obtemperet sicut
16 lapis lapides quousque taceat: & quousque
16 taceat, O Dominus: quousque transeat populus
16 tuus quem tu acquisivisti in possessionem. Et ad-17
17 duxit Dominus super eos aquas maris filius
17 vero Israel quod dicitur in mari per acci-
17 dentem mari, Accepit autem Maria tympanum
17 in manu sua, & egresse sunt omnes mulieres
17 post eam in tympanis & choris. Responditque
17 eis Maria, Cantate Dominis; quia ostendit enim
17 significavit ei, quoniam & equitum decubavit
17 in mare. Et percussit sicca Moysi Israel de mari
17 rubro, & duxit eum in desertum Sinu: & egre-
17 duntur per desertum Agra: & non inveniunt
17 aquas. Et venerunt in Mara, & non potuerunt
17 bibere aquas de Mara, quia amarum erat nomen
17 aquarum ejus, Mara. Et percussit Moyses paculum
17 & iudicium in aqua: & facte sunt aquae dulces.
17 Et constituit ei Moyses paculum & iudicium. Si
17 ibi tentavit eum. Et ait, Si obedieris obedieris
17 verbo Domini Dei tui, & quod rectum est coram
17 eo feceris; & audieris precepta ejus, & custodieris
17 omnia precepta ejus: omnes languores quos
17 posuit in Agypto, non ponam super te; quia ego
17 Dominus medicus tuus. Venerunt; in Elim, ubi
17 erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta
17 palme: & caltrametati sunt ibi iuxta aquas.

Targum ONKELOS. CAP. XVI.

ונטלו סאילס ואתו קרן כנשתחא רבני ישראל למרברא רסין דבין אלוס וכוין סנינ בחמשה עסקא יוסא לירחא תננה למפקחון מארעא ומצרים ואותי עסקא כנשתחא רבני ישראל על משה ועל אהרן בשר ברא : ואמרו להון בני ישראל לו דמתר אקום יא ארעא ומצרים כר חמנה ותבין על דורו בשרא יבר הווי אכלון לחמא ושמןון ארי אפקתון ותבין למרברא רסין לקסלא ית קל קרלז רבין כנפלא : ואמר לו למשה רבא אלא מקור לבון לחמא כר שמעון ויפקון עסקא וילקטון פתגין יום במוטה פויל דאנשון תיבון פאורתי אס לא : וידו קימא שתיתאח ויחקון ית דיתרון ודו על חד תבין על דלקטון חום יוסאמר משה ואהרן לכל בני ישראל רמשה ותדעון ארי יאפיק יתון מארעא ומצרים וצפרא ותווי ית וקרא רבין כר שמעון ית חור עמקון על יתונא מר אר ארעסקתון עלנא : ואמר משה רבין לו לבון כרמשה בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבג ברשמעון קרם ית חור עמקון די איתון מרעמון עלוהו נחנא מר לא עלנא חור עמקון ואלון על סמרא דני : ואמר משה לאהרן אמר לך קום ארי שמעא קרם ית חור עמקון : והוה כרמל אהרן עבד קל כנשתחא רבני ישראל ואתפניאו למרברא וקרא רבין אהרן עלנא : וסלל ית עבד משה למימר

1 Profecti sunt de Elim ; & venit omnis coetus filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et inter Sinai : quinta decima die mensis secundum postquam egressi sunt de terra Ægypti. Murmuravitque omnis congregatio filiorum Israel, contra Moysen et contra Aaron, in folitudine. Et dixerunt eis filii Israel ; Utinam mortui essemus coram Domino in terra Ægypti ; quidam scdbam sup ollas carnis, et quidam cœdebam panem, et saturabamur : quare eduxistis nos in desertum istud ; occideris omnem populum hunc fame ? Dixit ; Dñs ad Moysen ; Ecce ego descendere faciã vobis panem de celo : & egredietur populus et colliget per singulos dies ; tentet eum, utrum ambulat in lege meã, annon. Et erit in die sexto ; et praprabat quæ auterit ; et erit duplum, ad illud quod collegerint per singulos dies. Dixitque Moyses et Aaron ad omnes filios Israel : Vespere scitis, quod Dominus eduxerit vos de terra Ægypti. Et manebit vobis gloria Domini ; eod quod audita sunt murmura vestra contra Dominum : nos enim quid sumus ? quia murmurastis contra nos ? Dixitque Moyses, Cùm dederit vobis Dominus vespere carnem ad comedendum, et manebit panem in saturitate ; cùm audita sunt corã Dño murmura vestra, quæ vos murmurastis cœtra eum : nos enim quid sumus ? non sum corã nos murmura vestra, sed corã verbum Dñi. Dixitque Moyses ad Aaron, Dic universæ cõgregationi filiorum Israel, accedite corã Dño : quia auditus est corã Domino murmur vestrũ. Et facti est, cùm loqueretur Aaron cum omni congregatione filiorum Israel, et respexerit ad solitudinem : et ecce gloria Dñi revelata erat in nube. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens.

1 * ארעא ומצרים ואתו קרן כנשתחא רבני ישראל למרברא רסין דבין אלוס וכוין סנינ בחמשה עסקא יוסא לירחא תננה למפקחון מארעא ומצרים ואותי עסקא כנשתחא רבני ישראל על משה ועל אהרן בשר ברא : ואמרו להון בני ישראל לו דמתר אקום יא ארעא ומצרים כר חמנה ותבין על דורו בשרא יבר הווי אכלון לחמא ושמןון ארי אפקתון ותבין למרברא רסין לקסלא ית קל קרלז רבין כנפלא : ואמר לו למשה רבא אלא מקור לבון לחמא כר שמעון ויפקון עסקא וילקטון פתגין יום במוטה פויל דאנשון תיבון פאורתי אס לא : וידו קימא שתיתאח ויחקון ית דיתרון ודו על חד תבין על דלקטון חום יוסאמר משה ואהרן לכל בני ישראל רמשה ותדעון ארי יאפיק יתון מארעא ומצרים וצפרא ותווי ית חור עמקון על יתונא מר אר ארעסקתון עלנא : ואמר משה רבין לו לבון כרמשה בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבג ברשמעון קרם ית חור עמקון די איתון מרעמון עלוהו נחנא מר לא עלנא חור עמקון ואלון על סמרא דני : ואמר משה לאהרן אמר לך קום ארי שמעא קרם ית חור עמקון : והוה כרמל אהרן עבד קל כנשתחא רבני ישראל ואתפניאו למרברא וקרא רבין אהרן עלנא : וסלל ית עבד משה למימר

VER. SAM. 1 * ארעא ומצרים ואתו קרן כנשתחא רבני ישראל למרברא רסין דבין אלוס וכוין סנינ בחמשה עסקא יוסא לירחא תננה למפקחון מארעא ומצרים ואותי עסקא כנשתחא רבני ישראל על משה ועל אהרן בשר ברא : ואמרו להון בני ישראל לו דמתר אקום יא ארעא ומצרים כר חמנה ותבין על דורו בשרא יבר הווי אכלון לחמא ושמןון ארי אפקתון ותבין למרברא רסין לקסלא ית קל קרלז רבין כנפלא : ואמר לו למשה רבא אלא מקור לבון לחמא כר שמעון ויפקון עסקא וילקטון פתגין יום במוטה פויל דאנשון תיבון פאורתי אס לא : וידו קימא שתיתאח ויחקון ית דיתרון ודו על חד תבין על דלקטון חום יוסאמר משה ואהרן לכל בני ישראל רמשה ותדעון ארי יאפיק יתון מארעא ומצרים וצפרא ותווי ית חור עמקון על יתונא מר אר ארעסקתון עלנא : ואמר משה רבין לו לבון כרמשה בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבג ברשמעון קרם ית חור עמקון די איתון מרעמון עלוהו נחנא מר לא עלנא חור עמקון ואלון על סמרא דני : ואמר משה לאהרן אמר לך קום ארי שמעא קרם ית חור עמקון : והוה כרמל אהרן עבד קל כנשתחא רבני ישראל ואתפניאו למרברא וקרא רבין אהרן עלנא : וסלל ית עבד משה למימר

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA A.

* الْقَصَلُ السَّادِسُ عَشَرَ * 1 * ثُمَّ رَجَلُوا مِنْ اَيْلِيمَ وَجَاءَتْ جَمَاعَةٌ مِنْ اِسْرَائِيلَ اِلَى بَرِيَّةِ سِينَ اَلَّتِي بَيْنَ اَيْلِيمَ وَبَيْنَ سَيْنَايَ فِي الْيَوْمِ الْاَحَدِ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ الثَّلَاثِي كَرَّوْحِهِمْ مِنْ بَلَدِ مِصْرَ * فَبَدَّ جَمَاعَةٌ مِنْ اِسْرَائِيلَ يَكُلُ مَوْسَى وَهَارُونَ فِي تِلْكَ الْبَرِيَّةِ * وَقَالُوا لِهٰمَّا لَيْتِنَا بِأَمْرِ اَللّٰهِ فِي بَلَدِ مِصْرَ فِي جَلْمِسَانَا اِلَى قَدُورِ الْخَمْرِ وَكُلْمَا مِنَ الطَّعَامِ سَعْمَا * فَلَمَّ اُحْضَمَا اِلَى هٰذِهِ الْبَرِيَّةِ لِنَعْلَمَ جَمِيعَ هٰذَا الْاَكْوَابِ الْاَكْوَابِ * وَقَالَ اَللّٰهُ لِمُوسَى هَا اَنَا مَدْبِرٌ لَكُمْ طَعَامًا مِنَ السَّمَاءِ فَلْيَكْرِجِ الْعَوْمَ لِيَلْعَطُوهُ حَسَبَ يَوْمِ يَوْمٍ * لِقَبْلِ اَنْ اَمْكُمُ هَمَّ هَلْ يَسْتَرْوَنَ فِي سَرَاعِي اَمْ لَا * فَاِذَا كَانَ فِي الْيَوْمِ السَّادِسِ فَلْيَصْلِكُوا مَا يَأْتُونَ بِهِ * فَاِنَّهُ يَكُونُ صَعْفًا يَكُلُ مَا يَلْعَطُوهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ * فَعَالَ مُوسَى وَهَارُونَ * 2 * وَكُنْ عَلَيْنَا * وَكُنْ مِنْ اَدْنَاكَ مَرْوَنَ عَلَيْنَا * ثُمَّ قَالَ مُوسَى * ذَاكَ اَنْ يَعْطِيَكُمْ اَللّٰهُ بِالْعَسِي كَمَا نَأَى كَلْوَةً * وَطَعَامًا مَا بِالْعَدَاةِ نَسْبَعُونَ مِنْهُ * اِذْ سَمِعَ مَرْوَمُكَ الَّذِي اَسْمَهُ مَمْوَرُونَ عَلَيْنَا * وَسَيَكُنْ * لَيْسَ عَلَيْنَا مَرْوَمُكَ بَلْ يَكُلُ اَللّٰهُ * ثُمَّ قَالَ اَللّٰهُ لِمُوسَى وَهَارُونَ * فَوَلَا جَمَاعَةٌ مِنْ اِسْرَائِيلَ تَعْدَمُوا بَيْنَ يَدَيَّ اَللّٰهُ فَاِنَّهُ فَدَّ سَمِعَ مَرْوَمُكَ * فَكَلَّمَا كَلَّمَ هَارُونَ بِذَلِكَ جَمَاعَةٌ مِنْ اِسْرَائِيلَ اَلتَّعْدُو فِي الْبَرِيَّةِ * فَاِذَا يَسْبُرُ اَللّٰهُ فِي الْجَمَامِ * وَكَلَّمَ اَللّٰهُ مُوسَى فَايَكُ *

1 * Et profecti sunt de Elim, et venit omnis coetus filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et inter Sinai, die quintadecima ex mense secundum ad exitum carnis de regione Ægypti. Et murmuravit congregatio filiorum Israel adversus Moysen et Aaron in ea solitudine. Et dixerunt audubus, Utinam mortui essemus iussu Dci in regione Ægypti, dum scdbamus ad illas carnis, et comedebamus cium ad saturitatem nostram. Quare eduxistis nos ad hanc solitudinem quæ occideret universum hunc carum fam? Et dixit Deus Moysi, Ecce ego demissurũ sum vobis escam de celo: Exeat populus et colligat eam singulis diebus, ad hoc ut tentent eos utrum ambulent in legibus meis, an non. Cùm vero fuerit dies sexta, praparent quod offerent: nam erit duplum escam quod colligent singulis diebus. Dixit autem egred Moysi et Aaron, Vespere scitis Deum eduxisse vos e regione Ægypti. Et manebit vobis gloria Domini, cùm audierit murmuratorem vestrum contra se: et nos quoniam sumus, ut murmuratis contra nos? Tunc dixit Moysi, Atque hoc quidem, quia dabit vobis Deus vespere carnem ad comedendum, et erit duplum quæ saturerimini: eod quod audierit murmuratorem vestrum quam vos murmuratis contra eum. Equivalem sumus nos? Non est adversus nos murmuratio vestra, sed adversus Deum. Pratered dixit Deus ad Moysen et Aaron, Dicite amo urbe filiorum Israel; Accedite coram Deo, quoniam jam audierit murmuratorem vestrum. Et quando locubatur Haon hec ad congregationem filiorum Israel, convenerunt se in deserto: et locutus est Deus ad Moysen, dicens;

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

Targum ONKELOS.

25 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 25 Dixitq; Moyfes, Comedite illud hodie, quia fabanati est hodie corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex dieb; colligetur illud: & in die feptimo fabricati est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moysem: usq; quod non vultis colere mandata mea, et leges meas? Videte qđ Dñs dederit vobis sabbatū: propter eadē dō vobis in die sexto, panē durorū dierū: fedete unufquiq; in loco suo: null' egredietur de loco suo in die feptimo. Qui evitq; popul' in die feptimo. Appellavitq; domus Israel nomen eſt, Manna: & erat quali femer coriandri, albu; quifufq; jej'. Dixitq; Moyses, hic est fermo, quem precepit Dñs; Plenū gomor ex eo ſervate, in generationes veſtras: ut videant panē, quē comedere feci vos in deferto, quādo eduxi vos de terra Ægypti. Dixitq; Moyses ad Aaron, Tolle lagunculam unā; et mitte ibi manna plenū gomor: & reponē illā corā Dño; ut ſervetur in generationes veſtras. Sicut precepit Dñs Moysiſ: ita reponit illud Aarō corā teſtamento, in custodia. Filii autem Israel comederunt manna quadraginta annis; donec venerunt in terram habitabilem: manna comederunt, donec venirent ad confinia terræ Chanaan. Gomor autē, erat decima pars trium fatorum.

CAP. XVII. 1 Et profeta est omnis congregatio filiorū Israel a deferto Sin, per manfones suas juxta verbū Dñi: et caſtrametati ſunt in Raphidim; & non erant aque, ut popul' biberet. Et objurat' eſt popul' contra Moyſen atq; dixerūt, contra nobis aqua, ut bibam? Dixitq; eis Moyses, Quid jurgamini contra me? Quid tentatis coram Domino?

25 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 25 Dixitq; Moyfes, Comedite illud hodie, quia fabanati est hodie corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex dieb; colligetur illud: & in die feptimo fabricati est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moysem: usq; quod non vultis colere mandata mea, et leges meas? Videte qđ Dñs dederit vobis sabbatū: propter eadē dō vobis in die sexto, panē durorū dierū: fedete unufquiq; in loco suo: null' egredietur de loco suo in die feptimo. Qui evitq; popul' in die feptimo. Appellavitq; domus Israel nomen eſt, Manna: & erat quali femer coriandri, albu; quifufq; jej'. Dixitq; Moyses, hic est fermo, quem precepit Dñs; Plenū gomor ex eo ſervate, in generationes veſtras: ut videant panē, quē comedere feci vos in deferto, quādo eduxi vos de terra Ægypti. Dixitq; Moyses ad Aaron, Tolle lagunculam unā; et mitte ibi manna plenū gomor: & reponē illā corā Dño; ut ſervetur in generationes veſtras. Sicut precepit Dñs Moysiſ: ita reponit illud Aarō corā teſtamento, in custodia. Filii autem Israel comederunt manna quadraginta annis; donec venerunt in terram habitabilem: manna comederunt, donec venirent ad confinia terræ Chanaan. Gomor autē, erat decima pars trium fatorum.

VERSIO SAMARITANA. 1 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 1 Dixitq; Moyfes, Comedite illud hodie, quia fabanati est hodie corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex dieb; colligetur illud: & in die feptimo fabricati est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moysem: usq; quod non vultis colere mandata mea, et leges meas? Videte qđ Dñs dederit vobis sabbatū: propter eadē dō vobis in die sexto, panē durorū dierū: fedete unufquiq; in loco suo: null' egredietur de loco suo in die feptimo. Qui evitq; popul' in die feptimo. Appellavitq; domus Israel nomen eſt, Manna: & erat quali femer coriandri, albu; quifufq; jej'. Dixitq; Moyses, hic est fermo, quem precepit Dñs; Plenū gomor ex eo ſervate, in generationes veſtras: ut videant panē, quē comedere feci vos in deferto, quādo eduxi vos de terra Ægypti. Dixitq; Moyses ad Aaron, Tolle lagunculam unā; et mitte ibi manna plenū gomor: & reponē illā corā Dño; ut ſervetur in generationes veſtras. Sicut precepit Dñs Moysiſ: ita reponit illud Aarō corā teſtamento, in custodia. Filii autem Israel comederunt manna quadraginta annis; donec venerunt in terram habitabilem: manna comederunt, donec venirent ad confinia terræ Chanaan. Gomor autē, erat decima pars trium fatorum.

25 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 25 Dixitq; Moyfes, Comedite illud hodie, quia fabanati est hodie corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex dieb; colligetur illud: & in die feptimo fabricati est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moysem: usq; quod non vultis colere mandata mea, et leges meas? Videte qđ Dñs dederit vobis sabbatū: propter eadē dō vobis in die sexto, panē durorū dierū: fedete in loco suo, nec egredietur aliquis de loco suo die Sabbati. Et requievit populus 30 die feptimo. Pucavit autem 31 domus Israel nomen eius, Manna: ipsum autē albu erat tanquam femer Coriandri, et tanquam femer tanquam lagani cum melle. Dixit preterea 32 Moyses, Hic est verbum quod precepit Dominus; Implete Gomor ex ipso ad custodiam in generationibus veſtris, ut videatis panē quem exhibuit vobis comedendum in deferto, cum eduxit eos de terra Ægypti. Dixit quoque Moyses 33 ad Aaron, Accipe in non unam, & pone in plenam Gomor manna, et colloca illam ante Dominum ad custodiam in generationibus veſtris. Sicut 34 precepit Dominus Moysi. Reposuit cum ante te, Timotheus 35 ad custodiam. Filii autem 35 Israel comederunt manna quadraginta annis: in terra habitationis, manna comederunt; donec 36 venirent ad extremam terram Chanaan. Gomor autē 36 est decima pars (c) Ephra.

CAP. XVII.

Et profecta sunt omnis congregatio filiorum Israel de deferto Sin juxta iterum secundum mandatum Domini, et castrametati sunt in Raphidim: nulle autem erat aqua ad potandum populum. Idem in-genuus est populus cum Moyses diceret, Di nobis aqua non bibamus? Respondit eis Moyses, Quare queritis in me necun? & quare tentatis Dominum? VER. SAM. (c) sati.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

25 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 25 Dixit autem Moyses, Comedite illud hodie, 25 quoniam hodie fabanati est corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex diebus colligetur illud, et in die feptimo fabricatus est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moyſen, usque quod non vultis colere mandata mea et leges meas? Videte quod Dñs constituit vobis legem sabbati, et ideo ipse daturus est vobis in die sexta cibum duorum dierum. Sedet igitur quilibet homo in loco suo, ne exeat quod de loco suo in die feptimo. Sabbati quoque erit populus in die feptimo. Et nominavit filii Israel nomen eius, Manna, et est veluti 30 femer coriandri albi, et tanquam lagani cum melle. Dixit quoque Moyses, Hic est verbum quod Dñs precepit; Plenū gomor ex eo servate ad custodiam in generationes veſtras, ut videant cibum cibari eos in deferto, quando eduxi eos de regione Ægypti. Dixit Moyses ad Aaron, Sume cadum, et pone in eo plenam Marzoban 33 Manna, et pone illud ante Dñm, conservandum in generationibus veſtris. Itaque sicut precepit Dñs Moysi, posuit illud Aaron 34 ante testamentum, conservandum. Et filii Israel comederunt manna quadraginta annis, quousque ingressi sunt in regionem habitabilem, comederunt manna usque ad bēndū. Dixit eis Moyses, Quare contenditis in mecum? Et quare tentatis quid sit apud Dñm.

CAP. XVII.

Deinde profecta est turba filiorū Israel a deferto Sin per ius diversoria secundum preceptum Domini, et castrametati in Raphidim, et non fuit ibi aqua ut biberet populum. Quare contendit populus cum Moyses dicens, Dne nobis aqua quod bibendū. Dixit eis Moyses, Quare contenditis in mecum? Et quare tentatis quid sit apud Dñm.

1 וְאָמַר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וְיִמָּא אֲדָר 1 Dixitq; Moyfes, Comedite illud hodie, quia fabanati est hodie corā Dño: hodie non invenietis illud in agro. Sex dieb; colligetur illud: & in die feptimo fabricati est, non erit in eo. Et factus est in die feptimo, egressi sunt de populo ut colligerent: & non invenit. Dixitq; Dñs ad Moysem: usq; quod non vultis colere mandata mea, et leges meas? Videte qđ Dñs dederit vobis sabbatū: propter eadē dō vobis in die sexto, panē durorū dierū: fedete unufquiq; in loco suo: null' egredietur de loco suo in die feptimo. Qui evitq; popul' in die feptimo. Appellavitq; domus Israel nomen eſt, Manna: & erat quali femer coriandri, albu; quifufq; jej'. Dixitq; Moyses, hic est fermo, quem precepit Dñs; Plenū gomor ex eo ſervate, in generationes veſtras: ut videant panē, quē comedere feci vos in deferto, quādo eduxi vos de terra Ægypti. Dixitq; Moyses ad Aaron, Tolle lagunculam unā; et mitte ibi manna plenū gomor: & reponē illā corā Dño; ut ſervetur in generationes veſtras. Sicut precepit Dñs Moysiſ: ita reponit illud Aarō corā teſtamento, in custodia. Filii autem Israel comederunt manna quadraginta annis; donec venerunt in terram habitabilem: manna comederunt, donec venirent ad confinia terræ Chanaan. Gomor autē, erat decima pars trium fatorum.

ספר שמות: יז

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

1 dixit & Mofes cōtra populū* murmuravit Et. aquas ad populū* ibi fecit Et
 2 ויצא משה ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 3 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 4 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 5 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 6 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 7 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 8 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 9 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 10 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 11 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 12 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 13 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 14 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'
 15 ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה' ויאמר אל ה'

3 Sitivit ergo ibi populū* prae-
 aque penuria, & murmuravit
 contra Moysen, dicens; Cur
 fecisti nos exire de Aegypto, ut
 occideris nos, & liberos no-
 4 stros, ac jumenta isti? Clama-
 vit autem Moyses ad Dñm, di-
 cens; Quid faciam populo huic:
 adhuc paululum, & lapida-
 5 bit me. Et ait Dñs ad Moysē,
 Antecede populū, et fume tecum
 de senioribus Israel: & virgā
 6 tolle in manu tua, & vade. En
 ego stabo ibi coram te, supra
 petram Horeb: percutietque
 petram, & exibit ex ea aqua,
 ut bibat populus. Fecit Moyses
 7 ita coram seniorib' Israel. Et
 evocavit nomen loci illius,
 Tentatio, propter jurgium filiorum
 8 Israel, & quia tentaverunt
 Dominum, dicientes, Elle-
 9 domini in nobis, an non?
 8 Venit autem Amalec, & pug-
 nabat contra Israel in Raphi-
 9 dim. Dixitque Moyses ad Josue,
 Elige viros; & egressi, pugna
 10 contra Amalec: cras ego stabo
 in vertice collis, habens virgam
 11 Dei in manu mea. Fecit Josue,
 ut locutus erat Moyses, et pug-
 12 nabat contra Amalec: Moyses autē,
 Aaron, & Hur ascendērūt super verticem col-
 13 lis. Cūmq; levaret Moyses manū,
 14 vincebat Israel: sin autē paulu-
 15 lum remisisset, superabat Amalec.
 Man' autē Moysi erant graves. Sumētes igitur lapide, posuerunt subter eum, in quo
 16 sedit: Aaron autem & Hur sustentabant manus ejus extra-
 17 que parte. Et factum est, ut
 manus illius non lassarentur
 18 usque ad occasum solis. Fuga-
 19 vitque Josue Amalec, & popu-
 20 lum ejus in ore gladii. Dixit
 21 autem Domin' ad Moysen, Scribe
 hoc ob monumentum in libro,
 22 & trade auribus Josue: delebo enim memoriam
 23 Amalec sub caelo. Edificavitque
 Moyses altare: & vocavit nomen
 24 ejus, Dominus exaltatio mea, dicens,

3 'Εδίστασε ἔνθα ἰβὶ τοῦ λαοῦ ὕδωρ καὶ (γ) ὁ
 γόγγυρον ἐν ἐκείνῳ ὅτι Μωϋσῆς, λέ-
 γωντος, Ἰναπὶ ἤστω: ἀνεβήσασα ἡμᾶς
 ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτείνου ἡμᾶς καὶ τὰ
 4 ζῆνια ἡμῶν ὡς ζῆνια τῶν θύων; Ἐβόη-
 σεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς κύριον, λέγων, Τί
 ποιῶν τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μακρὸν, καὶ
 5 καταλάσσω ἐπιπέσει μὲ. Καὶ εἶπεν κύριος
 πρὸς Μωϋσῆν, Πετοῦσθε τὸν (δ) λαὸν τού-
 του ἄδεις ἢ σταντὴ ἀπὸ τῶν πετοῦ-
 6 τῶν τοῦ λαοῦ; καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ἣ ἐπέ-
 πετάξατε τὴν πετράν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου
 7 αὐτὴν ὕδωρ, καὶ πέτρα ἐκ τοῦ (ε) πετοῦ-
 σεν ὁ Μωϋσῆς ἔπος ἐναντιὸν τῶν υἱῶν Ἰσ-
 8 ραὴλ. Καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
 ἐκεῖνον, Πειρασμός, καὶ Ἰσραήλ, διὰ
 τὴν λοιπήν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ
 τὸ πεποιθεῖν κύριον, λέγοντας, Εἰ ἔτι κύ-
 9 ριος ἐν ἡμῶν, ἢ οὐ; Ἦλθε δὲ Ἀμυλὸς (α) καὶ
 ἐπολέμα Ἰσραὴλ ἐν Ραφιδὴν. Εἶπεν ὁ
 10 Μωϋσῆς (β) τῷ Ἰησοῦ, Ἐπιλέξου σταντὴ (γ)
 ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα ἐξέλθω περὶ τῆς πέ-
 11 τρᾶς τῆς βουῆς, καὶ ἰδὲ ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς
 κορυφῆς τῆ. Βούη, ἡ ἡ ῥάβδος τοῦ κυρίου ἐν
 12 τῇ χειρὶ μου. Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ
 13 τὸν λόγον τοῦ Μωϋσῆος, (δ) καὶ ἐξέβητο σταν-
 τὴ τῆς βουῆς τῶν Ἀμυλῶν, καὶ Μωϋσῆς καὶ
 14 Ἀαρὼν ὁ κύριος ἀνέστησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν
 15 τοῦ βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 16 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 17 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 18 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 19 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 20 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 21 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 22 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 23 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 24 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 25 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 26 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 27 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 28 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 29 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 30 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 31 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 32 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 33 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 34 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 35 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 36 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 37 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 38 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 39 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 40 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 41 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 42 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 43 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 44 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 45 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 46 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 47 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 48 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 49 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 50 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 51 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 52 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 53 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 54 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 55 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 56 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 57 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 58 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 59 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 60 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 61 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 62 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 63 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 64 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 65 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 66 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 67 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 68 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 69 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 70 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 71 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 72 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 73 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 74 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 75 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 76 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 77 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 78 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 79 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 80 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 81 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 82 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 83 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 84 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 85 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 86 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 87 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 88 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 89 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 90 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 91 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 92 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 93 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 94 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 95 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 96 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 97 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 98 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 99 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 100 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 101 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 102 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 103 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 104 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 105 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 106 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 107 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 108 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 109 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 110 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 111 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 112 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 113 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 114 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 115 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 116 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 117 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 118 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 119 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 120 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 121 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 122 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 123 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 124 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 125 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 126 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 127 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 128 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 129 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 130 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 131 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 132 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 133 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 134 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 135 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 136 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 137 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 138 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 139 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 140 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 141 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 142 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 143 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 144 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 145 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 146 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 147 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 148 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 149 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 150 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 151 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 152 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 153 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 154 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 155 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 156 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 157 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 158 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 159 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 160 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 161 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 162 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 163 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 164 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 165 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 166 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 167 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 168 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 169 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 170 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 171 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 172 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 173 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 174 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 175 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 176 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 177 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 178 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 179 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 180 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 181 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 182 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 183 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 184 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 185 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 186 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 187 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 188 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 189 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 190 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 191 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 192 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 193 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 194 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 195 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 196 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 197 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 198 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 199 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 200 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 201 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 202 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 203 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 204 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 205 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 206 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 207 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 208 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 209 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 210 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 211 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 212 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 213 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 214 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 215 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 216 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 217 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 218 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 219 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 220 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 221 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 222 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 223 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 224 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 225 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 226 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 227 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 228 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 229 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 230 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 231 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 232 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 233 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 234 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 235 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 236 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 237 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 238 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 239 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 240 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 241 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 242 ἐξέλθω περὶ τῆς πέτρᾶς τῆς βουῆς, καὶ
 243 ἐγὼ εἴμαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς βουῆς. Καὶ
 244 ἐποίησεν Ἰησοῦς κατὰ τὸν λόγον τοῦ
 245 Μωϋσῆος, καὶ ἐβήθη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
 246 βουνου. Καὶ ἔγινετο ἵσταν ἐπὶ τῆς Μωϋ-
 247 σῆος τὰς χεῖρας, κατὰ τὸν ὅτι ἐπι-
 248 ἔβητο τὸν λαόν. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ
 249 Μωϋσῆ, Ἐπιλέξου σταντὴ ἀνδρας ἀναστάς, ἵνα
 250 ἐξέλθω περὶ τ

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

Targum ONKELOS.

וְיָצְאוּ מִן הַמִּדְבָּר וְיָבִיאוּ אֶת הָעָם לְאֶרֶץ מִצְרַיִם...
3 Sicutiq; ibi popul' propter aquarū penuriam; & murmuravit popul' contra Moysen...

וְיָצְאוּ מִן הַמִּדְבָּר וְיָבִיאוּ אֶת הָעָם לְאֶרֶץ מִצְרַיִם...
3 Sicutiq; ibi popul' propter aquarū penuriam; & murmuravit popul' contra Moysen...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

וְיָצְאוּ מִן הַמִּדְבָּר וְיָבִיאוּ אֶת הָעָם לְאֶרֶץ מִצְרַיִם...
3 וְיָצְאוּ מִן הַמִּדְבָּר וְיָבִיאוּ אֶת הָעָם לְאֶרֶץ מִצְרַיִם...

TEXT. ET VER. SAM.

Et sicque ibi populus ad aquas, murmuravit, adveniens...
3 Et sicque ibi populus ad aquas, murmuravit, adveniens...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وَمَا عَطِيسَ تَمَّ الْعَوْمُ إِلَى الْمَاءِ حَمْرٍ وَرَأَيْكَ مُوسَى وَقَالُوا لَهُ لِمَ أَصْعَدْنَا مِنْ مِصْرَ لِنَعْبُدَ إِيسَاءَ...
3 وَمَا عَطِيسَ تَمَّ الْعَوْمُ إِلَى الْمَاءِ حَمْرٍ وَرَأَيْكَ مُوسَى وَقَالُوا لَهُ لِمَ أَصْعَدْنَا مِنْ مِصْرَ لِنَعْبُدَ إِيسَاءَ...

Et cum scivissent ibi populus aquas, murmuravit adveniens...
3 Et cum scivissent ibi populus aquas, murmuravit adveniens...

ספר שמות : יח

Domini bellum Domini thronā super manus quia dixit Et
וַיִּמְרֹץ בְּיָדוֹ עַל־בָּמֹת יְהוָה מִלְחָמָה לְיִשְׂרָאֵל
16 generationem generatione à Hamalec in
בְּעַמְלֵק מִדָּר :
C A P. XVIII. יח

1 quæ omnia Moſes fecer Midian facerdos Ithro audivit Et
וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ בְּכֹחַ חֲתָנוּ מִשֶּׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר
1 Dominus eduxit quod, ei populo Israel & Moſes Deus fecit
עֲשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ בְּיַד־הוֹצִיא וְיִתְרוֹ
2 Sipporah Moſes fecer Ithro tulit Et Ægypto ex Ifrael
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָנוּ מִשֶּׁה אֶת־עֲרֻבָה
2 cænis ejus filios duos Et cænis dimiſſionem poſt Moſes uxorem
אֲשֶׁר־תָּמַר בְּנֵיהָ וְיָבֵא יִתְרוֹ חֲתָנוּ מִשֶּׁה אֶת־עֲרֻבָה
3 aliena terra in ſui Peregrinus, dixit quia, Oherfom unius nomen
עַם הָאָדָמִי וְיָבֵא יִתְרוֹ חֲתָנוּ מִשֶּׁה אֶת־עֲרֻבָה
3 nomen ibi cæſtramentis iſſe quo defectum in Moſes ad ei, uxor et
וַאֲשֶׁר־אֵל מִשֶּׁה אֵל מִשְׁפַּרְבָּי אֲשֶׁר־הוּא הָיָה שֵׁם הָרֹדֶף
4 ste ad veniens Ithro tuus fecer Ego : Moſes ad dixit Et . Dei
הָאֱלֹהִים : וַיִּמְרֹץ אֵל מִשֶּׁה אֵת חֲתָנוּהוּ יִתְרוֹ בְּיַד אֱלֹהִים
6 occurſum in Moſes eſt egreſſus Et . eum cum filii duos uxore et
וַאֲשֶׁר־הוּא וְשֵׁם בְּנֵיהָ עֲרֻבָה : וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת־פְּנֵי הָרֹדֶף
7 ſuo ſuo in orationem eum et oculat' & ſe incurvavit & ſui foreri
חֲתָנוּהוּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּשְׂאָרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
8 ſuo fecero Moſes narravit Et . tabernaculum ad venerit & juncem ad
לְשִׁלּוֹם וַיִּבְנֶהוּ הָאֱרֻרָה : וַיִּסְפַּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוּהוּ אֵת
9 cæſtrorum propter Ægyptiis & Parthoni Dominus fecit quæ omnia
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרֹעַ וּלְמִצְרַיִם עַל־הָאָדָמִי
10 eos eripuit & via in eos repperit qui laborem amittent
יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּרֹעַ אֲשֶׁר־מִצְרַיִם בְּרֹדֶף וַיַּעֲלֶם
11 fecit quod bonum omne ſuper Ithro eſt latatus Et . Dominus
יְהוָה : וַיִּחַר יִתְרוֹ עַל־כָּל־הַפְּטוּרָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
12 Ægyptiorum manu et cum eripuit quem , Ifraeli Dominus
יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־דִּירְלוּ מִן־מִצְרַיִם :
13 manu et vos eruit qui Dominus Benedicidus : Ithro Dixitque
וַיִּמְרֹץ יִתְרוֹ בְּרֹדֶף יְהוָה אֲשֶׁר־הֵצִיל אֶת־בְּנֵי אֲחִיכֶם מִן־
14 manu ſuo de populorum eruit qui Parthon manu et Ægyptiorū
מִצְרַיִם וּמִן־פִּרְעֹה אֲשֶׁר־הֵצִיל אֶת־הָעָם מִמַּחְתָּת רַב
15 omnibus pre Dominus magnus quod cognovi Nunc Ægyptiorum
מִצְרַיִם : עַתָּה יִשְׁתַּחֲוֶה בְּיַד־יְהוָה מִן־כָּל־
16 Ithro accepit Et . eos contra ſuſ . idem que re in quia , diis
הָאֱלֹהִים בְּיַד־בָּרֶךְ אֲשֶׁר־וָרוּ עֲלֵיהֶם : וַיִּקַּח יִתְרוֹ
17 Aharon venit Et . Deo ſacrificia & holocausta Moſes fecer
חֲתָנוּ מִשֶּׁה עֲרֻבָה וַיִּבְחִים לְאֱלֹהִים וַיִּבְנֶה אֲרֹנָה
18 coram Moſes fecero eum panē manducandā ad Ifrael ſeniores omnes &
וַיִּבְנֶה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל לְאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֲתָנוּ מִשֶּׁה לְפָנָי
19 . Deo
הָאֱלֹהִים :

C A P. XVIII.

1 Cumque audisset Jethro, sacerdos Madian, cognatus Moysi, omnia que fecerat Deus Moysi, & Israeli populo suo; & quod eduxisset Dominus Israel de Ægypto: Tulit Sephoram uxorem Moysi quam tenuerat; Et duos filios ejus: quorum unus vocabatur Germanus, dicente patre, Advena fui in terra aliena: Alter verò Eliezer, Deus enim, ait, patris mei adjutor meus, & eruit me de gladio Pharaonis. Venit ergo Jethro cognatus Moysi, & filii ejus, & uxor ejus, ad Moysen in desertum, ubi erat castrametatus juxta montem Dei. Et mandavit Moysi, dicens; Ego Jethro cogitatus tuus venio ad te, & uxora tua, & duo filii tui cum ea. Qui egreſſus in occurſum cognati sui, adortavit, & osculatus est eum; salutareruntque se mutuo verbis pacificis. Cùmque intrasset tabernaculum, Narravit Moyses cognato suo cuncta que fecerat Dominus Pharaoni, & Ægyptiis propter Israel, universonumque laborem, qui accidisset eis in itinere, & quod liberaverat eos Dominus. Latratūque est Jethro super omnibus bonis que fecerat Dominus Israeli, et quod eruiſſet eum de manu Ægyptiorum. Et ait, Benedicidus Dominus, qui liberavit vos de manu Pharaonis, qui eruit populum suum de manu Ægypti. Nunc cognovi, quia magnus Dominus super omnes deos: et quod superbe egerint contra illos. Oblituit ergo Jethro cognatus Moysi holocausta & holias Deo: venetūntque Aaton & omnes seniores Israel, ut comederent panem cum eo coram Deo.

16 Ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα (τ) πολέμοι κλειῶται Ἀμαλὴ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.
MS.A. (τ) πολέμοι

Quoniam in manu occulta pugnat Dominus contra Amalec, & generationibus in generationibus.

C A P. XVIII.

1 Ηκουσθη ἡ Ἰσθδδὲ ἱερδδὸς Μεδιᾶν δὲ γαμβρὸς Μουσῆ πάντῃ ὅσα ἐποίησεν κλειῶται Ἰσραὴλ ἐν χερσὶ λαοῦ. Ἐλάβε τὸν Ἰσθδδὲ τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Ἀιγυπτῶ. Ἐλάβε Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς Μουσῆ Σεφορᾶν τὴν γυναῖκα Μουσῆ ἣν τὴν ἄφρον αὐτῆς, καὶ τὸν δύο υἱὸς (δ) αὐτῆς ὄνομα τῶ (γ) ἐν αὐτῶν Γερμαν, λέγων, Ἰσθδδὲ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν γῆ ἀλλοτρίᾳ. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου (δ) Ἐλιεζερ, λέγων, Ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθὸς ἐστίν, ὃ ἐξέλατό μου ἐκ χειρὸς Φαραὼ. Καὶ (ε) ἐξῆλθεν Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς Μουσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον, ὃ παρεσκεύασεν (ζ) ἐπὶ ὄρος τοῦ θεοῦ. (η) Ἀνυμνήσαντο μὲν Μουσῆ, λέγοντες, Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς (θ) Ἰσθδδὲ παρεγένετο σπὸς τοῦ, καὶ ἡ (ι) γυναῖκα αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ (κ) αὐτοῦ. Ἐξῆλθε ὁ Μουσῆ εἰς συνάντησιν τῶ (κ) γαμβρὸς αὐτοῦ, ὃ προσεγγίνοντο αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν αὐτῶν, ὃ προσεγγίνοντο αὐτῶν, ὃ εἰσέμνησαν αὐτῶν. Ἐξῆλθε ὁ Μουσῆ εἰς τὸν ἄκρω. Καὶ ἀνυμνήσαντο Μουσῆς τῶ γαμβρὸς πάντῃ ὅσα ἐποίησεν κλειῶται τῶ Φαραὼ (λ) ὃ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπέταξε Ἰσραὴλ, ὃ πάντα τὸν κούρῃον τὸν γέννησεν αὐτοῖς ἐν τῇ δόρῃ, ὃ ἐπὶ ἐξῆλθε αὐτοῖς κλειῶται ἐκ χειρὸς Φαραὼ, ὃ ἐκ χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου. Ἐξῆρη ὁ Ἰσθδδὲ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὅσα ἐποίησεν (μ) αὐτοῖς κλειῶται, ὃ ἐπὶ ἐξῆλθε αὐτοῖς ἐκ χειρὸς (ν) Αἰγυπτίου, ὃ πάντα τὸν κούρῃον τὸν γέννησεν αὐτοῖς ἐκ χειρὸς Φαραὼ. Νῦν ἔγνω ὅτι μέγας κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἐπέταξε (ο) τῶ Ἰσραὴλ, ὃ πάντα τὸν κούρῃον τὸν γέννησεν αὐτοῖς ἐκ χειρὸς Φαραὼ. Καὶ ἔλαθεν Ἰσθδδὲ ἐπὶ ἐπιένοντο Μουσῆ ὁλοκαυτωμάτῃ ὃ δὲ γαμβρὸς αὐτοῦ. παρεγένετο (π) ὁ Αἰθῶν ὃ πάντῃ οἱ προσεγγίνοντο Ἰσραὴλ (ρ) ὃν μνησθῆναι ἔργον τοῦ τοῦ γαμβρὸς Μουσῆ, ὃν ἀπῆλθον τὸ θεοῦ.
MS.A. Kap. 18. (α) Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς Μουσῆ ὁ ἱερδδὸς Μεδιᾶν πάντῃ (β) αὐτῶν (γ) ἐν Ἰσραὴλ (δ) εἰς τὸν ὄρος (ε) Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς (ζ) Ἰσθδδὲ παρεγένετο σπὸς τοῦ (η) Ἀνυμνήσαντο μὲν Μουσῆ (θ) Ἰσθδδὲ ὁ γαμβρὸς (ι) Ἰσθδδὲ παρεγένετο σπὸς τοῦ (κ) Ἰσθδδὲ παρεγένετο σπὸς τοῦ (λ) ὃ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπέταξε (μ) Αἰγυπτίου (ν) Ἰσθδδὲ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς (ο) τῶ Ἰσραὴλ (π) ὃν μνησθῆναι ἔργον τοῦ τοῦ γαμβρὸς Μουσῆ (ρ) ὃν ἀπῆλθον τὸ θεοῦ

1 Adicit autem Ithor sacerdos Madian facer Moyſi omnia, quæcumque fecit Dominus Israel et populo suo: Eduxit enim Dominus Israel Ithor facer Moyſi Sephoram uxorem Moyſi post (a) dimiſſionem ejus, Et duo 3 os filios eius. Nomen unius coram Genos, & duo filii tui cum eo. Ex- 4 itit autem Moyſes obviam fecero, & adoravit eum, & osculatus est eum, salutareruntque se mutuo: & inviduavit eos in tabernaculum. Et narravit Moyſes fecero omnia quæcumque fecit Dominus Pharaoni, & omnibus Ægyptiis propter Israel, & omnem laborem, qui acciderat eis in via: et quod eripuit eos Dominus de manu Pharaonis, & de manu Pharaonis. Obſervavit autem Ithor in omnibus bonis, quæ fecerat eis Dominus, quia triquetat eos de manu Pharaonis, & de manu Pharaonis. Et dixit Ithor, Benedicidus Dominus, qui eripuit eos de manu Pharaonis, & de manu Pharaonis. Nunc cognovi, quia magnus Dominus super omnes deos, propter hoc quod (c) inſuſcitavit eos. Et (d) sumpsi Ithor facer Moyſi holocausta & sacrificia Deo: Venit autem Aaton & omnes seniores Israel manducare panem cum Ithor facer Moyſi coram Deo.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

16
* מִצְרַיִם * סַב *
1 * מִצְרַיִם * סַב *
2 * מִצְרַיִם * סַב *
3 * מִצְרַיִם * סַב *
4 * מִצְרַיִם * סַב *
5 * מִצְרַיִם * סַב *
6 * מִצְרַיִם * סַב *
7 * מִצְרַיִם * סַב *
8 * מִצְרַיִם * סַב *
9 * מִצְרַיִם * סַב *
10 * מִצְרַיִם * סַב *
11 * מִצְרַיִם * סַב *
12 * מִצְרַיִם * סַב *

Et dixit, Ecce man' super fedē, bellū Dñi in Amalec à generatione generationum.
* מִצְרַיִם * סַב *
1 * מִצְרַיִם * סַב *
2 * מִצְרַיִם * סַב *
3 * מִצְרַיִם * סַב *
4 * מִצְרַיִם * סַב *
5 * מִצְרַיִם * סַב *
6 * מִצְרַיִם * סַב *
7 * מִצְרַיִם * סַב *
8 * מִצְרַיִם * סַב *
9 * מִצְרַיִם * סַב *
10 * מִצְרַיִם * סַב *
11 * מִצְרַיִם * סַב *
12 * מִצְרַיִם * סַב *

Et dixit, Ecce man' super fedē, bellū Dñi in Amalec à generatione generationum.

C A P. XVIII.

1 Et audivit Jethron sacerdos Median, facer Moſis quicquid fecerat Deus Moſi & Israeli populo ſuo, & quod eduxiſſet Dñs filios Ifrael ex Ægypto. Tulitque Jethron forer Moſis Sephorā filiā ſuā uxore Moſis poſterum reliquerat eā. Et duos filios ei, quorū unius nomē, Gerſon: quoniam dixerat, Advena factus ſum in terra peregrina. Et nomē al- 4 terti, Eliazar: quoniam De' patrū meorū in auxiliū meū, & eripuit me de gladio Pharaonis. Et venit Jethron facer Moſis, & filii 5 ejus, & uxor illi ad Moſen in deſertum ubi morabatur, ad montem Dei. Dictūque ſu- 6 it Moſi, Ecce facer tu' Jethron venit ad te, & uxor tua & duo filii tui cum eo. Egreſſus 7 eſt Igitur Moſes obvius ſocero ſuo, & adoravit eum, & osculatus eſt eum; & impre- 8 cati ſunt quilibet pacem proximo ſuo, in- 9 greſſi; ſunt in tentorium. Et narravit Moſes ſo- 10 cero ſuo quicquid fecit Domin' Pharaoni & Ægyptiis circa negotium filiorum Ifrael, omnemque laborem quem laboraverat in itinere, quodque liberāſſet eos Dñs. Et ga- 9 viſus eſt Jethron de omnib' beneficiis quæ conulerat Dominus in Ifraelem, quodque li- 10 betāſſet eos de manu Ægyptiorum, & de manu Pharaonis: Dixitque Jethron, Benedi- 11 ctus Dñs qui eruit vos de manu Ægyptiorū & de manu Pharaonis, quique eripuit popu- 12 lū ſuū de ſub manu Ægyptiorum. Nunc cognovi magnū eſſe Dominū præ omnibus diis, propter conſilium quod machina- 13 ti fuerant in eos. Oblituitque Jethron ſo- 14 cero Moſis holocausta perfecta & ſacrificia Domino. Et venit Aaton cunctique ſenes filiorum Ifrael, ad comedendum panem cum ſocero Moſis coram Domino.

13 והיה ביום דברתי ויהי יתיב משה
 14 למדו ית עמא וקם עמא עלווד
 15 רמשה מן צפרא עד דמשה : והוא
 16 חמודו רמשה ית כל דהוא עבד
 17 למשא ואמד מיה פתנסא דהון דו
 18 את עבד לעמא מיה דין את ית
 19 בלחוד ית עמא קימין עלוד
 20 מן צפרא עד דמשה : ואמא משה
 21 לחמודו דהון דהון לוח עמא
 22 למשא אלפן מן קדם : פרוהו
 23 לוח דמא אתו לוח דמא אתו לוח
 24 נכרא וכו' חכריה וכו' וכו' וכו' וכו'
 25 ית קימא דין וית אוריתיה : ואמד
 26 חמודו רמשה ליה לא תקופתנסא
 27 דאת עבד מלמא תלא אד ארת
 28 אד עמא דהון דעפא אריתו מן
 29 פתנסא לא חכאל למעבדו
 30 בלחוד : כלן קבל מן עמלכוד
 31 ויהי מיה דין בסעודו דין אד
 32 לעמא וקם ארלן מן קדם
 33 ויהי מיה ארת ית פתנסא
 34 קדם : ויהי ויהי ית קימין
 35 ויהי אוריתיה ויהי ויהי ית
 36 ויהי ויהי מן דהון דהון עובד
 37 ויהי ויהי ויהי מן מכל עמא
 38 ויהי ויהי אד ארת דין ויהי
 39 דקשט דמין לקבל מן קדם ויהי
 40 עליון דמין ארלן דמין מאת
 41 דמין חמשו דמין עשיריה
 42 ויהי ית עמא בכל ערו ויהי כל
 43 פתנסא רב יתו לחוד וכל פתנסא
 44 ועיר יתו ארלן ויהי מן
 45 ויהי ויהי ית פתנסא דהון
 46 תעמיד ויהי דין ויהי ויהי
 47 ויהי כל עמא דהון על ארתיה ויהי
 48 בשלם : וקבל משה למימר חמודו
 49 ועבד כל דין אמד :

Factumq; est sequenti die, & sedit Moyfes ut iudicaret populum : stetitq; populus apud Moyfen, ad mane usq; ad vesperam. Viditq; focer Moyfi omnia que ipse faciebat in populo : & ait; Quid est verbum hoc quod tu facis in populo? Cur tu solus sedes, & omnis populus star apud te, ad mane usq; ad vesperam? Et ait Moyfes focero suo; Venit enim ad me populus, ut quater doctrinam a facie Domini. Cumque esset iudicium, veniunt ad me; & iudico inter virum & proximum suum; & doceo eos precepta Dei, et leges ejus. Dixitque focer Moyfi ei; Non reclam rem tuam, quia fatigabor, quia fatigabitur tu, quam populus hic, qui tecum est; quia gravisti eis res ista; non poteris facere ea tu solus. Nunc accipe a me, & dabo tibi consilium; & erit verbum Domini in adiutorium tui; esto tu populo quarens doctrinam a facie Dei; & tu referes negotia in conspectum Domini. Et admonebis eos, preceptis et legibus; et ostendes eis viam per quam ambulent; et opera que facturi sunt. Tu autem videbis ex omni populo viros virtutes, timentes Deum, viros veraces, qui oderint accipere pecuniam; & constitue super eos, tribunos, & centuriones; qui in quagenariis, & decanis. Ut iudicent populum in omni tempore; & omne negotium quod fuerit magnum, referent ad te; omne autem negotium parvum, ipsi iudicabunt; & alleviabunt a te onus; & supportabunt tecum. Si verbum hoc feceris; & preceperit tibi Dominus, poteris stare; & omnis quoque populus hic ibunt ad locum suum in pace. Acquevitque Moyfes verbo foceri sui; & fecit omnia que dixit.

13 * ויהי ביום דברתי ויהי יתיב משה
 14 * למדו ית עמא וקם עמא עלווד
 15 * רמשה מן צפרא עד דמשה : והוא
 16 * חמודו רמשה ית כל דהוא עבד
 17 * למשא ואמד מיה פתנסא דהון דו
 18 * את עבד לעמא מיה דין את ית
 19 * בלחוד ית עמא קימין עלוד
 20 * מן צפרא עד דמשה : ואמא משה
 21 * לחמודו דהון דהון לוח עמא
 22 * למשא אלפן מן קדם : פרוהו
 23 * לוח דמא אתו לוח דמא אתו לוח
 24 * נכרא וכו' חכריה וכו' וכו' וכו' וכו'
 25 * ית קימא דין וית אוריתיה : ואמד
 26 * חמודו רמשה ליה לא תקופתנסא
 27 * דאת עבד מלמא תלא אד ארת
 28 * אד עמא דהון דעפא אריתו מן
 29 * פתנסא לא חכאל למעבדו
 30 * בלחוד : כלן קבל מן עמלכוד
 31 * ויהי מיה דין בסעודו דין אד
 32 * לעמא וקם ארלן מן קדם
 33 * ויהי מיה ארת ית פתנסא
 34 * קדם : ויהי ויהי ית קימין
 35 * ויהי אוריתיה ויהי ויהי ית
 36 * ויהי ויהי מן דהון דהון עובד
 37 * ויהי ויהי ויהי מן מכל עמא
 38 * ויהי ויהי אד ארת דין ויהי
 39 * דקשט דמין לקבל מן קדם ויהי
 40 * עליון דמין ארלן דמין מאת
 41 * דמין חמשו דמין עשיריה
 42 * ויהי ית עמא בכל ערו ויהי כל
 43 * פתנסא רב יתו לחוד וכל פתנסא
 44 * ועיר יתו ארלן ויהי מן
 45 * ויהי ויהי ית פתנסא דהון
 46 * תעמיד ויהי דין ויהי ויהי
 47 * ויהי כל עמא דהון על ארתיה ויהי
 48 * בשלם : וקבל משה למימר חמודו
 49 * ועבד כל דין אמד :

Die autem crastina sedit 13
 14 Moyfes ut iudicaret populum,
 stetitque populus ante Moyfen
 ad mane usque ad vesperam.
 Videns autem facer Moyfi o-
 15 mnia que faciebat populo di-
 16 xit; Quare est ista quam
 facis, populo; quare sedes
 solus, & omnis populus stat
 coram te ad mane usque ad
 17 vesperam? Et respondit
 18 Moyfes focero suo, Quoniam
 venit ad me populus ut qua-
 19 rat Dominum. Cum acciderit
 20 eis negotium, veniunt ad me,
 & iudico inter virum et so-
 21 cium ejus, notique facio eis
 precepta Dei & leges ejus.
 Dixit autem Socer Moyfi ei,
 22 Non est bonum ista quam
 facis. (c) Deficiente concil-
 23 des, etiam tu, etiam populus
 iste qui tecum est; res est
 24 gravior viribus tuis, non po-
 25 teris enim facere solus. Nunc
 26 accipe a me, & dabo tibi
 27 consilium, & erit verbum
 28 Domini in adiutorium tui.
 29 Esto tu pro populo ante Do-
 30 minum, referasque negotia
 31 ad Deum. Explicabis quoque
 32 que eis precepta, & legem,
 notaque facies eis viam
 qua ambulabunt, & opus
 33 quod facient. Tu autem pra-
 34 vidabis tibi ex omni populo
 35 viros veraces, & omnes habentes
 36 (d) avaritiam; ostendesque su-
 37 per eos principes millium, cen-
 38 turiones, & quinquagenarios, et
 39 decanos. Et iudicabunt
 40 populum omni tempore; om-
 41 nem autem rem magnam
 42 referent ad te, omnia vero
 43 rem parvam iudicabunt
 44 ipsi. Exonerat te ipsum, por-
 45 tione que tecum. Si rem
 46 hanc feceris, & preceper-
 47 it tibi Dominus, poteris sub-
 48 stare. Et accipiet etiam a popu-
 49 lis iste in locum suum ve-
 50 nient cum pace. Et obedie-
 51 rit Moyses voci foceri sui,
 52 & fecit omnia quae dixit ei.

VERSIO SAMARITANA.

13 * ויהי ביום דברתי ויהי יתיב משה
 14 * למדו ית עמא וקם עמא עלווד
 15 * רמשה מן צפרא עד דמשה : והוא
 16 * חמודו רמשה ית כל דהוא עבד
 17 * למשא ואמד מיה פתנסא דהון דו
 18 * את עבד לעמא מיה דין את ית
 19 * בלחוד ית עמא קימין עלוד
 20 * מן צפרא עד דמשה : ואמא משה
 21 * לחמודו דהון דהון לוח עמא
 22 * למשא אלפן מן קדם : פרוהו
 23 * לוח דמא אתו לוח דמא אתו לוח
 24 * נכרא וכו' חכריה וכו' וכו' וכו' וכו'
 25 * ית קימא דין וית אוריתיה : ואמד
 26 * חמודו רמשה ליה לא תקופתנסא
 27 * דאת עבד מלמא תלא אד ארת
 28 * אד עמא דהון דעפא אריתו מן
 29 * פתנסא לא חכאל למעבדו
 30 * בלחוד : כלן קבל מן עמלכוד
 31 * ויהי מיה דין בסעודו דין אד
 32 * לעמא וקם ארלן מן קדם
 33 * ויהי מיה ארת ית פתנסא
 34 * קדם : ויהי ויהי ית קימין
 35 * ויהי אוריתיה ויהי ויהי ית
 36 * ויהי ויהי מן דהון דהון עובד
 37 * ויהי ויהי ויהי מן מכל עמא
 38 * ויהי ויהי אד ארת דין ויהי
 39 * דקשט דמין לקבל מן קדם ויהי
 40 * עליון דמין ארלן דמין מאת
 41 * דמין חמשו דמין עשיריה
 42 * ויהי ית עמא בכל ערו ויהי כל
 43 * פתנסא רב יתו לחוד וכל פתנסא
 44 * ועיר יתו ארלן ויהי מן
 45 * ויהי ויהי ית פתנסא דהון
 46 * תעמיד ויהי דין ויהי ויהי
 47 * ויהי כל עמא דהון על ארתיה ויהי
 48 * בשלם : וקבל משה למימר חמודו
 49 * ועבד כל דין אמד :

VER. SAM. (c) Defatigabitur defatigabitur (d) pradam.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 * واما كان من عبد جاس موسى ليحكم للقوم * ووفى القوم امامة من العداة الى العسي * فكري
 14 * حمدو جميع ما صنع بالقوم * فقال ما هذا الامر الذي انت صانعة بالقوم * وما بالاك جالسا وحدك
 15 * وجميع القوم واقفون امامك من العداة الى العسي * قال له اد جاعني القوم يطلبون امر الله
 16 * ان كانت حصومه تجاوا الي حاكمت بين الرجل وصاحبه * وعرفهم رسوم الله وسرايعه * قال حمدو
 17 * موسى ليس هذا الامر الذي انت صانعة حسا * كالا تاكل انت والقوم الذين معك ايضا *
 18 * لان هذا الامر يعقل عليك ولا تطيق ان تتولاة وحدك * الان اقبل مني ما اسئرك عليه *
 19 * ويكون الله معك * كن انت للقوم من جهة الله * وروهم الله * ويكفهم بالسرايع *
 20 * ويعرفهم الظريف الذي يسلكون فيه والعمل الذي يعملونه * وانت فاطر من جميع القوم
 21 * انا سادوي حيل انبياء لله ذوي حفي ساني الطمع * وول عليهم رؤساء الوي فيسمن وحسمن
 22 * فيحكموا بين القوم في كل وقت * ويكونوا يرفعون اليك كل امر عظيم * وكل امر
 23 * صغير يحكمون فيه هم * وحفي عن نفسك * وهم يحكمون معك * فان انت صنع هذا الامر
 24 * وامرك الله به * اسطعت التبات * ويصير ايضا جميع هذا الشعب الي موضع سلام * ففعل موسى
 * من حميه * فصنع جميع ما قال له *

Et cum factum esset mane, sedit Musa 13
 14 ut iudicaret populum; stetitque populus
 coram ipso a mane usque ad vesperam. Et
 15 vidit focer eius omnia, que fecit populo,
 & dixit; Quare est hoc res quam facis
 16 populo? Et quare tu sedes solus, & univer-
 17 sus populus stant coram te a mane usque ad
 18 vesperam? At illi; Cuius veniunt ad me
 19 populus ut petant negotium Dei. Si fuerit
 20 eis negotium, veniunt ad me, iudico inter virum
 21 & proximum suum, & notifico illis iustitia
 22 Dei & leges eius. Dixit focer Musae; Non
 23 est hoc negotium quod facis, confutentem.
 24 Defatigabitur defatigabis tu, & gens qua
 25 tecum est etiam, quoniam hoc negotium
 26 grave est tibi, & non poteris illud susci-
 27 pere solus. Accipe itaque a me consilium
 28 quod tibi do, & erit Domini tecum. Sis tu
 29 populo a parte Dei, deferes eorum negotia
 30 ad ipsum. Et hortans eos ad constitutiones
 31 & leges, & notificans eis viam, per quam
 32 ambulabunt, & opus quod oportuerit. Et tu
 33 considera ex universo populo homines pre-
 34 ditos virtute, & celeres Deum, veraces,
 35 osiores audientis; & constitue super eos
 36 principes millium, & ducentium, et quin-
 37 quaginta, & decem. Et iudicent inter
 38 populum in omni tempore, si forte dese-
 39 rentes ad te omne negotium magnum,
 40 & omne negotium parvum iudicabunt
 41 ipsi, & allevia te ipsum, & ipse sustine-
 42 bunt tecum. Quod si feceris haec rem, &
 43 preceperit tibi Deus, poteris perse-
 44 verare; & ibi etiam universus hic po-
 45 pulus ad locum suum cum salute. Itaque
 46 obedivit Musa voceri suo, & fecit omnia
 47 que dixit ei.

13 * واما كان من عبد جاس موسى ليحكم للقوم * ووفى القوم امامة من العداة الى العسي * فكري
 14 * حمدو جميع ما صنع بالقوم * فقال ما هذا الامر الذي انت صانعة بالقوم * وما بالاك جالسا وحدك
 15 * وجميع القوم واقفون امامك من العداة الى العسي * قال له اد جاعني القوم يطلبون امر الله
 16 * ان كانت حصومه تجاوا الي حاكمت بين الرجل وصاحبه * وعرفهم رسوم الله وسرايعه * قال حمدو
 17 * موسى ليس هذا الامر الذي انت صانعة حسا * كالا تاكل انت والقوم الذين معك ايضا *
 18 * لان هذا الامر يعقل عليك ولا تطيق ان تتولاة وحدك * الان اقبل مني ما اسئرك عليه *
 19 * ويكون الله معك * كن انت للقوم من جهة الله * وروهم الله * ويكفهم بالسرايع *
 20 * ويعرفهم الظريف الذي يسلكون فيه والعمل الذي يعملونه * وانت فاطر من جميع القوم
 21 * انا سادوي حيل انبياء لله ذوي حفي ساني الطمع * وول عليهم رؤساء الوي فيسمن وحسمن
 22 * فيحكموا بين القوم في كل وقت * ويكونوا يرفعون اليك كل امر عظيم * وكل امر
 23 * صغير يحكمون فيه هم * وحفي عن نفسك * وهم يحكمون معك * فان انت صنع هذا الامر
 24 * وامرك الله به * اسطعت التبات * ويصير ايضا جميع هذا الشعب الي موضع سلام * ففعل موسى
 * من حميه * فصنع جميع ما قال له *

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translacio Latina.

TARGUM ONKELOS.

21 ויאמר לו למשה חותאחד בעמא... 22 מטון סני: ונא דבניא קריבד... 23 ויקטול ברוי: ויאמר בשל קרם... 24 לא יבול עמא למסק לשורא דרטי... 25 ויאמר יתטרא וקדשיה: ויאמר... 26 ויהי ויגאל חותחסק אתהוארן... 27 עמא וברניא ועמא לא יפנין... 28 למסק קרם: ויאמר ויקטול ברוי... 29 ונחת משה לות עמא ויאמר לחון:

21 Dixit; Dñs ad Moysen; De- 22 scende, contestare populū: ne 23 forte transgrediantur ut vi- 24 deant Dñm; et cadat ex eis 25 multitudo. Sacerdotes quoq; 26 qui accedunt ad ministrandū 27 corā Dño, sanctificentur: ne 28 forte interficiat eos Domin' 29 Dixitq; Moyses corā Dño; 30 Non poterit popul' ascende- 31 re in montē Sinai: quoniam tu 32 contestat' es nos, dicens; Po- 33 ne terminū circa montē, & 34 sanctifica eū. Dixitq; ei Dñs, 35 Vade descendē; ascēdēs; tu 36 & Aaron tecum: sacerdotes 37 autē & popul' non transgre- 38 dianitur, ut ascendant in con- 39 spectū Dñi, ne forte interfi- 40 ciat eos. Descenditque Moy- 41 ses ad populū; et narravit eis.

21 Dixitque Dominus Moysi, 22 Descende, contestare adve- 23 rsum populum ne forte (b) in- 24 vumpanit ad Dominum ut 25 viderent; cadatque ex eis 26 multitudo. Sacerdotes etiam 27 qui accedunt ad Dominum 28 sanctificentur, ne (c) disperdat 29 eos Dominus. Respondit autē 30 Moyses Domino, Non pote- 31 rit populus ascendere in 32 montem Sinai, quia con- 33 testatus es contra nos, dicens; 34 Circumscribe montem, & 35 sanctifica illum. Dixit autē 36 tunc ei Dominus, Vade, de- 37 scende; ascende super eum; 38 & Aaron tecum: Sacerdotes 39 vero & populus ne (d) in- 40 faciant ut ascendant ad Do- 41 minum, ne disperdat eos. Et 42 descendit Moyses de monte 43 ad populum, locutusque est 44 illis.

CAP. XX.

1 Locutusq; est De' cunctos 2 sermones hos, dicens, Ego 3 Dñs De' tu': qui eduxi te de 4 terrā Egypti, de domo servi- 5 tuis. Non erit tibi De' ali'. 6 præter me. Non facies tibi 7 imaginē, neq; omnē similitu- 8 dinē; eorū quæ in celo sunt 9 desup, eorū que sunt in 10 terrā deorsū; neq; eorū que 11 in aquis sunt, sub terrā. Non 12 adorabis ea, neq; servies eis: 13 quoniam ego Domin' De' tu'. 14 De' zelotes, visitans peccata 15 patrū filios transgresso- 16 res, in tertā et in quartā ge- 17 nerationē, his qui oderit me, 18 quando filii sequuntur pec- 19 cata patrū. Et facies misere- 20 cordiam in mille generatio- 21 nes; diligentibus me, & 22 custodientib' præcepta mea. 23 Non iurabis in nomine Dei 24 tui, frustra: quia non iusti- 25 ficabit Dominus illum, qui 26 iuraverit in nomine suo, in 27 vanum. Memēto diei fabba- 28 ti, ut sanctifices eū. Sex dieb' 29 operaberis; facies omnia o- 30 pera tua. Die autē septimo, 31 fabbatū est coram Dño Deo 32 tuo; nō facies in eo ofice opus 33 tu, et filii tui, et filia tua, ser- 34 vus tu, et ancilla tua, et iumentū 35 tu; et peregrinus tuus, qui 36 est in urbe tua.

1 Locutusque est Dominus cunctos 2 sermones hos, dicens, Ego 3 Dominus Deus tuus: qui eduxi 4 te de terra Egypti, de domo ser- 5 vilitatis. Non erit tibi deus alius 6 praeter me. Non facies tibi im- 7 aginem, nec ullam similitudi- 8 nem eorum que sunt in celo 9 desuper, aut que sunt in terra 10 deorsum, aut que sunt in aquis 11 sub terra. Non adorabis vises 12 ego sum Dominus Deus tuus; 13 non facies tibi idola, nec ullam 14 similitudinem eorum que sunt in 15 celo desuper, aut que sunt in 16 terra deorsum, aut que sunt in 17 aquis sub terra. Non servies 18 quibuslibet visibus, quoniam 19 ego sum Dominus Deus tuus; 20 facies misericordiam in milibus 21 generationibus, qui diligunt me, 22 et custodientia precepta mea. 23 Non iurabis in nomine Dei tui 24 frustra, quia non iustificabit 25 Dominus illum, qui iuraverit in 26 nomine suo, in vanum. Memore 27 esto diei sabbati, ut sanctifices 28 eum. Sex diebus operaberis, 29 facies omnia opera tua. Die 30 autem septimo, sabbatum est coram 31 Domino Deo tuo; non facies in 32 eo operam ullam, nec tu, nec 33 filii tui, nec filia tua, nec ser- 34 vus tuus, nec ancilla tua, nec 35 iumentum tuum, et peregrinus 36 tuus, qui est in civitate tua.

VERSIO SAMARITANA.

1 Locutusque est Dominus cunctos 2 sermones hos, dicens, Ego 3 Dominus Deus tuus: qui eduxi 4 te de terra Egypti, de domo ser- 5 vilitatis. Non erit tibi deus alius 6 praeter me. Non facies tibi im- 7 aginem, nec ullam similitudi- 8 nem eorum que sunt in celo 9 desuper, aut que sunt in terra 10 deorsum, aut que sunt in aquis 11 sub terra. Non adorabis vises 12 ego sum Dominus Deus tuus; 13 non facies tibi idola, nec ullam 14 similitudinem eorum que sunt in 15 celo desuper, aut que sunt in 16 terra deorsum, aut que sunt in 17 aquis sub terra. Non servies 18 quibuslibet visibus, quoniam 19 ego sum Dominus Deus tuus; 20 facies misericordiam in milibus 21 generationibus, qui diligunt me, 22 et custodientia precepta mea. 23 Non iurabis in nomine Dei tui 24 frustra, quia non iustificabit 25 Dominus illum, qui iuraverit in 26 nomine suo, in vanum. Memore 27 esto diei sabbati, ut sanctifices 28 eum. Sex diebus operaberis, 29 facies omnia opera tua. Die 30 autem septimo, sabbatum est coram 31 Domino Deo tuo; non facies in 32 eo operam ullam, nec tu, nec 33 filii tui, nec filia tua, nec ser- 34 vus tuus, nec ancilla tua, nec 35 iumentum tuum, et peregrinus 36 tuus, qui est in civitate tua.

CAP. XX.

1 Locutusque est Dominus cunctos 2 sermones hos, dicens, Ego 3 sum Dominus Deus tuus, qui 4 eduxi te de terra Egypti, 5 de domo servituum. Ne erit 6 tibi deus alius coram facie 7 mea. Non facies tibi idola, 8 nec ullam similitudinem 9 eorum que sunt in celo 10 desuper, aut que sunt in terra 11 deorsum, aut que sunt in aquis 12 sub terra. Non adorabis vises 13 ego sum Dominus Deus tuus; 14 non facies tibi idola, nec ullam 15 similitudinem eorum que sunt in 16 celo desuper, aut que sunt in 17 terra deorsum, aut que sunt in 18 aquis sub terra. Non servies 19 quibuslibet visibus, quoniam 20 ego sum Dominus Deus tuus; 21 facies misericordiam in milibus 22 generationibus, qui diligunt me, 23 et custodientibus mandata mea. 24 Non accipies nomen Dei tui 25 in vanum; non enim iniquum 26 dimittet Dominus eum, qui 27 accipit nomen eius in 28 vanum. Observa diem Sab- 29 bati ut sanctifices illum. Sex 30 diebus operaberis, et facies 31 omne opus tuum. Sed die 32 septimo Sabbatum tuum, in 33 domino Deo tuo: Non facies 34 in eo ullam opus, tu, et filii 35 tui, et ancilla tua, et iumentum 36 tuum, et peregrinus tuus, qui 37 est in (a) civitate tua.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

21 * وقال له انزل باسمك القوم ان لا يهكموا الي نور الله ليظروا فيبع منهم كندر* وليتقدس 22 الاعمه العربون الي الله * كيدك يندم منهم الله * وقال له موسى لا يطيف القوم الصعود الي جبل 23 سناي * لاسك باسمنا وولت لنا نجيم الجبل وقدسه * قال الله له امض فانيل تم اصعد انت 24 وهورون معك * والاعمه وسائر القوم لا يهكمو الي الصعود الي نور الله ليلا يندم منهم * فقبل 25 موسى الي القوم وقال لهم ذلك *

Et dixit ei, Descende, commune plebem 21 ne irumpant ad lucem Dei, ne videant eam, cadantque ex eis multi. Et sancti- 22 ficentur sacerdotes accedentes ad Deum, ut ne confingat ex ipsis Deus. Dixit ei 23 Moyses, Non potest plebs ascendere ad monte Sinai, quoniam hortatus es nos, et dixisti nobis, Circumscribe montem, et sanctifica eum. At illi, Dominus, vade, de- 24 scende; & decende ascende tu, & Aaron tecum: Sacerdotes vero, & reliqua plebs, ne irumpant in ascensum ad lucem Dei, ne confingat ex illis. Descendit ergo Moyses ad populum, & dixit eis hoc.

الفصل العسرون *

CAP. XX.

1 * ثم كلمهم جميع هذا الكلام قائلاً * اما الله ربك الذي اخرجك من ارض مصر من بيت 2 العبودية * لا يكون لك معبود اخر من دوني * لا تصنع لك مذكوا ولا سهما لما في السماء من العلو 3 وما في الارض سعة وما في الماء تحت الارض * لا تسجد لها ولا تعبدها لان الله ربك القادر العيود 4 مطالب بدنوب الاباء مع البنين والذوالث والترابع لساني * وصانع الاحسان لا توف من محبي 5 وواظي وصاياي * لا تحلف باسم الله ربك باطلا لان الله لا يبدي من يحلف باسمه باطلا * اذكر 6 يوم السبت وقدسه * سنة ايام حكمم وصبغ جميع صنائعك * واليوم السابع سبت سبت فيه 7 لله ربك * لا تصنع سينا من الصنائع انت وابناك وابنتك وعبدك وامتك * وحيامك وصيغك 8 الذي في حلك *

Deinde locutus est ad eos omnia ver- 1 ba haec, dicens, Ego sum Deus Dominus 2 tuus qui eduxi te de terra Egypti, de domo servituum. Ne sit tibi adorandum 3 aliud praeter me. Ne conficias tibi scul- 4 ptile, neque similitudinem eorum que sunt 5 in celo desuper, & que sunt in terra de- 6 orsum, & que sunt in aqua sub terra. 7 Ne adores eum & ne servias eis; & quia ego 8 sum Deus Dominus tuus potens, & gelosus, 9 examinandus delicta patrum cum filiis, & 10 veritas, & quartā generationem, ofisibus meis. Et facies beneficentia in mille ex ami- 11 cis meis & observantibus mandata mea. 12 Ne iures per nomen Dei Domini tui, sed, 13 quoniam Deus tuus iustificat eum qui iurat 14 per nomen eius falsū. Memore diei Sab- 15 bati, & sanctifica illum. Sex diebus 16 ministrabis; facies omnia opera tua. 17 Et dies septimus Sabbatum tuum est, sabba- 18 tificabis in eo Deo Domino tuorum facies 19 quaequam ex actibus tuis, & filius tuus, 20 & filia tua, & servus tuus, & ancilla tua, 21 & iumentum tuum, & hospes tuus qui est in 22 domicilio tuo.

11 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 12 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 13 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 14 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 15 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 16 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 17 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 18 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 19 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 20 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 21 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ...

11 Quia sex diebus fecit Dominus caelum & terram, mare & omnia quae in eis sunt; & requievit in die septimo; idcirco benedixit Dominus diei sabbati, & sanctificavit eum. Honora patrem tuam, & matrem tuam: ut prolongentur dies tui super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi. Non occideris. Non suffuraberis. Non contumacaberis contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces domum proximi tui: non concupisces uxorem proximi tui, neque servum ejus neque ancillam ejus, neque bovem neque asinum ejus; neque omnia quae sunt proximi tui. Omnisque populus videbar voces, & lampades, & vocem tubae; & montem fumantem; vidique populus, & contremuerunt; & steterunt procul. Dixeruntque ad Moysem; Loquere tui nobiscum, & obediemus: & non fiat sermo nobiscum a facie Domini, ne forte moriamur. Dixitque Moyses ad populum, Ne timeatis: quia ut probaret vos Dominus, revelata est vobis gloria Dei: & ut sit timor ejus super faciem vestram, ut non peccetis. Stetitque populus a longae: & Moyses accessit versus caliginem; ubi erat gloria Dei.

11 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 12 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 13 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 14 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 15 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 16 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 17 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 18 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 19 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 20 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 21 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ...

VERSIO SAMARITANA.

11 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 12 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 13 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 14 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 15 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 16 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 17 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 18 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 19 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 20 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ... 21 וְיָמֵי שְׁמֵרַת עֲלֵיךְ...

11 Quoniam sex diebus fecit Dominus caelum, mare et omnia quae in eis, sed requievit die septimo: ideo benedixit Dominus Sabbati, et sanctificavit illum. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut longam fiat aetas tua in regione quam Deus Dominus tuus daturus est tibi. Non occideris. Non suffuraberis. Non contumacaberis contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces uxorem proximi tui, neque servum ejus, neque ancillam ejus, neque bovem ejus, neque asinum ejus, neque omnia quae sunt proximi tui. Cum autem introverserit Dominus Deus tuus in terram Chanaan, et quod amas possideris, eriges tibi duos lapides magnos, & oblines eos calce, sive hirs, super lapides istos omnia verba legis hujus. Postquam etiam transieris Jordanem, stantes istos, quos ego prescripio vobis habidi in monte Garizim, & edificabis tibi altare Domino Deo tuo, altare lapidum: non elevabis super eos terram. Et lapides istos informabis edificatis altare istud Domino Deo tuo, & offeres super istud holocausta Domino Deo tuo, & sacrificabis pacifica, & comedes ibi. Et letaberis coram Domino Deo tuo in monte istis, sicut Jordanem, postquam occasis Solis in terra Chanaan habitantibus in planitie est regione Galgal, sicut (b) quae in monte, & sicut Sicheon. Et omnis populus audiet tonitruum, & vocem buccinarum, & videt quaeque lampades, & montem (c) fumantem: ideo timuit omnis populus, et (d) commotus est, & stetit a longae. Dixeruntque Moyses, Ecce ostendit nobis Dominus Deus vester gloriam suam magnam, & vocem ejus audivimus de medio ignis. Hodie vidimus quod locutus est Deus cum hominibus, & vivit. Nunc autem quare moriemur? nam de caelo nos ignis iste magnus, & iterum nos audivimus vocem Domini Dei nostri, tum moriemur: Nam quae est vox ista evo que cadit super nos? ait Moyses, Quae est vox Domini Dei nostri loquentis de medio ignis sicut vos, & cetera? & ait Dominus, & audi omnia quae dicit Dominus Deus noster, & respice res nobis quae necque dixerit tibi Dominus Deus noster, et audieris, & facieris. Sed non loquar nobiscum Deus, ne moriamur: Dixit enim Moyses populo, Ne timeatis: in enim tunc vos vidit Dominus, atque ut esset timor ejus super facies vestras, & peccetis. Populus autem stetit a longae: Moyses vero accedebat ad caliginem in qua erat Deus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 لَآنَ اللّٰهَ حَلَفَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْبَحْرِ وَجَمِيعِ مَا فِيهَا... 12 وَلِذٰلِكَ بَارَكَ اللّٰهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ وَوَقَّدَهُ... 13 اَلَّذِي اللّٰهُ بَرَكَ مَعٰطِدَكَ... 14 سَهَادَةً رَّبِّكَ لَآ تَهْوِيَتِ صَاحِبِكَ... 15 وَجَمِيعِ مَالِهِ... 16 فَلَمَّا رَاَتِ الْعَوْمُ ذٰلِكَ اَسْرَعَتْ... 17 وَتَلَوْنَا اللّٰهَ فَمَدَّكَ... 18 وَلَيَكُوْنُ نَفْسِي فِي فِلْذِيكُمْ لِيَلَّحْظِيُوْا... 19 وَتَعْلَمُ اللّٰهُ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ... 20 وَتَعْلَمُ اللّٰهُ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ... 21 وَتَعْلَمُ اللّٰهُ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ...

11 Quoniam Deus creavit in sex diebus caelum, & terram, & mare, & omnia quae sunt in eis, & dedit eis requiem in die septimo: ideo benedixit Deus diei septimo, et sanctificavit illum. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut longam fiat aetas tua in regione quam Deus Dominus tuus daturus est tibi. Non occideris. Non suffuraberis. Non contumacaberis contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces uxorem proximi tui, neque servum ejus, neque ancillam ejus, neque bovem ejus, neque asinum ejus, neque omnia quae sunt proximi tui. Cum autem introverserit Dominus Deus tuus in terram Chanaan, et quod amas possideris, eriges tibi duos lapides magnos, & oblines eos calce, sive hirs, super lapides istos omnia verba legis hujus. Postquam etiam transieris Jordanem, stantes istos, quos ego prescripio vobis habidi in monte Garizim, & edificabis tibi altare Domino Deo tuo, altare lapidum: non elevabis super eos terram. Et lapides istos informabis edificatis altare istud Domino Deo tuo, & offeres super istud holocausta Domino Deo tuo, & sacrificabis pacifica, & comedes ibi. Et letaberis coram Domino Deo tuo in monte istis, sicut Jordanem, postquam occasis Solis in terra Chanaan habitantibus in planitie est regione Galgal, sicut (b) quae in monte, & sicut Sicheon. Et omnis populus audiet tonitruum, & vocem buccinarum, & videt quaeque lampades, & montem (c) fumantem: ideo timuit omnis populus, et (d) commotus est, & stetit a longae. Dixeruntque Moyses, Ecce ostendit nobis Dominus Deus vester gloriam suam magnam, & vocem ejus audivimus de medio ignis. Hodie vidimus quod locutus est Deus cum hominibus, & vivit. Nunc autem quare moriemur? nam de caelo nos ignis iste magnus, & iterum nos audivimus vocem Domini Dei nostri, tum moriemur: Nam quae est vox ista evo que cadit super nos? ait Moyses, Quae est vox Domini Dei nostri loquentis de medio ignis sicut vos, & cetera? & ait Dominus, & audi omnia quae dicit Dominus Deus noster, & respice res nobis quae necque dixerit tibi Dominus Deus noster, et audieris, & facieris. Sed non loquar nobiscum Deus, ne moriamur: Dixit enim Moyses populo, Ne timeatis: in enim tunc vos vidit Dominus, atque ut esset timor ejus super facies vestras, & peccetis. Populus autem stetit a longae: Moyses vero accedebat ad caliginem in qua erat Deus.

11 Quoniam Deus creavit in sex diebus caelum, & terram, & mare, & omnia quae sunt in eis, & dedit eis requiem in die septimo: ideo benedixit Deus diei septimo, et sanctificavit illum. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut longam fiat aetas tua in regione quam Deus Dominus tuus daturus est tibi. Non occideris. Non suffuraberis. Non contumacaberis contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces uxorem proximi tui, neque servum ejus, neque ancillam ejus, neque bovem ejus, neque asinum ejus, neque omnia quae sunt proximi tui. Cum autem introverserit Dominus Deus tuus in terram Chanaan, et quod amas possideris, eriges tibi duos lapides magnos, & oblines eos calce, sive hirs, super lapides istos omnia verba legis hujus. Postquam etiam transieris Jordanem, stantes istos, quos ego prescripio vobis habidi in monte Garizim, & edificabis tibi altare Domino Deo tuo, altare lapidum: non elevabis super eos terram. Et lapides istos informabis edificatis altare istud Domino Deo tuo, & offeres super istud holocausta Domino Deo tuo, & sacrificabis pacifica, & comedes ibi. Et letaberis coram Domino Deo tuo in monte istis, sicut Jordanem, postquam occasis Solis in terra Chanaan habitantibus in planitie est regione Galgal, sicut (b) quae in monte, & sicut Sicheon. Et omnis populus audiet tonitruum, & vocem buccinarum, & videt quaeque lampades, & montem (c) fumantem: ideo timuit omnis populus, et (d) commotus est, & stetit a longae. Dixeruntque Moyses, Ecce ostendit nobis Dominus Deus vester gloriam suam magnam, & vocem ejus audivimus de medio ignis. Hodie vidimus quod locutus est Deus cum hominibus, & vivit. Nunc autem quare moriemur? nam de caelo nos ignis iste magnus, & iterum nos audivimus vocem Domini Dei nostri, tum moriemur: Nam quae est vox ista evo que cadit super nos? ait Moyses, Quae est vox Domini Dei nostri loquentis de medio ignis sicut vos, & cetera? & ait Dominus, & audi omnia quae dicit Dominus Deus noster, & respice res nobis quae necque dixerit tibi Dominus Deus noster, et audieris, & facieris. Sed non loquar nobiscum Deus, ne moriamur: Dixit enim Moyses populo, Ne timeatis: in enim tunc vos vidit Dominus, atque ut esset timor ejus super facies vestras, & peccetis. Populus autem stetit a longae: Moyses vero accedebat ad caliginem in qua erat Deus.

L A T.

filios ad dices Sic : Mofes ad DOMINUS Dixitque
 22 ויאמר יהוה אל-משה בנה חמור אל-בני
 sum locutus caelis è quod vidistis Vos : Israel
 ישראֵל אתם ראיתם כי מן-השמים דיברתי
 aur dicit & vocavi deos mecum facietis Non : vobiscum
 23 עמכם : לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב
 immolabis & tibi facies terra Altare : vobis facietis non
 24 לא תעשו לכם : מנחת ארמה תעשה-לה ונחתה
 & tuam tuam tua pacifica & tua holocausta illud super
 25 אבוא אשר אבן את-הקדש : ואם מנחת אבנים תעשה-
 novaveris tuam fiduciam Cum accipere eos adificabis non tibi
 26 לי לא תבנה אתה ערות כי חרפה תהיה
 ad ascendens in ascendas non Et : illud polluetur & illud super
 עליה והחללה במערת על-
 illud super tua mactetur detegatur non ut : aram altare
 מנחתו אשר לא תגלה ערותה עדיין :

22 Dixit pratered Dominus ad Moylen, Hac dices fili-
 liis Isracl ; Vos vidistis quod de caelo locutus sim
 23 vobis. Non facietis deos argenteos, nec deos au-
 24 reos facietis vobis. Altare de terra facietis mihi,
 & offerretis super eo holocausta & pacifica ve-
 25 tra, oves vestras & boves, in omni loco in quo
 memoria fuerit nominis mei : veniam ad te, &
 26 benedicam tibi. Quod si altare lapideum feceris mihi,
 non edificabis illud de factis lapidibus : si enim
 levaveris cultrum super eo, pollutur. Non
 ascendes per gradus ad altare meum, ne reveletur
 turpitudinis tua.

22 Εἶπε ὁ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, Τὰς ἐπιεί-
 τῃς εἶπε Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
 23 υἱοῖς Ἰσραὴλ Ὅτις ἑώρακα, ὅτι ἐκ
 τοῦ ἔρειθου λέλασμαι πρὸς ὑμᾶς. Οὐ ποι-
 ἠσθε (ε) ἑλπίαν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυρεῖς, ἢ
 24 θεοὺς χρυσεῖς ἢ ποιήσετε ὑμῖν (ο) ἑλ-
 πιδῶν τοῖς. Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετε
 25 μοι, καὶ θύσετε (π) ἐπ' αὐτὸ τὰ ἐλο-
 καύσιμα ἐν ὕδατι, ἢ τὰ (σ) θύματα ὑμῶν,
 καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰς μόρους ὑμῶν ἐν
 παντὶ τόπῳ, ὃ ἐκεῖ ἐπονομασθῶ τὸ ὄνομα
 26 μου ἐκεῖ, καὶ ἔξω πρὸς (ε) ἐ, καὶ ἐλθρή-
 σω (ε). Ἐάν δὲ λιθίνου ἐκ λίθων
 ποιῆς μοι, οὐκ ἀνομιμήσεις αὐτοῦς
 27 τμητοῦς τὸ γὰρ ἐγγυεῖσθόν σου
 ἐπιβήσῃς (σ) ἐπ' αὐτὸς, καὶ μεμί-
 28 σθησῃ. Οὐκ ἀναθήσει ἐν ἀναθήματι σου
 ἐπὶ τὸ θυσιάζειν μου, (τ) ὅπως
 29 ἀντὶ τὸ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀνομίαν σου
 σου ἐπ' αὐτὸς.

Dixit autem Dominus ad Moy-
 sen, Hac dices dominis Israhel :
 & annuntiabis filiis Israhel :
 Vos vidistis quia de caelo-
 22 locutus sum ad vos. Non faci-
 23 etis vobiscum deos argenteos ;
 & deos aureos non facietis
 vobiscum ;
 & immolabitis mihi de terra fa-
 24 cietis mihi, & immolabitis super
 illud holocausta vestra, & sa-
 25 crificia vestra, & oves, & vitulos vestros in
 omni loco, ubiqueque (ε) no-
 26 minavero nomen meum il-
 lic : & veniam ad te, &
 27 benedicam te. Sin autem de
 lapideis altare facias mihi,
 non edificabis eos factis :
 (s) cultum enim tuum inje-
 28 cisti super eos, & in manus
 29 sum. Non afferes in gra-
 26 dibus ad altare meum, ne ve-
 27 letur turpitudinem tuam super
 illud.

MS.A. (ε) ἑαυτοῖς θεοὺς (ο) αὐτοῖς. (π) ἐπ' αὐτὸ τὰ ἐλοκαυ-
 τήματα, καὶ (σ) ὑμῶν, τὰ (σ) ἐπ' αὐτὸς, (τ) ὅπως μὴ

CAP. XXI. כא

CAP. XXI.

KEΦ. κα.

CAP. XXI.

pones que judicia hac Et
 1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי
 septimo in sex serviet annis sex : Hebraum servum emetis
 2 תקנה עבד עבדו שש שנים ועבד ובשבעת
 sine in interitus suo corpore in Si : gratis liberum in egredietur
 3 וצא לחפשי חנם : אם-עבדו יבא
 egredietur & sine mulieris dominus Si : egredietur suo corpore in
 4 וצא אדם-עבד אשה הווא וצא
 exeret & uxorem ei dedit ejus dominus Si : secum ejus uxor
 5 ויהי לו אשה ויהיו לו בנים
 scilicet domino erit scilicet sui & uxor filias vel filios ei
 6 ויהיו לו בנים ויהיו לו בנות ואשה ויהיו לו בנות
 : servus dixerit dicendo si Et : suo corpore in egredietur ipse &
 7 ויהיו יצא בנפו : ואם-אמר ויאמר ויעבד
 non meos filios & meam uxorem : meum dominum dilexi
 8 ויהיו את-אדני את-אשתו ואת-בני לא
 : liber egrediar
 9 וצא חפשי :

1 Hæc sunt judicia que propones eis. Si emeris
 servum Hebraum, sex an-
 2 nis serviet tibi : in septi-
 mo egredietur liber gra-
 3 tis. Cum quali velle in-
 traverit, cum tali exeat :
 4 si habens uxorem, & uxor
 egredietur simul. Sin au-
 5 tem dominus dederit illi
 uxorem, & pepererit fi-
 6 lios & filias : mulier &
 liberi ejus erunt domini
 sui, ipse vero exibit cum
 7 vestitu suo. Quod si di-
 xerit servus, Diligo do-
 8 minum meum & uxorem
 ac liberos, non egrediar
 liber :

1 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ (α)
 2 ἀπαθήσει ἐνώπιόν σου. Ἐάν κή-
 σῃ πάσα Ἑβραῖον, ἔξ ἔτη δουλεύσει
 3 σοι. (β) τὸ δὲ ἑβδόμου ἔτει ἀ-
 4 γλυτεύσει ἐλευθέρῳ δωρεάν. Ἐάν
 αὐτὸς μὲν ἔσται ἐπίθετος, καὶ μὲν ἔ-
 5 λευτεύσει : ἐάν δὲ γυναῖκα συνήρα-
 6 μετ' αὐτοῦ, (γ) ἔλευτεύσει καὶ ἡ
 7 γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ ἐάν δὲ ὁ κύριος
 8 δώσῃ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ (δ) τέκνη αὐτοῦ
 9 ἦεν ἢ θυγατέρας, ἢ γυναῖκα καὶ τὰ
 10 παῖδά ἐσται τῷ κυρίῳ (ε) αὐτοῦ, ἀ-
 11 ντὸς δὲ μόνῳ ἔλευτεύσει. Ἐάν δὲ
 12 ἀποκριθῆς εἶπῃ ὁ παῖς, Ἠγάπησα τὸν
 13 κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ
 14 παῖδά, ἢ ἐπιθήσω ἐλευθέρῳ :

1 Hæc sunt justificationes,
 2 quas appones coram illis. Si
 3 (a) acquiesceris servum He-
 braicum, sex annos serviet ti-
 4 bi : septimo autem anno ab-
 5 ibit liber gratis. Si ipse fu-
 6 rit intemperatus, & in manu
 7 uxoris suæ cum eo, exibit e-
 8 us uxoris ejus. Et si domi-
 9 nus dederit ei uxorem, & pe-
 10 pererit ei filios vel filias, u-
 11 xor & parvuli erunt domi-
 12 ni ejus : ipse autem solus ex-
 13 ibit. Sin autem responderis
 14 servus dixerit, Diligo domi-
 15 num meum, & uxorem, &
 16 parvulos : non abeo liber :

MS.A. (α) παραθήσεις (β) τὸ δὲ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ ἔλευτεύσει
 αὐτὸν ἐλευθέρῳ δωρεάν. (γ) καὶ ἡ γυναῖκα ἔλευτεύσει μετ' αὐτοῦ.
 Ἐάν δὲ (δ) τέκνη ἦεν καὶ θυγατέρας, (ε) αὐτοῦ,

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

22 * וְיֹאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה בְּנֵה חָמוֹר לְבָנֵי
 23 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֹאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
 24 אִתְּכֶם : לֹא תַעֲשׂוּ אִתִּי אֱלֹהִים כֶּסֶף וְאֱלֹהִים זָהָב
 25 לָא תַעֲשׂוּ לָכֵן : מִנְחַת אֶרֶץ תַּעֲשֶׂה-לָּהּ וְנַחְתָּהּ
 26 לִי לֹא תִבְנֶה אֶתְּךָ עֵרֹת כִּי חֲרָפָה תִּהְיֶה

Et dixit Dominus ad Mosen, Sic dices fa-
 22 milia Israelis, Vos vidistis quod de
 23 caelo sum vos allocutus. Ne facietis vo-
 24 bis mecum deos aureos, & deos argen-
 25 teos ne feceritis vobis. Aram de terra fa-
 26 cietis mihi, & sacrificia super eam victi-
 mas tuas, & sacrificia tua, & oves tuas,
 & boves tuas. In quolibet loco in
 quo recordaberis nominis mei, veniam
 ad te, & benedicam tibi. Quod si a-
 27 ram lapideam facias mihi, ne extruas e-
 28 am de factis lapidibus : si enim ferrum
 moveris super eam, contaminabis illam.
 Et ne ascendas per gradus ad aram me-
 29 am, ne detegatur turpitudinis tua super eam.

Et dixit Dominus ad Mosen, Sic dices fa-
 22 milia Israelis, Vos vidistis quod de
 23 caelo sum vos allocutus. Ne facietis vo-
 24 bis mecum deos aureos, & deos argen-
 25 teos ne feceritis vobis. Aram de terra fa-
 26 cietis mihi, & sacrificia super eam victi-
 mas tuas, & sacrificia tua, & oves tuas,
 & boves tuas. In quolibet loco in
 quo recordaberis nominis mei, veniam
 ad te, & benedicam tibi. Quod si a-
 27 ram lapideam facias mihi, ne extruas e-
 28 am de factis lapidibus : si enim ferrum
 moveris super eam, contaminabis illam.
 Et ne ascendas per gradus ad aram me-
 29 am, ne detegatur turpitudinis tua super eam.

Et dixit Dominus ad Mosen, Sic dices fa-
 22 milia Israelis, Vos vidistis quod de
 23 caelo sum vos allocutus. Ne facietis vo-
 24 bis mecum deos aureos, & deos argen-
 25 teos ne feceritis vobis. Aram de terra fa-
 26 cietis mihi, & sacrificia super eam victi-
 mas tuas, & sacrificia tua, & oves tuas,
 & boves tuas. In quolibet loco in
 quo recordaberis nominis mei, veniam
 ad te, & benedicam tibi. Quod si a-
 27 ram lapideam facias mihi, ne extruas e-
 28 am de factis lapidibus : si enim ferrum
 moveris super eam, contaminabis illam.
 Et ne ascendas per gradus ad aram me-
 29 am, ne detegatur turpitudinis tua super eam.

* וְיֹאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה בְּנֵה חָמוֹר לְבָנֵי

CAP. XXI.

Quæ de legibus, & de judiciis.

1 * וְיֹאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה בְּנֵה חָמוֹר לְבָנֵי
 2 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֹאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
 3 אִתְּכֶם : לֹא תַעֲשׂוּ אִתִּי אֱלֹהִים כֶּסֶף וְאֱלֹהִים זָהָב
 4 לָא תַעֲשׂוּ לָכֵן : מִנְחַת אֶרֶץ תַּעֲשֶׂה-לָּהּ וְנַחְתָּהּ
 5 לִי לֹא תִבְנֶה אֶתְּךָ עֵרֹת כִּי חֲרָפָה תִּהְיֶה

Hæc autem sunt judicia que propones
 1 tibi : Quum emeris servum Judaum,
 2 sex annis serviet tibi, & in septimo exe-
 3 rat liber de domo tua. Si solus ingre-
 4 diar, solus exeat : si vero sit uxoratus,
 5 exeat uxor ejus cum eo. At si herus
 6 ejus dederit ei uxorem, & pepererit ipsi
 7 filios ac filias, uxor & filii ejus erit
 8 heri illius, ipse vero exibit solus. Quod si
 9 dicat servus, Diligo dominum meum,
 10 & uxorem meam, & filios meos, non e-
 11 grediar liber :

Hæc autem sunt judicia que propones
 1 tibi : Quum emeris servum Judaum,
 2 sex annis serviet tibi, & in septimo exe-
 3 rat liber de domo tua. Si solus ingre-
 4 diar, solus exeat : si vero sit uxoratus,
 5 exeat uxor ejus cum eo. At si herus
 6 ejus dederit ei uxorem, & pepererit ipsi
 7 filios ac filias, uxor & filii ejus erit
 8 heri illius, ipse vero exibit solus. Quod si
 9 dicat servus, Diligo dominum meum,
 10 & uxorem meam, & filios meos, non e-
 11 grediar liber :

Hæc autem sunt judicia que propones
 1 tibi : Quum emeris servum Judaum,
 2 sex annis serviet tibi, & in septimo exe-
 3 rat liber de domo tua. Si solus ingre-
 4 diar, solus exeat : si vero sit uxoratus,
 5 exeat uxor ejus cum eo. At si herus
 6 ejus dederit ei uxorem, & pepererit ipsi
 7 filios ac filias, uxor & filii ejus erit
 8 heri illius, ipse vero exibit solus. Quod si
 9 dicat servus, Diligo dominum meum,
 10 & uxorem meam, & filios meos, non e-
 11 grediar liber :

Targum Onkelos.

ואמר יי למשה בןו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו...

Dixitque Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel: Vos vidistis, quòd de caelo locutus sum vobiscum...

ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו...

Tunc locutus est Dominus Moysi dicens: Audivi vocem orbis populi huius que dicebant tibi: Boni sunt omnia que locuti sunt ad te...

C A P. XXI.

VERSIO SAMARITANA.

ואלו דברים יי פקדו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו...

Et hæc sunt iudicia, quæ propones coram eis. Quando emeris servum, filium Israel, sex annis serviet: & in septimo egredietur liber gratis...

ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו... ויהי כדברו ויהיו...

quod ego locutus sum de caelis vobiscum. Non facietis mecum Deos argenteos, neque Deos aureos facietis vobis. Altare sacrificii facies mibi, et (b) sacrificiis super illud holocausta tua...

C A P. XXI.

C A P. XXI.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وقال الله له كذا قل لبني اسرائيل اسم ساعدهم اي من السماء خاطبكم... واصنعوا لكم مذبحا على الارض...

Et dixit Dominus ad eum: Sic dicito filiis Israel: Dic illis, Cum emeris servum Hebraeorum, servat tibi sex annos, et in septimo egredietur liber gratis...

Et dixit Dominus ad eum: Sic dicito filiis Israel: Dic illis, Cum emeris servum Hebraeorum, servat tibi sex annos, et in septimo egredietur liber gratis...

6 Offeret cum dominus diis, & applicabitur ad olivâ et potest; applicabitur; aurem ej' subulâ: & erit ei servus in seculu.

7 Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancille exire confueverunt. Si idiplicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreverit eam.

9 Sin autem filio suo despondere eam, iuxta morem filiarum faciet illi. Quod si alteram ei acceperit, providebit puella nuptias, & vellimenta, & pretium pudicitie non negabit.

11 Si tria ista non fecerit, egredietur gratis abiq; pecunia. Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. Qui autem non est infidatus, sed Deus illum tradidit in manus ejus; contumax tibi locum in quem fugere debeat. Si quis p induitum occiderit proximi suum, & per infidias; ab altari more evelles cum ut moriatur.

15 Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur.

16 Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum; convictus noxæ, morte moriatur. Qui maledixerit patri suo vel matri, morte moriatur. Si rixati fuerint viri, & percussit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, fed jacuerit in lectulo: Si surrexerit, & ambulaverit foris super baculum suum; innocens erit qui percussit, ita tamen ut operas ei, & impensas in medicos restituit. Qui percussit servu suum vel ancillam virgâ, & mortui fuerint in manibus ejus; criminis reus erit. Sin autem uno die vel duobus inperverit, & non subiacebit poenæ: si quæ pecunia illi est.

21 Si rixati fuerint viri, et percussit quis mulierem prægnantem, et abortivâ quid fecerit, sed ipsa vixerit, subiacebit damnâ quantâ marit' judicis expecterit, & arbitri judicaverint.

23 Sin autè mors ej' fuerit subsecuta, reddet animâ pro anima,

6 Offeret cum dominus diis, & applicabitur ad olivâ et potest; applicabitur; aurem ej' subulâ: & erit ei servus in seculu.

7 Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancille exire confueverunt. Si idiplicuerit oculis domini sui cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreverit eam.

9 Sin autem filio suo despondere eam, iuxta morem filiarum faciet illi. Quod si alteram ei acceperit, providebit puella nuptias, & vellimenta, & pretium pudicitie non negabit.

11 Si tria ista non fecerit, egredietur gratis abiq; pecunia. Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. Qui autem non est infidatus, sed Deus illum tradidit in manus ejus; contumax tibi locum in quem fugere debeat. Si quis p induitum occiderit proximi suum, & per infidias; ab altari more evelles cum ut moriatur.

15 Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur.

16 Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum; convictus noxæ, morte moriatur. Qui maledixerit patri suo vel matri, morte moriatur. Si rixati fuerint viri, & percussit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, fed jacuerit in lectulo: Si surrexerit, & ambulaverit foris super baculum suum; innocens erit qui percussit, ita tamen ut operas ei, & impensas in medicos restituit. Qui percussit servu suum vel ancillam virgâ, & mortui fuerint in manibus ejus; criminis reus erit. Sin autem uno die vel duobus inperverit, & non subiacebit poenæ: si quæ pecunia illi est.

21 Si rixati fuerint viri, et percussit quis mulierem prægnantem, et abortivâ quid fecerit, sed ipsa vixerit, subiacebit damnâ quantâ marit' judicis expecterit, & arbitri judicaverint.

23 Sin autè mors ej' fuerit subsecuta, reddet animâ pro anima,

6 Adducet eum dominus ejus ad (b) 6 tribunal Dei: & tunc adducet eum ad olivam ad potestem, & perforabit dominus ejus aurem subulâ: & serviet ei in seculum. Si 7 quis autem vendiderit filiam suam in famulam, non abibit, ita ut recedat ancille. Si non placu 8 erit dominus suo, (d) dimittet eam ad nominavit sibi, (e) redimet eam: genti autem extere non est dominus vendere illam; quoniam scriptum est in ea. Quod si filio adno- 9 maverit eam; secundum iustificationem filiorum suorum est. Quod 10 si aliam acceperit filium; que opus sunt et vestem et conversationem ejus non fructabit. Sin autem tria 11 hæc non fecerit exigentibus gratis sine argento. Quod si quis percussit 12 ferit aliquem, & mortuus fuerit; morte moriatur. Qui autem (f) 13 nolens, sed Deus tradidit in manus ejus; dabo tibi locum quâ si- 14 culus illic qui interfecit. Si quis autem infidatus fuerit in manu, ad occidendum eum dolo, & confugerit; ab altari more capies eum, ut tradatur morti. Qui percussit 15 patrem suum vel matrem suam; morte moriatur. Qui maledixerit 16 patri suum vel matri suam; peribit morte. (h) Quicumque fuerit 17 vultus ejus quædam filii in infirmitate opprimet eum vendidit, & inventus fuerit in eorum peccata. Sin autem iuratus fuerit 18 duo viri, (k) & percussit proximum suum lapide vel pugno, & non fuerit mortuus, declinabit autem in cubili: Si eximius homo autem 19 bulaverit foras super baculum; infans erit, qui percussit; tantum cessationem ejus potest & medicationem. Si quis autem percussit 20 servu suu, vel ancillam suam in virgâ, & mortuus fuerit sub manibus ejus; peribit morte. Sin autem percussit 21 diem unum vel dies duos; punietur: argentum vel annus ejus est. Sin autem rixaverit 22 duo viri, & percussit mulierem in utero habentem, & exierit infans ejus (l) non formatus, multabitur: proit in posteriori vir mulieris, (m) dabit cum indolentia. Sin autem formatus fuerit; 23 dabit animam pro anima,

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

6 Offeret eum her' ejus ad iudices, & admo- 6 vebit eum ad olivâ, vel ad limè, & perforabit her' ejus aurè ejus stylo, erit; ei serv' ministrans in perpetu. Quumq; vendiderit quis 7 filiam suam in ancillam, non exibit ut exeat servi. Si exofa fuit in oculis heri sui ita ut non 8 ducat eam, redimat illam: populo alieno non potest eam vendere, ed quod deceperit eam. Et si filio suo ducat eam, iuxta more qu agitur cum filiab', agat cum ea. Et si alteram filio 9 ducat, alimentu ejus, & indumentum ejus, & accubitu ejus non minuet. Et si tria hæc non præstiterit ei, egredietur gratis abiq; argento. Qui percussit hominem & moriatur, 10 omnino interficietur. Et quonia infidias non tenent ei, & tamen Deus tradidit eum in manu ejus: idcirco facit tibi locum ad quem aufugiat. Si infus fuerit quis in proximum 11 suum, & occiderit eum cum dolo, ab altari in eo rape illum ad occidendu eum. Qui verberaverit patrem suum, & matrem suam, occidendo occidatur. Qui furar' fuerit ancillam, & vendiderit eam, & reperta fuerit in manib' ejus, occidendo occidatur. Qui contumelios 12 affecerit patrè suum & matrè suâ, occidendo occidatur. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit alter alteri lapide aut baculo, nec moriatur, sed decidat in morbum: Si surrexerit, & deambulaverit in platea innix' baculo suo, innocens erit is qui percussit eum: duatxat 13 otiù ejus, & mercedem merciti dabit. Et cùm percussit aliquis servu suu aut ancillâ suam 14 suffi, & mortu' fuerit sub manu ejus, iudicandus 15 judicabitur. At vero si uno die aut duob' 16 vixerit, non judicabitur, pecunia enim ej' est. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit 17 vint mulierem prægnantem, & eiecerit foetum ejus, nec tamen interveniat casus mortis, tenebitur ad damnum quantum imponet ei maritus mulieris, & dabit quantum dederunt iudices. Si vero mortis casus interveniat, dabit animam pro anima.

6 Offeret eum her' ejus ad iudices, & admo- 6 vebit eum ad olivâ, vel ad limè, & perforabit her' ejus aurè ejus stylo, erit; ei serv' ministrans in perpetu. Quumq; vendiderit quis 7 filiam suam in ancillam, non exibit ut exeat servi. Si exofa fuit in oculis heri sui ita ut non 8 ducat eam, redimat illam: populo alieno non potest eam vendere, ed quod deceperit eam. Et si filio suo ducat eam, iuxta more qu agitur cum filiab', agat cum ea. Et si alteram filio 9 ducat, alimentu ejus, & indumentum ejus, & accubitu ejus non minuet. Et si tria hæc non præstiterit ei, egredietur gratis abiq; argento. Qui percussit hominem & moriatur, 10 omnino interficietur. Et quonia infidias non tenent ei, & tamen Deus tradidit eum in manu ejus: idcirco facit tibi locum ad quem aufugiat. Si infus fuerit quis in proximum 11 suum, & occiderit eum cum dolo, ab altari in eo rape illum ad occidendu eum. Qui verberaverit patrem suum, & matrem suam, occidendo occidatur. Qui furar' fuerit ancillam, & vendiderit eam, & reperta fuerit in manib' ejus, occidendo occidatur. Qui contumelios 12 affecerit patrè suum & matrè suâ, occidendo occidatur. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit alter alteri lapide aut baculo, nec moriatur, sed decidat in morbum: Si surrexerit, & deambulaverit in platea innix' baculo suo, innocens erit is qui percussit eum: duatxat 13 otiù ejus, & mercedem merciti dabit. Et cùm percussit aliquis servu suu aut ancillâ suam 14 suffi, & mortu' fuerit sub manu ejus, iudicandus 15 judicabitur. At vero si uno die aut duob' 16 vixerit, non judicabitur, pecunia enim ej' est. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit 17 vint mulierem prægnantem, & eiecerit foetum ejus, nec tamen interveniat casus mortis, tenebitur ad damnum quantum imponet ei maritus mulieris, & dabit quantum dederunt iudices. Si vero mortis casus interveniat, dabit animam pro anima.

6 Offeret eum her' ejus ad iudices, & admo- 6 vebit eum ad olivâ, vel ad limè, & perforabit her' ejus aurè ejus stylo, erit; ei serv' ministrans in perpetu. Quumq; vendiderit quis 7 filiam suam in ancillam, non exibit ut exeat servi. Si exofa fuit in oculis heri sui ita ut non 8 ducat eam, redimat illam: populo alieno non potest eam vendere, ed quod deceperit eam. Et si filio suo ducat eam, iuxta more qu agitur cum filiab', agat cum ea. Et si alteram filio 9 ducat, alimentu ejus, & indumentum ejus, & accubitu ejus non minuet. Et si tria hæc non præstiterit ei, egredietur gratis abiq; argento. Qui percussit hominem & moriatur, 10 omnino interficietur. Et quonia infidias non tenent ei, & tamen Deus tradidit eum in manu ejus: idcirco facit tibi locum ad quem aufugiat. Si infus fuerit quis in proximum 11 suum, & occiderit eum cum dolo, ab altari in eo rape illum ad occidendu eum. Qui verberaverit patrem suum, & matrem suam, occidendo occidatur. Qui furar' fuerit ancillam, & vendiderit eam, & reperta fuerit in manib' ejus, occidendo occidatur. Qui contumelios 12 affecerit patrè suum & matrè suâ, occidendo occidatur. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit alter alteri lapide aut baculo, nec moriatur, sed decidat in morbum: Si surrexerit, & deambulaverit in platea innix' baculo suo, innocens erit is qui percussit eum: duatxat 13 otiù ejus, & mercedem merciti dabit. Et cùm percussit aliquis servu suu aut ancillâ suam 14 suffi, & mortu' fuerit sub manu ejus, iudicandus 15 judicabitur. At vero si uno die aut duob' 16 vixerit, non judicabitur, pecunia enim ej' est. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit 17 vint mulierem prægnantem, & eiecerit foetum ejus, nec tamen interveniat casus mortis, tenebitur ad damnum quantum imponet ei maritus mulieris, & dabit quantum dederunt iudices. Si vero mortis casus interveniat, dabit animam pro anima.

6 Offeret eum her' ejus ad iudices, & admo- 6 vebit eum ad olivâ, vel ad limè, & perforabit her' ejus aurè ejus stylo, erit; ei serv' ministrans in perpetu. Quumq; vendiderit quis 7 filiam suam in ancillam, non exibit ut exeat servi. Si exofa fuit in oculis heri sui ita ut non 8 ducat eam, redimat illam: populo alieno non potest eam vendere, ed quod deceperit eam. Et si filio suo ducat eam, iuxta more qu agitur cum filiab', agat cum ea. Et si alteram filio 9 ducat, alimentu ejus, & indumentum ejus, & accubitu ejus non minuet. Et si tria hæc non præstiterit ei, egredietur gratis abiq; argento. Qui percussit hominem & moriatur, 10 omnino interficietur. Et quonia infidias non tenent ei, & tamen Deus tradidit eum in manu ejus: idcirco facit tibi locum ad quem aufugiat. Si infus fuerit quis in proximum 11 suum, & occiderit eum cum dolo, ab altari in eo rape illum ad occidendu eum. Qui verberaverit patrem suum, & matrem suam, occidendo occidatur. Qui furar' fuerit ancillam, & vendiderit eam, & reperta fuerit in manib' ejus, occidendo occidatur. Qui contumelios 12 affecerit patrè suum & matrè suâ, occidendo occidatur. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit alter alteri lapide aut baculo, nec moriatur, sed decidat in morbum: Si surrexerit, & deambulaverit in platea innix' baculo suo, innocens erit is qui percussit eum: duatxat 13 otiù ejus, & mercedem merciti dabit. Et cùm percussit aliquis servu suu aut ancillâ suam 14 suffi, & mortu' fuerit sub manu ejus, iudicandus 15 judicabitur. At vero si uno die aut duob' 16 vixerit, non judicabitur, pecunia enim ej' est. Cùmq; rixati fuerint duo viri, & percussit 17 vint mulierem prægnantem, & eiecerit foetum ejus, nec tamen interveniat casus mortis, tenebitur ad damnum quantum imponet ei maritus mulieris, & dabit quantum dederunt iudices. Si vero mortis casus interveniat, dabit animam pro anima.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM. Translatio Latina.

הרגום אנקלוס

Targum ONKLOS.

6 ויקרבנה רבוניה ללוקים דיניא
7 ויקרבנה ללודשא ללוד מוחא
8 וירצו רבוניה ית אורניה למרצא
9 ויהי ליה עבד פלח לעלמא
10 ויבן נבר ית פרתיה לאמקולה
11 תלק כמסקנת עברין אים פישא
12 בעני רבונא דקוסה ליה ופרקנה
13 לבר אחר ליה ליה רשו לובנה
14 במשליחיה פה ואם לבריה יקומנה
15 בלית כנת ישראל ועבד ליה:
16 אב אורניתא סב ליה ויניה:
17 כסותהו עותהא ומע ואמחלות
18 אלן לא יעבד לה ותפוק מן בלא
19 כסף דימחו גחש וקטלניה:
20 ארקטלא ותקטל: ורלא כמל ליה
21 ומן קרם ית אתמר ליריה ואשיו
22 לוד ארתא דיערוק לחמן: וארי
23 ישע נבר על חכריה למקטליה
24 בנכרו מן מרפח חרפניה
25 למקטל: וויסו אברו ואפריה
26 ורענב נקטל: ורענב נקטל
27 מבני ישראל ויבנהו וישקטל
28 בריה ארקטלא ותקטל: ורלוט
29 אברו ואפיה ארקטלא ותקטל:
30 וארי יצונו נברין וימת נבר ית
31 חכיה פאכנא או בנרמיוא ולא
32 ימות ויפול לבוסלן: אסקוס
33 ויתקד בבדיא על מריהו ויהי
34 זכא מוחא לחור בולגליה ותקטל
35 אסקא ושלים: וארי ימת נבר ית
36 עבדיה או ית אפיהו בשולטן
37 וימות חמות יודה ארתא ותקטל
38 ברם אים ית ארתו וימת ויקטל
39 לא יתן ארי כספיה הוא: וארי
40 יצונו נברין וימתו ארתא מערוא
41 ויקטלו וירחיקו ארתא ויהא מותא
42 ארתנא ותבני כמא דישני עלוהו
43 בעלח ארתא ויקטלו ממיר דינא:
44 אים מוחא ויהי ותקטל חלף נפשא:

6 Applicabitq; et Dñs ej; corā
7 iudicib; & applicabit eū ad o-
8 stitū quod est ad postē: & pforā-
9 bit dñs ejus aurē ejus subulā:
10 & erit ei serv; servēs ei in se-
11 culum. Si autē v; vendiderit
12 filiā suā in ancillā: non egre-
13 dietur, sicut egredietur servi.
14 Si displicerit in oculis Dñi,
15 qui eū sibi desponderat, liberā
16 faciet eā: nō habebit facultatē
17 ut vendat eam viro alii, cū do-
18 minat; fuerit ejus. Si autē filio
19 suo desponderit eā: juxta con-
20 suetudinē filiarū Israēl faciet
21 ei. Si alterā acceperit sibi: nu-
22 trimentū ejus, vestimentūq; &
23 concubitū ej; nō prohibe-
24 bit. Et si tria hæc nō fecerit ei:
25 egredietur gratis, absq; agen-
26 tibus. Qui percussit virū, & oc-
27 cidit illū, occisione occidatur.
28 Qui autē non est infidatus; sed
29 ad faciē Dei tradit; est manu
30 ejus: confititū tibi locū,
31 ad quē fugiat. Et quādo impi-
32 cegerit vir cōtra proximū suū,
33 ut interficiat eum per insidias:
34 de conspectu altaris mei tolles
35 eum, ut interficiatur. Qui autē
36 percussit patrē suū, aut ma-
37 trē suā, morte morietur. Qui
38 fur; fuerit animā de filiis Is-
39 raēl & vendiderit eā, invētaq;
40 fuerit in manu ej; morte mori-
41 atur. Qui autem maledixerit pa-
42 tri suo, aut matri suā, morte
43 morietur. Et quando rixati fu-
44 erint viri, & percussit vir
45 proximū suū, lapide aut pu-
46 gno: & non fuerit mortu; sed
47 ceciderit in lectulo et fuerit oc-
48 ciosus. Si surrexerit, & ambu-
49 laverit super foris baculū suū,
50 erit innocens percussor: sed
51 restituet id quod fuit ociosus
52 ab opere, & mercedē medicī
53 solvet. Et quando percussit vir
54 servū suū, aut ancillā suā,
55 virgā & mortu; fuerit sub ma-
56 nu ejus: judicio judicabitur.
57 Sed si die, aut duob; dieb; su-
58 p;ixerit: nō judicabitur, quon-
59 iā argentū suū est. Et quando
60 rixati fuerint viri, & percusse-
61 rit mulierē pregnantē, & e-
62 gressus fuerit fort; ej; & non
63 fuerit mors: condemnatio-
64 cōdēnabitur, sicut potuerit sup
65 eis marit; mulieris; & dabit, ex
66 fecit iudiciū. Si autē mortua
67 fuerit: reddet animā pro animā.

6 אריתא דעורא דעורא דעורא דעורא
7 אריתא דעורא דעורא דעורא
8 אריתא דעורא דעורא דעורא
9 אריתא דעורא דעורא דעורא
10 אריתא דעורא דעורא דעורא
11 אריתא דעורא דעורא דעורא
12 אריתא דעורא דעורא דעורא
13 אריתא דעורא דעורא דעורא
14 אריתא דעורא דעורא דעורא
15 אריתא דעורא דעורא דעורא
16 אריתא דעורא דעורא דעורא
17 אריתא דעורא דעורא דעורא
18 אריתא דעורא דעורא דעורא
19 אריתא דעורא דעורא דעורא
20 אריתא דעורא דעורא דעורא
21 אריתא דעורא דעורא דעורא
22 אריתא דעורא דעורא דעורא
23 אריתא דעורא דעורא דעורא
24 אריתא דעורא דעורא דעורא
25 אריתא דעורא דעורא דעורא
26 אריתא דעורא דעורא דעורא
27 אריתא דעורא דעורא דעורא
28 אריתא דעורא דעורא דעורא
29 אריתא דעורא דעורא דעורא
30 אריתא דעורא דעורא דעורא
31 אריתא דעורא דעורא דעורא
32 אריתא דעורא דעורא דעורא
33 אריתא דעורא דעורא דעורא
34 אריתא דעורא דעורא דעורא
35 אריתא דעורא דעורא דעורא
36 אריתא דעורא דעורא דעורא
37 אריתא דעורא דעורא דעורא
38 אריתא דעורא דעורא דעורא
39 אריתא דעורא דעורא דעורא
40 אריתא דעורא דעורא דעורא
41 אריתא דעורא דעורא דעורא
42 אריתא דעורא דעורא דעורא
43 אריתא דעורא דעורא דעורא
44 אריתא דעורא דעורא דעורא

VERSIO SAMARITANA.

6 אריתא דעורא דעורא דעורא
7 אריתא דעורא דעורא דעורא
8 אריתא דעורא דעורא דעורא
9 אריתא דעורא דעורא דעורא
10 אריתא דעורא דעורא דעורא
11 אריתא דעורא דעורא דעורא
12 אריתא דעורא דעורא דעורא
13 אריתא דעורא דעורא דעורא
14 אריתא דעורא דעורא דעורא
15 אריתא דעורא דעורא דעורא
16 אריתא דעורא דעורא דעורא
17 אריתא דעורא דעורא דעורא
18 אריתא דעורא דעורא דעורא
19 אריתא דעורא דעורא דעורא
20 אריתא דעורא דעורא דעורא
21 אריתא דעורא דעורא דעורא
22 אריתא דעורא דעורא דעורא
23 אריתא דעורא דעורא דעורא
24 אריתא דעורא דעורא דעורא
25 אריתא דעורא דעורא דעורא
26 אריתא דעורא דעורא דעורא
27 אריתא דעורא דעורא דעורא
28 אריתא דעורא דעורא דעורא
29 אריתא דעורא דעורא דעורא
30 אריתא דעורא דעורא דעורא
31 אריתא דעורא דעורא דעורא
32 אריתא דעורא דעורא דעורא
33 אריתא דעורא דעורא דעורא
34 אריתא דעורא דעורא דעורא
35 אריתא דעורא דעורא דעורא
36 אריתא דעורא דעורא דעורא
37 אריתא דעורא דעורא דעורא
38 אריתא דעורא דעורא דעורא
39 אריתא דעורא דעורא דעורא
40 אריתא דעורא דעורא דעורא
41 אריתא דעורא דעורא דעורא
42 אריתא דעורא דעורא דעורא
43 אריתא דעורא דעורא דעורא
44 אריתא דעורא דעורא דעורא

Tune adducet eum dominus
6 eus ad iudices, & accedet
7 facie enim ad portam, aut ad
8 postem profertur; dominus
9 ejus aurē ejus subulā: & erit
10 ei in æternū. Cui utam;
11 vendiderit quis filiam suam
12 in ancillam, non exiit for-
13 excus servū. Si displicerit
14 illi in oculis domini filii qui non
15 despondit eam, redimio non
16 debet eam; populo alieno non
17 poterit eam vendere, per-
18 sūto filio suo cum despondit;
19 verū iuxta consuetudinē fili-
20 arū faciet illi. Si vero filio
21 suo accepit sibi, dimittentur
22 ei. Si alterā acceperit sibi: nutri-
23 mentum non adhibet. Quod si tria
24 hæc non profecerit ei, egredi-
25 entur gratis sine argento. Qui
26 percussit virum, et mortuus
27 fuerit, morte morietur. Qui
28 autem (d) infidatus non fu-
29 erit, sed deus (e) tradidit in
30 manū ejus, postea sub locum
31 ad quem fugiat. Cui autem
32 impie cogerit quis ad occi-
33 dendū proximum suum, qui
34 occidat eum cum dolo, ab al-
35 teri mo occidit eum ad mo-
36 rtem. Percussor patrem
37 suum, aut matrem suam, morte
38 morietur. Etiam autem
39 hominem et eum vendens, si
40 in manu fuerit in manu ejus,
41 morte morietur. Maledictus
42 patris sui, et matris sue, morte
43 morietur. Cui contractus ini-
44 bus, aut filii, aut matris,
45 percussit, non fuerit, sed
46 decedat in lecto. Si viri
47 iurati sunt ambob; super filio
48 suo, & mortuus fuerit, percu-
49 ssor eorum cessationis est
50 damnus. Et quando rixati fu-
51 erint viri, et percussit vir
52 proximū suū, lapide aut pu-
53 gno, & non fuerit mortuus,
54 ceciderit in lectulo, & fuerit
55 ociosus. Si surrexerit, & ambu-
56 laverit super foris baculū suū,
57 erit innocens percussor: sed
58 restituet id quod fuit ociosus
59 ab opere, & mercedē medicī
60 solvet. Et quando percussit vir
61 servū suū, aut ancillā suā,
62 virgā & mortuus fuerit sub
63 manu ejus, iudicio judicabitur.
64 Sed si die, aut duob; dieb; su-
65 p;ixerit, non judicabitur, quon-
66 iā argentū suū est. Et quando
67 rixati fuerint viri, & percusse-
68 rit mulierē pregnantē, & e-
69 gressus fuerit fort; ej; & non
70 fuerit mors: condemnatio-
71 cōdēnabitur, sicut potuerit sup
72 eis marit; mulieris; & dabit, ex
73 fecit iudiciū. Si autē mortua
74 fuerit: reddet animā pro animā.

10 excus servū. Si displicerit
11 illi in oculis domini filii qui non
12 despondit eam, redimio non
13 debet eam; populo alieno non
14 poterit eam vendere, per-
15 sūto filio suo cum despondit;
16 verū iuxta consuetudinē fili-
17 arū faciet illi. Si vero filio
18 suo accepit sibi, dimittentur
19 ei. Si alterā acceperit sibi: nutri-
20 mentum non adhibet. Quod si tria
21 hæc non profecerit ei, egredi-
22 entur gratis sine argento. Qui
23 percussit virum, et mortuus
24 fuerit, morte morietur. Qui
25 autem (d) infidatus non fu-
26 erit, sed deus (e) tradidit in
27 manū ejus, postea sub locum
28 ad quem fugiat. Cui autem
29 impie cogerit quis ad occi-
30 dendū proximum suum, qui
31 occidat eum cum dolo, ab al-
32 teri mo occidit eum ad mo-
33 rtem. Percussor patrem
34 suum, aut matrem suam, morte
35 morietur. Etiam autem
36 hominem et eum vendens, si
37 in manu fuerit in manu ejus,
38 morte morietur. Maledictus
39 patris sui, et matris sue, morte
40 morietur. Cui contractus ini-
41 bus, aut filii, aut matris,
42 percussit, non fuerit, sed
43 decedat in lecto. Si viri
44 iurati sunt ambob; super filio
45 suo, & mortuus fuerit, percu-
46 ssor eorum cessationis est
47 damnus. Et quando rixati fu-
48 erint viri, et percussit vir
49 proximū suū, lapide aut pu-
50 gno, & non fuerit mortuus,
51 ceciderit in lectulo, & fuerit
52 ociosus. Si surrexerit, & ambu-
53 laverit super foris baculū suū,
54 erit innocens percussor: sed
55 restituet id quod fuit ociosus
56 ab opere, & mercedē medicī
57 solvet. Et quando percussit vir
58 servū suū, aut ancillā suā,
59 virgā & mortuus fuerit sub
60 manu ejus, iudicio judicabitur.
61 Sed si die, aut duob; dieb; su-
62 p;ixerit, non judicabitur, quon-
63 iā argentū suū est. Et quando
64 rixati fuerint viri, & percusse-
65 rit mulierē pregnantē, & e-
66 gressus fuerit fort; ej; & non
67 fuerit mors: condemnatio-
68 cōdēnabitur, sicut potuerit sup
69 eis marit; mulieris; & dabit, ex
70 fecit iudiciū. Si autē mortua
71 fuerit: reddet animā pro animā.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

6 فليعدس مولاه الى الحاكم
7 فليعدس مولاه الى الحاكم
8 فليعدس مولاه الى الحاكم
9 فليعدس مولاه الى الحاكم
10 فليعدس مولاه الى الحاكم
11 فليعدس مولاه الى الحاكم
12 فليعدس مولاه الى الحاكم
13 فليعدس مولاه الى الحاكم
14 فليعدس مولاه الى الحاكم
15 فليعدس مولاه الى الحاكم
16 فليعدس مولاه الى الحاكم
17 فليعدس مولاه الى الحاكم
18 فليعدس مولاه الى الحاكم
19 فليعدس مولاه الى الحاكم
20 فليعدس مولاه الى الحاكم
21 فليعدس مولاه الى الحاكم
22 فليعدس مولاه الى الحاكم
23 فليعدس مولاه الى الحاكم

6 فليعدس مولاه الى الحاكم
7 فليعدس مولاه الى الحاكم
8 فليعدس مولاه الى الحاكم
9 فليعدس مولاه الى الحاكم
10 فليعدس مولاه الى الحاكم
11 فليعدس مولاه الى الحاكم
12 فليعدس مولاه الى الحاكم
13 فليعدس مولاه الى الحاكم
14 فليعدس مولاه الى الحاكم
15 فليعدس مولاه الى الحاكم
16 فليعدس مولاه الى الحاكم
17 فليعدس مولاه الى الحاكم
18 فليعدس مولاه الى الحاكم
19 فليعدس مولاه الى الحاكم
20 فليعدس مولاه الى الحاكم
21 فليعدس مولاه الى الحاكم
22 فليعدس مولاه الى الحاكم
23 فليعدس مولاه الى الحاكم

6 فليعدس مولاه الى الحاكم
7 فليعدس مولاه الى الحاكم
8 فليعدس مولاه الى الحاكم
9 فليعدس مولاه الى الحاكم
10 فليعدس مولاه الى الحاكم
11 فليعدس مولاه الى الحاكم
12 فليعدس مولاه الى الحاكم
13 فليعدس مولاه الى الحاكم
14 فليعدس مولاه الى الحاكم
15 فليعدس مولاه الى الحاكم
16 فليعدس مولاه الى الحاكم
17 فليعدس مولاه الى الحاكم
18 فليعدس مولاه الى الحاكم
19 فليعدس مولاه الى الحاكم
20 فليعدس مولاه الى الحاكم
21 فليعدس مولاه الى الحاكم
22 فليعدس مولاه الى الحاكم
23 فليعدس مولاه الى الحاكم

Ducat cum dominus eum ad iudicem,
6 ad iudicem eum ad iudicem,
7 ad iudicem eum ad iudicem,
8 ad iudicem eum ad iudicem,
9 ad iudicem eum ad iudicem,
10 ad iudicem eum ad iudicem,
11 ad iudicem eum ad iudicem,
12 ad iudicem eum ad iudicem,
13 ad iudicem eum ad iudicem,
14 ad iudicem eum ad iudicem,
15 ad iudicem eum ad iudicem,
16 ad iudicem eum ad iudicem,
17 ad iudicem eum ad iudicem,
18 ad iudicem eum ad iudicem,
19 ad iudicem eum ad iudicem,
20 ad iudicem eum ad iudicem,
21 ad iudicem eum ad iudicem,
22 ad iudicem eum ad iudicem,
23 ad iudicem eum ad iudicem

6 ad iudicem eum ad iudicem,
7 ad iudicem eum ad iudicem,
8 ad iudicem eum ad iudicem,
9 ad iudicem eum ad iudicem,
10 ad iudicem eum ad iudicem,
11 ad iudicem eum ad iudicem,
12 ad iudicem eum ad iudicem,
13 ad iudicem eum ad iudicem,
14 ad iudicem eum ad iudicem,
15 ad iudicem eum ad iudicem,
16 ad iudicem eum ad iudicem,
17 ad iudicem eum ad iudicem,
18 ad iudicem eum ad iudicem,
19 ad iudicem eum ad iudicem,
20 ad iudicem eum ad iudicem,
21 ad iudicem eum ad iudicem,
22 ad iudicem eum ad iudicem,
23 ad iudicem eum ad iudicem

6 ad iudicem eum ad iudicem, 7 ad iudicem eum ad iudicem, 8 ad iudicem eum ad iudicem, 9 ad iudicem eum ad iudicem, 10 ad iudicem eum ad iudicem, 11 ad iudicem eum ad iudicem, 12 ad iudicem eum ad iudicem, 13 ad iudicem eum ad iudicem, 14 ad iudicem eum ad iudicem, 15 ad iudicem eum ad iudicem, 16 ad iudicem eum ad iudicem, 17 ad iudicem eum ad iudicem, 18 ad iudicem eum ad iudicem, 19 ad iudicem eum ad iudicem, 20 ad iudicem eum ad iudicem, 21 ad iudicem eum ad iudicem, 22 ad iudicem eum ad iudicem, 23 ad iudicem eum ad iudicem

fuerit mortuus fuerit percussus & fur fuerit inventus *perſoffione in si*
 אם בפקחורת ופצת הנגב והדבר וזכר
 Si *ſanguis eum fuerit ſol fuerit ortus si* *ſanguis ei non*
 אין לו דמים אם ידבר השמש עליו דמים לו
 Si *ſuo jure in venditor ſei non ſi* reddet reddendo
 שלם ישלם אם יאן לו ונגמד בנגביו : אם
 ſinum ad uſque bore à furto in ejus manu in fuerit inventum inveniendo
 הפצת הפצת ברו הנגבה משור עד חמור
 quilibet fecerit paſci cum reddet *diei ſerim ſerim ad uſque*
 עד שור חים שנים שלם : כי יבער אש
 ſeruit paſtum & ſuum jumentum dimiferit & vineam vel agrum
 שדה אורנים ושלה את בעירה ובער
 ſollet fur vinea bonitatem & ſui agri bonitatem alterius agro in
 בשדה אחר מיטב שרדו ומטב ברמו ישלם :
 vel *ſaceruus fuerit cunctis & ſpinas invenierit & ſignis fuerit egreſſus cum*
 כי הוציא את בעירה קצים ונגמל נגיש או
 ſaccentionem succendens reddet reddendo *ager vel ſteges*
 הקמה או הפסד שלם ישלם הפסד את הכתרה
 auſtodiendum ad va vel argentum ſuum ſecum ad quilibet dederit cum
 ברוחן אש אל דערו כסף אורכלים לשמר
 reddet *ſui fuerit inventus ſi : ſui domo è fuerit ablatus furto &*
 ונגב מכות האיש אם ופצת הנגב ישלם
 domus dominus accedet & fur fuerit inventus non Si duplicia
 שנים : אם אלה ופצת הנגב ונקרב בער בית
 ſuis ſi in ſua manu miſit non ſi *Dei* ad
 אלה האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעוהו :
 ſuper animo ſuper above ſuper prævaricationis verbo omni Super
 על כל דבר פשע על שור עד חמור על
quod quæ ſuper omni ſuper ſuſcitatio ſuper agno
 שה על שמה על בל אבדה אשר יאמר ביהוא
 condemnaret quem jumentorum velum venit *Dei ad uſque ſi*
 זה ער האלהים יאמר דבר שניהם אשר ישעו
 ſua ſeruit ad qui dederit ſi : ſuo proximo dupla reddet *Dei*
 אלהים ישלם שנים לרעוהו : כי ירוח אש אל דערו
 auſtodiendum ad animi al onare & *ſerim* vel aboveam vel animum
 חמור אשר או שור או שור עד חמור לשמר
 juramentum vidente in line abſtinet vel contractum vel ſeruit mortuus &
 ומת או נשבר או נשבה אין אה : שבעת
que in ſua manu miſit non ſi *ſi : ſi abſo inter erit Domini*
 יהיה חמור בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכה
 tardando ſi reddet non & *ſeris dñs* ſuſcipiet & ſui proximi
 דערו ויקח בעליו ולא ישלם : ואם נגב
 fuerit capta rapiendo Si *ſeris* domino reddet *eo qui* fuerit ablati furto
 ונגב מעפו ישלם לבעליו : אם שרף שרפה
 quilibet ſuam cum *ſe* reddet non raptum ſteſtem cum adduct
 יבארו עד חמור לא ישלם : וכי ישאל איש
 dñs domino fuerit mortuum vel ſeruit contracti & ſuo proximo cum &
 מות רעוהו ונשבר או מת או חסר בעליו
 reddet non *eo cum* eius dominus Si reddet reddendo *ſteſtem* non
 אדם עמו שלם ישלם : אם בעליו עמו לא ישלם
 ſi *ſua morte in venit iſſe* mercenarius Si
 אם שכיר הוא בן פא שכירו

2. Si effugiens fur domum five suffodiens fuerit inventus, et accepto vulnere mortuus fuerit; percussor non erit r' sanguinis. Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium perpetrauit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat, ipse venundabitur. Si inventus fuerit apud eum quod furatus est, vivens, five bos, five aſinus, five ovis; dupli reſtituet. Si leſerit quiſpiam agru vel vinea, & dimiſerit jumentu ſuū ut depaſcatur aliena; quidquid optimum habuerit in agro ſuo, vel in vinea, pro damni æſtimatione reſtituet. Si egreſſus ignis invenit ſpinas, & comprehenderit aceruos frugum, five ſtantes ſegetes in agris, reddet damni qui ignem ſuccenderit. Si quis commendaverit amico pecuniā, aut vas in cuſtodiam, & ab eo, qui ſuſceperat, furto ablata fuerint; ſi invenitur fur, dupli reddet. Si latet fur, domus applicabitur ad deos, & jurabit quod non extenderit manum in rem proximi ſui. Ad percipiendam fraudem, tam in bove, quam in aſino, & ove ac velimento, & quidquid damnum inferre poterit: ad deos utriuſque cauſa perveniet: & ſi illi judicaverint, duplum reſtituet proximo ſuo. Si quis commendaſſerit proximo ſuo aſinum, bovem, ovem, & omne jumentum ad cuſtodiam, & inortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab hoſtibus, nulluq; hoc viderit: Jusjurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi ſui: ſiſcipietque dominus juramentum, & ille reddet: uon cogetur. Quod ſi furto ablatum fuerit, reſtituet damnum dño. Si comelſum bellia, deferat ad eū quod ocuſum eſt, & non reſtituet. Qui à proximo ſuo quidquam horū mutuo poſtulerit, & debilitatū aut mortuū fuerit dño nō præſente, reddere cōpellerit. Quod ſi impreſſenarium dñs fuerit, non reſtituet: maxime ſi conductū venerat pro mercede operis ſui.

2. Ean q' en ty dorogyma) euseph q' xle-
 3. Ean q' anayns dndbdm, an tny utiq' qd-
 4. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 5. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 6. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 7. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 8. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 9. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 10. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 11. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 12. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 13. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 14. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 15. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 16. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 17. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 18. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 19. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 20. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 21. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 22. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 23. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 24. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 25. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 26. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 27. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 28. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 29. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 30. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 31. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 32. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 33. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 34. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 35. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 36. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 37. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 38. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 39. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 40. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 41. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 42. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 43. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 44. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 45. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 46. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 47. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 48. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 49. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 50. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 51. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 52. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 53. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 54. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 55. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 56. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 57. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 58. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 59. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 60. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 61. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 62. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 63. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 64. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 65. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 66. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 67. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 68. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 69. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 70. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 71. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 72. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 73. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 74. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 75. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 76. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 77. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 78. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 79. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 80. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 81. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 82. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 83. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 84. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 85. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 86. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 87. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 88. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 89. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 90. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 91. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 92. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 93. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 94. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 95. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 96. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 97. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 98. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 99. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 100. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 101. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 102. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 103. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 104. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 105. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 106. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 107. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 108. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 109. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 110. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 111. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 112. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 113. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 114. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 115. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 116. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 117. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 118. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 119. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 120. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 121. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 122. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 123. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 124. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 125. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 126. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 127. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 128. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 129. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 130. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 131. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 132. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 133. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 134. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 135. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 136. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 137. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 138. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 139. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 140. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 141. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 142. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 143. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 144. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 145. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 146. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 147. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 148. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 149. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 150. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 151. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 152. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 153. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 154. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 155. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 156. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 157. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 158. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 159. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 160. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 161. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 162. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 163. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 164. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 165. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 166. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 167. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 168. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 169. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 170. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 171. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 172. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 173. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 174. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 175. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 176. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 177. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 178. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 179. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 180. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 181. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 182. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 183. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 184. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 185. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 186. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 187. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 188. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 189. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 190. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 191. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 192. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 193. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 194. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 195. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 196. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 197. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 198. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 199. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 200. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 201. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 202. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 203. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 204. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 205. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 206. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 207. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 208. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 209. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 210. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 211. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 212. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 213. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 214. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 215. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 216. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 217. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 218. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 219. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 220. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 221. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 222. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 223. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 224. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 225. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 226. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 227. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 228. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 229. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 230. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 231. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 232. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 233. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 234. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 235. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 236. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 237. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 238. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 239. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 240. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 241. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 242. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 243. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 244. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 245. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 246. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 247. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 248. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 249. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 250. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 251. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 252. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 253. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 254. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 255. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 256. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 257. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 258. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 259. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 260. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 261. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 262. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 263. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 264. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 265. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 266. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 267. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 268. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 269. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 270. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 271. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 272. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 273. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 274. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 275. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 276. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 277. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 278. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 279. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 280. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 281. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 282. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 283. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 284. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 285. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 286. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 287. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 288. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 289. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 290. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 291. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 292. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 293. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 294. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 295. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 296. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 297. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 298. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 299. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 300. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 301. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 302. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 303. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 304. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 305. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 306. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 307. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 308. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 309. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 310. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 311. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 312. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 313. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 314. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 315. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 316. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 317. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 318. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 319. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 320. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 321. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 322. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 323. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 324. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 325. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 326. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 327. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 328. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 329. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 330. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 331. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 332. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 333. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 334. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 335. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 336. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 337. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 338. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 339. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 340. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 341. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 342. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 343. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 344. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 345. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-
 346. Ean q' anayns q' nly & ep' awp-

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

2 Si autē sufficiens domū invēnus fuerit laro, & percussus fuerit & mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. 3 Si oculus testium fuerit super eum, sanguinis reus erit percussor: solvens solvet fur; si non habuerit, vendetur pro furto suo. Si inventū fuerit in manu ejus quod furto sublatū fuerit; & bove usq; ad asinum, & usq; ad agnum, si fuerint vici: dupli restituet. Quando passum fecerit vir agrum aut vineam; & dimiserit jumentū finem, & pascetur in agro alieno: quod melius est in agro suo, aut quod optimū est in vineā sua, restituet. Quando egressus fuerit ignis, & invenerit spinas, & succensit fuerint acceris; aut feges, aut ager: restituet reddet, qui succenderit ignem, id quod succensum est. 7 Quando dederit vir proximo suo argentū aut vasa in custodiam; & furto sublata fuerint de domo viri: si inventus fuerit fur, restituet duplum. Si autem fur non fuerit inventus; accedet dominus domi in conspectum judicium: si non extendit manū suam, in illud quod tradidit illi proximus suus. Super omnem rem delicti, super bovē, super asinū, super agnū super vellimentū, super omnē rem perditā; qui dixerit quod hæc est; in conspectu judicium veniat causa amborū: & qui-cunq; condemnatus fuerit à iudicibus; reddet dupli proximo suo. Quando dederit vir proximo suo, asinum aut bovē aut agnum, & omne jumentum in custodiam; & mortuus fuerit, aut confractus aut ductus in prædā, nullo vidente, Juramentum Domini erit inter ambo; quod non extendit manū suā, in illud quod tradidit ei proximus suus: & suscipiet dñs ab eo juramentū, & nihil restituet. 12 Et si furto sublata fuerit ab eo: restituet dño suo. Si dilaceratum fuerit, afferat testes: quod dilaceratū est non restituet. Et quando mutuo accepit vir à proximo suo, & confractus fuerit sine mortuo; domino suo non existens: cum eo, restituent reddet. Si dominus ejus fuerit cum eo, non restituet: si conductum fuerit; computetur pro mercede ejus.

2 Si autē sufficiens domū invēnus fuerit laro, & percussus fuerit & mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. 3 Si oculus testium fuerit super eum, sanguinis reus erit percussor: solvens solvet fur; si non habuerit, vendetur pro furto suo. Si inventū fuerit in manu ejus quod furto sublatū fuerit; & bove usq; ad asinum, & usq; ad agnum, si fuerint vici: dupli restituet. Quando passum fecerit vir agrum aut vineam; & dimiserit jumentū finem, & pascetur in agro alieno: quod melius est in agro suo, aut quod optimū est in vineā sua, restituet. Quando egressus fuerit ignis, & invenerit spinas, & succensit fuerint acceris; aut feges, aut ager: restituet reddet, qui succenderit ignem, id quod succensum est. 7 Quando dederit vir proximo suo argentū aut vasa in custodiam; & furto sublata fuerint de domo viri: si inventus fuerit fur, restituet duplum. Si autem fur non fuerit inventus; accedet dominus domi in conspectum judicium: si non extendit manū suam, in illud quod tradidit illi proximus suus. Super omnem rem delicti, super bovē, super asinū, super agnū super vellimentū, super omnē rem perditā; qui dixerit quod hæc est; in conspectu judicium veniat causa amborū: & qui-cunq; condemnatus fuerit à iudicibus; reddet dupli proximo suo. Quando dederit vir proximo suo, asinum aut bovē aut agnum, & omne jumentum in custodiam; & mortuus fuerit, aut confractus aut ductus in prædā, nullo vidente, Juramentum Domini erit inter ambo; quod non extendit manū suā, in illud quod tradidit ei proximus suus: & suscipiet dñs ab eo juramentū, & nihil restituet. 12 Et si furto sublata fuerit ab eo: restituet dño suo. Si dilaceratum fuerit, afferat testes: quod dilaceratū est non restituet. Et quando mutuo accepit vir à proximo suo, & confractus fuerit sine mortuo; domino suo non existens: cum eo, restituent reddet. Si dominus ejus fuerit cum eo, non restituet: si conductum fuerit; computetur pro mercede ejus.

2 Si autē sufficiens domū invēnus fuerit laro, & percussus fuerit & mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. 3 Si oculus testium fuerit super eum, sanguinis reus erit percussor: solvens solvet fur; si non habuerit, vendetur pro furto suo. Si inventū fuerit in manu ejus quod furto sublatū fuerit; & bove usq; ad asinum, & usq; ad agnum, si fuerint vici: dupli restituet. Quando passum fecerit vir agrum aut vineam; & dimiserit jumentū finem, & pascetur in agro alieno: quod melius est in agro suo, aut quod optimū est in vineā sua, restituet. Quando egressus fuerit ignis, & invenerit spinas, & succensit fuerint acceris; aut feges, aut ager: restituet reddet, qui succenderit ignem, id quod succensum est. 7 Quando dederit vir proximo suo argentū aut vasa in custodiam; & furto sublata fuerint de domo viri: si inventus fuerit fur, restituet duplum. Si autem fur non fuerit inventus; accedet dominus domi in conspectum judicium: si non extendit manū suam, in illud quod tradidit illi proximus suus. Super omnem rem delicti, super bovē, super asinū, super agnū super vellimentū, super omnē rem perditā; qui dixerit quod hæc est; in conspectu judicium veniat causa amborū: & qui-cunq; condemnatus fuerit à iudicibus; reddet dupli proximo suo. Quando dederit vir proximo suo, asinum aut bovē aut agnum, & omne jumentum in custodiam; & mortuus fuerit, aut confractus aut ductus in prædā, nullo vidente, Juramentum Domini erit inter ambo; quod non extendit manū suā, in illud quod tradidit ei proximus suus: & suscipiet dñs ab eo juramentū, & nihil restituet. 12 Et si furto sublata fuerit ab eo: restituet dño suo. Si dilaceratum fuerit, afferat testes: quod dilaceratū est non restituet. Et quando mutuo accepit vir à proximo suo, & confractus fuerit sine mortuo; domino suo non existens: cum eo, restituent reddet. Si dominus ejus fuerit cum eo, non restituet: si conductum fuerit; computetur pro mercede ejus.

VERSIO SAMARITANA.

2 Si autē sufficiens domū invēnus fuerit laro, & percussus fuerit & mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. 3 Si oculus testium fuerit super eum, sanguinis reus erit percussor: solvens solvet fur; si non habuerit, vendetur pro furto suo. Si inventū fuerit in manu ejus quod furto sublatū fuerit; & bove usq; ad asinum, & usq; ad agnum, si fuerint vici: dupli restituet. Quando passum fecerit vir agrum aut vineam; & dimiserit jumentū finem, & pascetur in agro alieno: quod melius est in agro suo, aut quod optimū est in vineā sua, restituet. Quando egressus fuerit ignis, & invenerit spinas, & succensit fuerint acceris; aut feges, aut ager: restituet reddet, qui succenderit ignem, id quod succensum est. 7 Quando dederit vir proximo suo argentū aut vasa in custodiam; & furto sublata fuerint de domo viri: si inventus fuerit fur, restituet duplum. Si autem fur non fuerit inventus; accedet dominus domi in conspectum judicium: si non extendit manū suam, in illud quod tradidit illi proximus suus. Super omnem rem delicti, super bovē, super asinū, super agnū super vellimentū, super omnē rem perditā; qui dixerit quod hæc est; in conspectu judicium veniat causa amborū: & qui-cunq; condemnatus fuerit à iudicibus; reddet dupli proximo suo. Quando dederit vir proximo suo, asinum aut bovē aut agnum, & omne jumentum in custodiam; & mortuus fuerit, aut confractus aut ductus in prædā, nullo vidente, Juramentum Domini erit inter ambo; quod non extendit manū suā, in illud quod tradidit ei proximus suus: & suscipiet dñs ab eo juramentū, & nihil restituet. 12 Et si furto sublata fuerit ab eo: restituet dño suo. Si dilaceratum fuerit, afferat testes: quod dilaceratū est non restituet. Et quando mutuo accepit vir à proximo suo, & confractus fuerit sine mortuo; domino suo non existens: cum eo, restituent reddet. Si dominus ejus fuerit cum eo, non restituet: si conductum fuerit; computetur pro mercede ejus.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina. Si vir possessore inventus fuerit percussus quis, mortuusque fuerit: reus non est percussoris. Si ortus fuit: sed fur pro eum, reus est sanguinis. Reddendo reddet: si non est reddendo, vendatur pro furto suo. Si inventum fuerit in manu ejus factum, à bove usque ad asinum, usque ad pecudem, usque ad omnem bestiam venientem, duplum reddet. Si autem depasit quis fecerit agrum, aut vineam, & misit jumentum suum, et percipiem fecerit in agro alieno, reddendo reddet de agro suo secundum proventum ejus: Quod si omne agrum depasit fuerit, optima agrus sui, et optima vineæ suæ reddet. Cum egressus fuerit invenerit spinas, et coarsumpsi fuerit acceris, aut feges, aut ager, restituet: si ignem accendit. Cum autem dederit quis proximo suo argentum, vel vasa custodiam: et furto sublata fuerint de domo ejus: si percussus fuerit: si non fuerit inventus, si non fuerit de domo domini ad deum, si non misit in manum suam: nec proximi sui. Super omni genere periculis: omnis, super bove, super asino, super pecude, super ovine, super per omni genere animalium, de quo dixerit, Quoniam illud ipsum est, ad Dominum venientis causa: anhorum: ille quoniam condonavit iudicem, restituet duplum proximo suo. Cum etiam dederit quis proximo suo asinum, aut bovem, aut ovem, aut quodcumque jumentū custodiendum, mortuum fuerit, aut confractus: nihil nemine cadente; Juramentum Domini erit inter invosque: si non invenerit mortuum in rem proximi sui: suscipietur iudicium domini ejus, et non comprehensabit. Si facta ablatum fuerit ab eo: si fuerit domino suo: si rapit: 13 de capto fuerit, adducet testem rapit, et non reddet. 11 Cum etiam aliquis conductum ad acceptum à proximo suo, & confractus fuerit, aut non in domino suo presentem reddendo reddet. Si dominus ejus presentem fuerit, non reddet: si mercenarius fuerit, et veniet pro mercede sua.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

2 *وان وجد السارق في النعيب فضرب وقيل *فانه مطمول *وان سرق السمس عليهم في نكل له * 3 *وليسلم ما سرق * وان لم يكن له فليبيع بعه سرقه * وان وجدته في يده السرقه من نورالي * 4 *حماري ساه احياء * فليسلم بدل الواحد اثنين * واذا اوعى الانسان صبيعه او كرما له * فاطلع * 5 *فحصه وبعث في صبيعه اخر فليسلم له من اجود صبيعه او كرمه * وان حرجت بار وجدته سوكا * 6 *واصرف كدسا * او سبلقا قايما * او سائر ما في الصبياع * فليسلم ما يحب فيه المسعل الاستعال * 7 *وان دفع انسان الي صاحبه زوا او انيه ليحيط ذلك له فسوف من مبرله * فان وجد السارق سلم * 8 * وان لم يوجد السارق * فقدم صاحب المبرل الي اكاكم * وحلف انه لم يجد يده الي * 9 *ملك صاحبه * فلي كل امر يجحدك من نورالي حماري ساه والي ساه والي توب والي كل صاله يقول هذا * 10 *هولي فالي اكاكم يرفع امرها فان طلما اكاكم سلمة اثنين لصاحبه * وان دفع انسان الي صاحبه حمارا او ثورا او ساه او سينا من سائر البهائم * فقات او انكسر او عثم بغير يديه * 11 *فيمس بالله يعصم فما يبديها انه لم يجد يده الي ملك صاحبه * فيعقلها الصاحب ولا يسلم * 12 *سينا * وان سرق من عنده عرمة له * فان اقبس فليقات بساه * ولا يعرم العيرسه * وان * 13 *استعار الانسان من صاحبه سينا فانكسر او مات وليس ربه معه فليبعه * وان كان ربه معه * 14 *ولا يعرمة * وان كان مستاعرا فقد مضى باجره * 15

Et si inventus fuerit fur in suffione, & percussus atque occisus fuerit, sanguis ejus erit impunitus. Et si ortus fuerit fur super eum, non habebit: et cum non reddat quod furatus est: quod si non habuerit, vendatur pro furto suo. Et si inventum fuerit in manu ejus factum, à bove ad asinum, ad ovem usque: de quo dixerit, Quoniam illud ipsum est, causa: anhorum: ille quoniam condonavit iudicem, restituet duplum proximo suo. Et si percussus fuerit: si non fuerit inventus, si non fuerit de domo domini ad deum, si non misit in manum suam: nec proximi sui. Super omni genere periculis: omnis, super bove, super asino, super pecude, super ovine, super per omni genere animalium, de quo dixerit, Quoniam illud ipsum est, causa: anhorum: ille quoniam condonavit iudicem, restituet duplum proximo suo. Cum etiam dederit quis proximo suo asinum, aut bovem, aut ovem, aut quodcumque jumentum custodiendum, mortuum fuerit, aut confractus: nihil nemine cadente; Juramentum Domini erit inter invosque: si non invenerit mortuum in rem proximi sui: suscipietur iudicium domini ejus, et non comprehensabit. Si facta ablatum fuerit ab eo: si fuerit domino suo: si rapit: 13 de capto fuerit, adducet testem rapit, et non reddet. 11 Cum etiam aliquis conductum ad acceptum à proximo suo, & confractus fuerit, aut non in domino suo presentem reddendo reddet. Si dominus ejus presentem fuerit, non reddet: si mercenarius fuerit, et veniet pro mercede sua.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

הרגום אנקלוס Targum ONKELOS.

TEXTUS HEBREOSAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

Transludio Latina.

19 ריש בכורו ארעו תתיר בית קדשך
 20 ויהי אלה לא תחילון בשר בחלב
 21 ויהי אלה שלח סלמכא קדשך
 22 למשך בנורחא ואלעלוה
 23 לאתרא דאתקנור: אספסר מן
 24 קדמיה וקבל במסמיה לא תסרב
 25 לקבליה לא ישבול לחוביתון
 26 ארי בשמי מומיה: ארי אסמקלא
 27 הקבל במסמיה ורועה כל דאמלל
 28 ואסני ית סתא וועק לרמעון
 29 לך: ארי יהוד קדשך ויעלך
 30 לאמורא ורחה ופירוי וכוונעא
 31 הוא ויבואו ואשעון: לא תסנור
 32 לטעותון ולא תפלהון ולא
 33 רעבך קעובדוהו ופירי
 34 תפנרן ותברא תתבר קסתהו:
 35 ותפלהון קדשך: אלהו ויבדך
 36 ית סלך ויירד משתך ויאערי
 37 מרעדו בשין מבינה: לא תחן
 38 מתכלא ועקרא באיעד יתמנו
 39 וימך אשלים: ית אמתו אשלו
 40 קדמו אשלו ית כל דאמורא ויעל
 41 לאתא קדשך ויפן ויאמר ויכל
 42 פעלי רבך קדשך מיווי קדך:
 43 ואשלו ית ערערה קדשך ויתרוי
 44 ית חמי ויתקנעני ית חמי קד
 45 קדשך: לא אתרכנו מן קדשך
 46 פשתא חרא ולמאתו ארעא
 47 צוא וחסעו שלח חסו פדך: ועיר
 48 ועיר אתרכנו מן קדשך עד
 49 דחסו וחסו ית חסו ויפן
 50 ועיריפא רפלישתא ומספרך
 51 עד גהרא ארי וסמך פיריון
 52 ית יתו ארעא ותחרכנו מן
 53 קדשך: לא ארעו להו ולטעותון
 54 קדשך:

19 * 19 * 20 * 21 * 22 * 23 * 24 * 25 * 26 * 27 * 28 * 29 * 30 * 31 * 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 * 47 * 48 * 49 * 50 * 51 * 52 * 53 * 54 * 55 * 56 * 57 * 58 * 59 * 60 * 61 * 62 * 63 * 64 * 65 * 66 * 67 * 68 * 69 * 70 * 71 * 72 * 73 * 74 * 75 * 76 * 77 * 78 * 79 * 80 * 81 * 82 * 83 * 84 * 85 * 86 * 87 * 88 * 89 * 90 * 91 * 92 * 93 * 94 * 95 * 96 * 97 * 98 * 99 * 100 * 101 * 102 * 103 * 104 * 105 * 106 * 107 * 108 * 109 * 110 * 111 * 112 * 113 * 114 * 115 * 116 * 117 * 118 * 119 * 120 * 121 * 122 * 123 * 124 * 125 * 126 * 127 * 128 * 129 * 130 * 131 * 132 * 133 * 134 * 135 * 136 * 137 * 138 * 139 * 140 * 141 * 142 * 143 * 144 * 145 * 146 * 147 * 148 * 149 * 150 * 151 * 152 * 153 * 154 * 155 * 156 * 157 * 158 * 159 * 160 * 161 * 162 * 163 * 164 * 165 * 166 * 167 * 168 * 169 * 170 * 171 * 172 * 173 * 174 * 175 * 176 * 177 * 178 * 179 * 180 * 181 * 182 * 183 * 184 * 185 * 186 * 187 * 188 * 189 * 190 * 191 * 192 * 193 * 194 * 195 * 196 * 197 * 198 * 199 * 200 * 201 * 202 * 203 * 204 * 205 * 206 * 207 * 208 * 209 * 210 * 211 * 212 * 213 * 214 * 215 * 216 * 217 * 218 * 219 * 220 * 221 * 222 * 223 * 224 * 225 * 226 * 227 * 228 * 229 * 230 * 231 * 232 * 233 * 234 * 235 * 236 * 237 * 238 * 239 * 240 * 241 * 242 * 243 * 244 * 245 * 246 * 247 * 248 * 249 * 250 * 251 * 252 * 253 * 254 * 255 * 256 * 257 * 258 * 259 * 260 * 261 * 262 * 263 * 264 * 265 * 266 * 267 * 268 * 269 * 270 * 271 * 272 * 273 * 274 * 275 * 276 * 277 * 278 * 279 * 280 * 281 * 282 * 283 * 284 * 285 * 286 * 287 * 288 * 289 * 290 * 291 * 292 * 293 * 294 * 295 * 296 * 297 * 298 * 299 * 300 * 301 * 302 * 303 * 304 * 305 * 306 * 307 * 308 * 309 * 310 * 311 * 312 * 313 * 314 * 315 * 316 * 317 * 318 * 319 * 320 * 321 * 322 * 323 * 324 * 325 * 326 * 327 * 328 * 329 * 330 * 331 * 332 * 333 * 334 * 335 * 336 * 337 * 338 * 339 * 340 * 341 * 342 * 343 * 344 * 345 * 346 * 347 * 348 * 349 * 350 * 351 * 352 * 353 * 354 * 355 * 356 * 357 * 358 * 359 * 360 * 361 * 362 * 363 * 364 * 365 * 366 * 367 * 368 * 369 * 370 * 371 * 372 * 373 * 374 * 375 * 376 * 377 * 378 * 379 * 380 * 381 * 382 * 383 * 384 * 385 * 386 * 387 * 388 * 389 * 390 * 391 * 392 * 393 * 394 * 395 * 396 * 397 * 398 * 399 * 400 * 401 * 402 * 403 * 404 * 405 * 406 * 407 * 408 * 409 * 410 * 411 * 412 * 413 * 414 * 415 * 416 * 417 * 418 * 419 * 420 * 421 * 422 * 423 * 424 * 425 * 426 * 427 * 428 * 429 * 430 * 431 * 432 * 433 * 434 * 435 * 436 * 437 * 438 * 439 * 440 * 441 * 442 * 443 * 444 * 445 * 446 * 447 * 448 * 449 * 450 * 451 * 452 * 453 * 454 * 455 * 456 * 457 * 458 * 459 * 460 * 461 * 462 * 463 * 464 * 465 * 466 * 467 * 468 * 469 * 470 * 471 * 472 * 473 * 474 * 475 * 476 * 477 * 478 * 479 * 480 * 481 * 482 * 483 * 484 * 485 * 486 * 487 * 488 * 489 * 490 * 491 * 492 * 493 * 494 * 495 * 496 * 497 * 498 * 499 * 500 * 501 * 502 * 503 * 504 * 505 * 506 * 507 * 508 * 509 * 510 * 511 * 512 * 513 * 514 * 515 * 516 * 517 * 518 * 519 * 520 * 521 * 522 * 523 * 524 * 525 * 526 * 527 * 528 * 529 * 530 * 531 * 532 * 533 * 534 * 535 * 536 * 537 * 538 * 539 * 540 * 541 * 542 * 543 * 544 * 545 * 546 * 547 * 548 * 549 * 550 * 551 * 552 * 553 * 554 * 555 * 556 * 557 * 558 * 559 * 560 * 561 * 562 * 563 * 564 * 565 * 566 * 567 * 568 * 569 * 570 * 571 * 572 * 573 * 574 * 575 * 576 * 577 * 578 * 579 * 580 * 581 * 582 * 583 * 584 * 585 * 586 * 587 * 588 * 589 * 590 * 591 * 592 * 593 * 594 * 595 * 596 * 597 * 598 * 599 * 600 * 601 * 602 * 603 * 604 * 605 * 606 * 607 * 608 * 609 * 610 * 611 * 612 * 613 * 614 * 615 * 616 * 617 * 618 * 619 * 620 * 621 * 622 * 623 * 624 * 625 * 626 * 627 * 628 * 629 * 630 * 631 * 632 * 633 * 634 * 635 * 636 * 637 * 638 * 639 * 640 * 641 * 642 * 643 * 644 * 645 * 646 * 647 * 648 * 649 * 650 * 651 * 652 * 653 * 654 * 655 * 656 * 657 * 658 * 659 * 660 * 661 * 662 * 663 * 664 * 665 * 666 * 667 * 668 * 669 * 670 * 671 * 672 * 673 * 674 * 675 * 676 * 677 * 678 * 679 * 680 * 681 * 682 * 683 * 684 * 685 * 686 * 687 * 688 * 689 * 690 * 691 * 692 * 693 * 694 * 695 * 696 * 697 * 698 * 699 * 700 * 701 * 702 * 703 * 704 * 705 * 706 * 707 * 708 * 709 * 710 * 711 * 712 * 713 * 714 * 715 * 716 * 717 * 718 * 719 * 720 * 721 * 722 * 723 * 724 * 725 * 726 * 727 * 728 * 729 * 730 * 731 * 732 * 733 * 734 * 735 * 736 * 737 * 738 * 739 * 740 * 741 * 742 * 743 * 744 * 745 * 746 * 747 * 748 * 749 * 750 * 751 * 752 * 753 * 754 * 755 * 756 * 757 * 758 * 759 * 760 * 761 * 762 * 763 * 764 * 765 * 766 * 767 * 768 * 769 * 770 * 771 * 772 * 773 * 774 * 775 * 776 * 777 * 778 * 779 * 780 * 781 * 782 * 783 * 784 * 785 * 786 * 787 * 788 * 789 * 790 * 791 * 792 * 793 * 794 * 795 * 796 * 797 * 798 * 799 * 800 * 801 * 802 * 803 * 804 * 805 * 806 * 807 * 808 * 809 * 810 * 811 * 812 * 813 * 814 * 815 * 816 * 817 * 818 * 819 * 820 * 821 * 822 * 823 * 824 * 825 * 826 * 827 * 828 * 829 * 830 * 831 * 832 * 833 * 834 * 835 * 836 * 837 * 838 * 839 * 840 * 841 * 842 * 843 * 844 * 845 * 846 * 847 * 848 * 849 * 850 * 851 * 852 * 853 * 854 * 855 * 856 * 857 * 858 * 859 * 860 * 861 * 862 * 863 * 864 * 865 * 866 * 867 * 868 * 869 * 870 * 871 * 872 * 873 * 874 * 875 * 876 * 877 * 878 * 879 * 880 * 881 * 882 * 883 * 884 * 885 * 886 * 887 * 888 * 889 * 890 * 891 * 892 * 893 * 894 * 895 * 896 * 897 * 898 * 899 * 900 * 901 * 902 * 903 * 904 * 905 * 906 * 907 * 908 * 909 * 910 * 911 * 912 * 913 * 914 * 915 * 916 * 917 * 918 * 919 * 920 * 921 * 922 * 923 * 924 * 925 * 926 * 927 * 928 * 929 * 930 * 931 * 932 * 933 * 934 * 935 * 936 * 937 * 938 * 939 * 940 * 941 * 942 * 943 * 944 * 945 * 946 * 947 * 948 * 949 * 950 * 951 * 952 * 953 * 954 * 955 * 956 * 957 * 958 * 959 * 960 * 961 * 962 * 963 * 964 * 965 * 966 * 967 * 968 * 969 * 970 * 971 * 972 * 973 * 974 * 975 * 976 * 977 * 978 * 979 * 980 * 981 * 982 * 983 * 984 * 985 * 986 * 987 * 988 * 989 * 990 * 991 * 992 * 993 * 994 * 995 * 996 * 997 * 998 * 999 * 1000

19 Primicias primitiarum ter-
 20 re tu afferes in sanctuarium
 21 Domini Dei tui: Non comed-
 22 eris carnem cum lacte. Ecce ego
 23 mitto angelum meum ante te,
 24 ut custodiat te in via: & in-
 25 troducatur te in locum, quem
 26 præparavi. Observa te à facie
 27 ejus, & acquiesce verbo ejus,
 28 ne sis rebellis in conspectu ej:
 29 quia non dimittet peccata vestra,
 30 quoniam in nomine meo
 31 eist verbum ejus. Quod si susci-
 32 piens sulcusperis verbum ejus;
 33 & feceris omnia que locutus fuero:
 34 odio habebō inimicos tuos,
 35 & tribulabo tribulantes te.
 36 Quia ibit angelus meus ante
 37 faciem tuam: & introducet
 38 te ad Anorroos, & Ethaos;
 39 & Pherezcos, & Chananaos,
 40 & Evazos, & Jebusios: & dis-
 41 perdam eos. Non adorabis i-
 42 dola eorum, neq; coles ea; neq;
 43 facies secundum opera eorum:
 44 fed destrues destrues eos; &
 45 confringes confringes istatus
 46 eorum. Servetiq; coram Do-
 47 mino Deo vestro; & benedicet
 48 cibum tuum, & potū tuum: &
 49 auferam infirmitates pessimas
 50 de medio tui. Non erit orbata
 51 & sterilis in terrā tuā: nume-
 52 rum dierum tuorum perficiā.
 53 Terrorem meum mittam ante
 54 te; & conturbabo omnem po-
 55 pulum ad quē tu ingredieris,
 56 ut pugnes contra eum: & pon-
 57 am omnes inimicos tuos co-
 58 ram te terga vertentes. Mit-
 59 tamq; vespam ante faciem tu-
 60 am: & ejiciet Evazos, Chana-
 61 neos, & Ethaos, à facie tuā.
 62 Non ejiciam eos à facie tuā,
 63 in anno uno: neterra sit defec-
 64 ta; & multiplicetur contra te
 65 bestia agri. Paulatim ejiciam
 66 eos à facie tuā: donec augea-
 67 ris, & possideas terram. Pon-
 68 amq; terminum tuum, à mari
 69 rubro usq; ad mare Philisti-
 70 norum; & à deserto, usq; ad
 71 Fluvium; quoniam tradam in
 72 manibus vestris habitatores
 73 terræ; & ejiciam eos à facie
 74 tuā. Non inebis cum eis pac-
 75 tum, nec cum idolis suis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * 20 * 21 * 22 * 23 * 24 * 25 * 26 * 27 * 28 * 29 * 30 * 31 * 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 * 47 * 48 * 49 * 50 * 51 * 52 * 53 * 54 * 55 * 56 * 57 * 58 * 59 * 60 * 61 * 62 * 63 * 64 * 65 * 66 * 67 * 68 * 69 * 70 * 71 * 72 * 73 * 74 * 75 * 76 * 77 * 78 * 79 * 80 * 81 * 82 * 83 * 84 * 85 * 86 * 87 * 88 * 89 * 90 * 91 * 92 * 93 * 94 * 95 * 96 * 97 * 98 * 99 * 100 * 101 * 102 * 103 * 104 * 105 * 106 * 107 * 108 * 109 * 110 * 111 * 112 * 113 * 114 * 115 * 116 * 117 * 118 * 119 * 120 * 121 * 122 * 123 * 124 * 125 * 126 * 127 * 128 * 129 * 130 * 131 * 132 * 133 * 134 * 135 * 136 * 137 * 138 * 139 * 140 * 141 * 142 * 143 * 144 * 145 * 146 * 147 * 148 * 149 * 150 * 151 * 152 * 153 * 154 * 155 * 156 * 157 * 158 * 159 * 160 * 161 * 162 * 163 * 164 * 165 * 166 * 167 * 168 * 169 * 170 * 171 * 172 * 173 * 174 * 175 * 176 * 177 * 178 * 179 * 180 * 181 * 182 * 183 * 184 * 185 * 186 * 187 * 188 * 189 * 190 * 191 * 192 * 193 * 194 * 195 * 196 * 197 * 198 * 199 * 200 * 201 * 202 * 203 * 204 * 205 * 206 * 207 * 208 * 209 * 210 * 211 * 212 * 213 * 214 * 215 * 216 * 217 * 218 * 219 * 220 * 221 * 222 * 223 * 224 * 225 * 226 * 227 * 228 * 229 * 230 * 231 * 232 * 233 * 234 * 235 * 236 * 237 * 238 * 239 * 240 * 241 * 242 * 243 * 244 * 245 * 246 * 247 * 248 * 249 * 250 * 251 * 252 * 253 * 254 * 255 * 256 * 257 * 258 * 259 * 260 * 261 * 262 * 263 * 264 * 265 * 266 * 267 * 268 * 269 * 270 * 271 * 272 * 273 * 274 * 275 * 276 * 277 * 278 * 279 * 280 * 281 * 282 * 283 * 284 * 285 * 286 * 287 * 288 * 289 * 290 * 291 * 292 * 293 * 294 * 295 * 296 * 297 * 298 * 299 * 300 * 301 * 302 * 303 * 304 * 305 * 306 * 307 * 308 * 309 * 310 * 311 * 312 * 313 * 314 * 315 * 316 * 317 * 318 * 319 * 320 * 321 * 322 * 323 * 324 * 325 * 326 * 327 * 328 * 329 * 330 * 331 * 332 * 333 * 334 * 335 * 336 * 337 * 338 * 339 * 340 * 341 * 342 * 343 * 344 * 345 * 346 * 347 * 348 * 349 * 350 * 351 * 352 * 353 * 354 * 355 * 356 * 357 * 358 * 359 * 360 * 361 * 362 * 363 * 364 * 365 * 366 * 367 * 368 * 369 * 370 * 371 * 372 * 373 * 374 * 375 * 376 * 377 * 378 * 379 * 380 * 381 * 382 * 383 * 384 * 385 * 386 * 387 * 388 * 389 * 390 * 391 * 392 * 393 * 394 * 395 * 396 * 397 * 398 * 399 * 400 * 401 * 402 * 403 * 404 * 405 * 406 * 407 * 408 * 409 * 410 * 411 * 412 * 413 * 414 * 415 * 416 * 417 * 418 * 419 * 420 * 421 * 422 * 423 * 424 * 425 * 426 * 427 * 428 * 429 * 430 * 431 * 432 * 433 * 434 * 435 * 436 * 437 * 438 * 439 * 440 * 441 * 442 * 443 * 444 * 445 * 446 * 447 * 448 * 449 * 450 * 451 * 452 * 453 * 454 * 455 * 456 * 457 * 458 * 459 * 460 * 461 * 462 * 463 * 464 * 465 * 466 * 467 * 468 * 469 * 470 * 471 * 472 * 473 * 474 * 475 * 476 * 477 * 478 * 479 * 480 * 481 * 482 * 483 * 484 * 485 * 486 * 487 * 488 * 489 * 490 * 491 * 492 * 493 * 494 * 495 * 496 * 497 * 498 * 499 * 500 * 501 * 502 * 503 * 504 * 505 * 506 * 507 * 508 * 509 * 510 * 511 * 512 * 513 * 514 * 515 * 516 * 517 * 518 * 519 * 520 * 521 * 522 * 523 * 524 * 525 * 526 * 527 * 528 * 529 * 530 * 531 * 532 * 533 * 534 * 535 * 536 * 537 * 538 * 539 * 540 * 541 * 542 * 543 * 544 * 545 * 546 * 547 * 548 * 549 * 550 * 551 * 552 * 553 * 554 * 555 * 556 * 557 * 558 * 559 * 560 * 561 * 562 * 563 * 564 * 565 * 566 * 567 * 568 * 569 * 570 * 571 * 572 * 573 * 574 * 575 * 576 * 577 * 578 * 579 * 580 * 581 * 582 * 583 * 584 * 585 * 586 * 587 * 588 * 589 * 590 * 591 * 592 * 593 * 594 * 595 * 596 * 597 * 598 * 599 * 600 * 601 * 602 * 603 * 604 * 605 * 606 * 607 * 608 * 609 * 610 * 611 * 612 * 613 * 614 * 615 * 616 * 617 * 618 * 619 * 620 * 621 * 622 * 623 * 624 * 625 * 626 * 627 * 628 * 629 * 630 * 631 * 632 * 633 * 634 * 635 * 636 * 637 * 638 * 639 * 640 * 641 * 642 * 643 * 644 * 645 * 646 * 647 * 648 * 649 * 650 * 651 * 652 * 653 * 654 * 655 * 656 * 657 * 658 * 659 * 660 * 661 * 662 * 663 * 664 * 665 * 666 * 667 * 668 * 669 * 670 * 671 * 672 * 673 * 674 * 675 * 676 * 677 * 678 * 679 * 680 * 681 * 682 * 683 * 684 * 685 * 686 * 687 * 688 * 689 * 690 * 691 * 692 * 693 * 694 * 695 * 696 * 697 * 698 * 699 * 700 * 701 * 702 * 703 * 704 * 705 * 706 * 707 * 708 * 709 * 710 * 711 * 712 * 713 * 714 * 715 * 716 * 717 * 718 * 719 * 720 * 721 * 722 * 723 * 724 * 725 * 726 * 727 * 728 * 729 * 730 * 731 * 732 * 733 * 734 * 735 * 736 * 737 * 738 * 739 * 740 * 741 * 742 * 743 * 744 * 745 * 746 * 747 * 748 * 749 * 750 * 751 * 752 * 753 * 754 * 755 * 756 * 757 * 758 * 759 * 760 * 761 * 762 * 763 * 764 * 765 * 766 * 767 * 768 * 769 * 770 * 771 * 772 * 773 * 774 * 775 * 776 * 777 * 778 * 779 * 780 * 781 * 782 * 783 * 784 * 785 * 786 * 787 * 788 * 789 * 790 * 791 * 792 * 793 * 794 * 795 * 796 * 797 * 798 * 799 * 800 * 801 * 802 * 803 * 804 * 805 * 806 * 807 * 808 * 809 * 810 * 811 * 812 * 813 * 814 * 815 * 816 * 817 * 818 * 819 * 820 * 821 * 822 * 823 * 824 * 825 * 826 * 827 * 828 * 829 * 830 * 831 * 832 * 833 * 834 * 835 * 836 * 837 * 838 * 839 * 840 * 841 * 842 * 843 * 844 * 845 * 846 * 847 * 848 * 849 * 850 * 851 * 852 * 853 * 854 * 855 * 856 * 857 * 858 * 859 * 860 * 861 * 862 * 863 * 864 * 865 * 866 * 867 * 868 * 869 * 870 * 871 * 872 * 873 * 874 * 875 * 876 * 877 * 878 * 879 * 880 * 881 * 882 * 883 * 884 * 885 * 886 * 887 * 888 * 889 * 890 * 891 * 892 * 893 * 894 * 895 * 896 * 897 * 898 * 899 * 900 * 901 * 902 * 903 * 904 * 905 * 906 * 907 * 908 * 909 * 910 * 911 * 912 * 913 * 914 * 915 * 916 * 917 * 918 * 919 * 920 * 921 * 922 * 923 * 924 * 925 * 926 * 927 * 928 * 929 * 930 * 931 * 932 * 933 * 934 * 935 * 936 * 937 * 938 * 939 * 940 * 941 * 942 * 943 * 944 * 945 * 946 * 947 * 948 * 949 * 950 * 951 * 952 * 953 * 954 * 955 * 956 * 957 * 958 * 959 * 960 * 961 * 962 * 963 * 964 * 965 * 966 * 967 * 968 * 969 * 970 * 971 * 972 * 973 * 974 * 975 * 976 * 977 * 978 * 979 * 980 * 981 * 982 * 983 * 984 * 985 * 986 * 987 * 988 * 989 * 990 * 991 * 992 * 993 * 994 * 995 * 996 * 997 * 998 * 999 * 1000

19 * 20 * 21 * 22 * 23 * 24 * 25 * 26 * 27 * 28 * 29 * 30 * 31 * 32 * 33 * 34 * 35 * 36 * 37 * 38 * 39 * 40 * 41 * 42 * 43 * 44 * 45 * 46 * 47 * 48 * 49 * 50 * 51 * 52 * 53 * 54 * 55 * 56 * 57 * 58 * 59 * 60 * 61 * 62 * 63 * 64 * 65 * 66 * 67 * 68 * 69 * 70 * 71 * 72 * 73 * 74 * 75 * 76 * 77 * 78 * 79 * 80 * 81 * 82 * 83 * 84 * 85 * 86 * 87 * 88 * 89 * 90 * 91 * 92 * 93 * 94 * 95 * 96 * 97 * 98 * 99 * 100 * 101 * 102 * 103 * 104 * 105 * 106 * 107 * 108 * 109 * 110 *

Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si servieris diebus eius quod tibi certe erit in scandalum.

Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si servieris diebus eius quod tibi certe erit in scandalum.

Kai en ephronon en th qn... Et non confident in terra tua, ne peccare te faciant ad me...

Et non confident in terra tua, ne peccare te faciant ad me...

CAP. XXIV. כד

CAP. XXIV.

Aharon & tu Dominum ad Ascende dicit Moſes ad Et... ואל משה אמר עלה אל דנימו... ואל משה אמר עלה אל דנימו...

Moyſi quoc; dixit; Ascende ad Dñm, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul. Solusq; Moyſes ascendit ad Dñm, & illi non appropinquabunt: nec populi ascendit cum eo. Venit ergo Moſes, & narravit ei omnia verba Dñi, atq; judicium: responditq; omnis populus una voce; Omnia verba Dñi, quæ locutus est, faciemus. Scripsit autem Moſes univeros sermones Dñi: & manente confurgens, edificavit altare ad radices montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. Misitq; juvenes de filiis Israel, & oboluerunt holocausta, immolaveruntque victimas pacificas Domino, vitulos. Tulit itaq; Moſes dimidium partem sanguinis, & misit in crateras: partem autem reſtiduum fudit super altare. Assumensq; volumen foederis, legit audiente populo: qui dixerunt; Omnia quæ locutus est Dñs, faciemus, & erimus obedientes. Ille vero sumptum sanguinem reſperſit in populo, & ait; Hic est sanguis foederis quod pepigit Dñs vobiscum super cunctis sermonib; his. Ascenderuntque Moſes & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta seniorioribus Israel. Et viderunt Deum Israel: & sub pedib; ejus quasi opus lapidis sapphirini, & quasi caelum, cum serenum esset. Nec super eos qui procul recedant de filiis Israel, misit manum suam: videruntq; Deum, & comederunt, ac biberunt. Dixit autem Dñs ad Moſen; Ascende ad me in montem, et esto ibi: dabog; tibi tabulas lapideas, et legem & mandata: quæ scripsi, ut doceas eos.

Kai Moſes ephron, anabibith... Kai Moſes ephron, anabibith... Kai Moſes ephron, anabibith...

ET Moſis dixit, Ascende ad Dominum tu, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta senioriorum Israel: & adorabunt a longe Dominum. Et accedet Moſes sicut ad Deum: ipsi autem non accedent. Populus autem non ascendit simul cum eo. Introivit autem Moſes, & narravit populo omnia verba Dei, & justificationes. Respondit autem omnis populus voce una, dicentes; Omnia verba quæ locutus est Dominus, faciemus & audiemus. Et scripsit Moſes omnia verba Domini. Surgens autem Moſes mane, edificavit altare sub monte, & duodecim lapides in duodecim tribus Israel. Et misit adoleſcentes filiorum Israel, & oboluerunt holocausta, & immolaverunt hostiam pacificam Domino, vitulos. Sumens autem Moſes dimidium unius sanguinis, infudit (a) in crateras: dimidium autem sanguinis effudit ad altare. Et accipiens partem de sanguine, reſperſit in aures populi. Et dixerunt, Omnia quæcunque locutus est Dominus, faciemus, & audiemus. Sumens autem Moſes sanguinem, reſperſit populum, & dixit, Ecce sanguis testamenti, quod dixerunt Dominus ad vos de omnibus verbis his. Et ascendit Moſes, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta senioriorum Israel, & viderunt locum, ubi (b) steterat Deus Israel: & quæ sub pedibus ejus, sicut opus lateris sapphirini, & sicut vitæ (c) firmamenti caeli ipsa parietate. Et de 11 elevatis Israel (d) non diffinuit nec unum. Et appropinquavit in loco Dei, & manducaverunt, & biberunt. Et dixit Dominus ad Moſen, Ascende ad me in montem, & esto ibi: dabog; tibi tabulas lapideas, legem, & mandata: quæ scripsi ad docendas te.

MS.A. ad Moſen quoc; dixit, Ascende ad Dominum tu, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta senioriorum Israel, & adorabitis a longe. Et accedet Moſes sicut ad Deum: ipsi autem non accedent. Populus autem non ascendit cum eo. Venit itaq; Moſes, & narravit populo cunctos sermones Dñi, cunctaq; judicium: & exclamavit univertus populus voce una, & ait, Quicquid dixit Dominus, audiemus & faciemus. Scripsit Moſes omnes sermones Dñi, & anteverrens diluculo, extruxit aram in radices montis, & duodecim titulos secundum duodecim tribus Israel. Et misit juvenes filiorum Israel, obolueruntq; holocausta perfecta, boves Domino. Et accepit Moſes dimidium sanguinis, injectique in pelvim; & dimidium sanguinis fudit super altare. Accepit etiam librum foederis, legitque coram populo: & dixerunt, Quicquid dixit Dominus, audiemus & faciemus. Et sumpsit Moſes sanguinem, sparsitque super populum, ac dixit, Hic est sanguis foederis quod pepigit Dñs vobiscum super omnibus hiſce sermonibus. Deinde ascendit Moſes, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta ex senioribus Israel: Videruntque Deum Israelis, & sub pedibus ejus quasi opus lateris sapphirini, & quasi colorem caeli quum serenum esset. Et quidem adverbis seniores filiorum Israel non extendit manum suam, imò viderunt Deum, & comederunt atque biberunt. Et dixit Dominus ad Moſen, Ascende ad me in montem, & maneto ibi, dabog; tibi tabulas lapideas, & leges atque præcepta quæ scripsi, ut doceas eos.

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

Et ne commorentur in terra tua, ne forte peccare te faciant coram me. Et ne colas deos eorum, ne forte sint tibi offendiculum.

AD Moſen quoque dixit, Ascende ad Dominum tu, & Aharon, & Nadab & Abihui, & septuaginta viri de senioribus Israel, & adorabitis a longe. Et accedet Moſes sicut coram Dño, ipsi verò non accedent, nec populus ascendit cum eo. Venit itaq; Moſes, & narravit populo cunctos sermones Dñi, cunctaq; judicium: & exclamavit univertus populus voce una, & ait, Quicquid dixit Dominus, audiemus & faciemus. Scripsit Moſes omnes sermones Dñi, & anteverrens diluculo, extruxit aram in radices montis, & duodecim titulos secundum duodecim tribus Israel. Et misit juvenes filiorum Israel, obolueruntq; holocausta perfecta, boves Domino. Et accepit Moſes dimidium sanguinis, injectique in pelvim; & dimidium sanguinis fudit super altare. Accepit etiam librum foederis, legitque coram populo: & dixerunt, Quicquid dixit Dominus, audiemus & faciemus. Et sumpsit Moſes sanguinem, sparsitque super populum, ac dixit, Hic est sanguis foederis quod pepigit Dñs vobiscum super omnibus hiſce sermonibus. Deinde ascendit Moſes, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta ex senioribus Israel: Videruntque Deum Israelis, & sub pedibus ejus quasi opus lateris sapphirini, & quasi colorem caeli quum serenum esset. Et quidem adverbis seniores filiorum Israel non extendit manum suam, imò viderunt Deum, & comederunt atque biberunt. Et dixit Dominus ad Moſen, Ascende ad me in montem, & maneto ibi, dabog; tibi tabulas lapideas, & leges atque præcepta quæ scripsi, ut doceas eos.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum Onkelos.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

CAP. XXV.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens. Loquere cum filiis Israel, ut separent corā me separationē primitiariū: ab omni viro, qui voluerit ex corde suo; accipietis separationē meā. Hæc est autē separatio, quā tollitis ab eis: aurū & argentū, & az. Et hyacinthū & purpurā, & coccinum, & byssum & pilos caprarū. Et pelles arietū rubricatas, pellesque taxonū, & ligata setim. Oleū ad luminaria: aromata in oleū unctio-nis; & incensum aromatatum. Lapidēs onychinos; & lapidēs ut impleant calaturas ephod, & rationalis. Et faciāt corā me factuariatū: et habitare faciā majestellat meam in medio corā. Juxta omnia quæ ego ostendo tibi; similitudinē tabernaculi, & similitudinē omniū vasorū ejus: sificiati. Faciantque arcam de lignis setim: duorū cubitorum & dimidii erit longitudo ejus, & cubiti & dimidii altitudo ejus. Cooperietur ea auro mundissimo, intus & foris: foveatque sup eam circulum aurū, per circuitū.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens. Loquere cum filiis Israel, ut separent corā me separationē primitiariū: ab omni viro, qui voluerit ex corde suo; accipietis separationē meā. Hæc est autē separatio, quā tollitis ab eis: aurū & argentū, & az. Et hyacinthū & purpurā, & coccinum, & byssum & pilos caprarū. Et pelles arietū rubricatas, pellesque taxonū, & ligata setim. Oleū ad luminaria: aromata in oleū unctio-nis; & incensum aromatatum. Lapidēs onychinos; & lapidēs ut impleant calaturas ephod, & rationalis. Et faciāt corā me factuariatū: et habitare faciā majestellat meam in medio corā. Juxta omnia quæ ego ostendo tibi; similitudinē tabernaculi, & similitudinē omniū vasorū ejus: sificiati. Faciantque arcam de lignis setim: duorū cubitorum & dimidii erit longitudo ejus, & cubiti & dimidii altitudo ejus. Cooperietur ea auro mundissimo, intus & foris: foveatque sup eam circulum aurū, per circuitū.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens. Loquere cum filiis Israel, ut separent corā me separationē primitiariū: ab omni viro, qui voluerit ex corde suo; accipietis separationē meā. Hæc est autē separatio, quā tollitis ab eis: aurū & argentū, & az. Et hyacinthū & purpurā, & coccinum, & byssum & pilos caprarū. Et pelles arietū rubricatas, pellesque taxonū, & ligata setim. Oleū ad luminaria: aromata in oleū unctio-nis; & incensum aromatatum. Lapidēs onychinos; & lapidēs ut impleant calaturas ephod, & rationalis. Et faciāt corā me factuariatū: et habitare faciā majestellat meam in medio corā. Juxta omnia quæ ego ostendo tibi; similitudinē tabernaculi, & similitudinē omniū vasorū ejus: sificiati. Faciantque arcam de lignis setim: duorū cubitorum & dimidii erit longitudo ejus, & cubiti & dimidii altitudo ejus. Cooperietur ea auro mundissimo, intus & foris: foveatque sup eam circulum aurū, per circuitū.

1 Locutus est Dominus Moysi, dicens: Loquere filiis Israel, ut accipiant mihi oblationem: de omni homine quod sponte voluerit cor ejus, accipietis oblationem meam. Hæc est autem oblatio quam accipietis ab eis, aurum, argentum, & æs, Hyacinthum, & purpuram, & coccum duplex, & byssum, & pelles caprarum, & pelles arietum rubricatas, & pelles linteas, & ligam setim, & oleum lincari, & aromata oleo unctio-nis, & suffraginam aromati, & lapides onychinos, & lapides hyacinthos pro ephod, & pectorali. Facietis quoque mihi sanctuarium, ut habitent in medio vestri. Secundo dimensio que ostendit tibi in monte, similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum ejus, sificiati. Facietis autem arcam de ligno setim: duorum cubitorum cum dimidio erit longitudo ejus, & cubiti cum dimidio altitudo ejus. Et teges eam auro purpureo, & facietis ei coronam auream in circuitu.

CAP. XXV.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens: Loquere filiis Israel ut accipiant mihi oblationem: de omni homine quod sponte voluerit cor ejus, accipietis oblationem meam. Hæc est autem oblatio quam accipietis ab eis, aurum, argentum, & æs, Hyacinthum, & purpuram, & coccum duplex, & byssum, & pelles caprarum, & pelles arietum rubricatas, & pelles linteas, & ligam setim, & oleum lincari, & aromata oleo unctio-nis, & suffraginam aromati, & lapides onychinos, & lapides hyacinthos pro ephod, & pectorali. Facietis quoque mihi sanctuarium, ut habitent in medio vestri. Secundo dimensio que ostendit tibi in monte, similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum ejus, sificiati. Facietis autem arcam de ligno setim: duorum cubitorum cum dimidio erit longitudo ejus, & cubiti cum dimidio altitudo ejus. Et teges eam auro purpureo, & facietis ei coronam auream in circuitu.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens: Loquere filiis Israel ut accipiant mihi oblationem: de omni homine quod sponte voluerit cor ejus, accipietis oblationem meam. Hæc est autem oblatio quam accipietis ab eis, aurum, argentum, & æs, Hyacinthum, & purpuram, & coccum duplex, & byssum, & pelles caprarum, & pelles arietum rubricatas, & pelles linteas, & ligam setim, & oleum lincari, & aromata oleo unctio-nis, & suffraginam aromati, & lapides onychinos, & lapides hyacinthos pro ephod, & pectorali. Facietis quoque mihi sanctuarium, ut habitent in medio vestri. Secundo dimensio que ostendit tibi in monte, similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum ejus, sificiati. Facietis autem arcam de ligno setim: duorum cubitorum cum dimidio erit longitudo ejus, & cubiti cum dimidio altitudo ejus. Et teges eam auro purpureo, & facietis ei coronam auream in circuitu.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens: Loquere filiis Israel ut accipiant mihi oblationem: de omni homine quod sponte voluerit cor ejus, accipietis oblationem meam. Hæc est autem oblatio quam accipietis ab eis, aurum, argentum, & æs, Hyacinthum, & purpuram, & coccum duplex, & byssum, & pelles caprarum, & pelles arietum rubricatas, & pelles linteas, & ligam setim, & oleum lincari, & aromata oleo unctio-nis, & suffraginam aromati, & lapides onychinos, & lapides hyacinthos pro ephod, & pectorali. Facietis quoque mihi sanctuarium, ut habitent in medio vestri. Secundo dimensio que ostendit tibi in monte, similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum ejus, sificiati. Facietis autem arcam de ligno setim: duorum cubitorum cum dimidio erit longitudo ejus, & cubiti cum dimidio altitudo ejus. Et teges eam auro purpureo, & facietis ei coronam auream in circuitu.

1 Locutus est Deus cum Moysē dicens: Loquere filiis Israel ut accipiant mihi oblationem: de omni homine quod sponte voluerit cor ejus, accipietis oblationem meam. Hæc est autem oblatio quam accipietis ab eis, aurum, argentum, & æs, Hyacinthum, & purpuram, & coccum duplex, & byssum, & pelles caprarum, & pelles arietum rubricatas, & pelles linteas, & ligam setim, & oleum lincari, & aromata oleo unctio-nis, & suffraginam aromati, & lapides onychinos, & lapides hyacinthos pro ephod, & pectorali. Facietis quoque mihi sanctuarium, ut habitent in medio vestri. Secundo dimensio que ostendit tibi in monte, similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum ejus, sificiati. Facietis autem arcam de ligno setim: duorum cubitorum cum dimidio erit longitudo ejus, & cubiti cum dimidio altitudo ejus. Et teges eam auro purpureo, & facietis ei coronam auream in circuitu.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

13 Surrexitque Moyses, et Josue minister eius: et ascendit Moyses in montem in quo revelata fuerat gloria Domini. Senioribus autē dixit, Expectate nos hic, donec revertamur ad vos: & ecce Aarō et Hur vobiscum; quicunque habuerit iudicium, accedat corā eis. Ascenditque Moyses in montem: et cooperavit nubes montem. Et habitavit gloria Domini super monte Sinai; cooperavitque eum nubes sex diebus: et vocavit Moyses in die secundo, de medio nubis. Et visio gloria Domini, erat sicut visio ignis ardentis, in vertice montis: in oculis filiorum Israel. Et ingressus est Moyses in medio nubis, ascenditque in montem: et fuit Moyses in monte quadraginta diebus: et quadraginta noctibus.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. ARGUMENTUM ANKLOS.

TEXTUS HEBREO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERB. SAM.

Translatio Latina.

12 ותחית ליה ארבע עוקות דרבוב ותחית
13 על ארבע ויתחית ותחית עוקות על
14 ספרותיה ותחית עוקות על ספרותיה
15 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
16 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
17 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
18 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
19 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
20 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
21 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
22 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
23 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
24 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
25 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
26 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
27 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה

12 Et fundes ei quatuor annulos aureos et pones sup quatuor angulos ej: duos annuli in latere uno; et duo annuli in latere altero. Faciesque vectes eius lignis fetim: & operies eos auro. Inducques vectes p annulos, in lateribus arcæ: ut portetur arcæ in eis. In annulis arcæ erunt vectes: non auferantur ab eâ. Ponesque in arcâ testamētū, quod dabo tibi. Faciesque propitiatorii ex auro purissimo: duos cubitos et dimidiū habebit longitudo ej: et cubitū et dimidiū latitudo ej. Faciesque duos Cherubim de auro: duos ubi facies eos; ex duob' latibus propitiatorii. Faciesque unum Cherub ex latere ejus hinc; et Cherub ex latere ej: inde: ex propitiatorii facies Cherubim, sup duo latera ej. Eruntque Cherubim ex-pādentes alas suas fuscis, ob-umbrātes alis suis sup propitiatorii; et facies uniuscupiusque ē regione alteri: contra propitiatorii erūt facies Cherubim. Ponesque propitiatorii sup arcā, desup: et in arcā pones testamētū, quod dabo tibi. Et itamū ibi verbū meū tibi: et loquar tecū desup propitiatorii, de medio duorum Cherubim, qui sunt sup arcā testamētii: oia que mandabo tibi ad filios Israel. Faciesque mensā de lignis fetim: duos cubitos habebit longitudo ejus, et cubitū unū latitudo ej; et cubitū et dimidiū altitudo ejus. Cooperietque eā auro mundissimo: & facies ei circuli aurei, per circuitū. Faciesque ei coronā interrassem, altā pugillo, per circuitū: & facies circulum aureū ipsi coronæ interrasse, per circuitū. Faciesque ei quatuor annulos aureos: et pones eos sup quatuor angulos, qui sunt ad quatuor pedes ejus. Contra coronā interrassem erunt annuli: ut mittantur per eos vectes; ut portentur mensā.

12 ואתחית ליה ארבע עוקות דרבוב ותחית
13 על ארבע ויתחית ותחית עוקות על
14 ספרותיה ותחית עוקות על ספרותיה
15 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
16 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
17 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
18 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
19 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
20 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
21 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
22 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
23 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
24 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
25 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
26 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
27 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה

VERSIO SAMARITANA.
12 ואתחית ליה ארבע עוקות דרבוב ותחית
13 על ארבע ויתחית ותחית עוקות על
14 ספרותיה ותחית עוקות על ספרותיה
15 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
16 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
17 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
18 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
19 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
20 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
21 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
22 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
23 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
24 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
25 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
26 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה
27 ותחית ארבע ארבע עוקות על ספרותיה

12 Fundisque ei quatuor annulos aureos, et pones sup quatuor angulos ejus; duos annulos ex latere infus uno, & duos annulos ex latere infus secundo. In facie vectes ex ligno Santo, et operies eos auro. Ut innamur vectes in annis ad latera arcæ, ut portetur illa. Et personamque testamētū, nec in auro asferentur ab ipsis. Et pones in arcâ testamētum quod dabo tibi. Et facies propitiatorii ex auro purissimo, & sit dimidiū cubitum ac dimidiū longitudo ejus, & cubitū et dimidiū latitudo ejus. Et sit duo Cherubim ex auro, constantes facies eos ab utroque latere operculi. Et facies uniuscupiusque Cherub ab illo latere. Et in operculi operculo facies uniuscupiusque Cherub extendentes alas suas fuscis, sicutque obumbrātes operculum; & vultus amborum alter ad alterum; et ad operculum erunt vultus amborum. Et pone operculum super arcam desuper, postquam potueris in arcâ testamētum quod dabo tibi. Nam dabo tibi illud, et loquar tecum desuper operculo quod est super arcam testamētū, de medio duorum Cherubim, de omnibus his que precipiam tibi pro filiis Israel. Et confice mensam ex ligno Santo, et sit longitudo ejus duob' cubitū, et latitudo ejus unius cubitū, et crassitudo ejus cubitū unum dimidiū. Et cooperiet eam auro purissimo, et facies illi coronam ex auro circumcinctā. Et sit ei tabulum quantum stringere est pugillo per circuitum; & facies coronam auream, labrum ejus circumcincta. Et confice ipsi quatuor annulos aurei, et pone annulos in quatuor angulis ejus qui sunt ex aduerso operculi pedum ipsis. Ante labrum erunt annuli quatuor, unusquisque ut scilicetur illis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 وضع له اربع حلقات من ذهب * واجعلها على اربع جهاته حلقين من جانب الواحد *
13 وحلقين من جانبه الثاني * واصنع ذهباً من حسب السنت * وعسها بذهب * واحمل الذهب في
14 اكلت على جانب الصدوق ليحمل لها * ويقدم الذهب في اكلت * لا تروى منها * واجعل في
15 الصدوق السهاده التي اعطتكها * واصنع عساً من ذهب حالص * وليكن دراعين وصفا طولها *
18 ودراعاً وصفا عرضها * واصنع كرويين من ذهب مصميين تصنعهما من طرفي العس * واعمل
19 كروياً من هذا الطرف وكروياً من هذا الطرف * من نفس العس تصنع الكرويين من طرفيه *
20 ويكون الكرويان باسطين اجنحهما الي فوق وطالين لها كالعس * ووجوهها الواحد الي الآخر
21 ولي العس تكون وجوهها * واجعل العس على الصدوق من فوق بعد ما جعل في الصدوق
22 السهاده التي اعطتكها * فاحصرك هناك واحاطبك من فوق العس الذي على صدوق السهاده
23 من بين الكرويين كمنع ما اوصيك به الي بن اسرائيل * واصنع مائدة من حسب السنت *
24 وليكن طولها دراعين ووجوهها دراعاً وبعسها دراعاً وصفا * وعسها بذهب حالص * واصنع
25 لها رجا من ذهب مسدبر * واصنع لها حافة مقدار قبضة مسدبن واصنع رجا من ذهب
26 كاجها مسدبر * وضع لها اربع حلقات ذهب * واجعل اكلت في اربع رجاها التي باراً اربع
27 اجلها * امام اكلت تكون اكلت مكانا للدهوق ليحمل لها *

12 وضع له اربع حلقات من ذهب * واجعلها على اربع جهاته حلقين من جانب الواحد *
13 وحلقين من جانبه الثاني * واصنع ذهباً من حسب السنت * وعسها بذهب * واحمل الذهب في
14 اكلت على جانب الصدوق ليحمل لها * ويقدم الذهب في اكلت * لا تروى منها * واجعل في
15 الصدوق السهاده التي اعطتكها * واصنع عساً من ذهب حالص * وليكن دراعين وصفا طولها *
18 ودراعاً وصفا عرضها * واصنع كرويين من ذهب مصميين تصنعهما من طرفي العس * واعمل
19 كروياً من هذا الطرف وكروياً من هذا الطرف * من نفس العس تصنع الكرويين من طرفيه *
20 ويكون الكرويان باسطين اجنحهما الي فوق وطالين لها كالعس * ووجوهها الواحد الي الآخر
21 ولي العس تكون وجوهها * واجعل العس على الصدوق من فوق بعد ما جعل في الصدوق
22 السهاده التي اعطتكها * فاحصرك هناك واحاطبك من فوق العس الذي على صدوق السهاده
23 من بين الكرويين كمنع ما اوصيك به الي بن اسرائيل * واصنع مائدة من حسب السنت *
24 وليكن طولها دراعين ووجوهها دراعاً وبعسها دراعاً وصفا * وعسها بذهب حالص * واصنع
25 لها رجا من ذهب مسدبر * واصنع لها حافة مقدار قبضة مسدبن واصنع رجا من ذهب
26 كاجها مسدبر * وضع لها اربع حلقات ذهب * واجعل اكلت في اربع رجاها التي باراً اربع
27 اجلها * امام اكلت تكون اكلت مكانا للدهوق ليحمل لها *

12 Et confice illi quatuor anulos aureos, et pone eos sup quatuor angulos ejus; duos anulos ex latere infus uno, & duos anulos ex latere infus secundo. In facie vectes ex ligno Santo, et operies eos auro. Ut innamur vectes in annis ad latera arcæ, ut portetur illa. Et personamque testamētū, nec in auro asferentur ab ipsis. Et pones in arcâ testamētum quod dabo tibi. Et facies propitiatorii ex auro purissimo, & sit dimidiū cubitum ac dimidiū longitudo ejus, & cubitū et dimidiū latitudo ejus. Et sit duo Cherubim ex auro, constantes facies eos ab utroque latere operculi. Et facies uniuscupiusque Cherub ab illo latere. Et in operculi operculo facies uniuscupiusque Cherub extendentes alas suas fuscis, sicutque obumbrātes operculum; & vultus amborum alter ad alterum; et ad operculum erunt vultus amborum. Et pone operculum super arcam desuper, postquam potueris in arcâ testamētum quod dabo tibi. Nam dabo tibi illud, et loquar tecum desuper operculo quod est super arcam testamētū, de medio duorum Cherubim, de omnibus his que precipiam tibi pro filiis Israel. Et confice mensam ex ligno Santo, et sit longitudo ejus duob' cubitū, et latitudo ejus unius cubitū, et crassitudo ejus cubitū unum dimidiū. Et cooperiet eam auro purissimo, et facies illi coronam ex auro circumcinctā. Et sit ei tabulum quantum stringere est pugillo per circuitum; & facies coronam auream, labrum ejus circumcincta. Et confice ipsi quatuor annulos aurei, et pone annulos in quatuor angulis ejus qui sunt ex aduerso operculi pedum ipsis. Ante labrum erunt annuli quatuor, unusquisque ut scilicetur illis.

12 Et confice illi quatuor anulos aureos, et pone eos sup quatuor angulos ejus; duos anulos ex latere infus uno, & duos anulos ex latere infus secundo. In facie vectes ex ligno Santo, et operies eos auro. Ut innamur vectes in annis ad latera arcæ, ut portetur illa. Et personamque testamētū, nec in auro asferentur ab ipsis. Et pones in arcâ testamētum quod dabo tibi. Et facies propitiatorii ex auro purissimo, & sit dimidiū cubitum ac dimidiū longitudo ejus, & cubitū et dimidiū latitudo ejus. Et sit duo Cherubim ex auro, constantes facies eos ab utroque latere operculi. Et facies uniuscupiusque Cherub ab illo latere. Et in operculi operculo facies uniuscupiusque Cherub extendentes alas suas fuscis, sicutque obumbrātes operculum; & vultus amborum alter ad alterum; et ad operculum erunt vultus amborum. Et pone operculum super arcam desuper, postquam potueris in arcâ testamētum quod dabo tibi. Nam dabo tibi illud, et loquar tecum desuper operculo quod est super arcam testamētū, de medio duorum Cherubim, de omnibus his que precipiam tibi pro filiis Israel. Et confice mensam ex ligno Santo, et sit longitudo ejus duob' cubitū, et latitudo ejus unius cubitū, et crassitudo ejus cubitū unum dimidiū. Et cooperiet eam auro purissimo, et facies illi coronam ex auro circumcinctā. Et sit ei tabulum quantum stringere est pugillo per circuitum; & facies coronam auream, labrum ejus circumcincta. Et confice ipsi quatuor annulos aurei, et pone annulos in quatuor angulis ejus qui sunt ex aduerso operculi pedum ipsis. Ante labrum erunt annuli quatuor, unusquisque ut scilicetur illis.

introduces & uncinis fubter velum dabit Et
 33 יִנְתַּחֵר אֶת־הַתְּכֵיִתָּהּ מִתּוֹךְ הַתְּכֵיִתָּהּ וְהִבְאִירָהּ
 dividet & testimonii arcam veli dabo a illuc
 שָׁמָּה מִבְּתוֹר לְפָנֶיךָ אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְיִילָהּ
 fanctitatem fanctitatem inter velum
 הַתְּכֵיִתָּהּ לְפָנֶיךָ וְגַם קָדֵשׁ הַקִּדְשִׁים :
 fanctitate in testimonii arcam super propitiatorium ponet Et
 34 וְנָתַתְּ אֶת־הַתְּכֵיִתָּהּ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקִדְשׁ
 velum extra ab menſam ponet Et fanctitatum
 הַקִּדְשִׁים : וְשִׂמְתָּ אֶת־הַתְּכֵיִתָּהּ מִחוּץ לְפָנֶיךָ
 tabernaculi coflam ſuper menſam contra candelabrum &
 וְאֶת־הַמְּנִירָה נֹחַת הַתְּכֵיִתָּהּ עַל צִלְעֵי הַתְּכֵיִתָּהּ
 facies Et aquilonis coflam ſuper habet menſam & aultrum ad
 הַיְמִינָה וְהַתְּכֵיִתָּהּ חָבִיט עַל צִלְעֵי צָפוֹן : וְעִשְׂתָּ
 vermiculo & purpura & ſhyacintho tabernaculi ofium ad operimentum
 מִסָּבִיב לְפָנֶיךָ וְאֶת־הַתְּכֵיִתָּהּ וְאֶת־הַמְּנִירָה וְחֹלְעֵת
 aulzo facies Et aemanianis opere retorta byſſo & cocci
 37 שָׁנִי וְיֵשׁ מִשְׁעוֹת קָדִים : וְעִשְׂתָּ אֶת־הַתְּכֵיִתָּהּ
 : aurci carii uncinis auro eas cooperies & ſittim columnas quinque
 חֲסִישָׁה עֲפֹרִית שְׁשִׁים וְצִפֹּתָ אֹתָם וְהָבִי וְיִדְּם וְהָבִי
 aris baſes quinque eis fundes &
 וְצִפֹּתָ לָדֶם חֲמִשָּׁה אֲזָנֵי נִחְשָׁה :

33 Inferetur autem velum per
 circulos, intra quod ponet
 arcam testimonii: quo & Sanctuarium, & Sanctuarium
 fanctuarium dividetur.
 34 Ponet & propitiatorium in Super
 arcam testimonii in Sancto
 fanctorum: Menſamque extra velum, & contra
 menſam candelabrum in latere
 tabernaculi Meridiano: menſa enim
 stabit in parte Aquilonis.
 36 Facies & tentorium in introitu
 taberoaculi de hyacintho, & purpura,
 coccoque bis tincto, & byſſo
 37 retorta, opere plumarii. Et
 quinque columnas deaurabis
 lignorum Setim, ante quas
 duceur tentorium: quarum
 erunt capita aurea, & baſes
 zoca.

33 Καὶ θήσεις τὸ ὑποπίπτημα (α) ἐπὶ ἔφ'
 ὀλίγων καὶ ἐισήσεις ἐκεῖ ἰσοπέτερον τὸ
 ὑποπίπτημα ὅτι τὴν κλειδίον τὸ ὑπο
 πτεῖν καὶ διείξει τὸ ὑποπίπτημα ὑμῶν
 ἀνεμίσην τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμίσην τὸ
 34 ἅγιον τὸ ἅγιον. Καὶ ὑποπίπτημα τὸ κα
 τὰ πτεῖμα τὴν κλειδίον τὸ ὑπο
 35 εἰς ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. Καὶ (ε) ἐπι
 θήσεις τὸν ὑποπίπτειν ἐξ ὄθεν τοῦ κα
 τὰ πτεῖμα τὸ καὶ τὴν λυγίαν ἀπὸ
 νηπι τῆς Ἰσραὴλ ἐπὶ μέγεθός τῆς Ἰσραὴλ
 τὸ ἀπὸς Νότον καὶ τὸν ὑποπίπτειν θήσεις
 ἐπὶ μέγεθός τῆς Ἰσραὴλ τὸ ἀπὸς Βορρᾶν.
 36 Καὶ ποιήσεις (?) ἐπιπλάσσειν τῆς ἰσρα
 ῆς Ἰσραὴλ ἐξ ὑακίνθου, καὶ περπού
 ρας, καὶ κόκκινον κεκοκκισμένον, καὶ βύσσου
 37 κεκοκκισμένον, ἔργον ποιημάτων. Καὶ
 ποιήσεις τὸ κατὰ πτεῖμα τὸ πτεῖμα ὑ
 λων, καὶ χρυσοῦσιν ἀπὸς χρυσοῦ καὶ
 αἰ κεκοκκισμένον ἀπὸς χρυσοῦ, καὶ χρυ
 σοῦσιν ἀπὸς πτεῖμα ἰσραὴλ.

Et ponet velamen super co
 lumnas. Et inducet illuc in
 tra velamen arcam testimo
 nii: & dividet vobis ve
 lamen intermedium fan
 ctium & intermedium fan
 ctium fanctorum. Et coope
 riet velamine arcam testimo
 nii in sancto fanctorum.
 Et imponet menſam extra
 35 velamen & candelabrum
 contra menſam in parte ta
 bernaculi, que respicit ad
 Austrum: & menſam ponet
 in parte tabernaculi que re
 spicit Aquilonem. Et facies
 36 (a) adductorium ostio ta
 bernaculi de hyacintho, &
 purpura, & cocco tincto, &
 byſſo tincta, opus variabilis.
 Et facies velaminis quinque
 37 columnas, & inaurabis illas
 auro: & capita earum aurea.
 Et constabis eis quinque baſes
 aureas.

MS.A. (α) ἐπὶ τῷ ὑποπίπτειν (ε) θήσεις (?) ἐπιπλάσσειν ἐξ ὑ
 λων

CAP. XXVII. 10

cubitorum quinque: Sittim lignis altare facies Et
 1 וְעִשְׂתָּ אֶת־הַמְּבֹרֵךְ עֵצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה אַמּוֹת
 altare erit Quadratum latitudo cubitorum quinque, & longitudo
 אַרְבַּע וְחֲמִשָּׁה אַמּוֹת רָבִיעַ וְרֵבִיעַ וְהָיָה הַמְּבֹרֵךְ
 super eis cornua facies Et .ejus flatus cubitorum trium &
 2 וְשִׁלֵּשׁ אַמּוֹת קַמְרוֹ: וְעִשְׂתָּ קַרְנוֹתָיו עַל
 cooperies & .ejus cornua erunt ipſo ex .ejus angulis quatuor
 אַרְבַּע קַרְנוֹתָיו חֲדָיוֹן חֲדָיוֹן וְעִשְׂתָּ וְצִפֹּתָ
 illud excitrantem ad .ejus alia facies Et .ere illud
 3 אֲרוֹן נִחְשָׁה: וְעִשְׂתָּ סִדְרֵיהֶן וְהָיָה לְדִשְׁנָה
 .ejus receptacula & .ejus tridentes & .ejus operforia & .ejus scopas
 וְיִשְׁעֵי וְיִמְרֵקָתָיו וְיִמְרֵקָתָיו וְיִמְרֵקָתָיו
 cribrum ei facies Et .as facies .ejus vasis Omnibus
 4 לְבָר־כְּלָיו חֲמִשָּׁה נִחְשָׁה: וְעִשְׂתָּ לוֹ מְכַבָּר
 annulos quatuor recti ſuſcep facies Et .aris reiu opere
 מְעִישָׁה רֶשֶׁת נִחְשָׁה וְעִשְׂתָּ עַל־רֶשֶׁת אַרְבַּע מְעִישָׁה
 .ejus extremitatibus quatuor ſuſcep .aris
 נִחְשָׁה עַל אַרְבַּע מְעִישָׁה:

CAP. XXVII.
 1 Facies & altare de lignis
 Setim: quod habebit quin
 que cubitos in longitudine,
 & torideon in latitudine, id
 est, quadrum, & tres cubitos
 2 in altitudine. Cornua au
 tem per quatuor angulos ex
 ipſo erunt: & operies il
 lud are. Faciēbus in uſus
 ejus lebetes ad ſuſcipiendos
 cineres, & forcipes atque
 fufcinulas, & ignium re
 ceptacula: omnia vafa ex
 4 are fabricabis. Craticu
 lamque in modum retis zne
 am: per cuius quatuor an
 gulos erunt quatuor annuli
 anei.

1 Καὶ ποιήσεις ὑποπίπτεινον ἐκ ἕβεν
 ἀπὸ πέντε, πτεῖμα πέντε (α) τὸ μίχθ,
 καὶ πτεῖμα πέντε (β) τὸ εἶφθ . τρι
 γωνον ἕκαστὸν τὸ ὑποπίπτεινον, καὶ ἰσὶν ἰσ
 2 ἕκαστὸν τὸ ἕκαστὸν. Καὶ ποιήσεις τὰ
 κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνίων. Ἐξ
 αὐτῶν ἕκαστὸν τὰ κέρατα
 3 αὐτὰ ἕκαστὸν. Καὶ ποιήσεις τεσσάρων τῶν
 ὑποπίπτεινον καὶ τὸν καλυμνῆσαι αὐτὸν
 καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, καὶ τὰς ὑπερῶνας
 αὐτοῦ, καὶ τὸ πτεῖμα (γ) αὐτοῦ, καὶ πτε
 4 τὰ τὰ (δ) ἕκαστὸν ποιήσεις ἕκαστὸν. Καὶ
 ποιήσεις αὐτῶν ἐργαζομένης δικτυωτῶν
 ἕκαστὸν καὶ ποιήσεις τῆς ἐξόδου τεσσάρων
 δικτυωτῶν ἕκαστὸν (α) ἕκαστὸν τὰ τεσσάρων
 κλίμα.

CAP. XXVII.

Et facies altare ex lignis
 imputribilibus: quinque eu
 bitorum longitudo, & quin
 que cubitorum latitudo: & quin
 que angulum erit altare,
 & vivum cubitorium alti
 tudo ejus. Et facies cornua
 2 in quatuor angulis. Ex ipſo
 erunt cornua, & teges illa
 are. Et facies coronam alt
 3 vi: & operculum ejus, &
 phialas ejus, & fufcinulas
 ejus, & focium ejus, & omnia
 vafa ejus facies ante. Et 4
 facies ei craticulum opere
 reticulato zneam: & facies
 craticule quatuor annulos
 anetos ad quatuor latera.

MS.A. Κεφ. κζ'. (α) μίχθ, (β) εἶφθ (γ) αὐτῶν πτεῖμα τὰ
 δικτυωτῶν ποιήσεις (α) ἕκαστὸν τὰ

Verſio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

33 * סֹתֵב פְּנֵיךָ אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 34 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 35 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 36 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 37 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.

Et pone operimentum sub asere: &
 33 introduce illuc, intra operculum,
 arcam testimonii: duces eis velum inter
 fanctum fanctorum. Et ponet propitia
 34 torium super arcam testimonii in sancto
 fanctorum. Et ponet menſam extra
 35 velum, & candelabrum & regione men
 ſe, ad latus tabernaculi Auſtrale: men
 ſam verò ponet ad latus Aquilonare.
 Fac etiam velum ostio tabernaculi ex
 36 ſtavo ferico, & purpurâ, & obduc
 cocineâ, & byſſo tortâ opere pictura
 rum. Et fac operimento quinque co
 37 lumnas ex hebeno, & obduc eas au
 ro, & capitella earum ex auro: &
 fac eis quinque fulcra znea.

CAP. XXVII.

Paxerea fac altare de ligno hebeni, i
 cujus longitudo ſit quinque cubito
 rum, & quinque cubitorium latitudo:
 quadratum ſit altare: & trium cubito
 rum ſit altitudo ejus. Et fac cor
 2 nua ejus ſuper quatuor angulos ejus:
 ex ipſo erunt cornua .ejus: & obdu
 cito illud are. Et fac lebetes ejus ad
 3 miniſterium ipſus, & radulas ejus,
 & athena ejus, & fufcinulas ejus, &
 thuribula ejus: omnia autem vafa i
 pſus facies ex are. Fac etiam crati
 culam zneam ad modum retis znei:
 & fac ſuper craticulam quatuor annu
 los zneos in quatuor lateribus ejus.

* סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 1 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 2 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 3 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.
 4 * סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא. סֹתֵב חֲמִשָּׁה מַחְבְּרֵי אִשֶׁה בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא בְּפֶלֶא.

PARAPHRASIS cum VERSIONE LAT.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

Targ. ONKEL. ארמית

33 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 34 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 35 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 36 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 37 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 1 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 2 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 3 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 4 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים...

Pones autem velum sub circumlatis, 33 et introduces illud, infra velum, arcem testimonii... 34 arcem testimonii in Precipio sanctuarium... 35 super arcem testimonii in Precipio sanctuarium... 36 candelabrum contra eam ad latus tabernaculi... 37 super quatuor annulos ejus... 1 super quatuor annulos ejus... 2 super quatuor annulos ejus... 3 super quatuor annulos ejus... 4 super quatuor annulos ejus...

VERSIO SAMARITANA.

CAP. XXVII.

33 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 34 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 35 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 36 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 37 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 1 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 2 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 3 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 4 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים...

33 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 34 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 35 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 36 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 37 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 1 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 2 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 3 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים... 4 וְעָלַתְּ אֶת־הַכֹּהֵלִים...

ET facies altare ex lignis setim, quiaque cubito erit longitudo ejus, & quinqu cubitos latitudo... 36 super quatuor annulos ejus... 37 ipso erunt cornua ejus... 1 super quatuor annulos ejus... 2 super quatuor annulos ejus... 3 super quatuor annulos ejus... 4 super quatuor annulos ejus...

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

33 وَعَلَيْتِ الْكُحَيْلَةَ تَحْتِ السُّطْحَانِ * وَأَدْخِلْ هُنَاكَ مِنْ دَاخِلِ الْكُحَيْلَةِ صُنُوفَ الشَّهَادَةِ * مُفَصَّلٌ 34 الْكُحَيْلَةَ بَيْنَ الْقُدْسِ وَبَيْنَ حَاصِّ الْأَفْدَاسِ * وَأَصْنَعِ الْعِصَاءَ يَلَى صُنُوفِ الشَّهَادَةِ فِي حَاصِّ 35 الْأَفْدَاسِ * وَصَيِّرِ الْمَائِدَةَ مِنْ حَارِجِ الْكُحَيْلَةِ * وَالْمَائِنَ حَيْثُهَا إِلَى جَانِبِ الْمَسْكَنِ الْكِنُوفِيِّ وَالْمَائِدَةَ 36 اجْعَلْهَا إِلَى الْجَانِبِ السَّمَالِيِّ * وَأَصْنَعِ سِتْرَ لِيَابِ الْكُتَابَةِ مِنْ أَسْمَاجُونَ وَبِجُوانِ وَصَبِغِ قَوْمِ وَهَسِرِ 37 وَصَبِغِ صِبْغَةِ رِيَامِ * وَأَصْنَعِ لِسْتِرِ حَمْسَةَ أَعْيُنَ مِنْ سَبْطِ * وَصَبِغِهَا بِنُفْثِ * وَبَلِّسْ رِافِعِيهَا مِنْ * الْقُضْلِ السَّابِعِ وَالْعَسْرُونَ * 1 وَأَصْنَعِ مَدْرَجَ الْقَرَابِينِ مِنْ سَبْطِ السُّطْحَانِ * وَبَلِّسْ طَوْلَهُ حَمْسَ أَدْرَجِ * وَعَرِصَةَ حَمْسَ أَدْرَجِ * مَرْبَعًا 2 يَلِئُونَ الْمَدْرَجِ * وَبَلِّسْ أَدْرَجِ سَمْدَةً * وَأَصْنَعِ سُرْفَانَةَ عَلِيَّ أَرْبَعِ رَوَايَا * مِنْهُ نَتَّكُونَ سُرْفَةً * وَصَبِغِهَا بِسَكَايِ 3 * وَأَصْنَعِ صِنَانَةَ لِسْمَاوَةَ وَجَارِفَةَ * وَكِرَائِسِيَهُ وَمَسَالِسَهُ وَجَمَائِسَ * جَمِيعَ أَسْمِهِ لَصَعْنَهَا مِنْ كُحَيْلِ * وَأَصْنَعِ 4 لِسْرَدًا عَلِيَّ صِنَانَةَ السُّبَيْلَةِ الْكُحَيْلِ * وَأَصْنَعِ فِي السُّبَيْلَةِ أَرْبَعَ حَمَلَاتٍ مِنْ كُحَيْلِ فِي أَرْبَعَةِ الْأَطْرَافِ *

33 Et appende velum sub orbiculis, et intro-duc illud, infra velum, arcem testimonii... 34 arcem testimonii in Precipio sanctuarium... 35 super arcem testimonii in Precipio sanctuarium... 36 candelabrum contra eam ad latus tabernaculi... 37 super quatuor annulos ejus... 1 super quatuor annulos ejus... 2 super quatuor annulos ejus... 3 super quatuor annulos ejus... 4 super quatuor annulos ejus...

ET fac altare sacrificiorum ex ligno et Sauto. Et sit longitudo ejus quinq; cubito-rum, & latitudo ejus quinq; cubitorum, quadratum erit altare, & triu cubitoru erit altitudo ejus. Et fac prominentes orb e-2 jus juxta quatuor angulos ejus: & ipso erunt prominentes ore ejus: & contage illud are. Et fac canifera ejus pro cinere 3 ejus, & palas ejus, & surcepis ejus, & fufcinulas ejus, & focos ipfius, et omnia ora ejus facies ex are. Et fac in craticu- lam secundam artificium vasis anti: & facio in vasis quatuor caufas ex are, in quatuor extremitatibus.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem præcipe filiis Israel, ut afferant tibi oleum mundissimum de olivis confusis, ut luceat: ut incendatur lucerna...

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem accede fac ad te Aaronem fratrem tuum, et filios ejus cum eo de medio filiorum Israel, ut facerdatio fungatur tibi...

CAP. XXVIII.

CAP. XXVIII.

CAP. XXVIII.

CAP. XXVIII.

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem applica ad te Aaron fratrem tuum, et filios ejus cum eo de medio filiorum Israel, ut ministrant coram me...

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem accede fac ad te Aaronem fratrem tuum, et filios ejus cum eo, de medio filiorum Israel, ut facerdatio fungatur tibi...

VERSIO SAMARIANA.

VERSIO SAMARIANA.

VERSIO SAMARIANA.

VERSIO SAMARIANA.

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem applica ad te Aaron fratrem tuum, et filios ejus cum eo de medio filiorum Israel, ut ministrant coram me...

וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן... וְאֵת חֹמֶר הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֵת הַשֶּׁמֶן...

Tu autem accede fac ad te Aaronem fratrem tuum, et filios ejus cum illo de medio omnium filiorum Israel, ut facerdatio fungatur tibi...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELOS.

12 וְשֵׁנִי יְהוֹרָם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
13 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
14 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
15 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
16 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
17 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
18 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
19 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
20 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
21 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
22 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
23 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
24 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
25 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
26 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...

Poneſq; duos lapides super humeros superhumeralis, lapides memoriales filiis Israel: portabitq; Aaron nomina eorum coram Domino, super duos humeros ejus, ob recordationem. Facietq; uncinos ex auro. Et duas catenulas auri mundiflimas, sibi invicem coheretes facies eas opere fibriarium: & pones catenulas fimbriatas super uncinos. Facietq; rationales judicii, opere artificis; juxta opus superhumeralis facies illud: ex auro, hyacintho & purpura, & coccino, & bysso retorta facies illud. Quadrata erit & duplicatum: mensura palmi habebit in longitudine ejus, & mensura palmi habebit in latitudine ejus. Et in implebis in eo completionem lapidis: quatuor ordines lapidum pretiosorum: in primo ordine erit sardius, topalius, & smaragdus. Et in secundo ordine: carbunculus, sapphirus, & jaspis. In tertio ordine: ligurius, achates, & amethystus. In quarto autem ordine: chrysolithus, onychinus, & beryllus: includi auro erunt in celaturis suis. Lapidus autem erunt duodecim, juxta nomina filiorum Israel: sculpti scriptura distincta sicut scriptura annuli, singuli lapides per nomina singularum eorum; per duodecim tribus. Facietq; in rationali catenulas sibi invicem coherentes, opere fibriarium: ex auro mundiflimo. Et facies super rationale duos annulos ex auro: & pones duos annulos in duobus lateribus rationalis. Et pones duas fimbrias aureas in duobus annulis: in lateribus rationalis. Et duas fimbrias, quae sunt in duobus lateribus ejus, pones super duos uncinos: & pones in humeralis superhumeralis, contra faciem ejus. Et facies duos annulos aureos; & pones eos in duobus lateribus rationalis, quae sunt in ore ejus, quae est e regione superhumeralis intrinsecus.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.
12 וְשֵׁנִי יְהוֹרָם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
13 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
14 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
15 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
16 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
17 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
18 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
19 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
20 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
21 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
22 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
23 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
24 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
25 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
26 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...

VERSO SAMARITANA.
12 וְשֵׁנִי יְהוֹרָם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
13 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
14 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
15 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
16 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
17 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
18 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
19 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
20 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
21 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
22 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
23 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
24 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
25 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...
26 וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם וְשֵׁנִי חֲרֹם...

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.
Et pones duos lapides super humeros Ephod, lapides memoriales filii Israel: portabitq; Aaron nomina filiorum Israel: super duos humeros suos in memorialem. Et fac octiduo ex auro. Et duas catenas ex auro purissimo, equalis facies eas artificio connexionis, & appende utramque catenam connexam super ocellas. Et fac thoracem cuius qualitas sit artificio peritissimi juxta artificio pectoralis: ex auro, & hyacintho, & purpura, & tinctoria croci facies illum. Et erit quadratus, duplicatus, 16 habens longitudinem palmi, & latitudinem palmi. Et compositus in illo ordines gemmarum, quatuor lineas ex gemmis. Linea prima erit pyropus, & smaragdus, & topazius. Et linea secunda, hyacinthus, & adamas, & sardonyx. Et linea tertia, ligurius, & achates, & amethystus. Et linea quarta, chrysolithus, & beryllus, & jaspis: & erunt inclusi ut ocellis in auro per ordines suos. Et erunt super lapides 22 nomina filiorum Israel, cum sint duodecim juxta nomina eorum: secundum sculpturam annuli, cujuslibet nomen super suum lapidem erit, pro duodecim tribubus. Et fac thoracem catenam mediocrem artificio tortili, ex auro purissimo. Et fac ei duas ansas ex auro, & pone eas in duobus ejus extremis. Et appende duas catenas tortiles auri super duas ansas quae sunt in duobus extremis thoracis. Et duas superemittas catenam alias appendas super ocellas: & sicut super duas ansas pectoralis anteriori ejus parte. Et fac etiam duas ansulas, & pone eas in duobus extremis thoracis, in ejus margine quae est ad latus pectoralis ex parte interiori.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

13 * وصيرا اكلجون في جيب الصدن جري ذكر ليني اسرائيل * ويكمل هرون اسماعهم بين يدي
14 * سكتهم الله على كعبهم ذكرا * واصنع عيوناً من ذهب * وساسلهم من ذهب خالص معدنين
15 * تصنعها صبعة صفر * وعلف الساسلهم المصوريين على العيون * واصنع بئنة هيمها
16 * صنعها حادق كصعة الصدن * من ذهب واسماجون واخذون فصع ووسر تصنعها * ويكون
17 * مرتبة مصعها * طولها سبر * وعرضها سبر * وانطم فيها نظام اكوفر * اربعة سطور من اكوفر
18 * السطر الاول ياقوب احمر وورود واصفر * والسطر الثاني كحلدي وهما البلور وخوران * والسطر
19 * الثالث جرع وسج وفسرج * والسطر الرابع ارف وبلور ويسي * ويكون معدنة نذهب في
20 * نظامها * ويكون على اكلجان اسماء بني اسرائيل * اذ هي اسي عسر نظير اسماهم * كفس
21 * اكلاتم اسم كل واحد على جين تكون لاني عسر سبطا * واصنع للبدنة سلسله معدله
22 * صبعة صفر من ذهب خالص * واصنع لها حلقيين من ذهب * واجعلها في طرفها * وعلف
23 * صغيري الذهب على اكلعنين اللتان في طرفي البدنة * وطرفي الصغيرين الاخرين بعلقها
24 * على العيون * فتصيران على جيب الصدن من معدنها * واصنع ايضا حلقيين واجعلها في
25 * طرفي البدنة في حاسيها التي الي جانب الصدن من داخل

Et pone duos lapides in duobus Lae. 12 pectoralis, duos lapides in memorialem filiorum Israel: & portabit Aaron nomina eorum ante habitaculum Dei super humeros suos in memorialem. Et fac octiduo ex auro. Et duas catenas ex auro purissimo, equalis facies eas artificio connexionis, & appende utramque catenam connexam super ocellas. Et fac thoracem cuius qualitas sit artificio peritissimi juxta artificio pectoralis: ex auro, & hyacintho, & purpura, & tinctoria croci facies illum. Et erit quadratus, duplicatus, 16 habens longitudinem palmi, & latitudinem palmi. Et compositus in illo ordines gemmarum, quatuor lineas ex gemmis. Linea prima erit pyropus, & smaragdus, & topazius. Et linea secunda, hyacinthus, & adamas, & sardonyx. Et linea tertia, ligurius, & achates, & amethystus. Et linea quarta, chrysolithus, & beryllus, & jaspis: & erunt inclusi ut ocellis in auro per ordines suos. Et erunt super lapides 22 nomina filiorum Israel, cum sint duodecim juxta nomina eorum: secundum sculpturam annuli, cujuslibet nomen super suum lapidem erit, pro duodecim tribubus. Et fac thoracem catenam mediocrem artificio tortili, ex auro purissimo. Et fac ei duas ansas ex auro, & pone eas in duobus ejus extremis. Et appende duas catenas tortiles auri super duas ansas quae sunt in duobus extremis thoracis. Et duas superemittas catenam alias appendas super ocellas: & sicut super duas ansas pectoralis anteriori ejus parte. Et fac etiam duas ansulas, & pone eas in duobus extremis thoracis, in ejus margine quae est ad latus pectoralis ex parte interiori.

13 * وصيرا اكلجون في جيب الصدن جري ذكر ليني اسرائيل * ويكمل هرون اسماعهم بين يدي
14 * سكتهم الله على كعبهم ذكرا * واصنع عيوناً من ذهب * وساسلهم من ذهب خالص معدنين
15 * تصنعها صبعة صفر * وعلف الساسلهم المصوريين على العيون * واصنع بئنة هيمها
16 * صنعها حادق كصعة الصدن * من ذهب واسماجون واخذون فصع ووسر تصنعها * ويكون
17 * مرتبة مصعها * طولها سبر * وعرضها سبر * وانطم فيها نظام اكوفر * اربعة سطور من اكوفر
18 * السطر الاول ياقوب احمر وورود واصفر * والسطر الثاني كحلدي وهما البلور وخوران * والسطر
19 * الثالث جرع وسج وفسرج * والسطر الرابع ارف وبلور ويسي * ويكون معدنة نذهب في
20 * نظامها * ويكون على اكلجان اسماء بني اسرائيل * اذ هي اسي عسر نظير اسماهم * كفس
21 * اكلاتم اسم كل واحد على جين تكون لاني عسر سبطا * واصنع للبدنة سلسله معدله
22 * صبعة صفر من ذهب خالص * واصنع لها حلقيين من ذهب * واجعلها في طرفها * وعلف
23 * صغيري الذهب على اكلعنين اللتان في طرفي البدنة * وطرفي الصغيرين الاخرين بعلقها
24 * على العيون * فتصيران على جيب الصدن من معدنها * واصنع ايضا حلقيين واجعلها في
25 * طرفي البدنة في حاسيها التي الي جانب الصدن من داخل

Et pone duos lapides in duobus Lae. 12 pectoralis, duos lapides in memorialem filiorum Israel: & portabit Aaron nomina eorum ante habitaculum Dei super humeros suos in memorialem. Et fac octiduo ex auro. Et duas catenas ex auro purissimo, equalis facies eas artificio connexionis, & appende utramque catenam connexam super ocellas. Et fac thoracem cuius qualitas sit artificio peritissimi juxta artificio pectoralis: ex auro, & hyacintho, & purpura, & tinctoria croci facies illum. Et erit quadratus, duplicatus, 16 habens longitudinem palmi, & latitudinem palmi. Et compositus in illo ordines gemmarum, quatuor lineas ex gemmis. Linea prima erit pyropus, & smaragdus, & topazius. Et linea secunda, hyacinthus, & adamas, & sardonyx. Et linea tertia, ligurius, & achates, & amethystus. Et linea quarta, chrysolithus, & beryllus, & jaspis: & erunt inclusi ut ocellis in auro per ordines suos. Et erunt super lapides 22 nomina filiorum Israel, cum sint duodecim juxta nomina eorum: secundum sculpturam annuli, cujuslibet nomen super suum lapidem erit, pro duodecim tribubus. Et fac thoracem catenam mediocrem artificio tortili, ex auro purissimo. Et fac ei duas ansas ex auro, & pone eas in duobus ejus extremis. Et appende duas catenas tortiles auri super duas ansas quae sunt in duobus extremis thoracis. Et duas superemittas catenam alias appendas super ocellas: & sicut super duas ansas pectoralis anteriori ejus parte. Et fac etiam duas ansulas, & pone eas in duobus extremis thoracis, in ejus margine quae est ad latus pectoralis ex parte interiori.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

CAP. XXXI.

ET hoc est verbum quod facies eis, ut sanctifices eos, ad ministrandū coram me. Et facies eis virulum unum de argento, & arietes duos immaculatos. Pannum azymum, & placentas azymas, confertas oleo; & lagana azyma lita oleo; & lagana tritici facies ea. Ponēsque ea in canistro uno, & offeres ea in canistro; & vitulum, & duos arietes. Et Aaron quoque, & filios eius applicabis ad osium tabernaculi foederis; et lababis eos aquis. Et tolles vestimenta, induēsque Aaron tunicā, & pallio superhumerali, & superhumerali, & rationali; & ornabis eum balteo superhumerali. Et ponēs tiarā super caput eius; & ponēs coronā fanatam super tiarā. Tollēsque oleum unctiōnis, & fundes super caput eius; & unges eum. Filios quoque, eius applicabis; & induēs eos tunicis. Et cinges balteis Aaron, & filios eius; & ornabis eas mitris; & eris sacerdos tuus in pactum perpetuum; & offeres oblationem Aaron, & oblationem filiorum eius.

ET hoc est verbum quod facies eis, ut sanctifices eos, ad ministrandū coram me. Et facies eis virulum unum de argento, & arietes duos immaculatos. Pannum azymum, & placentas azymas, confertas oleo; & lagana azyma lita oleo; & lagana tritici facies ea. Ponēsque ea in canistro uno, & offeres ea in canistro; & vitulum, & duos arietes. Et Aaron quoque, & filios eius applicabis ad osium tabernaculi foederis; et lababis eos aquis. Et tolles vestimenta, induēsque Aaron tunicā, & pallio superhumerali, & superhumerali, & rationali; & ornabis eum balteo superhumerali. Et ponēs tiarā super caput eius; & ponēs coronā fanatam super tiarā. Tollēsque oleum unctiōnis, & fundes super caput eius; & unges eum. Filios quoque, eius applicabis; & induēs eos tunicis. Et cinges balteis Aaron, & filios eius; & ornabis eas mitris; & eris sacerdos tuus in pactum perpetuum; & offeres oblationem Aaron, & oblationem filiorum eius.

VERSIO SAMARITANA.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

TEXT. ET VER. SAM.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

CAP. XXXI.

ET hoc est verbum quod facies eis, ut sanctifices eos, ad ministrandū coram me. Et facies eis virulum unum de argento, & arietes duos immaculatos. Pannum azymum, & placentas azymas, confertas oleo; & lagana azyma lita oleo; & lagana tritici facies ea. Ponēsque ea in canistro uno, & offeres ea in canistro; & vitulum, & duos arietes. Et Aaron quoque, & filios eius applicabis ad osium tabernaculi foederis; et lababis eos aquis. Et tolles vestimenta, induēsque Aaron tunicā, & pallio superhumerali, & superhumerali, & rationali; & ornabis eum balteo superhumerali. Et ponēs tiarā super caput eius; & ponēs coronā fanatam super tiarā. Tollēsque oleum unctiōnis, & fundes super caput eius; & unges eum. Filios quoque, eius applicabis; & induēs eos tunicis. Et cinges balteis Aaron, & filios eius; & ornabis eas mitris; & eris sacerdos tuus in pactum perpetuum; & offeres oblationem Aaron, & oblationem filiorum eius.

VER. SAM. (1)

(1) amplexum (m) perficiteque (n) macula (o) constitutio (p) perficite

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

39 Stringens tunicā bysso; & facies tiam de bysso. & balteus facies opere polymitarū. Et filius Aaron facies tunicas; & facies eis baltea: & mitras facies eis, in honorē & decorū. Induēsque Aaron fratrem suū & filios eius cum eo: & unges eos, & offeres oblationes coram. sanctificabisque illos, ut ministrent corā me. Et facies eis femoralia ex bysso; ut operiatur carnē turpiditudinis suæ: & lumbis unges, & ad femora eorum. E ring; super Aaron & super filios eius, quando ingredientur in tabernaculum foederis; aut quando accedent ad altare, ut ministrent in sanctuario; ne suscipiant peccatum & moriantur. Legitimum semper timentur ei, & filius eius post eum.

Et acu pingre tunicam bysso, & facies tiam ex bysso: & cingulum facies ante plumarii. Et filius Aaron facies tunicas, & facies eis cingulos & cucullas facies eis in ornamentationem & magnificentiam. Et induēs illis Aaron fratrem suum, & filios eius cum eo, & unges eos, & facie delictum eorum, & sanctificas eos, & completio fruentur mihi. Et facies femoralia ex bysso, ut regat ex corporibus eorum turpiditudo, & lumbis usque ad genua erunt. Et crural super Aaron & filios eius cum ingredientur tentorium conventus, aut accedent ad altare, ut ministrant: sanctificatio, ne portent iniquitatem eis percant: statuum attentum illis & progredietur eis post eum.

CAP. XXXI.

ET hoc est quod facies eis ut sanctifices eos, & ad ministrandū coram me. Et facies eis virulum unum de argento, & arietes duos immaculatos. Pannum azymum, & placentas azymas, confertas oleo, & lagana azyma lita oleo; & lagana tritici facies ea. Ponēsque ea in canistro uno, & offeres ea in canistro; & vitulum, & duos arietes. Et Aaron quoque, & filios eius ad ianuum tentorii convenies, & lava eos aquā. Et fumes vestes, & vestes Aaron vestes duplicatas & plurimas, & pettorales, & thoras, & cingulum, & superhumeralia, & cingulum super caput eius. Et impone capiti eius cycularim, & pone tiarā sanctificatis super cycularim. Et accipe de oleo unctiōnis, & effunde super caput eius, & unge eum. Deinde accedat fac filios eius, & induēs eos tunicis. Et cinges eos cingulis, & induēs eos filios eius; & vestis eos cucullis, & facies eis sacerdotium in constitutionem statui; & omne decus Aaron, & decus filiorum eius.

laganum & unam oleo panis plecentam & unam panis tortam Et
 וכבר לחם אחת ותלת לחם שמן אחת ורקיק
 panes Et .D.O.M.I.N.O coram qui asferentiarum canistro ē unum
 24 מפתח מפתח אשר לפני יהוה: ומפתח
 & ejus filiorum volas super & Aharon volas super omnia
 תפתח על כפי ידיו ועל כפי בניו והנפתח
 teorum manu ē es capies Et .D.O.M.I.N.O coram elevationem ea
 25 אתם תנפדו לפני יהוה: ותקחת אתם מנחה
 quæritis odorem in holocaustum super altari in facies suffire &
 והקשרת על המזבח על העולה ליהוה
 capies Et .D.O.M.I.N.O ipsa Ignis .D.O.M.I.N.O coram
 26 לפני יהוה הוא יהוה: ותקחת את
 illud elevabis & Aharon ipsi qui impletionem arietis ab ectus
 והחזה מאיל הפלאים אשר להחיות והנפתח
 sacrificabis Et partem tibi erit & .D.O.M.I.N.O coram elevationem
 27 הנפחה לפני יהוה והוא לה למנחה: ומקשת
 elevatum quod exaltationis armum & elevattonis pectus
 את יהוה התנפחה ואת שוק הקרובה אשר הינק
 quod de & Aharon ipsi quod de impletionem arietis ab ect exaltatus qui &
 ואשר יהוה מאיל הפלאים אשר להחיות ומפתח
 filii a feculi statum in ejus filii & Aharon ipsi erit Et .ejus filii
 28 לבניו: והוא להחיות ולקבל עולם מאת בני
 israel filii a erit exaltatio & ipse exaltatio quia israel
 ישראל כי תרומה הוא ותרומת יהוה מאת בני ישראל
 .D.O.M.I.N.O coram exaltatio suorum pacificorum sacrificiis de
 29 מנחת שלמים תרומתם יהוה: ועמ
 eum post ejus filii erunt & Aharon ipsi que sanctitatis vestis Et
 30 ובניו והקשרת אשר להחיות יהוה לבניו והחיות
 System eorum nianam eis in impletionem ad & eis in ungendum Et
 31 למשוחו בהם ולמלא בהם את ידם: ובעת
 ad ventis qui .ejus filii de eo sub fecerds eas induit diebus
 ימים יבשם בהן וחתמו מבניו אשר יבא אל
 arietem Et sanctitate in ministrandum ad eorum tabernaculum
 32 אהל מועד לשרת בקדש: ואת אהל
 .Candio loco in ejus cinem coques & scapies imminutionem
 הפלאים הקח ובשרו את בשרו במקום קדש
 qui panem & arietis eamem .ejus filii & Aharon comedet Et
 33 ואכל ידיו ובניו את בשר הפלא ואת לחם אשר
 qui ea comedent Et .comentum tabernaculi ostium ad canistro in
 34 בשר פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר
 sanctificandum ad eorum manum impletionem ad .ejus in et
 35 כפי בדם למלא את ידם: ובעת
 superfuert it be .ejus sanctitas quia comedet non alienigena Et .eos
 אתם ור לא יאכלו ביד קדש הם: ואם יותר
 combures & mane usque pane de & spiritum carnis de
 36 מנחת הפלאים ומן הלחם עד הקדש ושפתו את
 facies Et .ejus sanctitas quia comedetur Non igne in residuum
 37 הנותר בנאש לא יאכלו ביד קדש הוא: ועשית
 septem tibi præcipi quæ omnia juxta .sic ejus filii & Aharon
 38 והחיות ולבניו ככל אשר צוית אהבה שבעת
 eorum manum implebis diebus
 39 ימים המלא יום:

23 Tortamque panis unius, cru-
 stulam conferiam oleo, lagan-
 um de canistro azymorum,
 quod postum est in conspectu
 Domini: Ponsequæ omnia
 24 super manus Aaron & filio-
 rum ejus, & sanctificabis eos
 elevans coram Domino. Suf-
 25 cipièquæ univerfa de mani-
 bus eorum: & incendes fu-
 per altare in holocaustum,
 odorem suavissimum in cons-
 pectu Domini, quia oblatio
 26 ejus est. Sumes quoque pec-
 tuscifulum de arietè, quo ini-
 tiatus est Aaron, sanctificabif-
 quod illud elevatum coram Do-
 27 mino, & cedet in partem tu-
 am. Sanctificabisquæ & pec-
 tuscifulum consecratum, &
 28 armum quem de arietè sepa-
 rasti, Quo initiatus est Aa-
 ron & filii ejus, cedentque in
 partem Aaron & filiorum e-
 29 jus jure perpetuo à filiis Is-
 rael: quia primitiva sunt &
 30 initia de victimis eorum pac-
 ificis que offerunt Domi-
 31 no. Veltem autem sanctam,
 quâ uretur Aaron, habebunt
 32 filii ejus post eum, ut ungan-
 tur in ea, & consecratur man-
 33 us eorum. Septem diebus ure-
 tur illâ qui pontifex pro
 34 eo fuerit constitutus de filiis
 ejus, & qui ingredietur ta-
 35 bernaculum testimonii, ut
 ministret in Sanctuario. Arietem
 36 autem consecrationis tolles,
 & coques carnes ejus in loco sancto.
 37 Quibus vescetur Aaron & filii ejus. Pa-
 nes quoque, qui sunt in canis-
 38 tro, in vestibulo tabernaculi
 testimonii comedent, ut sit
 39 placabile sacrificium, & san-
 ctificentur offerentiâ manû.
 40 Alienigena non vescetur ex eis,
 quia sancti sunt. Quod si re-
 41 manserit de carnis consecra-
 tionis, sive de panibus usque man-
 42 e, combures reliquias igni:
 43 non comedentur, quia sanctifi-
 44 cata sunt. Omnia, quæ præce-
 45 pi tibi, facies super Aaron &
 46 filii ejus. Septem diebus consec-
 47 rabis manus eorum.

23 Καὶ ἄρτον ἓνα ἐξ ἑλάν, καὶ λάγανον ἐν ἀ-
 ποδ τοῦ κανίστου τῶν ἀζύμων τῶν ἐπιπέσει-
 24 μένων ἐπὶ τῆς κυρίας. Καὶ ἐπιπέσεις τὰ
 πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ
 τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ: καὶ ἀφοσιεῖς
 25 αὐτὰ ἀφοσιώματα ἑπὶ τῆς κυρίας. Καὶ (γ)
 λάβῃ αὐτὰ ἐκ τῆ χειρῶν αὐτῶν, καὶ (δ)
 ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἑλοκου-
 26 τίστος εἰς ὄσμη, ἐναβίας ἑπὶ τῆς κυρίας.
 27 καὶ ἀρτοποιὰ ἔθῃ κυρίας. Καὶ λάβῃ τὸ πηδύ-
 νιον ἀπὸ τοῦ κρητὸς τῆς τελειώσεως, ἃ ἔθῃ
 Ἀαρὼν καὶ ἀφοσιεῖς αὐτὸ ἀφοσιώματα ἐπὶ
 28 τῆς κυρίας: καὶ ἔσαι (ε) τὸ μείδιον. Καὶ ἀ-
 γιάσεις τὸ πηδύνιον ἀφοσιώματα, καὶ τὸν
 βραχίονα τοῦ ἀριετιᾶς, ὃς ἀφοσιεῖται
 29 ὡς ἀρηρητὰς ἀπὸ τοῦ κρητὸς τῆς τελειώ-
 30 σεως ἀπὸ τῆς Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐ-
 31 τῶν. Καὶ ἔσαι Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
 νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
 32 ἔσαι γὰρ (α) ἀφοσιώματα ὄσμη. καὶ ἀραιοῦμα
 ἔσαι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυ-
 33 μῶν τῶν ἁγίων τῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἁγία
 34 ἐστὶν ἡ κυρία, καὶ ἡ σὸνδ (α) τῆς ἀγίας,
 ἢ ἔθῃν κυρίας, ἔσαι τοῖς υἱοῖς αὐτῶν μετ'
 35 αὐτῶν κρητίζονται αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ
 36 λαίωσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ ἡμέ-
 37 ρας ἐνδύσεται αὐτὰ ἐν ἰσδὶς ἃ αὐτῶν
 38 ἐν τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς ἐισθλίσεται εἰς τὴν
 39 ἁγίαν τὴν μαρτυρίαν λατρεῖν ἐν τοῖς
 40 ἀγίοις. Καὶ τὸν κρητὸν τῆς τελειώσεως
 41 λάβῃ: καὶ ἐπιπέσεις τὰ κρητὸν ἐν τόπῳ ἁ-
 42 γίῳ. Καὶ ἔθῃ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
 τὰ κρητὸν τῆς κρητῆς, καὶ τῆς ἀγίας τῆς ἐν τῷ
 43 κρητῷ, (β) παρὰ τὰς χεῖρας τῆς ἁγίας τῆς
 44 μαρτυρίας. Ἐδοῦνται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγία-
 45 σθησιν ἐν αὐτοῖς τελειώσεως τὰς χεῖρας
 46 αὐτῶν, ἀγιάσει αὐτοῦ, καὶ ἀ-
 47 λογιεῖται ἐν ἔθῃται αὐτῶν ἔσαι γὰρ
 48 ἀγία. Ἐάν δὲ καταλείβῃ ἀπὸ τῶν
 κρητῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ
 τῶν ἀρτῶν τῶς ἀρτῶν, καταλείβῃ τὸν
 49 λοιπὸν πυρὶ. ἢ βροθίσεται ἀγίασμα
 50 γὰρ ἔθῃ. Καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς
 51 υἱοῖς αὐτοῦ ἔσαι κατὰ πᾶσαν ὅσα ἐνεταλά-
 52 μω σοι. Ἐπὶ δὲ ἡμέρας τελειώσεις τὰς
 53 χεῖρας αὐτῶν.

Et panem unum ex oleo, & la-
 ganum unum de canistro az-
 ymorum proferentium in consp-
 24 ectu Domini. Et impone omnia
 super manus Aaron, & super
 25 manus filiorum ejus: & sepa-
 rabis (g) separatim coram
 26 Domino. Et sumes ea de ma-
 nibus eorum, & offers ea su-
 per altare holocaustis in odo-
 27 rem suavissimum coram Domino.
 (f) Oblatio est Domino. Et su-
 28 ms pectuscifulum de arietè con-
 sumationis, quod est (f) Aa-
 ron: & separabis illud, separa-
 29 tionem coram Domino: & erit
 tibi in portionem. Et sanctifica-
 30 bis pectuscifulum separationis, &
 brachium dempionis, quod
 31 separatum est, & quod dempium
 est de arietè consummationis ab
 32 Aaron, & à filiis ejus. Et erit
 33 Aaron, & filii ejus legitimam
 æternam à filiis israel: est eam
 34 separatio hoc. Et dempno erit
 à filiis israel de sacrificiis fero-
 35 tium filiorum israel, dempno
 36 Domino. Et sola sancti, que est
 37 Aaron, erit filii ejus post eum,
 38 utgere eos in ipsi, & confirm-
 39 mare manus eorum. Septem die-
 40 bus induet eis sacerdos, qui pro
 41 eo de filiis ejus, qui intrabit in
 42 tabernaculum testimonii desce-
 43 nabit in sanctis. Et arietem con-
 44 sumationis facies: & coques
 45 carnis in loco sancto. Et erit
 46 Aaron & filii ejus carnes arietis,
 47 & panes qui in canistro, quod
 48 ponitur tabernaculi testimonii, sunt
 49 in eis in quâ sanctificati sunt
 50 dempno in consummationem ma-
 51 nus eorum, & sanctificandum
 52 eorum. Et alienigena non edet
 53 de eis: sunt enim sancti. Sin
 54 autem remanserit de carnis
 55 sacrificiis consummationis, &
 panibus usque mane, combu-
 56 retur reliquias igni. Non comede-
 57 tur: sanctificatio enim est.
 58 Et facies Aaron, & filii ejus sic,
 59 secundam omnia quecumque
 60 mandavi tibi. Septem diebus
 61 consummabis manus eorum,

MS.A.(g) αὐτοῦ (γ) ἀγίῳ (δ) ἀνοίσεις αὐτὰ ἐπὶ (ε) ἀραιοῦμα ὄσμη. καὶ ἀραιοῦμα (α) Ἀαρὼν ἢ ἔσαι τὸ ἀγίον, ἔσαι (β) παρὰ τῶν θυ-
 μῶν (γ) αὐτῶν, καὶ ἀγιάσει

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

23 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 24 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 25 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 26 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 27 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 28 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 29 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 30 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 31 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 32 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 33 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 34 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.
 35 * וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה. וְיִזְבֹּחַ אֶת הַלֶּחֶם הַיֶּמֶן בְּכִסְפָּה.

23 Tortamque panis unius, cru-
 24 stulam conferiam oleo, lagan-
 um de canistro azymorum,
 quod postum est in conspectu
 Domini: Ponsequæ omnia
 24 super manus Aaron & filio-
 rum ejus, & sanctificabis eos
 elevans coram Domino. Suf-
 25 cipièquæ univerfa de mani-
 bus eorum: & incendes fu-
 per altare in holocaustum,
 odorem suavissimum in cons-
 pectu Domini, quia oblatio
 26 ejus est. Sumes quoque pec-
 tuscifulum de arietè, quo ini-
 tiatus est Aaron, sanctificabif-
 quod illud elevatum coram Do-
 27 mino, & cedet in partem tu-
 am. Sanctificabisquæ & pec-
 28 tuscifulum consecratum, &
 armum quem de arietè sepa-
 rasti, Quo initiatus est Aa-
 ron & filii ejus, cedentque in
 partem Aaron & filiorum e-
 29 jus jure perpetuo à filiis Is-
 rael: quia primitiva sunt &
 30 initia de victimis eorum pac-
 ificis que offerunt Domi-
 31 no. Veltem autem sanctam,
 quâ uretur Aaron, habebunt
 32 filii ejus post eum, ut ungan-
 tur in ea, & consecratur man-
 33 us eorum. Septem diebus ure-
 tur illâ qui pontifex pro
 34 eo fuerit constitutus de filiis
 ejus, & qui ingredietur ta-
 35 bernaculum testimonii, ut
 ministret in Sanctuario. Arietem
 36 autem consecrationis tolles,
 & coques carnes ejus in loco sancto.
 37 Quibus vescetur Aaron & filii ejus. Pa-
 nes quoque, qui sunt in canis-
 38 tro, in vestibulo tabernaculi
 testimonii comedent, ut sit
 39 placabile sacrificium, & san-
 ctificentur offerentiâ manû.
 40 Alienigena non vescetur ex eis,
 quia sancti sunt. Quod si re-
 41 manserit de carnis consecra-
 tionis, sive de panibus usque man-
 42 e, combures reliquias igni:
 43 non comedentur, quia sanctifi-
 44 cata sunt. Omnia, quæ præce-
 45 pi tibi, facies super Aaron &
 46 filii ejus. Septem diebus consec-
 47 rabis manus eorum.

23 Tortamque panis unius, cru-
 24 stulam conferiam oleo, lagan-
 um de canistro azymorum,
 quod postum est in conspectu
 Domini: Ponsequæ omnia
 24 super manus Aaron & filio-
 rum ejus, & sanctificabis eos
 elevans coram Domino. Suf-
 25 cipièquæ univerfa de mani-
 bus eorum: & incendes fu-
 per altare in holocaustum,
 odorem suavissimum in cons-
 pectu Domini, quia oblatio
 26 ejus est. Sumes quoque pec-
 tuscifulum de arietè, quo ini-
 tiatus est Aaron, sanctificabif-
 quod illud elevatum coram Do-
 27 mino, & cedet in partem tu-
 am. Sanctificabisquæ & pec-
 28 tuscifulum consecratum, &
 armum quem de arietè sepa-
 rasti, Quo initiatus est Aa-
 ron & filii ejus, cedentque in
 partem Aaron & filiorum e-
 29 jus jure perpetuo à filiis Is-
 rael: quia primitiva sunt &
 30 initia de victimis eorum pac-
 ificis que offerunt Domi-
 31 no. Veltem autem sanctam,
 quâ uretur Aaron, habebunt
 32 filii ejus post eum, ut ungan-
 tur in ea, & consecratur man-
 33 us eorum. Septem diebus ure-
 tur illâ qui pontifex pro
 34 eo fuerit constitutus de filiis
 ejus, & qui ingredietur ta-
 35 bernaculum testimonii, ut
 ministret in Sanctuario. Arietem
 36 autem consecrationis tolles,
 & coques carnes ejus in loco sancto.
 37 Quibus vescetur Aaron & filii ejus. Pa-
 nes quoque, qui sunt in canis-
 38 tro, in vestibulo tabernaculi
 testimonii comedent, ut sit
 39 placabile sacrificium, & san-
 ctificentur offerentiâ manû.
 40 Alienigena non vescetur ex eis,
 quia sancti sunt. Quod si re-
 41 manserit de carnis consecra-
 tionis, sive de panibus usque man-
 42 e, combures reliquias igni:
 43 non comedentur, quia sanctifi-
 44 cata sunt. Omnia, quæ præce-
 45 pi tibi, facies super Aaron &
 46 filii ejus. Septem diebus consec-
 47 rabis manus eorum.

Et placentam unam panis, & plaecntam u-
 nam panis olei, & laganum unum de canis-
 24 tro azymi quod est eorum Domino. Et po-
 nes omnia super manum Aharonis & super
 25 manus filiorum ejus, & separabis ea sepa-
 rationem coram Domino. Deinde tolles ea
 de manibus eorum, & elevabis pectuscifulum
 in odorem placabilem coram Domino, fa-
 26 crificium est Domino. Accipies etiam pec-
 tuscifulum ex arietè complementi Aharonis,
 & separabis illud separationem coram Do-
 27 mino, eritque tibi in portionem. Et sanctifica-
 bis pectuscifulum separationis & crus separati-
 28 onis quod separatum fuerat & sublatum ex
 arietè impletionis, ram Aharonis quàm fi-
 29 liorum ejus. Eritque Aharoni & filii ejus
 statutum perpetuum à filiis israel: quoni-
 30 am separatio est, & separatio erit à filiis
 israel, è sacrificiis eorum perfectis, sepa-
 31 ratio Domino. Et vestes sancte Aharonis
 erunt filii ejus post ipsum, ad ungendum in
 32 eis, & ad complendas in eis manus suas.
 Septem diebus induetur illis sacerdos succe-
 33 dens illi de filiis ejus, qui ingredietur in ta-
 34 bernaculum temporis ad ministrandum in
 35 sancto. Arietem verò impletionis accipies,
 & coques eamem ejus in loco sancto. Com-
 36 edetque Aharon & filii ejus carnem arietis,
 & panem qui in canistro est, in ostio ta-
 37 bernaculi temporis. Comedent ea qui expi-
 38 antur per illa, ad hoc ut compleant manus
 eorum, & sanctificent eos: & alienigena
 39 ne comedat, quia sancta sunt. Et si reman-
 40 serit ex carne impletionis, & ex pane usque
 41 ad matutinum, comburite quod remanebit
 42 igne, & ne comedatur, quia sancta sunt.
 43 Et fac Aharoni & filii ejus quemadmodum
 44 præcepi tibi, septem diebus complebis ma-
 45 nus eorum.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

36 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 37 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 38 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 39 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 40 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 41 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 42 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 43 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 44 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 45 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי

36 Vitulum autem quod est pro peccato, facies quorundam, pro expiatione. 2V
 37 et mundabit altare, cum expiaveris super illud: & unges illud, ut sanctificetur. Septē diebus expiabis super altare, & sanctificabis illud: & erit altare sanctum sanctorum; omoi qui reigerit illud, sanctificabitur. Er hoc est qd facies in altari: Agnos anniculos duos per singulos dies, jugiter. Agnum unū facies mane: & agnum secundū facies in vespere. Et decimā partem simile conperse oleo conufo, quod habet quartā partē hin, & vini pro libamine quartā partem hin: io agnum unum. Et alterum agnum facies ad vespere: sicut sacrificiū maritini & sicut libamen ejus, facies ei; ut oblatio suscipiatur cum benedictione coram Dño. Holocaustum iuge in generationibus veltris; in officio tabernaculi foderis, coram Dño: ubi constitutum verbū meū vobis; ut loquar ibi recumbi. Et constitutum verbū meum ibi filiis Israel: & sanctificabor in gloria meā. Sanctificabor; tabernaculū foderis, & altare: Aaron quoque; & filios ejus sanctificabo, ut ministrent coram me. Et habitare faciam majestatem meam in medio filiorū Israel: & ero eis in Deum. Et facies, ego Dñs Deus eorum; qui eduxi eos de terrā Egypti; ut maneret majestas mea inter illos: ego Dominus Deus eorum.

36 Vitulum autem (m) pro peccato facies singulis diebus propter expiationem. et purificabit altare cum unguibus super illud, ut sanctificetur. Septem diebus expiabis altare et purificabis illud ut sit altare sanctum sanctorum quicunque reigerit altare sanctificabitur. Hoc est 38 altari: agnos anniculos duos singulis diebus continud in holocaustis offerentur. Agni unum sacrificiū mane et agni secundū sacrificiū vespere. Decimam partem simile conperse oleo conufo quartā partem hin, et libamen, quartam partem hin vini, agno unū. Agnum vero secundum sacrificiū vespere sicut oblationi maritimo, et libamini ejus facies ei; odor erit sacrificii, oblatio ignis Domino. Holocaustum erit perpetuum in generationibus veltris ad offerendum coram Domino, quia conveniam tibi. (m) ubi in te colloquar. (n) conufo super illud in sacrificiis. (o) sanctificabor. (p) sicut quod tabernaculum testimonii, et altare, et Aaron filios quoque qui sanctificabo ut sacerdotio fungantur tibi. Et habitabo in medio filiorum Israel, et ero illis in Deus. Conspicietis quoniam ego Dominus Deus eorum qui eduxi illos de terra Egypti, ut habitarem in medio eorum, Ego Dominus Deus eorum.

VERSIO SAMARITANA.

36 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 37 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 38 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 39 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 40 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 41 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 42 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 43 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי
 44 ויחולא רחמא רחמי תעביד לויבא על כפורה
 45 ותרגי על סדכא בפרודת עלוהי ותרגי

36 Vitulum autem coram Domino, quia conveniam tibi. (n) ubi in te colloquar. (o) sanctificabor. (p) sicut quod tabernaculum testimonii, et altare, et Aaron filios quoque qui sanctificabo ut sacerdotio fungantur tibi. Et habitabo in medio filiorum Israel, et ero illis in Deus. Conspicietis quoniam ego Dominus Deus eorum qui eduxi illos de terra Egypti, ut habitarem in medio eorum, Ego Dominus Deus eorum.

CAP. XXX.

1 ET facies altare, ad adolendum super illo incensu aromati: de lignis feris facies illud. Longiudum ejus erit unius cubiti, & latitudo ejus unius cubiti, quadrangulū erit; & duos cubitos habebit altitudo: erit expiatio cornu ejus. 2 Cooperietur illud auro mundissimo; & tectū ejus; & parietes per circuitū, & cornua ejus: faciesq; ei circuitū aureū per gyru. Et duos annulos aureos facies ei sub circulo ejus, in duobus; angulus ejus in duobus lateribus ejus: crantq; loca vestitib; ut portetur in eis. Faciesq; vestes de lignis setim: & cooperies eos auro. Ponēsq; illud ante velū, quod est iuxta arcū refectuarii: corā propitiario quod est super testamentū; ubi constitua verbum meum tibi.

1 ET facies altare, ad adolendum super illo incensu aromati: de lignis feris facies illud. Longiudum ejus erit unius cubiti, & latitudo ejus unius cubiti, quadrangulū erit; & duos cubitos habebit altitudo: erit expiatio cornu ejus. 2 Cooperietur illud auro mundissimo; & tectū ejus; & parietes per circuitū, & cornua ejus: faciesq; ei circuitū aureū per gyru. Et duos annulos aureos facies ei sub circulo ejus, in duobus; angulus ejus in duobus lateribus ejus: crantq; loca vestitib; ut portetur in eis. Faciesq; vestes de lignis setim: & cooperies eos auro. Ponēsq; illud ante velū, quod est iuxta arcū refectuarii: corā propitiario quod est super testamentū; ubi constitua verbum meum tibi.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

36 * وادفع ربا للذكاه في كل يوم للعبران * فبذكي المذبح ويسمعه عندك * فبذكاه وفساكة *
 37 * سبعة أيام يسمعه عندك * فبذكاه ويصبر من حواص الأقداس * كل من دنا به نكس * وهذا *
 38 * ما يعر به المذبح * حمان ابنا سبه في كل يوم دائما * احدغبا بالعداة والاحرين العيين *
 39 * فوسر من السمك ملدوب بربع فسط من دهن يسبون مذوق * فراج ربع فسط حمر مع *
 40 * كل حبل * وادأ قرب الثاني بين العيين فكهدبه العداة وراجها تصع * معا فيصير مقبولا *
 41 * مرضيا فورا ما لله * صنعده دائما لأجبالكم عند باب حباء المحصرين يدي الله الذي احصرك *
 42 * اليه واحاطبك هناك * واسك نس بي اسرائيل * وبعس بكرمي * وافنس به حباء الحصر والمذبح *
 43 * وافنس هرون وبنيه لينا * ووالي * واسكن نوري فيما بين بي اسرائيل * واكون لهم الها *
 44 * ويعلمون اني الله بهم الذكاه اخرجهم من ارض مصر لاسكن نوري فيما بينهم * أما الله *
 45 * ربكم افي بذلك *
 46 * الأصل اللدود *
 1 * واصع مذبحا ليصكر *
 2 * الجوز * من حسب السط تصعه * طوله ذراع * وعرضه ذراع * يكون مربع * وسنكه ذراعان *
 3 * وسنوه منه * وعسه يذهب حالص سطاكه * وخطانه مسدود * وسنوه * واصع له رجا من *
 4 * ذهب مسدود * وخطين من ذهب تصعهما له من دون ركة في جهيم * كذلك على حابيه *
 5 * تكون مكان الذهوف ليحمل لها * واصع الذهوف من حسب السط * وعسها يذهب * واجعله *
 6 * بين يدي الحكة التي على السهاده بالوضع الذي احصرك فيه *

Et facies vitulum in expiatione, singulis diebus in venificationem. Et expiabis altare, et indulgiam implorabis apud illud, et sanctificabis illud, et unges illud. 36-37 per dies implorabis indulgiam apud illud, et sanctificabis illud, sicut ex precatione sanctorum quicunque tetigerit illud, sanctificabitur. Et hoc est quod offeret super altare: duos agnos filios annis ante in omni die temper. unum eorum manet, et alterum inter duas vespere. Et decimam ex similia substat cum quarta parte hemine olei alius contrive. Et mixturam quam partē hemine vini, cum quilibet agno. Et cum obtuleris secundum inter duas vespere, iuxta nunc maxime cum et mixturam ejus facies cum eo, et erit acceptum, placabile, sacrificium Deo. Oblatio perpetua in generationibus vestras, prope portam tentoris coram dñs ante conspectum Dei, ubi adero tibi et colloquar tecum. Et adorabor ibi filios Israel; sanctificabor per gloriam meam; et sanctificabo per eam interiorum cornu et altare. Et sanctificabo Aaron et filios ejus, ut sacerdotum obtine tibi. Et habitare faciam lucem meam inter filios Israel, et ero illis Deus. Et sciet quod ego sum Deus Dominus eorum qui eduxi eos de terra Egypti, ut inhabitarem in medio eorum inter eos: Ego Deus Dominus vester perservat haec.

36 Et facies vitulum in expiatione, singulis diebus in venificationem. Et expiabis altare, et indulgiam implorabis apud illud, et sanctificabis illud, et unges illud. 36-37 per dies implorabis indulgiam apud illud, et sanctificabis illud, sicut ex precatione sanctorum quicunque tetigerit illud, sanctificabitur. Et hoc est quod offeret super altare: duos agnos filios annis ante in omni die temper. unum eorum manet, et alterum inter duas vespere. Et decimam ex similia substat cum quarta parte hemine olei alius contrive. Et mixturam quam partē hemine vini, cum quilibet agno. Et cum obtuleris secundum inter duas vespere, iuxta nunc maxime cum et mixturam ejus facies cum eo, et erit acceptum, placabile, sacrificium Deo. Oblatio perpetua in generationibus vestras, prope portam tentoris coram dñs ante conspectum Dei, ubi adero tibi et colloquar tecum. Et adorabor ibi filios Israel; sanctificabor per gloriam meam; et sanctificabo per eam interiorum cornu et altare. Et sanctificabo Aaron et filios ejus, ut sacerdotum obtine tibi. Et habitare faciam lucem meam inter filios Israel, et ero illis Deus. Et sciet quod ego sum Deus Dominus eorum qui eduxi eos de terra Egypti, ut inhabitarem in medio eorum inter eos: Ego Deus Dominus vester perservat haec.

CAP. XXX.

ET fac altare ad adolendum thus, ex ligno Santo facies illud. Longiudum ejus cubiti, et latitudo ejus cubiti, erit quadrangulū, et crassities ejus duorum cubitorum, et pinnas ejus ex ipso. Et cooperietur illud auro purissimo, superficies ejus et parietes ejus per circuitum, et pinnas ejus. Et fac illi coronam ex auro facies ei sub ejus corona in ambabus partibus ejus sic super utrumque latus ejus erit locus vestium ut gestetur eis. Et fac vestes ex ligno Santo, et cooperi eos auro. Et pone illas ante velum quod est supra testimonium, in loco in quo adero tibi.

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

Emolumenta in matutinis in aromatis suffimentum Aharon illud super faciet suffire Et
 והקפיד עליהו אהרן קטרת פסחם בפקדן
 Aharon sponfare faciet de ill. illud faciet suffire, lucernas cum bonificando in
 בהשיבו את הדגרות קטרתה: ויהי עולת אהרן
 coarua jugiter suffimentum, illud faciet suffire duas vesperas inter lucernas
 את הדגרות בין הערבובים וקטרתה קטרת חמיר יהוה
 suffimentum illud super faciet ascendere Non, veltras generacionet in Domino
 יהוה לרבותים: לא תעלה עליו
 illud super libabit non libamen & maurus & holocaustum & alienum
 ויהי עולה ומנחה ונסך לא תסכו עליו:
 peccatis sanguine De. anno in semel ejus coraua super Aharon expiabit Et
 וכפר יהוה על קרנתו אחת בשנה מום הפסח
 vtrivris generacionibus in illud super expiabit anno in semel expiationum
 הקפידים את בשנה ויכפר עליו לרבותים
 Mofeh ad Dominus est locutus Et. Domino illud fodiatur Sanctitas
 קדש קדשים הוא יהוה: ויכפר יהוה אל משה
 coram vobiscum ad Israel filiorum caput levabis Cum d. dicendo
 אמר: כי תשנה את ראש בני ישראל לפני
 non & facies vobiscum in Domino. et non facies vobiscum in
 ודגנו יגיש כפר נשנו ליהוה בפקד אום ואל
 transitis Omnis dabant Hoc eos vifitudo in plaga eis in erit
 יהוה בהם נגה בפקד אום: ויהי יהוה פקדן
 peccatorum Vigitis. Sanctitatis supra in sceli dimidium vifitum feger
 על הפקדים חצות השקל בשקל הקדש וקטרת השקל לתת
 feger transitis Omnis Domino etiam sceli Dimidium scelus
 השקל חצות השקל חודמו ליהוה: כל העבר על
 Domino etiam dabit supra & annorum vigitis filio vifitum
 הפקדים כגון עשירים שגו ומעלה ותן תוימת יהוה:
 dando sceli dimidio de diminet non tenui & multiplicabit non Dives
 וקטרת לא יכפר ויהוה ויהוה לא מעשה מפוצות השקל לתת
 capies Et vifitum animabus super expandiam ad Domino oblationem
 את תרומת יהוה לכפר על נפשותם: וקטרת
 opere super illud dabis & israel filius a expiationum argentum
 את כפר הכפירים מאת בני ישראל ונתת אהו על עבדת
 Domino coram memoriam ad Israel filius erit & coram tabernaculi
 אהל מועד ויהוה לבני ישראל ויהוה לרבותי יהוה
 Mofeh ad Dominus est locutus Et vifitum animabus super expandiam ad
 לכפר על נפשותם: ויהוה יהוה אל משה
 lavandum ad acis ejus balim & acis concham facies Et adicendo
 אמר: וקטרת יקור נשנו וכן נחשת לרחה
 ibi dabis & altare inter & vifitum tabernaculum inter illam dabis Et
 ונתת אהו ביד אהל מועד וכן ויבחר ונתת שמה
 & suas manus ea ex ejus filii & Aharon lavabunt Et
 מום: ורחצו אהרן ובקו מפת את יהוה ואת
 non & aquis le lavabunt, coram tabernaculum ad cor ingrediendo in suos pedes
 וקטרת: כגדאל אהל מועד ירחצו מים ולא
 suffundam ad miorquandam ad altare ad cor expurgandam in vel miorciatur
 ונתו מו נחשתם אל המזבח לשרת ליהוה וקטרת
 miorciatur non & suas pedes & suas manus lavabunt Et. Domino ingredietur
 אשת ליהוה: ורחצו יהוה ונתת מים ולא מרתו
 miorciatur generationibus in ejus femini & scil sceli statum eis erit Et
 ויהוה להם חק עולם לו ויהוה לרבותים:

Et adolebit incensum super eo Aaron, suave fragrans, manens. Quando componet lucernas, incendet tillud. Et quando collocabit eas ad vesperum, uret. thymiama sempiternum coram Dño in generaciones vestras. Non offeretis super eo thymiama compositionis alterius, nec oblationem & victimam, nec libabitis libamina. Et deprecabitur Aaron super cornua ejus semel per annum, in sanguine qui oblaus est pro peccato, & placabit super eo in generacionib' vestris. Sanctum sanctorum erit Dño. Locutusq; est Dñs ad Moysen, dicens, Quando tuleris summa filiorum israel juxta numerum, dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino, & non erit plac in eis, cum fuerint recentiti. Hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen, dimidium scili juxta numerum templi. Siclus viginti obolos habet. Media pars scilicet offeretur Domino. Qui habetur in numero, à viginti annis & supra, dabit pretium. Dives non addet ad medium scili, & pauper nihil minuet. Suleptumq; pecuniam, que collata est à filiis israel, iades in usus tabernaculi testimonium, ut sit monumentum eorum coram Domino, & propitietur animabus eorum. Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens, Facies & labrum aneum cum basi sua ad lavandum: ponéque illud inter tabernaculum testimonium & altare. Et missa aqua, Lavabunt in ea Aaron & filii ejus manus suas ac pedes. Quando ingressi fuerint tabernaculum testimonium, & quando accessuri sunt ad altare, ut offerant in eo thymiama Domino, Ne foret miorciatur. Legitimum sempiternum erit ipsi, & femini ejus per successiones.

7 Kai θυμιατόν ἐπ' αὐτοῦ ἄρωμα θυμιάματα. Et incendet super illud Aaron 7
 θυμιατόν ἀρωμα θυμιάματα. Et incendet super illud Aaron 7
 8 οὐδ' ἀθήσει τὸν λύχνον, θυμιατόν ἐπ' αὐτοῦ. Kai. Quando componet lucernas, manens. 8
 9 καὶ ἐκείνη ἡμέρᾳ ἄρωμα τῶν λύχνων ὀλέει, accendet Aaron lucernas. Et eis 9
 θυμιατόν ἐπ' αὐτοῦ. θυμιάματα ἐν δὲ βεσπέρᾳ ἕξει super illud: incensum 10
 διαπαντός ἕνασθι κείνη (ὡς εἰς γενεὰς αὐτῶν), continuationis (f) semper in con- 11
 9 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeret super illud 11
 ἄλλο θυμιατόν, θυμιατόν, ἕνασθι ἀπὸ θυμιατοῦ τῆς ἀσπίδος. Et non offeretis super illud 12
 10 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 12
 11 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 13
 12 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 14
 13 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 15
 14 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 16
 15 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 17
 16 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 18
 17 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 19
 18 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 20
 19 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 21
 20 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 22
 21 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 23
 22 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 24
 23 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 25
 24 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 26
 25 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 27
 26 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 28
 27 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 29
 28 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 30
 29 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 31
 30 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 32
 31 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 33
 32 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 34
 33 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 35
 34 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 36
 35 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 37
 36 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 38
 37 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 39
 38 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 40
 39 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 41
 40 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 42
 41 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 43
 42 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 44
 43 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 45
 44 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 46
 45 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 47
 46 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 48
 47 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 49
 48 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 50
 49 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 51
 50 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 52
 51 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 53
 52 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 54
 53 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 55
 54 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 56
 55 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 57
 56 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 58
 57 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 59
 58 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 60
 59 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 61
 60 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 62
 61 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 63
 62 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 64
 63 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 65
 64 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 66
 65 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 67
 66 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 68
 67 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 69
 68 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 70
 69 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 71
 70 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 72
 71 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 73
 72 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 74
 73 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 75
 74 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 76
 75 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 77
 76 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 78
 77 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 79
 78 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 80
 79 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 81
 80 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 82
 81 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 83
 82 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 84
 83 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 85
 84 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 86
 85 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 87
 86 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 88
 87 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 89
 88 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 90
 89 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 91
 90 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 92
 91 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 93
 92 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 94
 93 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 95
 94 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 96
 95 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 97
 96 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 98
 97 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 99
 98 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 100
 99 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 101
 100 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 102
 101 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 103
 102 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 104
 103 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 105
 104 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 106
 105 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 107
 106 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 108
 107 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 109
 108 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 110
 109 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 111
 110 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 112
 111 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 113
 112 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 114
 113 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 115
 114 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 116
 115 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 117
 116 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 118
 117 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 119
 118 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 120
 119 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 121
 120 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 122
 121 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 123
 122 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 124
 123 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 125
 124 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 126
 125 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 127
 126 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 128
 127 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 129
 128 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 130
 129 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 131
 130 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 132
 131 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 133
 132 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 134
 133 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 135
 134 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 136
 135 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 137
 136 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 138
 137 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 139
 138 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 140
 139 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 141
 140 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 142
 141 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 143
 142 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 144
 143 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 145
 144 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 146
 145 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 147
 146 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 148
 147 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 149
 148 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 150
 149 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 151
 150 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 152
 151 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 153
 152 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 154
 153 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 155
 154 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 156
 155 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 157
 156 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 158
 157 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 159
 158 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 160
 159 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 161
 160 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 162
 161 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 163
 162 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 164
 163 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 165
 164 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 166
 165 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 167
 166 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 168
 167 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 169
 168 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 170
 169 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 171
 170 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 172
 171 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 173
 172 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 174
 173 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 175
 174 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 176
 175 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 177
 176 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 178
 177 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 179
 178 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 180
 179 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 181
 180 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 182
 181 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 183
 182 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 184
 183 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 185
 184 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 186
 185 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 187
 186 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 188
 187 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 189
 188 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 190
 189 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 191
 190 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 192
 191 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτοῦ θυμιάματα ἕνασθι. Et non offeretis super illud 193
 192 καὶ ἐκ (3) ἀνάσθι ἐπ' αὐτο

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Traditio Latina.

TARGUM ONKELOS.

22 Locutusque est Dominus cu... 23 Moyse dicens. Tu autem fume... 24 tibi aromata prima: myrrha... 25 & cinamomi aromatici di... 26 midium, id est, ducentos... 27 & quinquaginta ficlos: & ca... 28 lami aromatici ducentos et... 29 quingenta ficlos. Et casta... 30 quingentos ficlos, in ficlis... 31 sanctuarii: & oleum oliva... 32 riu menfura hin plena. Faci... 33 etique illud olei unctiois... 34 sanctæ aromatizans opere... 35 aromatarii: oleum unctio... 36 nis facta erit. Et unges ex eo... 37 taberoaculi fcederis, & arcæ... 38 tellamenti. Et mensa & om... 39 nia vasa ejus, & candelabrum... 40 & vasa ejus, & altare incensi... 41 aromatati. Et altare holocau... 42 stis, & omnia vasa ejus: &... 43 luterem, & basin ejus. Sancti... 44 ficabilis; ea; & erant facti... 45 sanctior: ois qui tetigerit ea... 46 sanctificabitur. Aaron quoq;... 47 & filios ejus unges: & san... 48 ctificabis eos, ut ministrent... 49 coram me. Et cum filiis Is... 50 rael loqueris dicens: Oleum... 51 unctiois factæ erit hoc mihi... 52 in generationes vestras. Super... 53 carne hominis non ungetur... 54 & juxta similitudinem ejus... 55 non facietis aliud, sicut illud... 56 Sanctum est, sanctumque erit... 57 vobis. Vir qui tale compos... 58 fuerit; & qui dederit ex eo... 59 alieno: exterminabitur de... 60 populo suo. Dixitque Domi... 61 nus ad Moysen, Tolle tibi... 62 aromata; stacten & onycha... 63 & galbanu; aromata: & thus... 64 mundissimu; aequalis ponder... 65 erunt. Facietis; thymiama... 66 aromatati, aromatizans opere... 67 aromatarii: mixtu, mundifi... 68 sumu in sanctificationem. Et... 69 cõfides ex eo, & cõminues: &... 70 pones ex eo corã testimoniu... 71 in, in tabernaculo fcederis;... 72 ubi cõstita verbu meu tibi:... 73 sancti factoru erit vobis. Et... 74 thymiama aromatati q facies... 75 non facietis vobis simile ei:... 76 factum erit tibi coram Do... 77 mino. Quicunq; fecerit tale... 78 ad odorandum in eo: exter... 79 minabitur de populo suo.

22 * וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה... 23 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה... 24 * וְיָרֵם לְךָ מִיָּד אֲרֻמֹּת... 25 * אֲרֻמֹּת אֲרֻמֹּת מִיָּד... 26 * וְעֵשֶׂת מִדְּמִיּוֹן... 27 * וְחֲמִשָּׁנִים מִפִּי... 28 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 29 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 30 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 31 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 32 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 33 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 34 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 35 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 36 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 37 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 38 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 39 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 40 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 41 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 42 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 43 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 44 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 45 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 46 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 47 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 48 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 49 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 50 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 51 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 52 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 53 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 54 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 55 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 56 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 57 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 58 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 59 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 60 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 61 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 62 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 63 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 64 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 65 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 66 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 67 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 68 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 69 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 70 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 71 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 72 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 73 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 74 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 75 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 76 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 77 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 78 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 79 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 80 * וְעֵשֶׂת מִיָּד...

VERSIO SAMARITANA.

22 * וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה... 23 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה... 24 * וְיָרֵם לְךָ מִיָּד אֲרֻמֹּת... 25 * אֲרֻמֹּת אֲרֻמֹּת מִיָּד... 26 * וְעֵשֶׂת מִדְּמִיּוֹן... 27 * וְחֲמִשָּׁנִים מִפִּי... 28 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 29 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 30 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 31 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 32 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 33 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 34 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 35 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 36 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 37 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 38 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 39 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 40 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 41 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 42 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 43 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 44 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 45 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 46 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 47 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 48 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 49 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 50 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 51 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 52 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 53 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 54 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 55 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 56 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 57 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 58 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 59 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 60 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 61 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 62 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 63 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 64 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 65 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 66 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 67 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 68 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 69 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 70 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 71 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 72 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 73 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 74 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 75 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 76 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 77 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 78 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 79 * וְעֵשֶׂת מִיָּד... 80 * וְעֵשֶׂת מִיָּד...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 * وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى قَائِلًا * وَأَنْتَ مُحَمَّدٌ لَكَ مِنْ رُوسِ الطَّيْبِ * مِنَ الْمَسْكِ أَكْالِصِ حَمْسًا مِئَةً مِثْقَالًا * 23 * وَمِنْ الْعُودِ الطَّيْبِ مِثْلُ نَصْفَةِ مَا يَبِينُ وَحَمْسِينَ مِثْقَالًا * 24 * وَمِنْ قِصْبِ الدَّرِينِ مَا يَبِينُ وَحَمْسِينَ * 25 * أَيْضًا * وَمِنْ الْعَسْطِ حَمْسًا مِئَةً مِثْقَالًا مِثْقَالِ الْعَدْسِ * وَمِنْ دَهْنِ الرِّبْيُونِ مِثْلُ فِط * وَأَصْغَرُ ذَلِكَ * 26 * وَهَذَا مَسْحُ الْعَدْسِ عَطْرًا * مِعْطَرًا صَدْعُهُ عَطَارٌ كَذَلِكَ يَكُونُ دَهْنُ مَسْحِ الْعَدْسِ * وَأَمْسَحُ مِثْلُ حَبَاءِ * 27 * الْكَصْرِ وَصَدْفِ السَّهَادَةِ * وَالْمَالِدَةِ وَحَمِيعِ أَيْبِنِهَا * وَالنَّانِ وَأَيْبِنِهَا * وَصَدْفِ الْكُورِ * وَصَدْفِ الصَّعْدَةِ * 28 * وَحَمِيعِ أَيْبِنِهَا * وَالْكَوْصِ وَمِثْقَالَهُ * وَفَدَسٌ جَمْعُهَا تَكُنُ مِنْ حَوَاصِ الْأَفْدَاسِ * كُلٌّ مِنْ دَأْهَا * 29 * فَفَدَسٌ * وَفَدَسٌ هُوَ مِنْ وَبِينِ * وَفَدَسُهُمْ لِيَوْمِ لِي * وَمِنْ رِبِّ إِسْرَائِيلَ قَائِلًا * يَكُونُ هَذَا دَهْنُ مَسْحِ * 30 * الْعَدْسِ فِي لَأْيَالِكُمْ * لَا يَكْفِيَنَّ يَدُ بَدَنِ إِنْسَانٍ * وَلَا تَصْعَعُوا مِثْلَهُ عَلَى هَيْبَةٍ * وَكَأَ هُوَ فَدَسٌ كَذَلِكَ * 31 * فَلْيَكُنْ فَدَسًا لَكُمْ * أَيَّ إِنْسَانٍ تَعْطَرُ مِثْلَهُ أَوْ جَعَلَ مِنْهُ يَكُ أَحْبَبِي يَنْطَعُ مِنْ قَوْمِهِ * وَقَالَ * 32 * اللَّهُ مُوسَى حَذِّ لَكَ أَصْعَاعًا مِصْطَكِي * وَلَا دَأْ * وَبِينِي صَمْعًا * وَبِينَا دَرِيًا * أَجْرًا * مَسْأُولِي لَكُونُ * 33 * وَصَدْعُهَا جُورِ عِطْرِ * صَدْعُهُ عَطَارٌ مِطْرًا طَاهِرًا مِثْقَالًا * وَسَمَكِي مِثْقَالًا * وَكِعْلُهَا مِثْقَالًا * 34 * السَّهَادَةِ فِي حَبَاءِ الْكَصْرِ * حَيْثُ أَحْصَرَكُ * فَفَدَسُ الْأَفْدَاسِ تَكُونُ لَكُمْ * وَالْكَوْرُ الَّذِي تَصْعَعُونَهُ * 35 * لَا تَصْعَعُوا جُورًا * عَلَى هَيْبَةِ لَكُمْ * فَدَسًا يَكُونُ لِلَّهِ * أَيُّ إِنْسَانٍ يَصْغَحُ مِثْلَهُ الْيَنْبَكْرُ لَهَا يَنْطَعُ * 36 * مِنْ قَوْمِهِ * 37 * B b b

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

תרגום אונקלוס... 16 Custodiantq; filii Israel fab-

16 Custodiantq; filii Israel fab-
bati: ut celebret sabbatum in
generationib' suis, pactu e-

16 Custodiantq; filii Israel fab-
bati: ut celebret sabbatum in
generationibus suis, pactus e-

C A P. XXXII.

17 Iditq; popul' quod mo-
ri faceret Moyses ut descen-
deret de monte: & congrega-
tus est popul' ad Aar' & di-
xerit ei, Surge, fac nobis De-
os, qui gradiantur ante nos:
Moyli enim hunc viro, qui e-
duxit nos de terra Egypti,
necimus quid acciderit. Di-
xitq; eis Aaron: Tollite inau-
res aureas, quae sunt in aurib'
uxorū vestrarū, filiorū, et fi-
liarū vestrarū: et afferite ad
me. Tuleruntq; omnis popul'
inaures aureas, quae erant in
aurib' suis: et detulerunt ad
Aaron. Et tulit de manib' e-
orū, et formavit illud circui-
et; fecit vitulū confiliale:
et dixerunt: Ipsi sunt Dii tui,
Israel, qui ascenderit te fece-
rūt de terra Egypti. Viditq;
Aaron; & ædificavit altare:
et ait eo: clamaviq; et ait, So-
lennitas corā Dño erit Cras.
Et furere extitit mane sequen-
tis die; & immolaverunt ho-
locaula, & obtrulerunt hosti-
as: fediq; popul' ut mandu-
caret et biberet; & furexer-
unt ad ludendū. Locutusq;
est Dñs ad Moysē: Vade de-
scende; quia corrupt' est po-
pul' tu', quē ascendere feci-
li de terra Egypti. Recesse-
rūt citō, à via quā praecepisti
eis; fecerunt sibi vitulū Con-
filiale: et adoraverunt eum, et
sacrificaverunt ei; et dixerūt:
Ipsi sunt Dii tui, Israel, qui te
ascenderit fecerunt de terra
Egypti. Dixitq; Dñs ad Moy-
sen: Notū est cor me, quod po-
pulus iste fit durax cervicis.

17 Iditq; popul' quod mo-
ri faceret Moyses ut descen-
deret de monte: & congrega-
tus est popul' ad Aar' & di-
xerit ei, Surge, fac nobis De-
os, qui gradiantur ante nos:
Moyli enim hunc viro, qui e-
duxit nos de terra Egypti,
necimus quid acciderit. Di-
xitq; eis Aaron: Tollite inau-
res aureas, quae sunt in aurib'
uxorū vestrarū, filiorū, et fi-
liarū vestrarū: et afferite ad
me. Tuleruntq; omnis popul'
inaures aureas, quae erant in
aurib' suis: et detulerunt ad
Aaron. Et tulit de manib' e-
orū, et formavit illud circui-
et; fecit vitulū confiliale:
et dixerunt: Ipsi sunt Dii tui,
Israel, qui ascenderit te fece-
rūt de terra Egypti. Viditq;
Aaron; & ædificavit altare:
et ait eo: clamaviq; et ait, So-
lennitas corā Dño erit Cras.
Et furere extitit mane sequen-
tis die; & immolaverunt ho-
locaula, & obtrulerunt hosti-
as: fediq; popul' ut mandu-
caret et biberet; & furexer-
unt ad ludendū. Locutusq;
est Dñs ad Moysē: Vade de-
scende; quia corrupt' est po-
pul' tu', quē ascendere feci-
li de terra Egypti. Recesse-
rūt citō, à via quā praecepisti
eis; fecerunt sibi vitulū Con-
filiale: et adoraverunt eum, et
sacrificaverunt ei; et dixerūt:
Ipsi sunt Dii tui, Israel, qui te
ascenderit fecerunt de terra
Egypti. Dixitq; Dñs ad Moy-
sen: Notū est cor me, quod po-
pulus iste fit durax cervicis.

17 Iditq; popul' quod mo-
ri faceret Moyses ut descen-
deret de monte, congregatus se ad-
versus Aaronem, dixitque ei,
Surge, fac nobis deos, quos
incendat (a) ante nos, quoniam
isti Moysi viro qui ascendere
nos fecit de terra Egypti,
nescimus quid acciderit. (b)
Tollite in aures aureas, quae sunt
in auribus uxorum vestrarum,
filiorum vestrorum, & filiarum
vestrarum, & afferite ad me.
Et sustulit omnis populus in-
aures aureas quae erant in
auribus suis, & attulerunt ad
Aaronem. Et accepit de man-
ibus eorum, ut formaret eis
cervicem, sicut dicitur, Et
tulit de manibus eorum, ut
formaret eis cervicem. Et
formavit illud circuiet, & fecit
vitulum confiliale. Et dixerunt
eis, Ipsi sunt dii tui, Israel, qui
ascenderunt te de terra Egypti.
Dixitque Dominus ad Moysen,
Notum est cor me, quod populus
iste durax cervicis est.

C A P. XXXII.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 Observant ergo filii Israel, et perpetuant
16 Observant ergo filii Israel, et perpetuant
16 Observant ergo filii Israel, et perpetuant
17 Iditq; popul' quod mori faceret Moyses ut descenderet de monte, congregatus se adversus Aaronem, dixitque ei, Surge, fac nobis deos, quos incendat ante nos, quoniam isti Moysi viro qui ascendere nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Tollite in aures aureas, quae sunt in auribus uxorum vestrarum, filiorum vestrorum, & filiarum vestrarum, & afferite ad me. Et sustulit omnis populus in aures aureas quae erant in auribus suis, & attulerunt ad Aaronem. Et accepit de manibus eorum, ut formaret eis cervicem, sicut dicitur, Et tulit de manibus eorum, ut formaret eis cervicem. Et formavit illud circuiet, & fecit vitulum confiliale. Et dixerunt eis, Ipsi sunt dii tui, Israel, qui ascenderunt te de terra Egypti. Dixitque Dominus ad Moysen, Notum est cor me, quod populus iste durax cervicis est.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

TARGUM ONKELOS.

22 Et ait Aaron, Ne irascatur furor Dñi mei: tu nōstī populū, quōd pron' sit ad malū. 23 Dixuruntq; mihi: Fac nobis Deos, qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moyſi, qui aſcendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Dixiq; eis, Quis habet aurū, tollite & adducite mihi: et projecit illud in ignem, & egress' est vitul' iste. 24 Viditque Moyſes populū, quod esset: oculos enim fecerat eum Aarō, qui contemnerat eos nomine pessimo, in generationes suas. Stetique Moyſes in porta castrorū, & ait: Qui timet Dñm, veniat ad me: congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et ait eis, Hec dicit Dñs D' Isra- el, Ponat unusquisq; gladiū suū sup femur suum: & pertransit & redite, de porta usq; ad portā, in calthris occidat unusquisq; fratrem suum, & unusquisq; proximi suū, & unusquisq; consanguineū suum. Et fecerunt filii Levi, juxta verbū Moyſi: cecideruntq; ex populo in die illa quasi tria milia virorū. Et dixit Moyſes, Oblivisti manus vestra oblationē hodie, corā Dño: unusquisq; in filio suo & fratre suo: un deur hodie sup vos benedixit. Et factū est in die sequenti, & dixit Moyſes populo, Vos peccastis peccatū grāde: & nunc ascēda corā Dño: si forte placaverit vobis pro peccato vestro. Responditq; ei Moyſes in cōspēctū Dñi, & ait, Obsecro peccaverit popul' iste peccatum grave, feceruntq; sibi Deos ex auro. Et nunc, si dimittis peccata eorū, si autē non, delebo me nunc, de libro tuo quē scripsisti. Dixitque Dñs ad Moyſen, Qui peccaverit corā me, delebo eū de libro meo. 24 Nunc autē, vade, duc populū in locū quē locut' es tibi: ecce angel' me' ibit ante te: & in die visitationis meae, visitabo sup eos peccata eorū. Et percussit Dñs populū: eō quod coluerant vitulū, quem fecerat Aaron.

22 Et ait Aaron, Ne irascatur furor Dñi mei: tu nōstī populū, quōd pron' sit ad malū. 23 Dixuruntq; mihi: Fac nobis Deos, qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moyſi, qui aſcendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Dixiq; eis, Quis habet aurū, tollite & adducite mihi: et projecit illud in ignem, & egress' est vitul' iste. 24 Viditque Moyſes populū, quod esset: oculos enim fecerat eum Aarō, qui contemnerat eos nomine pessimo, in generationes suas. Stetique Moyſes in porta castrorū, & ait: Qui timet Dñm, veniat ad me: congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et ait eis, Hec dicit Dñs D' Isra- el, Ponat unusquisq; gladiū suū sup femur suum: & pertransit & redite, de porta usq; ad portā, in calthris occidat unusquisq; fratrem suum, & unusquisq; proximi suū, & unusquisq; consanguineū suum. Et fecerunt filii Levi, juxta verbū Moyſi: cecideruntq; ex populo in die illa quasi tria milia virorū. Et dixit Moyſes, Oblivisti manus vestra oblationē hodie, corā Dño: unusquisq; in filio suo & fratre suo: un deur hodie sup vos benedixit. Et factū est in die sequenti, & dixit Moyſes populo, Vos peccastis peccatū grāde: & nunc ascēda corā Dño: si forte placaverit vobis pro peccato vestro. Responditq; ei Moyſes in cōspēctū Dñi, & ait, Obsecro peccaverit popul' iste peccatum grave, feceruntq; sibi Deos ex auro. Et nunc, si dimittis peccata eorū, si autē non, delebo me nunc, de libro tuo quē scripsisti. Dixitque Dñs ad Moyſen, Qui peccaverit corā me, delebo eū de libro meo. 24 Nunc autē, vade, duc populū in locū quē locut' es tibi: ecce angel' me' ibit ante te: & in die visitationis meae, visitabo sup eos peccata eorū. Et percussit Dñs populū: eō quod coluerant vitulū, quem fecerat Aaron.

22 Respondit autem Aaron, tu nōstī populū, quōd ad malū sit. Dixit autē mihi, Fac nobis deos qui ambulent ante nos: quia huic viro Moysi, qui ascendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid accidit. Et dixit illis, Quis est aurum de vobis, adducite illud mihi: et projecit illud in ignem, & prodit vitulus iste. 24 Dixitque Moyses quod populus nudus esset: et nesciebat enim cum Aaron in (Heliopolis) exposuerat eum ad fabricandum. Scitit autem Moyses in porta castrorum, et dixit, Qui est Dominus, ad me. Et congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et dixit eis, Sic locutus est Dominus Deus Israel, Qui timet Dominum Deus Israel, ponat unusquisque gladium super femur suum, & pertransit, et visitationis meae die occidat unusquisque fratrem suum, & proximum suum, et consanguineum suum. Et fecerunt filii Levi juxta verbum Moysi, & ceciderunt de populo in die illa circiter tria milia hominum. Tunc dixit Moyses, Manus oblitisti hodie manus vestras Domino unusquisque in filio suo, et in fratre suo, ut hodie detur super vos benedictio. Die vero crastina dixit Moyses populo, Vos peccastis peccatum maximum: Nunc autem veni ascendam ad Dominum, forte si propitiorus pro peccatis vestris. Et reversus est Moyses ad Dominum, & dixit, Et ecce peccatum populi iste peccatum maximum, fecerit sibi deos aureos. Nunc autem veni remittis peccatum eorum, remitte: si vero non, dele me de libro tuo quem scripsisti. Et respondit Dominus Moysi, Quicquid peccaverit in me, delebo eum de libro meo. Nunc autem veni vade, duc populum in locum quem dixi tibi: Ecce enim Angelus meus ibit ante te, et in die visitationis meae visitabo super eos peccatum eorum. Et percussit Dominus populum eo quod sacrificaverant vitulo quem fecerat eis Aaron.

VERSIO SAMARITANA.

22 Et ait Aaron, Ne irascatur furor Dñi mei: tu nōstī populū, quōd pron' sit ad malū. 23 Dixuruntq; mihi: Fac nobis Deos, qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moyſi, qui aſcendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Dixiq; eis, Quis habet aurū, tollite & adducite mihi: et projecit illud in ignem, & egress' est vitul' iste. 24 Viditque Moyſes populū, quod esset: oculos enim fecerat eum Aarō, qui contemnerat eos nomine pessimo, in generationes suas. Stetique Moyſes in porta castrorū, & ait: Qui timet Dñm, veniat ad me: congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et ait eis, Hec dicit Dñs D' Isra- el, Ponat unusquisq; gladiū suū sup femur suum: & pertransit & redite, de porta usq; ad portā, in calthris occidat unusquisq; fratrem suum, & unusquisq; proximi suū, & unusquisq; consanguineū suum. Et fecerunt filii Levi, juxta verbū Moyſi: cecideruntq; ex populo in die illa quasi tria milia virorū. Et dixit Moyſes, Oblivisti manus vestra oblationē hodie, corā Dño: unusquisq; in filio suo & fratre suo: un deur hodie sup vos benedixit. Et factū est in die sequenti, & dixit Moyſes populo, Vos peccastis peccatū grāde: & nunc ascēda corā Dño: si forte placaverit vobis pro peccato vestro. Responditq; ei Moyſes in cōspēctū Dñi, & ait, Obsecro peccaverit popul' iste peccatum grave, feceruntq; sibi Deos ex auro. Et nunc, si dimittis peccata eorū, si autē non, delebo me nunc, de libro tuo quē scripsisti. Dixitque Dñs ad Moyſen, Qui peccaverit corā me, delebo eū de libro meo. 24 Nunc autē, vade, duc populū in locū quē locut' es tibi: ecce angel' me' ibit ante te: & in die visitationis meae, visitabo sup eos peccata eorū. Et percussit Dñs populū: eō quod coluerant vitulū, quem fecerat Aaron.

22 Respondit autem Aaron, tu nōstī populū, quōd ad malū sit. Dixit autē mihi, Fac nobis deos qui ambulent ante nos: quia huic viro Moysi, qui ascendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid accidit. Et dixit illis, Quis est aurum de vobis, adducite illud mihi: et projecit illud in ignem, & prodit vitulus iste. 24 Dixitque Moyses quod populus nudus esset: et nesciebat enim cum Aaron in (Heliopolis) exposuerat eum ad fabricandum. Scitit autem Moyses in porta castrorum, et dixit, Qui est Dominus, ad me. Et congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et dixit eis, Sic locutus est Dominus Deus Israel, Qui timet Dominum Deus Israel, ponat unusquisque gladium super femur suum, & pertransit, et visitationis meae die occidat unusquisque fratrem suum, & proximum suum, et consanguineum suum. Et fecerunt filii Levi juxta verbum Moysi, & ceciderunt de populo in die illa circiter tria milia hominum. Tunc dixit Moyses, Manus oblitisti hodie manus vestras Domino unusquisque in filio suo, et in fratre suo, ut hodie detur super vos benedictio. Die vero crastina dixit Moyses populo, Vos peccastis peccatum maximum: Nunc autem veni ascendam ad Dominum, forte si propitiorus pro peccatis vestris. Et reversus est Moyses ad Dominum, & dixit, Et ecce peccatum populi iste peccatum maximum, fecerit sibi deos aureos. Nunc autem veni remittis peccatum eorum, remitte: si vero non, dele me de libro tuo quem scripsisti. Et respondit Dominus Moysi, Quicquid peccaverit in me, delebo eum de libro meo. Nunc autem veni vade, duc populum in locum quem dixi tibi: Ecce enim Angelus meus ibit ante te, et in die visitationis meae visitabo super eos peccatum eorum. Et percussit Dominus populum eo quod sacrificaverant vitulo quem fecerat eis Aaron.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 Et ait Aaron, Ne irascatur furor Dñi mei: tu nōstī populū, quōd pron' sit ad malū. 23 Dixuruntq; mihi: Fac nobis Deos, qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moyſi, qui aſcendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Dixiq; eis, Quis habet aurū, tollite & adducite mihi: et projecit illud in ignem, & egress' est vitul' iste. 24 Viditque Moyſes populū, quod esset: oculos enim fecerat eum Aarō, qui contemnerat eos nomine pessimo, in generationes suas. Stetique Moyſes in porta castrorū, & ait: Qui timet Dñm, veniat ad me: congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et ait eis, Hec dicit Dñs D' Isra- el, Ponat unusquisq; gladiū suū sup femur suum: & pertransit & redite, de porta usq; ad portā, in calthris occidat unusquisq; fratrem suum, & unusquisq; proximi suū, & unusquisq; consanguineū suum. Et fecerunt filii Levi, juxta verbū Moyſi: cecideruntq; ex populo in die illa quasi tria milia virorū. Et dixit Moyſes, Oblivisti manus vestra oblationē hodie, corā Dño: unusquisq; in filio suo & fratre suo: un deur hodie sup vos benedixit. Et factū est in die sequenti, & dixit Moyſes populo, Vos peccastis peccatū grāde: & nunc ascēda corā Dño: si forte placaverit vobis pro peccato vestro. Responditq; ei Moyſes in cōspēctū Dñi, & ait, Obsecro peccaverit popul' iste peccatum grave, feceruntq; sibi Deos ex auro. Et nunc, si dimittis peccata eorū, si autē non, delebo me nunc, de libro tuo quē scripsisti. Dixitque Dñs ad Moyſen, Qui peccaverit corā me, delebo eū de libro meo. 24 Nunc autē, vade, duc populū in locū quē locut' es tibi: ecce angel' me' ibit ante te: & in die visitationis meae, visitabo sup eos peccata eorū. Et percussit Dñs populū: eō quod coluerant vitulū, quem fecerat Aaron.

22 Et ait Aaron, Ne irascatur furor Dñi mei: tu nōstī populū, quōd pron' sit ad malū. 23 Dixuruntq; mihi: Fac nobis Deos, qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moyſi, qui aſcendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid acciderit. Dixiq; eis, Quis habet aurū, tollite & adducite mihi: et projecit illud in ignem, & egress' est vitul' iste. 24 Viditque Moyſes populū, quod esset: oculos enim fecerat eum Aarō, qui contemnerat eos nomine pessimo, in generationes suas. Stetique Moyſes in porta castrorū, & ait: Qui timet Dñm, veniat ad me: congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et ait eis, Hec dicit Dñs D' Isra- el, Ponat unusquisq; gladiū suū sup femur suum: & pertransit & redite, de porta usq; ad portā, in calthris occidat unusquisq; fratrem suum, & unusquisq; proximi suū, & unusquisq; consanguineū suum. Et fecerunt filii Levi, juxta verbū Moyſi: cecideruntq; ex populo in die illa quasi tria milia virorū. Et dixit Moyſes, Oblivisti manus vestra oblationē hodie, corā Dño: unusquisq; in filio suo & fratre suo: un deur hodie sup vos benedixit. Et factū est in die sequenti, & dixit Moyſes populo, Vos peccastis peccatū grāde: & nunc ascēda corā Dño: si forte placaverit vobis pro peccato vestro. Responditq; ei Moyſes in cōspēctū Dñi, & ait, Obsecro peccaverit popul' iste peccatum grave, feceruntq; sibi Deos ex auro. Et nunc, si dimittis peccata eorū, si autē non, delebo me nunc, de libro tuo quē scripsisti. Dixitque Dñs ad Moyſen, Qui peccaverit corā me, delebo eū de libro meo. 24 Nunc autē, vade, duc populū in locū quē locut' es tibi: ecce angel' me' ibit ante te: & in die visitationis meae, visitabo sup eos peccata eorū. Et percussit Dñs populū: eō quod coluerant vitulū, quem fecerat Aaron.

22 Respondit autem Aaron, tu nōstī populū, quōd ad malū sit. Dixit autē mihi, Fac nobis deos qui ambulent ante nos: quia huic viro Moysi, qui ascendit nos fecit de terra Egypti, nescimus quid accidit. Et dixit illis, Quis est aurum de vobis, adducite illud mihi: et projecit illud in ignem, & prodit vitulus iste. 24 Dixitque Moyses quod populus nudus esset: et nesciebat enim cum Aaron in (Heliopolis) exposuerat eum ad fabricandum. Scitit autem Moyses in porta castrorum, et dixit, Qui est Dominus, ad me. Et congregati sunt ad eum omnes filii Levi. Et dixit eis, Sic locutus est Dominus Deus Israel, Qui timet Dominum Deus Israel, ponat unusquisque gladium super femur suum, & pertransit, et visitationis meae die occidat unusquisque fratrem suum, & proximum suum, et consanguineum suum. Et fecerunt filii Levi juxta verbum Moysi, & ceciderunt de populo in die illa circiter tria milia hominum. Tunc dixit Moyses, Manus oblitisti hodie manus vestras Domino unusquisque in filio suo, et in fratre suo, ut hodie detur super vos benedictio. Die vero crastina dixit Moyses populo, Vos peccastis peccatum maximum: Nunc autem veni ascendam ad Dominum, forte si propitiorus pro peccatis vestris. Et reversus est Moyses ad Dominum, & dixit, Et ecce peccatum populi iste peccatum maximum, fecerit sibi deos aureos. Nunc autem veni remittis peccatum eorum, remitte: si vero non, dele me de libro tuo quem scripsisti. Et respondit Dominus Moysi, Quicquid peccaverit in me, delebo eum de libro meo. Nunc autem veni vade, duc populum in locum quem dixi tibi: Ecce enim Angelus meus ibit ante te, et in die visitationis meae visitabo super eos peccatum eorum. Et percussit Dominus populum eo quod sacrificaverant vitulo quem fecerat eis Aaron.

Targum ONKELOS.

1 ומלא עיני משה את ספר מצות... 2 ועשרה דאפקתא מצותא... 3 ולעקב במסר לבני ישראל... 4 ואשר לקרמו למאן ואחריו... 5 כנענה גמורא וזכורו... 6 חזא ויבוסאי... 7 ורבש ארי... 8 אישנת עמא וית... 9 פרנקא בישא הרון... 10 ושיאו נברתמין ויניה עלויה ואמר... 11 עס קשרי קרלה חזא אסלק... 12 תקון וינד סקד נקרי קרמ סר... 13 ועבר לך ואעריא בני ישראל... 14 ויתתקון ויזיוו מטרוא רחוקב... 15 ומשה יסביר ממשכנא ופיסיד... 16 ליה מברא למשיתא ארחיק מן... 17 משיתא וקרו ליה משכן בית... 18 אולפנא ורו כל דרבע אולפן מן... 19 קרמין נפק למשכן בית אולפנא... 20 מברא למשיתא ויהוה כרנפן... 21 משה למשכנא קמין כל עשרת... 22 ומסתחיון נבר פרתע משכנא... 23 למשכנא ויהוה כרנפן... 24 וקאם פרתע משכנא ומחלל עס... 25 ויהוה כל עמא ית עמורא... 26 רננא קאם פרתע משכנא וקמין... 27 כל עמא וסריון נבר פרתע... 28 משכנא ומלא עיני משה ממלל... 29 עס ממלל כמא וממלל נבר עס... 30 חכדיה ורב דמשירא... 31 ומשומשנה ירושע כרנפן... 32 עולימא לא ערוי מן משכנא.

CAP. XXXIII. 1 Ocutiugue est Dñs cum Moyse, Vade descende hinc; tu & populi, quem ascendere fecisti de terra Egypti in terram, qua iuravi Abraham, Isaac et Jacob, dicens; Filiis tuis dabo eam. Mittam; angelum ante te; & ceteri Chananæos, Amoræos; et Ethros, et Pherezæos, et Evros, et Jebusæos. In terram fluentē lacte & melle: non enim accendere faciā maiestati meā in medio tui, quia populi duræ cervicis tuæ es; ne forte disperdam te in viâ. Audivi; populus sermonē hunc pessimū, & luxerunt: nulli possint ornati culti sui sup se. Dixit; Dñs ad Moysem; Dic filiis Israel, Vos estis populi duræ cervicis; unā horā abfluxero maiestati meam a te, disperdā te: inane aufer ornati cultus tui a te; nota est enim coram me, quod factus sum tibi. Et depolietur filii Israel ornati cultus sui, de monte Oreb. 2 Moyses autē tulit tabernaculum, et tendit illud extra castra, procul a castris; et vocavit illud, Tabernaculū domus doctrinæ: & omnis qui querebat doctrinam a facie Domini, egrediebatur ad tabernaculū domus doctrinæ; & erat extra castra. Et cū egrediebatur Moyses ad tabernaculū, surgebat omnis populus; & stabat unusquisq; in ostio tabernaculi sui: & respiciebant post Moysen, donec ingrederetur in tabernaculum. 3 Et cū ingrederetur tabernaculū, descendeat columna nubis, et stabat in ostio tabernaculi: et loquebatur cū Moysē. Videbat; ois populi columnā nubis, flantē in ostio tabernaculi; surgebatque omnis populus; et adorabant; unusquisq; in ostio tabernaculi sui. Loquebaturque Dñs cum Moysē, verbi ad verbum; sicut loquitur vir cum proximo suo: et revertebatur in castra; ministerque ejus, Josue filius Nun puer, non recedebat de tabernaculo.

12 1 וישעיהו... 2 וישעיהו... 3 וישעיהו... 4 וישעיהו... 5 וישעיהו... 6 וישעיהו... 7 וישעיהו... 8 וישעיהו... 9 וישעיהו... 10 וישעיהו... 11 וישעיהו... 12 וישעיהו... 13 וישעיהו... 14 וישעיהו... 15 וישעיהו... 16 וישעיהו... 17 וישעיהו... 18 וישעיהו... 19 וישעיהו... 20 וישעיהו... 21 וישעיהו... 22 וישעיהו... 23 וישעיהו... 24 וישעיהו... 25 וישעיהו... 26 וישעיהו... 27 וישעיהו... 28 וישעיהו... 29 וישעיהו... 30 וישעיהו... 31 וישעיהו... 32 וישעיהו... 33 וישעיהו... 34 וישעיהו... 35 וישעיהו... 36 וישעיהו... 37 וישעיהו... 38 וישעיהו... 39 וישעיהו... 40 וישעיהו... 41 וישעיהו... 42 וישעיהו... 43 וישעיהו... 44 וישעיהו... 45 וישעיהו... 46 וישעיהו... 47 וישעיהו... 48 וישעיהו... 49 וישעיהו... 50 וישעיהו... 51 וישעיהו... 52 וישעיהו... 53 וישעיהו... 54 וישעיהו... 55 וישעיהו... 56 וישעיהו... 57 וישעיהו... 58 וישעיהו... 59 וישעיהו... 60 וישעיהו... 61 וישעיהו... 62 וישעיהו... 63 וישעיהו... 64 וישעיהו... 65 וישעיהו... 66 וישעיהו... 67 וישעיהו... 68 וישעיהו... 69 וישעיהו... 70 וישעיהו... 71 וישעיהו... 72 וישעיהו... 73 וישעיהו... 74 וישעיהו... 75 וישעיהו... 76 וישעיהו... 77 וישעיהו... 78 וישעיהו... 79 וישעיהו... 80 וישעיהו... 81 וישעיהו... 82 וישעיהו... 83 וישעיהו... 84 וישעיהו... 85 וישעיהו... 86 וישעיהו... 87 וישעיהו... 88 וישעיהו... 89 וישעיהו... 90 וישעיהו... 91 וישעיהו... 92 וישעיהו... 93 וישעיהו... 94 וישעיהו... 95 וישעיהו... 96 וישעיהו... 97 וישעיהו... 98 וישעיהו... 99 וישעיהו... 100 וישעיהו...

VERSIO SAMARITANA. 12 1 וישעיהו... 2 וישעיהו... 3 וישעיהו... 4 וישעיהו... 5 וישעיהו... 6 וישעיהו... 7 וישעיהו... 8 וישעיהו... 9 וישעיהו... 10 וישעיהו... 11 וישעיהו... 12 וישעיהו... 13 וישעיהו... 14 וישעיהו... 15 וישעיהו... 16 וישעיהו... 17 וישעיהו... 18 וישעיהו... 19 וישעיהו... 20 וישעיהו... 21 וישעיהו... 22 וישעיהו... 23 וישעיהו... 24 וישעיהו... 25 וישעיהו... 26 וישעיהו... 27 וישעיהו... 28 וישעיהו... 29 וישעיהו... 30 וישעיהו... 31 וישעיהו... 32 וישעיהו... 33 וישעיהו... 34 וישעיהו... 35 וישעיהו... 36 וישעיהו... 37 וישעיהו... 38 וישעיהו... 39 וישעיהו... 40 וישעיהו... 41 וישעיהו... 42 וישעיהו... 43 וישעיהו... 44 וישעיהו... 45 וישעיהו... 46 וישעיהו... 47 וישעיהו... 48 וישעיהו... 49 וישעיהו... 50 וישעיהו... 51 וישעיהו... 52 וישעיהו... 53 וישעיהו... 54 וישעיהו... 55 וישעיהו... 56 וישעיהו... 57 וישעיהו... 58 וישעיהו... 59 וישעיהו... 60 וישעיהו... 61 וישעיהו... 62 וישעיהו... 63 וישעיהו... 64 וישעיהו... 65 וישעיהו... 66 וישעיהו... 67 וישעיהו... 68 וישעיהו... 69 וישעיהו... 70 וישעיהו... 71 וישעיהו... 72 וישעיהו... 73 וישעיהו... 74 וישעיהו... 75 וישעיהו... 76 וישעיהו... 77 וישעיהו... 78 וישעיהו... 79 וישעיהו... 80 וישעיהו... 81 וישעיהו... 82 וישעיהו... 83 וישעיהו... 84 וישעיהו... 85 וישעיהו... 86 וישעיהו... 87 וישעיהו... 88 וישעיהו... 89 וישעיהו... 90 וישעיהו... 91 וישעיהו... 92 וישעיהו... 93 וישעיהו... 94 וישעיהו... 95 וישעיהו... 96 וישעיהו... 97 וישעיהו... 98 וישעיהו... 99 וישעיהו... 100 וישעיהו...

1 Locus iste est Dominus... 2 dicit ei, Vade, & descende hinc... 3 in regionem quam iuravi Abraham... 4 Et mittam ante te Angelum... 5 Ad regionem unam... 6 non enim accendere faciam lucem... 7 inter vos, quia vos estis gens... 8 audivisti populus... 9 non recedebat de medio tabernaculi sui... 10 quid faciat vobis... 11 In illud depositione ornatus... 12 quarebat aliquis... 13 quarebat aliquis... 14 quarebat aliquis... 15 quarebat aliquis... 16 quarebat aliquis... 17 quarebat aliquis... 18 quarebat aliquis... 19 quarebat aliquis... 20 quarebat aliquis... 21 quarebat aliquis... 22 quarebat aliquis... 23 quarebat aliquis... 24 quarebat aliquis... 25 quarebat aliquis... 26 quarebat aliquis... 27 quarebat aliquis... 28 quarebat aliquis... 29 quarebat aliquis... 30 quarebat aliquis... 31 quarebat aliquis... 32 quarebat aliquis... 33 quarebat aliquis... 34 quarebat aliquis... 35 quarebat aliquis... 36 quarebat aliquis... 37 quarebat aliquis... 38 quarebat aliquis... 39 quarebat aliquis... 40 quarebat aliquis... 41 quarebat aliquis... 42 quarebat aliquis... 43 quarebat aliquis... 44 quarebat aliquis... 45 quarebat aliquis... 46 quarebat aliquis... 47 quarebat aliquis... 48 quarebat aliquis... 49 quarebat aliquis... 50 quarebat aliquis... 51 quarebat aliquis... 52 quarebat aliquis... 53 quarebat aliquis... 54 quarebat aliquis... 55 quarebat aliquis... 56 quarebat aliquis... 57 quarebat aliquis... 58 quarebat aliquis... 59 quarebat aliquis... 60 quarebat aliquis... 61 quarebat aliquis... 62 quarebat aliquis... 63 quarebat aliquis... 64 quarebat aliquis... 65 quarebat aliquis... 66 quarebat aliquis... 67 quarebat aliquis... 68 quarebat aliquis... 69 quarebat aliquis... 70 quarebat aliquis... 71 quarebat aliquis... 72 quarebat aliquis... 73 quarebat aliquis... 74 quarebat aliquis... 75 quarebat aliquis... 76 quarebat aliquis... 77 quarebat aliquis... 78 quarebat aliquis... 79 quarebat aliquis... 80 quarebat aliquis... 81 quarebat aliquis... 82 quarebat aliquis... 83 quarebat aliquis... 84 quarebat aliquis... 85 quarebat aliquis... 86 quarebat aliquis... 87 quarebat aliquis... 88 quarebat aliquis... 89 quarebat aliquis... 90 quarebat aliquis... 91 quarebat aliquis... 92 quarebat aliquis... 93 quarebat aliquis... 94 quarebat aliquis... 95 quarebat aliquis... 96 quarebat aliquis... 97 quarebat aliquis... 98 quarebat aliquis... 99 quarebat aliquis... 100 quarebat aliquis...

VERSIO ARABICA cum Interpretatione LATINA.

1 *تم كلم الله موسي وقال له امض فاصعد من فاهما انت والقوم الذين اصعدتهم من بلد مصر... 2 الي البلد الذي اقسمت لابراهيم واسكف ويعقوب فانه لئسلكم اعطيه * واجبت بين يديك... 3 ملكا اطرويه الكنعانيين والاموريين والكنانيين والفرزيين والكوبيين واليبوسيين * الي بلد بعض... 4 لينا وعسلا فاني لا اصعد نوري فيما بينكم * لانكم افوام صعب الرقاب ليذ افيديكم في الطريف... 5 * ولما سمع القوم هذا الكبر الروي حربوا * ولم يجعل كل امري ربه عليه * قال الله لموسي قل لبيي... 6 اسرائيل انكم قوم صعب الرقاب * فلي ابي اصعد نوري فيما بينكم طرفه واجده لافسيكم * والان... 7 اذموا سرح ريدكم عسك حي اعرفكم ما اصنع بكم * فقام بنو اسرائيل علي سرح ريس من جبل... 8 حوريب * وكان موسي يافع الكبة فيصربه حاجب المعسكر بعد ما منه ويسميه حياء الكص * وكان كل... 9 طالب ما عند الله يحجج الي حياء الكص الذي في حاجب المعسكر * وكان موسي اذا حجج الي الكباء يعوم... 10 جميع القوم وسبب كل امري مهمم علي باب حياءه ويظرون وراء موسي الي ان يدخل الكباء * وكان... 11 موسي اذا دخل الكباء يبلي عوده العمام ويضع علي باب الكباء ويدللم الله موسي * فاذا راي جميع... 12 القوم عود العمام واقفا علي باب الكباء قاموا اجمعون * وسجد كل امري علي باب حياءه * ويدللم... 13 الله موسي يعبر واسطه كما يدللم الرب صلحاه * ويرجع الي المعسكر * وكان حادمه يوسع بن نون... 14 سارا لا يبرول من الكباء * Ccc 2

12 1 وישעיהו... 2 וישעיהו... 3 וישעיהו... 4 וישעיהו... 5 וישעיהו... 6 וישעיהו... 7 וישעיהו... 8 וישעיהו... 9 וישעיהו... 10 וישעיהו... 11 וישעיהו... 12 וישעיהו... 13 וישעיהו... 14 וישעיהו... 15 וישעיהו... 16 וישעיהו... 17 וישעיהו... 18 וישעיהו... 19 וישעיהו... 20 וישעיהו... 21 וישעיהו... 22 וישעיהו... 23 וישעיהו... 24 וישעיהו... 25 וישעיהו... 26 וישעיהו... 27 וישעיהו... 28 וישעיהו... 29 וישעיהו... 30 וישעיהו... 31 וישעיהו... 32 וישעיהו... 33 וישעיהו... 34 וישעיהו... 35 וישעיהו... 36 וישעיהו... 37 וישעיהו... 38 וישעיהו... 39 וישעיהו... 40 וישעיהו... 41 וישעיהו... 42 וישעיהו... 43 וישעיהו... 44 וישעיהו... 45 וישעיהו... 46 וישעיהו... 47 וישעיהו... 48 וישעיהו... 49 וישעיהו... 50 וישעיהו... 51 וישעיהו... 52 וישעיהו... 53 וישעיהו... 54 וישעיהו... 55 וישעיהו... 56 וישעיהו... 57 וישעיהו... 58 וישעיהו... 59 וישעיהו... 60 וישעיהו... 61 וישעיהו... 62 וישעיהו... 63 וישעיהו... 64 וישעיהו... 65 וישעיהו... 66 וישעיהו... 67 וישעיהו... 68 וישעיהו... 69 וישעיהו... 70 וישעיהו... 71 וישעיהו... 72 וישעיהו... 73 וישעיהו... 74 וישעיהו... 75 וישעיהו... 76 וישעיהו... 77 וישעיהו... 78 וישעיהו... 79 וישעיהו... 80 וישעיהו... 81 וישעיהו... 82 וישעיהו... 83 וישעיהו... 84 וישעיהו... 85 וישעיהו... 86 וישעיהו... 87 וישעיהו... 88 וישעיהו... 89 וישעיהו... 90 וישעיהו... 91 וישעיהו... 92 וישעיהו... 93 וישעיהו... 94 וישעיהו... 95 וישעיהו... 96 וישעיהו... 97 וישעיהו... 98 וישעיהו... 99 וישעיהו... 100 וישעיהו...

CAP. XXXIII. 1 Deinde lactus est Deus ad Musam, & dixit ei, Vade, & descende hinc, tu & populus quos eduuxi de regione Egypti, in regionem quam iuravi Abraham, Isaac & Jacob, dicens; Progenies tue dabo eam. Et mittam ante te Angelum, per quem & ceteri Amoranæos, & Amoræos, & Ethreos, & Pherezæos, & Hevæos, & Jebusæos. Ad regionem unam, & ceteri mellis; quoniam non ostendere faciam lucem meam inter vos, quia vos estis gens duræ cervicis, ut ne deleat vos in viâ. Et cum audivisset populus huiusmodi nuntium malum contristati sunt; et non recedebat de medio tabernaculi sui. Et cum vidisset universa plebs columnam nubis stantem ad portam tabernaculi, surgebat omnes, et adorabat; unusquisque in ostio tabernaculi sui. Et cum videret Moyses, quod erat extra exercitiū, quando Musæ exibat ad tentorium, surgebat universus populus, & stabat quilibet ex eis ad portam sui tentorii, et aspiciētes post Musā donec intraret tentorium. Et cum intrasset Musā, tenebat; deficiebat columnam nubis, et stabat prope portam tentorii, et loquebatur deus ad Musā. Et cum videret universa plebs columnam nubis stantem ad portam tentorii, surgebat omnes, et adorabat quilibet ex portam tentorii sui. Et loquebatur Deus ad Musā sine medio, ut loqueretur quis cum amico suo, et revertebatur ad exercitiū. Et minister ejus Josue filius Nun adolefcentis, non discedebat de castris suis. 2 Ccc 2

me ad dicens tu Vide Dominum ad Moyses dixit Et
 12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

Dixit autem Moyses ad Dominum, Ascendere fac populum istum, tu verò non ostendisti mihi quem misissurus es mecum: Novit te enim, imò invenisti gratiam in oculis meis. Igitur si inveni gratiam in oculis tuis, ostende mihi faciem tuam, ut sciam te, & inveniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem hanc. Dixitque Dominus, Facies mea præcedet te, & requiem dabo tibi. Et ait Moyses, Si non tu ipse præcedas, ne educas nos de loco isto. In quo enim scire poterimus ego & populus tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris nobiscum, ut glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram? Dixit autem Dominus ad Moysen, Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inveni enim gratiam coram me, & te ipsum novi ex nomine. Qui ait, Ostende mihi gloriam tuam. Respondit, Ego ostendam omnem bonum tibi, & vocabo in nomine Domini coram te: & miserabor cui voluerit, & clamens ero in quem mihi placuerit. Rursumque ait, Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo et vivet. Et iterum, Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petre, & protegga dexterâ meâ, donec transierit. Tollamque manum meam, et videbis posteriora mea: faciem autem autem meam videre non poteris.

Et dixit Moyses ad Dominum, Vide quod dixeris mihi, Ascendere fac populum istum, tu verò non ostendisti mihi quem misissurus es mecum. Tu enim dixisti, Novit te enim, imò invenisti gratiam in oculis tuis, ostende mihi faciem tuam, ut sciam te, & inveniam gratiam ante oculos tuos: respice populum tuum gentem hanc. Dixitque Dominus, Facies mea præcedet te, & requiem dabo tibi. Et ait Moyses, Si non tu ipse præcedas, ne educas nos de loco isto. In quo enim scire poterimus ego & populus tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaveris nobiscum, ut glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram? Dixit autem Dominus ad Moysen, Et verbum istud, quod locutus es, faciam: inveni enim gratiam coram me, & te ipsum novi ex nomine. Qui ait, Ostende mihi gloriam tuam. Respondit, Ego ostendam omnem bonum tibi, & vocabo in nomine Domini coram te: & miserabor cui voluerit, & clamens ero in quem mihi placuerit. Rursumque ait, Non poteris videre faciem meam: non enim videbit me homo et vivet. Et iterum, Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. Cumque transibit gloria mea, ponam te in foramine petre, & protegga dexterâ meâ, donec transierit. Tollamque manum meam, et videbis posteriora mea: faciem autem autem meam videre non poteris.

CAP. XXXIV. לד

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

* מלאך * חב *

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

12 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 13 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 14 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 15 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 16 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 17 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 18 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 19 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 20 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 21 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 22 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל
 23 ויאמר משה אל יהוה דבר אל בני ישראל

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBREOSAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

TARGUM ONKELOS.

12 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
13 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
14 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
15 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
16 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
17 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
18 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
19 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
20 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
21 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
22 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
23 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
24 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
25 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
26 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
27 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
28 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
29 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
30 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
31 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
32 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
33 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
34 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
35 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
36 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
37 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
38 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
39 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
40 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
41 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
42 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
43 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
44 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
45 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
46 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
47 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
48 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
49 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
50 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
51 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
52 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
53 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
54 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
55 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
56 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
57 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
58 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
59 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
60 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
61 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
62 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
63 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
64 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
65 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
66 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
67 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
68 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
69 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
70 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
71 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
72 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
73 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
74 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
75 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
76 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
77 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
78 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
79 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
80 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
81 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
82 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
83 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
84 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
85 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
86 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
87 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
88 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
89 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
90 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
91 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
92 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
93 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
94 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
95 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
96 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
97 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
98 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
99 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...
100 ואמר משה קדושי דני ויהי רצונך...

12 Dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
13 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
14 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
15 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
16 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
17 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
18 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
19 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
20 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
21 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
22 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
23 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
24 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
25 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
26 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
27 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
28 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
29 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
30 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
31 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
32 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
33 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
34 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
35 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
36 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
37 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
38 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
39 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
40 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
41 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
42 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
43 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
44 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
45 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
46 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
47 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
48 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
49 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
50 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
51 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
52 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
53 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
54 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
55 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
56 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
57 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
58 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
59 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
60 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
61 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
62 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
63 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
64 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
65 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
66 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
67 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
68 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
69 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
70 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
71 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
72 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
73 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
74 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
75 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
76 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
77 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
78 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
79 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
80 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
81 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
82 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
83 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
84 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
85 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
86 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
87 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
88 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
89 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
90 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
91 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
92 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
93 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
94 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
95 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
96 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
97 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
98 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
99 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-
100 dixitq; Moyses corā Dño: Vi-

Dixit autem Moyses Domino,
Vide quod dixisti mihi, Affere-
dare fac populum istum; tu
autem non indicasti mihi
quem misisturus es mecum. Tu
quoque dixisti, Cognovisti
ex nomine, et que ante in-
venisti gratiam in oculis meis.
Nunc autem quæso, si in-
venisti gratiam in oculis tuis,
demonstra mihi quem misis-
turus es mecum; et cognoscat
et innotiam gratiam in oculis
tuis; et vide quia populus
tuus est gens ista. Et dixit,
(c) Facies mee ibunt, & fa-
ciem tuam requiescit. Respon-
dit autem, Nisi (d) facies
tuæ inveni, ne educas me
hic. In quo cognovisti me.
Nunc quod invenisti gratiam
in oculis tuis, ego & populus
tuus? nunc in eo quod ve-
nisti nobiscum, ut (e) mira-
biles facies, ego, & populus
tuus pree omnibus populis qui
sunt super facie terre. Dixit
praeterea Dominus Moysi,
Etiam verbum tuum quod
dixisti, faciam; nam inve-
nisti gratiam in oculis meis,
& cognovisti ex nomine.
Et respondit, Offende mihi
quæso gloriam tuam. Tum
dixit, Ego transire faciam
omne bonum meum super fa-
ciem tuam, & vocabo nomen
Domini ante te, gratiamque
praestabo cui gratiam praestabo.
& miserabor cuius miserabor.
Dixitque, Non poteris
videre faciem meam; quia
non vididit me homo & vi-
vit. Et dixit Dominus, Ecce
locus est meus, sibi super
super petram. Cum quod
transiisset gloria mea ponam te
in foraminem petrae, & tegam
te in manu meâ donec transieris.
Postea auferam manum meam,
& miserabor tuam posteriora.
Mea; sed facies mea non vi-
debitur.
CAP. XXXIV.
Dixit autem Dominus
Moysi, Scribe tibi duas tabu-
las lapideas sicut priores, ut
scribam super tabulas verba
quæ erant super tabulas prio-
res quas fragili. Et esto parat'
mansuetus manent in montem
Sinai, itabique corā me ibi,
super verticem montis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

12 ثم قال موسى لله * ائت عالم يا ربك قلت لي اصعد هاولا العوم * ولم تعرفي من تبع معي
13 وايت فقد قلت لي سرف اسمك * ووجدت خطا عندك * فالان ان وجدت خطا عندك فعرفي
14 طرف مرصاتك حي اعرف بك * ليكي احد خطا عندك * وانظر لسعناك حريك هذا * قال له
15 نوري يسر معك الي ان اورك * قال ان لم يسر بورك معي من الان فلا تصعدا من هاهنا * وهاذا
16 يعرف الي وجدت خطا عندك اما وومك الالمسر بورك معنا * فامين اما وومك من كل العوم
17 الذين يكره وجه الارض * قال الله لموسي هذا الذي سالمة ايضا افعلة لك * لانك وجدت خطا
18 عندني وسرف اسمك * قال اربي بورك ايضا * قال اما امر جميع نوري بحصرك يا اادي باسم الله
19 بين يديك * وارف من اراف * وادم من ادم * وقال لا تطع ان تنظر وجه ملكي * لانه
20 لا يراه انسان ويجيا * وقال فهو ا عندني موضع * استصب على الصوان * فاذا امر بك نوري
21 صيربك في غير الصوان * وطلعتك سكاكي حي بجور هاولية * ثم اربيل سكاكي حي تنظر
22 اولجر ملكي * وجهه لا ينظر * الفصل الرابع والثلثون *
1 ثم قال الله لموسي
2 اكتب لوحين جوهر كالاولين * واكتب عليهما الكلام الذي كان على اللوحين الاولين اللذين
3 اكتب عليهما * وكن معدة اللعداه واصعد في العده الي جبل سيناء * وقف في ثم على رأس الجبل *

Præterea dixit Moysi ad Deum, Tu nōsti
quod dixeris mihi; Extrahere hanc plebem,
& non indicasti mihi quem misisturus es
mecum. Et tu jam dixisti, Equidem nobilitas
nomen tuum, & invenisti gratiam apud
me. Itaque si inveni gratiam apud te, in-
dica mihi vias beneplaciti tui, ut notum
faciam te, ut inveniam gratiam apud te:
& respice populum tuum, gentem tuam
hanc. Dixit ei, Lux mea ambulabit tecum
donec quiescere faciam te. Dixit, Si non
ambuleris lux tua nobiscum, ex nunc ne
ascendere facias nos hic. Et in quo (c)
tu quod invenierim gratiam apud te ego et
plebs tua, nisi ambulat lux tua nobiscum,
& distinguamur ego & plebs tua ab omni
populo quō sunt super faciem terræ? Dixit
Deus Moysi, Hanc rem quam pollicitus
faciam quoque tibi, quōd inveneris gratiam
apud me, & nobilitarem nomen
tuum. Alii, Offende mihi etiam tuam
tuam. Inquit, Ego transire faciam totum
lumen meum in tua presentia, et pree dica-
bo nomen Dei ante te, et propitiabor cui
propitiabor, et miserabor cui miserabor. Et
dixit, Non poteris videre faciem angelī mei,
quonia nemo videt eū & vivit. Et dixit,
Ecce apud me est locus: sta super silem.
Cumq; transire faciam ante te lumen meum,
ponam te in foraminem sileic, et obumbrabo
te sub meâ, ut transires pacatē. Deinde
auferā nubē meâ, ut videas postiora
angelī mei, nisi faciem ejus non videris.
CAP. XXXIV.
Dixit autem Dominus
Moysi, Scribe tibi duas tabu-
las gemmas sicut priores, et scri-
bam super eas verba quæ erant super du-
as tabulas priores quas fragili. Et esto
paratus in crastinum, et ascende cras ad
montem Sinai, et expecta me ibi super
verticem montis.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKĒLOS.

והיה כד נחת משה ארבעה ימים... ויהיו לו חותם קרן ורמא פרא דמשה... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים...

Et factum est cum descendisset Moyses de monte Sinai... Tabulae testamenti erant in manibus Moysi... quod multiplicatus esset splendor gloriae vultus sui...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

והיה כד נחת משה ארבעה ימים... ויהיו לו חותם קרן ורמא פרא דמשה... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים...

TEXT. ET VER. SAM. Traductio Latina.

Accidit autem descendente Moysi de monte Sinai... Tabulae testamenti erant in manibus Moysi... quod multiplicatus esset splendor gloriae vultus sui...

VERSIO SAMARITANA.

והיה כד נחת משה ארבעה ימים... ויהיו לו חותם קרן ורמא פרא דמשה... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים...

CAP. XXXV.

Et convocavit Moyses universum congregationem filiorum Israel... Haec sunt verba quae precepit Dominus ut faciat: Sex dies opus fiet...

והיה כד נחת משה ארבעה ימים... ויהיו לו חותם קרן ורמא פרא דמשה... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים... כגון ארבעה ימים...

Conrogavitq; Moyses omnem coetum filiorum Israel... Haec sunt verba quae precepit Dñs ut faciat... Sex dies opus fiet...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

فلما نزل موسى من طور سيناء... يعلم ان وجهه قد بص... تحاوروا ان يبعثوا اليه... وكلهم... فلما فرغ من كلامهم جعل البرقع على وجهه... البرقع الى ان يخرج... قد بص... ثم جمع موسى جماعة بن اسرائيل...

Et cum descendisset Moysi de monte Sinai... et ambas tabulas testamenti haberet... Haec sunt verba quae precepit Dominus ut faciat... Deinde congregavit Moysi universam filiorum Israel...

ספר שמות : לו

Verfio VULG.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Cum Translatione LATINA.

virum omnem *ad* Aholiab *ad* Bafalel *ad* Mofeh *climari* Et
 ויקרא משה אל אהליאב ואל בַּפִּלֵּא ואל מֹשֶׁה ואל כל בני אִשְׂרָאֵל
 quos vocavit, cui corde in sapientiam Dns dedit, cum corde sapientem
 חָכֵם לֵב אִשְׂרָאֵל בְּרָדוֹן יְהוָה הִקְדַּם לְבָבוֹ לֵב אִשְׂרָאֵל
 factiendum ad sapientiam ad appropinquandam ad, hoc est ex
 וְשֵׁאוֹ לֵב לְרַב־רֵבָרָה אֶל־הַמֵּלָאכָה אֶל־הַמֵּלָאכָה אַתָּה
 filii attulerunt quam accepit omnem Mofeh facie et tulerunt Et
 וְיָקָרוּ מִלְּפָנֵי מֹשֶׁה אֶת־כָּל־דֹּוֹמָה אֲשֶׁר־הֵבִיאוּ בְנֵי־
 ipsi & illam facientem ad, quod dicitur servitii factiorem ad, illi
 וְיִשְׂרָאֵל לַמֵּלָאכָה עֲבֹדָה וְיָקָדְשׁ לְעֹשֵׂהָ אַתָּה וְהִם
 omnes venerunt Et manibus in unum ad devote adhuc cum ad attrulerunt
 וְיָבֹאוּ אֵלָיו עוֹד בְּרָבָה בְּקָדָר בְּבָקָר וְיָבֹאוּ כָל־
 vir vir : sanctitatis factiorem omnem facientes : sapientes
 וְהַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת־כָּל־מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ־אִישׁ
 dicens Mofeh ad dixerunt Et facientes ipsi quam sua factiorem :
 מִסְּמָלָאכְהוֹן אֲשֶׁר־הִקְדַּם לְבָבוֹ וְיִמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
 quia factiorem ad, servitii sufficiens pro offerendo populus Multiplicatus
 וְרָבִים הָעָם הַעֹבְדֵי לַמֵּלָאכָה אֲשֶׁר־
 fecerunt tranire & Mofeh precepit Et illam facientem ad, Mofeh precepit
 צִוָּה יְהוָה לְעֹשֵׂת אַתָּה וְיָצָא מִשָּׁה וְיִעֲבֹדוּ
 Jussit enim ultra faciant ne mulier et Vir iudicium, in possessione in voce
 קוֹל בְּפִתְחֵי־הָאָזְנוֹ לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֶל־יִעֲשֹׂוּ עוֹד מְלָאכָה
 factio Et adducit ab popul' est prohibita Et sanctitatis executione ad
 וְלִי וּלְבֵית־הַקֹּדֶשׁ וְיִבְרָאָה הָעָם מַהְבֵּיא וְהַמֵּלָאכָה
 factiorem facientem ad, factiorem omnem ad certum factiorem ad
 וְיָקָה רֵים לְכָל־הַמֵּלָאכָה לְעֹשֹׂם אַתָּה
 factiorem facientibus in corde sapient' omnes fecerunt Et superabundantia &
 וְהָרֵץ וְיִעֲשֹׂוּ כָל־חַסֵּם לֵב בְּעֵשׂ הַמֵּלָאכָה
 puppari & hyacintho & retorta bysso cortinas decem tabernaculum
 אֶת־הַשֹּׁפָר וְעֹד יְדֵעַת־שֶׁשׁ מְשׁוֹר וְחִמְלָת וְיִהְיֶינָם
 Longitudo eas fecit cortinis opere : Cherubim, tunc vermiculo &
 וְרֵזְזֵי־לָת וְשֵׁן בְּרָבִים מְעֵשֶׂה חֲשֵׁב עֶשֶׂה אַתָּם : אֲדָן
 quatuor latitudo & cubito in viginti & octo unius cortine
 וְיִרְעֶה הָאָחָז שְׁמֵרָה וְעֹשֵׂה וְיִרְעֶה אַרְבַּע
 conjugii in Et cortinis omnibus una Mensura unius cortinae cubito in
 וְיָבֹאוּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּדֵעַת מִהָאֶחָד לְכָל־הַיָּדֵעַת : וְיָבֹאוּ
 conjugii cortinas quinq; & unam ad unam cortinas quinq;
 אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּדֵעַת אַחָד אֶל־אַחַת וְחֲמֵשׁ יְרִיעַת הַחָד
 lat' : facti hyacinthi laqueolos fecit Et unam ad unam
 אַחַת אֶל־אַחַת : וְיָבֹאוּ לְעֹשֵׂה לֵב עַל־שֶׁפֶת
 ubi in fecit fic : conjunctione in extremitate ab unius cortinae
 וְיִרְעֶה הָאָחָז מְקָרָה בְּפִתְחֵי־כָּן עֶשֶׂה שֶׁפֶת
 laqueolos Quinquaginta secundum conjunctione in extrema cortinae
 וְיִרְעֶה הַקִּצּוֹנָה בְּפִתְחֵי־הַשְּׁנַיִת : חֲמֵשִׁים לְאֵת
 extremo in fecit laqueolos quinquaginta & una cortina in fecit
 עֶשֶׂה בְּיַרְעֶה הָאָחָז וְחֲמֵשִׁים לְעֹשֵׂה לְאֵת עֶשֶׂה בְּקִצּוֹ
 in laqueoli oppositi : secundum conjunctione in qua cortina
 וְיִרְעֶה אֲשֶׁר בְּפִתְחֵי־הַשְּׁנַיִת מְקָבְלָה חֲלָלֵי אַתָּה
 conjugavit & autem uncinos quinquaginta fecit Et unam ad
 אֶל־אַחַת : וְיָעֵשׂ חֲמֵשִׁים קָרָסִי וְהָבֵן וְיָבֹאוּ
 unum tabernaculi fuit & uncini in unam ad unam cortinas
 אֶת־הַיָּרֵיעַת אַחַת אֶל־אַחַת בְּקָרָסִים וְיִרְעֶה חֲמֵשֶׁן אַחַד :

LAT.

2. Cumque vocasset eos Moyse, & omnes erudum virum, cui dederat Dominus sapientiam, & qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus, Tradidit eis univera donaria filiorum Israel. Qui cum instarent operi, quotidie manebant vota populus offerere.
 3. Unde artifices venire conpulsi. Dixerunt Moysi : Plus offererat populus quam necessarium est. Iussit ergo Moyses praecisus voce cantari : Nec vir nec mulier quidquam offerat ultra in opere Sanctuarii. Sicut cessatum est in muneribus offerendis. Eo quod oblata sufficerent & superabundarent. Feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus tabernaculi, cortinas decem de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, coccoque bis tincto, opere vario, & arte polymita. Quarum una habebat in longitudine viginti octo cubitos, & in latitudine quatuor. Una mensura erat omnium cortinarum. Conjungitque cortinas quinq; alteram alteri, & alias quoscumque sibi ininvicem copulavit. Fecit & anfas hyacinthinas in orae cortinae unius ex utroque latere, & in ora cortinae alterius similiter, ut contra se invicem venirent anse, & mutuo jungerentur. Unde & quinquaginta fudit circulos aureos, qui morderent cortinarum anfas, & fieret unum tabernaculum.

2. Καὶ ἐκάλεσε Μωϋσῆς (β) Βασίλειά & Eliab, & omnes habentes sapientiam, cui dedit Deus scientiam in corde, & omnes qui sponte vellent ire ad opera, ut consummarent ea. Et acciperunt ad Mofese omnes (b) demptiores, quos attulerunt filii Israel ad annia operantis ad faciendum ea. Et ipsi recubantes adhuc quae offerrentur ab afferentibus (c) manebant. Et accesserunt omnes sapientes, factitantes opera sancti, in quibusque iuxta opus suum, quod ipse operabantur. Et (d) dixit ad Moysem, Quia multum offert populus (e) secundum opera quaecumque praecipit Dominus facere. Et constituit Mofes, & pro praecisus promunciat in castris, dicens, Vir & mulier non ultra offerentur in primitiis sanctis. Et prohibuit eis populum ultra offerre. Et opera erant quae explebantur ad fabricandum ad tabernaculum & superabundantia. Et fecit omnia sapientes, in iis quae operabantur solas (f) superabundantia, quae sunt Aaron sacerdotis, sicut praecipit Dominus Moysi. Et fecit superabundantia ex auro, & hyacintho, & purpura, & cocco necto, & bysso tinctoria. Et felle sunt laminae, auri capilli, ut eanteventur cum hyacintho & purpura, & cum cocco necto, & bysso tinctoria. Et scilicet fecerunt illud superabundantia communita ex utroque (g) partibus, ut quae scilicet (h) complicata ad scilicet. Et lo fecerunt illud secundum ipsius factam, ex auro, & hyacintho, & purpura, & cocco necto, & bysso tinctoria, sicut praecipit Dominus Moysi. Et fecerunt utroque lapides smaragdini, castrostrati, et castrostrati. Coniungitque tunc anfas hyacinthinas quatuor super humeros superabundantia lapides memorialis filiorum Israel, sicut praecipit Dominus Moysi.

MS.A. (β) τὸν Βασίλειά (γ) τὸν ἀπὸ τοῦ Μωϋσῆ. Καὶ παρεγγράφησαν (δ) ὁ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. (ε) ὡς ἔπαρ ἁπλοῦς Μωϋσῆ, λέγων, Ὅτι (ζ) πολλὰ ἔδωκεν ἡμεῖς αὐτοῖς (δ) καὶ ἰστοῖς πᾶς κορδὸς τῆς διαβοῦς ἐν τοῖς (ι) ἰστοῖς (κ) τῶν (λ) ἁπλοῦς αὐτοῦ, ἔργον (μ) ὑμῶν καὶ ἰστοῖς ἐκ χρυσοῦ.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

2. וְיָקָרָה מֹשֶׁה אֶת־כָּל־חָכָם לֵב אִשְׂרָאֵל וְיָבֹאוּ אֶת־כָּל־חֲמֵשׁ הַיָּדֵעַת מִהָאֶחָד לְכָל־הַיָּדֵעַת : וְיָבֹאוּ אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּדֵעַת אַחַת אֶל־אַחַת וְחֲמֵשׁ יָרֵיעַת הַחָד אֶת־אַחַת אֶל־אַחַת : וְיָבֹאוּ לְעֹשֵׂה לֵב עַל־שֶׁפֶת וְיִרְעֶה הָאָחָז מְקָרָה בְּפִתְחֵי־כָּן עֶשֶׂה שֶׁפֶת וְיִרְעֶה הַקִּצּוֹנָה בְּפִתְחֵי־הַשְּׁנַיִת : חֲמֵשִׁים לְאֵת עֶשֶׂה בְּיַרְעֶה הָאָחָז וְחֲמֵשִׁים לְעֹשֵׂה לְאֵת עֶשֶׂה בְּקִצּוֹ וְיִרְעֶה אֲשֶׁר בְּפִתְחֵי־הַשְּׁנַיִת מְקָבְלָה חֲלָלֵי אַתָּה אֶל־אַחַת : וְיָעֵשׂ חֲמֵשִׁים קָרָסִי וְהָבֵן וְיָבֹאוּ אֶת־הַיָּרֵיעַת אַחַת אֶל־אַחַת בְּקָרָסִים וְיִרְעֶה חֲמֵשֶׁן אַחַד :

2. Et convocavit Moyses Basseleem & Elihab & omnes viri sapientem corde in cuius cor indiderat Dns sapientiam, omnem inquam eum qui aliqua meditat' fuerat in corde suo, ut accederet ad opus ut perficeret illud. Ac ceperuntque ad conspectu Moisi omnem preparationem quam attulerant filii Israel ad fabricationem tabernaculi temporis: ut illud perficerent, & illi quidem afferebant adhuc ad ipsum separationes a matutino ad matutinum. Et attulerunt omnes sapientes qui faciebant opus sanctuarii quicquid ex opere quod ipsi faciebant. Dixeruntque ad Mofen, Excedit populus in afferendo: fatis habetur operis pro re quam praecipit Dns faciendam. Imperavit ergo Mofes, & proclamaverunt principes in castris, atque dixerunt: Vir aut mulier ne faciant ultra opus ad separationem pro sanctuario: & deficerent populus ab afferendo. Nam materia iam adest sufficiens uni. Verso operi perficiendo, imò superabundavit. Fecerunt ergo omnes sapientes corde & qui vacabant operi, tabernaculi decem cortinas ex bysso torta, flavo serico, & purpura, & tinctoria cocinea: cherub opere artificis fecerunt illas. Longitudo cortinae unius viginti octo erat cubitorum, & latitudo cortinae unius quatuor cubitorum, mensura eadem omnibus cortinis. Et copulavit quinq; cortinas simul, & quinq; cortinas copulavit alteram cum altera. Et fecerunt anfas flavo-sericeas super limbum cortinae unius ex latere commissuræ, itidem fecerunt in limbo cortinae ad latere commissuræ alterius. Quinquaginta anfas fecerunt cortinae unius, & quinquaginta anfas fecerunt in latere cortinae unius in commissura altera opposita: erat anse una & regione alteri. Fecerunt etiã quinquaginta globulos aureos, & copulaverunt cortinas unã cù altera, globulis factis: est tabernaculũ unũ.

Et convocavit Moyses Basseleem & Elihab & omnes viri sapientem corde in cuius cor indiderat Dns sapientiam, omnem inquam eum qui aliqua meditat' fuerat in corde suo, ut accederet ad opus ut perficeret illud. Ac ceperuntque ad conspectu Moisi omnem preparationem quam attulerant filii Israel ad fabricationem tabernaculi temporis: ut illud perficerent, & illi quidem afferebant adhuc ad ipsum separationes a matutino ad matutinum. Et attulerunt omnes sapientes qui faciebant opus sanctuarii quicquid ex opere quod ipsi faciebant. Dixeruntque ad Mofen, Excedit populus in afferendo: fatis habetur operis pro re quam praecipit Dns faciendam. Imperavit ergo Mofes, & proclamaverunt principes in castris, atque dixerunt: Vir aut mulier ne faciant ultra opus ad separationem pro sanctuario: & deficerent populus ab afferendo. Nam materia iam adest sufficiens uni. Verso operi perficiendo, imò superabundavit. Fecerunt ergo omnes sapientes corde & qui vacabant operi, tabernaculi decem cortinas ex bysso torta, flavo serico, & purpura, & tinctoria cocinea: cherub opere artificis fecerunt illas. Longitudo cortinae unius viginti octo erat cubitorum, & latitudo cortinae unius quatuor cubitorum, mensura eadem omnibus cortinis. Et copulavit quinq; cortinas simul, & quinq; cortinas copulavit alteram cum altera. Et fecerunt anfas flavo-sericeas super limbum cortinae unius ex latere commissuræ, itidem fecerunt in limbo cortinae ad latere commissuræ alterius. Quinquaginta anfas fecerunt cortinae unius, & quinquaginta anfas fecerunt in latere cortinae unius in commissura altera opposita: erat anse una & regione alteri. Fecerunt etiã quinquaginta globulos aureos, & copulaverunt cortinas unã cù altera, globulis factis: est tabernaculũ unũ.

LAT.

in fine extremo ab unum Cherub & sine extremo ab unum Cherub
 כרוב אחד מקצהו מזה וכרוב אחד מקצהו מזה
 ejus extremitatibus duabus à cherubim fecit propitiatorio à
 מן הכפרית עשה את הכרובים משני קצותיו
 suis alis in tegentes asperere alas extendentes Cherubim erant Et
 ויוני הכרובים פרשי כנפיהם למעלה סבכים כנפיהם
 propitiatorium Ad. *sum fraxum ad vir eorum faces & propitiatoris super*
 על הכפרית ופצתו ופצתו אשאל אתו אל הכפרית
 Sittim lignis menfam fecit Et Cherubim facies erant
 ויוני פני הכרובים : ויעש את השלחן עצי שטים
 cubiti & sejus latitudo cubiti & sejus longitudo duorum cubitorum
 אפתיים ארזו ואפסו רחבו ואפסו
 coronam ei fecit & mundo auro eam texit Et sejus *stans* dimidii &
 וחצי קמחו : ויעש אתו רוב טהור ויעש לו ריב
 freit & scircum palmi elaufuram ei fecit Et scircum auream
 ורוב סביב : ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש
 annulos quatuor ei fudit Et scircum ipsius claufuraz auri coronam
 ורוב סביב : ויעש לו מסגרתו סביב : ויעש לו ארבע טבעות
 quatuor qui angulis quatuor super annulos *desit & auri*
 ורוב ויתון את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע
 vedibus *domus* annuli erant claufuraz regione E. sejus pedibus
 ורוב : לשפת מסגרת רגו וטבעות פתים לבדים
 Sittim lignis vedes fecit Et menfam portandam ad
 לשאת את השלחן : ויעש את הבדים עצי שטים
 fecit Et menfam portandam ad auro eam texit Et
 ויעש אתו רוב לשאת את השלחן : ויעש את
 sejus cochlearia & sejus scutellas menfam super quez vasa
 הכלים אשר על השלחן את קשריו ואת כפתו
 auro *in in libatur* quibus medios calamos & sejus cyathos
 ואת כפתו ואת הקשיות אשר יסד בהן רוב
 fecit ductile : puro auro candelabrum ferit Et mundo
 טהור : ויעש את הדפנרה רוב טהור מקשה עשה
 sejus palma sejus calices sejus calamus & sejus fistule candelabrum
 את הדפנרה ורבה קנה ויעש קנים וצאים כפריה
 sejus lateris & egredientis calami fecit Et fuerunt ipso ex sejus flores &
 ופרחיה מספת היו : וששת קנים וצאים כפריה
 candelabri calami tres & uno ipsius latere ex candelabri calami Tres
 שלשה קני מרה מרה האחד ושלשה קני מרה
 uno calamo in amygdalati scyphi Tres secundo ejus latere ex
 כפרה השני : שלשה נבעים משקרים כפריה האחד
 uno calamo in amygdalati scyphi tres & syos & pomum
 כפרה ופרח ושלשה נבעים משקרים כפרה האר
 candelabro e egredientibus calamis sex sic syos & pomum
 כפרה ופרח : לששת הקנים וצאים מן הדפנרה
 sejus flores & sejus palma amygdalati scyphi quatuor candelabro in Et
 ובמנרה ארבעה נבעים משקרים כפריה ופרחיה :
 duobus sub spherula & ipso ex calamis duobus sub pomum Et
 וכפרה תחת רוב הקנים משקרים וכפרה תחת שני
 sex ipso ex calamis duobus sub pomum & ipso ex calamis
 הקנים משקרים וכפרה תחת שני הקנים משקרים לששת
 ipso ex egredientibus calamis
 הקנים וצאים משקרים :

8 Cherub unum in summitate unius partis, & Cherub alterum in summitate partis alterius : duos Cherubim in singulis summitatibus propitiatorii, Extendentes alas, & tegentes propitiatorium, seq; mutuo & illud respicientes.
 10 Fecit & menfam de lignis Sittim in longitudine duorum cubitorum, & in latitudine unius cubiti, quae habeat in altitudine cubicam ac semiffa.
 11 Circundeditque eam auro mundissimo, & fecit illi labium aureum per gyrum, Ipsiq; labio coronam auream intera flem quatuor digitorum, & super eandem alteram coronam auream. Fudit & quatuor circulos aureos, quos posuit in quatuor angulos per singulos pedes mensae contra coronam. Misitque in eos vestes, ut possit mensa portari. Ipsos quoque vestes fecit de lignis Sittim, & circundedit eos auro. Et vasa ad diversos usus mensae, acetabula, phialas, & cyathos, & thuribula, ex auro puro, in quibus offerentur auro libamina. Fecit & candelabrum ductile de auro mundissimo. De cuius veste calami, scyphi, spherulaz; ac lilia procedebant. Sex in utroque latere, tres calami ex parte una, & tres ex altera. Tres scyphi in nucis modum per calamos singulos, spherulazque simul & lilia; & tres scyphi inilar nucis in calamo altero, spherulazque simul & lilia. Aequum erat opus sex calamorum, qui procedebant de stipite candelabri. In ipso autem veste erant quatuor scyphi in nucis modum, spherulazque per singulos simul & lilia. Et spherulaz sub duobus calamis per loca tria, qui simul sex sunt calami, procedentes de veste uno.

Et quatuor cubitorum latitudo aulæ (a) unius. Et fecerunt velamen ex hyacintho, & purpura, & cocco necto, & bysso tora, opus textile Cherubim. Et imposuerunt illud super quatuor columnas impavibiles inauratas in auro. Et capria eorum aulæ : & bases eorum quatuor argenteae. Et fecerunt velamen ostii tabernaculi refsimium ex hyacintho, & purpura, & cocco necto, & bysso tora, opus textile Cherubim. Et columnas (b) aulæ quinque : ex circulo, & capria eorum, & arcus eorum inaurati eorum. Et bases eorum quinque aere. (c) Et fecerunt azyrium, quid ad (d) Africam, tentoria atri de bysso tora (e) centum per centum. Et columnas eorum viginti, & bases eorum viginti. (f) Et laus quod est ad Aquilonem, centum per centum. Et (g) laus quod ad Austrium, centum per centum. Et columnas eorum viginti, & bases eorum viginti. Et laus quod est ad mare, (h) aulæ quinquaginta cubitorum. Columnas eorum decem, & bases eorum decem. Et laus quod est ad Orientem, quinquaginta cubitorum; tentoria : (i) quod est cubitorium, quod est ad dorso. Et columnas eorum tres, & bases eorum tres. Et ad dorso secundo hinc & hinc secundum portam atri, aulæ (k) quinquaginta cubitorum. Columnas eorum tres, & bases eorum tres. Omnia aulæ tabernaculi, ex bysso tora :

MS. A. (γ) χρυσίου (δ) χρυσίου (ε) ὑφαντῶν χρυσεῖν. & τὰς χρυσεῖν, & τὰς σῦλλας (ζ) κεινῶν αὐτῶν, & τὰς κερκίδας αὐτῶν (η) & τὰς βάσεις αὐτῶν πέντε χρυσεῖν. (θ) ἑκατοὶ χρυσεῖν. & (ι) ἑκατόν, & οἱ σῦλλοι (κ) ἑκατοὶ χρυσεῖν. & (λ) ἑπὶ (μ) πεντηκοντα, σῦλλοι (ν) & βάσεις (ξ) πέντε τὰ ἑπὶ (θ) πέντε. & οἱ σῦλλοι (π) πέντε αἱ σῦλλαι αἱ τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 Cherub anum in ejus latere hinc, & cherub alterum inde in altero ejus latere: super propitiatorium fecit cherubim pandentes alas & suas supernè, & obumbrantes alis suis propitiatorium: & facies eorum opposite una alteri, super propitiatorium erant facies cherubim. Fecit etiam menfam de ligno hebeni, cujus longitudo erat duorum cubitorum, & cubiti latitudo, & cubiti cum dimidio altitudo. Et obduxit eam auro mundo: fecitque ei coronam auream super labium ejus per circuitum. Et fecit ei limbuma mensurae liche per ambitum, fecitque ei coronam auream super limbum ejus per ambitum, & posuit annulos in quatuor angulis, super quatuor pedes ejus. E regione limbi ejus erant annuli ejus, locus vedibus ad geltandam menfam. Et fecit vestes de ligno hebeni, obduxitque eos auro, ut iis gestaretur menfa. Fecit & vasa quae super menfam ponenda erant, nempe phialas ejus, & cochlearia ejus, & scutellas, ejus, & libatoria quibus libatur, ex auro mundo. Et fecit candelabrum ex auro puro, conflatile fecit candelabrum: bases ejus, & calami ejus, & lilia ejus, & poma ejus, & lilia ejus ex ipso erant. Et sex calami prodibant ex ejus latere, tres calami caodelabri ex ejus latere uno, & tres calami candelabri ex altero latere ipsius. Tres lances erant infixe in calamouno cum pomis & liliis: & tres lances infixe in calamo uno, cum pomis & liliis: itidemque in sex calamis prodeuntibus ex ipso candelabro. Et in candelabro quatuor erant lances iofixae cum pomis & liliis. Pomum sub duobus calamis qui ex ipso erant, & pomum sub duobus calamis qui ex ipso erant: hoc pacto sex calamis proceduntibus ex ipso candelabro.

TARGUM ONKELOS.

8 Cherub' unum in latere uno hinc; & Cherub alteru' in latere altero illinc: ex propitiatorio fecit Cherubim, ex duobus lateribus ejus. Et erant Cherubim extendentes alas suas sursum, tegentes alas suas propitiatori; & facies uniusculiusq; eoru' erat e regione alterius: cõtra propitiatori u' erat facies Cherubim. Fecitq; mēsa de lignis setim: duoru' cubitoru' longitudo ej', & cubiti unilatitudo ej'; & cubiti & dimidii altitudo ejus. Et operuit ei anro mundissimo: fecitq; ei circulu' aureu', per gyru'. Et fecit ei coronā interramilem, altam pugillo per circumcirtum; & fecit circulu' aureu' ipsi coronæ interramilli, per gyrum. Et fudit ei quatuor annulos auro: & posuit annulos super quatuor angulos ejus, qui erant ad quatuor pedes ejus. Cõtra coronā interramilem fuerunt annuli; ut per eos mitteretur vices, ut portaretur menfa. Fecitq; vices de lignis setim; & operuit eos auro: ut in iis portaretur menfa. Et fecit vasa que erant super menfa; acetabula ejus & spherula; & thuribula; & cyathos in quibus offerenda erant libamina: de auro mundissimo fecit ea. Fecitq; candelabrum de auro mundissimo: ductile fecit illud, hallile & calamum ej'; scyphi ejus, spherula ejus & lilia ejus, ex ipso erant. Et sex calami egrediebantur de latere uno candelabri; & tres calami ex latere altero. Tres scyphi figurati erant in calamo uno, spherula & liliu': et tres scyphi figurati in calamo alio, spherula & liliu': sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur de candelabro. Et in candelabro erant quatuor scyphi, figurati, spherula ejus & lilia. Spherulaq; sub duobus calamis ejus, & spherula sub duobus calamis ejus; sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur ex eo.

8 Cherub' unum in latere uno hinc; & Cherub alteru' in latere altero illinc: ex propitiatorio fecit Cherubim, ex duobus lateribus ejus. Et erant Cherubim extendentes alas suas sursum, tegentes alas suas propitiatori; & facies uniusculiusq; eoru' erat e regione alterius: cõtra propitiatori u' erat facies Cherubim. Fecitq; mēsa de lignis setim: duoru' cubitoru' longitudo ej', & cubiti unilatitudo ej'; & cubiti & dimidii altitudo ejus. Et operuit ei anro mundissimo: fecitq; ei circulu' aureu', per gyru'. Et fecit ei coronā interramilem, altam pugillo per circumcirtum; & fecit circulu' aureu' ipsi coronæ interramilli, per gyrum. Et fudit ei quatuor annulos auro: & posuit annulos super quatuor angulos ejus, qui erant ad quatuor pedes ejus. Cõtra coronā interramilem fuerunt annuli; ut per eos mitteretur vices, ut portaretur menfa. Fecitq; vices de lignis setim; & operuit eos auro: ut in iis portaretur menfa. Et fecit vasa que erant super menfa; acetabula ejus & spherula; & thuribula; & cyathos in quibus offerenda erant libamina: de auro mundissimo fecit ea. Fecitq; candelabrum de auro mundissimo: ductile fecit illud, hallile & calamum ej'; scyphi ejus, spherula ejus & lilia ejus, ex ipso erant. Et sex calami egrediebantur de latere uno candelabri; & tres calami ex latere altero. Tres scyphi figurati erant in calamo uno, spherula & liliu': et tres scyphi figurati in calamo alio, spherula & liliu': sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur de candelabro. Et in candelabro erant quatuor scyphi, figurati, spherula ejus & lilia. Spherulaq; sub duobus calamis ejus, & spherula sub duobus calamis ejus; sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur ex eo.

VERSIO SAMARITANA.

8 Cherub' unum in latere uno hinc; & Cherub alteru' in latere altero illinc: ex propitiatorio fecit Cherubim, ex duobus lateribus ejus. Et erant Cherubim extendentes alas suas sursum, tegentes alas suas propitiatori; & facies uniusculiusq; eoru' erat e regione alterius: cõtra propitiatori u' erat facies Cherubim. Fecitq; mēsa de lignis setim: duoru' cubitoru' longitudo ej', & cubiti unilatitudo ej'; & cubiti & dimidii altitudo ejus. Et operuit ei anro mundissimo: fecitq; ei circulu' aureu', per gyru'. Et fecit ei coronā interramilem, altam pugillo per circumcirtum; & fecit circulu' aureu' ipsi coronæ interramilli, per gyrum. Et fudit ei quatuor annulos auro: & posuit annulos super quatuor angulos ejus, qui erant ad quatuor pedes ejus. Cõtra coronā interramilem fuerunt annuli; ut per eos mitteretur vices, ut portaretur menfa. Fecitq; vices de lignis setim; & operuit eos auro: ut in iis portaretur menfa. Et fecit vasa que erant super menfa; acetabula ejus & spherula; & thuribula; & cyathos in quibus offerenda erant libamina: de auro mundissimo fecit ea. Fecitq; candelabrum de auro mundissimo: ductile fecit illud, hallile & calamum ej'; scyphi ejus, spherula ejus & lilia ejus, ex ipso erant. Et sex calami egrediebantur de latere uno candelabri; & tres calami ex latere altero. Tres scyphi figurati erant in calamo uno, spherula & liliu': et tres scyphi figurati in calamo alio, spherula & liliu': sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur de candelabro. Et in candelabro erant quatuor scyphi, figurati, spherula ejus & lilia. Spherulaq; sub duobus calamis ejus, & spherula sub duobus calamis ejus; sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur ex eo.

Cherub' unum ab extremo hinc: & Cherub' alteru' ab extremo illinc; & propitiatori u' erat facies Cherubim: & cõtra illu' erat facies Cherubim. Fecitq; mēsa de lignis setim: duoru' cubitoru' longitudo ejus, & cubiti unilatitudo ejus, & cubiti & dimidii altitudo ejus. Et operuit ei anro mundissimo: fecitq; ei circulu' aureu', per gyru'. Et fecit ei coronā interramilem, altam pugillo per circumcirtum; & fecit circulu' aureu' ipsi coronæ interramilli, per gyru'. Et fudit ei quatuor annulos auro: & posuit annulos super quatuor angulos ejus, qui erant ad quatuor pedes ejus. Cõtra coronā interramilem fuerunt annuli; ut per eos mitteretur vices, ut portaretur menfa. Fecitq; vices de lignis setim; & operuit eos auro: ut in iis portaretur menfa. Et fecit vasa que erant super menfa; acetabula ejus & spherula; & thuribula; & cyathos in quibus offerenda erant libamina: de auro mundissimo fecit ea. Fecitq; candelabrum de auro mundissimo: ductile fecit illud, hallile & calamum ej'; scyphi ejus, spherula ejus & lilia ejus, ex ipso erant. Et sex calami egrediebantur de latere uno candelabri; & tres calami ex latere altero. Tres scyphi figurati erant in calamo uno, spherula & liliu': et tres scyphi figurati in calamo alio, spherula & liliu': sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur de candelabro. Et in candelabro erant quatuor scyphi, figurati, spherula ejus & lilia. Spherulaq; sub duobus calamis ejus, & spherula sub duobus calamis ejus; sic fecit in sex calamis, qui egrediebantur ex eo.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

8 الصّور الواحدة في الطرف من جهة * والصّور الأخرى في الطرف من جهة من العساء عمل
الصّورين في كني طريفه * فصارت الصّوران بأسطمين أحدهما من فوق * مظللمين أحدهما
عك العساء * ووجه كل واحدة إلى الأخرى * وإلى العساء كاتب أوجهمهما * وعمل أكوان من حسب
السط * وجعل طوله وراعين * وعرضه دراعا * وسمّاه دراعا ونصفا * وعساه بالدّهب أكالص *
وعمل له ریح ذهب دابر * وعمل له حافة معدار قبصه بما يدور * وعمل ریح ذهب كحافه
دابر * وصاع له أربع حلقات ذهب * وجعلها على أربع أکھات التي لأربع أرجله * أمام
أكافة كاتب أكلف * مواضع للدّهوف كعمل أكوان * وعمل الدّهوف من حسب السط
وعساه بالدّهب ليكمل لها أكوان * وعمل الآتیه التي على أكوان * فصاعه ووروجه ومداهمه
وعصمه التي يبيض لها من ذهب حالص * وعمل اللتان من ذهب حالص * مصمه
عملها * وارجلها وقصمها وجاماتها وقلمها وسوسمها منها كاتب * فسب وقصبات حارجات من
جانبيها * تك منها من جانبيها الواحد * وكاب من جانبيها الآخر * وكاب جامات ملورات في
كل قصية * وقلمها وسوسمها * كذلك عمل في السب القصبات كحارجات من اللتان * وفي اللتان
أربع جامات ملورات * وقلمها وسوسمها * وقلمها تحت كل قصيين منها للسب القصبات
أكارجات منها

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

הרגום אנקלוס

Targum ONKELOS.

22 ספרולת עי' & calami ej' ex ipso erat: omnia simul ductilla, 23 ex auro mundissimo. Fecitq; septē lucernas ej' & forcipēs ej' & thuribula ej', ex auro mundissimo. Ex talēto auri mundissimi fecit illud: & omnia vasa ej'. Fecitq; altare incensī aromati, de lignis fetim: longitudo ej' erat cubiti unī & latitudo ej' cubiti unī, quadrangulū erat, & duorū cubitorum erat altitudo ej'; ex ipso fuerit cornua ej'. Operuitq; illud auro mundissimo, rectū ejus et parietes ej' p gyri, & cornua ej' & fecit ei circulo aureū p circuitū. Et duos annulos aureos fecit ei subter circulo ejus, in duob' angulis ej', super duo latera ej': ut per eos inducerentur vēctes, ut portaretur in eis. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos auro. Et thymia olei sancte unctiois; et thymia aromati mundissimo: opere aromatarū.

22 Sphærule ej' & calami ej' ex ipso erat: omnia simul ductilla, 23 ex auro mundissimo. Fecitq; septē lucernas ej' & forcipēs ej' & thuribula ej', ex auro mundissimo. Ex talēto auri mundissimi fecit illud: & omnia vasa ej'. Fecitq; altare incensī aromati, de lignis fetim: longitudo ej' erat cubiti unī & latitudo ej' cubiti unī, quadrangulū erat, & duorū cubitorum erat altitudo ej'; ex ipso fuerit cornua ej'. Operuitq; illud auro mundissimo, rectū ejus et parietes ej' p gyri, & cornua ej' & fecit ei circulo aureū p circuitū. Et duos annulos aureos fecit ei subter circulo ejus, in duob' angulis ej', super duo latera ej': ut per eos inducerentur vēctes, ut portaretur in eis. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos auro. Et thymia olei sancte unctiois; et thymia aromati mundissimo: opere aromatarū.

F CAP. XXXVIII.

F Fecitq; altare holocausti, de lignis fetim: quinq; cubitorū erat longitudo ej' & quinq; cubitorū latitudo ej', quadrangulū erat; et triū cubitorū altitudo ej'. Fecitq; cornua ej', super quatuor angulos ej'; ex ipso erant cornua ej' & cooperuit illud are. Et fecit oīa vasa altaris, lebetes & batilla, & acetabula; & fuscinula; & thuribula: omnia vasa ej' fecit ex are. Fecitq; ei craticulā, opere rectis ex are: sub circulo ej' deorsū, usq; ad dimidiū ej'. Et fudit ei quatuor annulos, in quatuor angulis craticulæ are: ut per eos inducerentur vēctes. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos are. Et induxit vēctes p annulos, in laterib' altaris; ut portaretur cum eis: concauitq; ex tabulis fecit illud. Et fecit labrum ex are; & basim ejus ex are: de speculis mulierum, quæ veniebant in oriente in olio tabernaculi fenderis.

22 ועבד ית מרכבה דעלמא דאע"י שטין חמש אשין אורקיה וחמש אשין פותריה מרבע ותלת אשין דמדיה: ועבד קרנתי על ארבע וותיה נחשאי: ועבד ית פסקרותיה ית מרכבה אונות מודקא ית צנורות וית מחותה כל מנודו עבד נחשאי: ועבד למד פרא סודא עובד מנודו דנחשאי חות סובביה מלך ער פלגיה: ואחיקאד בע עוקת פארקע וותיה לקררי נחשאי אחראי לאדריחאי: ועבד ית אדריחאי דאע"י שטין וחפא יתחון נחשאי: ואעל ית אדריחאי בעוקתה על סודיה מרכבה למשל יתיה בתון חלול לוחין עבד יתיה: ועבד ית לויא דנחשאי וית בנסיה: דנחשאי במחית נשיא דאתון לצלח בתרע משקו ומנא:

22 Fecitq; altare holocausti, de lignis fetim: quinq; cubitorū erat longitudo ej' & quinq; cubitorū latitudo ej', quadrangulū erat; et triū cubitorū altitudo ej'. Fecitq; cornua ej', super quatuor angulos ej'; ex ipso erant cornua ej' & cooperuit illud are. Et fecit oīa vasa altaris, lebetes & batilla, & acetabula; & fuscinula; & thuribula: omnia vasa ej' fecit ex are. Fecitq; ei craticulā, opere rectis ex are: sub circulo ej' deorsū, usq; ad dimidiū ej'. Et fudit ei quatuor annulos, in quatuor angulis craticulæ are: ut per eos inducerentur vēctes. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos are. Et induxit vēctes p annulos, in laterib' altaris; ut portaretur cum eis: concauitq; ex tabulis fecit illud. Et fecit labrum ex are; & basim ejus ex are: de speculis mulierum, quæ veniebant in oriente in olio tabernaculi fenderis.

1 ועבד מדח אלטענדע מיין

1 ועבד מדח אלטענדע מיין

2 ועבד חשב אלטענדע מיין

2 ועבד חשב אלטענדע מיין

3 ועבד חשב אלטענדע מיין

3 ועבד חשב אלטענדע מיין

4 ועבד חשב אלטענדע מיין

4 ועבד חשב אלטענדע מיין

5 ועבד חשב אלטענדע מיין

5 ועבד חשב אלטענדע מיין

6 ועבד חשב אלטענדע מיין

6 ועבד חשב אלטענדע מיין

7 ועבד חשב אלטענדע מיין

7 ועבד חשב אלטענדע מיין

8 ועבד חשב אלטענדע מיין

8 ועבד חשב אלטענדע מיין

9 ועבד חשב אלטענדע מיין

9 ועבד חשב אלטענדע מיין

10 ועבד חשב אלטענדע מיין

10 ועבד חשב אלטענדע מיין

11 ועבד חשב אלטענדע מיין

11 ועבד חשב אלטענדע מיין

12 ועבד חשב אלטענדע מיין

12 ועבד חשב אלטענדע מיין

13 ועבד חשב אלטענדע מיין

13 ועבד חשב אלטענדע מיין

14 ועבד חשב אלטענדע מיין

14 ועבד חשב אלטענדע מיין

15 ועבד חשב אלטענדע מיין

15 ועבד חשב אלטענדע מיין

16 ועבד חשב אלטענדע מיין

16 ועבד חשב אלטענדע מיין

17 ועבד חשב אלטענדע מיין

17 ועבד חשב אלטענדע מיין

18 ועבד חשב אלטענדע מיין

18 ועבד חשב אלטענדע מיין

19 ועבד חשב אלטענדע מיין

19 ועבד חשב אלטענדע מיין

20 ועבד חשב אלטענדע מיין

20 ועבד חשב אלטענדע מיין

21 ועבד חשב אלטענדע מיין

21 ועבד חשב אלטענדע מיין

22 ועבד חשב אלטענדע מיין

22 ועבד חשב אלטענדע מיין

23 ועבד חשב אלטענדע מיין

23 ועבד חשב אלטענדע מיין

24 ועבד חשב אלטענדע מיין

24 ועבד חשב אלטענדע מיין

25 ועבד חשב אלטענדע מיין

25 ועבד חשב אלטענדע מיין

26 ועבד חשב אלטענדע מיין

26 ועבד חשב אלטענדע מיין

27 ועבד חשב אלטענדע מיין

27 ועבד חשב אלטענדע מיין

28 ועבד חשב אלטענדע מיין

28 ועבד חשב אלטענדע מיין

29 ועבד חשב אלטענדע מיין

29 ועבד חשב אלטענדע מיין

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

22 ספרולת עי' & calami ej' ex ipso erat: omnia simul ductilla, 23 ex auro mundissimo. Fecitq; septē lucernas ej' & forcipēs ej' & thuribula ej', ex auro mundissimo. Ex talēto auri mundissimi fecit illud: & omnia vasa ej'. Fecitq; altare incensī aromati, de lignis fetim: longitudo ej' erat cubiti unī & latitudo ej' cubiti unī, quadrangulū erat, & duorū cubitorum erat altitudo ej'; ex ipso fuerit cornua ej'. Operuitq; illud auro mundissimo, rectū ejus et parietes ej' p gyri, & cornua ej' & fecit ei circulo aureū p circuitū. Et duos annulos aureos fecit ei subter circulo ejus, in duob' angulis ej', super duo latera ej': ut per eos inducerentur vēctes, ut portaretur in eis. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos auro. Et thymia olei sancte unctiois; et thymia aromati mundissimo: opere aromatarū.

VERSIO SAMARITANA.

22 Fecitq; altare holocausti, de lignis fetim: quinq; cubitorū erat longitudo ej' & quinq; cubitorū latitudo ej', quadrangulū erat; et triū cubitorū altitudo ej'. Fecitq; cornua ej', super quatuor angulos ej'; ex ipso erant cornua ej' & cooperuit illud are. Et fecit oīa vasa altaris, lebetes & batilla, & acetabula; & fuscinula; & thuribula: omnia vasa ej' fecit ex are. Fecitq; ei craticulā, opere rectis ex are: sub circulo ej' deorsū, usq; ad dimidiū ej'. Et fudit ei quatuor annulos, in quatuor angulis craticulæ are: ut per eos inducerentur vēctes. Fecitq; vēctes de lignis fetim: & operuit eos are. Et induxit vēctes p annulos, in laterib' altaris; ut portaretur cum eis: concauitq; ex tabulis fecit illud. Et fecit labrum ex are; & basim ejus ex are: de speculis mulierum, quæ veniebant in oriente in olio tabernaculi fenderis.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 *فاحسبها ووضيها مياكن *كلها مضمه واحد من ذهب حالص * وضع سرحها سبعة * 23 *وكلباتها وكرامها من ذهب حالص * من بدن ذهب حالص وكل ائسها * وعيل مدح 24 *السكر من حسب السبط * وجعل طوله دراعا * وعرضه دراعا * مربعها * وسمته دراعين * 25 *وكلي حلقي ذهب عيل له تحت رجليه من جهينه في جانبيه مكانا للدهوق ليكمل لها * وعيل 26 *الدهوق من حسب السبط * وعساها بالذهب * وعيل دهن المسح قدسا * وكور الاصماغ حالصا: 27 * صنع عطار * الفصل الثامن والثلثون * 28 *عسل السبط * وجعل خمس اذرع طوله * وخمس اذرع عرضه * مربعها * وبعث اربع سمته * وعيل 29 *سرفه علي اربع روايه * ميه كانت سرفه * وعساها بكاس * وعيل كل ائيه المذبح الصان والمعاف 30 *والكرانب والاسل والجانم كل ائيه عليها من نحاس * وعيل له سرفه علي صنعه سبيله نحاس تحت 31 *سرحيه من اسعيل يبلع الي بصفه * وصاح اربع حلقات في اربعة الاطراف لسرفه النحاس * مكانا 32 *للهوق * وعيل الدهوق من حسب السبط * وعساها بالنحاس * واحل الدهوق في الكلف 33 *عك جانبي المذبح ليكملها لها * وعيله من الواح كجوفه * وضع الكوص واعدده من نحاس * من 34

TEXT. ET VER. SAM. Traditio Latina.

(1) Sphærule eorum, et cala- 22 mi eorum ex ipso exstant: 23 omnia ductilla ex eod m au- 24 pmo. Fecit etiam lucernas 25 ejus septem, & emporfioris 26 ejus, & forcipioris ejus ex 27 auro pmo. Ex massa auri puri 28 fecit are, et omnia vasa ejus. Fecit autem altare incensū de 29 lignis fetim, cubitalis erat longitudo ejus, et cubitalis latitudo ejus, quadrangulum erat, sed cubitalis erat altitudo ejus; ex ipso cornua ejus. Textus quoq; illud auro pmo, 26 textum ejus, et parietes ejus in circuitu, et cornua ejus fecit ei concauit auro in circuitu. Duos etiam annulos aureos fecit ei subter cornua ejus, supra duos angulos ejus, ad duo latera ejus, in respectu laterum quibus latera poterat. Fecit quoq; vēctes de lignis fetim, & operuit eos auro. Fecit etiam altare unctiois sanctæ, et incensum ex aromatibus puris operie (h) pigmentarii.

CAP. XXXVIII.

Fecit et altare holocausti, de lignis fetim: quinq; cubitorum longitudo, et quinq; cubitorum latitudo, et trium cubitorum altitudo, et quatuor angulos ejus, super quatuor angulos ejus, ex ipso erant cornua ejus, et cooperuit illud are. Et fecit omnia vasa altaris, lebetes, et batillas, et acetabula, et fuscinula, et thuribula: omnia vasa ejus fecit ex are. Fecit ei craticulam, opere rectis ex are: sub circulo ejus deorsum, usque ad dimidium ejus. Et fudit ei quatuor annulos, in quatuor angulis craticule are: ut per eos inducerentur vēctes. Fecit quoque vēctes de lignis fetim, et operuit eos are. Et induxit vēctes per annulos, in lateribus altaris, ut portaretur cum eis: concauitque ex tabulis fecit illud. Et fecit labrum ex are, et basim ejus ex are: de speculis mulierum, quæ veniebant ad portam tabernaculi fenderis.

VER. SAM. (1) poina (h) aromatarū, (i) lateris (2) laterum, turcamentum concauentium,

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE. LATINA.

TEXTUS HEBRÆOS AMARIATANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Targum Onkelos.

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 24: Omne aurum, quod factum est in omni opere sanctuarii...

Latin translation of the Samaritan text. Verse 24: Omne aurum elaboratum est pro omni opere sanctuarii...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 25: Et septingentorum & triginta scilorum in pondere sanctuarii...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 25: Septingentorum & triginta scilorum in pondere sanctuarii...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 26: Unum pondus oblatum est...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 26: Unum pondus oblatum est...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 27: Centum talentorum argenti...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 27: Centum talentorum argenti...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 28: Dimidium quoque scilorum...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 28: Dimidium quoque scilorum...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 29: Et fecit altarium...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 29: Et fecit altarium...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Arabic text with Latin translation. Verse 24: فاما الذهب الذي عمل في الصنعة...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 30: Et operavit scilorum...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 30: Et operavit scilorum...

Hebrew text with Samaritan script and Latin translation. Verse 31: Et bases atriis...

Latin translation of the Hebrew text. Verse 31: Et bases atriis...

CAP. XXXIX.

ET de byacintho autem, et purpura, et croci fecerunt vestes aurificas...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE. LATINA.

Targum Onkelos.

והמזן תהיה די עלויה מניה הוה... 5 Et baltus ornamenti sui, qui erat juxta illud, exiispo erat, juxta op' ej': ex auro, hyacintho, & purpura, & cocco, & bysso retorta: sicut precepit Dominus Moysi. Feceruntque duos lapides onychinos, inclusos in calaturis aureis: scilicet scripturam ad distincta, p nomina filiorum Israel. Et posuit eos in humerulis superhumeralis, in lapidibus memorialis filii Israel: Sicut preceperat Dominus Moysi. Feceruntque rationale opere artificis, juxta op' superhumeralis: ex auro, hyacintho et purpura, & cocco, & bysso retorta. Quadratus erat, duplicatus fecerunt rationale: palmi uni' erat longitudo ej', & latitudo ejus palmi uni', duplicatus erat. Impleverunt in eo quatuor ordines lapidis pretiosi: in primo ordine erat fardius, & topazi, & carbunculus. Et in secundo ordine; smaragdus, & sapphir, et lapis. In tertio autem ordine, liguri, achates, & amethysti. In quarto autem ordine, chrysolithi, onychin, & beryll: inclusi calaturis aureis fuerunt, in impletionibus suis. Ipsi autem lapides duodecim erant, juxta nomina filiorum Israel: scripti scilicet distincta quasi sculptura annuli, singuli lapides p nomina filiorum, p duodecim trib'. Feceruntque, in rationalibus catenulis sibi invicem coherentes, opere finibrie: ex auro mundissimo. Et fecerunt duos uncinos aureos, & duos annulos aureos: & posuerunt duos annulos in duob' laterib' rationalis. Posueruntque, duas fibrias aureas in duob' annulis, qui erant in laterib' rationalis. Et duas fibrias, quae erant in duob' laterib' ej', posuerunt in duob' uncinis: posueruntque eas in humerulis superhumeralis, contra faciem ej'. Feceruntque duos annulos aureos, et posuerunt eos in duob' lateribus rationalis: in qua erant in ora ej', quae est in regione superhumeralis, intrinsecus.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

והמזן תהיה די עלויה מניה הוה... 5 ושמעו ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 6 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 7 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 8 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 9 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 10 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 11 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 12 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 13 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 14 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 15 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 16 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 17 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 18 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 19 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 20 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 21 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 22 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 23 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 24 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 25 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 26 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 27 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 28 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 29 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 30 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים...

VER. SAM.

והמזן תהיה די עלויה מניה הוה... 5 ושמעו ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 6 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 7 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 8 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 9 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 10 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 11 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 12 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 13 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 14 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 15 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 16 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 17 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 18 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 19 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 20 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 21 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 22 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 23 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 24 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 25 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 26 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 27 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 28 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 29 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים... 30 ואלוהי ישראל יצא את ישראל ממצרים...

TEXT. ET VER. SAM. Translatus Latina.

Cingulum autem Ephod ejus... quod erat super istum ab obliqua catenula... 5 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 6 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 7 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 8 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 9 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 10 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 11 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 12 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 13 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 14 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 15 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 16 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 17 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 18 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 19 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 20 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 21 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 22 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 23 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 24 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 25 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 26 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 27 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 28 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 29 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula... 30 Cingulum autem Ephod ejus quod erat super istum ab obliqua catenula...

VER. SAM. (b) aptave... (c) tortiles catenas (d) tortillium catenarum

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

5 *وسمعتها الذي عليها مثلها في صنعها من ذهب واسماكون وارجوان وصيغ ووسم... 6 *فعلوا بحري البدر يخط بهما عيون الذهب * مملوسا... 7 *عليها كغش الحاتم اسماء اسرائيل * وصيورها في جيب الصدق * بحري ذكري اسرائيل... 8 *حسب ما امر الله به موسى * وصنع البداة صنعها حادف كصنع الصدق * من ذهب... 9 *واسماكون وارجوان وصيغ ووسم * صنعوها مبهعة مطوية * طولها سبر وعرضها سبر... 10 * * * * * 11 * * * * * 12 * * * * * 13 * * * * * 14 * * * * * 15 * * * * * 16 * * * * * 17 * * * * * 18 * * * * * 19 * * * * *

5 *وسمعتها الذي عليها مثلها في صنعها من ذهب واسماكون وارجوان وصيغ ووسم... 6 *فعلوا بحري البدر يخط بهما عيون الذهب * مملوسا... 7 *عليها كغش الحاتم اسماء اسرائيل * وصيورها في جيب الصدق * بحري ذكري اسرائيل... 8 *حسب ما امر الله به موسى * وصنع البداة صنعها حادف كصنع الصدق * من ذهب... 9 *واسماكون وارجوان وصيغ ووسم * صنعوها مبهعة مطوية * طولها سبر وعرضها سبر... 10 * * * * * 11 * * * * * 12 * * * * * 13 * * * * * 14 * * * * * 15 * * * * * 16 * * * * * 17 * * * * * 18 * * * * * 19 * * * * *

Et vitia ejus quae eras super istum, similitudo erat in artificio suo, ex auro, & hyacintho, & purpura, & tinctoria croci, & bysso retorta: sicut dicitur illud quod preceperat Dominus Moysi. Et fecerunt 6 duos lapides chrysolithi, inclusos oculis auri, super quos sculpta erant veluti scriptura annis nomina filiorum Israel. Et posuerunt eos in duobus marginibus pectoralis, duas lapides nomina filiorum Israel, sicut dicitur quod preceperat Dominus Moysi. Et fecit thoraque artificis pretiosissimi fecerunt artificum pectoralis, ex auro, & hyacintho, & purpura, & tinctoria croci, & bysso retorta. Fecerunt eam quadratam, & complicatam: ejusque longitudo erat palmus, & latitudo palmus. Et composuerunt in ea quatuor ordines lapidum: primus ordo ex eis erat pyropus, & smaragdus, & sapaerius. Et ordo secundus, hyacinthi, & adamasi, & fardonyx. Et ordo tertius, hyacinthi, & achates, & amethysti. Et ordo quartus, chrysolithi, & berylli, & iaspis. Et amittabant eos ocellis auri in catenulae eorum. Et super lapides nomina filiarum Israel erant, quae erant duodecim juxta nomina eorum: ocellis sculpturam annuli scilicet nomina duodecim tribuum. Et fecerunt in thorace duas catenas aequales, artificis tortilis, ex auro purissimo. Et fecerunt ocellos ex 16 auro, & duas ansas ex quo: & posuerunt in ramque aulam in ambabus extremitatibus thoracis. Et appenderunt 17 duas catenas auri duabus ansis, in duobus extremitatibus thoracis. Et appenderunt 18 duas ansas ex auro, & posuerunt eas in ambabus extremitatibus thoracis, in ora quae est ad laevam pectoralis intrinsecus.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELUS.

ויעבדו פתחיו עקון דרוב ויתבונן
על הדיון כתיב איפודא מלכות
מלקבל אפודו לקבל ביד לופי
מללי רמון איפודא ואתדודות
תשנא מוקותיה לעשות איפודא
תקוטא דתכללא למרו על המן
איפודא וקא יתפרק חושנא מעלוי
איפודא כמא דייפקר יית משה
ועבד ית מושל איפודא עובר מן
ופותיה דמעולא
כפול לגינה כפוס שריו חודא מקא
לפומיה כחוד כחוד דלאו חבונע
ועבדו על שפולא מעולא דמנון
הכלא וארענא ובעבד ודודי שודי
ועבדו עין דרוב דכי ויתבונן ית
ונא כנא דמוניא על שפולא מעולא
כחוד כחוד כחוד כחוד דלאו חבונע
וכנא דמוניא על שפולא מעולא
כחוד כחוד לשמשא כמ דייפקר
וית משה ועבדו ית כחונן דכין
עובד מן חודא חודא רבננו: וית
מנפתא רבנא וית שרוב קוביא
דכונא וית מנסוי כונא דכין
שודי וית דמוניא דכין שודי
וככלא ורענא ובעבד ודודי עובד
ציד כמא דייפקר יית משה:
ועבדו ית ציא לקלא דקדוקר
ודרוב דכי ויתבונן עלווי כנא
דעוקא כתב מפרש קדש לוי:
ויתבונן עלווי חושנא דתכללא למתן
על מנפתא מלעילא כמא דייפקר
וית משה ושיילת כל עבדות
משכנא משכנא ומניא ועבדו כנא
ישאל כלל דייפקר יית משה
קן עבדו ויאמר ית משכנא לוד
משה ית משכנא ית פלמנוהי
מפרוהי רפוהי עבדוהי ועמרוהי
וסמכוהי:

Feceruntq; duos annulos ex
auro: et posuerunt eos in du-
ob; humeris superhumerati-
onis inferi*, contra faciem ejus
= regione junctura, supra bal-
theum suphumeralis. Et con-
juxerunt rationale ex annu-
lis suis ad os loricæ: et circum-
toris oris ej; ut non remper-
retur. Feceruntq; pallium superhu-
meralis, opere textoris: totu;
hyacinthinum. Et os pallii du-
plicatum in medio ejus, sicut
os lorice: ora erat per circu-
tum oris ej; ut non remper-
retur. Feceruntq; in inferiori
parte pallii malogranata; et
hyacintho, et purpura, & coc-
cino, retorto. Feceruntq; tin-
tinabula de auro mundissimo:
& posuerunt tintinabula in
medio malorū granatorū, in
inferiore parte pallii per cir-
cuitu; in medio malorū gra-
natorū. Tintinabulū & ma-
lū granatū, tintinabulū et ma-
lū granatū, in inferiori parte
pallii per circuitu; ad mi-
nistrandum, sicut praeceperat
Dñs Moysi. Feceruntq; tuni-
cas ex bysso: ora textoris:
Aaron & filius ej;. Et tiorā ex
bysso: & pileos in decorem
ex bysso: & femoralia linea ex
bysso retorta. Balteū quoq; ex
bysso retortā, & hyacintho et
purpurā, et coccino, opere po-
lymitari; sic praeceperat
Dñs Moysi. Et fecerunt lami-
nam corāni sanctitatis, ex au-
ro mundissimo: & scripsit sup
ea sicut sculptura annulū,
scripturā distinctā, Sanctum
Dño. Et posuerunt in ea vitā
hyacinthinā, ut poneret sup
mitrā: sicut praeceperat Dñs
Moysi. Perfectumq; est omne
opus tabernaculū foderis: fe-
ceruntq; filii Israēl, juxta omnia
quae praeceperat Dominus
Moysi, ita fecerunt. Adduxe-
runtq; tabernaculū ad Moy-
sen; & omnia vasa ejusdem
tabernaculū: fibulas ejus tabu-
las ejus, veltas ejus; & colum-
nas ejus, & bases ejus.

TEXTUS HEBRAEO-SAMARITANUS.

ויעבדו פתחיו עקון דרוב ויתבונן
על הדיון כתיב איפודא מלכות
מלקבל אפודו לקבל ביד לופי
מללי רמון איפודא ואתדודות
תשנא מוקותיה לעשות איפודא
תקוטא דתכללא למרו על המן
איפודא וקא יתפרק חושנא מעלוי
איפודא כמא דייפקר יית משה
ועבד ית מושל איפודא עובר מן
ופותיה דמעולא
כפול לגינה כפוס שריו חודא מקא
לפומיה כחוד כחוד דלאו חבונע
ועבדו על שפולא מעולא דמנון
הכלא וארענא ובעבד ודודי שודי
ועבדו עין דרוב דכי ויתבונן ית
ונא כנא דמוניא על שפולא מעולא
כחוד כחוד כחוד כחוד דלאו חבונע
וכנא דמוניא על שפולא מעולא
כחוד כחוד לשמשא כמ דייפקר
וית משה ועבדו ית כחונן דכין
עובד מן חודא חודא רבננו: וית
מנפתא רבנא וית שרוב קוביא
דכונא וית מנסוי כונא דכין
שודי וית דמוניא דכין שודי
וככלא ורענא ובעבד ודודי עובד
ציד כמא דייפקר יית משה:
ועבדו ית ציא לקלא דקדוקר
ודרוב דכי ויתבונן עלווי כנא
דעוקא כתב מפרש קדש לוי:
ויתבונן עלווי חושנא דתכללא למתן
על מנפתא מלעילא כמא דייפקר
וית משה ושיילת כל עבדות
משכנא משכנא ומניא ועבדו כנא
ישאל כלל דייפקר יית משה
קן עבדו ויאמר ית משכנא לוד
משה ית משכנא ית פלמנוהי
מפרוהי רפוהי עבדוהי ועמרוהי
וסמכוהי:

TEXT. ET VER. SAM. Translatio Latina.

Fecerunt adhu; duos annu-
los, quos posuerunt super
duos humeros Ephod infer-
ne, = regione faciei ejus,
prope juncturam ipsius supra
cingula; Dñe. Et eleva-
rent rationale ex annulo
suo ad annulum Ephod cum
filio hyacinthino, ut extaret
super cingulum Ephod; &
non separaretur rationale ab
annulo. Feceruntq; praeceptor
Domi-
ni, sicut praeceperat Domi-
nus Moysi. Deinde fecerunt
pallium opere textoris totum
hyacinthinum. Os vero pal-
lii in medio ejus in forma
lorice: limbus sicut oris
ejus ne disjungeretur. Et
cerant quoque super margi-
nem pallii mala punicia ex
hyacintho, et purpura, et
cocco distorbo, et bysso re-
tortā. Et fecerunt tintinaba;
bula auri puri, et posue-
runt tintinabula super mar-
ginem pallii in circuitu in
medio malorum punicorum.
Tintinabulum aereum, et
malum punicū ad marginem
pallii in circuitu ad mi-
nistrandum, sicut praecepit
Dominus Moysi. Fecerunt etiam
tunicas byssinas, opero texto-
ris Aaron et filii ejus. Et
etiam byssinas, et orna-
menta tiorarum byssinorum,
et femoralia linea ex bysso
retorta, et baltheum ex bysso
retorta, hyacintho, et pur-
pura, et cocco distorbo opere
per circuitu; sic praeceperat
Dominus Moysi. Fecerunt et
quoq; laminam corāni san-
ctitatis ex auro puro, et
scripsit sup ea sicut scrip-
tura distincta, Sanctum Do-
mini Domini. Posuerunt in
super eam filium hyacinthi-
num, ut poneretur super cin-
gulum inferum, sicut praece-
perat Dominus Moysi. Et perfec-
tum est omne ministerium taber-
naculū, tenoris testimonii:
fecerunt autem filii Israēl
sicut praeceperat Dominus
Moysi: sic fecerunt. Postea
attulerunt tabernaculū ad
Moysen, tentoriumq; et omnia
vasa ejus, ansas ejus, affres
ejus, veltas ejus, columnas
ejus, & bases earum.
VER. SAM. (=constitue-
runt) (J) elucidationes (G) Per-
fectiones

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

وَصَنَعُوا اَيْضًا خَلْفِي دَهَبًا وَجَعَلُوهُمَا نَائِرًا كَيْفِي الصَّدَنِّ مِّنْ اَسْعَلٍ مِّنْ مَّعْدِنِهَا اَمَامَ تَالِيعِهَا
وَفِي سَلْسِكْهَا * وَصَنَعُوا الْبَدَنَةَ مِّنْ حَلِقِهَا اِلَى حَلِقِ الصَّدَنِّ سَلْدَكِ اَسْمَاكُونَ وَلِيَكُونَ وَفِي
وَصَنَعَ مِطْطَرِ الصَّدَنِّ صَدْعَةً حَابِكِ * جَمَلِنَهٗ مِّنْ
وَرَأْسِهٖ فِي وَسْطِهٖ كَعَمِّ الدَّرْبِ * وَحَاسِيَهٗ كَيْطَ بَعْدِ لَيْلٍ يَكْفِي * وَصَنَعُوا فِي ذِيْلِهٖ
وَرَمَانِ مِّنْ اَسْمَاكُونَ وَارْجَوَانَ وَصَبَّغَ فَوْرِي * وَصَنَعُوا جَلَّحَلٍ مِّنْ دَهَبٍ حَالِصٍ وَجَعَلُوْا
اَكْجَلَحَلٍ فَمَا بَيْنَ الرُّومَانِ فِي ذِيْلِ اللَّمْطَرِ مَسْدَبَرًا * حَلِكَلَا وَرِيَانَهٗ فِي ذِيْلِهٖ مَسْدَبَرًا
لِيَحْمَدَ بِهِ كَا اَمْرِ اَللّٰهِ مُوسَى * وَعَمِلُوا الْكِبَابَ مِّنْ عَسْرِ صَدْعَةٍ حَابِكِ لِهَرُونَ وَيَبْنِهٖ * وَالْعِمَامَةَ مِّنْ
عَسْرِ * وَالرُّمَّاسَ الْاَفْحَرِ مِّنْ عَسْرِ * وَالرُّبَارَ مِّنْ عَسْرِ مَسْرُوبِيْوِ اَسْمَاكُونَ لِاَجْوَانَ وَصَبَّغَ فَوْرِي صَدْعَةً
رُّوَامٍ * كَا اَمْرِ اَللّٰهِ مُوسَى * وَصَنَعُوا عِصَابَةَ تَاجِ الْعُدْسِ مِّنْ دَهَبٍ حَالِصٍ * وَكَبَدُوا عَلَيْهِ كِتَابَةَ
كَنْسِ اَكْنَسِ فِدَسِ لَلّٰهِ * وَجَعَلُوا عَلَيْهِ سَلْدَكِ اَسْمَاكُونَ لِيَجْعَلَ عَلَى الْعِمَامَةِ مِّنْ وَفِي * كَا اَمْرِ
اَللّٰهِ مُوسَى * فَكَمَّلَ جَمِيْعَ عَمَلِ الْمَسْكَنِ حَيْثُ الْاَكْصَرُ * وَمَا صَبَّغَ بِنُوْ اِسْرَائِيْلَ جَمِيْعَ مَا اَمَرَ اَللّٰهُ
لَهُ مُوسَى * اَنْوَالَ بِالْمَسْكَنِ اِلَى مُوسَى وَالْكِبَابَ وَجَمِيْعَ اَيْبِنِهٖ * سَطْطَهٗ * وَكَلَاكَهٗ * وَعَوَارِصِهٖ *

Fecerunt etiam duas ansas aurtas et po-
suerunt eas contra duas margines pecio-
nalis deorsu; ex anteriori parte ipsius: ame-
ejus connotationem, supra cingulum ejus. Et
strinxerunt thoracē ab ansis ejus usq; ad
ansas pectoralis filio hyacinthino, ut effet
supra cingula; ejus: et non amoveretur ab eis
sicut praecepit Deus Moysi. Et fecit plu-
viale pectoralis artificio textoris, totum
ex hyacintho. Et ejus caput in medio sui,
sicut os lorice: et margo circumdabat os
ejus, ut ne disjungeretur. Et fecerunt in
24 fimbria mala punicia ex hyacintho, et pur-
pura, et coccino, et croci retortā. Et fecerunt
25 tintinabula ex auro purissimo, et posue-
runt tintinabula inter malogranata in fimbria
pluvialis per circuitu;. Tintinabulum, et
26 mala; punicia in fimbria ejus per circuitu;,
ut ministraretur eis, sicut praecepit Deus
Moysi. Et fecerunt tunicas de bysso, arti-
ficio textoris Aaron et filii ejus. Et etiam
28 vim de bysso, et cucullas pretiosas de bysso.
Et cingulum de bysso retorta, et hyacin-
29 tho, et purpura, et coccino, et croci, artificio
Phrygiam, sicut jussit Deus Moysi. Et fece-
30 runt vitam diadematam (sanctitatis) de auro
purissimo, et scripsit sup ea sicut scriptio;
veluti scripturam annulū, Sanctum Do-
31 collocavit super illud filium hyacinthi, ut
apponeretur super cingulum inferum, sicut
praeceperat Deus Moysi. Expletum est igi-
32 tur omne opus habitaculū, scilicet tem-
porium conveniētiū, et cum scitissent filii Is-
raēl omnia quae praecepit Deus Moysi, attu-
33 lerunt habitaculū ad Moysen, et tentorium,
et omnia vasa ejus, et tabulas ejus, et tran-
sversas ejus, et columnas ejus, et bases eius.

Fecerunt etiam duas ansas aurtas et po-
suerunt eas contra duas margines pecio-
nalis deorsu; ex anteriori parte ipsius: ame-
ejus connotationem, supra cingulum ejus. Et
strinxerunt thoracē ab ansis ejus usq; ad
ansas pectoralis filio hyacinthino, ut effet
supra cingula; ejus: et non amoveretur ab eis
sicut praecepit Deus Moysi. Et fecit plu-
viale pectoralis artificio textoris, totum
ex hyacintho. Et ejus caput in medio sui,
sicut os lorice: et margo circumdabat os
ejus, ut ne disjungeretur. Et fecerunt in
24 fimbria mala punicia ex hyacintho, et pur-
pura, et coccino, et croci retortā. Et fecerunt
25 tintinabula ex auro purissimo, et posue-
runt tintinabula inter malogranata in fimbria
pluvialis per circuitu;. Tintinabulum, et
26 mala; punicia in fimbria ejus per circuitu;,
ut ministraretur eis, sicut praecepit Deus
Moysi. Et fecerunt tunicas de bysso, arti-
ficio textoris Aaron et filii ejus. Et etiam
28 vim de bysso, et cucullas pretiosas de bysso.
Et cingulum de bysso retorta, et hyacin-
29 tho, et purpura, et coccino, et croci, artificio
Phrygiam, sicut jussit Deus Moysi. Et fece-
30 runt vitam diadematam (sanctitatis) de auro
purissimo, et scripsit sup ea sicut scriptio;
veluti scripturam annulū, Sanctum Do-
31 collocavit super illud filium hyacinthi, ut
apponeretur super cingulum inferum, sicut
praeceperat Deus Moysi. Expletum est igi-
32 tur omne opus habitaculū, scilicet tem-
porium conveniētiū, et cum scitissent filii Is-
raēl omnia quae praecepit Deus Moysi, attu-
33 lerunt habitaculū ad Moysen, et tentorium,
et omnia vasa ejus, et tabulas ejus, et tran-
sversas ejus, et columnas ejus, et bases eius.

Fecerunt etiam duas ansas aurtas et po-
suerunt eas contra duas margines pecio-
nalis deorsu; ex anteriori parte ipsius: ame-
ejus connotationem, supra cingulum ejus. Et
strinxerunt thoracē ab ansis ejus usq; ad
ansas pectoralis filio hyacinthino, ut effet
supra cingula; ejus: et non amoveretur ab eis
sicut praecepit Deus Moysi. Et fecit plu-
viale pectoralis artificio textoris, totum
ex hyacintho. Et ejus caput in medio sui,
sicut os lorice: et margo circumdabat os
ejus, ut ne disjungeretur. Et fecerunt in
24 fimbria mala punicia ex hyacintho, et pur-
pura, et coccino, et croci retortā. Et fecerunt
25 tintinabula ex auro purissimo, et posue-
runt tintinabula inter malogranata in fimbria
pluvialis per circuitu;. Tintinabulum, et
26 mala; punicia in fimbria ejus per circuitu;,
ut ministraretur eis, sicut praecepit Deus
Moysi. Et fecerunt tunicas de bysso, arti-
ficio textoris Aaron et filii ejus. Et etiam
28 vim de bysso, et cucullas pretiosas de bysso.
Et cingulum de bysso retorta, et hyacin-
29 tho, et purpura, et coccino, et croci, artificio
Phrygiam, sicut jussit Deus Moysi. Et fece-
30 runt vitam diadematam (sanctitatis) de auro
purissimo, et scripsit sup ea sicut scriptio;
veluti scripturam annulū, Sanctum Do-
31 collocavit super illud filium hyacinthi, ut
apponeretur super cingulum inferum, sicut
praeceperat Deus Moysi. Expletum est igi-
32 tur omne opus habitaculū, scilicet tem-
porium conveniētiū, et cum scitissent filii Is-
raēl omnia quae praecepit Deus Moysi, attu-
33 lerunt habitaculū ad Moysen, et tentorium,
et omnia vasa ejus, et tabulas ejus, et tran-
sversas ejus, et columnas ejus, et bases eius.

LAT.

opertorium & rubricatarum arietum pellium opertorium Et
 34 ארבעת קרני המזבח ואת המזבח ואת המזבח ואת המזבח
 testimonii Arcam & propitiatorium velum & taxorum pellium
 עזר התיש ואת פתח המזבח : ארבעת קרני המזבח
 35 ארבעת קרני המזבח : ארבעת קרני המזבח
 36 ואת בניו ואת הפרות : ארבעת קרני המזבח
 37 ואת לחם הפנים : ארבעת קרני המזבח
 38 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 39 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 40 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 41 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 42 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 43 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח

34 Velum, arcam, vestes, propi-
 35 tiatorium, Mensam cum vasis
 36 suis & propositionis panib-
 37 us : Candelabrum, lucer-
 38 nas & utensilia earum cum
 39 oleo. Altare aureum, & un-
 40 guentum, & thymiama ex a-
 41 romatibus. Et tentorium in
 42 introitu tabernaculi. Altare
 43 aneum, retiaculum, vestes,
 44 & vasa ejus omnia : labrum
 45 cum basi sua : tentoria atrii,
 46 & columnas cum basibus suis.
 47 Tentorium in introitu a-
 48 trii, funiculosque illius & pa-
 49 xillos, Nihil ex vasis defuit,
 50 quæ in ministerium taberna-
 51 culi, & in rectam fœderis
 52 iuxta fuerit fieri. Vestes quo-
 53 que, quibus sacerdos utun-
 54 tur in Sanctuario, Aaron
 55 scilicet & filii ejus, Obtru-
 56 runt filii Israel, sicut præce-
 57 perat Dominus. Quæ post-
 58 quam Moyse cuncta vidit
 59 completa, benedixit eis.

Και τὰς διατάξεις ἠρίων καὶ τῶν (φ)
 ἠρυσσοδονομένων, καὶ τὰ (χ) καθύ-
 ματα ὑπεκρίθηνα, καὶ τῶν λοιπῶν τῶ
 ἐπιπλάσματων· ἢ τὸ πᾶν αὐτῶν, καὶ
 πᾶσα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ (ψ) εἰς τὸ
 ἔργον τῆς (κωνίης τῆ μαρτυροῦ. ἔτα
 Κυριότητι αὐτοῦ· καὶ τὸν Μωυσῆ, ἔτα
 ἔτασθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν
 (α) διατάξιν. καὶ εἶδε Μωυσῆς
 πᾶσα τὰ ἔργα, καὶ ἵκαν πεινωκώ-
 τος αὐτῶν ἐν πνεύματι Κυριότητι αὐ-
 τοῦ· καὶ τὸν Μωυσῆ, ἔτα
 εἶδε· καὶ (α) εὐλόγησεν αὐτοὺς
 Μωυσῆς.

Et opercula pelles arietum
 rubricatas, & operimenta
 hyacinthina & caeterorum
 superoperimenta, & palos,
 & omnia instrumenta que
 ad opera tabernaculi testimo-
 nii. Quæcumque præcepit
 Dominus Moysi, sic fecerunt
 filii Israel omnem ap-
 paratum. Et vidit Moyses
 omnia opera, Et fecerant ea
 quemadmodum præceperat
 Dominus Moysi, sic fecerant
 ea, Et benedixit eis
 Moyses.

MS.A. (φ) ἠρυσσοδονομένων, (χ) ὑπεκρίθημα, δι-
 ματα ὑπεκρίθηνα, (ψ) εἰς τὸ ἔργον (α) διατάξιν. (α) ἠ-
 λόγησεν

ΚΕΘ. μ.

CAP. XL.

1 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μω-
 2 υσῆν, λέγων· Ἐν (α) ἡμέρᾳ μιᾷ τῶ
 3 μηνὸς τοῦ πρώτου νομισίᾳ, ἔτα-
 4 σεις τὴν Κωνίην τοῦ μαρτυροῦ.
 5 Καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρ-
 6 τυροῦ, καὶ χρυσοῖσιν τὴν κιβωτὸν
 7 τῆς καλαπάσματων. Καὶ εἰσίοσιν
 8 τὴν τραπεζάν, καὶ ἀσπῆθισιν τὴν
 9 πρὸς τὴν αὐτῆς. καὶ εἰσίοσιν τὴν
 10 λυγίαν, καὶ ἐπιθήσεις τὸν λυγίον
 11 αὐτῆς. Καὶ θήσεις τὸν διασάθειον
 12 τῶ μαρτυροῦ, εἰς τὸν θυμῶν (β)
 13 ἐναγίον τῆς κιβωτοῦ. καὶ ἐπιθή-
 14 σεις κάλυμνον καλαπάσματων· ἐπὶ
 15 τὴν αὐτῆς τῆς Κωνίης τῆ μαρτυ-
 16 ροῦ. Καὶ τὸ διασάθειον τῶν μαρ-
 17 τυροῦ θήσεις πρὸς τὰς θύρας
 18 τῆς Κωνίης τῆ μαρτυροῦ.

ET locus est Dominus r
 ad Moysen, dicens, In 2
 die una mensis primi in
 neomenia statens taberna-
 culum testimonii. Et po-
 3 nes arcam testimonii, &
 4 reges arcam velamine. Et
 5 infers mensam, & (a)
 6 propones propositionem ejus.
 7 Et infers candelabrum, &
 8 impones lucernas ejus. Et po-
 9 nes altare aureum, ad inen-
 10 sandum coram arca.
 11 Et impones operimentum vela-
 12 minis super ostium taberna-
 13 culi testimonii. Et altare 6
 (b) holocaustorum pone-
 14 ris apud januas taberna-
 15 culi testimonii.

MS.A. κεθ. μ. (α) ἡμέρᾳ μιᾷ τῶ
 μηνὸς τῆ μαρτυροῦ. Καὶ θήσεις τὸ κάλυμνον τῆ
 καλαπάσ-
 ματων

CAP. XL.

1 Locutusque est Dominus
 2 ad Moysem, dicens, Mense
 3 primo, primâ diem mensis, erige
 4 tibi tabernaculum testimonii,
 5 Et ponas in eo arcam, demit-
 6 tisque ante illam velum. Et
 7 illatâ meosâ, ponas super eam
 8 que ritè præcepta sunt.
 9 Candelabrum stabit cum lu-
 10 cernis suis, Et altare aure-
 11 um in quo adolerent incen-
 12 sum, coram arca testimonii.
 13 Tentorium in introitu taber-
 14 naculi ponas, Et ante illud
 15 altare holocausti. Labrum in-
 16 ter altare & tabernaculum,
 17 quod implebis aquâ.

CAP. XL. Δ

mensis die in : dicendo, Moysi ad Dominus est locutus Et
 1 וידבר יהוה אל משה לאמר : ביום הראשון
 2 תקים את המזבח ואת המזבח ואת המזבח ואת המזבח
 3 ואת בניו ואת הפרות : ארבעת קרני המזבח
 4 ואת לחם הפנים : ארבעת קרני המזבח
 5 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 6 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח
 7 ואת מנחת האהל : את מנחת האהל ואת שמן המזבח

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

34 * פִּתְחָא דְּמִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 35 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 36 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 37 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 38 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 39 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 40 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 41 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 42 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 43 * מִזְבֵּחַ יִבְנֶה וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְיִתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ

Et tegumentum ex pellibus arietum rubris, 34
 & operimentum ex pellibus arietum subnig-
 35 ris, & velum janue tegumenti. Arcam te-
 36 stimonii, & vestes ejus, & propitiatorium.
 Et mensam, cunctaque vasa ejus, & panem 36
 37 facierum. Et candelabrum mundum ejus-
 37 que lucernas, & lucernas ordinum ejus, &
 38 cuncta vasa ipsius, & oleum quod accende-
 38 bant. Et altare aureum, & oleum unctiois,
 39 & incensum aromaticum, & velum ostii ta-
 39 bernaculi. Et altare aneum, & craticu-
 39 lam ipsius aneam, et vestes ejus, et omnia
 40 ejus instrumenta, et concham ejusque basim.
 40 Et ordines atrii, et columnas ejus, et fulcra
 40 ejus, et velum porte atrii, et funiculos ejus,
 41 et clavos ejus, omnia denique vasa ministe-
 41 rii tabernaculi temporis. Et vestes mini-
 41 sterii ad ministrandum in sanctuario, et
 42 vestes sanctitatis pro Ahazone sacer-
 42 dote, et vestes pro filiis ejus ad munus
 42 sacerdotale. Quemadmodum præceperat
 42 Dominus Moysi, ita fecerunt filii Israel opus
 43 uniuersum. Vidit igitur Moses tunc domum
 43 et ecce fecerant illud prout mandauerat Do-
 43 minus Moysi, ita fecerant, et benedixit eis
 43 Moyses.

CAP. XL.

Dixitque Dominus ad Mosen, In primo 1
 mensis primi erige tabernaculum temporis. 2
 Et pone illic arcam testimonii, et expande 3
 super arcam operimentum. Et introduc 4
 mensam, et pone ordines : et infer caode- 4
 5 labrum, et accende lucernas ejus. Et pone 5
 altare aureum ad incensum adolendum, ante 5
 arcam testimonii : et apta velum ostii ta- 6
 6 bernaculi. Et pone altare holocausti ante 6
 ostium tabernaculi temporis. Et pone con- 7
 7 cham inter tabernaculum temporis et alta-
 re, et injice in eam aquas.

ספר שמות: מ

LAT.

Cum Translatione LATINA.

24 וישם את הדמנקה בנהול מועד נחם השלתן על רגל
 25 רמשקן ננבה: ויעל הנהרת לפני יהוה
 26 כנשר צורה יהוה את משה: וישם את משה
 27 הנהרת בנהול מועד לפני הפרת: ויקטר עריו
 28 קטרן סמים כנשר צורה יהוה את משה:
 29 וישם את משה הפחה למשכן: ואת מועד העלה
 30 שם פרח משכן אהל מועד ויעל עריו
 31 את העלה ואת הדמנקה כנשר צורה יהוה את
 32 משה: וישם את הדמנקה בין אהל מועד ובין
 33 המזבח ויהן ששה קים לרצה: ורחצו מפני משה
 34 ואתו ויבנו את יהוה ואת דמנקה: בבאם אל
 35 אהל מועד ובקרבכם אל המזבח ורחצו כנשר
 36 צורה יהוה את משה: ויקטר את הדמנקה סביב
 37 המזבח ולמזבח ויהן את משה שער החצר ויכל
 38 משה את המלאכה: ויקטר הענן את אהל מועד
 39 וכבוד יהוה מלא את המזבח: ולא יכל משה
 40 לבוא אל אהל מועד כירשקן עריו הענן וכבוד
 41 יהוה מלא את המזבח: ובהעלות הענן מעל
 42 המזבח יקטר בני ישראל כחם מועדיהם
 43 ואם לא יעלה הענן ולא יקטר עריו העלתו:
 44 כי ענן יהוה על המזבח יום ואש חרה לילה
 45 בו לעני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

24 Posuit & altare aureum sub
 25 tecto testimonii contra ve-
 26 lum, Et adolevit super eo lu-
 27 cum aromatum, sicut iusse-
 28 rat Dominus Moysi. Posuit
 29 & tentorium in introitu ta-
 30 bernaculi testimonii, & al-
 31 tare holocausti in vellibulo
 32 testimonii, offerens in eo ho-
 33 locaustum, & sacrificia, ut
 34 Dominus imperaverat. Lab-
 35 rum quoque statuit inter ta-
 36 bernaculum testimonii & al-
 37 tare, implens illud aqua. La-
 38 veruntque Moyses & Aaron
 39 ac filii eius manus suas & pe-
 40 des, Cum ingrederentur tec-
 41 tum foederis, & accederent
 42 ad altare, sicut praeceperat
 43 Dominus Moysi. Erexit & atrium
 44 per gyrum tabernacu-
 45 li & altaris, ducto in introitu
 46 ejus tentorio. Postquam o-
 47 mnia perfecta sunt, Operuit
 48 nubes tabernaculum testimo-
 49 nii, & gloria Domini imple-
 50 vit illud. Nec poterat Moyses
 51 ingredi tecum foederis, nube
 52 operiente omnia, & majesta-
 53 tem Domini coruscante, quia
 54 cuncta opererat. Si quando
 55 nubes tabernaculum desere-
 56 bat, proficiscerentur filii Is-
 57 rael per turmas suas. Si pen-
 58 debat desuper, manebant in
 59 eodem loco. Nubes quip-
 60 pe Domini incubabat per di-
 61 em tabernaculo, & ignis in
 62 nocte, videntibus cunctis po-
 63 pulis Israel per cunctas man-
 64 siones suas.

24 Καὶ ἔθηκε τὴν χρυσαίαν εἰς τὴν σκηνὴν
 25 ὑπὸ μαρτυρίου, εἰς τὸ εἶσιον τῆς σκηνῆς
 26 καὶ ἐπέθηκε ἐπὶ τὸ ἄλτάρ. Καὶ ἐπέθηκε ἐπὶ
 27 τὸν ἄλτάρ τὸ θυμιατὸν ὡς ἐπέ-
 28 ραξε ὁ κύριος τῷ Μωϋσῆ.
 29 Καὶ ἔθηκε τὸ θυμιατὸν ἐν τῷ
 30 εἰσόδῳ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ
 31 ἄνω τοῦ ἑσπεροῦ, καὶ ἰδου-
 32 μασεν ἐπ' αὐτὸ τὸ θυμιατὸν τῆς σκηνῆς
 33 ἁγίας, (ε) καθάπερ ἐπέθηκε ὁ
 34 κύριος τῷ Μωϋσῆ. Καὶ τὸ θυμιατὸν
 35 τῶν κατωτέρων ἔθηκε παρὰ τὰς θύ-
 36 ρας τῆς σκηνῆς. Καὶ ἐπέθηκε
 37 ἡ νεφέλη τὴν ἄνω ἐπὶ τὸν ἄλτάρ
 38 καὶ ἐπέθηκε ἡ νεφέλη ἐπὶ τὸν
 39 ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 40 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 41 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 42 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 43 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 44 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 45 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 46 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 47 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 48 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 49 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 50 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 51 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 52 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 53 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 54 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 55 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 56 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 57 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 58 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 59 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 60 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 61 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 62 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 63 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ
 64 νεφέλη ἐπὶ τὸν ἄλτάρ, καὶ ἐπέθηκε ἡ

Et posuit candelabrum in ta-
 24 bernaculo testimonii, ad laus
 25 tabernaculi quod ad Atrium.
 26 Et imposuit lucernas ejus
 27 ante Dominum, quemadmo-
 28 dum praeceperat Dominus
 29 Moysi. Et posuit altare au-
 30 rum in introitu tabernacu-
 31 li testimonii, & altare holo-
 32 caustum in vellibulo in-
 33 troitus testimonii, super illud
 34 incensavit incensatum
 35 compositionis, quemad-
 36 modum praeceperat Dominus
 37 (f) Moysi. Et altare holo-
 38 caustum posuit apud janu-
 39 am (g) tabernaculi. Et (h)
 40 statuit atrium in circuitu
 41 tabernaculi, & altaris.
 42 Et consummavit Moyses
 43 omnia opera. Et operata
 44 est nubes gloriae Domini
 45 impletum est tabernaculum.
 46 Et non potuit Moyses in-
 47 gredi in tabernaculum tes-
 48 timonii, quia obumbrabat
 49 super ipsum nubes, & glo-
 50 ria Domini implevit atrium
 51 tabernaculum. Quando au-
 52 tem accedebat nubes ad ta-
 53 bernaculo, (i) disjunge-
 54 bant filii Israel cum fa-
 55 milis suis. Si autem non
 56 ascendebat nubes, non dis-
 57 jungebant usque ad diem,
 58 quod ascendebat nubes. Si
 59 enim erat super tabernacu-
 60 lum die, & ignis erat
 61 super ipsum nocte coram
 62 omni Israel in omnibus dis-
 63 junctionibus eorum.

MS.A. (v) ἑσπερίων (ε) ἐν ὄψεσιν Κυβερταίων (o) σκηνῆς. Καὶ
 Κυβερταίων (σ) ἐπέθηκε (ρ) ἐπέθηκε (σ) ἕως τῆς ἡμέρας
 * ἔθηκε τὸν ἄλτάρ ἡσπερ ἐπέθηκε.

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

24 ושמר מנהלתו אצל המזבח חמלה פהו, אל עפעק מעמנה חג לעמנה.
 25 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 26 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 27 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 28 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 29 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 30 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 31 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 32 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 33 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 34 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 35 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 36 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 37 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 38 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 39 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 40 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 41 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 42 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 43 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 44 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 45 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 46 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 47 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 48 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 49 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 50 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 51 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 52 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 53 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 54 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 55 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 56 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 57 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 58 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 59 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 60 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 61 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 62 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 63 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 64 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.

Et posuit candelabrum in tabernaculo, è re-
 24 gione mensæ in extremitatibus tabernaculi,
 25 à Meridie. Accenditque lucernas ejus ante
 26 Dominum, sicut imperaverat Dominus Mo-
 27 si. Et collocavit altare aureum in taberna-
 28 culo temporis, ante velum. Extulitque su-
 29 per illud thus aromaticum, quemadmodum
 30 praeceperat Dñs Mosi. Et appendit velum
 31 ostii tabernaculi. Et altare holocausti po-
 32 suit in ostio tabernaculi, & extulit super il-
 33 lud holocaustum & farinam, quemadmodum
 34 praeceperat Dominus Mosi. Et collocavit
 35 atrium inter tabernaculum temporis &
 36 altare, injectitque illuc aquam ad lavandum.
 37 Lavabantque Moyses & Aharon & filii ejus
 38 manus suas & pedes suos. Quando ingre-
 39 diebantur in tabernaculum temporis, &
 40 quando accedebat ad altare, lavabant,
 41 quemadmodum praeceperat Dominus Mosi.
 42 Et erexit atrium per circuitum tam taber-
 43 naculo quam altari; appenditque velum
 44 ostii tabernaculi, & abfolvit Moyses opus.
 45 Et obtexit nubes tabernaculum temporis, &
 46 honore Domini repletus est tabernaculum.
 47 Nec potuit Moyses ingredi tabernaculum
 48 temporis, eo quod incubuisset super illud
 49 nubes, & honor Domini repleverit taber-
 50 naculum. Quoties autem nubes attollebatur
 51 de super tabernaculum, proficiscerentur fi-
 52 lii Israel in cunctis profectioibus suis. Si
 53 verò non attollebatur nubes, non proficisce-
 54 bantur usque ad diem quod fuisset. Nam
 55 nubes Dñi super tabernaculo interdiu, &
 56 ignis erat in eo noctu, & coram univerfa
 57 gente Israelitica in omnibus profectioibus
 58 suis.

Finis hujus libri secundi Legis, in quo con-
 59 tinentur quidam capita viginti sex, versus
 60 autem ter mille sexcenti viginti sex.

* עבדו יתברך ביום וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.
 וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו, וישם את המזבח חמלה פהו.

24 וישני ידו סנדלרה במשכן ומנא
 לקביל פתורא על שדא דמשכנא
 25 וידומא : ואדלוק בוצי ידו קרסו
 26 כמא דויפקר ויד משנה ידו
 סרובא דרובא במשכן ומנא קרס
 פרכובא : ואקטר עלודו קטורת
 27 בוסמין כמא דויפקר ויד משנה :
 28 וישני ידו פקרא ורתעא למשכנא :
 29 ויה סרובא דעלמא שני ברע
 משכנא משכנא ומנא ואקטר עלודו
 30 יד עלתא ויד סנדלרה כמא דוי
 פקד וית משנה וסנדלרה וית
 31 בור משכנא ומנא ובור סרובא וית
 32 רתעו סנדלרה וית : ומקדשו וית
 33 משה ואהרן ויבגודו ויד ויהו
 34 וית דליתו : במעלהו למשכנא
 35 ומנא ומקדשו וית : כמא דוי
 36 פקד וית : ומקדשו וית : כמא
 37 דויפקר וית : כמא דויפקר וית
 38 וית : כמא דויפקר וית : כמא
 דויפקר וית : כמא דויפקר וית :

24 Posuitque candelabrum in
 tabernaculo foederis, & regi-
 one mensae: in latere autem
 25 li tabernaculi. Et incidit
 lucernas coram Domino: sicut
 preceperat Dominus.
 26 Moyfi. Et posuit altare au-
 reum in tabernaculo foede-
 27 ris: coram velo. Et adole-
 vit super eo incensum aro-
 matum: sicut preceperat
 28 Dominus Moyfi. Et posuit
 tentorium in ostio taberna-
 29 culi. Et altare holocausti po-
 suit in ostio tabernaculi foe-
 30 deris: & obtulit super eo
 holocaustum, & munus: si-
 cut preceperat Dominus
 31 Moyfi. Posuitque labrum
 inter tabernaculum foederis
 & inter altare: & posuit ibi
 32 aqua, ad lavandū. Laverunt
 quoque ex eo Moyses, & Aaron
 & filii eius, manus suas &
 33 pedes suos. Cum ingrede-
 retur tabernaculum foe-
 34 deris, & cum accederet ad
 altare, lavabantur. Sicut
 preceperat Dominus Moyfi.
 35 Erexitque atrium per circuitum
 tabernaculi et altaris:
 & posuit velum in ostio
 36 atrii: & perfecit Moyses
 omne opus. Et operuit nu-
 37 bes tabernaculi foederis: et
 gloria Domini implevit ta-
 38 bernaculum. Et non poterat
 Moyses ingredi tabernaculi
 foederis: eo quod manebat
 super illud nubes: & gloria
 Domini impleverat taberna-
 39 culum. Et cum elevabatur
 nubes desuper tabernaculi,
 40 proficiscebatur filii Israel:
 per omnes mansiones suas.
 41 Et si non elevabatur nubes:
 non proficiscebantur, usque
 in diem qua elevabatur.
 42 Nubes enim gloriae Domini
 erat super tabernaculum
 per diem: & visio ignis
 erat in eo per noctem: in
 43 oculis omnis domus Israel,
 in omnibus mansionibus
 suis.

24 וישני ידו סנדלרה במשכן ומנא
 לקביל פתורא על שדא דמשכנא
 25 וידומא : ואדלוק בוצי ידו קרסו
 26 כמא דויפקר ויד משנה ידו
 סרובא דרובא במשכן ומנא קרס
 פרכובא : ואקטר עלודו קטורת
 27 בוסמין כמא דויפקר ויד משנה :
 28 וישני ידו פקרא ורתעא למשכנא :
 29 ויה סרובא דעלמא שני ברע
 משכנא משכנא ומנא ואקטר עלודו
 30 יד עלתא ויד סנדלרה כמא דוי
 פקד וית משנה וסנדלרה וית
 31 בור משכנא ומנא ובור סרובא וית
 32 רתעו סנדלרה וית : ומקדשו וית
 33 משה ואהרן ויבגודו ויד ויהו
 34 וית דליתו : במעלהו למשכנא
 35 ומנא ומקדשו וית : כמא דוי
 36 פקד וית : ומקדשו וית : כמא
 37 דויפקר וית : כמא דויפקר וית
 38 וית : כמא דויפקר וית : כמא
 דויפקר וית : כמא דויפקר וית :

24 Posuit verò candelabrum in 24
 tentorio tabernaculi & regi- 24
 one mensae ad latus taber- 25
 naculi meridionalis. Et ac- 25
 cendit lucernas coram Do- 26
 27 mine, sicut preceperat Do- 26
 minus Moysi. Posuit et al- 27
 tare aureum in tabernaculo 27
 foederis in regione veli. Et 27
 adolevit super illud incen- 28
 sum aromatum coram Do- 28
 29 mino Moysi. Et posuit au- 29
 tem porta tabernaculi. Al- 30
 31 tare etiam holocausti posuit 30
 in ostio tabernaculi, & ob- 31
 tulit super illud holocaustum, 31
 & oblationes sicut preceperat 32
 32 Dominus Moysi. Posuit quo- 32
 que Labrum inter tentorium 32
 foederis, & inter altare, 33
 posuitque ibi aquam ad la- 33
 vandum. Et lavit ex ea 33
 Moyses Aaronem, & filios 34
 34 eius, manus eorum, & pe- 34
 35 des eorum. Cum ingredie- 35
 retur ad tabernaculum tes- 35
 timonii, & cum accede- 36
 36 ret ad altare, lavabantur, 36
 sicut preceperat Dominus 36
 Moysi. Erexit etiam atrium 37
 37 circa tabernaculum, & al- 37
 38 tare, & posuit autem prae- 38
 38 ceperat Moyses omne opus. 38
 Tunc operuit nubes tentorium 38
 39 tabernaculi. Et non po- 39
 39 terat Moyses intrare in ten- 39
 40 torium testimonii, quia ve- 40
 40 stebat super illud nubes, & 40
 gloria Domini repleverat 40
 tabernaculum. Cum autem 41
 41 elevebatur nubes à taber- 41
 41 naculo, proficiscebantur fi- 41
 42 lii Israel in omnibus mansio- 42
 42 nibus suis. Si vero non 42
 42 elevebatur nubes, non pro- 42
 43 ficiscebantur usque ad diem 43
 43 ascensionis nubes. Nubes enim 43
 43 gloriae Domini erat super taber- 43
 44 naculum interuentis, & ignis 44
 44 erat in eo nocte autem oculis 44
 44 omnis domus Israel, in 44
 44 omnibus itineribus eorum.

VERSIO SAMARITANA.

24 וישני ידו סנדלרה במשכן ומנא
 לקביל פתורא על שדא דמשכנא
 25 וידומא : ואדלוק בוצי ידו קרסו
 26 כמא דויפקר ויד משנה ידו
 סרובא דרובא במשכן ומנא קרס
 פרכובא : ואקטר עלודו קטורת
 27 בוסמין כמא דויפקר ויד משנה :
 28 וישני ידו פקרא ורתעא למשכנא :
 29 ויה סרובא דעלמא שני ברע
 משכנא משכנא ומנא ואקטר עלודו
 30 יד עלתא ויד סנדלרה כמא דוי
 פקד וית משנה וסנדלרה וית
 31 בור משכנא ומנא ובור סרובא וית
 32 רתעו סנדלרה וית : ומקדשו וית
 33 משה ואהרן ויבגודו ויד ויהו
 34 וית דליתו : במעלהו למשכנא
 35 ומנא ומקדשו וית : כמא דוי
 36 פקד וית : ומקדשו וית : כמא
 37 דויפקר וית : כמא דויפקר וית
 38 וית : כמא דויפקר וית : כמא
 דויפקר וית : כמא דויפקר וית :

Iste liber secundus Sectionum est ducentarum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

24 ثم صير المان في حياء الحصر حذاء المائدة * في جانب المسكن الجوبي * واسرج السرج
 25 بين يدي سكينه الله كما امر الله * ثم صير مذبح الذهب في حياء الحصر بين يدي السكفي
 26 وكمر عليه من جود الصماغ * كما امر الله * ثم علف ستر الباب قلة المسكن * وصير مذبح
 27 العرايسن قلة باب حياء الحصر * وقرب عليه صعيدة وهديه * كما امر الله * ثم صير الكوص
 28 بين حياء الحصر والمذبح * وجعل فيه ماء للعسل * فيعسل منه موسي وفرون ويدهو ايديهم
 29 واجلهم في دحولهم الي حياء الحصر * وفي يدهم الي المذبح يعسلونها كما امر الله * ثم صير
 30 السراوف حول المسكن والمذبح وعلي سدر يانه * فكلل موسي جميع الصنعة * ثم عطى
 31 العمام حياء الحصر وسور الله مل المسكن * ولم يطع موسي ان يدخل الي حياء الحصر
 32 لكون العمام عليه * وسور الله مالي المسكن * فكان العمام اذا ارتفع عن المسكن يرحل
 33 بنو اسرائيل الي جميع مراحلهم * وان لم يرتفع لم يدخلوا الي يوم ارتفاعة * لان عماما من
 34 عبد الله كان على المسكن تهارا * وكانت فيه السار ليدل حصن جميع بني اسرائيل في
 جميع مراحلهم

24 Deinde posuit candelabrum in tabernacu- 24
 lo conventus, & regione mensae, in latere 24
 habitaculi Aquilonis. Et artavit lucer- 25
 nas ante habitaculum Dei sicut preceperat 25
 ei Deus. Deinde posuit altare aureum in 26
 26 tentorio conventus in parte velum. Et ado- 26
 27 levit super illud incensum gummi, si- 27
 27 cut preceperat ei Deus. Deinde appendit velum 27
 28 portae super habitaculum. Et posuit altare 28
 28 oblationum ad januam tentorii conventus, 28
 & obtulit super illud elevationem & munus, 29
 sicut preceperat ei Deus. Deinde posu- 30
 30 it labrum inter tentorium conventus et al- 30
 30 tare, & posuit in eo equum ad lotionem. 30
 31 Et lavabant in eo Moyses, & Aaron, & filii 31
 31 eius manus suas & pedes suos, in ingressu 31
 32 eorum ad tentorium conventus. Et in ac- 32
 32 cessu eorum ad altare, lavabant eos, sicut 32
 32 preceperat ei Deus. Deinde tendebat tentorium 33
 33 circa habitaculum & altare & super ve- 33
 33 lum januae ejus. Et complevit Moyses omne 33
 34 opus. Deinde cooperuit nubes tentorium 34
 34 conventus, & lumine Dei plenum erat ha- 34
 34 bitaculum. Et non poterat Moyses ingredi 35
 35 tentorium conventus, eo quod esset habitaculum 35
 35 super illud, & lumen Dei impleverat habitaculum. 35
 36 Et quando nubes elevabatur ex 36
 36 habitaculo, discedebant filii Israel ad 36
 36 omnes suas profectivas. Et si non eleva- 37
 37 batur non discedebant usque ad diem elationis 37
 37 ejus. Quoniam nubes à conspectu 37
 38 Dei erat super habitaculum per diem, & 38
 38 erat in eo ignis per noctem in conspectu 38
 38 omnium filiorum Israel, in omnibus mansio- 38
 38 nibus suis.

Abfolutus est liber secundus Legis sacrosanctae, cum gloria Dei, ejusque auxilio, & optima ejus providentia. quare laus Deo Domino creatura- rum,

ثم السراوف حول المسكن والمذبح وعلي سدر يانه * فكلل موسي جميع الصنعة * ثم عطى العمام حياء الحصر وسور الله مل المسكن * ولم يطع موسي ان يدخل الي حياء الحصر لكون العمام عليه * وسور الله مالي المسكن * فكان العمام اذا ارتفع عن المسكن يرحل بنو اسرائيل الي جميع مراحلهم * وان لم يرتفع لم يدخلوا الي يوم ارتفاعة * لان عماما من عبد الله كان على المسكن تهارا * وكانت فيه السار ليدل حصن جميع بني اسرائيل في جميع مراحلهم

ثم السراوف حول المسكن والمذبح وعلي سدر يانه * فكلل موسي جميع الصنعة * ثم عطى العمام حياء الحصر وسور الله مل المسكن * ولم يطع موسي ان يدخل الي حياء الحصر لكون العمام عليه * وسور الله مالي المسكن * فكان العمام اذا ارتفع عن المسكن يرحل بنو اسرائيل الي جميع مراحلهم * وان لم يرتفع لم يدخلوا الي يوم ارتفاعة * لان عماما من عبد الله كان على المسكن تهارا * وكانت فيه السار ليدل حصن جميع بني اسرائيل في جميع مراحلهم

ثم السراوف حول المسكن والمذبح وعلي سدر يانه * فكلل موسي جميع الصنعة * ثم عطى العمام حياء الحصر وسور الله مل المسكن * ولم يطع موسي ان يدخل الي حياء الحصر لكون العمام عليه * وسور الله مالي المسكن * فكان العمام اذا ارتفع عن المسكن يرحل بنو اسرائيل الي جميع مراحلهم * وان لم يرتفع لم يدخلوا الي يوم ارتفاعة * لان عماما من عبد الله كان على المسكن تهارا * وكانت فيه السار ليدل حصن جميع بني اسرائيل في جميع مراحلهم

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA. TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXTUS ET VERSI- ONIS SAMAR. Translatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

LEVITICI CAP. I.

וקרנא למשקל ומקלנא... משקלן ומקלנא למשקל... קרבין משקלן ומקלנא... יתעלה אשקא על-... מרבחא חסור-... יתעלה אשקא על-... מרבחא חסור-... יתעלה אשקא על-... מרבחא חסור-...

1 Vocavit autem Moyses: & locutus est Dominus cum eo, de tabernaculo foederis, dicens, Loquere cum filiis Israel, & dices eis, Homo qui obulerit ex vobis oblationem coram Domino: de pecoribus, de bobus & de ovibus, offeret: ad osium tabernaculi foederis offerat illum, ut fit ei placabile coram Domino. Imponetque manum suam super caput holocausti: & acceptabile erit ei, ad propitiandum pro eo. Immolabitque vitulum coram Dño: & offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem, & aspergent sanguinem super altare, per circuitum, & est in ostio tabernaculi foederis. Et detrahet pellem holocausti: & dividet illud per membra ejus. Et ponent filii Aaron sacerdotis ignem super altare: & ordinabunt ligna super ignem. Ordinabuntque filii Aaron sacerdotes, membra, & adipem: super ligna que sunt super igne, qui seilicet super altare. Interiora autem ejuset pedesque lavabit aqua: & incendet sacerdos omnia super altare: holocaustum est, oblatio que suscipitur cum benedictione coram Dño. Si autem de filiis ovium fuerit oblatio ejus de arietibus, aut de filiis caprarum, in holocaustum: mactulum integrum offeret. Immolabitque eum ad latus Aquilonis altaris, coram Dño: & aspergent filii Aaron sacerdotes sanguinem illi super altare, per circuitum. Dividitque illum per membra ejus, caput ejus, & adipem ejus: et ordinabit sacerdos membra super ligna que sunt super ignem, qui est super altare.

2 אשקא על-... 3 וקרנא למשקל... 4 וקרנא למשקל... 5 וקרנא למשקל... 6 וקרנא למשקל... 7 וקרנא למשקל... 8 וקרנא למשקל... 9 וקרנא למשקל... 10 וקרנא למשקל... 11 וקרנא למשקל... 12 וקרנא למשקל...

VERSIO SAMARITANA.

1 וקרנא למשקל... 2 וקרנא למשקל... 3 וקרנא למשקל... 4 וקרנא למשקל... 5 וקרנא למשקל... 6 וקרנא למשקל... 7 וקרנא למשקל... 8 וקרנא למשקל... 9 וקרנא למשקל... 10 וקרנא למשקל... 11 וקרנא למשקל... 12 וקרנא למשקל...

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *
السَّمِ الْتَالِثُ * وَهُوَ سَمُّ الْأَحْبَارِ *
الفصل الأول *
1 ودعا الله موسى مخاطبة من جبابه الحضر قائله *
2 حاطب بيه اسرائيل قائله * ابي انسان منكم *
3 قرب وديانا لله من البهائم * فليقره من البقر والاعمى * ان كان قربانه صعده من البقر فليقره *
4 ذكرا حكتكا * ويقره الي باب الحضر مرضيا عند الله * ويسند يده على راس الصعده فيرصي *
5 عنه ويعمر له * ويذبح الرب بين يدي سكتيه الله * وليقدم بنو هرون الايمه الدم * ويسه الامام *
6 عند الذبح الذي عند باب حنبا الحضر مسندس * ويسلخ الصعده * ويعصمها اعصاء * ويسعل *
7 بنو هرون الامام ياراي على الذبح * وينصتوا عليها حطبا * وينصتوا بنو هرون الامام الاعصاء *
8 والراس والعصبة علي الكطب الذي على النار التي على الذبح * وجوفه واكارعه فليغسلها *
9 الماك * ويعمر الامام التكل علي الذبح صعده * قربان مقبول مرضي هو عند الله * وان كان قربانه *
10 هو من العيم الصان او الممر صعده * فليقره ذكرا حكتكا * ويذبحه الي جانب الذبح سماليا *
11 بين يدي سكتيه الله * ويس بنو هرون الايمه دمه على الذبح دايل * ويعصه اعصاء *
12 ويصنها مع راسه وصبته علي الكطب الذي على النار التي على الذبح *

IN NOMINE DEI MISERICORDIS MISERATORIS.

LIBER TERTIUS: Estque Liber Pontificum.

CAPUT I.

Vocavitque Deus Moysen, & loquutus est ad eum de tentorio concordati, dicens: Loquere filiis Israel, dicens: Quicumque ex vobis obulerit sacrificium Deo de pecoribus, offerat illud de bobus & ovibus. Si fuerit sacrificium ipsius elevatio de bobus, offerat eum mactulum integrum, & adducat illum ad januam scutorum convectus, placabilem apud Deum. Imponetque manum suam capiti elevati, & placabitur ei, & dimittetur ei. Mactabitque vitulum ante haec bivalvum Dei: Et offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem, & aspergent illum sacerdos apud altare quod est prope januam tentorii convectus, circumcinctus. Detrahatque pellem elevati, dividatque illum per membra. Accendantque filii Aaron sacerdotes ignem super altari, convergantque super eum ligna. Et disponant filii Aaron sacerdotes membra & caput & iterum super ligna que sunt super igne qui est super altari. Ventrenque ejus & errura eius lavet aqua, & adoleat sacerdos omnia super altari in elevationem: sacrificium acceptum & placabile est apud Deum. Sin autem oblatio ejus fuerit de ovibus, aut capris in holocaustum, offerat eum mactulum integrum. Et mactet eum ad latus altaris, Aquilonem versus, coram habitatione Dei: & aspergant filii Aaron sacerdotes sanguinem ejus super altare per eorum. Dividatque illum in membra, & aspergat illa cum capite ejus ac jecine ipsius super ligna que sunt super ignem qui est super altari.

Hhh

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Tractatus Latina.

Targum ONKELOS.

וַיִּבְרָא יְהוָה אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...

Interfusa autē et pedes lavabit aqua: et offeret facedas omnia, et adolebit in altari; holocaustū est...
Et auferet vesiculam gutturis cum fimo suo: et projiciet illam ad laeus altaris, ad Orientalem plagam in locū in quo effundunt cineres...

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...

Interfusa autem, et crura ejus lavabit in aquis, et offeret facedas omnia, adolebitque super altare: holocaustū est hoc: sacrificiū ignium ad dōris factus Dominō. Si verō de volatilibus holocaustū est munus ejus Dominō, tum offerret de turribus, tum de columbis munus suum. Offerretque illud sacerdos ad altare, et veloquebit caput ejus, et adolebit super altare, exprimet quoque sanguinē ejus (d) ad bases altaris. Et super segetes ingulvium ejus cum(e) pluma ejus, et projiciet eam juxta altare ad Orientem, in locum cinerum. Et si de avis in altis, sed hinc sparsabit, adolebitque eam sacerdos super altare, super ligna que sunt in igne: holocaustū est hoc: sacrificiū ignium ad dōris factus Dominō.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...

Homo autē cum obtulerit oblationē muneris corā Dño, simila erit? oblatio: fundetur sup eam oleum, & ponet sup eam thus. Et afferet eam ad filios Aaron sacerdotēs: & coller inde sacerdos plenum pugillū suū, de simila ejus, & de oleo ejus, cum toto thure ejus: et adolebit memorialē ejus in altari; oblatio est que sacrificiur cum benedictio corā Dño. Quod autē reliquū fuerit de munere, erit Aaron & filii ejus: sanctū sanctorū 4elt de oblationibus Dñi. Et quando obtuleris oblationē muneris coclis in cibano: de simila placentis azyms confers oleo, et lagana azyrna, que uncta sunt oleo. Si autem sacrificiū de sartagine fuerit oblatio tua: simila confers oleo, azyrna erit. Divides eam minutatim, et effundes super eam oleū: mun? est. Si autem sacrificiū de craticulā fuerit oblatio tua: ex simila cum oleo fiat. Et afferes sacrificiū quod fit ex his corā Dño: & offeres illud ad sacerdotem, offeretque illud ad altare.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...

VERSO SAMARITANA.
Et ventis et crura lavent aqua, offerat: sacerdos omnia, et adolebit super altari in oblatione: sacrificiū acceptū placabile apud Deum. Et si fuerit sacrificiū ignium de volatilibus, in oblatione Deo offerat illud de turribus, tum de pullis columbarū. Adoleatque illud sacerdos altari, secetque caput ejus, et deinde adoleat illud super altari, percoletque sanguinē ipsius super parietē altaris. Adoleatque ingulvium ejus cum vesula ejus, et projiciat eam juxta altare, ad Orientē, in locum cinerū. Deinde adoleat illud sacerdos super altari super ligna que sunt super igne: effique oblatio, sacrificiū placabile apud Deum.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וַיִּבְרָא אֱלֹהִים...

VERBOS ARABICA cum Interpretatione LATINA.
Et ventis et crura lavent aqua, offerat: sacerdos omnia, et adolebit super altari in oblatione: sacrificiū acceptū placabile apud Deum. Et si fuerit sacrificiū ignium de volatilibus, in oblatione Deo offerat illud de turribus, tum de pullis columbarū. Adoleatque illud sacerdos altari, secetque caput ejus, et deinde adoleat illud super altari, percoletque sanguinē ipsius super parietē altaris. Adoleatque ingulvium ejus cum vesula ejus, et projiciat eam juxta altare, ad Orientē, in locum cinerū. Deinde adoleat illud sacerdos super altari super ligna que sunt super igne: effique oblatio, sacrificiū placabile apud Deum.

وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...
وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...
وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...

وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...
وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...
وَصِيغَةُ الْمَدِينَةِ وَالْبَطْنِ وَالْأَكْرَجِ يَسْلُهَا اللَّهُ...

ספר ויקרא : 3

faciet suffire & eius memoriale manere de sacerdos faciet elevare Et... 9 ויהי כהן מן הסנה או אברהם ויקטר... 10 הסנה אשתו רח נחה ליהוה: והנותרתו... 11 לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יוהי: כל... 12 הסנה אשתו רח נחה ליהוה לא עשה חמץ... 13 כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה... 14 ויהוה: קרבן ראשית הקרבו אתם ליהוה ואל... 15 הסנה ליהוה: וכל קרבן... 16 ויהוה: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנון... 17 ויהוה: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנון... 18 ויהוה: ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנון...

9 Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare, in odorem suavitatis Dño. Quicquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, Sanctum factorũ de oblationibus Dñi. 10 Omnis oblatio, quæ offertur Dño, abique fermento fiet, nec quibuscumque fermentis ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. Primitias tantum corũ offerretis ac munera: super altare verò non imponentur in odorem suavitatis. Quidquid obtuleris sacrificii, fale condies, nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres fal. Si autem obtuleris munus primum frugum tuarũ Dño de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Dño, Fundens supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Dñi est. De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem faris fracti, & olei, ac totius thus.

9 Et accedens ad altare, auferet 9 faceret de sacrificio memoriale ejus, & impenet faceret super altare holocaustum odor suavitatis Domino. Quod autem remanet de sacrificio, Aaron et filius eius. Sanctus factorum de holocaustis Domini. Omne sacrificium, quod offerretis Domino, non facietis fermentatum: omne enim fermentum, et omne mel non offerretis de eo ad offerendum Domino munus. De primitiis offeretis ei. 10 Omnis oblatio, quæ offertur altari, super altare autem non imponentur in odorem suavitatis Domino. Et omne munus sacrificii vestri sale salietur: non omnis teris sales incensationis Domini ad sacrificii vestri. Super omne munus vestrum offeretis Domino Deo vestro sales. Si autem offeratis sacrificium primum frugum Domini, (e) novitas torreatis spicas virentes, cum igne in Domino: & offeres sacrificii primum frugum. Et effundes oleum super illud, et impones illi super illud, sacrificium est. Et offeret faceret memorative eius de faris: et oleum et omne thus: hostia est Domino. 11 Omnis oblatio, quæ offertur Domino, abique fermento fiet, nec quibuscumque fermentis ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. Primitias tantum tantum corum offerretis ac munera: super altare verò non imponentur in odorem suavitatis. Quidquid obtuleris sacrificii, fale condies, nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres fal. Si autem obtuleris munus primum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Domino, Fundens supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem faris fracti, & olei, ac totius thus.

CAP. III.

ipse Lev de si scjus... 1 Quod si hostia pacificorum fuerit ejus oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem sive feminã immaculatã offeret coram Dño. Ponetq; manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonium, fundetque filii Aarõn sacerdotẽ sanguinem per altaris circuitum. 2 Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quicquid pinguedinis est intrinsecus: Duos renes cum adipẽ quo teguntur illa, & reticulum jecoris cum renunculis. Adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suavitissimi odoris Domini. Si verò de ovibus fuerit ejus oblatio & pacificorum hostia, sive masculum obtulerit sive feminam, immaculata erunt.

1 Quod si hostia pacificorum fuerit ejus oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem sive feminã immaculatã offeret coram Dño. Ponetq; manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonium, fundetque filii Aarõn sacerdotẽ sanguinem per altaris circuitum. 2 Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quicquid pinguedinis est intrinsecus: Duos renes cum adipẽ quo teguntur illa, & reticulum jecoris cum renunculis. Adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suavitissimi odoris Domini. Si verò de ovibus fuerit ejus oblatio & pacificorum hostia, sive masculum obtulerit sive feminam, immaculata erunt.

1 Quod si hostia pacificorum fuerit ejus oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem sive feminã immaculatã offeret coram Dño. Ponetq; manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonium, fundetque filii Aarõn sacerdotẽ sanguinem per altaris circuitum. 2 Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quicquid pinguedinis est intrinsecus: Duos renes cum adipẽ quo teguntur illa, & reticulum jecoris cum renunculis. Adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suavitissimi odoris Domini. Si verò de ovibus fuerit ejus oblatio & pacificorum hostia, sive masculum obtulerit sive feminam, immaculata erunt.

Versio SYRIACA cum Interpretatione LATINA

9 *... 10 *... 11 *... 12 *... 13 *... 14 *... 15 *... 16 *... 1 *... 2 *... 3 *... 4 *... 5 *... 6 *

9 Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare, in odorem suavitatis Dño. Quicquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, Sanctum factorũ de oblationibus Dñi. 10 Omnis oblatio, quæ offertur Dño, abique fermento fiet, nec quibuscumque fermentis ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. Primitias tantum corũ offerretis ac munera: super altare verò non imponentur in odorem suavitatis. Quidquid obtuleris sacrificii, fale condies, nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres fal. Si autem obtuleris munus primum frugum tuarũ Dño de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Dño, Fundens supra oleum, & thus imponens, quia oblatio Dñi est. De qua adolebit sacerdos in memoriam muneris, partem faris fracti, & olei, ac totius thus.

Et separabit sacerdos ex farina memoriam illius, atque taceat ad altare sacrificium in odore suavitatis Dño. Et quod remanebit ex farina, Aharonis erit & filiorum eius: Sanctus factorum de sacrificiis Dñi. Omnis farina quæ offeretis Dño, ne fiat fermentata: nam omne fermentum & omne mel, ne extuleritis ex eo oblatione Dño. Oblationes & primitias offeretis ea Dño, at super altare non ascendet in odorem suavitatis. Omnem oblationem farinæ tuæ sale condies, nec abrogabis sale m foederis Dei tui a farina tua: super cuncta sacrificia tua offeres fale. Si verò obtuleris sacrificium, præcocium Dño, manipulum tollit igne, spicas frictas, purgatas offeres sacrificii præcocii tuorum, Dabisq; oleum super illud cum incenso: oblatio est. Attolletq; sacerdos memoriam illius de spicis frictis, de quo oleo super totum incensum, sacrificium Domino.

CAP. III.

1 *... 2 *... 3 *... 4 *... 5 *... 6 *

1 Quod si oblatio pacifica fuerit sacrificium unius ejus: si de bobus qui dem offerat, masculinum aut foeminam sine macula offeret coram Dño. Imponetq; manum suam super caput oblationis suæ, mastrabitq; eam in oculo tabernaculi temporis, & spargent sacerdotẽ filii Aharonis sanguinem super altare per circuitum. Offeretq; de sacrificio pacifico oblationem Dño, velum quod tegit intestinum, & omnem adipem quæ est super 4 intestinum. Et duos renes, & adipem quæ est super illos a latere, & septem jecoris 5 una cum renibus ponet. Attolletque eam sacerdotẽ filii Aharonis ad altare, super holocaustum, & super ligna quæ sunt super ignem: sacrificium in odorem suavitatis Dño. Si verò ex ovibus fuerit oblatio ejus ad sacrificium, holocaustum Dño: masculinum aut foeminã sine macula offeret eum.

1 Quod si oblatio pacifica fuerit sacrificium unius ejus: si de bobus qui dem offerat, masculinum aut foeminam sine macula offeret coram Dño. Imponetq; manum suam super caput oblationis suæ, mastrabitq; eam in oculo tabernaculi temporis, & spargent sacerdotẽ filii Aharonis sanguinem super altare per circuitum. Offeretq; de sacrificio pacifico oblationem Dño, velum quod tegit intestinum, & omnem adipem quæ est super 4 intestinum. Et duos renes, & adipem quæ est super illos a latere, & septem jecoris 5 una cum renibus ponet. Attolletque eam sacerdotẽ filii Aharonis ad altare, super holocaustum, & super ligna quæ sunt super ignem: sacrificium in odorem suavitatis Dño. Si verò ex ovibus fuerit oblatio ejus ad sacrificium, holocaustum Dño: masculinum aut foeminã sine macula offeret eum.

ויפיש ביום מן המנחה ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
10 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
11 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
12 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
13 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
14 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
15 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
16 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...

Et separabit sacerdos de sacrificio memoriali eius, & adolebit in altari: oblatio est que suscipitur cum benedictio cora Dño. Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron et filius ej: factu fuerit offerri de oblationibus Dñi. Omne munus quod offertur cora Dño, non fiet fermentatum: quoniam omne fermentum, & omne mel, non adolebitis ex eo oblatione cora Dño. In oblatione primitiarum offerretis ea cora Dño: & in altare non incendatur, ut suscipiantur cum benedictio. Omnem enim oblationem sacrificii tui sale salies: nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo: super omnem oblationem tuam offerretis. Si autem obtuleris primitiarum cora Dño: de spicis virentibus torrefactis igne, contractis ac teneris, offeres munus primitiarum tuarum. Et ponet super illud oleum, ponetque super illud thus: munus est. Et adolebit sacerdos memoriali ejus, de granis ejus contractis & de oleo ej: cum roto thure ejus: oblatio est cora Domino.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.
9 א ויפיש ביום מן המנחה ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
10 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
11 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
12 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
13 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
14 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
15 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
16 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...

TEXT ET VER. SAM. Translatio Latina.
Postea elevabit sacerdos de oblatione memoriali ejus, & adolebit super altare. (c) sacrificii est ignis odoris suavis Domino. Quod autem reliquum erit de oblationibus Aaron et filiorum ej: (d) sacrificium factum erit ex (d) Nullo oblatio quam offerretis Domino fiet fermentatum: ex nullo melle offerretis (e) sacrificium ignitum Domino. Munus primitiarum offerretis eis Domino, sed super altare non importabuntur: in odoris suscitatis. Omne autem munus oblationis tuarum in sale salies, nec cessare facies sal fœderis Dei tui de oblationibus tuis: super omnia munera tua offerretis sal. Si vero offeras oblationem primitiarum Domino, super autem venter, ignis spiritum vitentium (f) communiter offeret oblationem primitiarum tuarum. Ponetque super ea oleum, & imponet super thum: nec est oblatio. Et adolebit facies memoriali ejus de frumento q: confusio, et de oleo ejus, & insuper omnes thus ejus: (g) sacrificium est ignitum Domino.

ואם נכנסת קרשית קרבני האם מן חורף הוא מקרב את דבלי אים ונקבא שלים וקרבניה קרם יין ויסמוך יורה על דבלי קרבניה ויכנסתה בחרע משכונ וסמך ויורקון בני אהרן כהנאי ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
10 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
11 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
12 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
13 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
14 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
15 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
16 ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...

CAP. III.
Et si hostia sacrificiationis fuerit oblatio ejus: si de bobus ipse obulerit, five masculu five foemina, integru offerret cora Dño. Imponetque manum sua super caput oblationis sue: & immolabit eam in olio tibernaculi fœderis: et aspergent filii Aaron sanguine ejus per circuitu altaris. Et offerret de hostia sacrificiationis oblatione cora Dño: aditem qui operit intestina, et totum adipi qui sup intestina. Et duos renes, et adipi qui est sup eos, & qui est sup illa: & reticulum quod est super jecur: cum renibus auferet illud. Adolebuntque ea filii Aaron super altare, in holocaustum quod est super ligna, que sunt super ignem: Oblatio est que suscipitur cum benedictio cora Dño. Si autem de ovibus fuerit oblatio ejus, in hostiam sacrificiationem coram Domino: masculum aut foemina, integrum offerret.

VER. SAM.
9 א ויפיש ביום מן המנחה ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
10 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
11 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
12 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
13 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
14 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
15 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...
16 א ויבשר את קרבן המנחה ויבשר את קרבן הערב...

CAP. III.
Si autem fuerit sacrificium pacis de bobus ipse offeret, fruce masculum, five foemina, (a) immolabitque offeret illum coram Domino. Et imponet manum sua super caput munus sui: et jecurabit illud ad officium tabernaculi: et refundet filii Aaron sacerdos sanguinem super altare in circuitu. Offerret quoque (b) de sacrificio posthocorum (b) sacrificii ignis Domino, aditem jecurum intestina et omne odipe qui est super intestina. Et duos renes, omnesque adipi qui est super eos: qui est super illos: reticulum etiam quod est super jecur, cum renibus veniovelit. Adolebuntque ea filii Aaron in altari: cum holocaustis quod est super ligna que sunt in igne qui est super altare: (c) sacrificium est ignitum odoris suavis Domino. Si autem de ovibus fuerit munus ejus in sacrificium pacis: masculum aut foemina (d) immolabitque offeret illud.

VER. SAM. (c) oblatio est (d) oblationibus (e) munus (f) adipe gluma (g) oblatio est (a) integrum (b) oblationem (c) oblatio est odoris (d) integros

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 ويقرب منها فوجها * ويعين على المذبح قرباناً مقبولاً موصياً عند الله * ولا تعاضل منها الهارون
10 وينية * من حواص الأقداس من قربان الله * جميع الهدايا التي يعربوها لله لا تعمل من أكمبر
11 لأن كل حمير وكل عسل لا يعربون منها قرباناً محرماً لله * لكن قرباناً أولاً يعربونهما لله ولي المذبح
12 لا يصعد العبول موصي * وجميع قربانين هذا ياك فأملحها بالمذبح * ولا تعطيل المذبح * فإنه عهد ريبك من هديتك * وبع سائر قربانينك فربب ملئكا * وإن قربت هدية بواكبر لله * فعبركا
13 وعلو بالنار جريسا من الهدف فيها * وأجعل عليها دهنها * وصير عليها لثاباً * يدك هي هدية
14 ويعبر الإمام أدكارها من جزئسها ودهمها مع جميع لثابها قرباناً لله * الفصل الثالث
15 وإن كان قربانه دمج سامة من البقر ذكراً أو أنثى * فليعبره صحتاً بين يدك سكتة الله
16 ويسيد يديه على رأس قربانه * ويدلحه عند باب حيا * المحصري * ويرس بنو هرون الأتمه اللدم
17 على المذبح مسدس * ويعبر من دمج السامة قرباناً لله * السرب المعطي لحواف فساير السكهم
18 الذ من على الحوف * والكلثيمين والسكهم التذي عليها * والذ من على الأحساء * ويزادة الكلثيد
19 مع الكلثي يبرعها * ويعبر ذلك الإمام على المذبح قرباناً مقبولاً موصياً عند الله * وإن كان قربانه
20 من العليم دمج سامة لله ذكراً أو أنثى * فصحتكا يعبره *

9 ويقرب منها فوجها * ويعين على المذبح قرباناً مقبولاً موصياً عند الله * ولا تعاضل منها الهارون
10 وينية * من حواص الأقداس من قربان الله * جميع الهدايا التي يعربوها لله لا تعمل من أكمبر
11 لأن كل حمير وكل عسل لا يعربون منها قرباناً محرماً لله * لكن قرباناً أولاً يعربونهما لله ولي المذبح
12 لا يصعد العبول موصي * وجميع قربانين هذا ياك فأملحها بالمذبح * ولا تعطيل المذبح * فإنه عهد ريبك من هديتك * وبع سائر قربانينك فربب ملئكا * وإن قربت هدية بواكبر لله * فعبركا
13 وعلو بالنار جريسا من الهدف فيها * وأجعل عليها دهنها * وصير عليها لثاباً * يدك هي هدية
14 ويعبر الإمام أدكارها من جزئسها ودهمها مع جميع لثابها قرباناً لله * الفصل الثالث
15 وإن كان قربانه دمج سامة من البقر ذكراً أو أنثى * فليعبره صحتاً بين يدك سكتة الله
16 ويسيد يديه على رأس قربانه * ويدلحه عند باب حيا * المحصري * ويرس بنو هرون الأتمه اللدم
17 على المذبح مسدس * ويعبر من دمج السامة قرباناً لله * السرب المعطي لحواف فساير السكهم
18 الذ من على الحوف * والكلثيمين والسكهم التذي عليها * والذ من على الأحساء * ويزادة الكلثيد
19 مع الكلثي يبرعها * ويعبر ذلك الإمام على المذبح قرباناً مقبولاً موصياً عند الله * وإن كان قربانه
20 من العليم دمج سامة لله ذكراً أو أنثى * فصحتكا يعبره *

Attolletque de illo frugum eius, adolebitque illa super altare, sacrificii est acceptio placabile apud Deum. Et redduntur eius erit Aaron et filius ejus, de primitiis sacerdotum, ex oblatione Dei. Omnia munera que offerretis Deo, non sunt ex fermento: quia est omni fermento, et ex omni melle non offerretis sacrificium crematum Deo. Sed in sacrificii primitiis offerretis utrumque. Deo et ad altare non afficiat: in acceptione gratia. Et omnes oblationes munera tuorum condunt sale, & ne subtrahat sal (quia fœdus est Domini tui) est: et ceteri omnia sacrificii tui offer sal. Et si obtuleris munus primitiarum Deo, granis suscitatis, igne, molitum, et pinguior offer illud. Et pone super eo oleum, et superpone illi thus: per id est munus. Et adolebit facies cordis memorias ipsius de molito, atque oleo ejus cum tota thus illius, sacrificium Deo.

CAP. III.
Et si fuerit sacrificii ejus hostia pacis de bobus, masculini seu foeminae, offerat illum integrum ante habitaculu Dei. Et imponet manus suas super caput sacrificii sui, & mactabit illud ad januam tentorii convectus, & fruent filii Aaron sacerdos sanguinem super altare circumquaque. Et offerat de victimis pacis sacrificium Deo, aditem que velat ventrem, & totam pinguedinem que est super renem: Et ambos renes, & adipem que est super 4 utrumque, & que est super intestina, & redundantiam jecoris cum renibus auferet. Adolebuntque ea sacerdos super altari, sacrificium acceptum, placabile opud Deum. Et si fuerit oblatio ejus de ovibus, sacrificium pacis Deo, masculinum aut foemina: integrum offeret illud.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKLOS.

Si autem non suffecerit manus eius... Targum Onklos text in Hebrew with Latin interlinear translation.

TEXTUS HEBR. & SAMARITANUS.

Textus Hebraeus et Samaritanus in Hebrew script with Latin interlinear translation.

TEXT. ET VER. SAM.

Textus Samaritanus in Latin script with interlinear translation and marginal notes.

VERSIO SAMARITANA.

Version Samaritana in Hebrew script with Latin interlinear translation.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

Arabic version of the text with Latin interpretation in two columns.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Traditio Latina.

TARGUM ONKELOS.

Pro delicto enim est: & pro peccato suo quo ipse peccavit, pro delicto offerat coram Dño. CAP. VI. Locturum est Dñs cū Moysē dicens. Homo qui peccaverit, & pravaverit, & fuerit coram Dño: et mentitus fuerit contra proximi sui in deposito, aut commercio manus, aut in rapina: aut vim fecerit proximo suo. Aut invenit rem perditam et negavit eā, & juravit falso super unū ex omnibus quæ fecit homo, ut peccet in eis. Eritque quando peccaverit, & deliquerit: restituat rapinā quam rapuit, aut violentiā quam intulit, aut depositū quod commendatum fuit apud eum: aut rem perditam quam invenit. Aut quicquid ex omnibus quibus falso juravit: reddet; illud integrū, & quintā partē addet super illud illi cui pertinet dabit illud, in die delicti sui. Pro delicto autē in re afferat coram Dño, arietē integrū de ovibus, juxta estimationē delicti, tradatque eum sacerdoti. Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei: pro unoquoque, ex omnibus quæ faciendū peccavit in eo. Locutusque est Dominus cum Moysē dicens. Precipe Aaron & filiis eius dicens; Hæc est lex holocausti: quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte, usque mane; & ignis altaris erit incensus in eo. Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnē suā: & separabit cinerem, quæ exussit ignis holocausti super altare: & ponet eum in latere altaris. Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis vestibus: educetque cinerē extra castra, in loco mundissimo. Ignis autē erit incensus in eodē altari, nunquam exinguetur; & incendet in eo sacerdos ligna manē mane: & ordinabit super eo holocaustū; adolebitque super eo adipēs hostiæ: sanctificationum.

19 Pro delicto enim est: & pro peccato suo quo ipse peccavit, pro delicto offerat coram Dño. 20 CAP. VI. 21 Locturum est Dñs cū Moysē dicens. Homo qui peccaverit, & pravaverit, & fuerit coram Dño: et mentitus fuerit contra proximi sui in deposito, aut commercio manus, aut in rapina: aut vim fecerit proximo suo. Aut invenit rem perditam et negavit eā, & juravit falso super unū ex omnibus quæ fecit homo, ut peccet in eis. Eritque quando peccaverit, & deliquerit: restituat rapinā quam rapuit, aut violentiā quam intulit, aut depositū quod commendatum fuit apud eum: aut rem perditam quam invenit. Aut quicquid ex omnibus quibus falso juravit: reddet; illud integrū, & quintā partē addet super illud illi cui pertinet dabit illud, in die delicti sui. Pro delicto autē in re afferat coram Dño, arietē integrū de ovibus, juxta estimationē delicti, tradatque eum sacerdoti. Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei: pro unoquoque, ex omnibus quæ faciendū peccavit in eo. Locutusque est Dominus cum Moysē dicens. Precipe Aaron & filiis eius dicens; Hæc est lex holocausti: quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte, usque mane; & ignis altaris erit incensus in eo. Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnē suā: & separabit cinerem, quæ exussit ignis holocausti super altare: & ponet eum in latere altaris. Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis vestibus: educetque cinerē extra castra, in loco mundissimo. Ignis autē erit incensus in eodē altari, nunquam exinguetur; & incendet in eo sacerdos ligna manē mane: & ordinabit super eo holocaustū; adolebitque super eo adipēs hostiæ: sanctificationum.

19 Pro delicto enim est: & pro peccato suo quo ipse peccavit, pro delicto offerat coram Dño. 20 CAP. VI. 21 Locturum est Dñs cū Moysē dicens. Homo qui peccaverit, & pravaverit, & fuerit coram Dño: et mentitus fuerit contra proximi sui in deposito, aut commercio manus, aut in rapina: aut vim fecerit proximo suo. Aut invenit rem perditam et negavit eā, & juravit falso super unū ex omnibus quæ fecit homo, ut peccet in eis. Eritque quando peccaverit, & deliquerit: restituat rapinā quam rapuit, aut violentiā quam intulit, aut depositū quod commendatum fuit apud eum: aut rem perditam quam invenit. Aut quicquid ex omnibus quibus falso juravit: reddet; illud integrū, & quintā partē addet super illud illi cui pertinet dabit illud, in die delicti sui. Pro delicto autē in re afferat coram Dño, arietē integrū de ovibus, juxta estimationē delicti, tradatque eum sacerdoti. Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei: pro unoquoque, ex omnibus quæ faciendū peccavit in eo. Locutusque est Dominus cum Moysē dicens. Precipe Aaron & filiis eius dicens; Hæc est lex holocausti: quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte, usque mane; & ignis altaris erit incensus in eo. Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnē suā: & separabit cinerem, quæ exussit ignis holocausti super altare: & ponet eum in latere altaris. Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis vestibus: educetque cinerē extra castra, in loco mundissimo. Ignis autē erit incensus in eodē altari, nunquam exinguetur; & incendet in eo sacerdos ligna manē mane: & ordinabit super eo holocaustū; adolebitque super eo adipēs hostiæ: sanctificationum.

VERSIO SAMARITANA. 19 Pro delicto enim est: & pro peccato suo quo ipse peccavit, pro delicto offerat coram Dño. 20 CAP. VI. 21 Locturum est Dñs cū Moysē dicens. Homo qui peccaverit, & pravaverit, & fuerit coram Dño: et mentitus fuerit contra proximi sui in deposito, aut commercio manus, aut in rapina: aut vim fecerit proximo suo. Aut invenit rem perditam et negavit eā, & juravit falso super unū ex omnibus quæ fecit homo, ut peccet in eis. Eritque quando peccaverit, & deliquerit: restituat rapinā quam rapuit, aut violentiā quam intulit, aut depositū quod commendatum fuit apud eum: aut rem perditam quam invenit. Aut quicquid ex omnibus quibus falso juravit: reddet; illud integrū, & quintā partē addet super illud illi cui pertinet dabit illud, in die delicti sui. Pro delicto autē in re afferat coram Dño, arietē integrū de ovibus, juxta estimationē delicti, tradatque eum sacerdoti. Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei: pro unoquoque, ex omnibus quæ faciendū peccavit in eo. Locutusque est Dominus cum Moysē dicens. Precipe Aaron & filiis eius dicens; Hæc est lex holocausti: quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte, usque mane; & ignis altaris erit incensus in eo. Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnē suā: & separabit cinerem, quæ exussit ignis holocausti super altare: & ponet eum in latere altaris. Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis vestibus: educetque cinerē extra castra, in loco mundissimo. Ignis autē erit incensus in eodē altari, nunquam exinguetur; & incendet in eo sacerdos ligna manē mane: & ordinabit super eo holocaustū; adolebitque super eo adipēs hostiæ: sanctificationum.

19 Delictum hoc deliquit, delictum est Dominus. CAP. VI. 20 Pro delicto enim est: & pro peccato suo quo ipse peccavit, pro delicto offerat coram Dño. 21 Locturum est Dñs cū Moysē dicens. Homo qui peccaverit, & pravaverit, & fuerit coram Dño: et mentitus fuerit contra proximi sui in deposito, aut commercio manus, aut in rapina: aut vim fecerit proximo suo. Aut invenit rem perditam et negavit eā, & juravit falso super unū ex omnibus quæ fecit homo, ut peccet in eis. Eritque quando peccaverit, & deliquerit: restituat rapinā quam rapuit, aut violentiā quam intulit, aut depositū quod commendatum fuit apud eum: aut rem perditam quam invenit. Aut quicquid ex omnibus quibus falso juravit: reddet; illud integrū, & quintā partē addet super illud illi cui pertinet dabit illud, in die delicti sui. Pro delicto autē in re afferat coram Dño, arietē integrū de ovibus, juxta estimationē delicti, tradatque eum sacerdoti. Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei: pro unoquoque, ex omnibus quæ faciendū peccavit in eo. Locutusque est Dominus cum Moysē dicens. Precipe Aaron & filiis eius dicens; Hæc est lex holocausti: quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte, usque mane; & ignis altaris erit incensus in eo. Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnē suā: & separabit cinerem, quæ exussit ignis holocausti super altare: & ponet eum in latere altaris. Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis vestibus: educetque cinerē extra castra, in loco mundissimo. Ignis autē erit incensus in eodē altari, nunquam exinguetur; & incendet in eo sacerdos ligna manē mane: & ordinabit super eo holocaustū; adolebitque super eo adipēs hostiæ: sanctificationum.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

19 * هو وريان اسم عن ائمة الذنبة ائمة * الفصل السادس * اسم كلم الله * 1 موسى فاني * ائمة انسان احطاء وبتك نكنا بعهد الله مجاهد صاحبه وديعة * او معامله او عصب او عسم صاحبه * او وجد صالة وجاهها وجلي كذالك كادوا من جميع ما يعمل الانسان 2 فلكطي فيه * اذا احطاء وائم * فليدبر العصب الذي عصمه والعسم الذي عسمه او الوديعة التي اودع عند * او الصالة التي وجدها * او ما سوي ذلك مما حلف عليه باطلا * فليدبره 3 بداته ويريد عليه احماسة * ويعطيه الذنبة هو له في يوم اعترافه بذنبيه * وليت يعرانيه لله 4 كسا حكا من العثم نعمته للقران الي الامم * ويسعقر عنه الامام بين يديه سلكهم الله * 5 ويعبر له اية حلة فعلها من جميع ما يعمل فيايم فيه * اسم كلم الله موسي فاني * مر هارون 6 ويذم بان يقول لهم * هذه سريعة الصعندة * هني الصعندة التي نوصع على وود المذبح طول 7 الليل الي العداة * وار المذبح نوقد عليه * ويلبس الامم قمصا من عسر وسراويل عسر يلبس 8 على بدنه * ويرفع الرماد الذي باعكل النار الصعندة على المذبح * فيصير اباد ويجعله ماصفا 9 المذبح اسم يسلمح نيابة ويلبس نيابا احرق ويكح الرماد الي خارج العسكر الي موضع طاهر والنار على المذبح بعد فتم ولا تطفأ * ويسعل عليها الامم خطبا في كل عداة * ويتصد عليها الصعندة * ويعبر عليها تكوم السمنة * 10 11 12

Ipsum est sacrificium delicti, et ipsum quod commissum. CAP. VI. 19

Adhuc loquutus est Deus ad Moysen, et dicens; Precipe Aaron, peccaveritque prophanus profanaveritque peccati suum erga Deum, negaveritque proximo suo depositum; aut societatem vel vim in altero, aut deceptor proximum suum: vel invenit rem rem amissam, et negaverit illam, et juraverit de ea falso, ex omnibus tamen quæ fecit homo, et peccat in eis: et cum peccaverit, atque deliquerit, restituat rapinam quam violententer abstulit ab eo, et ex recipiendum quod deceptor emittit depositum quod depositum fuit apud ipsum, aut rem amissam quam invenit: aut quicquid quod falsum juravit: reddat, et quintam partem addat super illud, cuius erit dabit illud in die oblationis sue. Oblationem vero offeret Domino, arietem sive immolationem ex ovibus juxta estimationem suam in peccatum. Et remittetur ei, et non imputabitur ei omnibus quæ fecerit, et delinquerit. Præterea locutus est Dominus ad Aaron, dicens; Precipe Aaron, et filiis eius, dicens; Hæc est lex holocausti; istud holocaustum offerat propter incensum super altare totam noctem usque ad mane, ignis autem altaris accendatur in eo. Induet igitur sacerdos vestes lineas, induet quoque femoralia lineas super carnem suam, et tollet cinerem quem consumpsit ignis cum holocausto super altare, et ponet eum prope altare. Postea vestietur vestimentis suis, et induet vestimenta alia, effreturque cinerem extra castra in locum purum. Ignis autem super altare ardebit, non extinguetur: accendetur super eo sacerdos ligna singulis matutinis, et disponet super holocaustum, et adolebit super eo adipem pacificum. VER. SAM. (a) defraudaverit falicitate (b) integrum, (c) ut rectum obcat in eo.

Verfio VULG. LAT.

Verfio GRÆCA LXX. Interp. Cum Translatione LATINA.

ספר ויקרא: ז

vase in si Et conf. ingeret eo in bullietur quo tefte vas Et
ובכלי חרש אשר חרש-לבו ישבר ואם בכלי נחשת
metallus Omnia quæ in mundabitur & steterit & fuerit bullas
בכלי וברק ושפך במים בל-וי-
Sanctitatem Sanctitas illud comedet sacerdotibus inter
בנותיהם וכל אהרן קדש קדשים הוא: וכל-
tabernaculi ad q. fanguine de adductur quod fanguinem
expansit. d. d. d. tabernaculi ad q. fanguine de adductur quod fanguinem
חפאת אשר וכן מדימה אל-אהרן
combedetur igne In comedetur non sanctitate in
בקרש לא חרש: פאש חרש:
combedetur igne In comedetur non sanctitate in

CAP. VII. I

quæ loco In his Sanctitatem Sanctitas delicti lex ista Et
והא תורה האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר
Sacerdos q. sanguinem & delictum madabitur fanguinem madabitur:
ישחטו את העולה וישחטו את האשם ואת דבוק
Sacerdos q. sanguinem & delictum madabitur fanguinem madabitur:
על המזבח סביב: ואת כל-חבנו ויקריב
Et delictum operientem adipem & caudam
ממנו את האלות והאדמה סביב את חרבת:
stipes super qui cis super qui adipem & stenes duos
שחי בבלי ותחת החלב אשר עליון אשר על הבסקים
faciet suffire Et cum removebit renibus super hepate fipat
ואת החרת על הכבד על הבלי ומירטה: ויקטיר
Omnia Delictum Domino ignis in altari in sacerdos et
אחם הבנו המזבח אתה ליהוה אשם הוא: בל-
Sanctitas comedetur sancto loco In illud obedit sacerdotibus inter masculi
וב בנותיהם וכל אהרן
Sacerdos eis una Lex delictum sic peccati Sicut q. sanctitatem
קדש קדשים הוא: בחפאת האשם תורה אתחלהם הבנו
faciet appropinquare sacerdos Et erit d. q. in coquibus qui
אשר יקריבו לו יהוה: וירכנו הקריב את
erit si sacerdoti soli accedet quem offerentibus pellis viti offerentium
עלה את עור העולה אשר הקריב לבנו לו יהוה:
fartagine in factum omne & cilibano in coquatur quod minus omne Et
ובל- מערה אשר האפה בתנור וכן נעשה בפחיתת
omne Et erit ipsi ipsum offerentis sacerdotibus scratitilla super &
ועל-מחבת לבנו וירכנו וירכנו וירכנו
erit Aharon filius omni-bus aridum & solo in mixtum manus
מנה בלוחי-השמן ומרבה לכל-בני אהרן ותורה
quod pacificorum sacrificii lex hæc Et suam fuerint secundum viti
אש כמותו: וזאת תורה יביה השלמים אשר
illud q. viti appropinquare confitebor super si. Domino faciet appropinquare
קריב ליהוה: אם על-תנוריה ואת-התורה ויקריבו
erit si in fermentatas placetas cõditionibus sacrificio super faciet appropinquare
ורקריב על-רובה חמורה חלור מצורה בלוחית
sacrificia similia & solo in uncta infermentalium lagana & solo in
בשמן ורקיקי מצור משחים בשמן וסלת מרפת
Je. in appropinquare fermentati panis placetas Super oleo in coquibus placetas
חלור בלוחית בשמן על-חלה לחם חמץ ויקריב
suorum pacificorum confitebor sacrificio super suam oblationem
קריבו על-רובה חמורה שרמי:

28 Vas aure' fidile, in quo cocta est, confringetur: quod si vas æneum fuerit, deriticabitur, & lavabitur aqua. Omnia masculi, de genere sacerdotum, tunc vescetur de carnis ejus, quia Sandum sanctorum est. Hostia enim que caditur pro peccato, cum sanguis inferitur in tabernaculo testimo, non comedetur, sed comburetur igni.

CAP. VII. Hæc quoque lex hostie pro delicto, Sancta sanctorum est: Idcirco ubi immolabitur holocaustum, mactabitur & vestima pro delicto: sanguis ejus & gyrum altaris fundetur. Offerent ex ea cauda & adipem qui operit vitalia: Duos renunculos, & pinguedine que juxta illa est, reticulumque jecoris cum renunculis. Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Dñi pro delicto. Omnis masculi de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnis, quia Sacerdos offertur hostia, ita & pro delicto: urriusque hostie lex est: erit ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellē ejus. Et omne sacrificium simile, quod coquitur in cibano, & quicquid in craticula, vel in fartagine preparatur, ejus erit sacerdotis à quo offertur: Sive oleo conspergat, sive arida fuerint, uncis filii Aaron mensura aqua p singulos diveditur. Hæc est lex hostie pacificorum, que offerunt Domino. Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento confertos oleo, & lagana azyma uncta oleo, coctamque similia, & collyrida olei admixtione confertas: Panes quoque fermentatos, cum holota gratiarum, que immolatur pro pacificis:

28 Vas aure' fidile, in quo cocta est, confringetur: quod si vas æneum fuerit, deriticabitur, & lavabitur aqua. Omnia masculi, de genere sacerdotum, tunc vescetur de carnis ejus, quia Sandum sanctorum est. Hostia enim que caditur pro peccato, cum sanguis inferitur in tabernaculo testimo, non comedetur, sed comburetur igni. CAP. VII. Hæc quoque lex hostie pro delicto, Sancta sanctorum est: Idcirco ubi immolabitur holocaustum, mactabitur & vestima pro delicto: sanguis ejus & gyrum altaris fundetur. Offerent ex ea cauda & adipem qui operit vitalia: Duos renunculos, & pinguedine que juxta illa est, reticulumque jecoris cum renunculis. Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Dñi pro delicto. Omnis masculi de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnis, quia Sacerdos offertur hostia, ita & pro delicto: urriusque hostie lex est: erit ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellē ejus. Et omne sacrificium simile, quod coquitur in cibano, & quicquid in craticula, vel in fartagine preparatur, ejus erit sacerdotis à quo offertur: Sive oleo conspergat, sive arida fuerint, uncis filii Aaron mensura aqua p singulos diveditur. Hæc est lex hostie pacificorum, que offerunt Domino. Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento confertos oleo, & lagana azyma uncta oleo, coctamque similia, & collyrida olei admixtione confertas: Panes quoque fermentatos, cum holota gratiarum, que immolatur pro pacificis:

MS.A. (g) κριβι. (g) αν (τ) εν τω τω αργυ, (u) ης αυτης προσφορας, (e) η μη, πασιν

Et vas testaceum in quo coctum fuerit coctum in ea, conuertur. Si autem in vase æneo coctum fuerit, defricabitur illud, & diluetur aqua. Omnis masculus in diluendo dicitur: Sancta sanctorum sunt Domini. Et omnia que pro peccato facta, quovunque illatum fuerit sanguine, erunt in tabernaculo testimo: non exarari nisi factis, non edetur in igne comburentur. Et ista est lex altaris, qui pro delicto. Similia sanctorum sunt. In loco in quo jugal holocaustum, iugalibus autem delictio Domini. Et sanguinem effunderet basin altaris in circuitu. Et omne adipem ejus offeret ex eo, et umbilicum, & omne adipem operientem vitæ, & omne adipem, qui super iustitiam. Et duos renes, & adipem qui super eos, qui super scrotum, et penam que super jecur, cum renibus, auferet ea. Et offeret eo sacerdos super oleo, holocaustum: pro delicto est. Omnis masculus ex sacerdotibus comedet eam loco sancto comedit ea: sancta sanctorum sunt. Quomodo ad quod pro peccato, ita et quod delicti: lex uno est eorum. Sacerdos quicunque exarabit in eo, ipse erit. Et sacerdos adductus holocaustum, pelle holocausti, quod ipse offert, ipse erit. Et omne sacrificium in quodcumque fuerit in cibano, & omne quicquid fuerit super craticulam, vel super fartagine, sacerdotibus offerentibus illud: ipse erit. Et omne sacrificium in cibano, & quicquid non testaceum, omnibus filiis Aaron erit, quicquid æquale.

MS.A. (g) κριβι. (g) αν (τ) εν τω τω αργυ, (u) ης αυτης προσφορας, (e) η μη, πασιν

CAP. VII. Hæc est lex sacrificii, sanctum sanctorum est. In loco ubi mactant holocaustum pacificum, mactantur sacrificium: & sanguinem ejus spargent super altare: perambit. Omneque ejus adipem offerent ex eo; caudam, & velum quod tegit abdomen: Et duos renes, eorumque adipem, & septimum jecoris cum renibus faciet. Atque tolletur ea sacerdos ad altare sacrificium Domino: peccatum est. Quilibet masculus de filiis Aharon, comedent illud: in loco sancto comedetur: sanctum sanctorum est. Instat peccati sit illud sacrificium: lex est enim sit vobis: & ad sacerdotem qui per illud expiat, pertinebit. Sacerdos qui offert pro peccato altius viti holocaustum pacificum, pellis holocausti pacifici quod offert, ipsi sacerdotis erit. Et omnis farina que coquitur in cibano, & quicquid conficitur in fritorio & super fartagine ad sacerdotem qui offert illud, pertinebit. Omnis autem farina que subigitur oleo, queque arida est, ad omnes filios Aharonis pertinebit, quilibet prout confingit illi. Hæc est lex sacrificii holocausti quod offertur Domino. Si pro gratiarum actione offerat illud, offeret super sacrificio gratiarum, a citionis suæ placetas infermentatas, subactas oleo, & lagana infermentata uncta oleo. Super placenta panis fermentati offeret musus suum pro sacrificio holocausti gratiarum actionis suæ.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

28 * * * * *
29 * * * * *
30 * * * * *
1 * * * * *
2 * * * * *
3 * * * * *
4 * * * * *
5 * * * * *
6 * * * * *
7 * * * * *
8 * * * * *
9 * * * * *
10 * * * * *
11 * * * * *
12 * * * * *
13 * * * * *

28 Vas aure' fidile, in quo cocta est, confringetur: quod si vas æneum fuerit, deriticabitur, & lavabitur aqua. Omnia masculi, de genere sacerdotum, tunc vescetur de carnis ejus, quia Sandum sanctorum est. Hostia enim que caditur pro peccato, cum sanguis inferitur in tabernaculo testimo, non comedetur, sed comburetur igni. CAP. VII. Hæc quoque lex hostie pro delicto, Sancta sanctorum est: Idcirco ubi immolabitur holocaustum, mactabitur & vestima pro delicto: sanguis ejus & gyrum altaris fundetur. Offerent ex ea cauda & adipem qui operit vitalia: Duos renunculos, & pinguedine que juxta illa est, reticulumque jecoris cum renunculis. Et adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Dñi pro delicto. Omnis masculi de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnis, quia Sacerdos offertur hostia, ita & pro delicto: urriusque hostie lex est: erit ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. Sacerdos qui offert holocausti victimam, habebit pellē ejus. Et omne sacrificium simile, quod coquitur in cibano, & quicquid in craticula, vel in fartagine preparatur, ejus erit sacerdotis à quo offertur: Sive oleo conspergat, sive arida fuerint, uncis filii Aaron mensura aqua p singulos diveditur. Hæc est lex hostie pacificorum, que offerunt Domino. Si pro gratiarum actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento confertos oleo, & lagana azyma uncta oleo, coctamque similia, & collyrida olei admixtione confertas: Panes quoque fermentatos, cum holota gratiarum, que immolatur pro pacificis:

Et vas testaceum in quo coctum fuerit. Quod si in vase æneo coquatur, abstergetur, & lavetur aqua. Quilibet masculus de filiis Aharon, comedat illud, quoniam sanctum sanctorum est. Et omne peccatum de cujus sanguine ingreditur in tabernaculum tentorii ad expiandum in sanctuario, non comedetur, sed igne ardebit. CAP. VII. Hæc est verò lex sacrificii, sanctum sanctorum est. In loco ubi mactant holocaustum pacificum, mactantur sacrificium: & sanguinem ejus spargent super altare: perambit. Omneque ejus adipem offerent ex eo; caudam, & velum quod tegit abdomen: Et duos renes, eorumque adipem, & septimum jecoris cum renibus faciet. Atque tolletur ea sacerdos ad altare sacrificium Domino: peccatum est. Quilibet masculus de filiis Aharon, comedent illud: in loco sancto comedetur: sanctum sanctorum est. Instat peccati sit illud sacrificium: lex est enim sit vobis: & ad sacerdotem qui per illud expiat, pertinebit. Sacerdos qui offert pro peccato altius viti holocaustum pacificum, pellis holocausti pacifici quod offert, ipsi sacerdotis erit. Et omnis farina que coquitur in cibano, & quicquid conficitur in fritorio & super fartagine ad sacerdotem qui offert illud, pertinebit. Omnis autem farina que subigitur oleo, queque arida est, ad omnes filios Aharonis pertinebit, quilibet prout confingit illi. Hæc est lex sacrificii holocausti quod offertur Domino. Si pro gratiarum actione offerat illud, offeret super sacrificio gratiarum, a citionis suæ placetas infermentatas, subactas oleo, & lagana infermentata uncta oleo. Super placenta panis fermentati offeret musus suum pro sacrificio holocausti gratiarum actionis suæ.

Et vas testaceum in quo coctum fuerit. Quod si in vase æneo coquatur, abstergetur, & lavetur aqua. Quilibet masculus de filiis Aharon, comedat illud, quoniam sanctum sanctorum est. Et omne peccatum de cujus sanguine ingreditur in tabernaculum tentorii ad expiandum in sanctuario, non comedetur, sed igne ardebit. CAP. VII. Hæc est verò lex sacrificii, sanctum sanctorum est. In loco ubi mactant holocaustum pacificum, mactantur sacrificium: & sanguinem ejus spargent super altare: perambit. Omneque ejus adipem offerent ex eo; caudam, & velum quod tegit abdomen: Et duos renes, eorumque adipem, & septimum jecoris cum renibus faciet. Atque tolletur ea sacerdos ad altare sacrificium Domino: peccatum est. Quilibet masculus de filiis Aharon, comedent illud: in loco sancto comedetur: sanctum sanctorum est. Instat peccati sit illud sacrificium: lex est enim sit vobis: & ad sacerdotem qui per illud expiat, pertinebit. Sacerdos qui offert pro peccato altius viti holocaustum pacificum, pellis holocausti pacifici quod offert, ipsi sacerdotis erit. Et omnis farina que coquitur in cibano, & quicquid conficitur in fritorio & super fartagine ad sacerdotem qui offert illud, pertinebit. Omnis autem farina que subigitur oleo, queque arida est, ad omnes filios Aharonis pertinebit, quilibet prout confingit illi. Hæc est lex sacrificii holocausti quod offertur Domino. Si pro gratiarum actione offerat illud, offeret super sacrificio gratiarum, a citionis suæ placetas infermentatas, subactas oleo, & lagana infermentata uncta oleo. Super placenta panis fermentati offeret musus suum pro sacrificio holocausti gratiarum actionis suæ.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

14 ויקריב מנחה חלה מכל קרבן...
15 אפרשותיה קרסו לסינה דורוק...
16 יתדם נקמת קודשיה דלוייהו...
17 ובקר נקמת חודת קודשיו ביום...
18 קרבניה ויחביל לא יגיע מניה עד...
19 צפרא ואם נדרא או נדבחה נקמת...
20 קרבניה ביוםא דיקריב נקמתיה...
21 ויחביל ובוים רבתי ודוי וישתאך...
22 מניה ויחביל ודוישתאך ממשך...
23 נקמתיה ביומא חליתיה בנזיה...
24 ויחוקר ואם אחתה לל ויחביל...
25 ממשך נקמת קודשיו ביומא...
26 חליתיה לא יחיה לרעא דמקרב...
27 ויחיה לא יחושבלוה מתקרי וי...
28 ואנש דיקול מניה חוביה קפיר...
29 ובקר קודשיו די ויקרב בכל מסאב...
30 לא ויחביל בנזיה ויחוקר ובקר...
31 קודשיה כל דיובדל לקודשיה ויחיל...
32 בקר קודשיה ואנש דייחיל פמרא...
33 מנקמת קודשיה ויקרס יוסוכתיה...
34 עלרדי וישתיצ אנשח רהוה...
35 מעפירה : ואנש אר ויקרב בכל...
36 מסאב כסואבוח אנשח או בבערא...
37 מסאבאו בכל דחש מסאב ויחיל...
38 ממשך נקמת קודשיה די קרסו...
39 וישתיצ אנשח רהוה מעפירה ויחיל...
40 וים משה למישר : מלל עם פני...
41 וישרא למישר כל חרב הוי ואמר...
42 ונולא חילון : ויחוקר נבולא ויחביל...
43 חבירא ויעברא לכל עברתיה ויחיל...
44 לא חבל וניה : אר כל דיובדל תרפא...
45 מז בערא די ויקרבו מניה קרבניה...
46 קרסו וישתיצ אנשח ריכור...
47 מעפירה : וכל דימלא חילון...
48 בכל מותבעיקו דרעוא ורבועיה :...
49 כל אנש דייחיל כל דימא וישתיצ...
50 אנשח רהוה מעפירה : ומלול...
51 עם משה למישר :

Targum ONKELOS:
14 Offeret; ex ea unū ex omni...
15 & illius sacerdotis erit qui...
16 ficiationum. Caro autē hostiæ...
17 gratiarum actionis sanctifica-...
18 tionum est; eadē die qua offer-...
19 tur, comedetur: non remanebit...
20 ex ea quicquā quæ mane. Si...
21 autē voto vel sponte oblati-...
22 hostiæ; eadē die quā offertur...
23 hostiæ, comedetur: & in die...
24 quoque crastina, si quid reman-...
25 erit ex ea, comedetur. Et quod...
26 remaneret de carne hostiæ in...
27 18 die tertiâ, igni comburetur. Si...
28 autē comestum fuerit quicquā...
29 de carne hostiæ sanctificatio-...
30 nis in die tertiâ, non erit in...
31 benepactio: neque eximitabitur...
32 illi qui offeret eam, abomi-...
33 nabile erit: & homo qui com-...
34 ederit ex ea, peccatū suscipiet.
35 Caro autē sanctificata quæ te-...
36 tigerit omne immundum, non...
37 comedetur, sed igni combure-...
38 tur: & quicquā fuerit mundū...
39 ad comedendum carnē sancti-...
40 ficatam, comedat carnē sancti-...
41 ficatam. Homo autē qui com-...
42 ederit carnē hostiæ sanctifica-...
43 tionum, quæ est corā Dño; &...
44 immundicia ejus fuerit in eo:...
45 exterminabitur homo ille de...
46 populo suo. Et homo qui teti-...
47 gerit omne immundū, live im-...
48 munditiâ hominis, aut jumen-...
49 tum immundum, aut omne rep-...
50 tibile immundū; & comederit...
51 de carne hostiæ sanctificatio-...
52 nis quæ est corā Dño: exter-...
53 minabitur homo ille de popu-...
54 lo suo. Locutusque est Dñs cū...
55 Moysē dicens. Loquere cum fi-...
56 liis Israël, dicens: Omnē cap-...
57 pem bovis & agni, & capræ...
58 non comedetis. Adeps autem...
59 cadaveris morticini & adeps...
60 animalis confracti ad bestia, fiet...
61 in omne opus: & nequaquā...
62 comedetis eum. Quia omnis...
63 qui comederit adipē pecoris, ex...
64 quo offertur oblatio coram...
65 Dño: exterminabitur homo...
66 qui comederit de populo suo.
67 Et omne sanguinē non com-...
68 edetis, in omnibus habitacioni-...
69 bus vestris: nam de ovibus quæ...
70 de pecoribus. Omnis homo...
71 qui comederit omnem sangui-

14 ארבעה עשר יום יקריב מנחה חלה...
15 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
16 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
17 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
18 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
19 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
20 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
21 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
22 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
23 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
24 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
25 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
26 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
27 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
28 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
29 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
30 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
31 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
32 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
33 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
34 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
35 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
36 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
37 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
38 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
39 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
40 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
41 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
42 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
43 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
44 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
45 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
46 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
47 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
48 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
49 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
50 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
51 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...

TEXT. ET VER. SAM.
14 Offeret ex eo unū de omni-...
15 bus muneribus elevatum enim...
16 Dominus, ad sacerdotem quā...
17 fuerit sanguinem perhibebit.
18 Caro autem sacrificii gratia...
19 rum altionis sacrificiū est, in...
20 die quo offertur, comedetur...
21 Nihil residuum fiet ex eo...
22 usque ad mane. Media pars...
23 Legis. Quod si votum, vel...
24 spontaneum sacrificium fuerit...
25 minus ejus, in die quo offertur...
26 sacrificium sum, comedetur: &...
27 quod residuum erit, die crasti-...
28 na comedetur. Sed quod 17...
29 residuum erit de carne sacrifi-...
30 cii die tertiâ, igni combure-...
31 tur. Quod si comendo co-...
32 edatur de carne sacrificii pa-...
33 cificum die tertiâ, non erit...
34 acceptus offerens illud; non...
35 reputabitur illi: (c) abomi-...
36 natio erit anima quæ com-...
37 ederit ex eo (d) iniquitas...
38 eam suā portabit. Caro etiam...
39 que tetigerit quodlibet im-...
40 mundum, non comedetur, igne...
41 comburetur: caro illa: omnis...
42 mundus comedit carnē. Ant-...
43 ma autem que comederit car-...
44 nem de sacrificio pacificorum...
45 que sunt Domini, est immun-...
46 dicitur ejus (super carnicē) (e)...
47 exterminabitur anima illa de...
48 populo suo. Aut anima cū te-...
49 tigerit quævis immundū...
50 immunditiae hominis, vel jume-...
51 nentū immundū, vel quad-...
52 vis reptile immundū, & co-...
53 ederit de carne sacrificii paci-...
54 ficum Domini, (f) extermina-...
55 bitur etiâ anima illa de popu-...
56 lo suo. Et locut' est Dominus...
57 Moysē, dicens: Loquere filiis...
58 Israël, dicens: Nullum adipem...
59 bovini, et agni, et capræ com-...
60 edetis. Adeps iam morticini, &...
61 adeps & adeps si rapit fuit in...
62 omne opus, verum comende-...
63 non comedetis eum. Nam 25...
64 quicunque comederit adipem...
65 jumentis de quo obtrahit sac-...
66 rificium ignium Domini, (g)...
67 exterminabitur anima illa que...
68 comedit de populo suo. Null-...
69 lum sanguinem comedetis in...
70 generationibus vestris, in die...
71 oblationis quæ est jumentis...
72 immundis (h) quæ sunt immun-...
73 dus anima que comederit 27...
74 quodlibet sanguinis (h) exter-...
75 minabitur anima illa de popu-...
76 lo suo. Et locutus est Domi-...
77 nus Moysi, dicens:
78 VER. SAM. (c) rejectaneum...
79 erit: (d) reatum (e) eradicabitur...
80 (f) extirpabitur (g) extir-...
81 pabitur (h) eradicabitur

VERSIO SAMARITANA.

14 ארבעה עשר יום יקריב מנחה חלה...
15 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
16 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
17 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
18 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
19 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
20 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
21 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
22 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
23 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
24 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
25 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
26 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
27 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
28 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
29 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
30 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
31 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
32 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
33 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
34 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
35 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
36 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
37 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
38 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
39 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
40 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
41 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
42 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
43 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
44 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
45 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
46 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
47 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
48 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
49 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
50 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...
51 מכל קרבן ויקריב מנחה חלה...

14 Offeret autem ex eis unum ex quolibet...
15 sacrificio, holocaustum Deo: sacerdos qui...
16 spargit sanguinem sacrificiorum pacis...
17 ipsum habebit. Et caro sacrificii gratia...
18 altionis pacis in die oblationis suæ com-...
19 edetur: non reliquas ex eo quicquam in...
20 crastinum. Quod si fuerit sacrificium...
21 oblationis suæ voluntatis sponte, con-...
22 datur in die quo offertur Deo: & in cras-...
23 tino comedetur quod superest ex ipso.
24 Et quod supererit ex carne sacrificii, com-...
25 buretur igne. Et si comestum fuerit ex eo...
26 in die tertiâ, non acceptabitur: et offerentis...
27 vitam non reputabitur, sed erit despecta:
28 & quicunque homo comederit aliquid ex...
29 ipsâ, san portavit culpam suam. Et caro...
30 sacrarum si tetigerit nullam ex immundis...
31 immundis, non comedetur, sed comburetur igne:
32 & eam que fuerit mundâ, non comedit...
33 nisi mundus. Et quicunque comeditur car-...
34 nem de sacrificio pacis: quod ad Deum per-...
35 tinet, & immunditiam suâ est super ipsum,
36 abscindetur homo ille à gente sua. Et 21...
37 quicunque contraxerit aliquam ex im-...
38 munditiis, immunditibus hominis aut bel-...
39 lue immundæ, vel ex reptili immundo;
40 comedet; ex sacrificio pacis quod ad...
41 Deum pertinet, succidetur etiam ille homo...
42 à gente sua. Etiam loquitur est Deus ad...
43 Moysen, dicens: Precipe filiis Israël,
44 dicens: Omnem adipem bovum, & ovium,
45 & caprarum, nō comedetis. Et verum 24...
46 adeps cadaveris & pecudis egrotantis ad-...
47 bibetur in omni opere, ac comestione nō...
48 comedat eam. Quomam qui comederit 25...
49 adipē ex jumento de quo offertur sacrifi-...
50 cium Deo, abscidetur homo ille comedens...
51 eam à gente sua. Et omnem sanguinē ves-...
52 tris, ex volatilibus & pecoribus, quæ 27...
53 nunquam comeditur aliquid ex sanguine...
54 succidetur ille homo à gente sua. 28...
55 Item loquitur est Deus ad Moysen, dicens:

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

14 فليقرّب من ذاك واحدا من كلّ قربان ربيعة لله...
15 يكون * وكلم دمج سكر الاسلامة في يوم قربانية يوعك...
16 قربانية تدرأ او تبرعا * فليوكل في يوم تعريمه لله...
17 من لحم الذبيحة يعرف بالنار * فان اكل منه في اليوم الثالث...
18 له بل يكون حساسا * واي انسان اكل منه سيفا فقد حمل...
19 الحسبات * وفي يوكل بل يحرف بالنار والظاهر منه...
20 الاسلامة الذي هو لله وكاسنه عليه * فيقطع ذلك الانسان...
21 من الحسبات حساسات انسان او حصمة حسنة او من...
22 هو الله * فيعيرص ايضا ذلك الانسان من قومه * ثم...
23 كل سكرهم بعروضان ولاعبر لا ياء كوه * وسكر النبيلة...
24 ياء كوه * فان من ياكل سكرما من الهيمة التي...
25 له من قومه * وكل دم لا ياء كوه في حبيص...
26 سيات من الدم * يقطع ذلك الانسان من قومه * ثم...
27

14 Offeret autem ex eis unum ex quolibet...
15 sacrificio, holocaustum Deo: sacerdos qui...
16 spargit sanguinem sacrificiorum pacis...
17 ipsum habebit. Et caro sacrificii gratia...
18 altionis pacis in die oblationis suæ com-...
19 edetur: non reliquas ex eo quicquam in...
20 crastinum. Quod si fuerit sacrificium...
21 oblationis suæ voluntatis sponte, con-...
22 datur in die quo offertur Deo: & in cras-...
23 tino comedetur quod superest ex ipso.
24 Et quod supererit ex carne sacrificii, com-...
25 buretur igne. Et si comestum fuerit ex eo...
26 in die tertiâ, non acceptabitur: et offerentis...
27 vitam non reputabitur, sed erit despecta:
28 & quicunque homo comederit aliquid ex...
29 ipsâ, san portavit culpam suam. Et caro...
30 sacrarum si tetigerit nullam ex immundis...
31 immundis, non comedetur, sed comburetur igne:
32 & eam que fuerit mundâ, non comedit...
33 nisi mundus. Et quicunque comeditur car-...
34 nem de sacrificio pacis: quod ad Deum per-...
35 tinet, & immunditiam suâ est super ipsum,
36 abscindetur homo ille à gente sua. Et 21...
37 quicunque contraxerit aliquam ex im-...
38 munditiis, immunditibus hominis aut bel-...
39 lue immundæ, vel ex reptili immundo;
40 comedet; ex sacrificio pacis quod ad...
41 Deum pertinet, succidetur etiam ille homo...
42 à gente sua. Etiam loquitur est Deus ad...
43 Moysen, dicens: Precipe filiis Israël,
44 dicens: Omnem adipem bovum, & ovium,
45 & caprarum, nō comedetis. Et verum 24...
46 adeps cadaveris & pecudis egrotantis ad-...
47 bibetur in omni opere, ac comestione nō...
48 comedat eam. Quomam qui comederit 25...
49 adipē ex jumento de quo offertur sacrifi-...
50 cium Deo, abscidetur homo ille comedens...
51 eam à gente sua. Et omnem sanguinē ves-...
52 tris, ex volatilibus & pecoribus, quæ 27...
53 nunquam comeditur aliquid ex sanguine...
54 succidetur ille homo à gente sua. 28...
55 Item loquitur est Deus ad Moysen, dicens:

14 Offeret autem ex eis unum ex quolibet...
15 sacrificio, holocaustum Deo: sacerdos qui...
16 spargit sanguinem sacrificiorum pacis...
17 ipsum habebit. Et caro sacrificii gratia...
18 altionis pacis in die oblationis suæ com-...
19 edetur: non reliquas ex eo quicquam in...
20 crastinum. Quod si fuerit sacrificium...
21 oblationis suæ voluntatis sponte, con-...
22 datur in die quo offertur Deo: & in cras-...
23 tino comedetur quod superest ex ipso.
24 Et quod supererit ex carne sacrificii, com-...
25 buretur igne. Et si comestum fuerit ex eo...
26 in die tertiâ, non acceptabitur: et offerentis...
27 vitam non reputabitur, sed erit despecta:
28 & quicunque homo comederit aliquid ex...
29 ipsâ, san portavit culpam suam. Et caro...
30 sacrarum si tetigerit nullam ex immundis...
31 immundis, non comedetur, sed comburetur igne:
32 & eam que fuerit mundâ, non comedit...
33 nisi mundus. Et quicunque comeditur car-...
34 nem de sacrificio pacis: quod ad Deum per-...
35 tinet, & immunditiam suâ est super ipsum,
36 abscindetur homo ille à gente sua. Et 21...
37 quicunque contraxerit aliquam ex im-...
38 munditiis, immunditibus hominis aut bel-...
39 lue immundæ, vel ex reptili immundo;
40 comedet; ex sacrificio pacis quod ad...
41 Deum pertinet, succidetur etiam ille homo...
42 à gente sua. Etiam loquitur est Deus ad...
43 Moysen, dicens: Precipe filiis Israël,
44 dicens: Omnem adipem bovum, & ovium,
45 & caprarum, nō comedetis. Et verum 24...
46 adeps cadaveris & pecudis egrotantis ad-...
47 bibetur in omni opere, ac comestione nō...
48 comedat eam. Quomam qui comederit 25...
49 adipē ex jumento de quo offertur sacrifi-...
50 cium Deo, abscidetur homo ille comedens...
51 eam à gente sua. Et omnem sanguinē ves-...
52 tris, ex volatilibus & pecoribus, quæ 27...
53 nunquam comeditur aliquid ex sanguine...
54 succidetur ille homo à gente sua. 28...
55 Item loquitur est Deus ad Moysen, dicens:

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Scandatio Latina.

TARGUM ONKELOS.

29 מילר עם בני ישראל לומר... 30 דמקרב יתנכסח קורבן... 31 קדשוהו: ידוהו ירוהו... 32 יתחיהו על רדוהו... 33 יתחיהו על רדוהו... 34 יתחיהו על רדוהו...

Loquere cum filiis Israel, dicens: Qui offert victimam sanctificationum ejus coram Domino; afferat oblationem suam coram Domino de hostia sanctificationum ejus. Man' q' afferant oblationes Dni: adipe cum pectusculo afferat; elevetur pectusculum elevatione corā Dño. Et adolebit sacerdos adipe in altari: eritque pectusculū Aaron & filius ej'. Armū quoq; dextrū dabitur pro primitiis sacerdoti, de hostia sanctificationum vestrarū. Qui obtulerit sanguine hostie sanctificationum et adipe, de filiis Aarō: ipse erit arm' dexter in portione m' sui. Quia pectusculū elevationis et armū separationis tuli à filiis Israel, de hostia pacificorū suorū: et dedi ea Aaron sacerdoti et filiis ej' pacto fœderis, à filiis Israel. Hæc est unctio Aaron & unctio filiorū ej', de oblationibus Dñi: in die quā obtulerunt eos, ut ministrarent coram Dño. Que præcepit Dñs dari eis à filiis Israel, in die quā unxerunt eos: fœdere sempiterno in generationib' suis. Hæc est lex holocausti, & muneris, & sacrificii pro peccato, & pro delicto: et oblationis, et hostie sanctificationis. Quā præcepit Dñs Moysi in monte Sinai: in die quā mandavit filiis Israel, ut offerrent oblationes suas coram Domino, in deserto Sinai.

29 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 30 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 31 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 32 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 33 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 34 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר...

Præterea filius Israel loquetur dicens: Quis obtulerit sacrificium pacificationum suarum Domino, afferet munus suum Domino de sacrificio pacificationum suarum. Munus ejus 30 offerret (i) sacrificium ignitū. Dominus autem qui est sacer pectusculum afferet, pectusculum autem venietur ventilatione coram Domino. Et adolebit sacerdos adipe super altare, eritque pectusculum Aaron, et filiorū ejus. Armū quoque dextrum dabitur elevationis faciei de sacrificio pacificationum vestrarū. Offertus sanguinem pacificorū et adipem ex filiis Aaron, ipse erit armus dexter in portione. Nam pectusculum istud in ventilationis oblationem, et munus in elevatione accipi de filiis Israel ex sacrificio pacificationum eorum: et dedi ea Aaron sacerdoti, et filiis ejus in (i) fœderatum æternum de filiis Israel. Hæc: 35 (1) unctio Aaron, & (m) unctio filiorum ejus de (n) unctio filiorum ejus de (n) unctio Domini in die quo offerret eos: ut facerentur sacerdotibus Domini. Que præcepit Dñs: dicit illis in die quo unxit illos inter filios Israel; (o) fœderatum est æternum in generationibus vestris. Hæc: 37 est lex holocausti, & oblationis pro peccato, & pro delicto, & pro conscientia: et sacrificii azymorum; & omniū congregatorum in monte Sinai: in die quo præcepit filiis Israel ut offerrent munus à sua Domini in deserto Sinai.

29 ומילר עם בני ישראל לומר... 30 ומילר עם בני ישראל לומר... 31 ומילר עם בני ישראל לומר... 32 ומילר עם בני ישראל לומר... 33 ומילר עם בני ישראל לומר... 34 ומילר עם בני ישראל לומר...

Locutusq; est Domin' cum Moysē dicens. Appo Aaron & filios ejus cum eo; & vestes, & oleum unctōnis: & vitulum pro peccato, & duos arietes, & canisrum azymorum. Omneq; coetum congrega, ad officium tabernaculi fœderis. Fecitque Moyses, sicut præcepit ei Dominus: & congregavit eis coetus ad officium tabernaculi fœderis. Dixitque Moyses congregationi. Ille est sermo, quem jussit Dominus fieri.

29 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 30 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 31 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 32 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 33 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר... 34 ואתם תאמרו אל בני ישראל לומר...

CAP. VIII. T locutus est Dominus. Moyses dicens: Sicut Aaron, & filios ejus cum eo, & vestes, & oleum unctōnis, & vitulum pro peccato, & duos arietes, & canisrum azymorum; & omniū congregatorum in monte Sinai: in die quo præcepit filiis Israel ut offerrent munus à sua Domini in deserto Sinai.

29 واطلب في اسرائيل ان يقول لهم في المغرب دبح السمكة... 30 يداد كحل فرايبس الله... 31 السمكة في الدبح... 32 واطلب دم السمكة... 33 واطلب دم السمكة... 34 واطلب دم السمكة... 35 واطلب دم السمكة... 36 واطلب دم السمكة... 37 واطلب دم السمكة... 38 واطلب دم السمكة...

Verbo ARABICA cum Interpretatione LATINA. Loquere cum filiis Israel, dicens ad ipsos: de his qui offerent vitulum pacis Dño: & qui attulerit sacrificium suū: deo de victimis pacis, Ambrosius ejus gestabunt: et sacrificia Dei, nempe adipem cum peccato: afferet illud fecum, & agitatione agitabit illud Deo. Adolebitque sacerdos adipem super altari: ac tum manabit pectus Aaron et filios ejus. Et armus dexter datus sacerdoti, oblationem de sacrificio pacis vestre. Offertus sanguinem pacis & adipem ex filiis Aaron, ipse habebit armus dexterum in portione. Nam pectus agitatio: et armus oblationis accipi à filiis Israel ex sacrificio pacis eorum, & dedi ea Aaron sacerdoti & filios ejus in constitutionem fœderis, à filiis Israel. Hæc est: 35 portio Aaron & filiorum ejus de sacrificio Dei, à die quo accesserunt ut fuerant sacerdoti Deo: quam præcepit Deus ut daretur ipsi à die inchoationis eorum à filiis Israel in constitutione fœderis, in generationibus eorum. Hæc est lex holocausti, & muneris, & expiationis, & sacrificii delicti, & complementi, & victimæ pacis: quam præcepit Deus Moysi in monte Sinai: in die quā præcepit filiis Israel ut offerrent sacrificia sua Deo in deserto Sinai.

VER. SAM. (i) oblationes (ii) portione æternam (iii) est excellentiam (iv) oblationibus (v) portio est æterna

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VERS. SAM.

Targum Onkelos.

31 ויאמר משה לאהרן ולבגדיו בשילוח
32 ית בקרם ברבע משקן זמנא
33 ויתן חמין ויתיהוית לחמיהו די
34 כסל קורבנא בנסא ריאחפקרית
35 למיסר אהרן ובגדיו ויכלו יורה:
36 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
37 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
38 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
39 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
40 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
41 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
42 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
43 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
44 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
45 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
46 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
47 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
48 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
49 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
50 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
51 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
52 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
53 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
54 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
55 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
56 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
57 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
58 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
59 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
60 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
61 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
62 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
63 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
64 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
65 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
66 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
67 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
68 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
69 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
70 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
71 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
72 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
73 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
74 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
75 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
76 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
77 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
78 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
79 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
80 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
81 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
82 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
83 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
84 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
85 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
86 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
87 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
88 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
89 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
90 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
91 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
92 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
93 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
94 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
95 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
96 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
97 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
98 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
99 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
100 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:

Dixitque Moyses ad Aaron et ad filios ejus: Coquite carnem in ofitio tabernaculi foederis: & ibi comedetis eam, et panem qui est in canistro oblationis: sicut precepit tibi, dicendo: Aaron et filii ejus comedent eam. Quod autem reliquum fuerit de carne et pane, igni comburetis. Et de ofitio tabernaculi foederis non exibitis septē diebus; usque quo compleantur dies oblationis vestrae: quia septē diebus offeretur oblatio vestra. Sicut factum est hodie: precepit Dominus fieri, ad propitiandū pro vobis. Et in ofitio tabernaculi foederis manebitis die ac nocte, septem diebus; et custodietis custodiam verbi Domini, & non moriemini: sic enim preceptum est mihi. Fecitque Aaron et filii ejus, juxta omnia verba quae precepit Dominus per manum Moysi.

31 ויאמר משה לאהרן ובגדיו בשילוח
32 ית בקרם ברבע משקן זמנא
33 ויתן חמין ויתיהוית לחמיהו די
34 כסל קורבנא בנסא ריאחפקרית
35 למיסר אהרן ובגדיו ויכלו יורה:
36 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
37 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
38 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
39 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
40 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
41 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
42 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
43 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
44 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
45 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
46 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
47 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
48 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
49 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
50 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
51 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
52 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
53 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
54 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
55 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
56 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
57 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
58 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
59 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
60 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
61 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
62 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
63 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
64 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
65 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
66 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
67 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
68 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
69 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
70 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
71 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
72 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
73 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
74 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
75 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
76 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
77 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
78 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
79 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
80 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
81 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
82 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
83 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
84 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
85 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
86 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
87 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
88 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
89 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
90 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
91 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
92 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
93 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
94 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
95 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
96 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
97 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
98 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
99 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:
100 ויאמר משה לאהרן ובגדיו ויכלו יורה:

31 Tum dixit Moyses Aaron, et filiis ejus, Coquite carnem ad ofitium tabernaculi testimonium in loco sancto, et panem qui est in canistro oblationis: sicut precepit tibi, dicendo: Aaron et filii ejus comedent eam. Quod autem reliquum fuerit de carne et pane, igni comburetis. Et de porta quoque tabernaculi testimonium non egrediamini septem diebus usque ad diem quo completi fuerint dies oblationum vestrarum: septem enim diebus offeretur manus vestras. Sicut fecit in die ista, precepit Dominus ut faceret ad expiandum vos. Ad ofitium quoque tabernaculi testimonium fedebitis die noctisque septē diebus, et custodietis custodiam Domini, et non moriamini, quoniam sic precepit tibi. Fecit Aaron, et filii ejus omnia verba quae precepit Dominus per manum Moysi.

CAP. IX.

1 והוא ביוםא תמנא קרא משה
2 לאהרן ולבגדיו ולסבי ישראל:
3 ואמר לאהרן סב לך עגל ברהורי
4 להשאחה ורכי לעלתה שלמון
5 וקרב קדש: ועל בני ישראל
6 חמל למיסר סבו צפור פדעיו
7 להשאחה ועל ואמר בני שנה
8 שלמון לעלמה: וחור ורכי לנסתה
9 קרשא לרפחא קדש וימחא
10 רפלא במשא ארי וימארי וקרא
11 ריי מתנול לכון וינסת ביהויה פקור
12 משה לקדש משקן ומנא וקריבו
13 כל כנשתה וקמ קדש ויאמר משה
14 דין פונמארי פקור: ויתערוון
15 ויחלו לנס וקרא ריי: ואמר משה
16 לאהרן קרב למר בחתא ועבר ית
17 חטאתה וית עלה ויכפר עלך ועל
18 עמא ועבר ית קריבו ויכפר
19 עליוון כמארי פקור:

1 Et factū est in die octavo, vocavit Moyses Aarō & filios ejus: et seniores Israel. Dixitque ad Aarōn: Tolle tibi vitulū de bobus pro peccato, & arietem in holocaustum, integros: & offer coram Dño. Et cum filiis Israel loqueris, dicens: Tollite hircum de capris pro peccato, & vitulum et agnum anniculos, integros, in holocaustum. Et bovem et arietē pro hostia sacrificatiōnis, ad sacrificandum corā Domino: & munus simile confersc oleo: quoniam hodie revelabitur vobis gloria Dñi. Tulitque ea quae jussit Moyses ante tabernaculū foederis: accessitque omnis congregatio, et stetit corā Dño. Erat Moyses, facie, et revelabit vobis gloria Dñi. Dixitque Moyses ad Aaron: Accede ad altare & fac sacrificiū tuum pro peccato, et holocausti tuū; & pro populo: et pro populo: et fac oblationē populi, et propitia pro eo; sicut precepit Dñs.

1 ויהוא ביוםא תמנא קרא משה
2 לאהרן ולבגדיו ולסבי ישראל:
3 ואמר לאהרן סב לך עגל ברהורי
4 להשאחה ורכי לעלתה שלמון
5 וקרב קדש: ועל בני ישראל
6 חמל למיסר סבו צפור פדעיו
7 להשאחה ועל ואמר בני שנה
8 שלמון לעלמה: וחור ורכי לנסתה
9 קרשא לרפחא קדש וימחא
10 רפלא במשא ארי וימארי וקרא
11 ריי מתנול לכון וינסת ביהויה פקור
12 משה לקדש משקן ומנא וקריבו
13 כל כנשתה וקמ קדש ויאמר משה
14 דין פונמארי פקור: ויתערוון
15 ויחלו לנס וקרא ריי: ואמר משה
16 לאהרן קרב למר בחתא ועבר ית
17 חטאתה וית עלה ויכפר עלך ועל
18 עמא ועבר ית קריבו ויכפר
19 עליוון כמארי פקור:

1 Et factū est in die octavo, vocavit Moyses Aaron & filios ejus et seniores Israel. Tum dixit Aaron, Sume tibi vitulum filium bobis pro peccato, et arietem in holocaustum. (Ajunctas mulas, et addit coram Domino. Se- 3 moribus quoque Israel loquens, dicens: Accipite hircum de capris in sacrificium pro peccato, et vitulum, et agnum, anniculos (b) immaculatos in holocaustum. Et bovem et arietem in pacifica ad sacrificandum coram Domino, et oblationem vituli (c) et agni, quationem hodie Domino apparuit vobis. Et accepit quem sicut precepit Moyses in confitebatur tabernaculi testimonium, et accepit omnis congregatio, et steterunt coram Domino. Dixitque Moyses, Hec est quae quam precepit Dominus ut faciat, et apparuit eis gloria Domini. Dixitque Moyses Aaron, accede ad altare, et fac peccatum tuum, et holocaustum tuum, et expia pro te, et pro populo: et fac pro te munus populi, et pro populo, et sicut precepit Dominus.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

31 وقال موسى لاهارون وبنيه اطبخوا هذا اللحم عند باب خبأه الحصر وسم ايضا فكلوه مع الخبز
32 الذي في سلة الكمال كما امرت وقلت هارون ويثوه يا كرونيا وما فصل من اللحم والخبز فاحرقوه
33 بالنار ومن باب خبأه الحصر لا تخرجوا سبعة ايام الى يوم فراخ كالدكم فان سبعة ايام تكمل
34 واجبا لكم وكما عمل بيكم اليوم كذلك امر الله ان يعمل ويستعمل عنكم وعند باب خبأه الحصر
35 فاجلسوا ليلا وهمارا سبعة ايام ولا تعطوا لعلوا ولا يمشوا ولا يمشوا ولا يمشوا ولا يمشوا
36 كجميع الاولاد التي امر الله موسى بها الفصل التاسع

1 Cumque fuisset dies octavus, vocavit in eo Moyses Aaron & filios ejus, et seniores Israel. Dixitque Aaron, Sume tibi vitulum de bobis in expiationem, et arietem in holocaustum ambos integros, et offer eos coram Deo. Et precepit filius Israel, dicens, Accipite hircum de capris in expiationem, et vitulum atque agnum, immune anniculum, integros in holocaustum: Et taurum atque arietem pro peccato ut mactentur ambo coram Deo: et munus subaltum oleo, quia hoc die angelus Dei apparuit vobis. Adduxerunt ergo qui precepit Dominus, et apparuit in tabernaculi presentia: accepitque totus catus, steteruntque coram Deo. At dixit Moyses Aaron, accede ad altare, et fac peccatum tuum, et holocaustum tuum, et expia pro te, et pro populo tuo: et fac sacrificium populi, et veiam pro eis, uti precepit Deus.

1 وقال موسى لاهارون وبنيه اطبخوا هذا اللحم عند باب خبأه الحصر وسم ايضا فكلوه مع الخبز
32 الذي في سلة الكمال كما امرت وقلت هارون ويثوه يا كرونيا وما فصل من اللحم والخبز فاحرقوه
33 بالنار ومن باب خبأه الحصر لا تخرجوا سبعة ايام الى يوم فراخ كالدكم فان سبعة ايام تكمل
34 واجبا لكم وكما عمل بيكم اليوم كذلك امر الله ان يعمل ويستعمل عنكم وعند باب خبأه الحصر
35 فاجلسوا ليلا وهمارا سبعة ايام ولا تعطوا لعلوا ولا يمشوا ولا يمشوا ولا يمشوا ولا يمشوا
36 كجميع الاولاد التي امر الله موسى بها الفصل التاسع

1 Cumque fuisset dies octavus, vocavit in eo Moyses Aaron & filios ejus, et seniores Israel. Dixitque Aaron, Sume tibi vitulum de bobis in expiationem, et arietem in holocaustum ambos integros, et offer eos coram Deo. Et precepit filius Israel, dicens, Accipite hircum de capris in expiationem, et vitulum atque agnum, immune anniculum, integros in holocaustum: Et taurum atque arietem pro peccato ut mactentur ambo coram Deo: et munus subaltum oleo, quia hoc die angelus Dei apparuit vobis. Adduxerunt ergo qui precepit Dominus, et apparuit in tabernaculi presentia: accepitque totus catus, steteruntque coram Deo. At dixit Moyses Aaron, accede ad altare, et fac peccatum tuum, et holocaustum tuum, et expia pro te, et pro populo tuo: et fac sacrificium populi, et veiam pro eis, uti precepit Deus.

fecerat vitulum mactavit & altare ad Aharon appropinquavit Et
 8 יקרב אהרן וישחט את העל החטאת
 9 אשר לו: יקרב בני אהרן את ידו
 10 ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות הסופח ואת
 11 ואת היתרות מן הכבד מן החסאת הקטר הסופח
 12 ואת הנשיר צורה יהיה אדםשה: ואת הנשיר ואת העור
 13 שרף כנשם מן חוץ לה: וישחט את העל
 14 ויקטב בני אהרן את ידו וישחט את הסופח
 15 ואת העל ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 16 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 17 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 18 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 19 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 20 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 21 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 22 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר
 23 ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר ואת הנשיר

8 Statimque Aaron accedens ad
 9 pro peccato suo. Cujus sangui-
 10 fiduū ad basum eius. Adipem-
 11 quæ, & renunculos, ac reticulū
 12 jecoris, quæ sunt pro peccato,
 13 adolevit super altare, sicut
 14 præceperat Dominus Moysi.
 15 Carnes verò & pellem ejus
 16 extra castra combussit igni.
 17 Immolavit & holocausti victi-
 18 mam: obtuleruntque ei filii
 19 sui sanguinem ejus, quæ fudit
 20 super altaris circumum. Ipsum
 21 etiam hostiam in fructa concin-
 22 sam, cum capite & membris
 23 singulis, obtulerunt: quæ omnia
 24 super altare cremavit igni,
 25 Lotis aquâ prius intestinis &
 26 pedibus. Et pro peccato popu-
 27 li offerens, mactavit hircum
 28 cui: expiatioque altari, Fecit
 29 holocaustum, Addens in sacri-
 30 ficio libamenta, quæ pariter
 31 offeruntur; & adolens ea su-
 32 per altare, absque ceremoni-
 33 nis holocausti matutini. Im-
 34 molavit & bovem atque arietem,
 35 hostias pacificas populi:
 36 obtuleruntque ei filii sui sangui-
 37 nem, quem fudit super al-
 38 tare in circumum. Adipem
 39 autem bovis, & caudam arietis,
 40 renunculosque cum adibus ipsi-
 41 bus, & reticulum jecoris,
 42 posuerunt super pectora: cumque
 43 cremati essent ad-
 44 pes super altare, Pectora eorum,
 45 & amos dextros separavit
 46 Aaron, elevans coram Domino,
 47 sicut præceperat Moyses. Et
 48 extendens manus ad populum,
 49 benedixit ei. Sicque complexis
 50 hostiis pro peccato, & holocaustis,
 51 & pacificis, descendit. Ingressi
 52 autem Moyses & Aaron in tabernaculum
 53 testimonii, & deinceps egressi,
 54 benedixerunt populo. Apparuitque
 55 gloria Domini omni multitudini.

8 Καὶ προσέβηεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον
 9 καὶ ἐσφαγὲν τὸ μόσχον τὸ ἑπί τῆς
 10 ἑστῆς ἑαυτοῦ. Καὶ ἀσπέρσεν αὐτὸν οἱ
 11 υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸν ἄλτάρη. καὶ
 12 ἐβόηεν τὸν ἄλτάρη ἐπὶ τὸ αἷμα
 13 ἐπὶ τὰ κέρατα τῆς θυσιαστήριου. καὶ
 14 ἐβόηεν ἐπὶ τὴν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 15 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 16 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 17 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 18 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 19 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 20 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 21 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 22 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 23 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 24 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 25 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 26 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 27 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 28 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 29 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 30 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 31 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 32 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 33 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 34 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 35 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 36 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 37 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 38 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 39 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 40 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 41 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 42 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 43 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 44 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 45 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 46 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 47 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 48 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 49 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 50 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 51 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 52 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη
 53 ἐπὶ τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη τὸν ἄλτάρη

Et accessit Aaron ad altare, & 8
 jugulavit vitulum illum pro peccato suo. Et obtulerunt filii 9
 Aaron sanguinem ad eum: & 10
 intinxit digitum in sanguine, & 11
 impsit super cornua altaris: & 12
 sanguinem effudit ad basum altaris. Et effudit super altare, & 13
 renes & pectus jecoris, ejus qui pro peccato obtulit super altare, & 14
 quemadmodum mandavit Dominus Moysi. Et carnes & 15
 pellem, combussit ea igni extra castra. Et jugulavit holocaustum: & 16
 attulerunt filii Aaron sanguinem ad eum: & 17
 effudit super altare in circumum. Et holocausta obtulerunt: & 18
 illud secundum membra: eorum, capiti, impsit super altare. Et 19
 lavit unguem & pedes aquâ: & impsit super holocausta super altare. Et 20
 obtulit munus populi: & impsit bivenum pro peccato populi, & 21
 jugulavit eum: & mundavit eum, sicut & primitiam. Et obtulit holocaustum, & 22
 fecit illud, sicut decet. Et obtulit sacrificium, & impletis manus de eo, & impsit super altare absque holocausto matutino. Et jugulavit vitulum, & 23
 arietem sacrificii familiaris, ejus qui populi. Et attulerunt filii Aaron sanguinem ad eum: & effudit ad altare in circumum. Et adipem, qui de vitulo, & arietem, lumbum & 24
 adipem qui operit super ventrem, & amos venes, et adipem qui super jecur: & impsit adipes super pectus illa. Et obtulit adipem super altare. Et 25
 obtulit sacrificium, & brachium dextrum obtulit Aaron, demptionem autem Domini: quemadmodum præcepit Dominus Moysi. Et extulit Aaron manus super populum, benedixitque eos: & 26
 descendit cum fecisset illud pro peccato: & ipsa holocausta, manna, & illa salutaria. Et impsit tabernaculum & Aaron in tabernaculum testimonii. Et exiit eum benedixerunt omnem populum. Et apparuit gloria Domini omni populo.

MS.A. (Z) ἀμαρτίας. Καὶ (η) κερύθην, καὶ ἐπέθηκεν (θ) αὐτῷ, καὶ ἐκθέρισεν ἐπὶ τὸ πρῶτον. (ι) ὀλοκαυτωμάτω τῷ σπυρίν. (κ) ὑπελόγησαν (λ) ἀφῆθη ἡ δῆρα

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

8 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 9 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 10 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 11 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 12 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 13 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 14 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 15 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 16 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 17 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 18 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 19 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 20 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 21 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 22 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת
 23 וישחט את העל החטאת וישחט את העל החטאת

8 Accessit ergo Aharon ad altare, & mactavit 8
 9 vitulum peccati suum. Et obtulerunt Aha-
 10 ron filii sui sanguinem, & intinxit digitum
 11 suum sanguine, & sparavit super cornua
 12 altaris: & reliquum sanguinem effudit
 13 super radices altaris. Adipem verò cum
 14 renibus & septo jecoris tollens ex peccato,
 15 extulit ad altare quemadmodum præceperat
 16 Dñs Moysi. Carnem autem & pellem igne
 17 combussit extra castra. Mactavit etiam holocaustum
 18 pacificum, & porrexerunt Aharoni filii sui sanguinem,
 19 sparavitque eum super altare per ambitum. Holocaustum quoque
 20 pacificum advexerunt ei, & secuit illud
 21 membratim, & caput elevavit ad altare. Lavitque
 22 intestina cum cruribus, & evexit illud holocaustum
 23 pacificum ad altare. Deinde adolevit duxit oblationem populi,
 24 & accipiens hircum peccati populi mactavit eum, & mundavit
 25 illum instar præcedentis. Et obtulit holocaustū
 26 pacificum, fecitque illud iuxta ritum suum. Attulit & farinā, implemque manū
 27 suā ex ea, elevavit super altare, præter holocaustū
 28 pacificū hirci. Mactavit etiam bovem & arietem,
 29 sacrificium pacificum populi: & porrexerunt filii
 30 Aharonis sanguinē ipsi, sparavitque eum super altare
 31 circumcirca. Et adipē bovis atque arietis, & caudā,
 32 necnon velamina intestinorū, & renes atque septū
 33 jecoris. Posuitque adipē super pectuscula, & adipē
 34 quidē elevavit ad altare: Pectuscula verò cum
 35 anno dextero separavit Aaron separationē corā Dño,
 36 prout justus fuerat Moyses. Et elevavit Aharon manū suā super
 37 populum, & benedixit eis: tum descendit postquam
 38 obtulit peccatum, & holocaustum pacificū, & sacrificiū
 39 pacificum. Et ingressi sunt Moyses & Aharon tabernaculum
 40 testimonii, & apparuit gloria Dñi corā universo populo.

8 Accessit ergo Aharon ad altare, & mactavit 8
 9 vitulum peccati suum. Et obtulerunt Aha-
 10 ron filii sui sanguinem, & intinxit digitum
 11 suum sanguine, & sparavit super cornua
 12 altaris: & reliquum sanguinem effudit
 13 super radices altaris. Adipem verò cum
 14 renibus & septo jecoris tollens ex peccato,
 15 extulit ad altare quemadmodum præceperat
 16 Dñs Moysi. Carnem autem & pellem igne
 17 combussit extra castra. Mactavit etiam holocaustum
 18 pacificum, & porrexerunt Aharoni filii sui sanguinem,
 19 sparavitque eum super altare per ambitum. Holocaustum quoque
 20 pacificum advexerunt ei, & secuit illud
 21 membratim, & caput elevavit ad altare. Lavitque
 22 intestina cum cruribus, & evexit illud holocaustum
 23 pacificum ad altare. Deinde adolevit duxit oblationem populi,
 24 & accipiens hircum peccati populi mactavit eum, & mundavit
 25 illum instar præcedentis. Et obtulit holocaustū
 26 pacificum, fecitque illud iuxta ritum suum. Attulit & farinā,
 27 implemque manū suā ex ea, elevavit super altare, præter
 28 holocaustū pacificū hirci. Mactavit etiam bovem & arietem,
 29 sacrificium pacificum populi: & porrexerunt filii
 30 Aharonis sanguinē ipsi, sparavitque eum super altare
 31 circumcirca. Et adipē bovis atque arietis, & caudā,
 32 necnon velamina intestinorū, & renes atque septū
 33 jecoris. Posuitque adipē super pectuscula, & adipē
 34 quidē elevavit ad altare: Pectuscula verò cum
 35 anno dextero separavit Aaron separationē corā Dño,
 36 prout justus fuerat Moyses. Et elevavit Aharon manū suā super
 37 populum, & benedixit eis: tum descendit postquam
 38 obtulit peccatum, & holocaustum pacificū, & sacrificiū
 39 pacificum. Et ingressi sunt Moyses & Aharon tabernaculum
 40 testimonii, & apparuit gloria Dñi corā universo populo.

ris, egressique benedixerunt populum, & apparuit gloria Dñi corā universo populo.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

22 ויד אלון מנחון ויתקלן ויתגלגל...
23 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
24 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
25 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
26 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
27 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
28 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
29 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
30 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
31 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
32 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
33 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
34 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
35 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...

Hac sunt quæ ex eis cõcedetis; locutã juxta genus suũ, & atacũ : atq; ophiomachũ in genere suo; & bruchũ in genere suo. Onẽ autẽ reptile aviũ, q; habet quatuor pedes, ab omni- 24 nabile erit vobis. Propter hæc quoq; immundũ eritis: onis qui tetigerit morticinã eorũ, erit immundus usq; ad vesperã. Et qui portaverit de morticinis eorũ, lavabit vestimenta sua, & erit immundus usq; ad vesperã. Omne animal q; dividit unguã, & plantã non dividit, nec ruminat, immundũ est vobis: omnis qui tetigerit ea, erit immundus. Et omne quod ambulat super manus suas, ex omnib; animantib; que gradiuntur super quatuor pedes, immundum erit vobis: omnis qui tetigerit cadavera eorum, erit immundus usq; ad vesperã. Et qui portaverit cadavera eorũ, lavabit vestimenta sua, & erit immundus usq; ad vesperã: immunda enim erunt vobis. Hæc quoq; erunt vobis polluta, in reptilibus que reptant super terrã: Muffela & mus, & crocodilus juxta genus suum. Et mygale & chamaleon, & scellio: & lacerta, & talpa. Hæc immunda sunt vobis ex omnibus reptilibus: omnis qui tetigerit morticinã eorum, erit immundus usq; ad vesperã. Et omnis sup quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus; vas autẽ lignẽ, & vellus aut pellis, aut fascus, omne vas in quo fit opus: immitteitur in aquis, & erit immundũ usq; ad vesperã, et postea erit mundũ. Omne autem vas sicile, in quo aliquid horũ intro ceciderit: omnia que sunt in eo polluta erunt, illud autẽ frægetur. Et omnis cib; qui comeditur, super quo effusa fuerit aqua, & aliquid horũ tetigerit, immundũ erit: & onis potus qui bibitur, in onĩ vase erit immundus. Et omnia, sup que de his morticinis aliquid ceciderit, erunt immunda: cliban; & chytropodes frægetur, immunda sunt; & immunda erunt vobis.

22 ויד אלון מנחון ויתקלן ויתגלגל...
23 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
24 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
25 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
26 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
27 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
28 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
29 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
30 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
31 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
32 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
33 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
34 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
35 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...

Hic de iſtis comedetis, bru- 22 chum secundam ſpeciem ſuam, & cecidat, & ſpecies carũ, & locuste rãides, & ſpecies earum. Reliqua vero 23 reptilia voluata, habentia quatuor pedes, ſunt ab omnib; vobis, & ab iis abhorre- 24 bilit. Quicũq; tetigerit cadavera eorũ, pollutus erit usq; ad occaſũ. Et qui quicũq; tetigerit morticinã eorũ, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne animal q; dividit unguã, & plantã non dividit, nec ruminat, neque immunda erunt vobis: quicũq; tetigerit ea, erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne quod ambulat ſuper manus ſuas, ex omnib; animantib; ſuper quatuor pedes, immundũ erit vobis: quicũq; tetigerit morticinã eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 28 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis. Hæc quoque erunt vobis 29 immunda in reptilib; reptantibus ſuper terram; & muſtela, et mus, & crocodilus ſecundum ſpeciem ſuam. Et (ſmygale, & chamaleon, ſtellio, & lacerta, & talpa. Hæc erunt vobis im- 31 munda ex omnib; reptilib;: quicun- que tetigerit ea in morte eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et omne ſup quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne vas autẽ lignũ, aut vellus, aut pellis, aut fascus, omne vas in quo fit opus aliquod, ad aquas addatur, & erit immundus erit usq; ad occaſũ, poſtea mundum erit. Omne autem vas 33 ſicile, in quo aliquid horũ intro ceciderit, omnia que ſunt in eo polluta erunt, illud autẽ frægetur. Et omnia que ſunt in eo polluta erunt, illud autẽ frægetur. Et omnis cib; qui comeditur, ſuper quo effuſa fuerit aqua, & aliquid horũ tetigerit, immundũ erit: & onis potus qui bibitur, in onĩ vase erit immundus. Et omnia, ſup que de his morticinis aliquid ceciderit, erunt immunda: cliban; & chytropodes frægetur, immunda ſunt; & immunda erunt vobis.

VERSIO SAMARITANA.

22 ויד אלון מנחון ויתקלן ויתגלגל...
23 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
24 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
25 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
26 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
27 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
28 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
29 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
30 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
31 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
32 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
33 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
34 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...
35 וכל ריהשא רופא דיר ליה אן פוע...

Hic de iſtis comedetis, bru- 22 chum secundam ſpeciem ſuam. Et (ſmygale, & chamaleon, ſtellio, & lacerta, & talpa. Hæc erunt vobis im- 23 munda ex omnib; reptilib;: quicun- que tetigerit ea in morte eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et omne ſuper quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 28 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis. Hæc quoque erunt vobis 29 immunda in reptilib; reptantibus ſuper terram; & muſtela, et mus, & crocodilus ſecundum ſpeciem ſuam. Et (ſmygale, & chamaleon, ſtellio, & lacerta, & talpa. Hæc erunt vobis im- 31 munda ex omnib; reptilib;: quicun- que tetigerit ea in morte eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et omne ſuper quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 33 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

22 هذا ما تأكلونه من جميع الوحش...
23 وكل من دأب بها ينجس...
24 وكل من دأب بها ينجس...
25 وكل من دأب بها ينجس...
26 وكل من دأب بها ينجس...
27 وكل من دأب بها ينجس...
28 وكل من دأب بها ينجس...
29 وكل من دأب بها ينجس...
30 وكل من دأب بها ينجس...
31 وكل من دأب بها ينجس...
32 وكل من دأب بها ينجس...
33 وكل من دأب بها ينجس...
34 وكل من دأب بها ينجس...
35 وكل من دأب بها ينجس...

22 Hic de iſtis comedetis ex iſtis: Locuſta, 22 et ſpecies earũ, & bruch; & ſpecies ophiomachũ, & cecidat, & ſpecies carũ, & locuste rãides, & ſpecies earum. Reliqua vero 23 reptilia voluata, habentia quatuor pedes, ſunt ab omnib; vobis, & ab iis abhorre- 24 bilit. Quicũq; tetigerit cadavera eorũ, pollutus erit usq; ad occaſũ. Et qui quicũq; tetigerit morticinã eorũ, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne animal q; dividit unguã, & plantã non dividit, nec ruminat, neque immunda erunt vobis: quicũq; tetigerit ea, erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne quod ambulat ſuper manus ſuas, ex omnib; animantib; ſuper quatuor pedes, immundũ erit vobis: quicũq; tetigerit morticinã eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 28 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis. Hæc quoque erunt vobis 29 immunda in reptilib; reptantibus ſuper terram; & muſtela, et mus, & crocodilus ſecundum ſpeciem ſuam. Et (ſmygale, & chamaleon, ſtellio, & lacerta, & talpa. Hæc erunt vobis im- 31 munda ex omnib; reptilib;: quicun- que tetigerit ea in morte eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et omne ſuper quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 33 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis.

22 Hic de iſtis comedetis ex iſtis: Locuſta, 22 et ſpecies earũ, & bruch; & ſpecies ophiomachũ, & cecidat, & ſpecies carũ, & locuste rãides, & ſpecies earum. Reliqua vero 23 reptilia voluata, habentia quatuor pedes, ſunt ab omnib; vobis, & ab iis abhorre- 24 bilit. Quicũq; tetigerit cadavera eorũ, pollutus erit usq; ad occaſũ. Et qui quicũq; tetigerit morticinã eorũ, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne animal q; dividit unguã, & plantã non dividit, nec ruminat, neque immunda erunt vobis: quicũq; tetigerit ea, erit immundus usq; ad occaſũ. Et omne quod ambulat ſuper manus ſuas, ex omnib; animantib; ſuper quatuor pedes, immundũ erit vobis: quicũq; tetigerit morticinã eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 28 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis. Hæc quoque erunt vobis 29 immunda in reptilib; reptantibus ſuper terram; & muſtela, et mus, & crocodilus ſecundum ſpeciem ſuam. Et (ſmygale, & chamaleon, ſtellio, & lacerta, & talpa. Hæc erunt vobis im- 31 munda ex omnib; reptilib;: quicun- que tetigerit ea in morte eorum, immundus erit usq; ad occaſũ. Et omne ſuper quem ceciderit de morticinis eorũ, erit immundus usq; ad occaſũ. Et qui portaverit de mortici- 33 nis eorum, lavabit veſtimenta ſua, & erit immundus usq; ad occaſũ: immunda enim erunt vobis.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆOS AMARITANUS.

TET. ET VER. SAM. Translatio Latina.

תרגום אונקלוס

Targum Onkelos.

36 ברם מעין ונוב ביד כנישת מים... 37 ויהי דבו ויקרב בגבלתו ויהי... 38 ויקרוב בגבלתו עליו... 39 ויקרוב בגבלתו עליו... 40 ויקרוב בגבלתו עליו...

Veruntamen fons & cisterna... 37 Et si ceciderit de mortuorum eorum... 38 Et si ceciderit de mortuorum eorum... 39 Et quando mortuum fuerit animal... 40 Et quando mortuum fuerit animal...

36 ויבא מים ויפלו מים... 37 ויבא מים ויפלו מים... 38 ויבא מים ויפלו מים... 39 ויבא מים ויפלו מים... 40 ויבא מים ויפלו מים...

36 TET. ET VER. SAM. 37 TET. ET VER. SAM. 38 TET. ET VER. SAM. 39 TET. ET VER. SAM. 40 TET. ET VER. SAM.

VERSIOSAMARITANA.

36 ויבא מים ויפלו מים... 37 ויבא מים ויפלו מים... 38 ויבא מים ויפלו מים... 39 ויבא מים ויפלו מים... 40 ויבא מים ויפלו מים...

36 TET. ET VER. SAM. 37 TET. ET VER. SAM. 38 TET. ET VER. SAM. 39 TET. ET VER. SAM. 40 TET. ET VER. SAM.

CAP. XII.

Loquitur filius Moysi... 37 Loquitur filius Moysi... 38 Loquitur filius Moysi... 39 Loquitur filius Moysi... 40 Loquitur filius Moysi...

36 Loquitur filius Moysi... 37 Loquitur filius Moysi... 38 Loquitur filius Moysi... 39 Loquitur filius Moysi... 40 Loquitur filius Moysi...

36 CAP. XII. 37 CAP. XII. 38 CAP. XII. 39 CAP. XII. 40 CAP. XII.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

36 اما الممن والمبروج مع الماء... 37 اما الممن والمبروج مع الماء... 38 اما الممن والمبروج مع الماء... 39 اما الممن والمبروج مع الماء... 40 اما الممن والمبروج مع الماء...

36 Verbo Arabico... 37 Verbo Arabico... 38 Verbo Arabico... 39 Verbo Arabico... 40 Verbo Arabico...

36 اما الممن والمبروج مع الماء... 37 اما الممن والمبروج مع الماء... 38 اما الممن والمبروج مع الماء... 39 اما الممن والمبروج مع الماء... 40 اما الممن والمبروج مع الماء...

36 CAP. XII. 37 CAP. XII. 38 CAP. XII. 39 CAP. XII. 40 CAP. XII.

LAT.

ad eam videri potest cute in intervenia se ostendit diffundendo si Et
 7 ואם פשחה העור והוא אדום וקראו אל הכהן
 8 הכהן לטוהרו ונראה שנתן אל הכהן
 9 ונראה הכהן והנה פשחה הספחה בעור וטמא
 10 והנה הכהן ונראה הכהן והנה שאת לבנה
 11 צרעה ונראה הוא בעור בשרו וטמא הכהן ולא
 12 סגננו כי טמא הוא: ואם פרוחית הצרעה
 13 בעור ובסתה הצרעה את כל עור הנגע מראשו ועד
 14 וכלו לבן מראשו ועד הכהן: וראה הכהן
 15 והנה כסתה הצרעה את כל בשרו וטוהרו את הנגע
 16 כלו הרפה לבן טהור הוא: ובימים הראות בו בשר חי
 17 וטמא: וראה הכהן את הבשר החי וטוהרו
 18 טמא הוא צרעת הווא: כי ישוב הבשר החי
 19 ונחפה ללבן וראה הכהן: וראה הכהן והנה
 20 נחפה הנגע ללבן וטוהרו הכהן את הנגע טהור הוא:
 21 ונראה אל הכהן: וראה הכהן והנה פשחה
 22 ונראה הכהן ונראה הוא בשחון פרוח: ואם יראה
 23 הכהן והנה איך פשה שער לבן ופשלה אינה מן
 24 העור והוא ברה והעורו הכהן שבעת
 25 ימים: ויאם פשה הפשחה בעור וטמא הכהן אמן
 נגע הוא:

Quod si postquam a sacer-
 7 dote visus est, & redditus
 8 munditiz, iterum lepra cre-
 9 verit, adducetur ad eum, Et
 10 immunditiz condemnabitur.
 11 Plaga lepræ si fuerit in homi-
 12 ne, adducetur ad sacerdotem,
 13 Et videbit eum. Cùmq; color
 14 albus in cute fuerit, & ca-
 15 pillorum mutaverit aspectum,
 16 ipsa quoque caro viva
 17 apparuerit: Lepra vetustissi-
 18 ma iudicabitur, atque inlicita
 19 cuti. Contaminabit itaque
 20 eum sacerdos, & non recludet,
 21 quia periculum immun-
 22 ditiz est. Sin autè effloruerit
 23 difcurrens lepra in cute, & o-
 24 peruerit omnè cutem à capite
 25 usque ad pedes, quidquid sub
 26 aspectum oculorum cadit,
 27 Considerabit eum sacerdos,
 28 & teneri leprâ mundissimâ
 29 iudicabit: eò quod omnis in
 30 candor versa sit, & idcirco
 31 homo mundus erit. Quando
 32 verò caro vivens in eo ap-
 33 paruerit, Tunc sacerdotis ju-
 34 dicio pollicetur, & inter im-
 35 mundos reputabitur, carorū
 36 enim viva si lepra aspergatur,
 37 immunda est. Quod si rur-
 38 sum versa fuerit in alborem,
 39 & totum hominè operuerit,
 40 Considerabit eum sacerdos,
 41 & mundum esse decernet.
 42 Caro autem & cutis in qua
 43 ulcus natū est fanatū, Et in lo-
 44 co ulceris cicatrix alba appa-
 45 ruerit, sive subrica, adducetur
 46 homo ad sacerdotem: Qui,
 47 cūm viderit locum lepræ hu-
 48 miliorem carne reliquā, & pilos
 49 verfos in candorem, contaminabit eum: plaga
 50 enim lepræ orta est in ul-
 51 cere. Quod si pilus coloris
 52 est priflumi, & cicatrix sub-
 53 obscura, & vicinâ carne non
 54 est humilior, recludet eum
 55 septem diebus: Et si quidem
 56 creverit, adjudicabit eum
 57 lepra.

7 Εάν τι μελαίνουσα μελαίνουσα ἢ χυμ-
 8 αία ἐν τῷ δέρματι, καὶ τὸ ἰδὲν αὐτὸν
 9 ἢ ἰερεὺς (κ) τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθί-
 10 σται πάλιν πρὸς τὸν ἰερέα. καὶ ὁ λέσται
 11 αὐτὸν ὁ ἰερεύς, καὶ ἰδὲ μελαίνουσα ἢ χυ-
 12 μασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μισαίει αὐτὸν ὁ
 13 ἰερεὺς (λ) λέσται. Καὶ ἀπὸ λέπτης εἰς
 14 γένυται (λ) ἐν ἀρθρώσει, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἢ
 15 ἰδία. Καὶ ὁ λέσται ὁ ἰερεύς, καὶ ἰδὲ ἐπὶ
 16 δόκῳ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὐτὴ μελαίνουσα
 17 γένυται αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰερέως τὴν κα-
 18 τὰς τῆς λέπτης ἐν τῷ ἄλλῳ, λέσται πρὸς αὐ-
 19 τὸν (μ) ὅτι ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἰδὲ κα-
 20 τὰς ἢ λέπτης πᾶν τὸ δέρμα τῶ ἀφῆς ἀ-
 21 πὸ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, καὶ ὁ λέσται ὁ ἰε-
 22 ρεύς τὸ ἰδὲν. Καὶ ὁ λέσται ὁ ἰερεύς, καὶ ἰδὲ
 23 ἐπὶ δόκῳ ἢ λέπτης πᾶν τὸ δέρμα τῶ ἰε-
 24 ρεύς, καὶ καθαρῆς αὐτὸ ὁ ἰερεύς τῶ ἀφῆς, ὅτι
 25 πᾶν μελαίνουσα αὐτοῦ, καθαρῶν ὅτι. Καὶ ἢ
 26 ἀν ἰερέα ἐπὶ ἐν αὐτῷ γένυται ὅτι, μισα-
 27 θήσεται. Καὶ ὁ λέσται ὁ ἰερεύς τῶ (α) ἰε-
 28 ρεύς τῶ ἰερέως, καὶ μισαίει αὐτὸ ὁ ἰερεύς
 29 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 30 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 31 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 32 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 33 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 34 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 35 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 36 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 37 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 38 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 39 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 40 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 41 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 42 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 43 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 44 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 45 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 46 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 47 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 48 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 49 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 50 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 51 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 52 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 53 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 54 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 55 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 56 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 57 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 58 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 59 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 60 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 61 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 62 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 63 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 64 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 65 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 66 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 67 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 68 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 69 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 70 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 71 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 72 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 73 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 74 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 75 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 76 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 77 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 78 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 79 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 80 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 81 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 82 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 83 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 84 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 85 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 86 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 87 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 88 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 89 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 90 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 91 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 92 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 93 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 94 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 95 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 96 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 97 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 98 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 99 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ
 100 ἀπὸ ἀκαθάρτου ὅτι λέπτης ὅτι. Εἰδὲ ὅ

Si autem (1) conversa, immutata fu-
 7 erit significatio in cute, postea
 8 quam vidit illum sacerdos, ut
 9 purgaret eum, & viderit iterum
 10 a sacerdote. Et videbit eum sacer-
 11 dos, et ecce (h) commutata est si-
 12 gnificatio in cute, & inquamini-
 13 bus sacerdos lepra est. Et vultus
 14 lepræ si factus fuerit in homine, et
 15 venter et hæc mutavit pilum al-
 16 bum, & à sano carnis vultus in ci-
 17 catrice; Lepra et cetera sunt in
 18 cute carnis ejus, et inquamini-
 19 bus sacerdos, & (l) segregabit eum,
 20 quia immundus est. Si autem sa-
 21 stitens effloruerit lepra in cute,
 22 & operuerit lepra omnem cutem
 23 talis à capite usque ad pedes,
 24 secundum totum aspectum sacer-
 25 dotis. Et videbit sacerdos, et ecce
 26 operuit lepra omnem cutem carnis
 27 ejus; & mundabit eum sacerdos
 28 (m) in casto, quoniam omne mu-
 29 tavit album, & mundum est. Et
 30 quacunque die vultus fuerit in eo
 31 caro viva; inquaminiabit. Et vide-
 32 bit sacerdos (n) carum sanum;
 33 & inquaminiabit eum caro sana, qui-
 34 um mundus est lepra facta. Si
 35 autem restituta fuerit caro sana,
 36 (o) & conversus fuerit albus, &
 37 veniet ad sacerdotem. Et videbit
 38 sacerdos, et ecce conversus est ta-
 39 ctus in album, et purgabit sacer-
 40 dos eum, quoniam mundus est. Et caro,
 41 si facta fuerit in cute ejus ulcus, et
 42 sanatum fuerit, Et facta fuerit in
 43 loco ulceris cicatrix alba, vel li-
 44 ca albescent, & vel rubescens, &
 45 viderit lepra, Et videbit
 46 sacerdos, et ecce aspectus hu-
 47 milior est, et pilus ejus conver-
 48 sus est in album, et inquamini-
 49 bus sacerdos, quoniam lepra est: in
 50 ulcere effloruit. Si autem viderit
 51 lepra, et ecce non est in eo pi-
 52 lus albus, et humilior non fuerit
 53 in cute carnis, et iste fuerit ob-
 54 scuris, & segregabit eum sacer-
 55 dos septem dies. Si autem diffu-
 56 sione diffundatur in cute, & in-
 57 quaniabit eum sacerdos, talis lo-
 58 cus est: in ulcere effloruit.

MS. A. (α) τὸ καθαρῶς (λ) ἐν τῷ ἀρθρώσει, (μ) ὅτι, ἐν τῷ δέρματι
 τῶ ἰερέως ὅτι, καὶ (ν) ἐξαναίτω ἐξαναίτων ἢ λέπτης (ξ) κατὰ τὴν (ο)
 ἰερέα τῶ ἰερέως (π) ἀφῆς, καὶ καθαρῶς ὅτι.

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

7 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 8 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 9 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 10 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 11 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 12 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 13 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 14 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 15 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 16 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 17 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 18 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 19 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 20 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 21 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי
 22 וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי וְכִּי יִרְאֶה אַחֲרָיו חֲסִידוֹתַי

7 Quod si postquam a sacer-
 8 dote visus est, & redditus
 9 munditiz, iterum lepra cre-
 10 verit, adducetur ad eum, Et
 11 immunditiz condemnabitur.
 12 Plaga lepræ si fuerit in homi-
 13 ne, adducetur ad sacerdotem,
 14 Et videbit eum. Cùmq; color
 15 albus in cute fuerit, & ca-
 16 pillorum mutaverit aspectum,
 17 ipsa quoque caro viva
 18 apparuerit: Lepra vetustissi-
 19 ma iudicabitur, atque inlicita
 20 cuti. Contaminabit itaque
 21 eum sacerdos, & non recludet,
 22 quia periculum immun-
 23 ditiz est. Sin autè effloruerit
 24 difcurrens lepra in cute, & o-
 25 peruerit omnè cutem à capite
 26 usque ad pedes, quidquid sub
 27 aspectum oculorum cadit,
 28 Considerabit eum sacerdos,
 29 & teneri leprâ mundissimâ
 30 iudicabit: eò quod omnis in
 31 candor versa sit, & idcirco
 32 homo mundus erit. Quando
 33 verò caro vivens in eo ap-
 34 paruerit, Tunc sacerdotis ju-
 35 dicio pollicetur, & inter im-
 36 mundos reputabitur, carorū
 37 enim viva si lepra aspergatur,
 38 immunda est. Quod si rur-
 39 sum versa fuerit in alborem,
 40 & totum hominè operuerit,
 41 Considerabit eum sacerdos,
 42 & mundum esse decernet.
 43 Caro autem & cutis in qua
 44 ulcus natū est fanatū, Et in lo-
 45 co ulceris cicatrix alba appa-
 46 ruerit, sive subrica, adducetur
 47 homo ad sacerdotem: Qui,
 48 cūm viderit locum lepræ hu-
 49 miliorem carne reliquā, & pilos
 50 verfos in candorem, contaminabit eum: plaga
 51 enim lepræ orta est in ul-
 52 cere. Quod si pilus coloris
 53 est priflumi, & cicatrix sub-
 54 obscura, & vicinâ carne non
 55 est humilior, recludet eum
 56 septem diebus: Et si quidem
 57 creverit, adjudicabit eum
 58 lepra.

7 Et post ulterius processerit plaga per cutem
 8 si postquam consideravit eam sacerdos, et mun-
 9 davit illam, ostendit eam iterum sacerdoti.
 10 Inspiciet; sacerdos: si irreplet plaga in eum,
 11 contaminet eam sacerdos, quia lepra est.
 12 Et quidem plaga lepræ cūm fuerit in homi-
 13 ne, adducant eum ad sacerdotem. Inspiciet; quod
 14 sacerdos: si cicatrix alba fuerit in cute, &
 15 ipsius pilus verfos sit ad albescendum, & si
 16 gnium carnis vivæ apparerit in cicatrice: Lepra
 17 est inveterata in cute carnis ejus, pol-
 18 lutum declarat eum sacerdos, nec recludat
 19 eum, quandoquidem immundus est. Quod
 20 si volando volaverit lepra per eum ejus quod
 21 regat; lepra totâ ejus pellem ab ipsius capite
 22 usque ad pedes ejus, quicquid scilicet deprehendit
 23 oculi sacerdotis: Consideret sacerdos: si
 24 texit lepra totâ carnem ejus, mundet sacer-
 25 dos plagâ (tota enim caro versa est in candorem)
 26 siquidem munda est. In die autem quâ
 27 apparerit in eo caro viva, erit immundus.
 28 Et considerabit sacerdos carnem vivam, &
 29 immundam pronuntiabit carnem vivam: im-
 30 munda enim est, quia lepra est. At si ver-
 31 sa fuerit caro viva ad albescendum; addu-
 32 cant eum ad sacerdotem: Videatq; sacerdos: si
 33 vera est plaga ad albescendum, mundet
 34 sacerdos plagam, quia immundus est. Et
 35 caro si habuerit ulcus in cute sua, & sanatum
 36 fuerit, Manferitque in loco ulceris ci-
 37 carrix alba, aut macula alba vive rubra
 38 ostendant eam sacerdoti. Considerabit au-
 39 tem illam sacerdos, & quidem si aspectus
 40 ejus humilior est pelle, & pilus ejus ver-
 41 fus est ad albescendum: contaminet eam sacerdos
 42 eo quod plaga est lepræ, & in ulcere crevit.
 43 Sin autem viderit sacerdos nullum esse in
 44 ea pilum candidum, nec eam evasisse hu-
 45 miliorem cutem, sed æqualem esse: occludat
 46 eam sacerdos septem diebus. At si ulterius
 47 progrediatur in pelle, contaminet eam sa-
 48 cerdos, quoniam plaga est lepræ.

7 Et post ulterius processerit plaga per cutem
 8 si postquam consideravit eam sacerdos, et mun-
 9 davit illam, ostendit eam iterum sacerdoti.
 10 Inspiciet; sacerdos: si irreplet plaga in eum,
 11 contaminet eam sacerdos, quia lepra est.
 12 Et quidem plaga lepræ cūm fuerit in homi-
 13 ne, adducant eum ad sacerdotem. Inspiciet; quod
 14 sacerdos: si cicatrix alba fuerit in cute, &
 15 ipsius pilus verfos sit ad albescendum, & si
 16 gnium carnis vivæ apparerit in cicatrice: Lepra
 17 est inveterata in cute carnis ejus, pol-
 18 lutum declarat eum sacerdos, nec recludat
 19 eum, quandoquidem immundus est. Quod
 20 si volando volaverit lepra per eum ejus quod
 21 regat; lepra totâ ejus pellem ab ipsius capite
 22 usque ad pedes ejus, quicquid scilicet deprehendit
 23 oculi sacerdotis: Consideret sacerdos: si
 24 texit lepra totâ carnem ejus, mundet sacer-
 25 dos plagâ (tota enim caro versa est in candorem)
 26 siquidem munda est. In die autem quâ
 27 apparerit in eo caro viva, erit immundus.
 28 Et considerabit sacerdos carnem vivam, &
 29 immundam pronuntiabit carnem vivam: im-
 30 munda enim est, quia lepra est. At si ver-
 31 sa fuerit caro viva ad albescendum; addu-
 32 cant eum ad sacerdotem: Videatq; sacerdos: si
 33 vera est plaga ad albescendum, mundet
 34 sacerdos plagam, quia immundus est. Et
 35 caro si habuerit ulcus in cute sua, & sanatum
 36 fuerit, Manferitque in loco ulceris ci-
 37 carrix alba, aut macula alba vive rubra
 38 ostendant eam sacerdoti. Considerabit au-
 39 tem illam sacerdos, & quidem si aspectus
 40 ejus humilior est pelle, & pilus ejus ver-
 41 fus est ad albescendum: contaminet eam sacerdos
 42 eo quod plaga est lepræ, & in ulcere crevit.
 43 Sin autem viderit sacerdos nullum esse in
 44 ea pilum candidum, nec eam evasisse hu-
 45 miliorem cutem, sed æqualem esse: occludat
 46 eam sacerdos septem diebus. At si ulterius
 47 progrediatur in pelle, contaminet eam sa-
 48 cerdos, quoniam plaga est lepræ.

תרגום אונקלוס

Targum Onkelos.

35 וְאִם אִסְּפָא יוֹקִי נְתָקָא בְּמִשְׁכַּת 36 פְּקִד רְכוּתֵיהּ: וְיִחְוֶיהָ בְּהַנְּתָא וְהָא 37 אִסְּפָא נְתָקָא בְּמִשְׁכַּת לֵא דִּבְרַךְ 38 וְאִם פְּרִיזָא קָם נְתָקָא וְשַׁעַר אִסְּפָא 39 וְיִרְעִינָה בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא אִתְּמַלְּא 40 וְיִבְרָא בְּפִסְקֵיהּ וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 41 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 42 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 43 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 44 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 45 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 46 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 47 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 48 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 49 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 50 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא

35 Sed si diffundendo disperserit 36 Sed si per eum post purgationem fuerit, si tacerit, si ceciderit, ecce diffudit se per virgine per eum, non inquirere facerds pilum si uerserit, immundus est. Si uero in oculis eius fletus porrigat, pellicula niger effluerit in ea, si nata est plaga, mundus est. Si manducaret, subleuaret eum facerds. Vir autem, cui malis egerit, si fuerit in carne eorum macula candida nubescentes. Videtur, sacerdos, et ecce in 39 cute carnis eorum maculae sunt (a) subobscure, candidantes, impetigo est fletus, in cute, mundus est. Vir etiam in capite depilatus caput eius, caluus est, mundus est. Si uero ab angula iucis egerit depilatus, caput eius, recaluit, est mundus. Cum autem fuerit in caluitio eius, aut in recaluitioe plaga alba subfessens lepra est effluerit in caluitio eius, aut in recaluitio. Vid. dist. 43 eum, sacerdos, et ecce tumor est plaga albus subfessens in caluitio eius, aut recaluitio, sicut apertus lepra in cute carnis. Homo est leprosus, 44 immundus est; immundus est. 36 Iudabit enim sacerdos, in cute est plaga eius. Leprosus autem in quo fuerit plaga uelset erunt diffusa, (f) labii erit nudatum, immundus est, 38 immundus uocabitur. Omnis autem dicitur quibus plaga erit in eo, pollutus est; immundus est, folus habitabit, extra castra erit habitatio eius. Quis 47 autem in uelsetione lepra plaga lepra, in uelsetione lepra, non aut uelsetione linea, aut 48 in stamine, aut in subtegmine, linea, aut lauis, aut in pelle, aut in quouis parte 49 pelliceo. Feerit, plaga creuescens, aut subfessens in uelsetione, aut in pelle, aut in stamine, aut in quouis parte pelliceo, plaga lepra est, uelsetibus, eam facerds. Et uisit plagam, facerds 50 et includet plagam septem diebus.

VERSIO SAMARITANA.

35 וְאִם אִסְּפָא יוֹקִי נְתָקָא בְּמִשְׁכַּת 36 פְּקִד רְכוּתֵיהּ: וְיִחְוֶיהָ בְּהַנְּתָא וְהָא 37 אִסְּפָא נְתָקָא בְּמִשְׁכַּת לֵא דִּבְרַךְ 38 וְאִם פְּרִיזָא קָם נְתָקָא וְשַׁעַר אִסְּפָא 39 וְיִרְעִינָה בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא אִתְּמַלְּא 40 וְיִבְרָא בְּפִסְקֵיהּ וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 41 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 42 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 43 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 44 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 45 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 46 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 47 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 48 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 49 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא 50 וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא וְיִבְרָא בְּהַנְּתָא

VER. SAM. (a) subfidentibus, (b) super myrtaceis obretulus

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

35 وَإِن نَعَسِي الْكَلْفِي فِي بَدَنِهِ بَعْدَ طَهْرِهِ * فَيَطْنِ الْأَمَامَ وَفِي نَفْسِي فِي الْكَلْدِ * فَتَعَاكُصْ عَيْنِي 36 السَّعْرُ الْأَصْبَحُ يَسْكُرَانِ * فَانِهِ يَبْجَسُ * وَإِن هُوَ يَبْعِينَهُ وَفِي * وَبِئْسَ فِيهِ سَعْرُ أَسْوَدٌ * فَعَدَّ بَرَاءً وَهُوَ 37 طَاهِرٌ فَيَطْهَرُهُ الْأَمَامَ * وَأَي رَجُلٍ أَوْ امْرَأَةٍ * كَانَ فِي حِلْدِهِ بَدَنُهُ يَبْعُ بَعْضُ بَعْضٍ * فَيَنْظُرُ الْأَمَامَ * 38 فَأَدَا * كَانَ فِي حِلْدِهِ أَوْ فِي بَيَاضِهَا * فَهُوَ حَيْفٌ أَسْتَسْرِ فِي الْكَلْدِ فَهُوَ طَاهِرٌ * وَأَي 39 إِنْسَانٍ أَسْنَفِ سَعْرٍ رَأَسِهِ * فَهُوَ أَصْلَحُ وَهُوَ طَاهِرٌ * وَإِن كَانَ مِمَّا يَلِي وَيُجَاهَهُ * فَهُوَ أَجْلَحُ وَهُوَ طَاهِرٌ 40 * وَإِن كَانَ فِي الصَّلْعَةِ أَوْ فِي الْكَلْكَةِ بَلَاءٌ * أَيْبَسُ حُمْرٍ فَيَمَكِّنُ أَنْ يَكُونَ بَرَصًا * فَدَ اسْتَسْرِ فِي 41 صَلْعَتِهِ أَوْ فِي حِلْكَتِهِ * فَيَنْظُرُهَا الْأَمَامَ * فَإِن كَانَتْ سَامَةً أَلْبَنَاءَ * بِيضَاءَ حُمْرٍ فِي صَلْعَتِهِ أَوْ فِي 42 حِلْكَتِهِ * عَلَى سَبِيلِ مَنَاطِرِ بَرَصٍ * سَائِرِ حِلْدِ الْمَدَنِ وَالْحَكَامِيَا * فَهُوَ رَجُلٌ أَبْرَصٌ وَهُوَ كَيْسٌ * 43 فَيَنْبَسُ الْأَمَامَ يَسْكُفَانِ بَلَاءَهُ فِي رَأْسِهِ * وَالْأَبْرَصُ الَّذِي يَهُ الْبَلَاءُ * كَيْبُ أَنْ تَكُونَ تِيَابَةً 44 مَمْرُومَةً * وَرَأْسُهُ سَعْبَانَا * وَيَلْتَمِسُ عَلَى سَائِرِهِ وَيُنَادِي الْحَسَّ الْحَسَّ * طَوَّلَ مَا أَقَامَ بِهِ الْبَلَاءُ يَبْجَسُ لِأَنَّهُ 45 كَيْسٌ * وَيَجْلِسُ مَمْرُومًا فِي حَارِجِ الْمَسْكَنِ * وَأَي نَوْبٍ كَانَ فِيهِ بَلَاءٌ الْبَرَصِ * مِنْ نَوْبٍ صَوْفٍ أَوْ كَتَانٍ * 46 أَوْ سَدِي أَوْ حِكْمَةٍ مِنْ كَتَانٍ أَوْ صَوْفٍ * أَوْ فِي حِلْدِ أَوْ فِي مَا صَنَعَ مِنْهُ * وَكَانَ الْبَلَاءُ أَحْمَرًا أَوْ 47 فِي النَّوْبِ * أَوْ فِي الْكَلْدِ * أَوْ الْأَسَدَفِ * أَوْ فِي سَيِّ مِنْ أَلِ الْكَلْدِ * وَذَلِكَ هُوَ بَلَوِي 48 الْبَرَصِ * فَيَنْظُرُ الْأَمَامَ * فَيَطْنِ الْأَمَامَ وَيَعْدُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ * ثُمَّ يَطْنِ فِي الْيَوْمِ السَّابِقِ * 49 50

Et si exierit a facie patet in corpore 35 jus post mundationem ipsius, Udatique 36 eae sacerdos iuxta protensis est: la cute 37 est inuestigatibus cum folliculitudine non immundus est. Quod si ipse 38 eadem fuerit, pollutus erit in ipse pilis, si iam pilosus est, est mundus: mandit illum sacerdos. Et quicunque 39 autem mulier habuerit in cute carnis sui carnes maculas albas, Confectus sit: 40 eorum et cum fuerit in cutibus corporum eorum maculae desidentes in suo albore, sunt albugines extense in cute, et ipse mundus est. Et quilibet homo cui pilis 41 capitis lapsi sunt, caluus est, est mundus. Et si id accidit a parte que est contigua 42 faciei eius, recaluitur est, est mundus. Quod si fuerit in caluitio eius in recaluitioe plaga candida subfessens, steri potest ut sit lepra diffusa in caluitio eius aut in recaluitioe ipsius. Inplicitur ergo 43 facerds: et si maculae plaga fuerit alba, mista rubore in caluitio eius uel in recaluitioe ipsius, qualis cerni solet: lepra in uelsetibus cute corporis, eiusdemque conditionis: Est homo leprosus, et est immundus: 44 contaminet eum facerds contaminatione, quia plaga eius est in capite ipsius. Et leprosus in quo est plaga, oportet 45 stimenta esse diffusa, et caput eius incutium, et uitam ducere super pilos labiorum (suerum) et clamare, Immundus, immundus. Quandiu perfuerit in ipso plaga 46 contaminabitur, quia immundus est: et si fecerit separatus extra castra. Et in qua 47 unquam uel fuerit plaga lepra ex uelsetibus linea sine linea: Aut stamine sine subtegmine lineo aut lauis, aut in pelle, aut in eo quod est ipsa contectum est: Et si 48 in plaga illa uisus aut rubra in uelsete, uel in pelle, uel stamine, aut in aliquo ex instrumentis pelliciosis illa est plaga lepra; idcirco ostendatur facerds. Et uisicietur 50 illi sacerdos, detrahatur, illud sepe dicere: deinde includatur illud in die septimo.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆOS AMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

תרגום אונקלוס

Targum ONKELOS.

4 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
5 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
6 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
7 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
8 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
9 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
10 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
11 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
12 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
13 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
14 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
15 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...

4 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
5 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
6 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
7 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
8 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
9 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
10 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
11 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
12 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
13 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
14 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
15 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...

4 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
5 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
6 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
7 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
8 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
9 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
10 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
11 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
12 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
13 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
14 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...
15 ופקיד פהנא ויבב למדכי חתון...

4 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
5 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
6 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
7 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
8 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
9 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
10 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
11 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
12 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
13 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
14 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...
15 Praecipit sacerdos, ut tollant ei qui mundantur...

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

4 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
5 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
6 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
7 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
8 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
9 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
10 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
11 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
12 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
13 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
14 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...
15 *Præcipit quod conueniet circa illud. 4
Mandabit ergo sacerdos ut accipiantur ei qui mundantur...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM. Translato Latina.

TARGUM ONKELOS.

16 וְיִטְבֹּל כְּהֵנָּה יָדוֹ בְּצִמְעֵיהָ דִּישֵׁנָה
17 מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ דְשִׁמְלָא שְׁבַע
18 מִן מִשְׁחָא בְּצִמְעֵיהָ שְׁבַע וּמִן
19 קִדְשֵׁי וּמִשְׁחָא מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ
20 יְחוּ כְּהֵנָּה עַל דָּוִם אוֹרְנָא דְמִדְבָּר
21 דִּישֵׁנָה וְעַל אֲלִיוֹן יְדוּהָ דִּישֵׁנָה
22 וְעַל אֲלִיוֹן יְגִלְיָה דִּישֵׁנָה עַל דְמָא
23 דְרַשְׁמָא וְדִישְׁחָא בְּמִשְׁחָא דִּי עַל
24 יְדוּהָ דְכֹהֵנִים וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
25 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
26 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
27 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
28 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
29 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
30 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
31 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
32 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
33 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
34 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
35 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
36 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
37 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
38 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
39 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
40 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
41 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
42 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
43 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
44 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
45 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
46 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
47 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
48 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
49 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
50 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
51 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
52 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
53 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
54 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
55 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
56 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
57 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
58 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
59 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
60 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא

16 Et ringet facerdos digiti manus sue dextere in oleo, quod est in manu ejus sinistra: & aperget de oleo digito suo fepies, coram Domino. Et de reliquo oleo, quod est in manu ejus, ponet facerdos super extremum auriculæ dextre ejus qui mundatur, & super pollicem manus ejus dextre, & super pollicem pedis ejus dextri: super sanguinem hostiæ quæ offerretur pro delicto. Et quod reliquum est de oleo quod est super manum sacerdotis, ponet super caput ejus qui mundatur, & propitiabit pro eo facerdos corâ Dño. Facietq; facerdos hostiâ pro peccato; & propitiabit pro eo qui mundatur, ab immunditiâ sua: & postea immolabit holocaustum. Et adolcibit facerdos holocausti & mun' in altari: & propitiabit pro eo sacerdos, & sic mûdabitur. Et fi paup est, & man' ej' nō sufficit: tollit agnū unū pro delicto, ut eleveatur ad propitiandū pro eo: & decimum unâ simlæ confperet oleo pro munere, & sextarium olei: Et duos turtures, aut duos filios columbæ, quos invenierit man' ej': & erit un' pro peccato, & unus in holocausti. Et adducet eos in die octavo emundationis sue ad facerdotē, ad ostium tabernaculi fœderis corâ Dño. Et tollit facerdos agnū qui offerretur pro delicto, & sextarium olei: & elevabit ea facerdos elevatione, corâ Dño. Immolabitq; agnū pro delicto: et tollit facerdos de sanguine hostiæ pro delicto, & ponet sup extremū auriculæ dextre ej' qui mundatur, & sup pollicem man' ejus dextre, & sup pollicem pedis ej' dextri. Et de oleo fundet facerdos sup manū sinistrâ suâ. Et aperget facerdos digito suo man' dextre de oleo qu' est in manu sinistra ejus, fepies corâ Dño. Ponetq; facerdos de oleo qu' est in manu ej' sup extremū auriculæ dextre ej' qui mundatur, & sup pollicem man' ej' dextre, & sup pollicem pedis ej' dextri: in loco sanguinis qui effusus est pro delicto.

16 וְיִטְבֹּל כְּהֵנָּה יָדוֹ בְּצִמְעֵיהָ דִּישֵׁנָה
17 מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ דְשִׁמְלָא שְׁבַע
18 מִן מִשְׁחָא בְּצִמְעֵיהָ שְׁבַע וּמִן
19 קִדְשֵׁי וּמִשְׁחָא מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ
20 יְחוּ כְּהֵנָּה עַל דָּוִם אוֹרְנָא דְמִדְבָּר
21 דִּישֵׁנָה וְעַל אֲלִיוֹן יְדוּהָ דִּישֵׁנָה
22 וְעַל אֲלִיוֹן יְגִלְיָה דִּישֵׁנָה עַל דְמָא
23 דְרַשְׁמָא וְדִישְׁחָא בְּמִשְׁחָא דִּי עַל
24 יְדוּהָ דְכֹהֵנִים וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
25 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
26 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
27 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
28 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
29 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
30 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
31 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
32 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
33 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
34 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
35 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
36 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
37 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
38 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
39 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
40 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
41 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
42 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
43 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
44 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
45 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
46 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
47 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
48 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
49 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
50 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
51 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
52 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
53 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
54 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
55 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
56 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
57 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
58 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
59 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
60 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא

16 Tingeret, facerdos digito su- 16
17 dexterum ex oleo quod 17
18 est super volâ ejus sinistra, 18
19 et aperget de oleo fepies au- 19
20 tem olei quod est super volan- 20
21 tem olei, ponet facerdos super lo- 21
22 bium avis dextere ejus qui 22
23 mundatur, & super pollicem 23
24 manûs ejus dextere, & super 24
25 pollicem pedis ejus dexteri, ul- 25
26 tra sanguinem hostiæ pro deli- 26
27 cto. Refertur vero olei quod 27
28 est super volâ facerdos, ponet 28
29 super caput ejus qui munda- 29
30 tur, ut expiet enim facerdo 30
31 covam Domino. Posterea li- 31
32 cuit facerdos hostiam pro pec- 32
33 cato, et expiabit eum qui munda- 33
34 tur de immunditate sua: & 34
35 postea vult mactâre holocau- 35
36 stium. Offerret, facerdos 36
37 holocaustum, & obtinationem 37
38 similem super altare coram Do- 38
39 mino, & expiabit eum facerdo 39
40 qui mundabitur. Si vero 40
41 pauper fuerit, manibus ejus 41
42 ista non affequatur, tum accipit 42
43 agnum unum hostiâ pro delicto, 43
44 in hostiam ventilationis 44
45 similis expiet eum, et decimum 45
46 simile unum confperat oleo 46
47 in obtinationem, & sextarium 47
48 olei. Duos quoque turtures, aut 48
49 duos colubas, quos affe- 49
50 sequerit manus ejus, ponet super 50
51 ostium holocausti. Et addu- 51
52 cet istos ad offerendum ad sacerdotem 52
53 in die octavo ad offerendum 53
54 tabernaculi. Tollentur autem fa- 54
55 cerdos agnus pro delicto, & 55
56 sextarium olei, et ventilationem ca- 56
57 ventilationem coram Domino. 57
58 Postea mactabit agnū pro de- 58
59 licto, fundetq; facerdos de san- 59
60 guine delicti, et ponet super 60
61 lobium avis dextere ejus qui 61
62 mundatur, & super pollicem 62
63 manûs ejus dextere, & super 63
64 pollicem pedis ejus dexteri. De 64
65 oleo quoque offerendū facerdos 65
66 super volâ facerdos sua sinistra. 66
67 Et aperget facerdos dō digito 67
68 suū dextero de oleo quod 68
69 est super volâ suam sinistra, 69
70 fepies corâ Domino. Ponetq; 70
71 facerdos de oleo quod est in 71
72 volâ sua super lobium avis 72
73 dextere ejus qui mundatur, 73
74 et super pollicem manûs ejus 74
75 dextere, et super pollicem pe- 75
76 dis ejus dexteri, in loco san- 76
77 guinis hostiæ pro delicto.

VERSIO SAMARITANA.

16 וְיִטְבֹּל כְּהֵנָּה יָדוֹ בְּצִמְעֵיהָ דִּישֵׁנָה
17 מִן מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ דְשִׁמְלָא שְׁבַע
18 מִן מִשְׁחָא בְּצִמְעֵיהָ שְׁבַע וּמִן
19 קִדְשֵׁי וּמִשְׁחָא מִשְׁחָא דִּי עַל יְדוּהָ
20 יְחוּ כְּהֵנָּה עַל דָּוִם אוֹרְנָא דְמִדְבָּר
21 דִּישֵׁנָה וְעַל אֲלִיוֹן יְדוּהָ דִּישֵׁנָה
22 וְעַל אֲלִיוֹן יְגִלְיָה דִּישֵׁנָה עַל דְמָא
23 דְרַשְׁמָא וְדִישְׁחָא בְּמִשְׁחָא דִּי עַל
24 יְדוּהָ דְכֹהֵנִים וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
25 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
26 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
27 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
28 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
29 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
30 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
31 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
32 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
33 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
34 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
35 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
36 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
37 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
38 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
39 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
40 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
41 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
42 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
43 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
44 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
45 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
46 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
47 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
48 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
49 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
50 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
51 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
52 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
53 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
54 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
55 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
56 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
57 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
58 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
59 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא
60 וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא וְעַל יְדוּהָ דְרַשְׁמָא

16 Tingeret, facerdos digito su- 16
17 dexterum ex oleo quod 17
18 est super volâ ejus sinistra, 18
19 et aperget de oleo fepies au- 19
20 tem olei quod est super volan- 20
21 tem olei, ponet facerdos super lo- 21
22 bium avis dextere ejus qui 22
23 mundatur, & super pollicem 23
24 manûs ejus dextere, & super 24
25 pollicem pedis ejus dexteri, ul- 25
26 tra sanguinem hostiæ pro deli- 26
27 cto. Refertur vero olei quod 27
28 est super volâ facerdos, ponet 28
29 super caput ejus qui munda- 29
30 tur, ut expiet enim facerdo 30
31 covam Domino. Posterea li- 31
32 cuit facerdos hostiam pro pec- 32
33 cato, et expiabit eum qui munda- 33
34 tur de immunditate sua: & 34
35 postea vult mactâre holocau- 35
36 stium. Offerret, facerdos 36
37 holocaustum, & obtinationem 37
38 similem super altare coram Do- 38
39 mino, & expiabit eum facerdo 39
40 qui mundabitur. Si vero 40
41 pauper fuerit, manibus ejus 41
42 ista non affequatur, tum accipit 42
43 agnum unum hostiâ pro delicto, 43
44 in hostiam ventilationis 44
45 similis expiet eum, et decimum 45
46 simile unum confperat oleo 46
47 in obtinationem, & sextarium 47
48 olei. Duos quoque turtures, aut 48
49 duos colubas, quos affe- 49
50 sequerit manus ejus, ponet super 50
51 ostium holocausti. Et addu- 51
52 cet istos ad offerendum ad sacerdotem 52
53 in die octavo ad offerendum 53
54 tabernaculi. Tollentur autem fa- 54
55 cerdos agnus pro delicto, & 55
56 sextarium olei, et ventilationem ca- 56
57 ventilationem coram Domino. 57
58 Postea mactabit agnū pro de- 58
59 licto, fundetq; facerdos de san- 59
60 guine delicti, et ponet super 60
61 lobium avis dextere ejus qui 61
62 mundatur, & super pollicem 62
63 manûs ejus dextere, & super 63
64 pollicem pedis ejus dexteri. De 64
65 oleo quoque offerendū facerdos 65
66 super volâ facerdos sua sinistra. 66
67 Et aperget facerdos dō digito 67
68 suū dextero de oleo quod 68
69 est super volâ suam sinistra, 69
70 fepies corâ Domino. Ponetq; 70
71 facerdos de oleo quod est in 71
72 volâ sua super lobium avis 72
73 dextere ejus qui mundatur, 73
74 et super pollicem manûs ejus 74
75 dextere, et super pollicem pe- 75
76 dis ejus dexteri, in loco san- 76
77 guinis hostiæ pro delicto.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

16 * تَمَّ يَعْجَسُ أَصْبَعَهُ اليمى فى الدهن الئذى على يده اليسرى ويضع منه سبع مرات بين
17 يدي الله * ثم يضع من بافيه سبعا على شحمة اذن المنطهر اليمى * وعلى اجمام يده اليمى * وعلى
18 اجمام رجله اليمى على دم قربان الائم * والفاضل منه يصبه على رأس المنطهر ويستعقر له بين
19 يديه الله * ثم يعمل الامام الدكا * ويستعقر عن المنطهر من كحاسته * وبعد ذلك يدبح
20 الصعبد * ثم يعقد الصعبد والهدية على الدبح * ويستعقر له الامام ويظهر * وان كان فقيرا لا
21 تمال يده ذلك * فليعرب حروفا واجدا قربان الائم للكرنك ليستعقر عنه * وعسر سبعا ملدوا
22 دهن هدية * وفارحن دهن * وسعندمين او فرحي حمام على حسب ما تمال يده * ويندون
23 احدهما دكا * والاخر صعبد * وليات بذلك فى اليوم الثامن من اول طهرن الى الامام الى باب
24 جباء الحصر بين يديه الله * ويأخذ الامام حروف قربان الائم وفارون الدهن ويكر كهما كبركا
25 بين يديه الله * ثم يذكركه واحد من دمه سبعا ويجعله على شحمة اذن المنطهر اليمى * وعلى
26 اجمام يده اليمى واجمام رجله اليمى * ويصب سبعا من الدهن فى كفه اليسرى * ويضع
27 اصبعه اليمى منه سبع مرات بين يديه الله * ويضع باي الدهن الئذى فى كفه على شحمة
28 اذن المنطهر اليمى * وعلى اجمام يده اليمى * وعلى اجمام يده اليمى على دم قربان الائم *
29 * * * * *
30 * * * * *

16 * تَمَّ يَعْجَسُ أَصْبَعَهُ اليمى فى الدهن الئذى على يده اليسرى ويضع منه سبع مرات بين
17 يدي الله * ثم يضع من بافيه سبعا على شحمة اذن المنطهر اليمى * وعلى اجمام يده اليمى * وعلى
18 اجمام رجله اليمى على دم قربان الائم * والفاضل منه يصبه على رأس المنطهر ويستعقر له بين
19 يديه الله * ثم يعمل الامام الدكا * ويستعقر عن المنطهر من كحاسته * وبعد ذلك يدبح
20 الصعبد * ثم يعقد الصعبد والهدية على الدبح * ويستعقر له الامام ويظهر * وان كان فقيرا لا
21 تمال يده ذلك * فليعرب حروفا واجدا قربان الائم للكرنك ليستعقر عنه * وعسر سبعا ملدوا
22 دهن هدية * وفارحن دهن * وسعندمين او فرحي حمام على حسب ما تمال يده * ويندون
23 احدهما دكا * والاخر صعبد * وليات بذلك فى اليوم الثامن من اول طهرن الى الامام الى باب
24 جباء الحصر بين يديه الله * ويأخذ الامام حروف قربان الائم وفارون الدهن ويكر كهما كبركا
25 بين يديه الله * ثم يذكركه واحد من دمه سبعا ويجعله على شحمة اذن المنطهر اليمى * وعلى
26 اجمام يده اليمى واجمام رجله اليمى * ويصب سبعا من الدهن فى كفه اليسرى * ويضع
27 اصبعه اليمى منه سبع مرات بين يديه الله * ويضع باي الدهن الئذى فى كفه على شحمة
28 اذن المنطهر اليمى * وعلى اجمام يده اليمى * وعلى اجمام يده اليمى على دم قربان الائم *
29 * * * * *
30 * * * * *

16 Deinde iunges digitem suum dexteriorum 16
17 oleo quod est super manum suam dexteram, 17
18 fepies ex eo septem vicibus corâ Deo. 18
19 Postea ponet ex ejus rebus parum super 19
20 auriculam avis dextere mundandâ, & 20
21 super pollicem manûs ejus dextere, & su- 21
22 per pollicem pedis ejus dexteri, super san- 22
23 guinem sacrificii delicti. Et quod reman- 23
24 ebis ex isto, fundet super caput munda- 24
25 andi, et viciniam petes pro purificandâ ex un- 25
26 munditiâ suâ: postea mactabit holocau- 26
27 stium. Ac deinde assuetur ea obtinationem 27
28 manûs super altare, & viciniam rogabit 28
29 pro illis sacerdotibus qui mundabuntur. Si vero 29
30 fuerit pauper, nec pervigat manus ejus 30
31 ad hoc, offerat agnum unum in sacrifici- 31
32 um delicti ad agitationem, et viciniam polli- 32
33 culæ pro isto, & decimum similem sub- 33
34 altam oleo in munus, & alabastrum olei: 34
35 Et duas turtures, aut duos colubas, quos 35
36 affequerit manus ejus, et viciniam offerat 36
37 holocaustum. Offerat autem hæc, in die 37
38 octava post principium mundationis sue, 38
39 ad sacerdotem, ad ostium tabernaculi 39
40 presentie coram Deo. Similique facer- 40
41 dos agnum sacrificii delicti, et alabastrum 41
42 olei agitationis, ambo agitatione corâ Deo 42
43 Deinde mactabit eum, & accipiet de sen- 43
44 tuine ejus aliquantum, ponetque eum su- 44
45 per auriculam avis mundandâ dextere, et 45
46 super pollicem manûs ejus dextere, et pol- 46
47 licem pedis ipsius dexteri. Et quod reli- 47
48 quatum olei in volam suam fundet: 48
49 Et digito suo dextero perget ex eo septē 49
50 vicibus ante Deum. Posteaque reliquum 50
51 sanguinis qui est in volâ sua, super auricu- 51
52 lam avis mundandâ dextere, et super pol- 52
53 licem manûs ejus dextere, & pollicem 53
54 pedis ejus dexteri, super sanguinem sacrificii delicti.

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELUS

17 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 18 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 19 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 20 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 21 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 22 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 23 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 24 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 25 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 26 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 27 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 28 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 29 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו... 30 וכל לבוש וכל משך דריון עלוהו...

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS

וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 17 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 18 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 19 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 20 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 21 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 22 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 23 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 24 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 25 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 26 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 27 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 28 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 29 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 30 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו...

TEXT. ET VER. SAM.

Translatio Latina:

17 Omne quod vestimentum... 18 et omnis pellic super qua fuerit concubitus... 19 Mallet autem cum concubitu... 20 in femina, lavabuntur in aqua... 21 fuerit fluxus sanguinis... 22 fuerit in carne sua... 23 diebus manebit in separatione... 24 fuerit in separatione... 25 si fuerit in separatione... 26 si fuerit in separatione... 27 si fuerit in separatione... 28 si fuerit in separatione... 29 si fuerit in separatione... 30 si fuerit in separatione...

VERSIO SAMARITANA.

וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 17 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 18 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 19 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 20 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 21 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 22 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 23 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 24 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 25 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 26 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 27 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 28 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 29 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו... 30 וְכָל לְבוּשׁ וְכָל מִשְׁךְ דְּרִיּוֹן עָלָיו...

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

17 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 18 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 19 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 20 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 21 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 22 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 23 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 24 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 25 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 26 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 27 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 28 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 29 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي... 30 وَاي نوب او حلد صار عليه مها سي...

PARAPH. CHALD. cum VERSIONE LATINA.

TARGUM ONKELOS.

11 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 12 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 13 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 14 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 15 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 16 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 17 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 18 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 19 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 20 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 21 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא...

11 Et offeret Aaron vitulum pro peccato suo; et propiciabit pro se, et pro hominib' dom' suae; immolabitque vitulum pro peccato suo. Et tollet thuribulum plenum prunis ignis, desuper altare de confectu Dñi; et plenum pulli sil' thymiamatis aromatu minuat; et ingredietur intra velu. Et ponet thymiamata aromatu sup igne cora Dño; et cooperiet nebula incensu propiatoriu, q' est supra te- 14 limoniu, ut nò auriatur. Tolle- que de sanguine vituli; et asper- getur digito suo sup facie propi- atoriu, ad ori e' et cora propi- atoriu affiget septies de sa- 15 guine digito suo. Immolabitque hircu q' est pro peccato populi, et inferet sanguine e' intra velu; et faciet de sanguine e' sicut fecit de sanguine vituli; et asperget sup propiatoriu, et cora propiatoriu. Et expi- abit sup sanctoriu, ab immu- ditatis filioru Israel, et a prava- ricationib' eoru, cu' dicitur peccatis eoru: Et faciet taber- naculo foederis, q' collocatur cu' eis, in medio conationu eoru. Nullusq; vir sit in taber- naculo foederis, quado ingre- ditur ut propiciet in sanctua- rio, donec egredietur: et propi- ciabitur pro se, et pro hominib' dom' suae; et pro omni eccle- 18 sia Israel. Egredieturq; ad altare, q' est cora Dño, et expi- abit illud: et coller de sanguine vituli, et de sanguine hirci; et ponet sup cornua altaris, per circuitu. Et asperget sup eu' septies, de sanguine cu digito suo: et mudabit illud et sanctifica- bit illud, ab immunditatis filioru 19 israel. Et postquam cessaverit expiare sup sanctoriu; & sup tabernaculu foederis, et sup al- tare: offeret hircum vivu. Ponetque Aaron ambo manus suas sup caput hirci vivi: et confitebitur sup eu' omnes in- quitates filioru israel; et omnes pravaricationes eoru, et omnia peccata eoru; et dabit ea super caput hirci; et mittet eum per manum viri parati, ut eat in folitudinem.

TEXTUS HEBR. & O-SAMARITANUS.

11 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 12 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 13 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 14 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 15 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 16 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 17 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 18 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 19 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 20 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 21 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא...

VERSIO SAMARITANA.

11 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 12 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 13 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 14 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 15 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 16 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 17 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 18 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 19 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 20 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא... 21 ויקרב אהרן ויתחורא דחטאתא...

TEXTUS VER. SAM.

11 Offeretque Aaron vitulum pro peccato suo, & expiabit pro se, & pro domo sua; ma- 12 chians vitulum pro peccato suo. Sumit autem plenum thuribus 13 ligni carbonum ignis de altari; et ponetque illud super cornua altaris: et inferetque pugillus foenis odoriferi thymiamatis super ignem ante Dominum, obtegetque; sicut sufficit pro vitulo; quod est super testimonium, et non morietur. Postea acci- 14 piet de sanguine vituli, asper- getque digito suo super propi- atorium ante Orientem, et ante facie propiatorii asper- get septies de sanguine digito suo. Atque bibeque vitulum pro peccato populi, & inferet sanguinem eius intra velum; & facietque sanguinem eius sicut fecit sanguinem vituli, asper- getque eum super propiatorii, & ante faciem propiatorii. 21 Expiabit quoque sanctuarium & ab immunditatis filioru Isra- el, & a pravaricationib' eoru pro hominib' (a) peccatis eoru: sic etiam faciet taber- naculo testimoniu habitanti- bus; ubi cum in medio immu- ditatum constitutum. Nam si- 12 quisque homo erit in taber- naculo testimonii cum ingredie- tur ad propitiandum in sanctua- rio; donec extiterit: propi- atorium autem asperget pro se, & pro domo suo, & pro Congregatione israel. Deinde egredietur ad altare quod est ante Dominum, & expi- abit illud, acq'ue in quo de sangui- ne vituli & de sanguine hirci; ponet super cornua altaris in circuitu. Et asperget super eum de sanguine digito suo septies, mundabitque illud, & sanctificabit illud ab im- munditatis filiorum israel. Cum autem profecerit expiare sanctuarium, & tabernacu- lum testimonii, et ab oriente offeret vitulum vivu. Im- 18 moque Aaron ambo manus suas super caput hirci vivi; et confitebitur super il- lum omnes (c) iniquitates filiorum israel, & omnes pravaricationes eoru secundum omnia peccata eoru, ponensq; illa super caput hirci; et emi- tet per manum hominis parati in desertum.

Versio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

11 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 12 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 13 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 14 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 15 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 16 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 17 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 18 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 19 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 20 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 21 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز...

Es adducet Haron secundu vitulu expi- 12 ationis suu; venietq; petet pro se, & pro gene dom' suae, cum machiat eu. Dande 13 accipiet plenu thuribulo carbones ignis desuper altare a confectu Dei; & plenu anib' pugilli fois ex thure gummi as- tritis, introductisq; omnia intra velu. Et 14 propiciat illud super igne cora Dño, sicut cooperiet nebula thurib' illud quod est super orca: nans ipse non morietur. Deinde accipiet de sanguine vituli ali- 15 quant'u, & asperget; ill' digito suo contra velu ad Orientem, usq; vice: ac tu postea offeret ante illud ex ipso sicut vice. Postea machiabit bueu' expiationis illu qui est pro- 16 pui, & introducet de sanguine ipso ali- quid intra velu: & egret; de illo quemad- modu egit de sanguine vituli, aspergetque ex ipso contra velu, & ante illud. Cuius- 17 namque precabitur in sanctuario pro pravi- cationib' filioru israel, de delictis eoru, & omnib' culpis eoru. Et eode modo faciet de vitulo; sanguine in temio presencie quod habitu cu' ipis inter rebelliones eoru. Nec sit qui quod ex hominib' in temio 18 presentie quia d' ingredietur ad propi- andu pro se veniu in sanctuario, donec egredietur postquam venia petierit sibi & domesticis suis, & toti caetu israelitaru. Deinde exhibe ad altare quod est in con- 19 spectu Dei, venietq; postulatib' pro eo, accipiendo de sanguine vituli & de sanguine hirci simul junctis, ponendos super latera; & circumdanda. Postea & asperget super eum super facie ex ipso, digito suo se- 20 p' vice: & mundabit; & illud, acq'ue in quo de sangui- ne vituli & de sanguine hirci; ponensq; illa super caput hirci; et emittet per manum viri parati in desertum, 21 & ante illud.

11 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 12 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 13 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 14 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 15 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 16 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 17 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 18 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 19 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 20 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز... 21 ويذبح هرون باييه رب الكاهن الذي له ويسمعه له ولاهل بيته * ثم يذبحه * ثم ياخذ من الجوز...

ספר ויקרא : י"ז

Verfio VULG.

Verfio GRÆCA LXX. Interp.

Israel filios... Et erit hoc vobis legitimum...

LAT.

34 Erigit vobis hoc legitimum sempiternum...

34 Καὶ ἔσται οὗτο ὑμῶν ἕνεκα...

CAP. XVII.

1 Aharon ad Loquere : dicendo, Moyses ad Dominus est locut' Et...

CAP. XVII.

1 Et locutus est Dominus ad Moysem, dicens : Loquere Aarō & filiis ejus...

ΚΕ Θ. ΙΖ.

1 Καὶ ἐλάλησε ὁ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων, Λάλησον πρὸς Ααρὼν...

CAP. XVII.

Et locusus est Dominus ad Moysem, dicens, Loquere ad Aarōnem...

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA A.

34 Erit autē vobis ista lex in perpetuū, ut expiatio fiat pro filiis Israel ab omnibus peccatis eorū semel in anno...

CAP. XVII.

1 Lex oblationū & sacrificiorū, quod non sint mactanda extra tabernaculū temporis. Et quia demonib' sacrificabant filii Israel...

1 altare super vobis cum dedi ego & hys sanguine in carnis anima Quia
 11 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 expiabit animas in ipse sanguis qui: vestras animas super expiandum ad
 לִכְפֹּר עַל-נַפְשֵׁיכֶם בְּיַד הַדָּם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה
 comedet non vobis ex anima Omnis: Israel filius dixi Ideo
 על כן אמרתו לבני ישראל: לא תאכלו
 sanguinem comedet non vestri medio in peregrinis peregrini: & sanguinis
 דָּם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה
 corā medio in peregrinis peregrini: & Israel filius ē vir vir Et
 ואיש איש מכני ישראל ומדגלו הניג ברוחב
 effundet & commedat que avin vel siccitatem venationem fuerit venat: qui
 אשר ציד זיהו או עוף אשר יאכל ושפך
 ej: sanguinis carnis ois anima Quia pulvere in illa operiet & ej: sanguine
 את דמו וקסרו בעפר: כי גשש בל בשר דמו
 comedetis nō carnis omnis Sanguine: Israel filius Dixique: hys of anima in
 בגופו הוא ואמל לבני ישראל: לא תאכלו
 omnis Et. excedetur illa comedet vis: hys of: sanguis carnis ois anima Quia
 כי גשש בל בשר דמו הוא כל אכלו וקסרו: וקסרו
 lavabit & exiergo in & in gēna captā & cadaver comederit que anima
 גשש אשר האכל נבלה ושרפה באורה ובגרו וכבס
 erit mūd: & vesper ad usque immūd: & aquis in se abluet & suā vestimenta
 בגדיו ורחץ במים ושמנה ער-וערב וטוהר:
 sua perimūat portabit & abluerit non sua carnē & se laverit non si Et
 ואם לא וכבס ובגדו ולא ירחץ ושמנה עינו: Et

11 Quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expieris pro animabus vestris, & sanguis pro animæ piaculo sit. Idcirco dixi filiis Israel, Omnis anima ex vobis non comedat sanguine, nec advenis qui peregrinatur apud vos. Homo quilibet de filiis Israel, & de advenis qui peregrinantur apud vos, si venationem atque aucupio cepit ferā vel avem, quibus veli licitā est, fundat sanguine ej: & operiat illum terrā. Anima enim omnis carnis in sanguine est: Unde dixi filiis Israel, Sanguine universę carnis non comedetis, quia anima carnis in sanguine est: & quicquid cōderit illi, intēribit. Anima que comederit mortuū, vel capiti ad bellitā, tā de indigenis, quā de advenis, lavabit vestimenta sua et semetipsū aquā, & contomioctus erit usq; ad vesperā: et hoc ordine mūd: fiet. Quōd si nō laverit vestimenta sua & corpus, portabit iniquitatem suā.

11 H y b n m o n s c a r n i s e s t i n s a n g u i n e e s t : & e g o d e d i i l l u m v o b i s u t s u p e r a l t a r e i n e o e x p i e r i s p r o a n i m a b u s v e s t r a s : & s a n g u i s p r o a n i m e p i a c u l o s i t . I d c i r c o d i x i f i l i i s I s r a e l , O m n i s a n i m a e x v o b i s n o n c o m e d a t s a n g u i n e , n e c a d v e n i s q u i p e r e g r i n a t u r a p u d v o s . H o m o q u i l i b e t d e f i l i i s I s r a e l , & d e a d v e n i s q u i p e r e g r i n a n t u r a p u d v o s , s i v e n a t i o n e m a t q u e a u c u p i o c e p e r i t f e r a v e l a v e m , q u i b u s v e l i l i c i t a e s t , f u n d a t s a n g u i n e e j : & o p e r i a t i l l u m t e r r a . A n i m a e n i m o m n i s c a r n i s i n s a n g u i n e e s t : U n d e d i x i f i l i i s I s r a e l , S a n g u i n e u n i v e r s e c a r n i s n o n c o m e d e t i s , q u i a a n i m a c a r n i s i n s a n g u i n e e s t : & q u i c u q u i d c o e d e r i t i l l i , i n t e r i b i t . A n i m a q u e c o m e d e r i t m o r t u u m , v e l c a p i t i a d b e l l i t a m , t a m d e i n d i g e n i s , q u a m d e a d v e n i s , l a v a b i t v e s t i m e n t a s u a e t s e m e t i p s u m a q u a , & c o n t o m i o c t u s e r i t u s q ; a d v e s p e r a : e t h o c o r d i n e m u d : f i e t . Q u o d s i n o n l a v e r i t v e s t i m e n t a s u a & c o r p u s , p o r t a b i t i n i q u i t a t e m s u a m .

Anima enim omnis carnis, sicut
 quis ejus est. Et ego dedi illum
 vobis ad altare ad exorandis pro
 animabus vestris: sanguine enim
 pro anima exorabit. Propterea
 dixi filiis Israel, Omnis anima ex
 vobis non edet sanguine: nec
 advenas qui appropiavit est in
 vobis, non edet sanguine: Et homo
 non filius Israel, vel proflyta-
 rius, qui appropiavit fuit in vobis, qui-
 cumq; venat fuerit venationem,
 bestiam vel volatile, quod com-
 edierit: effundet sanguine, et op-
 eriet eum terra. Anima enim omnis
 carnis sanguis ejus est. Et dixi fi-
 liis Israel, Sanguine omnis carnis
 non manducabitis: quoniam anima
 omnis carnis sanguis ejus est: om-
 nis qui comedit illum, extēri-
 nabitur. Et omnis anima quecūq;
 comedit mortuū, vel si fera
 captū in indigens in proflyta-
 rium, lavabit vestimenta sua, et la-
 vabitur aqua, & immundus erit
 usq; in vesperā: et non
 absterget vestimenta,
 & corpus non lavet: aqua et ac-
 cipiet iniquitatem suam.

CAP. XVIII.

1 Israel filios ad Loquere: dicendo, Moyses ad Dominus est locutus Et
 ויקבר יהוה אל משה לאמר: רב אל בני ישראל
 1 Opus Secundum: vester Deus Dominus Ego: eos ad dices &
 ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה
 2 terre op: fecand i: & facietis non in habitatis quis in Aegypti terra
 את מצותי אשר יצוה אתכם: לא תעשו וכמעשה ארץ
 eorā facietis in & facietis non sicut vis adhaerēt ego quō, Chenaia
 כגון אשר אני מביא אתכם שפה לא תעשו ובחקותיהם
 3 servabitis mea statuta &, facietis mea iudicia: ambulabitis non
 לא תלכו: את משפטי העשו ואת חקתי השמרו
 4 mea statuta custodietis Et: vester Deus Dominus Ego: in ambuland ad
 עיני ברת כהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי
 5 Ego: et in viver & homo ea faciet que mea iudicia &
 ואת משפטי אשר יעשה יהוה האדם ותי פהם אני
 6 reveland i ad accedēt non sicut carnis reliquias comēs ad vir Ii Dominus
 יהוה: איש איש אל בל בשרו לא תקברו לגורו
 7 nuditate: & tui patris Nuditate. DOMINUS Ego: matrem
 ערוה יגד יהוה: ערוה אבקה וערוה
 8 tui patris Nuditas: revelabis non tui patris uxoris Nuditatem
 ערוה אשר אבקה לא תקברו ערוה אבקה
 יהוה:

1 L'Occur' est Dns ad Moyfen, dicens; Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Ego Dns De' vester. Juxta consuetudinē terrę Aegypti, in qua habitātis, non facietis: & juxta morem regionis Chanaan, ad quam ego introducturus sum vos, nō ageris, nec in legitimis eorū ambulabitis. Facietis iudicia mea, & præcepta mea servabitis, & ambulabitis in eis. Ego Dominus Deus vester. Custodite leges meas atq; iudicia mea, quia faciens homo, videtur in eis. Ego Dominus. Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet, ut revelet turpitudinem ejus. Ego Dns. Turpitudinem patris tui, & turpitudinem matris tuę non discoperies: mater tua est, non revelabis turpitudinem ejus. Turpitudinem uxoris patris tui non discoperies: turpitudinem enim patris tui est.

MS.A. (a) אלהי תיש ארץ (b) ה' אלהיך (c) ה' אלהיך (d) ה' אלהיך (e) ה' אלהיך (f) ה' אלהיך (g) ה' אלהיך (h) ה' אלהיך (i) ה' אלהיך (j) ה' אלהיך (k) ה' אלהיך (l) ה' אלהיך (m) ה' אלהיך (n) ה' אלהיך (o) ה' אלהיך (p) ה' אלהיך (q) ה' אלהיך (r) ה' אלהיך (s) ה' אלהיך (t) ה' אלהיך (u) ה' אלהיך (v) ה' אלהיך (w) ה' אלהיך (x) ה' אלהיך (y) ה' אלהיך (z) ה' אלהיך

Verfio SYRIACA cum Interpretatione LATINA.

11 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 12 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 13 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 14 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 15 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח
 16 כי הקדש בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח

11 Quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis super altare in expiationem animarū vestrarū: nam sanguis expiat animā. Propterea dixi filiis Israel, Nulla anima ex vobis comedat sanguine: & ii qui convertuntur ad me qui commorantur vobiscū, non comedant sanguine. Et quicūq; ex filiis Israel, & ex iis qui convertuntur ad me qui habitant inter vos, venatus fuerit venationē ferā aut vulcris comedibilis, effundat sanguine ejus, & contēgat eum pulvere: Quia anima omnis carnis, sanguis est. Dic enim filiis Israel, Sanguine omnis carnis non comedetis, quia anima omnis carnis, sanguis est: & quicūq; comederit illi, peribit. Et omnis anima que comederit cadaver aut quod dicerptum est a fera, tam ex vobis quā ex iis qui convertuntur ad me qui equant inter vos, abluat vestimēta sua, lavet; si dequā, & sit immundus usq; ad vesperā, ac tum mundabitur. Quōd si nō abluat vestimēta sua, & carnē suā non lavet, recipiet peccatū suū.

Nam anima omnis carnis, sanguis est: & ego
 dedi eum vobis super altare in expiationem
 animarū vestrarū: nam sanguis expiat ani-
 mā. Propterea dixi filiis Israel, Nulla ani-
 ma ex vobis comedat sanguine: & ii qui con-
 vertuntur ad me qui commorantur vobiscū,
 non comedant sanguine. Et quicūq; ex filiis
 Israel, & ex iis qui convertuntur ad me qui
 habitant inter vos, venatus fuerit venationē
 ferā aut vulcris comedibilis, effundat fan-
 guine ejus, & contēgat eum pulvere: Quia
 anima omnis carnis, sanguis est. Dic enim
 filiis Israel, Sanguine omnis carnis non com-
 edetis, quia anima omnis carnis, sanguis est:
 & quicūq; comederit illi, peribit. Et omnis
 anima que comederit cadaver aut quod dif-
 cerptum est a fera, tam ex vobis quā ex iis
 qui convertuntur ad me qui equant inter vos,
 abluat vestimēta sua, lavet; si dequā, & sit
 immundus usq; ad vesperā, ac tum munda-
 bitur. Quōd si nō abluat vestimēta sua, & car-
 nē suā non lavet, recipiet peccatū suū.

CAP. XVII.

Lex peccatorum que si committantur, sube-
 runt sententiam mortis, eisdemq; sunt rati-
 onis in omnibus seculis.
 1 L'Occur' est Dns cum Mose, dixit; ad eū; I
 Loquere cum filiis Israel, & dices eis, Ego
 sum Dns De' vester. Secundum opera terrę
 2 Aegypti in qua habitātis, ne facietis. Et ef-
 fūdum opera terrę Chanaan quō sum vos in-
 troductur, ne feceritis, & in legib' eorū ne
 ambulaveritis. Sed facite iudicia mea, & cu-
 4 stodite præcepta mea, inq; iis ambulatē: ego
 sū Dns De' vester. Observate mā data mea & i
 iudicia mea, quoniam homo qui fecerit ea, vi-
 vet per illa: ego sū Dns. Nemo vestrum ad ul-
 6 lū proximū suū carnalē accedat ad detegēdū
 dedec': ego sum Dns. Dedec' patris tui, &
 7 dedec' matris tuę ne detegas: mater tua est,
 ne detegas dedec' ejus. Dedec' uxoris patris
 8 tui ne detegas, dedecus est eorū patris tui.

Targum ONKELOS.

9 Turpitudinē fororis tue filie patris tui, aut filie matris tue, quæ genita est à patre tuo ex alia uxore, aut à matre tuâ ex alio viro, nō discoperies turpitudinē eorū. Turpitudinē filie filii tui, aut filie filie tue, nō revelabis turpitudinē eorū. Turpitudinē filie uxoris patris tui, quæ genita est à patre tuo, nō revelabis quia foror tua est: nō revelabis turpitudinē ejus. Turpitudinē fororis patris tui nō discoperies: confanguinea enim patris tui est. Turpitudinē fororis matris tue nō revelabis: quia confanguinea matris tue est. Turpitudinē patrui tui nō revelabis: ad uxore ejus nō accedes, uxore enī patrui tui est. Turpitudinē nurc tue nō revelabis: uxore enim filii tui est: nō discoperies turpitudinē ejus. Turpitudinē uxoris fratris tui nō revelabis: quia turpitudinē fratris tui est. Turpitudinē mulieris et filie ejus nō revelabis: filiā filii ejus, aut filiā filie ejus nō accipies, ut reveles turpitudinē ejus: confanguinea enim sunt, cōsiliū peccatorū est. Et uxore cū forore filii tui nō accipies: ut stes in tribulationē, nec discoperies turpitudinē illius, illa vivente. Et ad mulierē in mēstruo immūditā sūa, nō accedes, ne reveles turpitudinē ejus. Et cū uxore proximitū nō cubabis feminis cōmixtionē: ut contamineris in eā. Et de filiis tuis nō dabis, ut transferas ad Moloch: et nō violabis nomen Dei tui, ego Dñs. Et cū masculo nō coibis coitu muliebris: abominatio enim est. Et cū onī jumento nō coibis, ut contamineris cū eo: neq; mulier stabit corū jumentū, quod succubatur ei, scilicet: nisi. Ne polluamini in omnib' his: quia in omnib' his cōtaminati sunt populi, quos ego ejectione ante conspexi: et vestrū. Et contaminata est terra; et visitavit scilicet: ejus sup eā: et vomuit terra habitatores suos. Vos autē custodietis legitima mea, et judicia mea; et non facietis ex omnib' abominacionib' istis: nec indigenez, nec peregrini qui peregrinantur inter vos.

9 Turpitudinem fororis tue, filie patris tui, aut filie matris tue, quæ genita est intra vel extra, ne detegas turpitudinē ejus. Et turpitudinē filie filii tui, vel filie filie tue, ne detegas quia uxore est turpitudinē tua. Turpitudinē filie uxoris patris tui genitæ à patre tuo, quæ scilicet declarata est foror tua, ne detegas ullo modo turpitudinē ejus. Turpitudinē uxoris patris tui ne detegas, quoniam est cōfanguinea patris tui. Et turpitudinē fororis matris tue ne detegas, quia est cōfanguinea matris tue. Et turpitudinē patrui tui ne detegas, hoc est: ne accedas ad uxore ejus, cum ipsa sit quæ genita est à patre tuo, ut non natus sit ne detegas: est enim uxore filii tui, ne detegas eā. Et turpitudinē uxoris fratris tui ne detegas, quia est uxore turpitudinis fratris tui. Et turpitudinē mulieris ac turpitudinē filie ejus ne detegas usque. Et si mulier sit filia filii ejus, ne distimes, aut detegas turpitudinē uxoris ejus, cum sit confanguinea: est enim obsecrancia. Et mulierē cum forore sua ne detegas, ut sit ipsius rivalis, ad detegendā turpitudinē ejus, cū ipsa in vita illius. Et ad mulierē in mēstruo immūditate sue, ne accedas ad detegendā turpitudinē ejus. Et cū uxore proximi tui ne facias concubitū tuū ad generationē, neq; ad continentiam, ut in ipsa. Et ne des de stirpe tua ad offerendū idolo, et ne violes: nomen Domini tui: ego sum Deus rependens. Et cū masculo ne coitatus iuxta mores cōmūdis mulieribus, quoniam abominatio est. Et cum ullo ex jumentis ne facias cōmixtionē tuā, ut contamineris cū ipso. Similiter mulier non stes ante jumentū ut coitatus cum illo, quia perniciosus est eternus. Ne cōtradiatū mihi in vultu hārē verum, quoniam in similibus verus cōtradiatū mihi populi quos ego expulsi: sunt in cōspectu vestro. Et quando polluti sunt incolæ terræ, exegi ad ipsos scelerata corā, et dispersi regno habitatores suos. Custodite igitur vos mandata mea, et judicia mea, et non facietis quæquæ ex his abominacionib' istis indigenæ quæ advena peregrini inter vos.

Verfio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

9 وسود احبائك ابنة ابنتك او ابنة امك المولودة داخل او خارجا * ولا تكسفي سوكها *
10 ابنة ابنتك او بنت امك * ولا تكسفيهما لانهما سوكك * وسود ابنة روجه ابنتك المولودة من ابنتك *
11 هي التي يبيتونها احبائك * ولا تكسفن سوكهما * وسود احب ابنتك * ولا تكسفي لانها نسبه
12 ابنتك * وسود احب امك * ولا تكسفي لانها نسبه امك * وسود عمك * ولا تكسفي * وذلك ان لا
13 تتقدم لي روجه اذ هي كعمتك * وسود كنبك * ولا تكسفي * وهي روجه ابنتك * ولا تكسفيها * وسود
14 روجه احبائك * ولا تكسفي * لانها كسود احبائك * وسود ابنتها * ولا تكسفن وكذلك
15 ابنة ابنتها * وابنة اسمها لا تكلفها لتكسفي سوكها اذ هن نسابت * وهي فاحسه وامراء مع
16 احبها لا تكذب لتكون صرخوا * لا تكسفي سوكها معها في حياتها * ولي امرء في حصه مجسمها
17 لا تتقدم لتكسفي سوكها * ومع روجه صاحبك * لا تجعل مصاجعتك لانسال ولا لتكس لها * ولا تعط
18 من نسلك للعريب للضم * ولا تبدل اسم ربيك * انا الله المعاقب * والد كز ولا يصاحج علي صروب
19 مصاحجة النساء * فاتها كرفه * وقع سي من الهيايم لا تجعل مصاجعتك لتكس لها * كذلك
20 الامراء لا تعف بين يدي جمعه لسروها فاتها ابده * لا تعصوني نسي من هذه * فان عملها
21 عصا الاعم الذمى انا طاروهم من بين ايديكم * ولما كس اهل الارض * طابئهم يدومهم *
22 وسنت الابد اهلها * فاحفظوا الاسم رسومي واحكامي * ولا تصنعوا شيئا من هذه الكبان * الصريح
23 والعريب الذمىل فعا بينكم *

Et turpitudinē fororis tue, filie patris tui, aut filie matris tue, quæ genita est intra vel extra, ne detegas turpitudinē ejus. Et turpitudinē filie filii tui, vel filie filie tue, ne detegas quia uxore est turpitudinē tua. Turpitudinē filie uxoris patris tui genitæ à patre tuo, quæ scilicet declarata est foror tua, ne detegas ullo modo turpitudinē ejus. Turpitudinē uxoris patris tui ne detegas, quoniam est cōfanguinea patris tui. Et turpitudinē fororis matris tue ne detegas, quia est cōfanguinea matris tue. Et turpitudinē patrui tui ne detegas, hoc est: ne accedas ad uxore ejus, cum ipsa sit quæ genita est à patre tuo, ut non natus sit ne detegas: est enim uxore filii tui, ne detegas eā. Et turpitudinē uxoris fratris tui ne detegas, quia est uxore turpitudinis fratris tui. Et turpitudinē mulieris ac turpitudinē filie ejus ne detegas usque. Et si mulier sit filia filii ejus, ne distimes, aut detegas turpitudinē uxoris ejus, cum sit confanguinea: est enim obsecrancia. Et mulierē cum forore sua ne detegas, ut sit ipsius rivalis, ad detegendā turpitudinē ejus, cū ipsa in vita illius. Et ad mulierē in mēstruo immūditate sue, ne accedas ad detegendā turpitudinē ejus. Et cū uxore proximi tui ne facias concubitū tuū ad generationē, neq; ad continentiam, ut in ipsa. Et ne des de stirpe tua ad offerendū idolo, et ne violes: nomen Domini tui: ego sum Deus rependens. Et cū masculo ne coitatus iuxta mores cōmūdis mulieribus, quoniam abominatio est. Et cum ullo ex jumentis ne facias cōmixtionē tuā, ut contamineris cū ipso. Similiter mulier non stes ante jumentū ut coitatus cum illo, quia perniciosus est eternus. Ne cōtradiatū mihi in vultu hārē verum, quoniam in similibus verus cōtradiatū mihi populi quos ego expulsi: sunt in cōspectu vestro. Et quando polluti sunt incolæ terræ, exegi ad ipsos scelerata corā, et dispersi regno habitatores suos. Custodite igitur vos mandata mea, et judicia mea, et non facietis quæquæ ex his abominacionib' istis indigenæ quæ advena peregrini inter vos.

PARAPH. CHALD.

VERSIONE LATINA.

TEXTUS HEBRÆO-SAMARITANUS.

TEXT. ET VER. SAM.

Tranſlato Latino.

תָּוֹנוֹת אֲבֹנִים

TARGUM ONKELOS.

27 ארית כל חובבתא האלון עבדו
28 אנשי ארעא דקדמיון ואסתבת
29 ארעא : ולא תרמקו ארעא תליון
30 בסאובון וחתה נמא דירוקנת
31 יד עמא דקדמיון : אר פל ד
32 יעבד מלך היעבבתא האלון
33 וישתעוץ נפשה דעבדו מן
34 עפרו : ותפרו ית משרת מימר
35 ביד דלא למעו מימסו
36 חובבתא נארעבונא קדמיון
37 ולא תסתאבון פרוזא נאר
38 אלקו :

27 Omnes enim abominaciones
istas fecerunt viti terre, qui
fuerunt ante vos: et polluta est
28 terra. Et non evomēt vos ter-
ra. sicut conraminaveritis eā:
sicut evomit populus, qui fu-
29 erunt ante vos. Quia omnis
qui fecerit ex omnibus abomi-
nationibus istis; extermina-
buntur animæque fecerint ta-
30 lia de medio populi sui. Custodietis; custodiat verbi mei,
31 ut non facietis de morib' ab-
ominabilib' qui facti sunt an-
te vos, et polluinini in eis:
32 Ego Dominus Deus vester.

27 ארעא חובבתא האלון עבדו
28 אנשי ארעא דקדמיון ואסתבת
29 ארעא : ולא תרמקו ארעא תליון
30 בסאובון וחתה נמא דירוקנת
31 יד עמא דקדמיון : אר פל ד
32 יעבד מלך היעבבתא האלון
33 וישתעוץ נפשה דעבדו מן
34 עפרו : ותפרו ית משרת מימר
35 ביד דלא למעו מימסו
36 חובבתא נארעבונא קדמיון
37 ולא תסתאבון פרוזא נאר
38 אלקו :

27 Quomodo omnes abominati-
ones istas fecerunt homines
terre qui fuerunt ante vos, et
28 polluta est terra. Et non er-
29 vunt vos terra, sed quod con-
taminatis eam, sicut evomit
30 hominibus suis, sicut evomit
gentem que erat ante vos.
31 Quoniam enim feceritis ali-
qua ex abominacionibus istis,
(a) exterminabuntur animæ
que fecerit de medio populi
sui. Custodietis igitur obser-
32 vationes meas, ut nihil faciatis
ex statutis abominacionum
que factæ sunt ante vos, et
33 polluinini in eis, quomiam
ego Dominus Deus vester.

27 Quomodo omnes abominati-
ones istas fecerunt homines
terre qui fuerunt ante vos, et
28 polluta est terra. Et non er-
29 vunt vos terra, sed quod con-
taminatis eam, sicut evomit
30 hominibus suis, sicut evomit
gentem que erat ante vos.
31 Quoniam enim feceritis ali-
qua ex abominacionibus istis,
(a) exterminabuntur animæ
que fecerit de medio populi
sui. Custodietis igitur obser-
32 vationes meas, ut nihil faciatis
ex statutis abominacionum
que factæ sunt ante vos, et
33 polluinini in eis, quomiam
ego Dominus Deus vester.

CAP. XIX.

CAP. XIX.

CAP. XIX.

1 ומויל ויעס משה למימר : מלא
2 עם פל פגשה דבני ישראל וימר
3 להון קדישו תהון ארן קדיש אגא
4 "אלהון : נגר מן אשה ומר
5 אבולו תהון דחלו ויתיומי שבא
6 רלו תפרו אגא "אלהון : לא
7 תחפנו בתר מעון דחלו ותחלו
8 לא עבדון בלון אגא "אלהון :
9 וארי תבסון נכסת קודשו קדם
10 "לרעא לכו תבסוניה : ביומי
11 דיתבסו תחלו ומימסו דבתריו
12 וישתעו ער ומא דחילתא
13 בנור ויחוקר : ואסא חילתא ותחלו
14 ביומי תחילתא מרחק תחילתא
15 וייעבדו ית חובבתא קדמיון
16 ארית ית קודשא רון אהיל וישתעו
17 אנשא תהון משה : ובסאובון
18 ית חזקא דארעו לא תשעו פתא
19 תחלו : למחזו ולקטא דחזקא לא
20 תלבסו ויבסו : לא תעלו ותחלו
21 דרמסו לא תלבסו לעו ותחלו
22 השבוק יתיו אגא "אלהון :
23 לא תעבדו ולא תחבדו ויאל
24 השקרו גש פתבדו : ולא
25 תשתמעו בשמי לשקרא ותחלו
26 וישתעו נאר אלקו :

1 Locutus est praterè Do-
2 minus Moysi dicens : Loquere
3 cum offi coetu filioru' Israel, et di-
4 cesis, Sancti eritis: quia ego
5 sanctus sum Dominus Deus ves-
6 ter. Unusquisq; matrem suam
7 et patrem suum timbebit; dies
8 sabbatorum meoru' custo-
9 dietis: Ego Dominus Deus ves-
10 ter. Nolite respicere ad idola;
11 neq; Deos confatiles facietis
vobis : Ego Dñs Deus vester.
12 Et si immolaveritis hostiam
13 sanctificatam coram Dño; vol-
14 untariè immolabitur eam. In
15 die quâ immolabitur comede-
16 tur, et sequenti die: quod
17 autem reliquum fuerit inque
18 in diem tertium, igni combu-
19 retur. Et si comelum fuerit
20 in die tertio, abominatio erit,
21 non erit placabile. Et qui cõ-
22 ederit ex eo, suscipiet iniqui-
23 tatem suam; quoniam sancti
24 Domini profanavit: et ex-
25 terminabitur homille de po-
26 pulo suo. Cumque messieritis
27 messem terræ vestræ, non con-
28 summabis metere angulum a-
29 gri tui: neque recolliges re-
30 manentes spicas messis tuæ.
31 Neq; in vinea tua colliges ra-
32 cemos post viandemiam reman-
33 entes; neq; grana decidentia
34 vineæ tuæ congregabis: sed
35 pauperibus & peregrinis di-
36 mites ea; Ego Dñs Deus ves-
37 ter. Non facietis furtu: et non
38 negabitis neq; mentimini, u-
39 ni quisquis contra proximu' suu'.
40 Nec iurabitis in nomine meo
41 false: neq; prophanas nomē
42 Dñi Deitui, Ego Dominus.

1 ומויל ויעס משה למימר : מלא
2 עם פל פגשה דבני ישראל וימר
3 להון קדישו תהון ארן קדיש אגא
4 "אלהון : נגר מן אשה ומר
5 אבולו תהון דחלו ויתיומי שבא
6 רלו תפרו אגא "אלהון : לא
7 תחפנו בתר מעון דחלו ותחלו
8 לא עבדון בלון אגא "אלהון :
9 וארי תבסון נכסת קודשו קדם
10 "לרעא לכו תבסוניה : ביומי
11 דיתבסו תחלו ומימסו דבתריו
12 וישתעו ער ומא דחילתא
13 בנור ויחוקר : ואסא חילתא ותחלו
14 ביומי תחילתא מרחק תחילתא
15 וייעבדו ית חובבתא קדמיון
16 ארית ית קודשא רון אהיל וישתעו
17 אנשא תהון משה : ובסאובון
18 ית חזקא דארעו לא תשעו פתא
19 תחלו : למחזו ולקטא דחזקא לא
20 תלבסו ויבסו : לא תעלו ותחלו
21 דרמסו לא תלבסו לעו ותחלו
22 השבוק יתיו אגא "אלהון :
23 לא תעבדו ולא תחבדו ויאל
24 השקרו גש פתבדו : ולא
25 תשתמעו בשמי לשקרא ותחלו
26 וישתעו נאר אלקו :

VERSO SAMARITANA.

27 Locutus est praterè Do-
2 minus Moysi dicens : Loquere
3 cum offi coetu filioru' Israel, et di-
4 cesis, Sancti eritis, quoniam
5 sanctus sum Dominus Deus ves-
6 ter. Nolite respicere ad idola;
7 neque deos confatiles facietis
8 vobis: Ego Dominus Deus ves-
9 ter. Si autem immolaveritis
10 sacrificium pacificum Domino,
11 ad arbitrium vestru' immola-
12 bitis illud. In die quâ
13 sacrificaveritis comedetur
14 quæ et crastinâ; sed residua
15 usque ad diem tertium, igne
16 comburentur. Si autem com-
17 edendo comederit die tertio,
18 abominabile erit, non ac-
19 ceptabitur. Et qui comede-
20 rit illud, iniquitatis suæ por-
21 tabit quia sanctum Domini
22 profanavit. (b) Exterminabitur
23 autem anima ista de populo
24 suo. Cum vero messieritis
25 messem terræ vestræ, non con-
26 summabis angulum agri tui
27 metendo, neque spicilicium
28 messis tuæ colliges. Vincem
29 quoque tuam non vacemabis
30 postquam tunc tuas collig-
31 es: Pauperi & advena
32 reliquias exco Domini De-
33 vester. Non iurabimini neq;
34 mentimini, neque alter al-
35 terum decipietis. Neque iura-
36 bitis per nomen meum falsè,
37 neque profanabis nomen Dñi
38 tui, ego Dominus.

1 Locutus est praterè Do-
2 minus Moysi dicens : Loquere
3 cum offi coetu filioru' Israel, et di-
4 cesis, Sancti eritis, quoniam
5 sanctus sum Dominus Deus ves-
6 ter. Nolite respicere ad idola;
7 neque deos confatiles facietis
8 vobis: Ego Dominus Deus ves-
9 ter. Si autem immolaveritis
10 sacrificium pacificum Domino,
11 ad arbitrium vestru' immola-
12 bitis illud. In die quâ
13 sacrificaveritis comedetur
14 quæ et crastinâ; sed residua
15 usque ad diem tertium, igne
16 comburentur. Si autem com-
17 edendo comederit die tertio,
18 abominabile erit, non ac-
19 ceptabitur. Et qui comede-
20 rit illud, iniquitatis suæ por-
21 tabit quia sanctum Domini
22 profanavit. (b) Exterminabitur
23 autem anima ista de populo
24 suo. Cum vero messieritis
25 messem terræ vestræ, non con-
26 summabis angulum agri tui
27 metendo, neque spicilicium
28 messis tuæ colliges. Vincem
29 quoque tuam non vacemabis
30 postquam tunc tuas collig-
31 es: Pauperi & advena
32 reliquias exco Domini De-
33 vester. Non iurabimini neq;
34 mentimini, neque alter al-
35 terum decipietis. Neque iura-
36 bitis per nomen meum falsè,
37 neque profanabis nomen Dñi
38 tui, ego Dominus.

Verſio ARABICA cum Interpretatione LATINA.

27 اد جميع هذه المكان صنعها اهل البلد الذين من قبلكم حيي بحس * لى يسيدكم البلد اذا
28 كسومو * كما سبب الامم الذين من قبلكم * واحذروا ان من صنع سببا من هذه المكان ينقطع
29 مسم يدك القدوس الصانعات من بين قومها * واحفظوا ما اسكنكم ظم * لى تصنعوا من روم
30 المكان التي صنع من قبلكم * ولا تعصوني بها * انا الله ربكم احريكم حيرا *
1 الفصل التاسع عشر *
2 سم كلام الله موسي فاج * امر جماعه بى اسرائيل وقل
3 لهم * كونوا مقدسين لى الله ربكم القدوس * لى كل انسان امة واباد * واحفظوا سدوي * انا الله
4 اجاريكم حيرا * لا تلووا الى الايمان * ومعبودات مسبوكة لا تصنعوا لكم * انا الله ربكم الواحد * ولدا
5 دجتم دج سلمة الله * فعلني ما يرضي منكم اذ يكون * بان يكون يوكل في يوم دجكم ومن
6 عدو * وما يعنى الى اليوم الثالث * فليكون بالمار * وان اكل منه سي في اليوم الثالث * فهو
7 كالاحس لا يقبل * واكلة من حمل فرون لما بدلت اقداس الله * وينقطع ذاك الانسان من بين
8 قومه * ولدا حصنم روع بلدكم * ولا تنقص جهة من صيدكم فكصدما * ولقاط ربك
9 ولا تلغظ * وكرمك ولا تمس وموط كرمك ولا تلغظ * بل اسرها للضعف والعريب * انا الله
10 ربكم اجاريكم حيرا * لا تسروا * ولا تحكروا * ولا يملك كل امري منكم بصاده * ولا تحلوا
11
12

27 اد جميع هذه المكان صنعها اهل البلد الذين من قبلكم حيي بحس * لى يسيدكم البلد اذا
28 كسومو * كما سبب الامم الذين من قبلكم * واحذروا ان من صنع سببا من هذه المكان ينقطع
29 مسم يدك القدوس الصانعات من بين قومها * واحفظوا ما اسكنكم ظم * لى تصنعوا من روم
30 المكان التي صنع من قبلكم * ولا تعصوني بها * انا الله ربكم احريكم حيرا *
1 الفصل التاسع عشر *
2 سم كلام الله موسي فاج * امر جماعه بى اسرائيل وقل
3 لهم * كونوا مقدسين لى الله ربكم القدوس * لى كل انسان امة واباد * واحفظوا سدوي * انا الله
4 اجاريكم حيرا * لا تلووا الى الايمان * ومعبودات مسبوكة لا تصنعوا لكم * انا الله ربكم الواحد * ولدا
5 دجتم دج سلمة الله * فعلني ما يرضي منكم اذ يكون * بان يكون يوكل في يوم دجكم ومن
6 عدو * وما يعنى الى اليوم الثالث * فليكون بالمار * وان اكل منه سي في اليوم الثالث * فهو
7 كالاحس لا يقبل * واكلة من حمل فرون لما بدلت اقداس الله * وينقطع ذاك الانسان من بين
8 قومه * ولدا حصنم روع بلدكم * ولا تنقص جهة من صيدكم فكصدما * ولقاط ربك
9 ولا تلغظ * وكرمك ولا تمس وموط كرمك ولا تلغظ * بل اسرها للضعف والعريب * انا الله
10 ربكم اجاريكم حيرا * لا تسروا * ولا تحكروا * ولا يملك كل امري منكم بصاده * ولا تحلوا
11
12

27 اد جميع هذه المكان صنعها اهل البلد الذين من قبلكم حيي بحس * لى يسيدكم البلد اذا
28 كسومو * كما سبب الامم الذين من قبلكم * واحذروا ان من صنع سببا من هذه المكان ينقطع
29 مسم يدك القدوس الصانعات من بين قومها * واحفظوا ما اسكنكم ظم * لى تصنعوا من روم
30 المكان التي صنع من قبلكم * ولا تعصوني بها * انا الله ربكم احريكم حيرا *
1 الفصل التاسع عشر *
2 سم كلام الله موسي فاج * امر جماعه بى اسرائيل وقل
3 لهم * كونوا مقدسين لى الله ربكم القدوس * لى كل انسان امة واباد * واحفظوا سدوي * انا الله
4 اجاريكم حيرا * لا تلووا الى الايمان * ومعبودات مسبوكة لا تصنعوا لكم * انا الله ربكم الواحد * ولدا
5 دجتم دج سلمة الله * فعلني ما يرضي منكم اذ يكون * بان يكون يوكل في يوم دجكم ومن
6 عدو * وما يعنى الى اليوم الثالث * فليكون بالمار * وان اكل منه سي في اليوم الثالث * فهو
7 كالاحس لا يقبل * واكلة من حمل فرون لما بدلت اقداس الله * وينقطع ذاك الانسان من بين
8 قومه * ولدا حصنم روع بلدكم * ولا تنقص جهة من صيدكم فكصدما * ولقاط ربك
9 ولا تلغظ * وكرمك ولا تمس وموط كرمك ولا تلغظ * بل اسرها للضعف والعريب * انا الله
10 ربكم اجاريكم حيرا * لا تسروا * ولا تحكروا * ولا يملك كل امري منكم بصاده * ولا تحلوا
11
12

Cum omnes istas extensiones fecerint
2 gentes regiona qua fuerunt ante vos, atq;
3 adeo polluta sit. Ne dilapidat vos regio
4 cum inquinaveritis ea, sicuti dilipit pop-
5 ulus qui fuerunt ante vos. Et scitote quod
6 qui fecerit aliquam ex his excoationibus,
7 abscindetur tales animæ facientes hæc à
8 populo suo. Et servate que demandata
9 sunt vobis, ut ne faciatis ritus abomina-
10 tionum qua factæ sunt ante vos, et ne
11 contradicatis mihi in ipsis. Ego Deus Do-
12 minus vester retribuam vobis bonum.

Cum omnes istas extensiones fecerint
2 gentes regiona qua fuerunt ante vos, atq;
3 adeo polluta sit. Ne dilapidat vos regio
4 cum inquinaveritis ea, sicuti dilipit pop-
5 ulus qui fuerunt ante vos. Et scitote quod
6 qui fecerit aliquam ex his excoationibus,
7 abscindetur tales animæ facientes hæc à
8 populo suo. Et servate que demandata
9 sunt vobis, ut ne faciatis ritus abomina-
10 tionum qua factæ sunt ante vos, et ne
11 contradicatis mihi in ipsis. Ego Deus Do-
12 minus vester retribuam vobis bonum.

CAP. XIX.

CAP. XIX.

CAP. XIX.

1 Locutus est etiam Deus cum Musa,
2 dicens: Manda cæui filiorum Israel, et
3 dic eis: Effote sancti. Præatur unusq;
4 quisq; bono matre sua et patrem suum.
5 Et servate sabatha mea: et non retru-
6 ditabitis bonu. Neconsecramini ad idola,
7 et adorbilia fustia ne faciatu vobis: ego
8 sum Deus Dominus vester solus. Et cum
9 sacrificaveritis sacrificium pacis Deo, et
10 ratione ut à vobis acceptetur sacrificare
11 illud: isa scilicet ut comedatur die sacrifi-
12 cii vestri, et altera die: et quod rema-
13 nebit ad diem tertiu, comburatur igne. Et
14 si quid ex isto comestum fuerit in die ter-
15 tia, ipsum velut ritum non acceptabitur.
16 Et comedans illud, jam tulit iniquitatem
17 suam, et quod violaverit sacra Dei, ab-
18 scindeturque homo ille à populo suo. Et
19 cum messieritis fegetem regionis ve-
20 stræ, ne puiliis conficias partem. Agri
21 tui, ac metas eam: Et spicilicium fegetis
22 tuæ, ne colligas. Et vineam tuam non ex-
23 atis perquias, et acinos cadentes vineæ
24 tuæ ne colligas; sed define illa imbecilli
25 et advena: ego Deus Dominus vester re-
26 tribuam vobis bonum. Ne fuerintis, et ne
27 mentiamini, et nemo velim iurare pa-
28 ctum cum proximo suo. Et ne iuratis per
29 nomen meum falsè, quia si violaveris
30 nomen Domini tui, ego sum Deus casti-
31 gator.

1 Locutus est etiam Deus cum Musa,
2 dicens: Manda cæui filiorum Israel, et
3 dic eis: Effote sancti. Præatur unusq;
4 quisq; bono matre sua et patrem suum.
5 Et servate sabatha mea: et non retru-
6 ditabitis bonu. Neconsecramini ad idola,
7 et adorbilia fustia ne faciatu vobis: ego
8 sum Deus Dominus vester solus. Et cum
9 sacrificaveritis sacrificium pacis Deo, et
10 ratione ut à vobis acceptetur sacrificare
11 illud: isa scilicet ut comedatur die sacrifi-
12 cii vestri, et altera die: et quod rema-
13 nebit ad diem tertiu, comburatur igne. Et
14 si quid ex isto comestum fuerit in die ter-
15 tia, ipsum velut ritum non acceptabitur.
16 Et comedans illud, jam tulit iniquitatem
17 suam, et quod violaverit sacra Dei, ab-
18 scindeturque homo ille à populo suo. Et
19 cum messieritis fegetem regionis ve-
20 stræ, ne puiliis conficias partem. Agri
21 tui, ac metas eam: Et spicilicium fegetis
22 tuæ, ne colligas. Et vineam tuam non ex-
23 atis perquias, et acinos cadentes vineæ
24 tuæ ne colligas; sed define illa imbecilli
25 et advena: ego Deus Dominus vester re-
26 tribuam vobis bonum. Ne fuerintis, et ne
27 mentiamini, et nemo velim iurare pa-
28 ctum cum proximo suo. Et ne iuratis per
29 nomen meum falsè, quia si violaveris
30 nomen Domini tui, ego sum Deus casti-
31 gator.

1 Locutus est etiam Deus cum Musa,
2 dicens: Manda cæui filiorum Israel, et
3 dic eis: Effote sancti. Præatur unusq;
4 quisq; bono matre sua et patrem suum.
5 Et servate sabatha mea: et non retru-
6 ditabitis bonu. Neconsecramini ad idola,
7 et adorbilia fustia ne faciatu vobis: ego
8 sum Deus Dominus vester solus. Et cum
9 sacrificaveritis sacrificium pacis Deo, et
10 ratione ut à vobis acceptetur sacrificare
11 illud: isa scilicet ut comedatur die sacrifi-
12 cii vestri, et altera die: et quod rema-
13 nebit ad diem tertiu, comburatur igne. Et
14 si quid ex isto comestum fuerit in die ter-
15 tia, ipsum velut ritum non acceptabitur.
16 Et comedans illud, jam tulit iniquitatem
17 suam, et quod violaverit sacra Dei, ab-
18 scindeturque homo ille à populo suo. Et
19 cum messieritis fegetem regionis ve-
20 stræ, ne puiliis conficias partem. Agri
21 tui, ac metas eam: Et spicilicium fegetis
22 tuæ, ne colligas. Et vineam tuam non ex-
23 atis perquias, et acinos cadentes vineæ
24 tuæ ne colligas; sed define illa imbecilli
25 et advena: ego Deus Dominus vester re-
26 tribuam vobis bonum. Ne fuerintis, et ne
27 mentiamini, et nemo velim iurare pa-
28 ctum cum proximo suo. Et ne iuratis per
29 nomen meum falsè, quia si violaveris
30 nomen Domini tui, ego sum Deus casti-
31 gator.

1 Locutus est etiam Deus cum Musa,
2 dicens: Manda cæui filiorum Israel, et
3 dic eis: Effote sancti. Præatur unusq;
4 quisq; bono matre sua et patrem suum.
5 Et servate sabatha mea: et non retru-
6 ditabitis bonu. Neconsecramini ad idola,
7 et adorbilia fustia ne faciatu vobis: ego
8 sum Deus Dominus vester solus. Et cum
9 sacrificaveritis sacrificium pacis Deo, et
10 ratione ut à vobis acceptetur sacrificare
11 illud: isa scilicet ut comedatur die sacrifi-
12 cii vestri, et altera die: et quod rema-
13 nebit ad diem tertiu, comburatur igne. Et
14 si quid ex isto comestum fuerit in die ter-
15 tia, ipsum velut ritum non acceptabitur.
16 Et comedans illud, jam tulit iniquitatem
17 suam, et quod violaverit sacra Dei, ab-
18 scindeturque homo ille à populo suo. Et
19 cum messieritis fegetem regionis ve-
20 stræ, ne puiliis conficias partem. Agri
21 tui, ac metas eam: Et spicilicium fegetis
22 tuæ, ne colligas. Et vineam tuam non ex-
23 atis perquias, et acinos cadentes vineæ
24 tuæ ne colligas; sed define illa imbecilli
25 et advena: ego Deus Dominus vester re-
26 tribuam vobis bonum. Ne fuerintis, et ne
27 mentiamini, et nemo velim iurare pa-
28 ctum cum proximo suo. Et ne iuratis per
29 nomen meum falsè, quia si violaveris
30 nomen Domini tui, ego sum Deus casti-
31 gator.

1 Locutus est etiam Deus cum Musa,
2 dicens: Manda cæui filiorum Israel, et
3 dic eis: Effote sancti. Præatur unusq;
4 quisq; bono matre sua et patrem suum.
5 Et servate sabatha mea: et non retru-
6 ditabitis bonu. Neconsecramini ad idola,
7 et adorbilia fustia ne faciatu vobis: ego
8 sum Deus Dominus vester solus. Et cum
9 sacrificaveritis sacrificium pacis Deo, et
10 ratione ut à vobis acceptetur sacrificare
11 illud: isa scilicet ut comedatur die sacrifi-
12 cii vestri, et altera die: et quod rema-
13 nebit ad diem tertiu, comburatur igne. Et
14 si quid ex isto comestum fuerit in die ter-
15 tia, ipsum velut ritum non acceptabitur.
16 Et comedans illud, jam tulit iniquitatem
17 suam, et quod violaverit sacra Dei, ab-
18 scindeturque homo ille à populo suo. Et
19 cum messieritis fegetem regionis ve-
20 stræ, ne puiliis conficias partem. Agri
21 tui, ac metas eam: Et spicilicium fegetis
22 tuæ, ne colligas. Et vineam tuam non ex-
23 atis perquias, et acinos cadentes vineæ
24 tuæ ne colligas; sed define illa imbecilli
25 et advena: ego Deus Dominus vester re-
26 tribuam vobis bonum. Ne fuerintis, et ne
27 mentiamini, et nemo velim iurare pa-
28 ctum cum proximo suo. Et ne iuratis per
29 nomen meum falsè, quia si violaveris
30 nomen Domini tui, ego sum Deus casti-
31 gator.

